

**แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์
ของจังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐**
(ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘)

**คณะกรรมการจัดทำและทบทวนแผนพัฒนาการเกษตร
และสหกรณ์ของจังหวัดอุบลราชธานี
สิงหาคม ๒๕๖๖**

คำนำ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กำหนดแนวทาง กระบวนงาน การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยสอดคล้องกับสถานการณ์และยุทธศาสตร์ทุกระดับ ตั้งแต่ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนพัฒนาภาคในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตลอดจนยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ และทิศทางงานนโยบายต่างๆ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด อุบลราชธานี ในฐานะฝ่ายเลขานุการ คณะอนุกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด (อ.พ.ก.) จังหวัดอุบลราชธานี ได้ดำเนินการทบทวนและจัดทำแผนตามแนวทางและกระบวนงานที่กำหนด โดยมีคณะทำงานทบทวนแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เป็นกลไกในการขับเคลื่อนดำเนินงาน ศึกษา วิเคราะห์ ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง อย่งครบถ้วน ครอบคลุมทุกมิติ ตลอดจนวิเคราะห์ สภาพการณ์โอกาสและศักยภาพของจังหวัด และนำข้อมูลที่ได้นำมาทำการประมวลและวิเคราะห์จัดทำ นำเสนอต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อรับฟังข้อคิดเห็นต่อสาธารณะ โดยวิธีประชาพิจารณ์ และปรับปรุงเพื่อเสนอคณะอนุกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด (อ.พ.ก.) จังหวัดอุบลราชธานี พิจารณาให้ความเห็นชอบ

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับนี้ได้ผ่านกระบวนการจัดทำโดยคณะทำงานทบทวนแผนฯ ซึ่งสำรสำคัญของแผนมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง แผนพัฒนาด้านการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ตลอดจนปัญหาและความต้องการของพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดอุบลราชธานี ฉบับนี้ จะเป็นทิศทางและแนวทางการพัฒนาให้ส่วนราชการ/หน่วยงาน อำเภอ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรภาคเอกชน บูรณาการทำงานร่วมกัน เพื่อผลักดันให้การดำเนินงาน ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดอุบลราชธานี บรรลุเป้าหมายอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีของเกษตรกร/ประชาชนชาวจังหวัดอุบลราชธานี

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
สิงหาคม ๒๕๖๖

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทนำ	
- ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์	๑
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด	
๑. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดอุบลราชธานี	
๑.๑ ข้อมูลด้านกายภาพของจังหวัดอุบลราชธานี	๓๔
๑.๒ ข้อมูลด้านการปกครองของจังหวัดอุบลราชธานี	๓๙
๑.๓ ข้อมูลด้านสังคมและวัฒนธรรม	๔๐
๑.๔ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค	๔๐
๑.๕ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของจังหวัดอุบลราชธานี	๔๒
๑.๖ ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานี	๔๖
๒. ข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด	
๒.๑ คริวเรือนเกษตรกรและแรงงานภาคเกษตร	๔๘
๒.๒ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร	๔๙
๒.๓ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	๕๖
๒.๔ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดอุบลราชธานี	๖๒
๒.๕ สถาบันเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร	๗๐
๒.๖ ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครเกษตรของจังหวัดอุบลราชธานี	๗๒
๒.๗ จำนวนศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้านของจังหวัด ภายใต้โครงการเกษตรตาม	๗๓
แนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	
๒.๘ ข้อมูลด้านการเกษตรต่างๆที่เกี่ยวข้อง	๗๔
ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	
๑. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework	๗๗
๒. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis	๗๘
๓. การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดประเด็นการพัฒนาเชิงรุก เชิงแก้ไข	๗๙
เชิงป้องกัน และเชิงรับ	
ส่วนที่ ๔ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	
๑. เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	๘๑
๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๘๑
๓. ประเด็นการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	๘๑
๔. แผนที่แสดงความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของ	๘๗
จังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) กับแผน ๓ ระดับ	

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง

หน้า

ส่วนที่ ๕ แบบสรุปโครงการย่อ (Project idea) ของโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์
ที่สำคัญของจังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๑๓๔

ภาคผนวก

ผนวก ก QR Code เอกสารประกอบการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์
ของจังหวัด

ผนวก ข คำอธิบายอักษรย่อของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ผนวก ค กฎกระทรวงการแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ผนวก ง คำสั่ง คณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

สารบัญตาราง

เรื่อง	หน้า
ตารางที่ ๑ ปริมาณน้ำฝน และอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ สูงสุด - ต่ำสุด ปี ๒๕๕๖ - ๒๕๖๕	๓๗
ตารางที่ ๒ การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัด	๓๙
ตารางที่ ๓ การให้บริการกระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคของจังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๕	๔๑
ตารางที่ ๔ จำนวนประปาส่วนภูมิภาค ผู้ใช้น้ำและปริมาณการผลิตน้ำของจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๔	๔๒
ตารางที่ ๕ สถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอุบลราชธานี ณ ราคาประจำปี	๔๔
ตารางที่ ๖ จำนวนครัวเรือนเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๖๕	๔๘
ตารางที่ ๗ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรแยกตามรายอำเภอ จังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๖๕	๕๐
ตารางที่ ๘ ข้อมูลการจัดที่ดินสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี ข้อมูล ณ วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๖	๕๕
ตารางที่ ๙ พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน ปี พ.ศ. ๒๕๖๕	๕๖
ตารางที่ ๑๐ โครงการแหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน ข้อมูลการขุดสระน้ำขนาดเล็กในไร่นา พื้นที่กักเก็บน้ำรวม ๖๑.๓๑ ล้านลูกบาศก์เมตร	๕๗
ตารางที่ ๑๑ พื้นที่เสี่ยงภัยแล้งจังหวัดอุบลราชธานี	๕๘
ตารางที่ ๑๒ พื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมจังหวัดอุบลราชธานี	๖๐
ตารางที่ ๑๓ ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ปีการผลิต ๒๕๖๕ - ๒๕๖๖	๖๒
ตารางที่ ๑๔ ปริมาณการผลิตและมูลค่าผลผลิตด้านปศุสัตว์ที่สำคัญของจังหวัดอุบลราชธานี	๖๒
ตารางที่ ๑๕ ปริมาณการผลิตและมูลค่าผลผลิตด้านประมงที่สำคัญของจังหวัดอุบลราชธานี	๖๓
ตารางที่ ๑๖ สรุปรายชื่อผู้ที่ได้รับอนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ข้าวหอมมะลิอุบลราชธานี	๖๕
ตารางที่ ๑๗ ข้อมูลเกษตรอินทรีย์จังหวัดอุบลราชธานี ปี ๒๕๖๕	๖๕
ตารางที่ ๑๘ แหล่งรับซื้อข้าวเปลือกจังหวัดอุบลราชธานี	๖๖
ตารางที่ ๑๙ แหล่งรับซื้อมันสำปะหลังจังหวัดอุบลราชธานี	๖๗
ตารางที่ ๒๐ รายชื่อโรงงานอุตสาหกรรมมันสำปะหลังจังหวัดอุบลราชธานี	๖๗
ตารางที่ ๒๑ แหล่งรับซื้อผลผลิตปาล์มน้ำมันที่สำคัญจังหวัดอุบลราชธานี	๖๘
ตารางที่ ๒๒ แหล่งรับซื้อผลผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี	๖๘
ตารางที่ ๒๓ แหล่งรับซื้อผลผลิตยางพาราจังหวัดอุบลราชธานี	๖๘
ตารางที่ ๒๔ ปฏิทินสินค้าเกษตรที่สำคัญรายเดือน ปีการเพาะปลูก ๒๕๖๕/๒๕๖๖ จังหวัดอุบลราชธานี	๖๙
ตารางที่ ๒๕ ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก	๗๐
ตารางที่ ๒๖ จำนวนและสมาชิกสถาบันเกษตรกรจังหวัด ปี ๒๕๖๔	๗๐
ตารางที่ ๒๗ จำนวนสมาชิกกลุ่มเกษตรกรแยกตามประเภทกลุ่มเกษตรกร ปี ๒๕๖๕ ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕	๗๐

สารบัญตาราง (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
ตารางที่ ๒๘ บัญชีรายชื่อบริษัทผู้ประกอบการผู้ใช้น้ำชลประทานที่ขึ้นทะเบียนหรือขึ้นบัญชี โดย กรมชลประทาน ประเภทผู้ประกอบการผู้ใช้น้ำฯ จังหวัดอุบลราชธานี	๗๑
ตารางที่ ๒๙ จำนวนอาสาสมัครเกษตรของจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๖๕	๗๒
ตารางที่ ๓๐ บัญชีศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร และศูนย์เครือข่าย จังหวัดอุบลราชธานี ข้อมูล ณ วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๕	๗๔
ตารางที่ ๓๑ ข้อมูลภาวะเศรษฐกิจการเกษตร ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ และแนวโน้มปี ๒๕๖๖	๗๕
ตารางที่ ๓๒ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework	๗๖
ตารางที่ ๓๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมนอกโดย PESTEL Analysis	๗๗
ตารางที่ ๓๔ TOWS Matrix เพื่อกำหนดประเด็นการพัฒนาเชิงรุก เชิงแก้ไข เชิงป้องกัน และเชิงรับ	๗๘

สารบัญรูปภาพ

เรื่อง	หน้า
ภาพที่ ๑ แผนที่จังหวัดอุบลราชธานี	๓๔
ภาพที่ ๒ อาณาเขตจังหวัดอุบลราชธานี	๓๕
ภาพที่ ๓ ลักษณะดินจังหวัดอุบลราชธานี	๓๖
ภาพที่ ๔ แหล่งน้ำจังหวัดอุบลราชธานี	๓๘
ภาพที่ ๕ โครงสร้างการผลิตจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอุบลราชธานี ปี ๒๕๖๓	๔๕
ภาพที่ ๖ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี	๔๖
ภาพที่ ๗ ลักษณะการใช้ที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี	๔๙
ภาพที่ ๘ แผนที่ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจ “ข้าว” จังหวัดอุบลราชธานี	๕๑
ภาพที่ ๙ แผนที่พื้นที่ปลูก “ข้าว” บนพื้นที่ศักยภาพจังหวัดอุบลราชธานี	๕๒
ภาพที่ ๑๐ แผนที่ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจ “ยางพารา” จังหวัดอุบลราชธานี	๕๒
ภาพที่ ๑๑ แผนที่พื้นที่ปลูก “ยางพารา” บนพื้นที่ศักยภาพจังหวัดอุบลราชธานี	๕๓
ภาพที่ ๑๒ แผนที่ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจ “มันสำปะหลัง” จังหวัดอุบลราชธานี	๕๓
ภาพที่ ๑๓ แผนที่พื้นที่ปลูก “มันสำปะหลัง” บนพื้นที่ศักยภาพจังหวัดอุบลราชธานี	๕๔
ภาพที่ ๑๔ แผนที่ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจ “ปาล์มน้ำมัน” จังหวัดอุบลราชธานี	๕๔
ภาพที่ ๑๕ แผนที่พื้นที่ปลูก “ปาล์มน้ำมัน” บนพื้นที่ศักยภาพจังหวัดอุบลราชธานี	๕๕
ภาพที่ ๑๖ แหล่งน้ำชลประทานจังหวัดอุบลราชธานี	๕๖
ภาพที่ ๑๗ แผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงภัยแล้งจังหวัดอุบลราชธานี	๕๙
ภาพที่ ๑๘ แผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมจังหวัดอุบลราชธานี	๖๑

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๑. ที่มา

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗๘ (๒) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ ประกอบกับมาตรา ๘๔(๘) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ คือ คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาด ส่งเสริมให้สินค้าเกษตรกรได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปแบบของสภาเกษตรกร เพื่อวางแผนการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร และมาตรา ๘๔(๑๔) รัฐต้องส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจ รวมทั้งมาตรา ๘๕(๒) กำหนดให้รัฐดำเนินการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม และดำเนินการให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดิน เพื่อประกอบเกษตรกรรมอย่างทั่วถึง โดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่น รวมทั้งจัดหาแหล่งน้ำเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างพอเพียงและเหมาะสมแก่การเกษตร

๑.๒ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมีพลัง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืนและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๓ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตามแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ โดยทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ร่วมกันพิจารณาภารกิจของหน่วยงานที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนในแต่ละระดับ รวมทั้งนำนโยบายสำคัญ และสถานการณ์สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับบริบทของกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ มากำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการดำเนินงาน ในการขับเคลื่อนภารกิจให้ได้ผลลัพธ์ตามที่กำหนด ตลอดจนพิจารณาความต่อเนื่องในการบริหารราชการแผ่นดิน ควบคู่กับการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาล เพื่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยแผนปฏิบัติการฯ จะเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานของ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์การมหาชน รวมทั้งเป็นเครื่องมือสำหรับผู้บริหารในการกำกับ ดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิต ให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวม เพื่อมุ่งสู่การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายระดับชาติร่วมกันต่อไป

๒. ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นไปตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) นโยบายรัฐบาล นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงกำหนดกรอบแนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด โดยมุ่งเน้น

ให้มีความเชื่อมโยง สอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร และสหกรณ์ ดังนี้

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)^๑ มีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ โดยมีความเกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๐๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง (๐๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก) (๐๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (๐๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (๐๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ การประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
 - ๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
 - ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
 - ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
 - ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๒.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐)^๒ เป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่าง ๆ ในลักษณะที่มีการบูรณาการ และเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติภายในปี ๒๕๘๐ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีทั้งหมด ๒๓ ฉบับ เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๕ ฉบับ ได้แก่ (๐๑) ความมั่นคง (๐๓) การเกษตร (หลัก) (๐๕) การท่องเที่ยว (๐๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (๐๗) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (๐๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (๐๙) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (๑๕) พลังทาง สังคม (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒๒) กฎหมายและกระบวนการ ยุติธรรม และ (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็น (๐๓) การเกษตร จะให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่น และเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดทำฟาร์ม นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาระบบนิเวศของภาคเกษตร เพื่อเสริมสร้างให้การพัฒนามีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง ประกอบด้วย ๖ แผนย่อย โดยสรุป ดังนี้

^๑ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๑, ตุลาคม). ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐).

^๒ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๒, เมษายน). แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐).

๒.๒.๑ แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีการพัฒนากระบวนการผลิตและบรรจุภัณฑ์ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้งการสร้างความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นตลอดจนเชื่อมโยง ไปสู่ภาคการผลิตอื่น

เป้าหมาย สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๒ แผนย่อยเกษตรปลอดภัย ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) สนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

๒) พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยและระบบการตรวจรับรองคุณภาพจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือในระดับต่าง ๆ พัฒนาคุณค่าทางโภชนาการของสินค้าเกษตรและอาหาร และพัฒนาระบบ การตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน และส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า

๔) สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัย และการส่งเสริมด้านการขยายตลาดการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

๕) สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน ควบคุมการขยายตลาดเกษตรอินทรีย์ทั้งในและต่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัย และคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น

ตัวชี้วัด ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคด้านคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร

๒.๒.๓ แผนย่อยเกษตรชีวภาพ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และเชื้อจุลินทรีย์

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ ยกกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจ การเกษตรขนาดกลางและเล็ก และสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนา

เภสัชผลิตภัณฑ์ ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง

๔) ส่งเสริมการทำการตลาดผ่านการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ จากเกษตรกรชีวภาพ ตลอดจนประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพรไทย

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรกรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรกรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้ง ทุกตำบลเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด จำนวนวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็ก และผลิตภัณฑ์จากฐานชีวภาพ

๒.๒.๔ แผนย่อยเกษตรแปรรูป ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่ กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง

๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และ ภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการ เก็บเกี่ยว และการแปรรูป

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยี สารสนเทศ และการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เป้าหมาย สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๕ แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์ การเกษตร รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต

๒) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและ นวัตกรรมทาง การเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม องค์ความรู้ด้านการผลิตและการตลาด การใช้ประโยชน์ จากเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล ฐานข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตรต่างๆ

๓) สนับสนุนและส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการ ของตลาด

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/ อัจฉริยะเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๖ แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) เพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร อนุรักษ์และรักษา ฐานทรัพยากรทางการเกษตรที่สำคัญ การคุ้มครองที่ดินการเกษตร การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและชุมชนอย่างมี

ประสิทธิภาพ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร และการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม

๒) สร้างความมั่นคงอาหารให้กับครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน สนับสนุนให้ชุมชนทางการเกษตรของท้องถิ่น ส่งเสริมการทำเกษตรตามหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐหรือท้องถิ่นในพื้นที่มีบทบาทดำเนินการให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารในมิติต่างๆ รวมถึงการดูแลโภชนาการของประชาชนในทุกช่วงวัย สร้างเสถียรภาพด้านรายได้ของเกษตรกรและประชาชน การมีมาตรการรองรับสำหรับผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงสินค้าเกษตรและอาหารได้อย่างทั่วถึง และการติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาอาหารและผลกระทบ

๓) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรที่มีมาตรฐานและครบวงจร ทั้งเรื่องเกษตรกร ข้อมูลอุปสงค์ และอุปทานสินค้าเกษตรที่มุ่งเน้นการตลาดนำการผลิต ข้อมูลพื้นที่เกษตรกรรม ข้อมูลมูลค่าสินค้าเกษตร การพัฒนาระบบติดตามเฝ้าระวังและวางระบบเตือนภัย กลไกการจัดการปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์ในมิติต่าง ๆ ทั้งในด้านอุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งให้เกษตรกรและผู้ใช้ประโยชน์สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย ตลอดจนเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ วิเคราะห์แนวโน้มการผลิตสินค้าเกษตร

๔) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรเชื่อมโยงไปถึงผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาด้านการผลิตและด้านการตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ สนับสนุนการขยายเครือข่าย ธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ สนับสนุนให้มีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนภายใต้เงื่อนไขที่ผ่อนปรนมากขึ้น และมีกลไกในการดูแลให้เกษตรกรได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างแท้จริง

๕) วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนภาคเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยพื้นฐาน รวมถึงการวิจัยเชิงประยุกต์ในด้านต่าง ๆ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการผลิตและการตลาด เทคโนโลยีดิจิทัล และข้อมูลสารสนเทศ

๖) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ ยกระดับการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค จัดให้มีระบบการตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรอย่างเพียงพอ มีขั้นตอนการตรวจสอบที่รวดเร็ว และมีราคาเหมาะสม รวมถึงการวางระบบตรวจสอบย้อนกลับ

๗) ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือ ต่างๆ ในการส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่าง ๆ

๘) อำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการค้าและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็วและไม่เป็นภาระค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมทางการค้า และเตรียมความพร้อมของสถานที่เก็บรวบรวม/รักษาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตร ที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน

เป้าหมายที่ ๑ ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด มูลค่าผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย)

ที่ขึ้นทะเบียน กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร) ที่ขึ้น

ทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๓ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)^๓

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เป็นแผนระยะปานกลาง ๕ ปีที่มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ รองรับการดำเนินการในห้วงที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑) โดยนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติฉบับนี้มีความเชื่อมโยงและประสานสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นความมั่นคง และประเด็น การต่างประเทศ ตลอดจนกำหนดขอบเขตและหลักเกณฑ์พิจารณา “ประเด็นความมั่นคง” เพื่อตอบสนอง ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่ต้องเห็นผลสัมฤทธิ์ภายในปี ๒๕๗๐ การยกระดับขีดความสามารถในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคง โดยมุ่งขยายผลกรอบแนวคิดความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีกรอบ จัดทำและขับเคลื่อนแผนระดับที่ ๓ โดยนำเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ไปกำหนดแผนงาน โครงการ กิจกรรม หรือการดำเนินการอื่น ๆ ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มีทั้งสิ้น ๑๗ นโยบายและแผนความมั่นคง แบ่งออกเป็น ๒ หมวด ดังนี้

๑. หมวดประเด็นความมั่นคง

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑ การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๒ การปกป้องอธิปไตยและผลประโยชน์ของชาติ และการพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๓ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติพื้นที่ชายแดน

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๔ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเล

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๕ การป้องกันและแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๖ การบริหารจัดการผู้หลบหนีเข้าเมืองและผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

แบบไม่ปกติ

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๗ การป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๘ การป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๙ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๐ การป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงทางไซเบอร์

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๑ การป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อการร้าย

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๒ การสร้างดุลยภาพระหว่างประเทศ

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๓ การบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขและ

โรคติดต่อ อุบัติเหตุใหม่

๒. หมวดประเด็นศักยภาพความมั่นคง

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๔ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และการบริหารจัดการวิกฤตการณ์ระดับชาติ

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๕ การพัฒนาระบบข่าวกรองแห่งชาติ

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๖ การบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๗ การเสริมสร้างความมั่นคงเชิงพื้นที่

^๓ ประกาศ นร. เรื่อง นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐).

(๒๕๖๖, ๒๐ มีนาคม). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๒๑ ก.

๒.๔ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)^๔ มุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อฐานแรงและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ **พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจ สร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”** ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบายและกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้น เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่การขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงได้กำหนด หมายเหตุการพัฒนาจำนวน ๑๓ ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนา จะ “เป็น” มุ่งหวังจะ “มี” หรือต้องการจะ “ขจัด” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูง ต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลัก ในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ โดยมีหมายเหตุที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๑ หมายเหตุ ได้แก่

หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

โดยสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการเพื่อคุณภาพความมั่นคงอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร และเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสม และเป็นธรรม

หมายเหตุที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

โดยเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่นปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้นและการท่องเที่ยวไทย ต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

โดยทำให้ประเทศไทยเป็นประตูการค้าและการลงทุน เป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค และเป็นศูนย์กลางคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

หมายเหตุที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

โดยมูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศ เพิ่มขึ้น และมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัล และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง

มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ โดยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้ของ SME มีศักยภาพสูงในการดำเนิน ธุรกิจ สามารถ Scale up และปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่ และ SME สามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น ความไม่เสมอภาคในการ

^๔ ประกาศ เรื่อง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐). (๒๕๖๕, ๑ พฤศจิกายน). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙ ตอนพิเศษ ๒๕๘ ง

กระจายรายได้ของภาคลดลง และการพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

หมวดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

โดยครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม และคนไทยทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

หมวดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

โดยการเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจ หมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การอนุรักษ์ ป่าไม้ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

หมวดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

โดยการลดความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการสร้างภูมิคุ้มกันและการฟื้นตัวจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ

หมวดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

โดยคนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉม ฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการ ของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

โดยการบริการภาครัฐมีคุณภาพเข้าถึงได้ และภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูงและคล่องตัว

๒.๕ แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐^๕ โมเดลเศรษฐกิจ BCG เป็นกลไกเร่งให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายภายใต้ Thailand ๔.๐ ที่ต้องการปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจจากการใช้ความได้เปรียบด้านทรัพยากร และแรงงาน ไปสู่เศรษฐกิจ ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมประสบความสำเร็จได้เร็วขึ้น ด้วยการระดมทรัพยากร และความสามารถของทุกภาคส่วนในการมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ เป็นการพัฒนาภายใต้ ๔ + ๑ สาขายุทธศาสตร์ คือ เกษตรและอาหาร สุขภาพและการแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจ หมุนเวียน ซึ่งมีศักยภาพจะเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น ๑ ล้านล้านบาท จากฐาน ความหลากหลายของทรัพยากรชีวภาพ (Nature) วัฒนธรรม (Culture) และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ (Nurture) ภายใต้กลไกจุดภาคี ซึ่งประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันวิจัย/สถาบันการศึกษา และภาคประชาชน โดยมีวิสัยทัศน์ คือ เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลาย ทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ โดยเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทั้ง ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

^๕ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (๒๕๖๕, กุมภาพันธ์). แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐.

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพด้วย การจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ ป่าไม้ และการใช้ประโยชน์

เน้นการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ไปบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์เพื่อความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งเป็นพื้นฐานต่อการพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตเพื่อส่งต่อสู่คนรุ่นต่อไป รวมถึงส่งเสริมให้เกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติจากการมองว่า “Nature as Resource” เป็น “Nature as Source” ดังนั้น ธรรมชาติจึงไม่ใช่แค่เพียงทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตเท่านั้น แต่ธรรมชาติคือแหล่งกำเนิดของชีวิตและทุกสรรพสิ่งบนโลก เป็นพื้นฐานของความ เป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้ จึงต้องรักษาสมดุลระหว่างการมีอยู่และใช้ไป รวมถึงการนำกลับมาใช้ซ้ำตาม หลักการหมุนเวียน โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนาคลังข้อมูลดิจิทัลความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมเพื่อการบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์
๒. การอนุรักษ์ ป่าไม้ทรัพยากรด้วยนวัตกรรมทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคม
๓. การบริหารจัดการน้ำให้เกิดความยั่งยืนด้วยการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ และการพัฒนาแพลตฟอร์ม เพื่อลดการใช้ ลดการสูญเสีย การนำกลับมาใช้ซ้ำ และยกระดับคุณภาพน้ำดื่ม น้ำใช้ให้สูงขึ้น
๔. การสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ และการเพิ่ม ทักษะการบริหารจัดการทรัพยากรให้แก่ชุมชนและคนรุ่นใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่

ใช้ศักยภาพของพื้นที่โดยการระดมจากภายใน เน้นการตอบสนองความต้องการในแต่ละพื้นที่เป็นอันดับแรก ควบคู่ไปกับการสร้างความเข้มแข็งในระดับพื้นที่ การดำรงไว้ ซึ่งอัตลักษณ์ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากความเข้มแข็งจากภายในอันประกอบด้วย “ความหลากหลายทางชีวภาพ” “ความหลากหลายทางวัฒนธรรม” และ “ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่” มาต่อยอดและยกระดับมูลค่าในห่วงโซ่การผลิตสินค้าและบริการให้มีมูลค่าสูงขึ้น ด้วยการใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการยกระดับมาตรฐาน สร้างคุณค่าใหม่ รวมถึงการนำหลักการของเศรษฐกิจหมุนเวียนมาใช้เพื่อการลดการใช้ทรัพยากร การดำเนินการดังกล่าวมุ่งหวัง ให้เกิดการพัฒนาที่นำไปสู่การเดินหน้าไปด้วยกัน และไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง เป็นการเติบโตของทุกภาคส่วนไปพร้อมๆ กัน เพื่อเพิ่มโอกาสของชุมชน และผู้ประกอบการที่อยู่ในภูมิภาคได้รับการพัฒนา รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรได้อย่างทัดเทียมกันมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงบริการหรือแก้ปัญหาสุขภาพ ปัญหามลพิษ ยกระดับคุณภาพ ความปลอดภัยของอาหาร ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการพึ่งพิงแหล่ง พลังงานทางเลือกในพื้นที่ได้เพิ่มขึ้น โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจภูมิภาคให้เติบโตด้วยรูปแบบของระเบียงเศรษฐกิจ BCG
๒. การนำทุนทางทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมไปสร้างอัตลักษณ์ของชุมชน เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก
๓. การใช้ทรัพยากรด้านเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียวในพื้นที่ เพื่อสร้างเศรษฐกิจให้ชุมชน
๔. การพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการมูลค่าสูงจากความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการยกระดับมาตรฐาน การสร้างนวัตกรรม ตลอดจนการจัดการวัตถุดิบเหลือทิ้งจากการผลิตให้เป็นศูนย์
๕. การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบบูรณาการด้วยกลไกตุลาการ เช่น กลไกมหาวิทยาลัยสู่ตำบล อุทยานวิทยาศาสตร์ และคลัสเตอร์

๖. การพัฒนาตลาดและศักยภาพในการเข้าถึงตลาดทั้งในและนอกพื้นที่ด้วยการใช้อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และแพลตฟอร์มการเชื่อมโยงตลาด

๗. การยกระดับคุณภาพ ความปลอดภัยและมาตรฐานของอาหารท้องถิ่น (Street food/ วิสาหกิจชุมชน) ด้วย Food machinery และมาตรฐานการประกอบการที่ดี

๘. การสร้างและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากทั้งระบบ เช่น การยกระดับประสิทธิภาพการผลิต การควบคุมความปลอดภัย ความคิดสร้างสรรค์ ระบบประกันคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เน้นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการเดิมให้สามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่องด้วยการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมายกระดับประสิทธิภาพการผลิต ลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตให้เป็นศูนย์ การหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ หรือการนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน ยกกระดับมาตรฐานสู่การเป็นแหล่งผลิตและให้บริการที่มีคุณภาพ มีความปลอดภัย มีสุขอนามัยที่ดี ให้ความสำคัญกับระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มาตรการผลิตที่ยั่งยืนเทียบเท่ามาตรฐานสากล รวมถึงการยกระดับผลิตภัณฑ์หรือบริการด้วยการใช้นวัตกรรมเข้มข้น เช่น ระบบการผลิตพืชในโรงเรือนอัจฉริยะ (Plan factory) การให้บริการด้านสุขภาพที่มีความแม่นยำสูง หรือการแพทย์เฉพาะบุคคล โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นผู้นำในการผลิตและการให้บริการทั้งในระดับประเทศและเวทีโลก

โดยมีแนวทางการดำเนินการในแต่ละสาขายุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. สาขาการเกษตรและอาหาร

๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรสู่ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง และมูลค่าสูง ด้วยการวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม (วทน.) สนับสนุนการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตให้สูงขึ้น การผลิตสินค้าเกษตร พรีเมียม เกษตรปลอดภัย และเพิ่มความหลากหลายชนิดสินค้า

๒) การขับเคลื่อนเกษตรสู่การเป็นทั้ง B, C และ G ด้วยการบูรณาการในพื้นที่ (Area based)

๓) การแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูง ด้วยการแปรรูปเป็นอาหารสุขภาพ อาหารทางการแพทย์ สารออกฤทธิ์ สำคัญ เพื่อเป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมต่อเนื่อง รวมถึงโปรตีนจากแมลงหรือพืช

๔) การยกระดับประสิทธิภาพการผลิตด้วยการนำแพลตฟอร์มดิจิทัล เทคโนโลยีขั้นสูง ระบบอัตโนมัติมาบริหารจัดการกระบวนการผลิต และการกระจายสินค้าสู่ผู้บริโภค

๕) ปรับปรุงกระบวนการผลิตสู่ระบบการผลิตสีเขียวและการผลิตที่ยั่งยืน ลดการสูญเสีย ระหว่างการผลิตและขยะอาหาร และการยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง

๖) การสร้างแบรนด์อาหารไทยในตลาดโลกด้วยการส่งเสริมการใช้วัตถุดิบไทย อัตลักษณ์ วัฒนธรรมไทยและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

๗) การลงทุนและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านนวัตกรรมอาหาร เช่น หน่วยวิเคราะห์ ทดสอบ ด้านอาหารฟังก์ชัน โรงงานต้นแบบผลิตอาหารฟังก์ชันและสารประกอบ Functional ingredient มาตรฐาน GMP

๒. สาขาสุขภาพและการแพทย์

๑) การสร้างและยกระดับความสามารถในการพัฒนาและผลิตวัคซีน ยา และชีววัตถุ ในการป้องกันและควบคุมโรคจากไวรัสและการเข้าสู่ตลาดสากล

๒) การยกระดับคุณภาพการรักษาสู่ระบบการแพทย์แม่นยำ ด้วยการส่งเสริมให้มีการใช้ บริการ การแพทย์จีโนมิกส์ ผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ขั้นสูง (Advanced Therapy Medicinal Products, ATMPs)

๓) การเร่งรัดการพัฒนาเครื่องมือ และวัสดุทางการแพทย์ด้วยกลไกนวัตกรรมแบบวิศวกรรม ย้อนกลับ

๔) การส่งเสริมการวิจัยทางคลินิก เพื่อรองรับการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์และสุขภาพ ได้แก่ ยา วัคซีน อาหารสุขภาพ อาหารการแพทย์ เครื่องสำอาง เครื่องมือแพทย์ และวัสดุทางการแพทย์

๕) การส่งเสริมการสร้างตลาดด้วยกลไกการขึ้นทะเบียนนวัตกรรม Sandbox การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ และปรับรูปแบบการจัดซื้อจากรายปีเป็น Multi-year procurement

๖) การสร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อรองรับอุตสาหกรรม และบริการการแพทย์ และสุขภาพ

๓. สาขาพลังงาน วัสดุ และเคมีชีวภาพ

๑) การสร้างโอกาสทางการตลาดแก่ผลิตภัณฑ์ชีวภาพให้แข่งขันอย่างเป็นธรรมด้วยกลไกการกำหนดราคาคาร์บอน การจัดสรรคาร์บอนเครดิต และการลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด

๒) การส่งเสริมการนำพืช ผลผลิต และวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรไปสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม

๓) การใช้นวัตกรรมชีวภาพเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการ และการสร้างธุรกิจนวัตกรรมให้แก่ SMEs และการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของโลก

๔. สาขาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๑) การผลักดันให้เกิดการนำโมเดลการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ เช่น Happy Model เพื่อกระจายรายได้อย่างทั่วถึงไปสู่เมืองท่องเที่ยวรอง ลดความเหลื่อมล้ำ และมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒) การส่งเสริมการท่องเที่ยวยั่งยืนและการท่องเที่ยวสีเขียว เพื่อรักษาสีเขียวตามแนวทาง Happy Model

๓) การกระจายนักท่องเที่ยวสู่เมืองท่องเที่ยวรองด้วยการพัฒนาสินค้าและบริการในเมืองท่องเที่ยวรอง โดยใช้อัตลักษณ์ท้องถิ่น วัฒนธรรม พัฒนาเรื่องราว และการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย และพัฒนาองค์ความรู้ด้วย Digital Technology

๔) การขยายตลาดการท่องเที่ยวด้วยการส่งเสริมพัฒนาระบบการจ่ายเงินแบบ One Payment System เพื่ออำนวยความสะดวกและรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมค่าใช้จ่าย รวมถึงพัฒนาดิจิทัลคอนเทนต์ที่นำเสนอจุดเด่นของประเทศไทยในด้านต่าง ๆ เช่น วัฒนธรรม

๕) การส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพสูงผ่านการจัดงานประชุมและนิทรรศการ กีฬา และอีเวนต์ (Event) ขนาดใหญ่

๕. เศรษฐกิจหมุนเวียน

๑) การพัฒนาเศรษฐกิจด้วยโอกาสการลงทุนและการสร้างตลาดด้วยโมเดลธุรกิจเศรษฐกิจหมุนเวียน

๒) การส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้เกิดการคิดค้นผลิตภัณฑ์และบริการใหม่จากการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่

๓) การพัฒนาแพลตฟอร์มและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียน อย่างเป็นระบบ

๔) การสร้างระบบกลไกการบริหารจัดการที่เอื้ออำนวยต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนของประเทศ

๕) การสร้างกำลังคนที่มีความรู้และความเข้าใจ ผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้จากการอบรมหรือหลักสูตร รวมทั้งสร้างความตระหนักในการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืนเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

เน้นการสร้างภูมิคุ้มกัน และสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างเท่าทัน เพื่อบรรเทาผลกระทบ รวมถึงเข้าถึงโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลกที่เกิดขึ้นได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เป็นการปูทางสู่อนาคตด้วยการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพ เพื่อการสร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต ด้วยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปเพิ่มศักยภาพของชุมชน ผู้ประกอบการ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต/บริการ เพื่อตอบสนอง ต่อความต้องการของตลาด รวมถึงสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อนำไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำ นอกจากนี้ ต้องพัฒนากำลังคน เพื่อรองรับเศรษฐกิจ BCG ในอนาคต รวมถึงการวิจัย พัฒนาขั้นแนวหน้าเพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศ โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การยกระดับความสามารถของกำลังคนในสาขา BCG
๒. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๓. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านคุณภาพ
๔. การพัฒนาเทคโนโลยีขั้นแนวหน้า

๒.๖ เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐^๖

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

มุ่งสู่การพัฒนาเป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” ตามแนวคิดการเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ
๒. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนา
๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน
๔. พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC - Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค

๕. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน

๖. ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑. มีบทบาทเป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของประเทศแต่เป็นพืชเชิงเดี่ยว พึ่งพาน้ำฝนได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ผลผลิตภาพต่ำ ในขณะที่เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ภาคเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งในด้านเป็นฐานรายได้หลักของประชากรส่วนใหญ่ และการจ้างงาน ในปี ๒๕๖๒ ผลผลิตภาคการเกษตร มีมูลค่า ๓๐๘,๕๗๕ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๙.๓ ของผลิตภัณฑ์ภาค พืชหลักที่สำคัญของภาค ได้แก่ ข้าว อ้อยโรงงาน และมันสำปะหลัง โดยมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดทั่วประเทศ ส่วนใหญ่ปลูกข้าวหอมมะลิ ๑๐๕ ในพื้นที่ตอนกลางและตอนล่างของภาค โดยเฉพาะ

^๖ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (๒๕๖๐, เมษายน). ยุทธศาสตร์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี

พื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดยโสธร ศรีสะเกษ สุรินทร์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด และทุ่งสัมฤทธิ์ ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาและบุรีรัมย์ แต่ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ในภาพรวมต่ำกว่าระดับประเทศ เนื่องจากทำการเกษตรแบบดั้งเดิมและใช้สารเคมีสูง ซึ่งในแต่ละปีมีการนำเข้าวัตถุดิบอันตรายทางการเกษตร เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓ พันล้านบาท ต่อปี เป็นภาคที่มีพื้นที่ปลูกอ้อยและมันสำปะหลังมากที่สุดของประเทศ โดยอ้อยส่วนใหญ่ปลูกในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ และอุดรธานี และมันสำปะหลัง ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ และอุดรธานี สำหรับการปลูกข้าวอินทรีย์ มีแนวโน้มขยายพื้นที่มากขึ้น ปัจจุบันแหล่งปลูกข้าวอินทรีย์ในประเทศไทย ร้อยละ ๘๐.๐ อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ (จังหวัดยโสธร สุรินทร์ มหาสารคาม ศรีสะเกษ ร้อยเอ็ด) และจังหวัดอุบลราชธานี ส่วนอ้อยร้อยละ ๒๐.๐ อยู่ในภาคเหนือตอนบน ตลาคข้าวอินทรีย์ ส่วนใหญ่ส่งออกต่างประเทศ โดยเฉพาะสหภาพยุโรป

๒. มีพื้นที่ทำการเกษตรมากที่สุดแต่ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย พื้นที่ถือครองทำการเกษตรต่อครัวเรือน มากกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ ในปี ๒๕๖๒ มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรรวม ๖๓.๘๖ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘ ของพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรทั้งประเทศ โดยพื้นที่การเกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ซึ่งลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่พื้นที่ค่อนข้างราบเหมาะสำหรับปลูกข้าวและพืชไร่ มีความเหมาะสมในการทำเกษตรแปลงใหญ่ ขณะที่จังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีพื้นที่เกษตรไม่มากเนื่องจากเป็นภูเขาสูงสลับที่ราบเชิงเขาและมีพื้นที่ฟาร์มขนาดเล็กมาก ประมาณ ๑๐ ไร่ต่อครัวเรือน จึงเหมาะกับเกษตรแบบประณีตหรือเกษตรอินทรีย์ จังหวัดที่มีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรต่ำสุดของภาคซึ่งส่วนใหญ่มีปัญหาด้านความยากจน ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น นครพนม กาฬสินธุ์ และศรีสะเกษ โดยมีเนื้อที่ถือครอง ๑๒.๐ ๑๒.๓ ๑๓.๑ และ ๑๓.๒ ไร่ ต่อครัวเรือน ตามลำดับ

๓. การเพิ่มพื้นที่ชลประทานมีข้อจำกัดด้านกายภาพไม่สามารถพัฒนาโครงการขนาดใหญ่เพื่อเพิ่มปริมาณการกักเก็บให้เพียงพอต่อการเพาะปลูกตลอดปี พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ โดยในปี ๒๕๖๒ พื้นที่ชลประทานประมาณ ๗.๙ ล้านไร่ และมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรร้อยละ ๑๒.๓ ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๓.๒ โดยพื้นที่โครงการชลประทานของภาคส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีสัดส่วนร้อยละ ๓๓.๙ ๓๑.๓ และ ๑๙.๖ ของพื้นที่ชลประทานทั้งภาค ตามลำดับ แต่ยังมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรค่อนข้างต่ำเพียงร้อยละ ๑๒.๓ จึงเป็นข้อจำกัดในการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร ทั้งการเก็บกักน้ำในฤดูแล้ง และชลื่อน้ำในช่วงฤดูฝนไม่ให้น้ำท่วมพืชผลเสียหาย

๒.๗ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)^๗ มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยสร้างความเข้มแข็ง ให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม บริหารจัดการ ทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร เป้าหมาย

๑) รายได้เฉลี่ยของเกษตรกร ๓๙๐,๐๐๐ บาท/คน

^๗ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (๒๕๖๐, เมษายน). ยุทธศาสตร์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐.

๒) เกษตรกรทุกคนเป็น Smart Farmer ๓) สถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็งในระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๙๕

แนวทางการพัฒนา

๑) สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer , Smart Group , Smart Enterprise

๒) เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในอาชีพเกษตรกร

๓) บริหารจัดการแรงงานภาคเกษตรโดยนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้
ตัวชี้วัด

๑) รายได้ต่อหัวของเกษตรกร (บาท/คน)

๒) ร้อยละของเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer ต่อเกษตรกรในวัยแรงงาน (อายุ ๑๘ - ๖๔ ปี)

๓) ร้อยละของสถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน - ร้อยละความเข้มแข็งของสหกรณ์ ระดับ ๑ และ ๒ - ร้อยละความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน

๔) จำนวนเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร - จำนวนสมาชิกสหกรณ์ภาคการเกษตรและกลุ่มเกษตรกร - จำนวนสมาชิกวิสาหกิจชุมชนด้านการเกษตร (เฉลี่ยกลุ่มละ ๑๕ คน)

๕) ดัชนีชี้วัดความพอใจของเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร

เป้าหมาย

๑) GDP ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี

๒) ฟาร์ม โรงงาน และสถานประกอบการได้มาตรฐาน

๓) การท าเกษตรแบบแปลงใหญ่ ๙๐ ล้านไร่ จำนวน ๑๔,๖๐๐ แปลง

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้า

๒) ส่งเสริมการเกษตรตลอดโซ่อุปทานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด
ตัวชี้วัด

๑) GDP ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น (ร้อยละต่อปี)

๒) ร้อยละของจำนวนฟาร์ม / โรงงาน / สถานประกอบการที่อยู่ในกำกับของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่มายื่นขอรับรองมาตรฐาน ผ่านการรับรองมาตรฐาน - ร้อยละจำนวนแปลง/ฟาร์ม : พืช / ประมง / ปศุสัตว์ - ร้อยละจำนวนโรงงาน/สถานประกอบการ (GMP / อื่นๆ) : พืช / ประมง / ปศุสัตว์

๓) จำนวนแปลงใหญ่ (พืชไร่ / พืชสวน / ปศุสัตว์ / ประมง)

๔) จำนวนพื้นที่ที่มีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับการผลิตตาม Agri-map

๕) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยี และ

นวัตกรรม

เป้าหมาย

๑) งานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม ได้รับการพัฒนาต่อยอดนำไปสู่การใช้ประโยชน์
ร้อยละ ๘๐

๒) เกษตรกรทุกคนเข้าถึงและนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม ไปใช้ประโยชน์ได้

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนเกษตรให้สอดคล้องกับไทยแลนด์ ๔.๐
 - ๒) บริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตร
 - ๓) พัฒนาผลงานวิจัยด้านการเกษตรนำไปสู่การผลิตนวัตกรรมเชิงพาณิชย์
ตัวชี้วัด
 - ๑) สัดส่วนงบประมาณงานวิจัยต่องบประมาณประจำปีของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
 - ๒) ร้อยละงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่มีการพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปสู่การใช้ ประโยชน์
 - ๓) ร้อยละเกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถนำไป ประยุกต์ใช้
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและ**

ยั่งยืน

เป้าหมาย

- ๑) พื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน ๑๐ ล้านไร่
- ๒) พื้นที่การเกษตรได้รับการอนุรักษ์ปรับปรุงและฟื้นฟู ปีละ ๒ ล้านไร่
- ๓) พื้นที่ชลประทานมีจำนวน ๔๙.๕๒ ล้านไร่

แนวทางการพัฒนา

- ๑) บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืน
- ๒) ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้สมดุลและยั่งยืน
ตัวชี้วัด
 - ๑) จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน
 - ๒) จำนวนพื้นที่การเกษตรได้รับการอนุรักษ์ปรับปรุงและฟื้นฟู
 - ๓) จำนวนพื้นที่ชลประทาน
 - ๔) จำนวนพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากแหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าหมาย

- ๑) ข้าราชการทุกคนเป็น Smart Officer
- ๒) ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ๓) ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายให้ทันสมัย

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาบุคลากรเป็น Smart Officer และ Smart Researcher
- ๒) เชื่อมโยงระบบการทำงานของทุกหน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ๓) ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตร
ตัวชี้วัด
 - ๑) ร้อยละของข้าราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็น Smart Officer
 - ๒) จำนวนส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีการปรับปรุงโครงสร้าง
 - ๓) จำนวนกฎหมายที่ได้รับการร่าง / แก้ไข / ปรับปรุง - จำนวนกฎหมายใหม่ที่จัดทำ -

จำนวนกฎหมายที่มีการทบทวน แก้ไข ปรับปรุง

๒.๘ แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐^๕ ได้จัดทำภายใต้กรอบแนวคิด ของการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของภาคเกษตร โดยการวิเคราะห์ปัจจัยภายในด้วยการวิเคราะห์จุดแข็ง และจุดอ่อนที่มีต่อภาคเกษตร และการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกด้วยการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรค รวมทั้ง แนวโน้ม

^๕ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (๒๕๖๕, ตุลาคม). แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐.

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในอนาคตที่อาจส่งผลต่อการพัฒนาภาคเกษตร ซึ่งจะช่วยให้สามารถ วิเคราะห์ได้ครอบคลุมใน ทุกมิติ โดยมีวิสัยทัศน์ คือ เกษตรไทยสู่เกษตรมูลค่าสูง เกษตรกรมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพภาคเกษตรเติบโต อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรและเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น
๒. ดัชนีความผาสุกของเกษตรกรเพิ่มขึ้น
๓. รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกรเพิ่มขึ้น
๔. ทรัพยากรการเกษตรได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า
๕. ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของภาคเกษตรลดลง

ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสู่ผู้ประกอบการธุรกิจ เกษตรสมัยใหม่

- แนวทางการพัฒนา
- ๑) เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรสมัยใหม่
 - ๒) สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
 - ๓) ส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม
 - ๔) สร้างและพัฒนากำลังคนคุณภาพในภาคเกษตร
 - ๕) สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและแก้ไขปัญหาหนี้สินเกษตรกร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนากิจการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง

- แนวทางการพัฒนา
- ๑) ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน
 - ๒) พัฒนาและยกระดับการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตร และบริการมูลค่าสูง
 - ๓) ยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรและพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับ
 - ๔) ส่งเสริมและพัฒนากิจการผลิตสินค้าเกษตรที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมอนาคต
 - ๕) สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการผลิตและการบริโภคสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพและ มีความ

ปลอดภัย

- ๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตร

- แนวทางการพัฒนา
- ๑) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคสินค้าเกษตรที่รักษาระบบนิเวศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
 - ๒) ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้สารเคมีทางการเกษตรอย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีความปลอดภัย
 - ๓) ส่งเสริมการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรอย่างเต็มประสิทธิภาพ (Zero Waste)
 - ๔) สร้างความสมดุลในการใช้ทรัพยากรทางการเกษตร
 - ๕) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร

- แนวทางการพัฒนา
- ๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์เกษตร
 - ๒) สร้างหลักประกันเพื่อความมั่นคงทางการเกษตร
 - ๓) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์
 - ๔) ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร

- ๕) พัฒนาระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ด้านการเกษตร
 ๖) ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร

๒.๙ แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)^๙

เป็นแผนหลักในการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ และนำไปใช้ในการติดตามและประเมินผลโครงการสำคัญประจำปีงบประมาณ ตลอดจนผู้บริหารสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการกำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิตให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวม มีวิสัยทัศน์ คือ “เกษตรกรรมมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี” โดยมีเป้าหมายผลิตภัณฑมวลรวมในประเทศ สาขาเกษตรเพิ่มขึ้น ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกรเพิ่มขึ้น สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) มีศักยภาพเพิ่มขึ้น และการบริหารจัดการทรัพยากร เพื่อการผลิตทางการเกษตรมีความสมดุล ประกอบด้วย ๕ ประเด็นการพัฒนา ๒๘ แนวทางการพัฒนา ได้แก่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างความมั่นคงทางการเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ เกษตรอัตรลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร ท่องเที่ยวเกษตรเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์การเกษตร การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ และการพัฒนาการเกษตรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ สร้างความเสมอภาคและกระจายความเท่าเทียมทางสังคมเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การเสริมสร้างทุนทางสังคม การรองรับสังคมเกษตรสูงวัยเชิงรุก การยกระดับศักยภาพของเกษตรกร รายย่อยให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ และการสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน มีแนวทางการพัฒนา คือ การพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมเชิงนิเวศ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล การพัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ การเพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐและงานวิจัยด้านการเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การพัฒนาบริการประชาชน การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ การสร้างและพัฒนาคูคลองภาครัฐ การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ การพัฒนากฎหมาย และการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การเกษตร

^๙ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (๒๕๖๔, ตุลาคม). แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐).

๒.๑๐ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์^{๑๐}

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชานายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ โดยคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาให้ทราบถึงแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินที่รัฐบาล จะดำเนินการ เพื่อพัฒนาประเทศไทยให้ก้าวไปข้างหน้าด้วยความมั่นคง สังคมไทยมีความสุข สามัคคี และเอื้ออาทรคนไทยมี คุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้นและมีความพร้อมที่จะดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ เศรษฐกิจไทยมีความแข็งแกร่งและมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ควบคู่ไปกับการดูแลสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง โดยมีนโยบายประกอบด้วย นโยบายหลัก ๑๒ ด้าน นโยบายเร่งด่วน ๑๒ เรื่อง โดยมีนโยบายหลัก และนโยบายเร่งด่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

๑. นโยบายหลัก ๘ ด้าน ประกอบด้วย นโยบายหลักที่ ๑ การปกป้องและเชิดชูสถาบัน พระมหากษัตริย์ นโยบายหลักที่ ๔ การสร้างบทบาทของไทยในเวทีโลก นโยบายหลักที่ ๕ การพัฒนาเศรษฐกิจ และ ความสามารถในการแข่งขันของไทย นโยบายหลักที่ ๖ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและการกระจายความเจริญสู่ ภูมิภาค นโยบายหลักที่ ๗ การพัฒนาสร้างความเข้มแข็งจากฐานราก นโยบายหลักที่ ๑๐ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ การรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน นโยบายหลักที่ ๑๑ การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ และ นโยบายหลักที่ ๑๒ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบและกระบวนการยุติธรรม

๒. นโยบายเร่งด่วน ๑๐ เรื่อง ประกอบด้วย นโยบายเร่งด่วนที่ ๑ การแก้ไขปัญหาใน การดำรงชีวิตของประชาชน นโยบายเร่งด่วนที่ ๓ มาตรการเศรษฐกิจ นโยบายเร่งด่วนที่ ๔ การให้ความช่วยเหลือ เกษตรกร และพัฒนานวัตกรรม นโยบายเร่งด่วนที่ ๕ ยกระดับศักยภาพแรงงาน นโยบายเร่งด่วนที่ ๖ การวางรากฐาน ระบบเศรษฐกิจของประเทศสู่อนาคต นโยบายเร่งด่วนที่ ๗ เตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ ๒๑ นโยบายเร่งด่วนที่ ๘ การแก้ไข ปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายราชการประจำ นโยบายเร่งด่วนที่ ๙ การแก้ไข ปัญหายาเสพติดและสร้างความสงบสุขในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ นโยบายเร่งด่วน ที่ ๑๐ การพัฒนาระบบ การให้บริการ ประชาชน และนโยบายเร่งด่วนที่ ๑๑ การจัดเตรียมมาตรการรองรับภัยแล้งและอุทกภัย

๒.๑๑ นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑. ยุทธศาสตร์และนโยบายของรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ดร.เฉลิมชัย ศรีอ่อน) ได้มีแนวทางการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนด้านการเกษตรให้มีความ ยั่งยืนด้วยยุทธศาสตร์และแนวทางนโยบายหลัก ดังนี้

๑.๑ ยุทธศาสตร์ ๕ ประเด็น ประกอบด้วย

๑) ยุทธศาสตร์ตลาดนำการผลิต โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ดำเนินการ ประสานความร่วมมือกับกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้า แห่งประเทศไทย Lazada Shopee Alibaba สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๕ เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดให้มีความ หลากหลาย ทั้งในรูปแบบตลาดออนไลน์และออฟไลน์ รวมถึงการจัดกิจกรรมจับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขายเพื่อสร้างเครือข่าย ธุรกิจเกษตรทั้งผลผลิตและสินค้าเกษตรแปรรูป เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรชุมชนที่เชื่อมโยงกับตลาดชุมชนหรือตลาด เกษตรกร อีกทั้งส่งเสริมระบบเกษตรพันธสัญญา เพื่อสร้างความไว้วางใจระหว่างเกษตรกรกับผู้ประกอบการ โดยมีความ ร่วมมือด้านการตลาดที่สำคัญ ได้แก่

๑.๑) ความร่วมมือกับกระทรวงพาณิชย์ การสร้างกลไกความร่วมมือให้เกิดการบูรณาการอย่างเป็นรูปธรรมระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงพาณิชย์ ให้เกิดการขับเคลื่อนภายใต้ ยุทธศาสตร์ตลาดนำการผลิต ผ่านคณะทำงานร่วมของทั้ง ๒ กระทรวง โดยการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการ ขับเคลื่อน ได้แก่

(๑) การสร้างและใช้ข้อมูลจากฐานเดียวกัน (Single Big Data) จัดทำ Dashboard สินค้าเกษตร

^{๑๐} คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒. (๒๕๖๒, ๒๕ กรกฎาคม). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนพิเศษ ๑๘๖ ง.

(๒) การสร้างแพลตฟอร์มกลาง “เกษตรผลิต พาณิชย์ตลาด” โดยคัดเลือกกลุ่มสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ และวิสาหกิจชุมชนเป็นกลุ่มนำร่องในการออกแบบจัดทำแพลตฟอร์มกลาง

(๓) การสร้างความเชื่อมั่นด้านคุณภาพ มาตรฐาน ความปลอดภัย และการตรวจสอบย้อนกลับ

(๔) การพัฒนาคนและผลิตภัณฑ์ให้ตรงตามความต้องการของตลาด

๑.๒) ความร่วมมือกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยพัฒนาเกษตรแม่นยำสู่ธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรม ในสินค้าเกษตรสำคัญ อาทิ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน อ้อยโรงงาน ข้าวโพดหวาน และมะเขือเทศ ร่วมกับบริษัทผู้รับซื้อในเครือข่ายสภาอุตสาหกรรม เป็นการดำเนินงานที่เน้นให้เกษตรกรรวมกลุ่ม เป็นแปลงใหญ่ ด้วยกระบวนการจัดการที่ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น สนับสนุนแผนการตลาดที่ชัดเจนของอุตสาหกรรม ทั้งด้านปริมาณ คุณภาพ และช่วงเวลาการรับซื้อ ทั้งนี้ พื้นที่เป้าหมาย คือ พื้นที่เกษตรกรรมที่ผลิต สินค้าตามเป้าหมายของอุตสาหกรรมที่ห่างจากแหล่งรับซื้อผลผลิตในรัศมีไม่เกิน ๑๐๐ กิโลเมตร เพื่อลดภาระต้นทุนการจัดการด้านโลจิสติกส์

๑.๓) การพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มโอกาสและการรับรู้ความต้องการของตลาด โดยการพัฒนาช่องทางเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรทั้งในและต่างประเทศ การจัดทำร้านค้าออนไลน์ให้กับสินค้าเกษตร ด้วยการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่างๆ พัฒนาระบบเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานอย่างต่อเนื่อง และการพัฒนาต่อยอดระบบเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ การใช้งานของเกษตรกร เช่น การ Live จำหน่าย สินค้าทาง Facebook รวมถึงการเชื่อมโยงระบบจัดเก็บและขนส่งสินค้า ตลอดจนการเชื่อมโยงเครือข่าย/คลัสเตอร์ ให้แก่สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร โดยการพัฒนากลไกเพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร

๒) ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีเกษตร ๔.๐ เพื่อการพัฒนาภาคเกษตรกรรมโดยการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมตลอดโซ่อุปทานและโซ่คุณค่า (Supply-Value Chain) ตั้งแต่การผลิต การแปรรูปจนถึงการตลาด โดย

๒.๑) พัฒนาศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อเป็นต้นแบบเกษตรอัจฉริยะให้กับเกษตรกรรวมถึงเป็นกลไกส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ เพื่อให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีการเกษตรผ่านการรวมกลุ่ม

๒.๒) พัฒนาศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ ด้านเทคโนโลยีทางการเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร การประดิษฐ์ นวัตกรรม รวมทั้งเครื่องจักรกลเกษตรที่เหมาะสมกับพื้นที่ของแต่ละจังหวัด โดยเชื่อมโยงการทำงานกับศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อยกระดับสู่การทำเกษตรสมัยใหม่ เกษตรแบบแม่นยำ (Precision Agriculture) และเกษตรอัจฉริยะ

๒.๓) พัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer) และส่งเสริมสถาบันเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร ให้เป็นผู้ให้บริการทางการเกษตร (Agricultural Service Providers : ASP) เพื่อยกระดับการให้บริการทางการเกษตร และเป็นช่องทางการเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรสมัยใหม่ได้อย่างครบวงจร

๓) ยุทธศาสตร์ ๓'S คือ "Safety" ความปลอดภัยของอาหาร "Security" ความมั่นคง มั่งคั่ง ของภาคการเกษตรและอาหาร และ "Sustainability" ความยั่งยืนของภาคการเกษตร

๓.๑) Safety เน้นสินค้าเกษตรและอาหารของไทยมีความปลอดภัย เชื่อมั่นในระบบที่มีมาตรฐาน สามารถตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) มาตรฐานสินค้าเกษตรของไทยเป็นไป

ตามมาตรฐานสากล และมั่นใจว่าสินค้าเกษตรและอาหารของไทยผลิตด้วยความปลอดภัยทั้งระบบ เพื่อผู้บริโภคภายในประเทศและส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ

๓.๒) Security เน้น ๔ ด้าน ได้แก่ (๑) Food Security ไทยเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารที่สำคัญของโลก สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารได้เพียงพอ และสามารถผลิตเลี้ยงคนทั่วโลกได้ โดยมีตัวอย่างสินค้าดาวเด่นของไทย อาทิ ข้าว มันสำปะหลัง ไข่ สินค้าประมง (๒) Health Security ไทยมีมาตรการ ควบคุม ป้องกัน การระบาดของโรคที่เข้มนวด (๓) Biosecurity ไทยมีระบบควบคุม/ป้องกันโรคระบาดในสัตว์และพืช รวมทั้งศัตรูพืช การนำแอปพลิเคชัน e-Smart Plus มาใช้ในการประเมินความเสี่ยงฟาร์มสุกรแบบ Realtime สำหรับโรค African Swine Fever (ASF) และ (๔) Farmer Security เน้นการเสริมสร้างเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร ให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมเกษตรกรพอเพียง และ Smart Farmer, Young Smart Farmer เพื่อให้ภาคเกษตรมีความมั่นคง

๓.๓) Sustainability ระบบการทำเกษตรของไทยเน้นความยั่งยืน เช่น เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติ และวนเกษตร การลด ละ เลิก การใช้สารเคมี ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกร รับรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง มีการนำเทคโนโลยีฝนหลวงมาใช้ประโยชน์ มีการจัดสิทธิในการใช้ประโยชน์ ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ให้มีความสำคัญกับความยั่งยืนของดิน การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning) เพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และมีการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ รวมถึงการขับเคลื่อนโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio - Circular - Green Economy : BCG Economy) และ SDGs ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร

๔) ยุทธศาสตร์การบริหารเชิงรุกแบบบูรณาการกับทุกภาคส่วน

๔.๑) การบูรณาการเพื่อพัฒนาฐานข้อมูล Big Data ในการใช้ประโยชน์และเชื่อมโยง แลกเปลี่ยนกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อการบริหารและสนับสนุนข้อมูลที่ดีแก่เกษตรกรสำหรับการตัดสินใจ ที่ถูกต้องและเหมาะสม รวมถึงตรวจสอบศักยภาพพื้นที่ โดยบูรณาการจัดทำระบบแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map) สำหรับเป็นเครื่องมือในการวางแผนบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญ ที่คำนึงถึงความเหมาะสมด้านกายภาพ ด้านเศรษฐกิจสำหรับการเชื่อมโยงข้อมูล และช่วยให้เกษตรกรมีข้อมูลที่ดี โดยมีการรวบรวมข้อมูลและการดำเนินงานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรให้ครอบคลุมทุกด้านทั้งสินค้า การตลาด และทรัพยากร และครอบคลุม พื้นที่ทั้ง ๗๗ จังหวัด เพื่อบริหารจัดการสินค้าเกษตรและทรัพยากรทางการเกษตร นำไปใช้วางแผนการผลิตอย่างเป็นระบบ รวมถึงการรับรู้ความต้องการคุณภาพและปริมาณของตลาดทั้งในและต่างประเทศ

๔.๒) สร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในด้านการพัฒนาการเกษตร การนำจุดแข็ง หรือศักยภาพของแต่ละภาคส่วนมาร่วมมือกัน เพื่อพัฒนาภาคเกษตรตลอดโซ่อุปทาน เช่น ความร่วมมือด้านการตลาด ร่วมกับกระทรวงพาณิชย์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย แพลตฟอร์มตลาดออนไลน์ต่างๆ เพื่อเชื่อมโยงด้านการตลาดให้มีความหลากหลาย ใช้ในการซื้อขายได้จริง

๕) ยุทธศาสตร์เกษตรกรรมยั่งยืนตามแนวศาสตร์พระราชฯ โดยน้อมนำหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติ เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันและสร้างความมั่นคงแก่เกษตรกร ได้แก่ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ เกษตรทฤษฎีใหม่ และโครงการหลวง ด้วยการถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านกลุ่มเกษตรกร เครือข่ายเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและพึ่งพาตนเองได้

๑.๒ แนวทางนโยบายหลัก ๑๕ ด้าน ประกอบด้วย

๑) นโยบาย “ตลาดนำการผลิต” เป็นนโยบายหลักโดยเพิ่มช่องทางตลาดให้หลากหลายทั้งในรูปแบบตลาดออนไลน์ (แพลตฟอร์มรายสินค้าเพื่อรองรับ New Normal) ตลาดออฟไลน์ โมเดิร์นเทรด (Modern Trade) รถโมบาย ตลาดสด ตลาดชุมชน คาราวานสินค้า เกษตรพันธสัญญา และ

เคาน์เตอร์เทรดจัดกิจกรรม จับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขายเพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจ โดยร่วมมืออย่างเข้มข้นกับกระทรวงพาณิชย์ภายใต้โมเดล “เกษตร - พาณิชย์ทันสมัย”

๒) การสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันเกษตรกรและเศรษฐกิจฐานราก โดยส่งเสริมให้เกษตรกร มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้มีอำนาจต่อรองในการซื้อขายผลผลิต ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อเป็นผลิตภัณฑ์เกษตร ชุมชน เชื่อมโยงกับตลาดชุมชน/ตลาดเกษตรกร ตลาดสีเขียว (Green Market) และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร สร้างเศรษฐกิจหมุนเวียนภายในชุมชน รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ สามารถช่วยเหลือสมาชิกเกษตรกรเอื้อให้เกิดการพัฒนาในพื้นที่ ทั้งสังคม ชุมชน วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้เข้มแข็งและยั่งยืน

๓) การส่งเสริมสถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ และ Start Up เป็นหน่วยธุรกิจให้บริการทางการเกษตร (Agricultural Service Providers : ASP) เพื่อยกระดับสู่การให้บริการทางการเกษตร เช่น เทคโนโลยี ในการดูแลรักษา บริหารจัดการในการเตรียมดินและการเก็บเกี่ยว สำหรับให้บริการแก่พี่น้องเกษตรกรแบบครบวงจร

๔) การส่งเสริมเกษตรพันธสัญญา (Contract Farming) เพื่อสร้างความไว้วางใจและความร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพการผลิตอย่างยั่งยืน ระหว่างเกษตรกรกับผู้ประกอบการ และร่วมกันยกระดับคุณภาพผลผลิต และแก้ปัญหาผลผลิตล้นตลาด

๕) การพัฒนาศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีทางการเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร โดยเชื่อมโยงการทำงานกับศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อยกระดับสู่การทำเกษตรสมัยใหม่และเกษตรแบบแม่นยำ (Precision Agriculture)

๖) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ด้านการเกษตร เพื่อตอบสนองต่อโซ่อุปทานที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการค้าสินค้าเกษตรออนไลน์ที่ขยายตัวต่อเนื่อง เพื่อรักษาคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีความสดใหม่และ ถึงมือผู้บริโภคอย่างรวดเร็ว รวมถึงพัฒนาระบบเชื่อมโยงทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งออกและนำเข้าสินค้าเกษตร

๗) การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ มีการกระจายน้ำอย่างเหมาะสมและทั่วถึง รวมทั้ง พัฒนาแหล่งน้ำในไร่นาของเกษตรกรและชุมชน เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำเพียงพอสำหรับการอุปโภค บริโภค และทำการเกษตร ตลอดจนป้องกันและบรรเทาปัญหาอุทกภัย

๘) การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อให้เกษตรกรสามารถใช้ประโยชน์จากที่ดินได้ตรงตามศักยภาพของที่ดิน และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดมากที่สุด โดยกำหนดเขตความเหมาะสมในการทำการเกษตรในแต่ละพื้นที่ให้เกิดประสิทธิภาพในการผลิตสูงสุดผ่านข้อมูล Agri - Map

๙) การส่งเสริมศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อบ่มเพาะ เกษตรกรให้เป็น Smart Farmer ผ่านการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต การบริหารจัดการ และการตลาดแก่เกษตรกร รวมทั้งให้บริการทางวิชาการและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในพื้นที่ โดยมีเกษตรกรต้นแบบเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และเป็นกลไกในการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานต่างๆ ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่

๑๐) การประกันภัยพืชผล ให้ความคุ้มครองความเสียหายหรือความสูญเสียต่อพืชผลที่เอาประกันภัย ซึ่งเกิดจากภัยต่างๆ เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง ลมพายุ ลูกเห็บตก เป็นต้น ซึ่งจะช่วยสร้างเสถียรภาพทางรายได้และความมั่นคงในอาชีพให้แก่เกษตรกร รวมถึงการให้ความช่วยเหลือเยียวยาเกษตรกรที่ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างทันที่

๑๑) การส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันและสร้างความมั่นคงแก่เกษตรกร ได้แก่ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติ และวนเกษตร ด้วยการลด ละ เลิก การใช้สารเคมี ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรรับรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง และมีการพัฒนาอาหารของไทย ให้เป็นรูปแบบอาหารที่ปลอดภัยและมีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัยใน ๕ร ได้แก่ โรงเรียน โรงแรม โรงพยาบาล เรือนจำ และร้านอาหาร

๑๒) การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์ เฉพาะถิ่น สร้างแบรนด์ให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าจากความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น สมุนไพร แมลงเศรษฐกิจ ส่งเสริมสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพทางด้านการตลาดในอนาคตทั้งสินค้าอาหารอนาคต (Future Food) และสินค้าเกษตรที่ตอบสนองผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม (Functional Food) รวมทั้งสินค้าเกษตรเพื่อพลังงานและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

๑๓) การวิจัยและพัฒนา เพื่อตอบสนองการพัฒนาภาคเกษตรของประเทศไทยบนพื้นฐาน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกรและผู้บริโภค

๑๔) การพัฒนาฐานข้อมูล Big Data ในการใช้ประโยชน์และเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อการบริหารและช่วยให้เกษตรกรมีข้อมูลที่ดีและเพียงพอต่อการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อการผลิตและการจำหน่ายผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์

๑๕) การประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์ม น้ำมัน และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

๒.๑๒ ประเด็นการพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

๒.๑๒.๑ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑. วิสัยทัศน์ (Vision) : “เกษตรสร้างมูลค่า ศูนย์กลางการค้า โลจิสติกส์ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เชื่อมโยงภูมิภาค”

๒. พันธกิจ

๑) สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และมาตรฐานเกษตรสร้างมูลค่า

๒) พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการและส่งเสริมการตลาด เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

๓) สนับสนุนและส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่วิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ผู้ประกอบการในด้านการพัฒนาระบบสารสนเทศ ด้านการบริหารจัดการและการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าสู่สากล

๓. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา

๒) อัตราการขยายตัวภาคบริการเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา

๓) รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา

เมื่อสิ้นสุด แผนการพัฒนา

๔) อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๒๐

๕) ร้อยละประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง ร้อยละ ๑๐ เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา

๔. ผลสัมฤทธิ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานตามแผนพัฒนา
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (กลุ่มจังหวัดโขง-ชี-มูล) พ.ศ. ๒๕๖๖ - พ.ศ. ๒๕๗๐

๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Products: GPP) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ จากกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในด้านการเกษตร การบริการ และการท่องเที่ยว ได้ผลผลิตตามเป้าหมายและเกิดผลลัพธ์ตรงตามวัตถุประสงค์

๒) รายได้ภาคการเกษตรที่เกิดขึ้นจากการส่งเสริม สนับสนุน และยกระดับด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมทำให้มีผลผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น มีการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าตามความต้องการของผู้บริโภค ผ่านช่องทางการตลาดที่หลากหลาย ผลผลิตและผลิตภัณฑ์ได้รับการรับรองมาตรฐานบนฐานข้อมูล (Big Data) และ Platform ทางการเกษตร

๓) รายได้ภาคการค้า การบริการและการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น จากกิจกรรมการดำเนินงานส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬาของกลุ่มจังหวัดที่มีต้นทุนทางวัฒนธรรม ประเพณี ทรัพยากรที่มีความหลากหลายและการสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่และบริการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวทุกช่วงวัย ด้วยการเชื่อมโยงอัตลักษณ์ร่วมด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด โดยภาคการค้า และการบริการระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ เส้นทางคมนาคมขนส่ง ระบบโลจิสติกส์ได้รับการพัฒนาเติบโตสอดคล้องตามกิจกรรมภาคการผลิต สาขาที่เกี่ยวข้องภายในกลุ่มจังหวัด

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดไว้ ๕ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรสร้างมูลค่า

วัตถุประสงค์/แผนงาน

๑) เพิ่มมูลค่า พืชเศรษฐกิจ พืชสมุนไพร ปศุสัตว์ และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปแปรรูป และมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย

๒) สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการด้านการเกษตรทุกระดับตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) จำนวนแปลง/ฟาร์มและพื้นที่ผลิตพืชเศรษฐกิจ พืชสมุนไพร ปศุสัตว์ และประมงที่ได้มาตรฐาน เป้าหมายรวม ๕ ปี จำนวนแปลง/ฟาร์มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ พื้นที่ผลิตพืชเศรษฐกิจ พืชสมุนไพร ปศุสัตว์ และประมง ได้มาตรฐานจำนวน ๔๐๐,๐๐๐ ไร่ และได้มาตรฐานสากล ๑๐๐,๐๐๐ ไร่

๒) ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปปลอดภัยที่ได้รับการรับรองมาตรฐานต่อจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป แปรรูปของกลุ่มจังหวัด ที่ได้รับการตรวจจากหน่วยงานรับรองมาตรฐาน เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๕๐

๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปและเกษตรปลอดภัย เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๑๐

๔) มีระบบฐานข้อมูล (Big Data) อย่างน้อย ๑ ระบบ

๕) จำนวนผู้ประกอบการด้านการเกษตรที่เพิ่มขึ้นเป้าหมาย ๕ ปี ๑๐๐ ราย

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและพัฒนาระบบข้อมูล (Big Data) และ Platform ทางเกษตร
ของกลุ่มจังหวัด

๒) ส่งเสริม สนับสนุน การผลิต แปรรูป แปรรูป พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และ
ประมงของกลุ่มจังหวัดโดยการนำองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี เข้ามาปรับใช้ตามความต้องการของตลาดและ
ได้มาตรฐาน

๓) ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ พัฒนาการตลาดหลากหลายช่องทาง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุน

วัตถุประสงค์/แผนงาน

๑) สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้า
การลงทุนสู่สากล

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) อัตราการขยายตัวภาคบริการเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓

แนวทางการพัฒนา

๑) การพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจและผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ
ด้านการค้าและการลงทุน

๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการให้บริการภาครัฐและระบบฐานข้อมูล
เพื่อยกระดับการลงทุนและการค้าชายแดน

๓) การยกระดับแปรรูปสินค้าและผลิตภัณฑ์

๔) การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และประเทศเพื่อน

บ้าน อย่างบูรณาการ

๕) ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ พัฒนาการตลาดหลากหลายช่องทาง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยว

และกีฬา

วัตถุประสงค์/แผนงาน

๑) การขยายฐานการตลาดและเพิ่มมูลค่าด้านการท่องเที่ยวและกีฬาเชิง
คุณภาพ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ร้อยละ ๒

๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว ร้อยละ ๒

๓) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาและส่งเสริม ๔๐ แห่ง

แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่ชุมชนและประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมการ
ท่องเที่ยว กีฬา และส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนรูปแบบใหม่ ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าการท่องเที่ยว กีฬา
การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชน

(๒) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัยของแหล่ง
ท่องเที่ยวให้มีคุณภาพภายใต้มาตรฐานการท่องเที่ยวของกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

สถานกีฬาให้มีคุณภาพภายใต้มาตรฐานกีฬาสากล และมาตรฐานระบบโครงสร้างพื้นฐานตามมาตรฐานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๓) บริหารจัดการด้านท่องเที่ยวและกีฬา โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

(๔) พัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกให้เข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยว และ

นักกีฬาที่มีคุณภาพ

ภาคทางสังคมและความมั่นคง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอ

วัตถุประสงค์/แผนงาน

๑) ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและระบบบริการสุขภาพของคนไทยทุกช่วงวัย และเสริมสร้างความสมบูรณ์ของครอบครัว และความเข้มแข็งของชุมชน

๒) ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา และการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล

๓) สังคมมีความยุติธรรม ความมั่นคงด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งปลอดภัยเสพติด และอบายมุข

๔) การเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้านและสถานการณ์ตามแนวชายแดนมีความสงบเรียบร้อย

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และแรงงานอิสระ เข้าถึงบริการภาครัฐเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕

๒) จำนวนจากผู้เข้าร่วมโครงการ และมีอาชีพใหม่ที่สร้างรายได้ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๓) จำนวนครอบครัวที่เข้าร่วมโครงการ รายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐

๔) ร้อยละของเด็ก อายุ ๐ - ๕ ปี มีพัฒนาการสมวัย

๕) เด็กไทยมีระดับสติปัญญาเฉลี่ย (IQ) ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ (โดยการวัดนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้น ป.๑ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๙)

๖) เยาวชนไทยทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม (ร้อยละ ๑๐๐)

๗) ประชาชนได้รับบริการและเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๘) จำนวนหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งปลอดภัยเสพติดเพิ่มขึ้น จำนวน ๑๕ ชุมชน ภายในปี ๒๕๗๐

แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

๑) การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนทุกช่วงวัย

๒) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ การศึกษา และความเป็นอยู่ที่ดี

๓) การยกระดับศักยภาพแรงงานและพัฒนาอาชีพ

๔) การส่งเสริมด้านความยุติธรรมแก่ประชาชน

๕) การส่งเสริมความมั่นคงตามแนวชายแดน

ต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร

วัตถุประสงค์/แผนงาน

- ๑) พัฒนาและอนุรักษ์พื้นที่พุ่มแหล่งน้ำ พื้นที่ป่า และพื้นที่สีเขียว
- ๒) การบริหารจัดการพลังงานเพื่อความยั่งยืน
- ๓) การบริหารจัดการขยะในพื้นที่
- ๔) การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตามแนวทางเกษตรกรรมยั่งยืน
- ๕) การเข้าถึงเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่เกษตรยั่งยืน เป้าหมายร้อยละ ๒๕
- ๒) ส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจและไม้มีค่าและพื้นที่สีเขียว เป้าหมายร้อยละ ๐.๒๐ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัด

- ๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน เป้าหมาย ร้อยละ ๑
- ๔) ร้อยละของปริมาณขยะที่นำมาใช้ประโยชน์และปริมาณการสะสมขยะลดลง
- ๕) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐

เป้าหมาย ร้อยละ ๒๕

- ๖) ร้อยละการลดใช้พลังงานเชื้อเพลิง ร้อยละ ๐.๒
- ๗) ร้อยละการเพิ่มขึ้นของคุณภาพชีวิตและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ร้อยละ ๑๐

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาและอนุรักษ์พื้นที่พุ่มแหล่งน้ำ พื้นที่ ปลูกต้นไม้ในพื้นที่เป้าหมาย/ อนุรักษ์ พื้นที่ป่า ปลูกต้นไม้ในพื้นที่เป้าหมาย
- ๒) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนในพื้นที่ เพื่อลดค่าใช้จ่ายและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจในด้านต่างๆ /ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนตามศักยภาพของพื้นที่
- ๓) ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเสียในพื้นที่และการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์
- ๔) ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในลักษณะเกษตรกรรมยั่งยืน
- ๕) ส่งเสริมการใช้รถยนต์พลังงานไฟฟ้า (EV) เพื่อทดแทนพลังงานเชื้อเพลิง

๒.๑๒.๒ แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑. วิสัยทัศน์ (Vision) : “เมืองน่าอยู่ทันสมัย เกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง เศรษฐกิจชีวภาพ ศูนย์กลางการค้าการลงทุน เมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล”

๒. วัตถุประสงค์

๑) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ทันสมัย ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ทั้งทางด้านการศึกษา ด้านสุขภาพ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การเข้าถึงระบบสาธารณสุขยุคใหม่และระบบบริการภาครัฐ และมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิต

๒) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานเพื่อสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรให้ตอบสนองต่อความต้องการด้วยระบบตลาดนำการผลิต โดยใช้ข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตร (Big Data) และ ดิจิทัล แพลตฟอร์ม เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ

๓) เพื่อส่งเสริม เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ด้วยการนำเทคโนโลยีชีวภาพมาใช้ในการเพิ่มคุณค่าหรือประยุกต์การใช้งานและแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการเกษตร และการนำเทคโนโลยีชีวภาพมาใช้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ทำให้เป็นเศรษฐกิจชีวภาพ

๔) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางการค้าการลงทุนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่กลุ่มจังหวัดภูมิภาค และต่างประเทศ

๕) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางการท่องเที่ยวทุกด้าน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยงทุกมิติ

๓. เป้าหมายการพัฒนา

๑) พัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ทันสมัยตามแนวทางการพัฒนาเมือง Smart city โดยดำเนินการให้ครบเกณฑ์ทุกด้านในปี พ.ศ. ๒๕๗๐

๒) ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานเพื่อสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรและสามารถเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรได้เพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด

๓) เกษตรกรและผู้ประกอบการได้รับการถ่ายทอดความรู้ตามแนวทางเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) เพื่อสร้างเศรษฐกิจชีวภาพในพื้นที่ตามเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละปี

๔) มูลค่าการค้าการลงทุนในพื้นที่เพิ่มขึ้นบรรลุเกณฑ์ตามตัวชี้วัดที่กำหนด

๕) ภาคการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพโดยมีรายได้จากการท่องเที่ยวรวมเพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ตัวชี้วัดที่จังหวัดกำหนดในแผนพัฒนาจังหวัด

๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด (ตัวชี้วัดรวม)

๑) มูลค่าการเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๒ ต่อปี

๒) มูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี

๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ร้อยละ ๒ ต่อปี

๕. ประเด็นการพัฒนา

จังหวัดอุบลราชธานี ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดไว้ ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ ตามลำดับความสำคัญดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

วัตถุประสงค์

๑) การสร้างเสริมพลเมืองให้มีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี
 ๒) การพัฒนาและยกระดับคุณภาพทางการศึกษาทุกระดับให้มีคุณภาพ
 ๓) ระบบสาธารณสุขปลอดภัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพียงพอ ทันสมัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

๔) พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕) ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) เด็กไทยมีระดับสติปัญญาเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ (วัดปี ๒๕๖๙)

๑.๑ ร้อยละ ๙๐ เด็กอายุ ๐ - ๕ ปี ได้รับการตรวจประเมินพัฒนาการ

๑.๒ ร้อยละ ๘๕ เด็กอายุ ๐- ๕ ปี มีพัฒนาการสมวัย

๑.๓ ร้อยละ ๗๐ ของเด็กพัฒนาล่าช้าได้รับการกระตุ้นพัฒนาการ

ด้วย TEDA๔ หรือเครื่องมือมาตรฐานอื่น

๒) ร้อยละของผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น

๓) ร้อยละของระบบสาธารณสุขปภคที่เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชน

เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี

๔) ร้อยละของโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณสุขปภค ที่ได้รับการยกระดับมาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของ ประชาชน เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี

๕) มีศูนย์เรียนรู้การจัดการขยะเหลือศูนย์สู่ชุมชนคาร์บอนต่ำ จำนวน ๒๕ ศูนย์ (ปีละ ๒๕ ศูนย์)

๖) สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ ต่อปี

๗) สถิติอาชญากรรมลดลง ร้อยละ ๒๕ ต่อปี

แผนงาน/แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)

๑) การขับเคลื่อนให้จังหวัดอุบลราชธานีเป็นศูนย์กลางสุขภาพ (Medical Hub) เป็นศูนย์กลางการรักษผู้ป่วยที่เด่นชัดและโดดเด่นเฉพาะด้าน

๒) การพัฒนาเป็นเมืองสุขภาวะดี มีความพร้อมในการตอบสนองทุกความต้องการของผู้อยู่อาศัยในทุกด้าน และมีสิ่งอำนวยความสะดวก

๓) พัฒนาระบบความปลอดภัยและโครงสร้างพื้นฐาน

๔) ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการเข้าถึงบริการทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม

๕) การรักษาความมั่นคงของชาติและความปลอดภัยของประชาชน

๖) การพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด

๗) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง

วัตถุประสงค์

๑) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน รวมทั้ง สร้างมูลค่าสินค้าเกษตร เพื่อตอบสนองความต้องการด้วยระบบตลาดนำการผลิตบนพื้นฐานข้อมูล Big Data ด้านการเกษตร และใช้ประโยชน์จากดิจิทัลแพลตฟอร์ม

๒) เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกร สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีการถ่ายทอดความรู้อย่างต่อเนื่อง เกิดการรวมกลุ่มเกษตรกรและเชื่อมโยงเครือข่ายกับภายนอกอย่างเข้มแข็ง และลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้

๓) เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัวและสร้าง ภูมิคุ้มกันรองรับการเกิดภัยพิบัติธรรมชาติและโรคระบาด

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) อัตราการเจริญเติบโตด้านภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๒ ต่อ

ปี

๒) การผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ของจังหวัดมีคุณภาพมาตรฐานเพิ่มขึ้น
เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๒ ต่อปี

๓) รายได้เฉลี่ยทางการเกษตรของเกษตรกรเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี จากเดิม
๘๑,๔๐๖ บาท เป็น ๘๙,๙๗๙ บาท

๔) จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น
เป้าหมาย ๕ ปี จำนวน ๑๖,๐๐๐ ไร่

แผนงาน/แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)

๑) ส่งเสริมการผลิตการแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตร มูลค่าสูง
สู่สากล

๒) ส่งเสริมพัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน เป็นผู้ประกอบการ
ธุรกิจสมัยใหม่อย่างครบวงจร

๓) สร้างภูมิคุ้มกันทางการเกษตรต่อการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติและ
โรคระบาด

๔) ส่งเสริมพลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก และอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรดิน
และน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการทำเกษตรมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ

วัตถุประสงค์/แผนงาน

๑) ส่งเสริมการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้อง
กับเศรษฐกิจชีวภาพมาประยุกต์ใช้งาน และยกระดับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่อย่าง
มีมาตรฐาน

๒) สร้างมูลค่าเพิ่ม และมูลค่าใหม่จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) จำนวนเกษตรกร และผู้ประกอบการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและ
พัฒนาความรู้ทักษะในการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพ จำนวน ๔,๐๐๐ ราย

๒) จำนวนสินค้านวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นจากฐานทรัพยากรชีวภาพ
จำนวน ๒๐๐ รายการ

๓) มูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพของพื้นที่
๖๐๐ ล้านบาท

แผนงาน/แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)

๑) ถ่ายทอดเทคโนโลยี ผลงานวิจัยและนวัตกรรม ให้แก่เกษตรกรกลุ่มเกษตรกร
และผู้ประกอบการ เพื่อให้สามารถแปรรูปและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่ได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ

๒) สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมมาตรฐาน และส่งเสริม
การเข้าถึงการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการแปรรูปผลิตผลสำคัญจากฐานชีวภาพสู่สากล

๓) สร้างผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงเพื่อเป็นผลิตภัณฑ์หลักของจังหวัดอุบลราชธานี
(Ubon Premium Products) ด้วยงานวิจัยและนวัตกรรม

๔) เสริมสร้างการตลาดและการผลิตให้แก่อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพของ
เพื่อผลักดันให้อุบลราชธานีเป็น Bioeconomy Hub ของพื้นที่

**ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาศูนย์กลางการค้าการลงทุน
วัตถุประสงค์**

น้ำโขง

๑) เพื่อพัฒนาศักยภาพการค้าชายแดนสู่ประเทศเพื่อนบ้านและอนุภูมิภาคุ่ม

๒) เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการสู่ตลาดสากล

๓) เพื่อยกระดับการผลิตสินค้าและบริการให้ได้คุณภาพมาตรฐานสู่สากล

๔) เพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงและขยายช่องทางการตลาดทุกระดับ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ร้อยละ ๓ (ใช้ฐานปี ๒๕๖๔)

๑) มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๓ (ใช้ฐานปี ๒๕๖๕)

๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) นอกภาคเกษตร เป้าหมาย ๕ ปี

๓) รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๔ ต่อปี

แผนงาน/แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)

๑) การเสริมสร้างศักยภาพการค้าชายแดน

๒) ส่งเสริมผู้ประกอบการและ SMEs เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๓) พัฒนาผู้ประกอบการและแรงงานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๔) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาดและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ

**ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล
วัตถุประสงค์/แผนงาน**

๑) เพิ่มศักยภาพและสร้างมูลค่าด้านการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ร้อยละ ๒ ต่อปี

๒) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวหรือสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวได้รับ

การพัฒนา ๒ แห่งต่อปี

แผนงาน/แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)

๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับ
การขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสู่สากล

๒) การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ รูปแบบการท่องเที่ยวที่
หลากหลาย ให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

๓) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและสนับสนุนการมี
ส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว

๔) การประชาสัมพันธ์และการตลาดด้านการท่องเที่ยว การส่งเสริมวิถีและ
วัฒนธรรมท้องถิ่น และการสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว

๕) การส่งเสริมการบูรณาการการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและสนับสนุน
ความร่วมมือระหว่างประเทศ

๒.๑๓ เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๕)

จังหวัดอุบลราชธานีมีการกำหนดตำแหน่งการพัฒนาโดยได้รับการประกาศเป็นเขตพัฒนาเมืองอัจฉริยะ (Smart City) โดยมีประเด็นการพัฒนาครอบคลุมทั้ง ๗ ด้าน ได้แก่ ด้านคน ด้านพลังงาน ด้านการขนส่ง ด้านเศรษฐกิจ ด้านการบริหารงานภาครัฐ ด้านการสิ่งแวดล้อมและด้านความเป็นอยู่และการดำรงชีวิต จังหวัด มีการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการคมนาคม การกำหนดแผนเพื่อพัฒนาริมฝั่งแม่น้ำมูล การวิเคราะห์เพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบจากอุทกภัย การเกิดขึ้นของนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่จะเป็นปัจจัยในการหนุนเสริมทิศทางการพัฒนาภาคเกษตรสู่เกษตรอุตสาหกรรม การมีโรงงานต้นแบบด้านการแปรรูปอาหาร เป็นศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจเพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ โดยมีงานวิจัยของมหาวิทยาลัยในพื้นที่รองรับ

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ระยะ ๒๐ ปี
“ เมืองน่าอยู่ทันสมัย เกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง เศรษฐกิจชีวภาพ ศูนย์กลางการค้าการลงทุน เมืองท่องเที่ยวคุณภาพ ”

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยะ ๒๐ ปี

การถ่ายทอด แต่ละช่วง ๕ ปี	๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	๒๕๗๑ - ๒๕๗๕	๒๕๗๖ - ๒๕๘๐	๒๕๘๑ - ๒๕๘๕
เป้าหมายการพัฒนา - การเติบโตของ (GPP จังหวัด)	วัด GPP ด้านการเกษตร เพิ่มขึ้น	วัด GPP ด้านการเกษตร เพิ่มขึ้น	วัด GPP ด้านการเกษตร เพิ่มขึ้น	วัด GPP ด้านการเกษตร เพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย	ร้อยละ ๓.๕	ร้อยละ ๔.๕	ร้อยละ ๕.๕	ร้อยละ ๗
เป้าหมายการพัฒนา - รายได้จากการท่องเที่ยว	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของรายได้จาก การท่องเที่ยว	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของรายได้จาก การท่องเที่ยว	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของรายได้จาก การท่องเที่ยว	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของรายได้จาก การท่องเที่ยว
ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕
เป้าหมายการพัฒนา - รายได้เฉลี่ยต่อหัวของ ประชากรที่เพิ่มขึ้น	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของรายได้เฉลี่ย ต่อหัว	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของรายได้เฉลี่ย ต่อหัว	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของรายได้เฉลี่ย ต่อหัว	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของรายได้เฉลี่ย ต่อหัว
ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย - ร้อยละ	ร้อยละ ๓.๕	ร้อยละ ๔	ร้อยละ ๔.๕	ร้อยละ ๕

แผนการดำเนินงานที่สำคัญ (Roadmap)

ในการขับเคลื่อนแผนงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดนั้น ได้กำหนดเป็น ๔ ช่วง ในช่วงแรก ระหว่าง ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ จังหวัดอุบลราชธานีจะขับเคลื่อนโครงการที่อยู่ในแผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ๕ ปี (ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เป็นสำคัญ ดังนี้

- ๑) แผนงานด้านการ พัฒนาเกษตรมูลค่าสูงสู่ เกษตรอุตสาหกรรม
- ๒) บริหารจัดการน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้เพียงพอต่อภาคการเกษตร
- ๓) แผนงานด้านการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
- ๔) ส่งเสริมการสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่เพื่อเป็น Land Mark

- ๕) แผนงานด้านการพัฒนาสุขภาพที่ดี (มีความพร้อมด้านการตอบสนอง)
- ๖) แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนการค้าการลงทุน
- ๗) แผนงานพัฒนาจังหวัดสู่การเป็นเมืองน่าอยู่ทันสมัย
- ๘) แผนงานการส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ
- ๙) แผนงานการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและผลกระทบจากอุทกภัยอย่างยั่งยืน
- ๑๐) ศูนย์กลางการศึกษาและวิชาการ

๒.๑๔ แผนพัฒนาการเกษตรเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขงระดับจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐)

ได้ผ่านกระบวนการจัดทำโดยคณะทำงาน ซึ่งสาระสำคัญของแผนมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนา การเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดอุบลราชธานี ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง แผนพัฒนาด้านการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ตลอดจนปัญหาและความต้องการ ของพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาการเกษตรในพื้นที่แม่น้ำโขงอย่างยั่งยืนระดับ จังหวัดอุบลราชธานี ฉบับนี้ จะเป็นทิศทางและแนวทางการพัฒนาให้ส่วนราชการ หน่วยงาน อำเภอ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรภาคเอกชน บูรณาการการทำงานร่วมกัน เพื่อผลักดันให้การ ดำเนินงาน ตามแผนพัฒนาการเกษตรในพื้นที่แม่น้ำโขงอย่างยั่งยืนระดับจังหวัดอุบลราชธานี บรรลุเป้าหมาย อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีของเกษตรกรและประชาชนชาวจังหวัดอุบลราชธานี

วิสัยทัศน์ "เกษตรกรลุ่มน้ำโขงมีคุณภาพชีวิตที่ดี สินค้าเกษตรมูลค่าสูง ทรัพยากรการเกษตรสมดุลและยั่งยืน"

โดยมีประเด็นการพัฒนา จำนวน ๓ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิตการแปรรูปและการตลาดเกษตรริมโขงสู่สินค้าเกษตรมูลค่าสูง

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการผลิตสินค้าการเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๒. สนับสนุนการทำเกษตรแบบรวมผลผลิตและจำหน่ายอย่างครบวงจร
๓. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรตามแนวทาง BCG Economy

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. การผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ที่ได้คุณภาพมาตรฐานร้อยละ๗ในปี ๒๕๗๐
๒. อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗ ในปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งในเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการจัดทำบัญชีครัวเรือนแบบบูรณาการ
๒. สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
๓. พัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้มีความรู้ในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. รายได้เฉลี่ยทางการเกษตรของเกษตรกรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ในปี พ.ศ. ๒๕๗๐
๒. เกษตรกรเป็นสมาชิกสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้นปีละ ๕๐๐ คน
๓. เกษตรกรสามารถจะทำบัญชีครัวเรือนได้ปีละ ๕๐๐ คน

ประเด็นพัฒนาการที่ ๓ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

และยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการผลิต เกษตรกรรมยั่งยืนที่เหมาะสมกับพื้นที่ไปสู่การปลูกพืชเลี้ยงปศุสัตว์ และประมงให้มีมูลค่าสูง

๒. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรดินและน้ำเพื่อการเกษตรปรับเปลี่ยนการทำเกษตรมูลค่าต่ำ และไม่เหมาะสมกับพื้นที่ไปสู่การปลูกพืชเลี้ยงปศุสัตว์และประมงให้มีมูลค่าสูง

๓. บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเหมาะสมเพียงพอทั่วถึง

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. พื้นที่เกษตรกรรมทั้งในเขตและนอกเขตชลประทานได้รับการพัฒนาและฟื้นฟู
๒. จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมได้รับการบริการจัดการและฟื้นฟูจำนวน ๕,๐๐๐ ไร่/ปี
๓. จำนวนแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานจำนวน ๒๐๐ บ่อ/ปี
๔. จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับประโยชน์(พื้นที่ในเขตชลประทานและนอกเขตชลประทาน) จากการพัฒนาแหล่งน้ำ ๕๐๐ ไร่/ปี

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดอุบลราชธานี

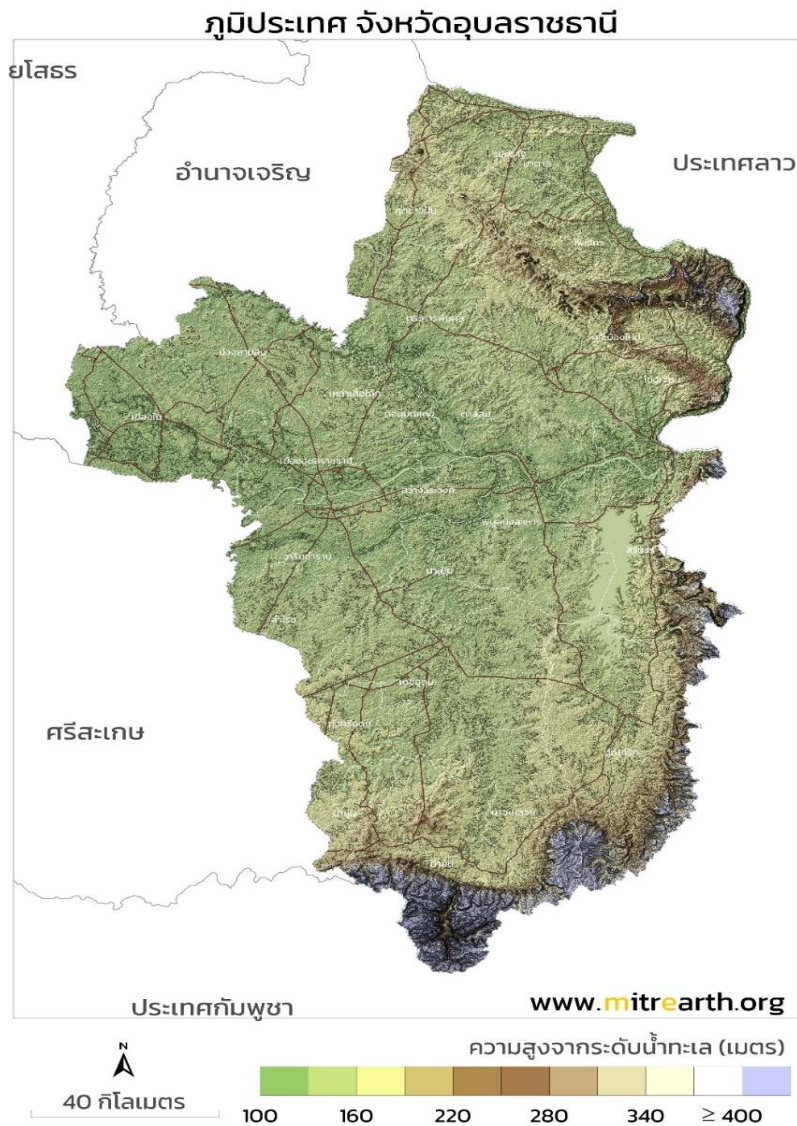
๑. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดอุบลราชธานี

๑.๑ ข้อมูลด้านกายภาพของจังหวัดอุบลราชธานี

๑.๑.๑ ลักษณะทางภูมิศาสตร์

๑) ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่

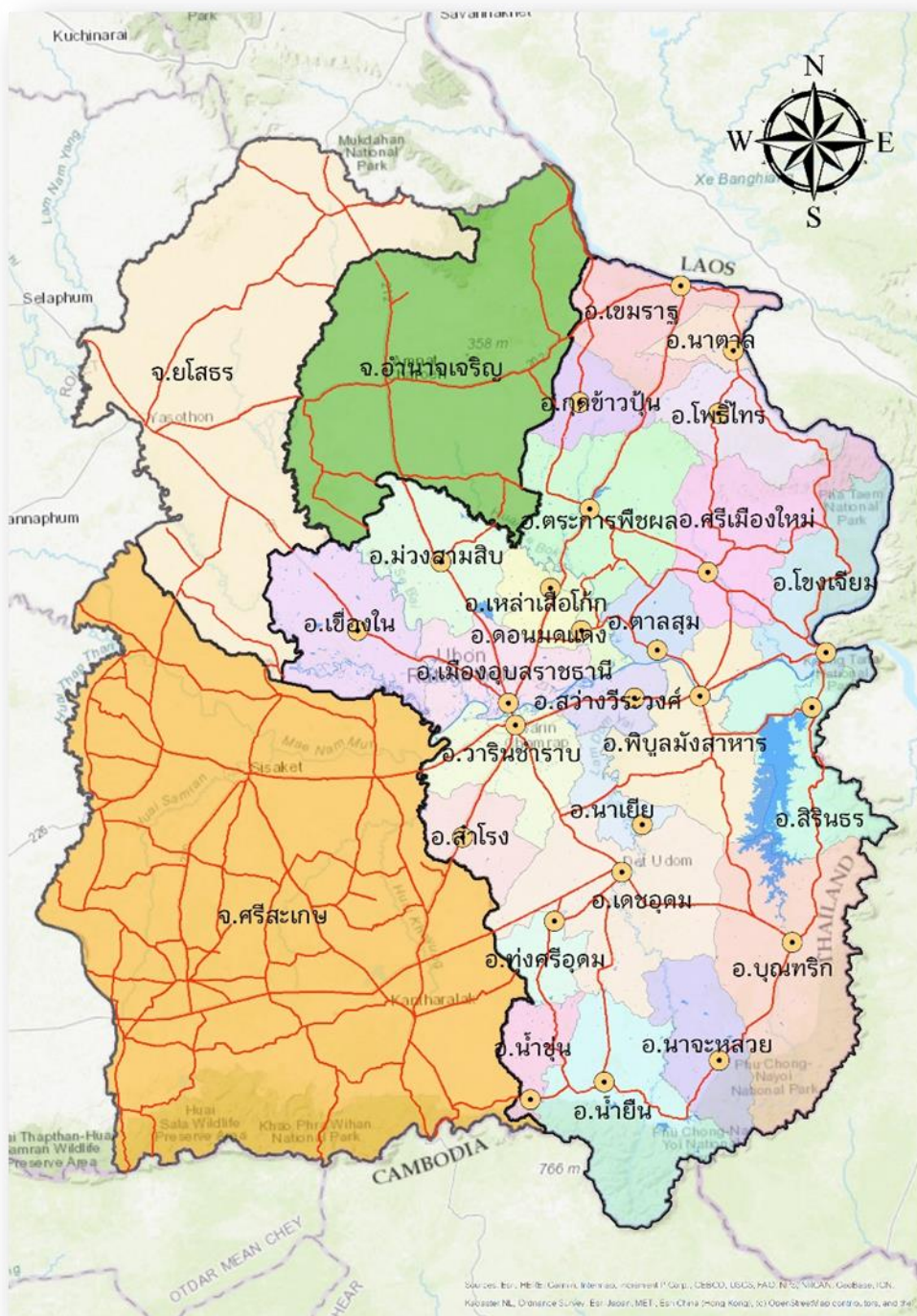
จังหวัดอุบลราชธานี ตั้งอยู่สุดชายแดนตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เป็นจังหวัดที่มีขนาดพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับ ๒ ของภาค และเป็นอันดับ ๓ ของประเทศ มีแนวพรมแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมความยาว ๔๒๘ กิโลเมตร ได้แก่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (จากอำเภอเขมราฐ อำเภอน้ำยืน ติดต่อกับแขวงสะหวันนะเขต และแขวงจำปาสัก ระยะทาง ๓๖๑ กิโลเมตร) และราชอาณาจักรกัมพูชา (อำเภอเมือง ติดกับจังหวัดเขาพระวิหาร เป็นระยะทาง ๖๗ กิโลเมตร) อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ๖๓๐ กิโลเมตร จังหวัดอุบลราชธานีมีพื้นที่ประมาณ ๑๐.๐๗ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙.๕ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาพที่ ๑ แผนที่จังหวัดอุบลราชธานี

๒) อาณาเขต จังหวัดอุบลราชธานี มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดกับจังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดยโสธร และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- ทิศใต้ ติดกับจังหวัดศรีสะเกษ และราชอาณาจักรกัมพูชา
- ทิศตะวันออก ติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- ทิศตะวันตก ติดกับจังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดยโสธร

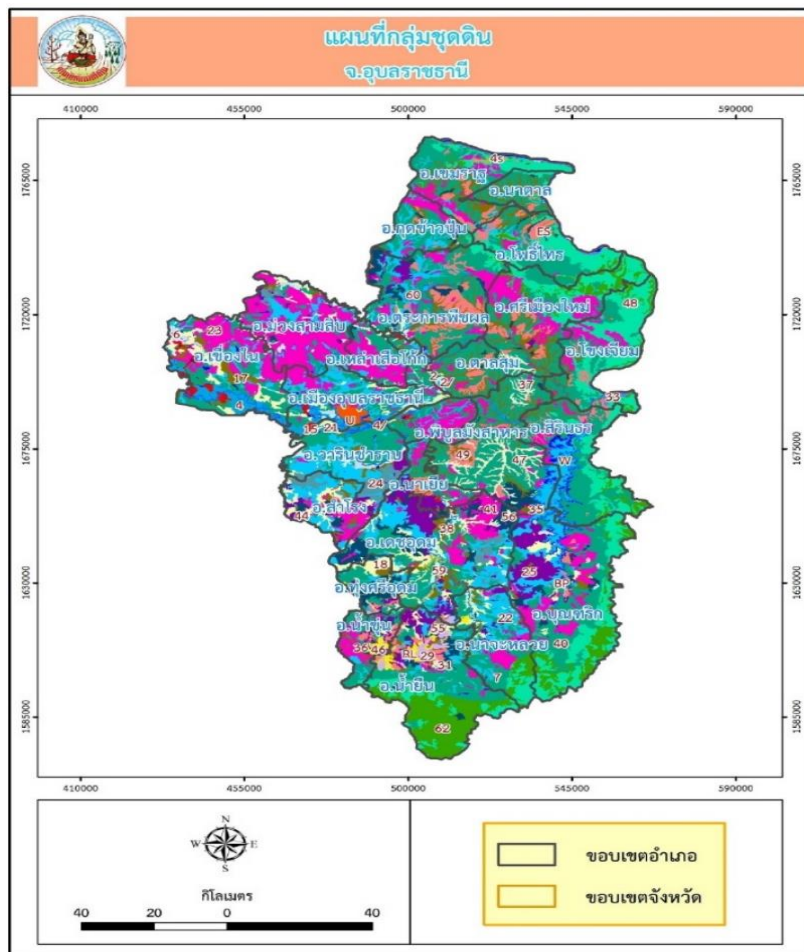
ภาพที่ ๒ อาณาเขตจังหวัดอุบลราชธานี

๓) สภาพพื้นที่

จังหวัดอุบลราชธานีตั้งอยู่บริเวณที่เรียกว่า แอ่งโคราช (korat basin) สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเฉลี่ย ๖๘ เมตร (๒๒๗ ฟุต) ลักษณะโดยทั่วไป เป็นที่ราบสูงต่ำสลับกันลาดเอียงไปทางตะวันออก มีแม่น้ำมูลไหลผ่านกลางจังหวัด จากทิศตะวันตกมายังทิศตะวันออก ไหลลงสู่แม่น้ำโขงที่อำเภอโขงเจียม มีลำน้ำที่สำคัญได้แก่ ลำเซบก ลำเซบาย ลำโดมใหญ่ ลำโดมน้อย และมีภูเขาซับซ้อนหลายแห่งบริเวณชายแดนทางตอนใต้ มีเทือกเขาที่สำคัญคือ เทือกเขาบรรทัด และเทือกเขาพนมดงรัก ซึ่งกั้นอาณาเขตระหว่างจังหวัดอุบลราชธานีกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และราชอาณาจักรกัมพูชา

๔) ลักษณะดิน

ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มดินไร้ โดยเป็นกลุ่มดินที่พบมากที่สุดประมาณ ร้อยละ ๔๕ ของพื้นที่ทั้งหมดซึ่ง มีลักษณะเป็นดินร่วนถึงดินปนทราย พบในที่ราบและที่ดอน มีการระบายน้ำดี มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงต่ำ รองลงมาคือกลุ่มดินพื้นที่สูงและภูเขาที่พบในบริเวณที่มีสภาพพื้นที่เป็นภูเขาหรือเทือกเขา พบประมาณร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะมีความลาดชันมากกว่าร้อยละ ๓๕ มีคุณสมบัติไม่เหมาะสมสำหรับนำมาใช้ประโยชน์ทางการเกษตร กลุ่มดินนา มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงต่ำ มีการระบายน้ำไม่ค่อยดี ใช้ประโยชน์ในการทำนามีพื้นที่ประมาณ ร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ทั้งหมด และสุดท้าย คือ กลุ่มดินคละ ประมาณร้อยละ ๑๐ ของพื้นที่ทั้งหมด

ภาพที่ ๓ ลักษณะดินจังหวัดอุบลราชธานี

๑.๑.๒ ลักษณะภูมิอากาศ

๑) ฤดูกาล

ภูมิอากาศทั่วไปคล้ายกับจังหวัดอื่น ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือมีอากาศร้อนจัดในฤดูร้อน และอากาศค่อนข้างหนาวในฤดูหนาว ส่วนในฤดูฝนจะมีฝนตกชุกในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกันยายน

ฤดูฝน จะเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึง กันยายน และมักปรากฏเสมอว่าฝนจะทิ้งช่วงในเดือนมิถุนายน กรกฎาคม แต่ระยะเวลาการทิ้งช่วง มักจะไม่เหมือนกันในแต่ละปี และในช่วงปลายฤดูฝน มักจะมีพายุดีเปรสชัน ฝนตกชุกทุกปี อาจจะมีภาวะน้ำท่วมบริเวณพื้นที่ริมฝั่งแม่น้ำ

ฤดูหนาว จังหวัดอุบลราชธานีจะได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือก่อนภูมิภาคอื่น อุณหภูมิจะเริ่มลดต่ำลงตั้งแต่เดือนตุลาคม และจะสิ้นสุดประมาณปลายเดือนมกราคม

ฤดูร้อน โดยทั่วไปส่วนใหญ่อากาศจะเริ่มอบอ้าวในเดือนกุมภาพันธ์ ไปจนถึงประมาณ เดือนพฤษภาคม ซึ่งอาจจะมีฝนตกบ้างในปลายเดือนเมษายนและพฤษภาคม แต่ไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูก

๒) ปริมาณน้ำฝน

ปี ๒๕๖๕ ปริมาณน้ำฝนที่วัดได้ ณ ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีปริมาณ ๒,๔๕๐.๕๐ มิลลิเมตร จำนวนวันที่ฝนตก ๑๔๓ วัน เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว ๖๙๖.๙๐ มิลลิเมตร

ตารางที่ ๑ ปริมาณน้ำฝน และอุณหภูมิ สูงสุด - ต่ำสุด ปี ๒๕๕๖ - ๒๕๖๕

ปี	ปริมาณน้ำฝน รวมทั้งปี (มม.)	ปริมาณฝนเฉลี่ย (มม.)	จำนวนวันฝน ตก (วัน)	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)		
				สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย ทั้งปี
๒๕๕๖	๑,๗๙๖.๙๐	๑๕.๖๓	๑๑๕	๔๐.๖๐	๑๒.๔๐	๒๗.๒๐
๒๕๕๗	๑,๙๐๐.๔๐	๑๘.๑๐	๑๐๕	๓๙.๘๐	๑๒.๑๐	๒๗.๕๐
๒๕๕๘	๑,๓๒๙.๙๐	๑๓.๐๔	๑๐๒	๔๑.๗๐	๑๒.๖๐	๒๘.๑๐
๒๕๕๙	๑,๙๐๕.๗๐	๑๗.๔๘	๑๐๙	๔๒.๖๐	๑๑.๕๐	๒๗.๖๐
๒๕๖๐	๑,๗๙๔.๘๐	๑๓.๖๐	๑๓๒	๓๙.๗๐	๑๒.๒๐	๒๗.๑๐
๒๕๖๑	๑,๗๓๕.๐๐	๑๓.๕๕	๑๒๘	๓๙.๑๐	๑๑.๘๐	๒๗.๖๐
๒๕๖๒	๑,๖๙๗.๗๐	๑๕.๗๒	๑๐๘	๔๐.๖๐	๑๓.๗๐	๒๘.๕๐
๒๕๖๓	๑,๕๙๕.๑๐	๑๔.๓๗	๑๑๑	๔๐.๔๐	๑๔.๒๐	๒๘.๗๐
๒๕๖๔	๑,๗๕๓.๖๐	๑๕.๗๙	๑๑๑	๓๙.๘๐	๑๐.๕๐	๒๗.๖๐
๒๕๖๕	๒,๔๕๐.๕๐	๒๐.๔.๒๑	๑๔๓	๓๕.๓๐	๑๘.๔๐	๒๓.๐๒

ที่มา : ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จังหวัดอุบลราชธานี

๑.๑.๓ แหล่งน้ำธรรมชาติของจังหวัด

จังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดปลายน้ำ มีแม่น้ำหลายสายของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ไหลมาบรรจบกัน แม่น้ำและลำธารที่สำคัญมีดังนี้

๑) แม่น้ำโขง เป็นแม่น้ำที่ไหลผ่านหลายประเทศ ไหลผ่านจังหวัดอุบลราชธานีในท้องที่อำเภอเขมราฐ อำเภอนาตาล อำเภอโพธิ์ไทร อำเภอศรีเมืองใหม่ และอำเภอโขงเจียม ไปบรรจบกับแม่น้ำมูลที่อำเภอโขงเจียม อันเป็นเส้นกั้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับ สปป.ลาว

๒) แม่น้ำมูล เฉพาะตอนที่ไหลผ่านจังหวัดอุบลราชธานี มีความยาวประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร ไหลผ่านอำเภอเมืองอุบลราชธานี อำเภวารินชำราบ อำเภอตาลสุม อำเภอสว่างวีระวงศ์ อำเภอพิบูลมังสาหาร และอำเภอโขงเจียม

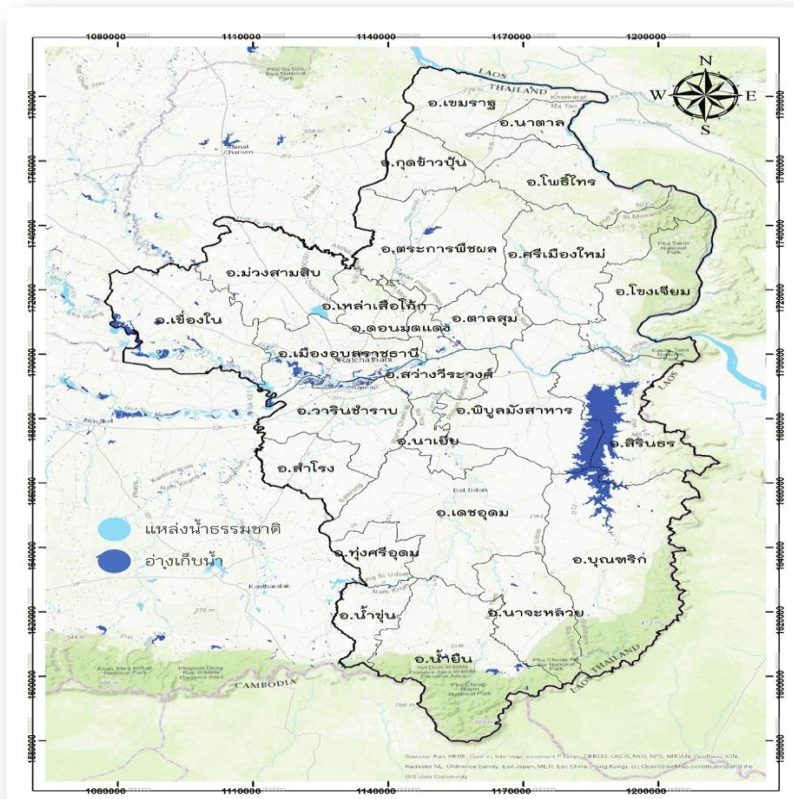
๓) แม่น้ำชี เป็นสาขาใหญ่ของแม่น้ำมูล ไหลผ่านจังหวัดอุบลราชธานี ในท้องที่อำเภอโขงในและมาบรรจบกับแม่น้ำมูล ซึ่งแม่น้ำชีจะมีน้ำไหลผ่านตลอดปี แต่ในช่วงฤดูแล้งจะมีปริมาณน้ำเหลือน้อย ไม่เพียงพอที่จะสามารถนำไปใช้ในการเกษตรได้

๔) ลำเซบก เป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างอำเภอเมืองอุบลราชธานี กับอำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี โดยไหลผ่านอำเภอตระการพืชผล อำเภอดอนมดแดง และอำเภอเหล่าเสือโก้ก

๕) ลำเซบาย ไหลมาจากจังหวัดยโสธร ผ่านอำเภอโขงใน อำเภอม่วงสามสิบและอำเภอเมืองอุบลราชธานี โดยเป็นเส้นแบ่งเขตทั้ง ๓ อำเภอ แล้วไหลลงสู่แม่น้ำมูลที่อำเภอเมืองอุบลราชธานี

๖) ลำโดมใหญ่ มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาพนมดงรักเขตอำเภอน้ำยืน ไหลไปทางทิศเหนือผ่านอำเภอพิบูลมังสาหาร ไปบรรจบกับแม่น้ำมูลที่อำเภอพิบูลมังสาหาร

๗) ลำโดมน้อย เป็นสาขาหนึ่งของแม่น้ำมูล มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาพนมดงรักในเขตอำเภอบุณฑริก ไหลผ่านบริเวณที่เป็นภูเขา ได้มีการสร้างเขื่อนสิรินธรกั้นลำน้ำสายนี้ในเขตอำเภอสิรินคร

ภาพที่ ๔ แหล่งน้ำจังหวัดอุบลราชธานี

๑.๒ ข้อมูลด้านการปกครองของจังหวัด

จังหวัดอุบลราชธานี แบ่งการปกครองออกเป็น ๒๕ อำเภอ ๒๑๖ ตำบล ๒,๗๐๔ หมู่บ้าน มีประชากรทั้งสิ้น จำนวน ๑,๘๖๙,๘๐๖ คน (ข้อมูล ณ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕)

๑.๒.๑ การแบ่งเขตการปกครองและจำนวนประชากร

ตารางที่ ๒ การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดและข้อมูลประชากรจังหวัดอุบลราชธานี

ลำดับ	อำเภอ	พื้นที่ (ไร่)	ร้อยละ	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาลนคร เมือง/ตำบล	อบต.	ชุมชน	ประชากร ชาย	ประชากร หญิง	ประชากร ทั้งหมด	จำนวนบ้าน (หลังคาเรือน)
๑	เมืองอุบลราชธานี	๒๕๓,๙๙๓.๗๕	๒.๕๒	๑๑	๑๕๕	๖	๘	๑๑๖	๒๐,๔๕๙	๒๐,๔๖๗	๔๐,๙๒๖	๑๑,๒๓๔
๒	ศรีเมืองใหม่	๘๑๘,๗๕๐.๐๐	๘.๑๓	๑๑	๑๒๑	๑	๑๑	๐	๓๖,๒๖๙	๓๖,๙๑๒	๗๓,๑๘๑	๒๓,๒๑๕
๓	โขงเจียม	๕๖๓,๖๒๕.๐๐	๕.๖๐	๕	๕๒	๑	๕	๐	๕๒,๗๖๖	๕๓,๙๗๑	๑๐๖,๗๓๗	๓๐,๗๐๔
๔	เขื่องใน	๔๘๓,๐๑๒.๕๐	๔.๘๐	๑๘	๑๘๓	๓	๑๖	๐	๑๙,๕๘๒	๑๙,๓๓๒	๓๘,๙๑๔	๑๑,๘๑๙
๕	เขมราฐ	๓๒๖,๓๕๐.๐๐	๓.๒๔	๙	๑๒๓	๖	๔	๐	๑๓,๖๙๗	๑๓,๕๐๔	๒๗,๒๐๑	๘,๑๔๖
๖	เดชอุดม	๘๘๕,๐๐๐.๐๐	๘.๗๙	๑๖	๒๔๓	๕	๑๔	๓๑	๘๙,๐๑๒	๘๘,๗๕๑	๑๗๗,๗๖๓	๗๑,๙๕๒
๗	นาจะหลวย	๓๙๕,๐๐๐.๐๐	๓.๙๒	๖	๗๘	๒	๕	๐	๖๕,๖๖๔	๖๕,๓๙๔	๑๓๑,๐๕๘	๓๘,๐๘๙
๘	น้ำยืน	๕๒๘,๔๓๗.๕๐	๕.๒๕	๗	๑๐๒	๓	๕	๐	๑๖,๗๗๐	๑๖,๓๗๖	๓๓,๑๔๖	๙,๗๖๓
๙	บุณฑริก	๘๗๖,๒๕๐.๐๐	๘.๗๐	๘	๑๒๗	๓	๖	๐	๑๔,๗๖๗	๑๔,๔๔๐	๒๙,๒๐๗	๙,๓๕๒
๑๐	ตระการพืชผล	๘๑๖,๒๕๐.๐๐	๘.๑๑	๒๓	๒๓๔	๑	๒๒	๐	๒๙,๗๗๘	๒๙,๑๔๗	๕๘,๙๒๕	๒๑,๔๒๔
๑๑	กุดข้าวปุ้น	๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๑.๙๙	๕	๗๕	๑	๕	๐	๑๙,๒๙๘	๑๙,๒๖๗	๓๘,๕๖๕	๑๑,๖๒๘
๑๒	ม่วงสามสี	๕๗๓,๔๖๒.๕๐	๕.๖๙	๑๔	๑๕๘	๑	๑๔	๐	๑๔,๐๔๐	๑๓,๔๔๓	๒๗,๔๘๓	๙,๒๓๖
๑๓	วารินชำราบ	๓๖๕,๐๐๐.๐๐	๓.๖๒	๑๕	๑๙๒	๘	๙	๒๘	๑๖,๘๓๙	๑๖,๕๕๙	๓๓,๓๙๘	๑๑,๑๘๑
๑๔	พิบูลมังสาหาร	๗๙๘,๗๑๘.๗๕	๗.๙๓	๑๓	๑๘๐	๕	๑๐	๑๗	๓๕,๔๖๐	๓๔,๗๘๐	๗๐,๒๔๐	๒๔,๕๕๖
๑๕	ตาลชุม	๓๑๕,๖๙๓.๗๕	๓.๑๓	๖	๕๙	๑	๖	๐	๔๘,๔๓๑	๔๗,๓๐๕	๙๕,๗๓๖	๓๑,๐๖๒
๑๖	โพธิ์ไทร	๑๘๘,๑๒๕.๐๐	๑.๘๗	๖	๗๑	๑	๖	๐	๖๔,๘๖๕	๖๔,๖๔๓	๑๒๙,๕๐๘	๔๕,๑๗๗
๑๗	ลำโรง	๒๖๐,๐๐๐.๐๐	๒.๕๘	๙	๑๐๘	๑	๘	๐	๒๔,๒๓๘	๒๓,๕๙๘	๔๗,๘๓๖	๑๓,๔๖๙
๑๘	ดอนมดแดง	๑๔๖,๘๗๕.๐๐	๑.๔๖	๔	๔๗	๐	๔	๐	๔๒,๑๔๗	๔๒,๓๐๐	๘๔,๔๔๗	๒๕,๐๕๑
๑๙	สิรินธร	๒๓๑,๒๕๖.๒๕	๒.๓๐	๖	๗๖	๒	๕	๐	๑๐๗,๓๔๕	๑๑๗,๕๐๕	๒๒๔,๘๕๐	๙๘,๕๕๓
๒๐	ทุ่งศรีอุดม	๑๙๑,๘๗๕.๐๐	๑.๙๑	๕	๕๒	๐	๕	๐	๗๙,๙๘๓	๘๐,๖๕๘	๑๖๐,๖๔๑	๖๑,๙๕๐
๒๑	นาเยี่ย	๑๔๓,๑๒๕.๐๐	๑.๔๒	๓	๓๕	๓	๑	๐	๓๕,๗๕๓	๓๕,๒๙๐	๗๑,๐๔๓	๒๑,๗๙๓
๒๒	นาตาล	๑๒๑,๗๗๕.๐๐	๑.๒๑	๔	๖๔	๐	๔	๐	๑๕,๖๗๘	๑๕,๕๙๓	๓๑,๒๗๑	๙,๔๗๓
๒๓	เหล่าเสือโก้ก	๑๗๗,๕๐๐.๐๐	๑.๗๖	๔	๕๕	๑	๓	๐	๒๗,๑๐๙	๒๗,๐๑๖	๕๔,๑๒๕	๑๕,๑๘๔
๒๔	สว่างวีระวงศ์	๑๖๘,๗๕๐.๐๐	๑.๖๘	๔	๕๙	๓	๑	๐	๒๘,๑๒๔	๒๗,๔๖๕	๕๕,๕๘๙	๑๙,๘๗๕
๒๕	น้ำขุ่น	๒๔๑,๕๖๒.๕๐	๒.๔๐	๔	๕๕	๒	๒	๐	๑๔,๐๔๖	๑๓,๙๗๐	๒๘,๐๑๖	๘,๑๒๙
รวม		๑๐,๐๗๐,๓๘๗.๕๐	๑๐๐	๒๑๖	๒,๗๐๔	๖๐	๑๗๙	๑๙๒	๙๓๒,๑๒๐	๙๓๗,๖๘๖	๑,๘๖๙,๘๐๖	๖๔๒,๐๑๕

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดอุบลราชธานี

๑.๓ ข้อมูลด้านสังคมและวัฒนธรรม

จังหวัดอุบลราชธานี นับเป็นจังหวัดที่มีประวัติศาสตร์ยาวนาน มีหลักฐานทั้งประวัติศาสตร์และโบราณคดีที่เก่าแก่ อาทิ ภาพเขียนสีที่อุทยานแห่งชาติผาแต้ม และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญหลายแห่งสำหรับชนบทรอบเมือง ประเพณีต่างๆ จะยึดหลักพุทธศาสนา แต่ก็คงมีลัทธิพราหมณ์ปะปนอยู่บ้าง ด้านวัฒนธรรมประเพณีที่ขึ้นชื่อ ดังนี้

๑) ประเพณีแห่เทียนพรรษา เป็นงานบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของจังหวัดอุบลราชธานี จัดให้มีขึ้นในวันอาสาฬหบูชา ซึ่งตรงกับวันเพ็ญเดือน ๘ และวันเข้าพรรษา บริเวณทุ่งศรีเมืองและศาลาจัตุรมุข เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๒ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร (รัชกาลที่ ๙) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน "เทียนหลวง" มาเป็นเทียนชัยนำขบวนแห่ แล้วจึงนำไปถวายยังอารามหลวงในจังหวัดอุบลราชธานี หมุนเวียนไปเป็นประจำทุกปี มีการประกวดต้นเทียน ๓ ประเภท คือ ประเภทติดพิมพ์ ประเภทแกะสลัก และประเภทเทียนโบราณแบบดั้งเดิม

งานประเพณีแห่เทียนพรรษา เป็นงานประเพณีที่รวมความผูกพันของชุมชนท้องถิ่น โดยเริ่มตั้งแต่การที่ชาวบ้านร่วมกันบริจาคเทียนเอามาหลอม หล่อเป็นเทียนเล่มใหญ่เล่มเดียวกัน ทำการตกแต่งให้สวยงาม จัดให้มีขบวนแห่ฟ้อนรำประกอบการแห่รอบเมือง ให้ปรากฏ แก่ สายตาของชาวบ้านทุกคน มีการตัดสินการประกวด ทั้งตัวต้นเทียน นางงามประจำต้นเทียน และขบวนแห่ ก่อนจะแยกย้ายนำไปถวายวัดให้ใช้ประโยชน์ต่อไป

๒) งานแข่งขันเรือยาว ประมาณเดือนตุลาคมตามลำนํ้ามูลในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีการจัดแข่งขันเรือยาวประเพณี ขึ้นหลายแห่ง และที่จัดขึ้นประจำ ได้แก่ เทศบาลเมืองอุบลราชธานี จัดขึ้นบริเวณสะพานรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี เทศบาลตำบลพิบูลมังสาหาร จัดขึ้นบริเวณเชิงสะพานข้ามแม่น้ำมูล วัดโพธิ์ตาก

๓) ชาติพันธุ์ของกลุ่มคนเมืองอุบลราชธานี สืบเชื้อสายมาจากคนไทย-ลาวพื้นเมืองอีสาน เหมือนกับจังหวัดอื่น ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีภาษาไทยอีสานเป็นภาษาพูด ปัจจุบันจังหวัดอุบลราชธานี มีชนเผ่าพื้นเมืองเดิมในสายวัฒนธรรมมอญ - เขมร อยู่บ้าง เช่น ชนเผ่าชาที่บ้านเวินปึก อำเภอน้ำขุ่น ซึ่งมีภาษาขม เป็นภาษาพูดเฉพาะตน ชนเผ่าเขมร อยู่ในหมู่บ้านชายแดนไทย - กัมพูชาในเขตอำเภอน้ำขุ่น อำเภอนาจะหลวย อำเภอบุณฑริก อำเภอน้ำขุ่น และอำเภอรุ่งศรีอุดม มีภาษาเขมรพื้นเมืองเป็นภาษาพูด มีชนเผ่าส่วยหรือกูย ในเขตอำเภอลำดวน อำเภอน้ำขุ่น อำเภอน้ำขุ่น และอำเภอรุ่งศรีอุดม และอำเภอบุณฑริก มีภาษาขมอยู่เป็นจำนวนมากเล็กน้อย

๑.๔ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

๑.๔.๑ การคมนาคมขนส่ง (ที่มา : ขนส่งจังหวัด)

การคมนาคมขนส่ง (ทางบก (รถยนต์ รถไฟ) ทางน้ำ ทางอากาศ)

๑) ทางบก มีถนนสายหลัก ๒ สาย หมายเลข ๒๓ , ๒๔

มีถนนสายรอง ๓ สาย หมายเลข ๒๑๒ , ๒๑๗ , ๒๒๖

๒) เส้นทางรถไฟ มีสถานีรถไฟ จำนวน ๓ จุด ประกอบด้วย ๑. สถานีวารินชำราบ

๒. สถานีห้วยชะยุ้ง และ ๓. สถานีบึงหวาย

๓) สนามบิน มีสนามบินนานาชาติอุบลราชธานี ตั้งอยู่ที่ อำเภอมืองอุบลราชธานี

๑.๔.๒ ไฟฟ้า

ตารางที่ ๓ การให้บริการกระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคของจังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๕

ปี	สถานีไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	จำนวนผู้ใช้ไฟ	จำนวนหน่วยกระแสไฟฟ้า (กิโลวัตต์/ชม.)
๒๕๕๘	๔	๕๕๖,๙๑๔	๑,๔๓๐,๑๐๖,๗๓๘
๒๕๕๙	๔	๕๔๖,๒๑๑	๑,๔๗๙,๑๒๕,๕๑๒
๒๕๖๐	๔	๕๖๐,๗๑๗	๑,๔๙๕,๕๘๙,๑๕๒
๒๕๖๑	๔	๕๗๒,๙๑๓	๑,๕๑๘,๔๒๗,๓๑๗
๒๕๖๒	๔	๕๘๕,๙๔๔	๑,๖๑๗,๑๙๐,๑๒๑
๒๕๖๓	๔	๖๐๔,๔๕๖	๑,๖๔๙,๐๖๑,๑๑๑
๒๕๖๔	๔	๖๒๓,๔๑๗	๑,๗๑๙,๓๑๘,๕๕๓
๒๕๖๕	๔	๖๓๘,๒๑๕	๑,๗๑๒,๐๒๕,๓๖๐

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดอุบลราชธานี

๑.๔.๓ ข้อมูลด้านการกักกันของจังหวัด

มีด่าน ศุลกากร ที่ตั้ง ๑. จุดผ่านแดนถาวรด่านสิรินธร อำเภอสิรินธร

๒. จุดผ่านแดนถาวรด่านปากแซง อำเภอนาตาล

๓. จุดผ่อนปรนอำเภอเขมราฐ

๔. จุดผ่อนปรนบ้านสองคอน อำเภอโพธิ์ไทร

๕. จุดผ่อนปรนบ้านด่านเก่า อำเภอโขงเจียม

๖. จุดผ่อนปรนบ้านหนองแสง อำเภอบุณฑริก

๗. จุดผ่อนปรนช่องอานม้า อำเภอน้ำยืน

ตรวจพืช ที่ตั้ง ด้านพรหมแดนช่องเม็ก ตำบลช่องเม็ก อำเภอพิบูลย์รักษ์
มีห้องปฏิบัติการตรวจ ไม่มี ที่ตั้งสถาน ไม่มี
เบื้องต้น มี กักพืช มี

ตรวจประมง ที่ตั้ง ด้านพรหมแดนช่องเม็ก ตำบลช่องเม็ก อำเภอสิรินธร
มีห้องปฏิบัติการตรวจ ไม่มี ที่ตั้งสถาน ไม่มี
เบื้องต้น มี กักกันสัตว์น้ำ มี

ปศุสัตว์ ที่ตั้ง ๑. ด่านกักกันสัตว์อุบลราชธานี ตำบลช่องเม็ก อำเภอสิรินธร
๒. ด่านกักกันสัตว์เขมราฐ อำเภอเขมราฐ
๓. สถานกักกันสัตว์บุณฑริก อำเภอบุณฑริก
มีห้องปฏิบัติการตรวจ ไม่มี ที่ตั้งสถาน ไม่มี
เบื้องต้น มี กักกันสัตว์ มี

๑.๔.๔ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลด้านการประปา

ตารางที่ ๔ จำนวนประปาส่วนภูมิภาค ผู้ใช้น้ำและปริมาณการผลิตน้ำของจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึง ๒๕๖๔

ปี	จำนวนประปาส่วนภูมิภาค (สาขา)	จำนวนผู้ใช้น้ำ (ราย)	ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำขาย (ลบ.ม.)
๒๕๕๘	๔	๗๔,๗๙๒	๒๓,๙๑๑,๔๔๖	๑๘,๗๘๓,๖๙๒
๒๕๕๙	๔	๗๕,๒๖๐	๒๖,๘๒๑,๑๕๖	๑๙,๘๔๗,๙๖๐
๒๕๖๐	๔	๗๕,๕๒๒	๒๔,๙๕๓,๑๖๙	๑๙,๑๕๔,๙๙๐
๒๕๖๑	๔	๗๗,๗๓๐	๒๙,๔๓๕,๖๗๘	๑๙,๙๖๙,๙๒๐
๒๕๖๒	๔	๗๙,๘๒๑	๒๙,๔๓๕,๖๗๘	๒๑,๐๑๒,๕๗๗
๒๕๖๓	๔	๘๗,๙๐๙	๓๕,๓๐๐,๐๐๐	๒๒,๔๐๐,๐๐๐
๒๕๖๔	๔	๘๕,๓๑๖	๓๖,๐๐๐,๐๐๐	๒๑,๙๐๐,๐๐๐

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาค จังหวัดอุบลราชธานี

๑.๕ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

๑.๕.๑ สภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไป

เศรษฐกิจการเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ปี ๒๕๖๖ คาดว่า จะมีการขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๑.๑ - ๒.๑ โดยสาขาพืชขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๐.๕ - ๑.๕ สาขาปศุสัตว์ขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๐.๗ - ๑.๗ สาขาประมงขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ ๔.๑ - ๕.๑ สาขาบริการทางการเกษตรขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๑.๐ - ๒.๐ และสาขาป่าไม้ขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๐.๘ - ๑.๘ โดยปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ การดำเนินนโยบายอย่างต่อเนื่องของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อาทิ การพัฒนาเกษตรกรสู่ Smart Farmer และ Young Smart Farmer เพื่อพัฒนาสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมเกษตรกรมืออาชีพที่มีศักยภาพทั้งด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาด โดยใช้หลักการตลาดนำการผลิตควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาตรการเยียวยาและฟื้นฟูเกษตรกรจากผลกระทบของสถานการณ์โรคระบาด Covid - ๑๙ การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ การจัดทำฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เพื่อการตัดสินใจการส่งเสริมการบริหารการผลิตที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และสนับสนุนการวางแผนการผลิต และการใช้ปัจจัยการผลิตอย่างเหมาะสม

เครื่องชี้ทางด้านเศรษฐกิจการเกษตร ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรอยู่ที่ระดับ ๑๖๓.๑ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๑ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา เนื่องจากปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำและแหล่งน้ำสาธารณะเพียงพอ จึงส่งผลให้ผลผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น ได้แก่ ข้าวเจ้านาปรัง ข้าวเหนียนาปรัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ยางพารา อ้อยโรงงาน สุกร กระบือ ไก่เนื้อ ไช้ไก่ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดและจับสัตว์น้ำจืดธรรมชาติ สินค้าเกษตร สาขาพืชที่ลดลง ได้แก่ มันสำปะหลัง และโคเนื้อ ขณะที่ดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้อยู่ที่ระดับ ๘๑.๒ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๘ เนื่องจากราคารับซื้อผลผลิตอยู่ในเกณฑ์ดีและปริมาณผลผลิตสินค้าเกษตรออกสู่ตลาดเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรอยู่ที่ระดับ ๑๓๒.๔ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๓.๓

ภาวะเศรษฐกิจการเกษตร ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ ขยายตัวร้อยละ ๕.๐ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยสาขาพืชมีสัดส่วนมากที่สุด คือร้อยละ ๗๓.๘ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร จึงขยายตัวร้อยละ ๕.๐ จากการเพิ่มขึ้นของผลผลิตข้าวเจ้านาปรัง ข้าวเหนียวนาปรัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ยางพารา และอ้อยโรงงาน ซึ่งเป็นสินค้าเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด ส่วนสาขาปศุสัตว์ สาขาบริการทางการเกษตร สาขาประมง และสาขาป่าไม้ มีสัดส่วนร้อยละ ๑๕.๔ ๙.๒ ๑.๖ และ ๐.๑ ตามลำดับ

ที่มา : รายงานประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานคลังจังหวัดอุบลราชธานี

๑.๕.๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดอุบลราชธานี (GPP) ๑๖ สาขา

ตารางที่ ๕ สถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอุบลราชธานี ณ ราคาประจำปี

สาขาการผลิต	มูลค่าผลิตภัณฑ์ (ล้านบาท)					อัตราการเจริญเติบโต (ร้อยละ)				
	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
ภาคเกษตรกรรม	๒๓,๒๒๒	๒๔,๔๗๙	๒๓,๓๘๒	๒๖,๖๐๗	๒๖,๘๘๕	๙.๙๑	๑๒.๕๗	-๑๐.๙๗	๓๒.๒๕	๒.๗๙
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๒๓,๒๒๒	๒๔,๔๗๙	๒๓,๓๘๒	๒๖,๖๐๗	๒๖,๘๘๕	๙.๙๑	๑๒.๕๗	-๑๐.๙๗	๓๒.๒๕	๒.๗๙
ภาคอุตสาหกรรม	๒๒,๒๘๓	๑๙,๖๐๖	๒๐,๑๗๙	๒๐,๙๙๓	๒๒,๖๓๐	๑๖.๗๔	-๒๖.๗๘	๕.๗๔	๘.๑๔	๑๖.๓๖
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๘๒๓	๙๐๑	๘๙๒	๙๓๖	๙๘๕	๐.๓๗	๐.๗๘	-๐.๐๙	๐.๔๔	๐.๕๘
การผลิต	๑๙,๔๕๑	๑๖,๘๘๘	๑๗,๒๘๗	๑๗,๙๕๗	๑๙,๖๔๕	๑๕.๙๓	-๒๕.๙๓	๓.๘๔	๗.๐๔	๑๒.๙๔
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบการปรับอากาศ	๑,๗๔๔	๑,๕๘๒	๑,๗๓๔	๑,๘๐๗	๑,๙๘๓	๐.๓๔	-๑.๖๒	๑.๕๑	๐.๗๓	๑.๔๗
การจัดหาน้ำ การจัดการน้ำเสียและของเสีย	๒๗๕	๒๗๔	๓๒๒	๓๑๕	๔๖๓	๐.๐๙	-๐.๐๑	๐.๔๘	-๐.๐๗	๑.๔๘
ภาคบริการ	๗๗,๐๔๐	๘๐,๑๕๗	๘๓,๐๒๒	๘๓,๒๐๘	๘๖,๑๐๓	๕๑.๗๙	๓๑.๑๖	๒๘.๖๕	๑.๘๖	๒๘.๙๕
การก่อสร้าง	๕,๖๘๕	๕,๗๙๐	๕,๖๓๓	๕,๔๖๑	๖,๐๒๔	๔.๐๐	๑.๐๕	-๑.๕๗	-๑.๗๒	๕.๖๓
การขายส่ง การขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์	๑๗,๙๓๕	๑๙,๓๘๖	๒๐,๖๓๙	๒๑,๒๑๔	๒๑,๐๐๕	๑๕.๐๒	๑๔.๕๑	๑๒.๕๓	๕.๗๕	-๒.๐๙
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๓,๓๙๒	๓,๔๕๙	๓,๕๘๘	๓,๒๒๔	๓,๖๔๒	๖.๖๘	๐.๖๗	๑.๒๙	-๓.๖๓	๔.๑๗
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๑,๑๕๑	๑,๓๐๑	๑,๔๘๑	๑,๑๗๗	๑,๓๔๓	๒.๑๙	๑.๕๐	๑.๘๐	-๓.๐๔	๑.๖๖
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๙๒๕	๑,๐๐๒	๑,๑๖๐	๑,๐๒๙	๑,๐๙๑	๐.๓๗	๐.๗๗	๑.๕๘	-๑.๓๑	๐.๖๒
การเงินและการประกันภัย	๙,๖๐๑	๑๐,๑๙๐	๑๐,๔๑๔	๑๐,๖๔๕	๑๐,๗๗๗	๓.๐๙	๕.๘๙	๒.๒๓	๒.๓๒	๑.๓๒
อสังหาริมทรัพย์	๖,๖๐๗	๖,๖๘๘	๖,๗๙๖	๖,๗๑๖	๗,๘๕๙	๘.๒๕	๐.๘๑	๑.๐๘	-๐.๘๐	๑๑.๔๓
วิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ	๓๖	๕๑	๖๑	๖๘	๗๔	๐.๑๒	๐.๑๕	๐.๑๐	๐.๐๖	๐.๐๖
การบริหารและบริการสนับสนุนอื่น ๆ	๕๕๒	๖๒๙	๕๙๘	๔๒๑	๓๗๕	๐.๗๖	๐.๗๗	-๐.๓๑	-๑.๗๗	-๐.๔๖
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ ฯ	๗,๙๖๔	๘,๕๕๖	๘,๘๒๕	๘,๙๖๐	๘,๙๑๑	๒.๗๕	๔.๙๒	๓.๖๙	๑.๓๕	-๐.๔๙
การศึกษา	๑๗,๖๔๘	๑๗,๐๗๘	๑๗,๑๓๗	๑๗,๓๖๖	๑๗,๘๓๓	๔.๘๐	-๕.๖๙	๐.๕๙	๒.๒๙	๔.๖๖
สุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๔,๒๒๙	๔,๕๘๐	๕,๐๗๑	๕,๓๖๒	๕,๗๐๐	๒.๗๘	๓.๕๑	๔.๙๐	๒.๙๑	๓.๓๘
ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	๒๓๙	๒๗๗	๓๒๗	๒๙๘	๓๓๗	๐.๓๖	๐.๓๘	๐.๕๐	-๐.๒๙	๐.๓๙
บริการด้านอื่น ๆ	๑,๐๗๕	๑,๒๖๘	๑,๒๙๒	๑,๒๖๗	๑,๑๓๒	๐.๖๑	๑.๙๓	๐.๒๔	-๐.๒๕	-๑.๓๕
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอุบลราชธานี	๑๒๒,๕๔๖	๑๒๕,๒๔๑	๑๒๖,๕๘๓	๑๓๐,๘๐๘	๑๓๕,๖๑๗	๗๘.๔๔	๑๖.๙๖	๒๓.๔๒	๔๒.๒๔	๔๘.๑๐
รายได้ประชากรต่อคนต่อปี (บาท)	๗๐,๔๖๓	๗๑,๔๘๓	๗๒,๘๙๒	๗๕,๔๐๓	๗๘,๒๗๕	๔๕.๑๒	๑๐.๒๐	๑๔.๐๙	๒๕.๑๒	๒๘.๗๒
จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๑,๗๓๙	๑,๗๓๘	๑,๗๓๗	๑,๗๓๕	๑,๗๓๓	๐.๐๐	-๐.๐๑	-๐.๐๑	-๐.๐๒	-๐.๐๒

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอุบลราชธานี (Gross Provincial Product : GPP) ปี พ.ศ. ๒๕๖๔

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอุบลราชธานี (Gross Provincial Product : GPP) ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ มีมูลค่าเพิ่ม ๑๓๕,๖๑๗ ล้านบาท เพิ่มขึ้น ๔,๘๑๐ ล้านบาท เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (๑๓๐,๘๐๘ ล้านบาท) เป็น อันดับที่ ๒๑ ของประเทศ (๗๗ จังหวัด) เป็นลำดับที่ ๓ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (๒๐ จังหวัด) และเป็นลำดับที่ ๑ ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (๔ จังหวัด) รายได้ประชากรต่อคนต่อปี เท่ากับ ๗๘,๒๗๕ บาท ต่อคนต่อปี เพิ่มขึ้น ๒,๘๒๗ บาท เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (๗๕,๔๐๓ บาท ต่อคนต่อปี) เป็นลำดับที่ ๖๖ ของประเทศ เป็นลำดับที่ ๑๓ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นลำดับที่ ๒ ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ มีอัตราการขยายตัวร้อยละ ๓.๐ เพิ่มขึ้นในอัตราเร่งตัวเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จากการฟื้นตัวจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เมื่อเทียบ การขยายตัวในระดับประเทศ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า จังหวัดอุบลราชธานี มีอัตราการขยายตัวสูงกว่าประเทศ (๑.๕ %) แต่ขยายตัวต่ำกว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (๓.๔ %)

สำหรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจจังหวัดอุบลราชธานี สาขาการผลิตหลักของจังหวัดอุบลราชธานี ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกอบไปด้วย สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้และประมง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๙.๘ สาขาขายปลีกขายส่ง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๕.๕ สาขาการผลิตคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๔.๒ สาขาการศึกษา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๓.๑ สาขาตัวกลางทางการเงิน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๗.๙ สาขาบริหารราชการแผ่นดิน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๖.๖ สาขาเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕.๘ สาขาการก่อสร้าง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔.๔ สาขาบริการด้านสุขภาพ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔.๒ และสาขาอื่น ๆ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๘.๔ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอุบลราชธานี

ภาพที่ ๕ โครงสร้างการผลิตจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอุบลราชธานี ปี ๒๕๖๔

๑.๖ ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดอุบลราชธานี เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นจังหวัดชายแดนสำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นเมืองเก่าแก่มีประวัติความเป็นมาว่าสองร้อยปี และมีสถานที่ท่องเที่ยวหลากหลายและน่าสนใจทั้งด้านประวัติศาสตร์ ธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี โดยภาพรวมการเดินทางท่องเที่ยวของจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ มีจำนวน ผู้มาเยี่ยมเยือนทั้งสิ้น ๑,๕๓๗,๑๗๘ คน เป็นชาวไทย ๑,๕๐๒,๓๑๗ คน เป็นชาวต่างชาติ ๓๔,๘๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๕ ของจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน ในระดับภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งหมด ๓,๔๑๖ ล้านบาท คิดเป็น ร้อยละ ๗.๑๑ ของการท่องเที่ยวในระดับภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวนอัตราการเข้าพักเท่ากับ ๓๔.๐๕ วัน จำนวนโรงแรม รีสอร์ท และอพาร์ทเมนท์รายวัน รวม ๑๘๐ แห่ง ๔,๙๙๓ ห้อง มีบริษัทนำเที่ยว ๕๑ แห่ง มัคคุเทศก์ ๒๖๖ คน แบ่งเป็น มัคคุเทศก์ประเภททั่วไป ๒๔๖ คน มัคคุเทศก์เฉพาะพื้นที่ ๒๐ คน บริษัทแท็กซี่ ๑๓ แห่ง สายการบิน ๕ สาย ระยะเวลาเข้าพักเฉลี่ย ๒.๔๖ วัน

จังหวัดอุบลราชธานี มีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่สำคัญ ประกอบด้วย

๑. บัวนาคาเฟ่ บ้านราษฎร์เจริญ บ้านราษฎร์เจริญ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลท่าลาด อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชน และเพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สมบูรณ์แบบยั่งยืน จึงให้ลูกสาวมาทำร้านกาแฟเพื่อบริการนักท่องเที่ยว และนอกจากนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมรายได้ให้คนในชุมชน ทุกๆ วันเสาร์-อาทิตย์ จะมีผลผลิตทางการเกษตรของชุมชน อาทิเช่น ฝักบัว ข้าวโพดหน่อไม้สด หรือแม้แต่สินค้าทำมือ ผ้าพันคอ และตะกร้าสาน เป็นต้น มาคอยให้บริการให้นักท่องเที่ยวได้จับจ่าย ใช้สอย

๒. กลุ่มแปลงใหญ่ไม้ดอกบ้านตาติด หมู่ ๓ ตำบลโนนผึ้ง อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี เป็นหมู่บ้านไม้ดอกที่มีเกษตรกรปลูกไม้ดอกทุกหลังคาเรือนอีกทั้งยังเป็นศูนย์เรียนรู้การผลิตไม้ดอกครบวงจร ตั้งแต่การขยายพันธุ์จนถึงการแปรรูป และมีดอกเบญจมาศหลากหลายพันธุ์ให้นักท่องเที่ยวได้ชม

บัวนาคาเฟ่ บ้านราษฎร์เจริญ

หมู่ 10 ตำบลท่าลาด
อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

☎ 0886907084 📍 บัวนาคาเฟ่ Buana Cafe

กิจกรรม ที่นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม

- ✓ ชม (สวนดอกบัวกลางทุ่ง แปลงเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง)
- ✓ ชิม (ฝักบัวอินทรีย์ทานสด น้ำรากบัว อาหารพื้นบ้าน)
- ✓ ช้อป (ผลผลิตสินค้าเกษตร)

สถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชน และเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สมบูรณ์แบบจึงทำร้านกาแฟเพื่อบริการนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีผลผลิตทางการเกษตรของชุมชนมาวางจำหน่าย อาทิ ฝักบัว ข้าวโพดหวาน หน่อไม้สด หรือแม้แต่สินค้าทำมือ ผ้าพันคอ และตะกร้าสาน ทำให้ชุมชนมีรายได้เสริมจากการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยวที่จับจ่าย ใช้สอย

กลุ่มแปลงใหญ่ไม้ดอกบ้านตาติด

หมู่ 3 ตำบลโนนผึ้ง
อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

บ้านตาติด หมู่ 3 ตำบลโนนผึ้ง อำเภอวารินชำราบ เป็นหมู่บ้านที่ผลิตดอกไม้สดจำหน่ายมากที่สุดในจังหวัดอุบลราชธานี ปี 2559 ชาวบ้านจึงได้มีการรวมกลุ่มกันจัดทะเบียนสหกรณ์ชุมชนและในปี 2561 ได้เข้าร่วมโครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ ต่อมาในปี 2562 ได้พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยมีการจัดงาน "บุญมาศบานเทศกาลแห่งรัก" ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ของทุกปี และในปี 2563 จัดเป็นชุมชนท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวหรือบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจการผลิตไม้ดอกได้เข้ามาเที่ยวชม ศึกษาดูงาน รวมทั้งกิจกรรมด้านอื่นๆ ภายในชุมชน

กิจกรรม นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม

- 🌸 ชม (ศึกษาการปลูกไม้ดอก, ไม้กระถาง, การแปรรูปไม้ดอก)
- 🌸 และ (ทุ่งดอกเบญจมาศ คัดเตอร์และมาร์กาเรต)
- 🌸 ช้อป (สินค้ากลุ่มเกษตร)

สถานที่ตั้ง บ้านตาติด หมู่ที่ 3
ตำบลโนนผึ้ง อำเภอวารินชำราบ
จังหวัดอุบลราชธานี

เบอร์ติดต่อ 063-5129229

ภาพที่ ๖ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี

๓. กลุ่มไม้ดอกบ้านบัวเหิง ชุมชนบ้านบัวเหิง ตำบลท่าช้าง อำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเชิงนิเวศที่มีรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบให้นักท่องเที่ยวได้เยี่ยมชมการทำเกษตรแบบผสมผสาน ศึกษาเรียนรู้เทคนิควิธีการทำการเกษตรกับศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร นักท่องเที่ยวที่ต้องการพักค้างคืน สามารถเข้าพักที่วิสาหกิจชุมชนกลุ่มโฮมสเตย์บ้านบัวเหิง โดยชุมชนบ้านบัวเหิงได้ทำการเกษตรแบบผสมผสาน เช่น กล้าย ส้มโอ มะนาว แก้วมังกร ควบคู่กับการปลูกไม้ดอกไม้ประดับ จนประสบความสำเร็จ สร้างรายได้ให้ครอบครัวได้เป็นอย่างดี จึงเกิดการขยายพื้นที่ออกไปยังสวนใกล้เคียง และขยายออกไปจนครอบคลุมเกือบทั้งชุมชน

๒. ข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

๒.๑ ครั้วเรือนเกษตรกรและแรงงานภาคเกษตร

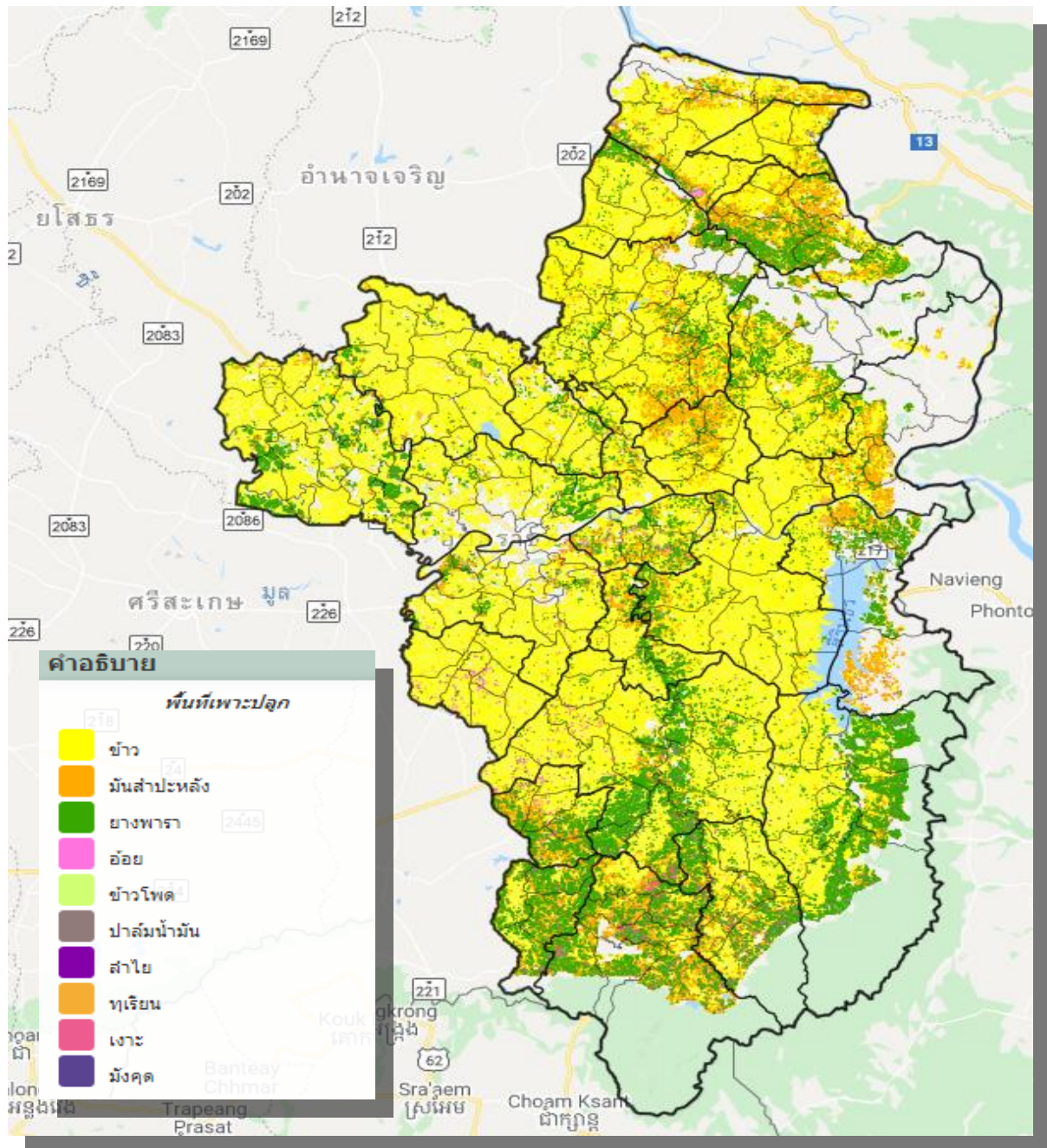
ตารางที่ ๖ จำนวนครั้วเรือนเกษตรกรจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ (ตัดยอด ณ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕)

ลำดับ	อำเภอ	จำนวนครั้วเรือน	จำนวนแปลง	เนื้อที่ (ไร่)
๑	เมืองอุบลราชธานี	๑๓,๖๗๑	๒๙,๖๐๘	๑๕๑,๑๗๖.๗๑
๒	ศรีเมืองใหม่	๑๕,๒๙๑	๓๑,๖๕๙	๒๘๑,๘๗๙.๓๙
๓	โขงเจียม	๖,๗๑๒	๑๘,๕๖๔	๑๖๕,๒๒๕.๕๖
๔	เขื่องใน	๒๐,๖๗๖	๕๒,๒๖๘	๒๘๓,๓๘๗.๖๕
๕	เขมราฐ	๑๔,๑๖๗	๓๒,๓๔๘	๒๓๔,๕๖๗.๒๙
๖	เดชอุดม	๓๐,๖๖๙	๖๔,๗๕๒	๕๗๓,๓๓๐.๔๗
๗	นาจะหลวย	๑๐,๑๑๓	๒๔,๓๙๒	๒๑๖,๗๓๘.๕๓
๘	น้ำยืน	๙,๘๙๖	๒๗,๖๗๒	๒๐๗,๖๕๐.๐๐
๙	บุญศรี	๑๖,๙๒๓	๓๑,๗๑๔	๓๑๐,๗๓๔.๔๐
๑๐	ตระการพืชผล	๒๔,๗๐๖	๕๐,๑๑๖	๓๙๙,๙๔๒.๕๙
๑๑	กุดข้าวปุ้น	๘,๕๕๙	๑๙,๔๙๑	๑๕๑,๙๐๓.๙๓
๑๒	ม่วงสามสิบ	๑๙,๗๕๙	๔๗,๖๘๐	๓๑๒,๓๑๕.๓๔
๑๓	วารินชำราบ	๑๖,๑๘๑	๓๐,๙๒๒	๒๑๖,๖๑๓.๒๐
๑๔	พิบูลมังสาหาร	๒๕,๓๗๖	๕๔,๙๙๐	๔๗๒,๑๙๕.๙๗
๑๕	ตาลชุม	๗,๗๒๓	๑๔,๘๗๘	๑๒๓,๒๔๐.๑๘
๑๖	โพธิ์ไทร	๗,๔๘๐	๑๘,๔๑๒	๑๓๓,๑๔๒.๓๑
๑๗	สำโรง	๑๒,๐๒๘	๒๔,๕๓๐	๒๐๓,๖๘๐.๑๒
๑๘	ดอนมดแดง	๕,๐๐๔	๑๒,๑๒๓	๗๒,๐๐๒.๙๗
๑๙	สิรินธร	๕,๗๓๘	๑๒,๑๗๔	๙๘,๓๐๑.๓๖
๒๐	ทุ่งศรีอุดม	๕,๕๓๗	๑๓,๐๕๘	๑๐๙,๕๐๑.๙๓
๒๑	นาเยีย	๕,๕๓๒	๑๑,๗๔๑	๙๘,๒๐๓.๖๒
๒๒	นาตาล	๗,๒๔๕	๑๔,๘๓๖	๙๗,๘๒๘.๑๙
๒๓	เหล่าเสือโก้ก	๕,๗๘๐	๑๑,๗๖๒	๗๓,๗๒๘.๐๓
๒๔	สว่างวีระวงศ์	๔,๔๙๕	๘,๖๓๘	๕๔,๔๙๑.๗๐
๒๕	น้ำขุ่น	๕,๕๕๙	๑๖,๘๒๕	๑๒๐,๙๘๔.๑๙
รวม		๓๐๔,๘๖๐	๖๗๕,๑๕๓	๕,๑๖๒,๗๖๕.๖๒

ที่มา : รายงานผลการปรับปรุงข้อมูลทะเบียนเกษตรกรผ่านระบบ ทบก. ปี ๒๕๖๕ สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี

๒.๒ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

จังหวัดอุบลราชธานี มีพื้นที่ทั้งหมด ๑๐.๐๗ ล้านไร่ เป็นพื้นที่เพื่อการเกษตรจำนวน ๕.๘๙ ล้านไร่ แบ่งเป็นพื้นที่เพื่อการทำนา ๔.๒๑ ล้านไร่ พื้นที่ทำไร่ ๐.๖๘ ล้านไร่ พื้นที่ไม้ผลไม้น้ำยืนต้น ๐.๕๐ ล้านไร่

ภาพที่ ๗ ลักษณะการใช้ที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๗ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรแยกตามรายอำเภอ จังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๖๕

ลำดับ ที่	อำเภอ	จำนวน เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)						พื้นที่ การเกษตร อื่นๆ	รวม
				นาข้าว	พืชไร่	ไม้ผล ไม้ยืนต้น	ไม้ดอก ไม้ ประดับ	พืชผัก			
๑	เมือง	๑๓,๖๗๑	๓๕๙,๙๒๗	๑๓๖,๔๗๘	๔๔,๒๘๙	๘,๒๘๙	๔๓	๗๗	๕,๔๓๐	๑๙๔,๖๐๖	
๒	ศรีเมืองใหม่	๑๕,๒๙๑	๖๗๕,๖๑๙	๒๐๗,๕๙๙	๖๕,๑๐๘	๕๕,๑๐๘	๐	๑,๒๓๕	๒,๓๒๓	๓๓๑,๓๗๓	
๓	โขงเจียม	๖,๗๑๒	๔๗๗,๑๙๕	๘๖,๒๙๒	๔๐,๘๓๔	๒๕,๘๓๔	๐	๑๑๙	๗,๑๖๕	๑๖๐,๒๔๔	
๔	เขื่องใน	๒๐,๖๗๖	๕๐๔,๗๕๔	๒๙๒,๒๑๙	๓๙,๘๔๖	๒๙,๗๔๖	๒๐	๗,๕๑๙	๓๕,๒๒๔	๔๐๔,๕๗๔	
๕	เขมราฐ	๑๔,๑๖๗	๓๘๗,๑๕๒	๑๘๒,๖๒๒	๒๓,๔๖๖	๒๓,๒๖๖	๐	๑,๙๓๒	๓๐,๘๗๘	๒๖๒,๑๖๔	
๖	เดชอุดม	๓๐,๖๖๙	๗๙๐,๓๗๔	๔๗๒,๕๗๔	๓๙,๔๔๖	๓๒,๔๔๖	๑๑๗	๔,๘๘๕	๒๐,๑๑๐	๕๖๙,๑๗๘	
๗	นาจะหลวย	๑๐,๑๑๓	๔๐๘,๗๒๒	๑๓๘,๔๖๐	๕๐,๙๖๖	๓๑,๙๖๖	๐	๖๐๗	๔๐,๓๐๗	๒๖๒,๓๐๖	
๘	น้ำยืน	๙,๘๙๖	๖๘๖,๓๓๕	๑๐๐,๒๘๓	๙๑,๔๘๖	๕๔,๓๓๘	๔๙	๑,๐๑๔	๘,๖๘๕	๒๕๕,๘๕๕	
๙	บุญศรี	๑๖,๙๒๓	๙๓๙,๙๔๘	๒๕๗,๐๓๘	๕๘,๙๙๖	๕๐,๙๙๖	๐	๖๕๑	๕๒,๖๙๙	๔๒๐,๓๘๐	
๑๐	ตระการกาฬ	๒๔,๗๐๖	๖๕๕,๖๖๙	๓๕๐,๗๙๖	๓๙,๖๗๓	๒๔,๖๗๓	๗๕	๑,๘๑๖	๑๓,๓๒๑	๔๓๐,๓๕๔	
๑๑	กุดข้าวปุ้น	๘,๕๕๙	๒๒๙,๗๙๕	๑๓๖,๘๘๘	๑๘,๔๑๗	๑๖,๔๑๗	๐	๑๓๐	๘๙๔๗	๑๘๐,๘๐๙	
๑๒	ม่วงสามสิบ	๑๙,๗๕๙	๕๓๖,๑๕๓	๒๙๖,๕๒๑	๙,๒๕๐	๘,๒๒๒	๒	๒,๒๙๐	๙๗,๕๑๔	๔๑๓,๗๙๙	
๑๓	วารินชำราบ	๑๖,๑๘๑	๔๓๔,๘๙๗	๒๐๘,๗๖๓	๘,๒๕๑	๗,๗๐๗	๓๘๘	๓,๒๔๐	๘,๐๖๔	๒๓๖,๔๑๓	
๑๔	พิบูลา	๒๕,๓๗๖	๖๓๒,๘๓๓	๓๗๗,๒๓๐	๑๕,๙๐๑	๑๒,๗๐๑	๐	๐	๕,๓๗๕	๔๑๑,๒๐๗	
๑๕	ตาลชุม	๗,๗๒๓	๑๙๘,๓๑๔	๑๑๖,๘๙๙	๕,๘๕๐	๔,๘๕๐	๐	๑๖	๔,๘๒๗	๑๓๒,๔๕๒	
๑๖	โพธิ์ไทร	๗,๔๘๐	๓๔๖,๘๘๘	๑๐๕,๖๔๖	๒๔,๑๙๘	๒๔,๐๙๘	๐	๑,๐๑๑	๖,๙๐๕	๑๖๑,๘๕๘	
๑๗	สำโรง	๑๒,๐๒๘	๒๔๑,๐๓๙	๑๙๕,๐๒๒	๘,๔๘๑	๖,๔๘๑	๐	๒๗๒	๐	๒๑๐,๘๓๖	
๑๘	ดอนมดแดง	๕,๐๐๔	๑๓๓,๑๒๕	๗๐,๖๙๗	๗,๗๒๙	๖,๗๒๙	๐	๐	๑๐๖๑๘	๙๕,๗๗๓	
๑๙	สิรินธร	๕,๗๓๘	๔๙๔,๕๐๖	๖๒,๗๙๘	๒๘,๓๓๕	๒๕,๒๓๐	๑๘	๑๑๔	๐	๑๑๖,๔๙๕	
๒๐	ทุ่งศรีอุดม	๕,๕๓๗	๑๕๘,๖๙๗	๗๘,๘๘๒	๑๓,๕๒๐	๙,๕๒๐	๐	๒๔๑	๑๒๐๗๓	๑๑๔,๒๓๖	
๒๑	นาเยีย	๕,๕๗๒	๑๕๗,๐๖๐	๖๙,๐๐๘	๖,๕๒๔	๕,๔๒๒	๒	๑๙๓	๒๔,๐๖๗	๑๐๕,๒๑๖	
๒๒	นาตาล	๗,๒๔๕	๑๔๕,๙๘๓	๘๙,๘๑๒	๒,๒๑๖	๓,๑๑๖	๐	๐	๓,๒๓๔	๙๘,๓๗๘	
๒๓	เหล่าเสือโก้ก	๕,๗๘๐	๑๔๕,๘๒๔	๗๓,๑๘๗	๕,๘๐๙	๔,๘๙๑	๐	๑,๑๖๓	๘๓๓๑	๙๓,๓๘๑	
๒๔	สว่างวีระวงศ์	๔,๔๙๕	๑๒๖,๑๔๔	๕๒,๐๑๐	๑๑,๐๓๙	๑๐,๐๓๙	๕๘	๕,๖๙๙	๐	๗๘,๘๔๕	
๒๕	น้ำขุ่น	๕,๕๕๙	๒๐๓,๐๔๗	๖๐,๙๗๐	๒๑,๖๒๐	๒๑,๖๒๐	๐	๔๑๔	๔๘,๗๗๙	๑๕๓,๔๐๓	
	รวม	๓๐๔,๘๖๐	๑๐,๐๗๐,๐๐๐	๔,๒๑๙,๒๘๔	๖๘๑,๒๕๐	๕๐๓,๗๐๕	๗๗๒	๓๔,๒๓๘	๔๕๔,๘๗๖	๕,๘๙๔,๑๒๕	

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี

การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning)

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประกาศพืชเศรษฐกิจ ๑๓ ชนิดพืช ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา ปาล์มน้ำมัน อ้อยโรงงาน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ สับปะรดโรงงาน ลำไย เงาะทุเรียน มังคุด มะพร้าว และ กาแฟ จากพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจดังกล่าว กรมพัฒนาที่ดิน ได้กำหนดระดับความเหมาะสมของพื้นที่

ปลูกรายจังหวัด โดยวิเคราะห์จากสภาพพื้นที่ ลักษณะของดิน ปริมาณน้ำฝน แหล่งน้ำชลประทาน ร่วมกับการจัดการพื้นที่และลักษณะรายพืช โดยแบ่งระดับความเหมาะสม เป็น ๔ ระดับ ได้แก่

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) การปลูกพืชให้ผลตอบแทนสูง

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) การปลูกพืชให้ผลตอบแทนสูง แต่พบข้อจำกัดบางประการซึ่งสามารถบริหารจัดการได้

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีข้อจำกัดบางประการของดินและน้ำ ส่งผลให้การผลิตพืชให้ผลตอบแทนต่ำ การใช้พื้นที่ต้องใช้ต้นทุนสูงในการจัดการ และมีความเสี่ยงจากน้ำท่วมและขาดน้ำ

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N)

กรมพัฒนาที่ดินได้วิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดอุบลราชธานี ๔ ชนิด ดังนี้

๑) ข้าว

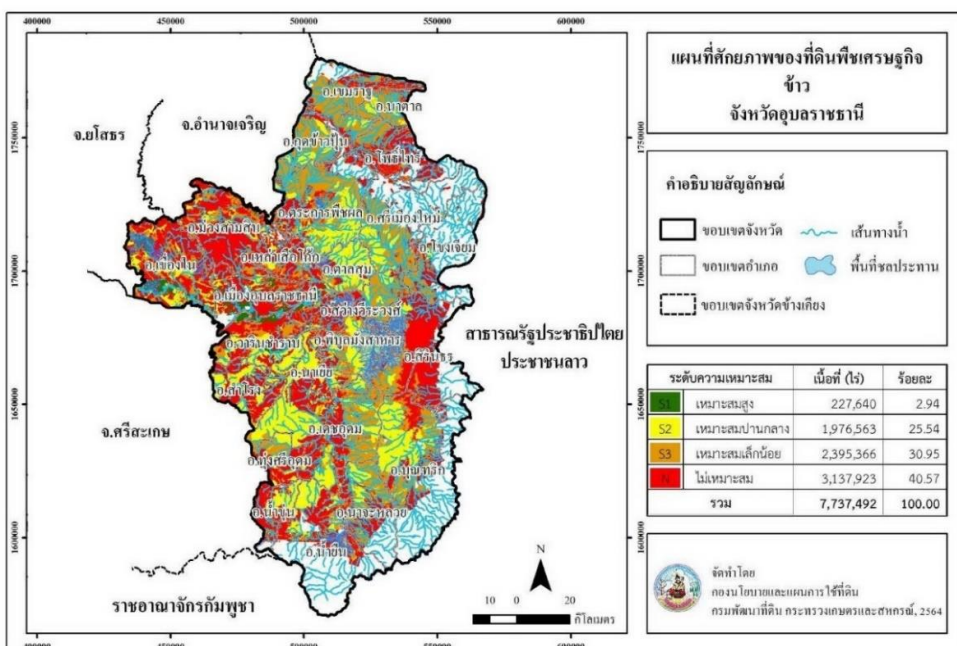
กรมพัฒนาที่ดินได้วิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกข้าวจังหวัดอุบลราชธานี ดังนี้

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๒๒๓,๖๔๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๙๔ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอเขื่องใน ๖๒,๔๖๒ ไร่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี ๕๔,๔๖๖ ไร่ และอำเภวารินชำราบ ๔๔,๐๐๘ ไร่

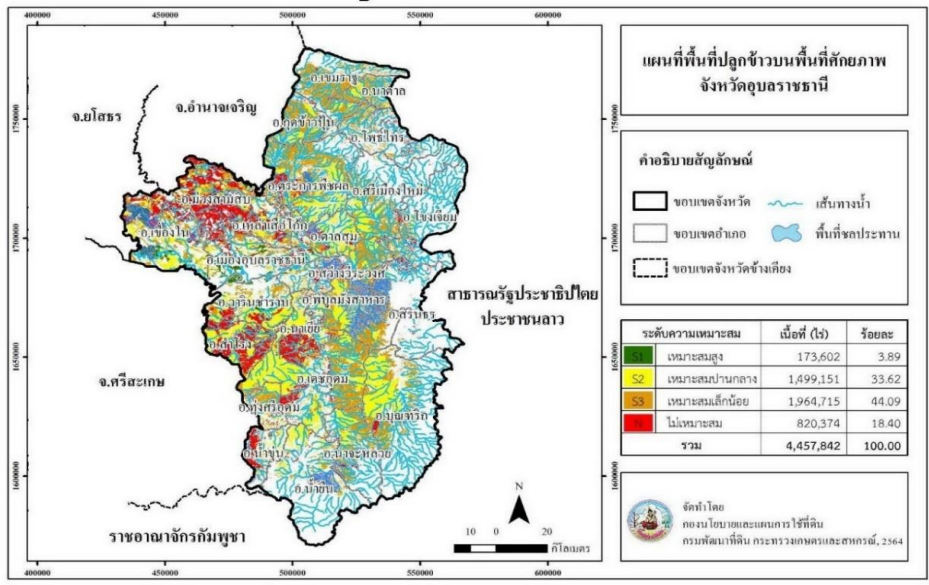
ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๑,๙๓๖,๕๖๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๕๕ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอเดชอุดม ๓๔๔,๒๘๘ ไร่ อำเภอบุณฑริก ๒๐๙,๐๔๑ ไร่ และอำเภอตระการพืชผล ๑๗๙,๐๘๗ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๒,๓๙๕,๓๖๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๙๖ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภพิบูลมังสาหาร ๒๘๔,๒๐๙ ไร่ อำเภอตระการพืชผล ๒๗๔,๐๖๒ ไร่ และอำเภอเขมราฐ ๒๑๗,๔๖๐ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๓,๑๓๗,๙๒๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๕๕ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอม่วงสามสิบ ๓๑๒,๑๕๐ ไร่ อำเภอสิรินคร ๒๘๒,๑๓๘ ไร่และอำเภอเขื่องใน ๒๘๐,๒๒๗ ไร่ รายละเอียดตามภาพที่ ๙ และ ๑๐

ภาพที่ ๙ แผนที่ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจ “ข้าว” จังหวัดอุบลราชธานี

ภาพที่ ๙ แผนที่พื้นที่ปลูก “ข้าว” บนพื้นที่ศักยภาพจังหวัดอุบลราชธานี

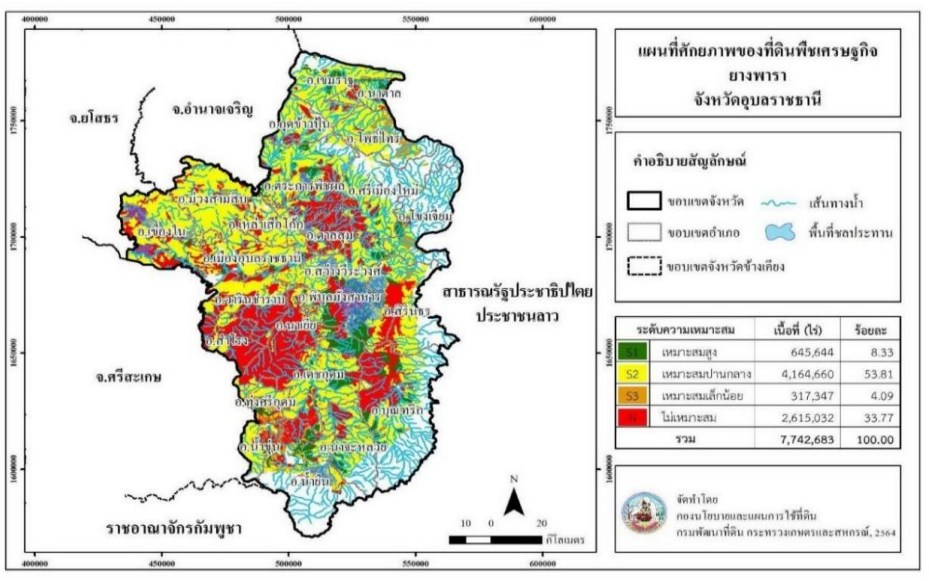
๒) ยางพารา

กรมพัฒนาที่ดินได้วิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกยางพาราจังหวัดอุบลราชธานี ดังนี้
 ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๖๔๕,๖๔๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๔ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอพิบูลมังสาหาร ๑๔๓,๒๘๑ ไร่ อำเภอดงขุ้ม ๑๐๖,๒๔๖ ไร่ และอำเภอเดชอุดม ๖๐,๑๑๕ ไร่

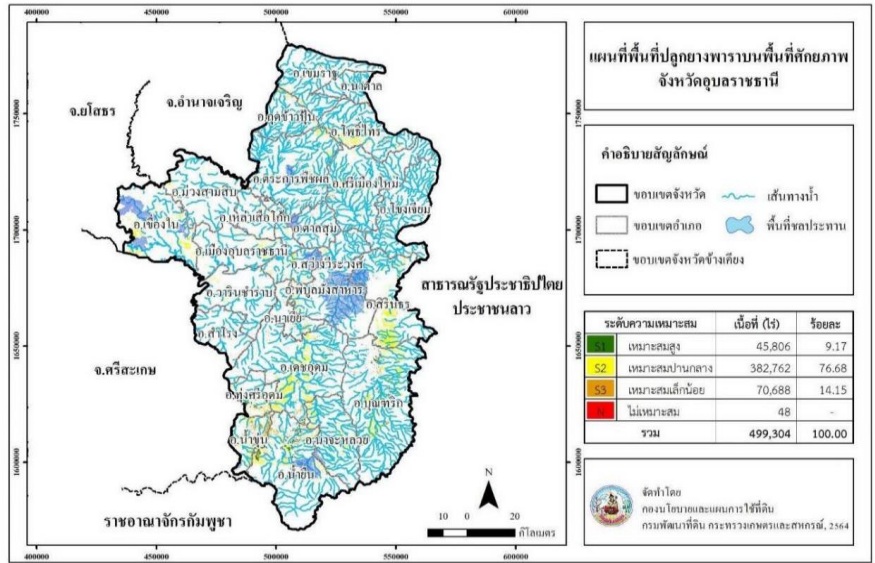
ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๔,๑๖๔,๖๖๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๗๙ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอเขื่องใน ๓๖๓,๖๙๒ ไร่ อำเภอม่วงสามสิบ ๓๕๑,๘๕๔ ไร่ และอำเภอตระการพืชผล ๓๔๑,๖๕๙ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๓๑๗,๓๔๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔.๑๐ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอโพธิ์ไทร ๗๙,๓๘๒ ไร่ อำเภอทุ่งศรีอุดม ๔๔,๖๑๓ ไร่ และอำเภอโขงเจียม ๓๐,๐๑๗ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๒,๖๑๕,๐๓๒ ไร่ รายละเอียดตามภาพที่ ๑๐ และ ๑๑

ภาพที่ ๑๐ แผนที่ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจ “ยางพารา” จังหวัดอุบลราชธานี

ภาพที่ ๑๑ แผนที่พื้นที่ปลูก “ยางพารา” บนพื้นที่ศักยภาพจังหวัดอุดรราชธานี

๓) มั่นสำปะหลัง

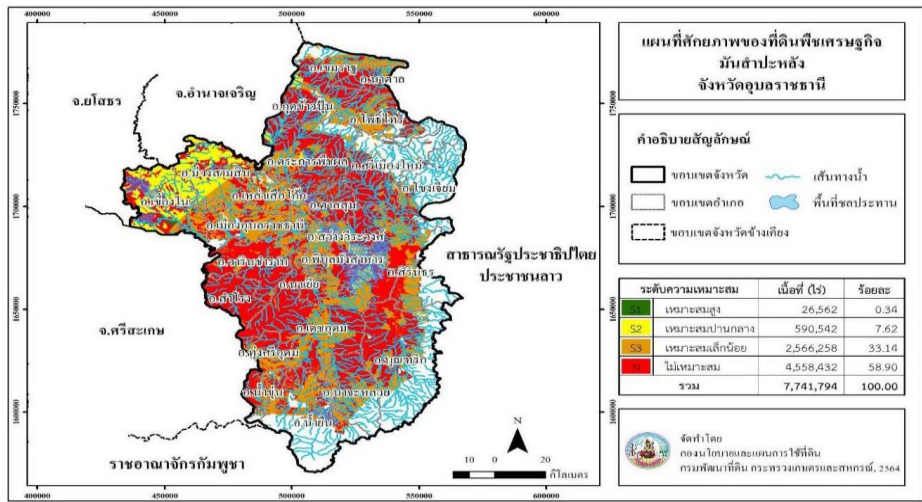
กรมพัฒนาที่ดินได้วิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังจังหวัดอุดรราชธานี ดังนี้

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๒๖,๕๖๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๔ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอเขื่องใน ๑๙,๐๐๔ ไร่ อำเภอม่วงสามสิบ ๓,๙๒๗ ไร่ และอำเภอตระการพืชผล ๓,๖๓๑ ไร่

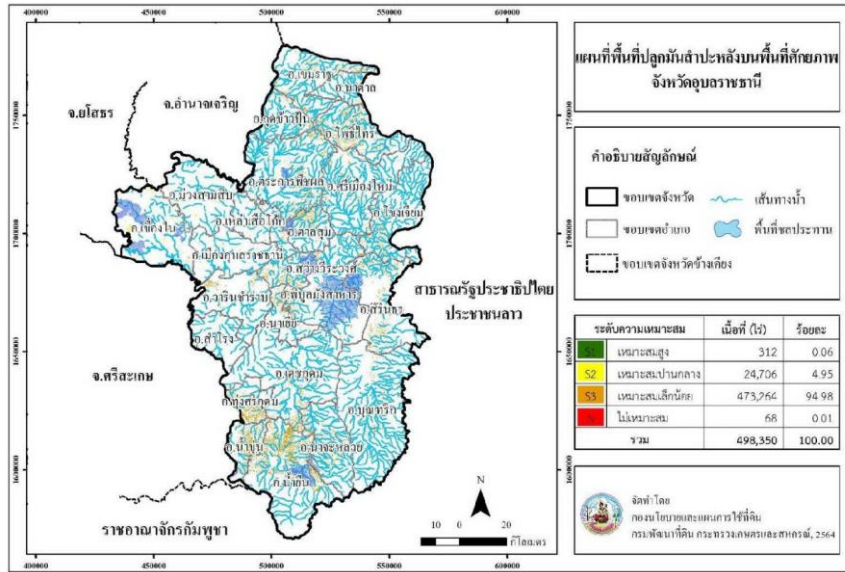
ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๕๙๐,๕๔๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗.๖๓ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอเขื่องใน ๒๔๖,๕๔๙ ไร่ อำเภอม่วงสามสิบ ๑๙๓,๓๐๕ ไร่ และอำเภอพิบูลมังสาหาร ๗๔,๑๐๗ ไร่ เป็นต้น

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๒,๕๖๖,๒๕๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๑๕ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอเดชอุดม ๒๖๓,๗๖๘ ไร่ อำเภอเมืองอุดรราชธานี ๒๑๑,๕๗๑ ไร่ และอำเภอตระการพืชผล ๑๗๙,๘๘๕ ไร่ เป็นต้น

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๔,๕๕๘,๔๓๒ ไร่ รายละเอียดตามภาพที่ ๑๒ และ ๑๓

ภาพที่ ๑๒ แผนที่ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจ “มันสำปะหลัง” จังหวัดอุดรราชธานี

ภาพที่ ๑๓ แผนที่พื้นที่ปลูก “มันสำปะหลัง” บนพื้นที่ศักยภาพจังหวัดอุบลราชธานี

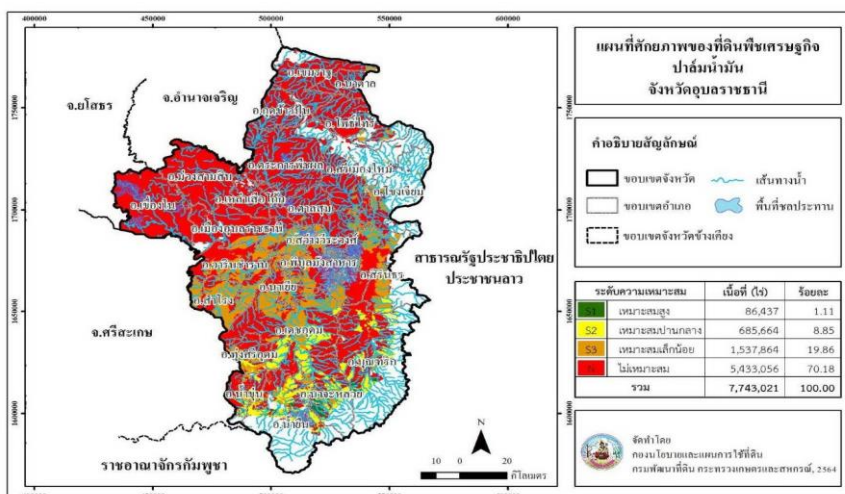
๔) ปาล์มน้ำมัน

กรมพัฒนาที่ดินได้วิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันจังหวัดอุบลราชธานี ดังนี้
 ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๘๖,๔๓๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๑๑ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอนาจะหลวย ๓๗,๘๘๘ ไร่ อำเภอน้ำยืน ๓๓,๔๕๑ ไร่ และอำเภอบุณฑริก ๑๕,๐๘๘ ไร่

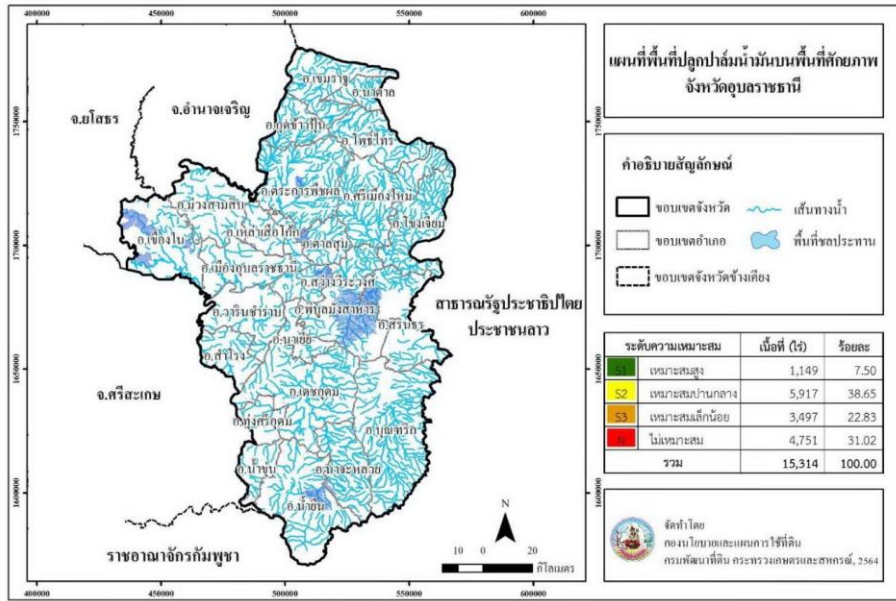
ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๖๘๕,๖๖๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘.๘๕ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอเดชอุดม ๑๗๖,๑๕๔ ไร่ อำเภอบุณฑริก ๑๖๔,๑๖๘ ไร่ และอำเภอน้ำยืน ๑๔๑,๐๐๒ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๑,๕๓๗,๘๖๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๘๖ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอพิบูลมังสาหาร ๒๕๙,๗๗๙ ไร่ อำเภอเดชอุดม ๒๕๓,๕๗๗ ไร่ และอำเภวารินชำราบ ๑๙๒,๔๑๘ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๕,๔๓๓,๐๕๖ ไร่ รายละเอียดตามภาพที่ ๑๔ และ ๑๕

ภาพที่ ๑๔ แผนที่ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจ “ปาล์มน้ำมัน” จังหวัดอุบลราชธานี

ภาพที่ ๑๕ แผนที่พื้นที่ปลูก “ปาล์มน้ำมัน” บนพื้นที่ศักยภาพจังหวัดฉะเชิงเทรา

๒.๔ เขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดฉะเชิงเทรา

จังหวัดฉะเชิงเทรา มีเขตดำเนินการปฏิรูปที่ดิน จำนวน ๒๔ อำเภอ (ยกเว้นอำเภอสำโรง) เนื้อที่รวม ๑,๖๘๒,๘๙๐ ไร่

ตารางที่ ๘ ข้อมูลการจัดที่ดินสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดฉะเชิงเทรา ข้อมูล ณ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๖

กิจกรรมจัดที่ดิน					ผลการจัดที่ดินของรัฐ					
อำเภอ	ตำบล	ราย	แปลง	ไร่	เกษตรกรรวม			ชุมชน		
					ราย	แปลง	ไร่	ราย	แปลง	ไร่
กุดข้าวปุ้น	๔	๑,๔๒๑	๑,๖๗๕	๑๙,๗๙๔	๑,๓๐๐	๑,๕๕๔	๑๙,๗๔๓	๑๒๑	๑๒๑	๕๑
เขมราฐ	๙	๓,๐๗๑	๔,๘๙๗	๔๖,๖๒๘	๓,๒๔๒	๔,๑๐๓	๔๖,๑๙๐	๗๒๙	๗๙๔	๔๓๘
เชิงเนิน	๑๓	๙,๐๙๕	๑๒,๒๕๕	๕๕,๑๐๘	๗,๑๖๙	๑๐,๑๒๖	๕๓,๙๖๖	๑,๙๒๖	๒,๑๒๙	๑,๑๔๒
โขงเจียม	๔	๒,๖๔๐	๓,๐๒๘	๒๕,๔๙๙	๑,๔๓๔	๑,๖๖๑	๒๕,๙๔๓	๑,๒๐๖	๑,๓๖๗	๕๕๖
ดอนมดแดง	๓	๙๕๙	๑,๒๑๓	๑๐,๕๙๔	๘๓๖	๑,๐๘๔	๑๐,๔๕๔	๑๒๓	๑๒๙	๑๔๐
เดชอุดม	๑๕	๒๔,๑๗๖	๒๘,๒๘๓	๒๔๘,๖๐๘	๑๗,๖๖๕	๒๑,๑๐๘	๒๔๕,๔๗๐	๖,๕๑๑	๗,๑๗๕	๓,๑๓๘
ตระการพืชผล	๑๑	๘,๙๖๔	๑๐,๓๒๖	๑๒๕,๖๓๘	๗,๐๒๖	๘,๓๓๐	๑๒๔,๗๘๔	๑,๙๓๘	๑,๙๙๖	๘๕๔
ตาลชุม	๒	๔๘๑	๕๓๘	๗,๒๙๙	๓๘๕	๔๓๕	๗,๒๗๑	๙๖	๑๐๓	๒๘
ทุ่งศรีอุดม	๕	๘,๖๕๓	๑๐,๓๓๐	๑๐๐,๙๕๖	๖,๒๓๑	๗,๖๐๘	๙๙,๕๔๒	๒,๔๒๒	๒,๗๒๒	๑,๔๑๔
นาจะหลวย	๖	๑๕,๖๗๘	๑๘,๓๖๙	๑๙๒,๓๔๕	๑๑,๐๔๖	๑๓,๓๔๒	๑๘๙,๙๓๙	๔,๖๓๒	๕,๐๒๗	๒,๔๐๖
นาตาล	๓	๑,๙๗๖	๒,๓๕๐	๑๘,๑๕๗	๑,๓๐๘	๑,๖๑๔	๑๗,๗๕๓	๖๖๘	๗๓๖	๔๐๔
นาเยี่ย	๓	๑,๒๐๖	๑,๔๖๘	๑๑,๒๗๕	๙๓๕	๑,๑๔๕	๑๑,๐๙๘	๒๗๑	๓๒๓	๑๗๗
น้ำขุ่น	๔	๙,๗๑๖	๑๓,๐๑๑	๘๑,๘๘๒	๖,๐๙๔	๘,๘๑๑	๗๙,๒๖๐	๓,๖๒๒	๔,๒๐๐	๒,๖๒๒
น้ำยืน	๖	๑๐,๙๓๑	๑๔,๓๘๔	๑๐๓,๔๔๘	๗,๓๕๔	๑๐,๓๑๐	๑๐๑,๐๔๔	๓,๕๗๗	๔,๐๗๔	๒,๔๐๔
บุญทรีย	๘	๒๔,๕๘๕	๒๘,๙๘๙	๒๕๗,๘๗๐	๑๖,๙๓๒	๒๐,๓๒๒	๒๕๕,๐๐๑	๗,๖๕๓	๘,๖๖๗	๓,๘๖๙
พิบูลมังสาหาร	๗	๒,๕๙๕	๓,๐๑๑	๓๔,๒๗๔	๒,๒๑๔	๒,๕๙๖	๓๔,๐๘๖	๓๘๑	๔๑๕	๑๘๘
โพธิ์ไทร	๖	๖,๗๖๘	๗,๘๘๘	๙๒,๙๓๙	๕,๔๖๔	๖,๕๕๗	๙๒,๑๕๔	๑,๓๐๔	๑,๓๙๑	๗๘๕
ม่วงสามสิบ	๑๐	๕,๘๐๘	๗,๖๘๘	๔๙,๒๑๑	๔,๘๕๕	๖,๖๔๕	๔๘,๗๐๗	๙๕๓	๑,๐๔๓	๕๐๔
เมืองชลราษฎ์	๓	๗๒๕	๑,๐๘๘	๗,๗๘๗	๗๒๕	๑,๐๘๘	๗,๗๘๗			
วารินชำราบ	๔	๑,๑๑๔	๑,๓๕๙	๑๐,๕๓๕	๑,๐๖๔	๑,๓๐๗	๑๐,๕๐๒	๕๐	๕๒	๓๓
ศรีเมืองใหม่	๗	๗,๓๐๘	๘,๖๗๒	๙๐,๔๒๔	๕,๒๐๕	๖,๒๘๙	๘๙,๔๒๙	๒,๑๐๓	๒,๔๒๓	๙๙๕
สว่างวีระวงศ์	๒	๑,๐๒๗	๑,๓๒๐	๘,๐๒๔	๘๓๙	๑,๐๘๒	๗,๘๘๐	๑๘๘	๒๓๘	๑๔๕
สิรินธร	๕	๕,๗๔๑	๖,๘๗๕	๖๗,๘๑๕	๓,๔๑๔	๔,๓๘๘	๖๕,๘๗๔	๒,๓๒๗	๒,๕๒๗	๑,๙๔๑
เหล่าเสือโก้ก	๓	๑,๗๐๔	๒,๐๒๑	๑๖,๗๘๐	๑,๓๑๓	๑,๖๒๒	๑๖,๕๑๓	๓๙๑	๓๘๘	๒๖๗
รวม	๑๔๓	๑๕๗,๒๔๒	๑๙๐,๙๙๘	๑,๖๘๒,๘๙๐	๑๑๔,๐๕๐	๑๔๖,๙๕๗	๑,๖๕๘,๓๙๐	๔๓,๑๙๒	๔๘,๐๔๑	๒๔,๕๐๐

ที่มา : สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดฉะเชิงเทรา

๒.๓ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

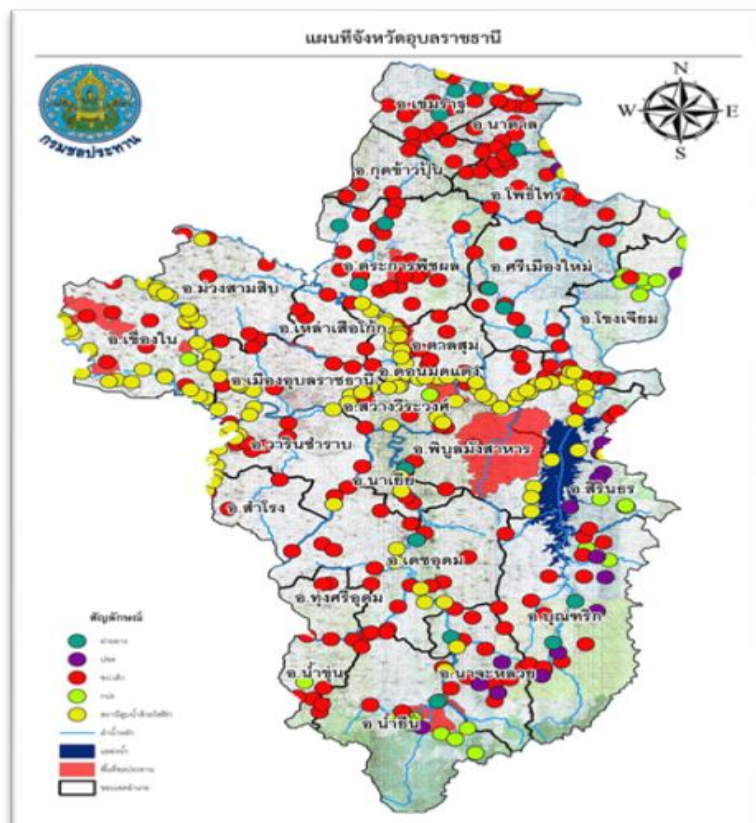
๒.๓.๑ พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน

จังหวัดอุบลราชธานีมีพื้นที่ชลประทาน ๖๐๕,๓๗๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕.๖๖ ของพื้นที่การเกษตรของจังหวัด

ตารางที่ ๙ พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน ปี พ.ศ. ๒๕๖๕

ที่	งาน/โครงการ	จำนวน (แห่ง)	ความจุรวม ล้าน ลบ.ม.	พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)
๑	โครงการชลประทานขนาดใหญ่ (โครงการส่งน้ำฯ โดมน้อย)	๑	๑,๙๙๖.๕๐๐	๑๘๓,๐๔๔	-
๒	โครงการชลประทานขนาดกลาง	๑๓	๑๓๐.๐๒๒	๔๔,๕๓๗	๔๒,๖๕๙
๓	โครงการโขง-ชี-มูล	๒	๒๖.๙๙๐	๒๐,๖๓๒	๑๘๔,๕๐๐
๔	ฝายยาง	๑๙	๒๑.๒๗๐	-	๖๘,๒๐๐
๕	งาน กปร.	๓๖	๗๕.๕๖๔	๒,๖๐๐	๔๐,๒๙๘
๖	งาน ปชด.	๑๖	๕.๑๒๓	-	๔,๘๕๐
๗	โครงการชลประทานระบบท่อ	๒	-	๕,๕๐๐	-
๘	โครงการชลประทานขนาดเล็ก	๒๓๒	๕๘.๙๙๙	๗,๐๐๐	๑๑๙,๙๔๔
๙	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า	๑๘๑	-	๒๕๑,๐๗๐	-
๑๐	โครงการขุดลอกหนองน้ำฯ	๔๗๐	๒๓.๑๐๙	-	๒๘,๒๑๕
๑๑	งานศูนย์บริการฯ	๔๐๐	๑๓.๔๑๑	-	๑๖,๗๖๓
รวม		๑,๓๗๒	๒,๓๔๘.๑๗	๕๑๔,๓๘๓	๕๐๕,๔๒๙

ที่มา : โครงการชลประทานอุบลราชธานี

ภาพที่ ๑๖ แหล่งน้ำชลประทานจังหวัดอุบลราชธานี

๒.๓.๒ แหล่งน้ำอื่น ๆ

ตารางที่ ๑๐ โครงการแหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน ข้อมูลการขุดสระน้ำขนาดเล็กในไร่นา พื้นที่กักเก็บน้ำรวม ๖๑.๓๑ ล้านลูกบาศก์เมตร

ที่	อำเภอ	โครงการแหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน (บ่อจิว พค.)		โครงการบริหารจัดการเกษตรแบบ (เกษตร)		โครงการ ๑ ตำบล ๑ กลุ่มเกษตรกรทฤษฎีใหม่		โครงการโคก หนอง นา โมเดล		รวม	
		จำนวน (บ่อ)	กักเก็บน้ำ (ลบ.ม.)	จำนวน (บ่อ)	กักเก็บน้ำ (ลบ.ม.)	จำนวน (บ่อ)	กักเก็บน้ำ (ลบ.ม.)	จำนวน (บ่อ)	กักเก็บน้ำ (ลบ.ม.)	จำนวน (บ่อ)	กักเก็บน้ำ (ลบ.ม.)
๑	เมืองอุบลราชธานี	๔๑๖	๕๒๔,๑๖๐	๘๘	๑๑๐,๘๘๐			๔๒	๑๖๐,๓๐๐	๕๔๖	๗๙๕,๓๔๐
๒	วารินชำราบ	๑,๐๑๗	๑,๒๘๑,๔๒๐	๑๙๐	๒๓๙,๔๐๐	๑๖๐	๓๕๙,๘๐๐	๕	๒๐,๐๐๐	๑,๓๗๒	๑,๙๐๐,๖๒๐
๓	เขื่องใน	๑,๖๕๖	๒,๐๘๖,๕๖๐	๒๓๔	๒๙๔,๘๘๐	๑๖๖	๓๗๔,๑๐๐	๖๑	๒๗๘,๖๐๐	๒,๑๑๗	๓,๐๓๔,๑๐๐
๔	ม่วงสามสิบ	๒,๓๒๒	๒,๙๒๕,๗๒๐	๒๕๐	๓๑๕,๐๐๐			๔๑๒	๑,๓๑๒,๐๐๐	๒,๙๘๔	๔,๕๕๒,๗๒๐
๕	สำโรง	๑,๕๙๔	๒,๐๐๘,๔๔๐	๑๓๘	๑๗๓,๘๘๐	๑๔๘	๓๓๑,๙๐๐	๕	๖๗,๑๐๐	๑,๘๘๕	๒,๕๘๑,๓๒๐
๖	ดอนมดแดง	๔๖๐	๕๗๙,๖๐๐	๘๐	๑๐๐,๘๐๐	๑๐๑	๒๓๖,๗๐๐	๓๙	๑๐๖,๐๐๐	๖๘๐	๑,๐๒๓,๑๐๐
๗	เหล่าเสือโก้ก	๗๙๙	๑,๐๐๖,๗๔๐	๖๐	๗๕,๖๐๐	๒๓	๕๑,๕๐๐	๑๙	๖๓,๕๐๐	๙๐๑	๑,๑๙๗,๓๔๐
๘	เขมราฐ	๒,๑๖๖	๒,๗๒๙,๑๖๐	๑๕๐	๑๘๙,๐๐๐	๗๖	๑๙๒,๐๐๐	๕๕	๒๕๔,๖๐๐	๒,๔๔๗	๓,๓๖๔,๗๖๐
๙	ตระการพืชผล	๔,๒๐๖	๕,๒๙๙,๕๖๐	๒๗๘	๓๕๐,๒๘๐			๑,๐๗๘	๓,๓๖๔,๔๐๐	๕,๕๖๒	๙,๐๑๔,๒๔๐
๑๐	โพธิ์ไทร	๒,๒๐๙	๒,๗๘๓,๓๔๐	๙๕	๑๑๙,๗๐๐			๔๘	๒๔๖,๔๐๐	๒,๓๕๒	๓,๑๔๙,๔๔๐
๑๑	นาตาล	๑,๖๖๕	๒,๐๙๗,๙๐๐	๘๐	๑๐๐,๘๐๐			๑๒๔	๓๖๕,๔๐๐	๑,๘๖๙	๒,๕๖๔,๑๐๐
๑๒	กุดข้าวปุ้น	๑,๒๕๔	๑,๕๘๐,๐๔๐	๘๒	๑๐๓,๓๒๐			๑๕	๔๒,๕๐๐	๑,๓๕๑	๑,๗๒๕,๘๖๐
๑๓	ศรีเมืองใหม่	๑,๖๕๕	๒,๐๘๕,๓๐๐	๑๗๐	๒๑๔,๒๐๐	๑๐๓	๒๓๕,๗๐๐	๑๗	๙๐,๓๐๐	๑,๙๔๕	๒,๖๒๕,๕๐๐
๑๔	เดชอุดม	๒,๘๑๐	๓,๕๔๐,๖๐๐	๓๔๓	๔๓๒,๑๘๐			๗๙๙	๒,๕๗๙,๔๐๐	๓,๙๕๒	๖,๕๕๒,๒๘๐
๑๕	บุญศรี	๑,๐๙๙	๑,๓๘๔,๗๔๐	๑๙๐	๒๓๙,๔๐๐	๓๙	๘๗,๓๐๐	๑๖๕	๕๓๙,๘๐๐	๑,๔๙๓	๒,๒๕๑,๒๔๐
๑๖	นาจะหลวย	๑,๔๑๑	๑,๗๗๗,๘๖๐	๑๒๐	๑๕๑,๒๐๐			๔๑	๑๗๑,๑๐๐	๑,๕๗๒	๒,๑๐๐,๑๖๐
๑๗	น้ำขุ่น	๓๘๕	๔๘๕,๑๐๐	๖๒	๗๘,๑๒๐			๒๙๐	๑,๐๑๙,๔๐๐	๗๓๗	๑,๕๘๒,๖๒๐
๑๘	ทุ่งศรีอุดม	๑๙๙	๒๕๐,๗๔๐	๖๐	๗๕,๖๐๐	๔๗	๑๑๗,๗๐๐	๑๓๗	๔๖๒,๒๐๐	๔๔๓	๙๐๖,๒๔๐
๑๙	น้ำยืน	๖๖๕	๘๓๗,๙๐๐	๘๐	๑๐๐,๘๐๐			๓๓	๒๓๓,๓๐๐	๗๗๘	๑,๑๗๒,๐๐๐
๒๐	พิบูลมังสาหาร	๑,๕๒๒	๑,๙๑๗,๗๒๐	๓๐๐	๓๗๘,๐๐๐	๒๗	๕๒,๖๐๐	๑๓๕	๔๔๔,๖๐๐	๑,๙๘๔	๒,๗๙๒,๙๒๐
๒๑	นาเยี่ย	๖๓๖	๘๐๑,๓๖๐	๖๐	๗๕,๖๐๐			๓๙	๒๒๗,๙๐๐	๗๓๕	๑,๑๐๔,๘๖๐
๒๒	สว่างวีระวงศ์	๖๓๘	๘๐๓,๘๘๐	๕๐	๖๓,๐๐๐			๑๒๑	๓๖๓,๖๐๐	๘๐๙	๑,๒๓๐,๔๘๐
๒๓	สิรินธร	๕๓๕	๗๒๔,๕๐๐	๖๐	๗๕,๖๐๐			๓๐๐	๙๓๙,๘๐๐	๙๓๕	๑,๗๓๙,๙๐๐
๒๔	ตาลชุม	๘๘๖	๑,๑๑๖,๓๖๐	๑๐๐	๑๒๖,๐๐๐	๙๒	๒๒๗,๑๐๐	๒๖	๙๘,๖๐๐	๑,๑๐๔	๑,๕๖๘,๐๖๐
๒๕	โขงเจียม	๕๕๔	๕๗๒,๐๔๐	๘๐	๑๐๐,๘๐๐	๘	๑๙,๔๐๐	๓๘	๙๑,๘๐๐	๕๘๐	๗๘๔,๐๔๐
	รวม	๓๒,๖๙๙	๔๑,๒๐๐,๗๔๐	๓,๔๐๐	๔,๒๘๔,๐๐๐	๙๙๐	๒,๒๘๕,๘๐๐	๔,๐๔๔	๑๓,๕๔๒,๖๐๐	๔๑,๑๓๓	๖๑,๓๓๑,๑๔๐

ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินอุบลราชธานี สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี

พื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง-น้ำท่วม จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๑๑ พื้นที่เสี่ยงภัยแล้งจังหวัดอุบลราชธานี

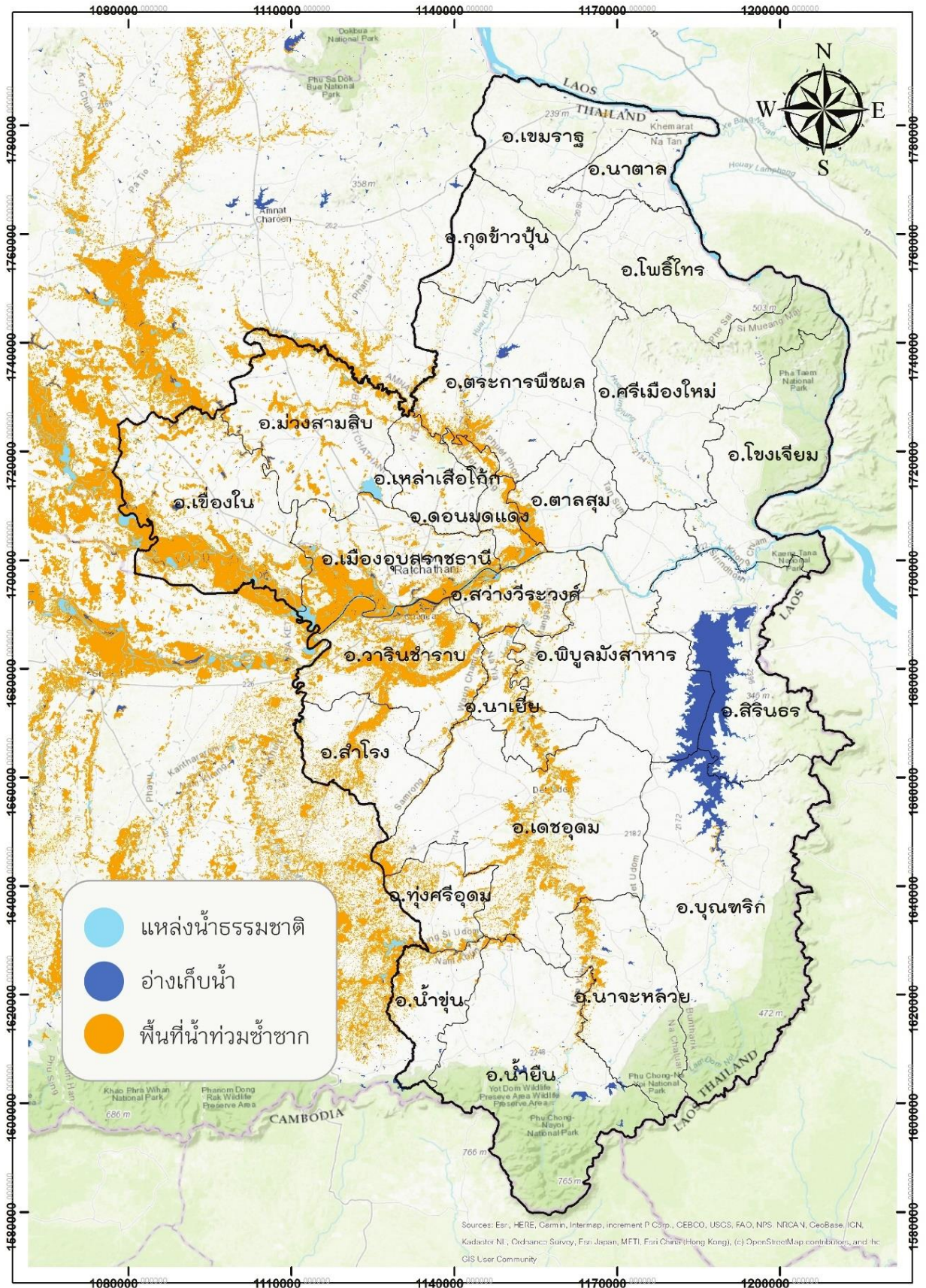
อำเภอ	พื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง (ไร่)			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม (ไร่)
เขมราฐ	๒๑๒,๙๔๗.๒๗	๓๓,๑๔๓.๘๔	๖๔๙.๒๙	๒๔๖,๗๔๐.๓๙
เขื่องใน	๒๐๙,๑๔๙.๙๗	๒๘,๕๖๗.๕๕	๑,๑๗๒.๓๐	๒๓๘,๘๘๙.๘๒
เดชอุดม	๓๙๖,๐๗๔.๘๗	๓๘,๐๘๘.๓๔	๒๗๙.๖๒	๔๓๔,๔๔๒.๘๓
เมืองอุบลราชธานี	๘๑,๙๗๙.๘๒	๑,๑๘๕.๔๔	-	๘๓,๑๖๕.๒๖
เหล่าเสือโก้ก	๖๔,๗๓๘.๖๔	๘,๔๔๓.๑๔	๑๓๙.๓๙	๗๓,๓๒๑.๑๗
โขงเจียม	๑๗๓,๘๔๘.๐๘	๑๗,๓๙๔.๖๕	๔๑๘.๙๘	๑๙๑,๖๖๑.๗๑
โพธิ์ไทร	๑๘๐,๒๐๖.๘๖	๑๔,๒๔๒.๕๗	-	๑๙๔,๔๔๙.๔๔
กุดข้าวปุ้น	๑๐๘,๖๖๐.๔๖	๔๕,๙๖๘.๐๒	๓,๒๙๑.๒๔	๑๕๗,๙๑๙.๗๒
ดอนมดแดง	๔๑,๘๘๔.๒๐	๒,๐๔๗.๗๗	-	๔๓,๙๓๑.๙๗
ตระการพืชผล	๓๕๒,๔๙๐.๐๓	๕๔,๓๙๐.๕๔	๙๑๗.๙๓	๔๐๗,๗๙๘.๕๐
ตาลชุม	๘๘,๑๘๔.๖๙	๓๑,๑๐๒.๐๘	๑,๖๙๑.๑๔	๑๒๐,๙๗๗.๙๐
ทุ่งศรีอุดม	๖๔,๐๒๗.๑๘	๓,๙๐๔.๙๘	-	๖๗,๙๓๒.๑๖
นาเยีย	๘๐,๙๒๙.๖๖	๘,๔๔๔.๔๘	-	๘๙,๓๗๔.๑๔
นาจะหลวย	๑๔๔,๙๖๙.๔๘	๗,๒๑๐.๑๐	-	๑๕๒,๑๗๙.๕๗
นาตาล	๙๗,๖๒๑.๔๐	๑๓,๒๘๑.๓๖	๒๕.๐๓	๑๑๐,๙๒๗.๗๘
น้ำขุ่น	๒๕,๕๐๓.๘๒	๘๓.๘๖	-	๒๕,๕๘๗.๖๘
น้ำยืน	๑๒๙,๔๐๘.๐๕	๓,๐๘๑.๒๐	-	๑๓๒,๔๘๙.๒๕
บุญพิริก	๓๑๕,๙๕๗.๓๖	๔๓,๕๒๘.๑๕	๑๒๐.๖๗	๓๕๙,๖๐๖.๑๗
พิบูลมังสาหาร	๒๖๐,๒๖๑.๒๑	๒๔,๒๕๕.๖๘	๓๐๘.๔๑	๒๘๔,๘๒๕.๓๐
ม่วงสามสิบ	๒๕๓,๐๖๑.๘๙	๔๒,๐๕๖.๗๔	๕๕๖.๘๒	๒๙๕,๖๗๕.๔๕
วารินชำราบ	๑๔๓,๓๙๓.๕๗	๑๑,๐๘๑.๖๙	-	๑๕๔,๔๗๕.๒๖
ศรีเมืองใหม่	๒๘๓,๘๓๙.๙๑	๔๗,๙๖๗.๘๗	๑,๓๖๑.๙๖	๓๓๓,๑๖๙.๗๔
สว่างวีระวงศ์	๔๐,๔๔๕.๖๙	๙๕๔.๘๗	-	๔๑,๔๐๐.๕๖
สำโรง	๑๒๐,๑๖๓.๔๕	๕,๕๘๖.๘๙	-	๑๒๕,๗๕๐.๓๔
สิรินธร	๑๑๘,๙๖๐.๔๓	๓๐,๐๓๔.๕๙	๗,๒๒๒.๔๘	๑๕๖,๒๑๗.๕๐
รวม	๓,๙๘๘,๗๐๗.๙๘	๕๑๖,๐๔๖.๓๙	๑๘,๑๕๕.๒๕	๔,๕๒๒,๙๐๙.๖๒

ที่มา : ศูนย์ป้องกันวิฤติน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ

ตารางที่ ๑๒ พื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมจังหวัดอุบลราชธานี

ลำดับ	อำเภอ	พื้นที่เสี่ยงน้ำท่วม (ไร่)			
		น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม (ไร่)
๑	กุดข้าวปุ้น	๘๖๙.๑๓			๘๖๙.๑๓
๒	เขมราฐ	๔๐๗.๕๘			๔๐๗.๕๘
๓	เขื่องใน	๑๑๑,๐๑๑.๑๕	๓๓,๗๑๘.๒๘		๑๔๔,๗๒๙.๔๓
๔	โขงเจียม	๕๗๓.๓๒			๕๗๓.๓๒
๕	ดอนมดแดง	๒๗,๕๖๒.๖๑	๔,๐๒๘.๓๖	๖.๒๓	๓๑,๕๙๗.๒๑
๖	เดชอุดม	๗๕,๙๔๙.๖๐	๘๑๙.๕๓		๗๖,๗๖๙.๑๓
๗	ตระการพืชผล	๒๖,๐๓๖.๕๓	๕๘๔.๘๓		๒๖,๖๒๑.๓๖
๘	ตาลชุม	๙,๕๐๙.๒๐	๔,๒๑๖.๗๑		๑๓,๗๒๕.๙๑
๙	ทุ่งศรีอุดม	๑๖,๖๙๐.๑๙	๑,๐๙๕.๖๕		๑๗,๗๘๕.๘๕
๑๐	นาจะหลวย	๒๒,๕๗๕.๒๔	๒๙.๓๐		๒๒,๖๐๔.๕๔
๑๑	นาตาล	๒๕๙.๓๖			๒๕๙.๓๖
๑๒	นาเยี่ย	๒๐,๕๑๕.๙๒	๑๕๘.๒๐		๒๐,๖๗๔.๑๒
๑๓	น้ำขุ่น	๑๘,๖๒๘.๒๙	๕๒๗.๘๑		๑๙,๑๕๖.๑๐
๑๔	น้ำยืน	๘,๕๗๘.๕๑	๓๒๘.๑๙		๘,๙๐๖.๖๑
๑๕	บุณฑริก	๑,๓๕๘.๘๙			๑,๓๕๘.๘๙
๑๖	พิบูลมังสาหาร	๑๐,๐๙๙.๑๔	๑๘.๐๘		๑๐,๑๑๗.๒๒
๑๗	ม่วงสามสิบ	๓๒,๙๒๒.๕๖	๒,๕๗๐.๔๗	๑๔๑.๔๕	๓๕,๖๓๔.๔๘
๑๘	เมืองอุบลราชธานี	๘๕,๕๘๑.๑๙	๑๕,๗๘๖.๓๔	๙๒๖.๓๗	๑๐๒,๒๙๓.๙๐
๑๙	วารินชำราบ	๑๐๖,๑๖๙.๕๐	๑๒,๙๓๕.๖๕	๙๙๓.๙๓	๑๒๐,๐๙๘.๙๘
๒๐	ศรีเมืองใหม่	๘๕๑.๓๘			๘๕๑.๓๘
๒๑	สว่างวีระวงศ์	๒๑,๒๓๒.๕๐	๗๘๐.๙๑		๒๒,๐๑๓.๔๑
๒๒	สำโรง	๑๒,๙๕๕.๕๔	๓,๕๕๓.๕๐	๔๑.๐๖	๑๖,๕๕๐.๐๙
๒๓	สิรินธร	๑๔๕.๓๓			๑๔๕.๓๓
๒๔	เหล่าเสือโก้ก	๘,๖๖๓.๕๙	๕๐๓.๕๙		๙,๑๖๗.๑๗
รวม		๖๑๘,๙๕๖.๐๖	๘๑,๕๕๕.๕๐	๒,๑๐๙.๐๕	๗๐๒,๖๐๐.๕๙

ที่มา : ศูนย์ป้องกันวิฤติน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ

ภาพที่ ๑๘ แผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมจังหวัดอุบลราชธานี

๒.๔ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดอุบลราชธานี

๒.๔.๑ ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ปีการผลิต ๒๕๖๕ / ๒๕๖๖

ตารางที่ ๑๓ ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ปีการผลิต ๒๕๖๕ - ๒๕๖๖

ชนิดพืช	๒๕๖๕/๒๕๖๕						๒๕๖๕/๒๕๖๖						
	จำนวนเกษตรกร (ราย)	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้ (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ย (บาท/กิโลกรัม)	มูลค่าผลผลิต (บาท)	จำนวนเกษตรกร (ราย)	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	พื้นที่ประสบภัยพิบัติ (ไร่)	ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้ (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ย (บาท/กิโลกรัม)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
ข้าวนาปี	๓๐๓,๗๗๖	๔,๑๐๘,๒๖๔	๑,๖๔๔,๙๒๕				๓๐๖,๑๑๔	๔,๒๑๐,๗๓๙	๒๑๗,๗๖๙				
- ข้าวหอมมะลิ		๓,๕๒๓,๐๕๙	๑,๔๐๘,๑๕๙	๓๙๙.๗๐	๘.๖๐	๑๒,๑๑๐,๑๗๑,๕๘๘		๓,๘๒๐,๒๐๗	๑๙๖,๙๐๕	๑,๔๐๖,๓๑๒	๓๘๘.๑๓	๑๑.๘๖	๑๖,๖๗๘,๘๖๓,๓๕๓
- ข้าวเหนียว		๕๘๕,๒๐๕	๒๓๖,๗๖๖	๔๐๔.๕๙	๗.๗๐	๑,๘๒๓,๐๙๖,๐๑๓		๓๙๐,๕๓๒	๒๐,๘๖๔	๑๕๘,๗๙๑	๔๒๙.๕๕	๑๐.๖๗	๑,๖๙๔,๓๐๐,๗๑๕
มันสำปะหลัง	๕๓,๑๕๐	๕๕๖,๙๙๔	๑,๙๗๓,๒๙๒	๓,๕๔๒.๗๕	๒.๕๓	๔,๙๙๒,๔๒๘,๓๕๕	๕๐,๒๑๘	๕๑๘,๕๖๘	๙๒,๓๖๒	๑,๔๒๗,๔๓๕	๓,๓๔๙.๑๗	๒.๙๒	๔,๑๖๘,๑๐๙,๒๔๙
ยางพารา	๕๖,๒๘๖	๗๐๗,๓๓๖	๑๒๙,๒๙๙	๒๑๔	๒๖.๔๙	๒๗,๖๖๙,๙๘๖,๐๐๐	๕๑,๓๕๑	๕๔๕,๔๒๘	๔,๒๒๐	๑๒๐,๔๔๗	๒๒๐.๘๓	๔๒	๔,๘๘๕,๕๒๘,๙๕๖
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	๕,๙๙๒	๕๕,๒๗๓	๔๙,๓๘๖	๘๙๓.๘๙	๘.๒๒	๔๐๕,๙๔๙,๗๔๔	๖,๒๙๕	๖๐,๔๐๕	๐	๖๒,๐๖๘	๑,๐๒๗.๕๓	๙.๑๖	๕๖๘,๕๔๐,๙๑๓

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี/การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดอุบลราชธานี

๒.๔.๒ ด้านการปศุสัตว์ของจังหวัด ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖

ตารางที่ ๑๔ ปริมาณการผลิตและมูลค่าผลผลิตด้านปศุสัตว์ที่สำคัญของจังหวัดอุบลราชธานี

ชนิดสัตว์	ปี ๒๕๖๔			ปี ๒๕๖๕			ปี ๒๕๖๖		
	ปริมาณการผลิต (ตัว/ปี)	ราคา (บาท/หน่วย)	มูลค่าผลผลิต (บาท)	ปริมาณการผลิต (ตัว/ปี)	ราคา (บาท/หน่วย)	มูลค่าผลผลิต (บาท)	ปริมาณการผลิต (ตัว/ปี)	ราคา (บาท/หน่วย)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
สุกร (ตัว)	๑๖๙,๗๗๒	๘,๓๒๐	๑,๔๑๒,๕๐๓,๐๔๐	๖๒,๙๖๐	๖,๕๐๐	๔๐๙,๒๔๐,๐๐๐	๑๓๕,๕๙๗	๗,๐๐๐	๙๔๙,๑๗๙,๐๐๐
ไก่เนื้อ (กก.)	๒,๐๗๓,๓๑๒	๓๔	๗๐,๔๙๒,๖๐๘	๓,๒๒๐,๔๘๒	๔๐	๑๙๓,๒๒๘,๙๒๐	๒๑๕,๐๕๑	๕๐	๑๐,๗๕๒,๕๕๐
โคเนื้อ (ตัว)	๔๙๒,๓๗๔	๔๕,๐๐๐	๒๒๑,๕๖,๘๓๐,๐๐๐	๒๑๐,๖๔๑	๕๐,๐๐๐	๑๐,๕๓๒,๐๕๐,๐๐๐	๕๓๘,๒๗๐	๔๙,๕๐๐	๒๖,๖๔๔,๓๖๕,๐๐๐
กระบือ (ตัว)	๑๓๔,๕๒๓	๔๖,๕๐๐	๖,๒๕๕,๓๑๙,๕๐๐	๔๑,๓๙๕	๔๕,๐๐๐	๑,๘๖๒,๗๗๕,๐๐๐	๑๓๘,๗๙๘	๕๙,๕๐๐	๘,๒๕๘,๔๘๑,๐๐๐
ไข่ไก่ (ฟอง)	๑๐๓,๕๐๖,๒๕๐	๒.๘๐	๒๘๙,๘๑๗,๕๐๐	๒๒๒,๐๕๒,๓๒๐	๓.๕๐	๗๗๗,๑๘๓,๑๒๐	๒๒๒,๓๓๓,๔๔๐	๓.๕๐	๗๗๘,๑๖๗,๐๔๐

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี

๒.๔.๓ ด้านการประมงของจังหวัด ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕

ตารางที่ ๑๕ ปริมาณการผลิตและมูลค่าผลผลิตด้านประมงที่สำคัญของจังหวัดอุบลราชธานี

ชนิดสัตว์น้ำ	ปี ๒๕๖๕						ปี ๒๕๖๖ (ข้อมูล ณ ม.ค. - มิ.ย. ๒๕๖๖)					
	จำนวน (ราย)	จำนวน กระชัง/บ่อ	พื้นที่ เลี้ยง (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิต เฉลี่ย/ไร่/ปี (ตัน)	มูลค่า (บาท)	จำนวน (ราย)	จำนวน กระชัง/บ่อ	พื้นที่ เลี้ยง (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย/ไร่/ปี (ตัน)	มูลค่า (บาท)
ปลานิล	๙,๔๘๘	๒๐,๔๗๑	๖,๘๙๔	๑๘,๒๙๐.๐	๒.๖๕	๑,๐๙๗,๔๐๐,๐๐๐	๙,๔๖๒	๑๙,๓๑๗	๖,๖๘๙	๑๖,๕๐๐.๐	๒.๔๗	๑,๐๒๓,๐๐๐,๐๐๐
ปลาตะเพียนขาว	๓,๙๐๕	๓,๕๓๙	๓,๕๓๙	๔๙๒.๐	๐.๑๔	๒๗,๐๖๐,๐๐๐	๓,๗๕๐	๖,๒๘๗	๒,๕๑๙	๔๗๖.๐	๐.๑๙	๒๖,๑๘๐,๐๐๐
ปลาดุก	๑,๕๕๓	๒,๑๒๗	๑,๒๑๒	๑,๖๐๘.๐	๑.๓๓	๘๐,๔๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๔	๒,๐๙๖	๑,๒๓๙	๑,๒๕๐.๐	๑.๐๑	๔๓,๗๕๐,๐๐๐
ปลาไน	๒๓๘	๓๐๔	๒๒๙	๓๐.๐	๐.๑๓	๑,๒๐๐,๐๐๐	๒๑๓	๒๗๐	๒๐๑	๒๗.๓	๐.๑๔	๑,๐๙๒,๐๐๐
กบ	๑๘	๑๓๐	๔	๒๐.๐	๕.๐๘	๑,๖๒๔,๐๐๐	๑๘๐	๑๓๐	๔	๑๘.๐	๔.๕๐	๑,๔๔๐,๐๐๐
ปลาอื่นๆ	๘๔๒	๒,๕๕๖	๑๓๗	๒๙.๐	๐.๒๑	๒,๐๕๘,๐๐๐	๗๖๙	๑,๙๒๒	๕๓๓	๒๐๔.๐	๐.๓๘	๑,๔๒๘,๐๐๐
ปลาชิวแก้ว	๙๒	๖๔๖	๒๖	๒๘๐.๐	๑๐.๘๔	๗,๓๕๕,๒๐๐	๑๓๒	๖๘๖	-	๑๔๓.๐	-	๓,๗๑๘,๐๐๐
รวม	๑๖,๑๓๖	๒๙,๗๗๓	๑๒,๐๔๑	๒๐,๗๔๙	๒๐.๓๘	๑,๒๑๗,๐๙๗,๒๐๐	๑๖,๕๑๐	๓๐,๗๐๘	๑๑,๑๘๕	๑๘,๖๑๘	-	๑,๑๐๐,๖๐๘,๐๐๐

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี

๒.๔.๔ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

จังหวัดอุบลราชธานีได้ยื่นขอการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ “ข้าวหอมมะลิอุบลราชธานี” และได้รับการรับรองเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ทะเบียนเลขที่ สช ๖๐๑๐๐๙๔

ภาพที่ ๑๙ ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา GI ข้าวหอมมะลิจังหวัดอุบลราชธานี

ภาพที่ ๒๐ สัญลักษณ์ GI ข้าวหอมมะลิจังหวัดอุบลราชธานี

ปัจจุบันมีเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และบริษัท ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย สข ๖๐๑๐๐๐๙๙ ข้าวหอมมะลิอุบลราชธานี รวม ๗ กลุ่ม ดังนี้

ตารางที่ ๑๖ สรุปรายชื่อผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ข้าวหอมมะลิอุบลราชธานี

ลำดับ	ชื่อกลุ่ม/ผู้ประกอบการ	สมาชิก	พื้นที่รับรอง
		(ราย)	(ไร่)
๑	โครงการส่งเสริมเกษตรกรอินทรีย์ โดยบริษัท ข้าวพันธุ์ จำกัด	๑๖๓	๑,๗๖๕
๒	กลุ่มเกษตรกรอินทรีย์แม่สันทิศ	๑๐	๘๒
๓	บริษัท ทิพย์อุบล อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	๓๐	๕๔๑
๔	กลุ่มข้าวอินทรีย์บ้านหนองไฮ	๑๘	๑๗๕
๕	กลุ่มข้าวอินทรีย์บ้านโนนสวรรค์	๒๓	๑๖๙
๖	วิสาหกิจชุมชนผลิตข้าวกล้องปลอดสารบ้านสร้างมิ่ง	๑๑๑	๙๗๕
๗	กลุ่มเกษตรกรอินทรีย์บ้านเกาะแกด	๓๙	๒๐๐
รวม		๓๙๔	๓,๙๐๗

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี

ปัจจุบันจังหวัดอุบลราชธานี อยู่ระหว่างดำเนินการยื่นขอการใช้สัญลักษณ์ GI ๒ ชนิดสินค้า
คือ ๑. กล้วยตากเขมรราชู และ ๒. ปลาแก้ว

๒.๔.๕ ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร

เกษตรกรอินทรีย์ของจังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดอุบลราชธานีเพิ่มพื้นที่การผลิตเกษตรกรอินทรีย์ทั้งหมด ๑๘๒,๖๑๔ ไร่
เกษตรกร ๒๒,๒๔๘ ราย ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรกรอินทรีย์ ๘๕,๐๐๙ ไร่ เกษตรกร ๙,๒๒๖ ราย
พื้นที่อยู่ในระยะปรับเปลี่ยนเป็นเกษตรกรอินทรีย์ ๗๗,๔๐๗ ไร่ เกษตรกร ๘,๘๓๒ ราย แบ่งเป็น ระยะเริ่มใหม่
๕๘,๓๕๐ ไร่ เกษตรกร ๓,๐๒๐ ราย

ตารางที่ ๑๗ ข้อมูลเกษตรกรอินทรีย์จังหวัดอุบลราชธานี ปี ๒๕๖๕

ชนิดเกษตรกรอินทรีย์	ราย	ไร่	ผลผลิต (กก./ไร่)	รวมผลผลิต
ข้าว	๑๖,๔๐๓	๑๕๖,๒๕๐	๔๐๙	๖๓,๙๐๖,๒๕๐
มันสำปะหลัง	๓,๔๙๐	๒๑,๘๑๙	๓,๗๕๐	๘๑,๘๒๑,๒๕๐
พืชผัก	๑,๖๙๔	๓,๓๐๗.๒๕	๑,๕๐๐	๔,๙๖๐,๘๗๕
พืชไร่	๒๕	๖๗	๒,๕๐๐	๑๖๗,๕๐๐
สมุนไพร	๔๔๖	๘๔๑	๔๕๐	๓๗๘,๔๕๐
อื่น ๆ (ไม้ผล)	๑๘๐	๓๒๕	๓,๕๐๐	๑,๑๓๗,๕๐๐
ปศุสัตว์อินทรีย์	๑๐	๕	-	๑๐,๐๐๐ ฟอง
รวม	๒๑,๐๗๘	๑๗๗,๔๒๑	-	๑๕๒,๓๘๑,๘๒๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี

๒.๖.๗ แหล่งรับซื้อสินค้าเกษตร จังหวัดอุบลราชธานี

๑. แหล่งรับซื้อผลผลิต ข้าว

จำนวนแหล่งรับซื้อผลผลิตข้าวเปลือก ทั้งหมด ๑๕๙ แห่ง แบ่งเป็น โรงสีข้าว ๕๑ แห่ง และ ทำข้าว ๑๐๘ แห่ง

ตารางที่ ๑๘ แหล่งรับซื้อข้าวเปลือกจังหวัดอุบลราชธานี

ลำดับ	อำเภอ	จำนวนโรงสี	จำนวนทำข้าว	รวม
๑	อำเภอกุดข้าวปุ้น	-	๑	๑
๒	อำเภอเขมราฐ	๕	๑	๖
๓	อำเภอโขงเจียม	๔	๘	๑๒
๔	อำเภอโขงเจียม	-	๒	๒
๕	อำเภอดอนมดแดง	-	๑	๑
๖	อำเภอเดชอุดม	๙	๑๐	๑๙
๗	อำเภอตระการพืชผล	๑๐	๓	๑๓
๘	อำเภอตาลสุม	-	๒	๒
๙	อำเภอทุ่งศรีอุดม	-	๕	๕
๑๐	อำเภอนาจะหลวย	-	๑๑	๑๑
๑๑	อำเภอนาตาล	-	๓	๓
๑๒	อำเภอนาเยีย	-	๑	๑
๑๓	อำเภอน้ำขุ่น	-	๘	๘
๑๔	อำเภอน้ำยืน	-	๓	๓
๑๕	อำเภอบุญศรี	๒	๑๕	๑๗
๑๖	อำเภอพิบูลมังสาหาร	๕	๑๓	๑๘
๑๗	อำเภอโพธิ์ไทร	-	๒	๒
๑๘	อำเภอม่วงสามสิบ	๓	๑	๔
๑๙	อำเภอเมืองอุบลราชธานี	๒	๓	๕
๒๐	อำเภวารินชำราบ	๘	๒	๑๐
๒๑	อำเภอศรีเมืองใหม่	-	๙	๙
๒๒	อำเภอสว่างวีระวงศ์	๑	๑	๒
๒๓	อำเภอสำโรง	๒	๑	๓
๒๔	อำเภอสรินธร	-	-	-
๒๕	อำเภอเหล่าเสือโก้ก	-	๒	๒
รวม		๕๑	๑๐๘	๑๕๙

ที่มา : ระบบข้อมูลสารสนเทศค้าข้าว กรมการค้าภายใน (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔)

๒. แหล่งรับซื้อผลผลิต มันสำปะหลัง

จำนวนแหล่งรับซื้อผลผลิตมันสำปะหลัง ทั้งหมด ๑๑๕ แห่ง แบ่งเป็น

- โรงงานอุตสาหกรรม ๔ แห่ง (โรงแป้ง ๓ แห่ง, โรงงานเอทานอล ๑ แห่ง)
- ลานมัน ๑๑๑ แห่ง

ตารางที่ ๑๙ แหล่งรับซื้อมันสำปะหลังจังหวัดอุบลราชธานี

ที่	อำเภอ	จำนวนโรงงาน อุตสาหกรรม	จำนวน ลานมัน	รวม
๑	อำเภอกุดข้าวปุ้น	-	-	-
๒	อำเภอเขมราฐ	-	๖	๖
๓	อำเภอโขงเจียม	-	๓	๓
๔	อำเภอโขงเจียม	-	๑	๑
๕	อำเภอดอนมดแดง	-	-	-
๖	อำเภอเดชอุดม	-	๗	๗
๗	อำเภอตระการพืชผล	-	๔	๔
๘	อำเภอตาลสุม	-	๑	๑
๙	อำเภอทุ่งศรีอุดม	-	๑	๑
๑๐	อำเภอนาจะหลวย	-	๑๒	๑๒
๑๑	อำเภอนาตาล	-	-	-
๑๒	อำเภอนาเยีย	๒	-	๒
๑๓	อำเภอน้ำขุ่น	-	๑๔	๑๔
๑๔	อำเภอน้ำยืน	๒	๔๖	๔๘
๑๕	อำเภอบุญศรี	-	๓	๓
๑๖	อำเภอพิบูลมังสาหาร	-	๑	๑
๑๗	อำเภอโพธิ์ไทร	-	๕	๕
๑๘	อำเภอม่วงสามสิบ	-	-	-
๑๙	อำเภอเมืองอุบลราชธานี	-	-	-
๒๐	อำเภวารินชำราบ	-	๑	๑
๒๑	อำเภอศรีเมืองใหม่	-	๔	๔
๒๒	อำเภอสว่างวีระวงศ์	-	-	-
๒๓	อำเภอสำโรง	-	๑	๑
๒๔	อำเภอสิรินธร	-	๑	๑
๒๕	อำเภอเหล่าเสือโก้ก	-	-	-
รวม		๔	๑๑๑	๑๑๕

ตารางที่ ๒๐ รายชื่อโรงงานอุตสาหกรรมมันสำปะหลังจังหวัดอุบลราชธานี

	ชื่อผู้ประกอบการ	ที่ตั้ง	ประเภท
๑	บริษัท อุบลไบโอเอทานอล จำกัด	๓๓๓ หมู่ ๙ ต.นาดี อ.นาเยีย	โรงงานเอทานอล
๒	บริษัท อุบลชั่นฟลาวเวอร์ จำกัด	๒๙๙ หมู่ ๙ ต.นาดี อ.นาเยีย	โรงแปง
๓	บริษัท เอี่ยมอุบล จำกัด	๑๙๙ หมู่ ๙ ต.โขง อ.น้ำยืน	โรงแปง
๔	บริษัท แปงมันเอี่ยมอีสานอุตสาหกรรม จำกัด	๓๓๓/๔ หมู่ ๓ ต.สิวีเชียร อ.น้ำยืน	โรงแปง

๓. แหล่งรับซื้อผลผลิต ปาล์มน้ำมัน

- ผู้ประกอบการลานเทเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๑๘ แห่ง
- สหกรณ์ผู้ปลูกปาล์มน้ำมันสามเหลี่ยมมรกต จำกัด จำนวน ๑ แห่ง

ตารางที่ ๒๑ แหล่งรับซื้อผลผลิตปาล์มน้ำมันที่สำคัญจังหวัดอุบลราชธานี

รายชื่อผู้ประกอบการ	ที่อยู่	ประเภท
สหกรณ์ผู้ปลูกปาล์มน้ำมันสามเหลี่ยมมรกต จำกัด	๓๒๑ หมู่ ๑๐ ตำบลนาจะหลวย อำเภอ นาจะหลวย	รับซื้อผลปาล์มคละ
ร้านบุญมากพืชผล	๑๙๑ หมู่ ๑๔ ตำบลนาจะหลวย อำเภอ นาจะหลวย	รับซื้อผลปาล์มคละ

๔. แหล่งรับซื้อผลผลิต ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

จังหวัดอุบลราชธานีมีแหล่งรับซื้อผลผลิตข้าวโพดที่สำคัญ ๒ แห่ง ประกอบด้วย บริษัท ก้าวหน้าอุตสาหกรรมอาหาร และบริษัท เจริญโภคภัณฑ์โปรตีนสัตว์ จำกัด

ตารางที่ ๒๒ แหล่งรับซื้อผลผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี

รายชื่อผู้ประกอบการ	ที่อยู่	ประเภท
บริษัท ก้าวหน้าอุตสาหกรรมอาหารสัตว์ จำกัด	๘๗ หมู่ ๘ ต.สำโรง อ.สำโรง	ธุรกิจอาหารสัตว์
บริษัท เจริญโภคภัณฑ์โปรตีนสัตว์ จำกัด	๙๗ ถนนเย็นจิต แขวงทุ่งวัดดอน เขตสาทร กรุงเทพฯ	ธุรกิจอาหารสัตว์ (จัดรวบรวมรับซื้อข้าวโพด)

๕. แหล่งรับซื้อผลผลิต ยางพารา

๑) สถาบันเกษตรกรเครือข่ายการยางแห่งประเทศไทย (กยท.) (สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มธรรมชาติ) จำนวน ๖๕ แห่ง

๒) ผู้ประกอบการ/พ่อค้าคนกลาง จำนวน ๕๐ แห่ง

๓) โรงงานอุตสาหกรรม จำนวน ๑๘ แห่ง

ตารางที่ ๒๓ แหล่งรับซื้อผลผลิตยางพาราจังหวัดอุบลราชธานี

รายชื่อผู้ประกอบการ	ที่อยู่	ประเภท
บริษัทศรีตรังแอโกรอินดัสทรี (มหาชน) จำกัด	๒๑๘ หมู่ ๗ ถ.วารินชำราบ-เดชอุดม ตำบลเมืองศรีไค อำเภอวารินชำราบ	โรงงานผลิตภัณฑ์ยาง ธรรมชาติและยางสังเคราะห์
ร้านซุนเจริญพืชผล	๑๙๔ หมู่ ๖ บ้านป่าเลา ตำบลโนนก่อ อำเภอสรินทร	แหล่งรับซื้อยางพารา
กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกล้วยฉาบ วิสาหกิจยางพารา	บ้านป่าแฉม ตำบลคอแลน อำเภอบุณฑริก	แหล่งรับซื้อยางพารา
สหกรณ์กองทุนสวนยางภูจอง นาจะหลวย	๓๓๖ หมู่ ๔ ตำบลนาจะหลวย อำเภอ นาจะหลวย	ทำยางแผ่นรมควัน

๒.๔.๗ ปฏิทินสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๒๔ ปฏิทินสินค้าเกษตรที่สำคัญรายเดือน ปีการเพาะปลูก ๒๕๖๕/๒๕๖๖ จังหวัดอุบลราชธานี

ชนิดสินค้า	ปี ๒๕๖๕												ปี ๒๕๖๖												ผลผลิตรวม (ตัน/ตัว/ฟอง)
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
พืช																									
ข้าวนาปรัง			■	■																					๔๘,๒๗๙.๐๐
ข้าวนาปี										■	■														๑,๕๙๐,๖๙๘.๗๐
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	■	■	■	■	■																				๕๒,๔๒๗.๐๐
ทุเรียน																									๑,๑๔๖.๐๐
ปาล์มน้ำมัน	■	■	■	■	■																				๑๖๙,๐๗๓.๖๐
ผักอื่นๆ											■	■	■	■											๑,๒๗๑.๐๐
พริกชี้หนูเม็ดใหญ่	■	■	■	■	■						■														๒,๔๘๘.๖๐
มะม่วงหิมพานต์	■	■	■	■	■																				๒๗,๗๕๓.๓๐
มันสำปะหลังโรงงาน												■	■	■	■										๑,๖๓๙,๗๔๐.๙๕
ลำไย							■	■	■	■															๑,๑๕๗.๒๐
ปศุสัตว์																									
กระบือ																									๑๔,๔๑๑
แกะ																									๑๕๖
ไก่น้ำ																									๑,๖๒๙,๓๗๘
ไก่พื้นเมือง																									๒,๓๓๔,๙๘๗
ไข่ไก่																									๑๐,๙๕๐,๕๑๒
ไข่เป็ด																									๑๘,๕๔๕,๓๒๖
โคนเนื้อ																									๑๔๘,๓๓๔
นกกระทา																									๑๕,๙๐๒
เบ็ดเทศ																									๒๗๙,๒๕๑
เบ็ดเนื้อ																									๓๑,๑๐๑
แพะ																									๕,๔๖๙
สุกร																									๖๕,๘๕๐
ประมง																									
กบ																									๕.๖๖
ปลากดแก้ว																									๒๖๕.๗๐
ปลาจีน																									๐.๖๕
ปลาช่อน																									๖.๐๕
ปลาดุก																									๑,๖๓๒.๙๐
ปลาดตะเพียน																									๔๕๗.๖๗
ปลาเทโพ																									๔๙.๐๐
ปลานวลจันทร์																									๐.๕๐
ปลานิล																									๑๖,๙๖๙.๗๘
ปลาไน																									๖.๖๕
ปลาบึก																									๑๐.๐๐
ปลาสลิด																									๐.๕๕
ปลาสวาย																									๓๕.๕๐
ปลาหมอไทย																									๑๒.๑๐
สัตว์น้ำอื่นๆ																									๐.๒๐

■ ช่วงเดือนเก็บเกี่ยวผลผลิต ■ ช่วงเดือนเก็บเกี่ยวผลผลิตสูงสุด

ที่มา : คณะทำงานจัดทำปฏิทินสินค้าเกษตรที่สำคัญเพื่อความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการของประเทศไทย
ปีการผลิต ๒๕๖๕ และ ๒๕๖๖ จังหวัดอุบลราชธานี

๒.๕ สถาบันเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร

๒.๕.๑ ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕)

ตารางที่ ๒๕ ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก

ประเภทสหกรณ์	จำนวนสหกรณ์ (แห่ง)	จำนวนสมาชิก (ราย)
๑. สหกรณ์การเกษตร	๑๑๐	๒๗๑,๐๖๐
๒. สหกรณ์ประมง	๒	๑๐๗
๓. สหกรณ์ร้านค้า	๑	๕๘๓
๔. สหกรณ์บริการ	๑๔	๔,๓๔๘
๕. สหกรณ์ออมทรัพย์	๑๘	๔๕,๖๒๖
๖. สหกรณ์เครดิตยูเนียน	๑๓	๑๕,๔๖๔
รวม	๑๕๘	๓๓๗,๑๘๘

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี

๒.๕.๒ กลุ่มเกษตรกรจังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๒๖ จำนวนและสมาชิกสถาบันเกษตรกรจังหวัด ปี ๒๕๖๕

ประเภทกลุ่ม	จำนวนกลุ่ม (กลุ่ม)	จำนวนสมาชิก (ราย)
กลุ่มส่งเสริมอาชีพการเกษตร	๒๐๖	
กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร	๒๙๔	๖,๓๐๐
กลุ่มยุวเกษตรกร	๑๕๖	๖๖๑
กลุ่มวิสาหกิจชุมชน	๓,๔๗๙	๖๗,๒๗๔

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๒๗ จำนวนสมาชิกกลุ่มเกษตรกรแยกตามประเภทกลุ่มเกษตรกร ปี ๒๕๖๕

(ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕)

ประเภทกลุ่ม	จำนวนกลุ่ม (กลุ่ม)	จำนวนสมาชิก (ครัวเรือน)
กลุ่มเกษตรกรทำนา	๗๕	๑๓,๑๕๐
กลุ่มเกษตรกรทำไร่	๔	๔๐๕
กลุ่มเกษตรกรทำสวน	๑๘	๒,๐๙๒
กลุ่มเกษตรกรประมง	๑	๕๘
กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์	๖๐	๕,๔๓๘
รวมทุกประเภท	๑๕๘	๒๑,๑๔๓

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี

๒.๕.๓ กลุ่มเกษตรกรผู้ใช้น้ำจังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๒๘ บัญชีรายชื่อองค์กรเกษตรกรผู้ใช้น้ำชลประทานที่ขึ้นทะเบียนหรือขึ้นบัญชีโดยกรมชลประทาน ประเภทองค์กรเกษตรกรผู้ใช้น้ำ จังหวัดอุบลราชธานี

ชื่อองค์กร	ที่ตั้งองค์กร			จำนวนกลุ่ม พื้นฐาน (กลุ่ม)	ใช้น้ำจาก โครงการ/ แหล่งน้ำ
	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด		
กลุ่มฯ (เขตส่งน้ำที่ 1)	คำเจริญ	ตระการพืชผล	อุบลราชธานี	33	อ่างห้วยถ้ำแซ่
กลุ่มฯ (เขตส่งน้ำที่ 2)	นาพัน	ตระการพืชผล	อุบลราชธานี	16	อ่างห้วยถ้ำแซ่
กลุ่มฯ (เขตส่งน้ำที่ 3)	นาพัน	ตระการพืชผล	อุบลราชธานี	18	อ่างห้วยถ้ำแซ่
กลุ่มฯ (เขตส่งน้ำที่ 4)	กระเดียน	ตระการพืชผล	อุบลราชธานี	27	อ่างห้วยถ้ำแซ่
กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานอ่างเก็บน้ำห้วยหินกอง (ฝั่งขวาสามัคคีพัฒนา)	คอแลน	บุณฑริก	อุบลราชธานี	1	อ่างเก็บน้ำห้วยหินกอง
กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานอ่างเก็บน้ำห้วยหินกอง (ฝั่งซ้ายสามัคคีพัฒนา)	คอแลน	บุณฑริก	อุบลราชธานี	1	อ่างเก็บน้ำห้วยหินกอง
กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานอ่างเก็บน้ำหนองเหล่าหิน	สร้างถ่อ	เขื่องใน	อุบลราชธานี	22	อ่างเก็บน้ำหนองเหล่าหิน
กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานอ่างเก็บน้ำห้วยวังแดง	โพธิ์ไทร	พิบูลมังสาหาร	อุบลราชธานี	19	อ่างเก็บน้ำห้วยวังแดง
กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานอ่างเก็บน้ำหนองขำใหญ่ ฝั่งซ้าย	ยางสักโพธิ์	ม่วงสามสิบ	อุบลราชธานี	5	อ่างเก็บน้ำหนองขำใหญ่
กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานอ่างเก็บน้ำหนองขำใหญ่ ฝั่งขวา	ยางสักโพธิ์	ม่วงสามสิบ	อุบลราชธานี	-	อ่างเก็บน้ำหนองขำใหญ่
กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานอ่างเก็บน้ำห้วยปลาเสือ	โดมประดิษฐ์	น้ำยืน	อุบลราชธานี	399	อ่างเก็บน้ำห้วยปลาเสือ
กลุ่มบริหารการใช้น้ำอ่างเก็บน้ำห้วยปลาเสือ(ตอนล่าง)	โดมประดิษฐ์	น้ำยืน	อุบลราชธานี	-	อ่างเก็บน้ำห้วยปลาเสือ(ตอนล่าง)
กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานเขื่อนลำเซบก เขต1	นาคย	ตาลชุม	อุบลราชธานี	5	เขื่อนลำเซบก เขต1
กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานอ่างเก็บน้ำห้วยวังใหญ่ ฝั่งซ้าย	สีวิเชียร	น้ำยืน	อุบลราชธานี	399	อ่างเก็บน้ำห้วยวังใหญ่
กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานอ่างเก็บน้ำห้วยวังใหญ่ ฝั่งขวา	สีวิเชียร	น้ำยืน	อุบลราชธานี	-	อ่างเก็บน้ำห้วยวังใหญ่
เขื่อนลำโดมใหญ่	โพธิ์ไทร	พิบูลมังสาหาร	อุบลราชธานี	20	เขื่อนลำโดมใหญ่
กลุ่มผู้ใช้น้ำอ่างเก็บน้ำห้วยถ้ำแซ่เขตส่งน้ำที่ 1	คำเจริญ	ตระการพืชผล	อุบลราชธานี		
กลุ่มผู้ใช้น้ำอ่างเก็บน้ำห้วยถ้ำแซ่เขตส่งน้ำที่ 2	นาพัน	ตระการพืชผล	อุบลราชธานี		
กลุ่มผู้ใช้น้ำอ่างเก็บน้ำห้วยถ้ำแซ่เขตส่งน้ำที่ 3	นาพัน	ตระการพืชผล	อุบลราชธานี		
กลุ่มผู้ใช้น้ำอ่างเก็บน้ำห้วยถ้ำแซ่เขตส่งน้ำที่ 4	กระเดียน	ตระการพืชผล	อุบลราชธานี		
กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทาน					
1. กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานอ่างฯ ห้วยซึ้ง	นาโพธิ์กลาง	โขงเจียม	อุบลราชธานี		อ่างฯ ห้วยซึ้ง
2. กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานอ่างฯ ห้วยพายใหญ่,ห้วยพราย	นาโพธิ์กลาง	โขงเจียม	อุบลราชธานี		อ่างฯ ห้วยพายใหญ่,ห้วยพราย
3. อ่างเก็บน้ำห้วยคำหมากใหญ่	คอแลน	บุณฑริก	อุบลราชธานี		อ่างฯ ห้วยคำหมากใหญ่
4. กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานอ่างฯ ห้วยแซะ	นาโพธิ์กลาง	โขงเจียม	อุบลราชธานี		อ่างฯ ห้วยแซะ
5. กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานอ่างฯ ห้วยโพธิ์	นาโพธิ์กลาง	โขงเจียม	อุบลราชธานี		อ่างฯ ห้วยโพธิ์
6. กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานอ่างฯ ร่องมูลไทร	นาโพธิ์กลาง	โขงเจียม	อุบลราชธานี		อ่างฯ ห้วยหินกอง
7. กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานอ่างฯ ห้วยหินกอง	คอแลน	บุณฑริก	อุบลราชธานี		อ่างฯ ห้วยหินกอง
8. กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานศูนย์พัฒนาที่ตำบลบ้านทุ่งสมเด็จ	โดมประดิษฐ์	น้ำยืน	อุบลราชธานี		
9. กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานโครงการสะพานหนองแวงยาว	โดมประดิษฐ์	น้ำยืน	อุบลราชธานี		สะพานหนองแวงยาว
10. กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานโครงการสะพานบ้านหนองครก	โดมประดิษฐ์	น้ำยืน	อุบลราชธานี		สะพานบ้านหนองครก

ที่มา : โครงการชลประทานอุบลราชธานี

๒.๖ ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครเกษตรของจังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๒๙ จำนวนอาสาสมัครเกษตรของจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๖๕

อำเภอ	ครูบัญชี	หมอดินอาสา	ประมงอาสา	เศรษฐกิจ การเกษตรอาสา	ครูยาง	อาสาสมัคร ปฏิรูปที่ดิน	อาสา ปศุสัตว์	อาสา ฝนหลวง
รวมทั้งสิ้น	๒๗๔	๑,๘๘๖	๑๒๐	๒๕	๑๒๒	๒๒	๖,๙๒๗	๒๙
เมืองอุบลราชธานี	๒	๑๒๒	๕	๑	๘	๐	๕๓๖	๗
ศรีเมืองใหม่	๑๖	๖๙	๒	๑	๑๗	๐	๒๕๓	๑
โขงเจียม	๑	๓๗	๑	๑	๓	๐	๑๑๘	๑
เขื่องใน	๑๔	๑๖๙	๙	๑	๔	๐	๖๒๐	๐
เขมราฐ	๒	๓๙	๓	๑	๒	๐	๒๘๐	๐
เดชอุดม	๑๓	๑๒๖	๘	๑	๑๐	๑๘	๖๑๗	๐
นาจะหลวย	๒๐	๔๓	๘	๑	๗	๐	๓๖๐	๐
น้ำยืน	๑๐	๖๖	๘	๑	๖	๐	๒๘๕	๐
บุณฑริก	๒๕	๖๗	๙	๑	๗	๐	๕๔๒	๐
ตระการพืชผล	๒	๑๖๒	๖	๑	๑๐	๐	๓๙๓	๒
กุดข้าวปุ้น	๒๐	๓๗	๑	๑	๑	๐	๒๕๗	๑
ม่วงสามสิบ	๒	๑๓๒	๘	๑	๔	๐	๕๐๑	๓
วารินชำราบ	๙	๑๓๒	๘	๑	๐	๐	๓๖๖	๕
พิบูลมังสาหาร	๑๘	๑๕๖	๗	๑	๖	๐	๒๖	๐
ตาลชุม	๑๘	๕๕	๔	๑	๑	๐	๑๒๘	๐
โพธิ์ไทร	๒	๒๗	๗	๑	๕	๐	๑๘๒	๑
สำโรง	๑๗	๘๖	๓	๑	๑	๐	๑๕๑	๐
ดอนมดแดง	๑๘	๑๖	๖	๑	๓	๐	๑๔๑	๐
สิรินธร	๑๘	๕๙	๔	๑	๙	๐	๒๑๙	๐
ทุ่งศรีอุดม	๒	๔๖	๑	๑	๒	๔	๒๐๔	๐
นาเยีย	๑๑	๒๔	๓	๑	๒	๐	๑๐๘	๖
นาตาล	๑๐	๓๙	๐	๑	๑	๐	๒๐๘	๐
เหล่าเสือโก้ก	๑๐	๔๕	๑	๑	๔	๐	๑๒๑	๑
สว่างวีระวงศ์	๒	๔๑	๗	๑	๔	๐	๑๙๔	๑
น้ำขุ่น	๑๒	๕๑	๑	๑	๕	๐	๑๑๗	๐

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๒๙ (ต่อ) จำนวนอาสาสมัครเกษตรกรของจังหวัดอุบลราชธานี

อำเภอ	อาสาสมัคร สหกรณ์	อาสาสมัคร ชลประทาน	ชวาณาอาสา	เกษตรกรหมู่บ้าน	สารวัตรเกษตรกรอาสา	ไหมอาสา	รวมสาขา (นับซ้ำ)
รวมทั้งสิ้น	๕๐	๗๖	๗๗	๒,๘๓๔	๑๓๔	๑๕	๑๒,๕๙๑
เมืองอุบลราชธานี	๑	๐	๑	๑๕๕	๑๐	๓	๘๕๑
ศรีเมืองใหม่	๒	๐	๘	๑๒๑	๖	๐	๔๙๖
โขงเจียม	๒	๐	๐	๕๒	๕	๐	๒๒๑
เขื่องใน	๒	๑๗	๖	๑๘๓	๑๑	๐	๑,๐๓๖
เขมราฐ	๒	๐	๑	๑๒๓	๕	๐	๔๕๘
เดชอุดม	๔	๐	๐	๒๔๓	๑๐	๐	๑,๐๕๐
นาจะหลวย	๓	๒	๑	๗๘	๔	๐	๕๒๗
น้ำยืน	๐	๖	๐	๑๐๑	๒	๑	๔๘๖
บุญศรี	๐	๐	๑	๒๐๐	๔	๕	๘๖๑
ตระการพืชผล	๒	๑	๑๗	๒๓๔	๕	๒	๘๓๗
กุดข้าวปุ้น	๒	๐	๑	๘๔	๓	๑	๔๐๙
ม่วงสามสิบ	๒	๐	๕	๑๕๘	๘	๐	๘๒๔
วารินชำราบ	๒	๐	๑	๒๑๑	๑๒	๐	๗๘๗
พิบูลมังสาหาร	๒	๔๒	๑๐	๑๘๐	๗	๐	๔๕๕
ตาลชุม	๒	๐	๐	๕๙	๒	๐	๒๗๐
โพธิ์ไทร	๒	๐	๑๐	๗๑	๒	๐	๓๑๐
สำโรง	๒	๐	๙	๑๐๔	๘	๑	๓๘๓
ดอนมดแดง	๓	๐	๑	๔๗	๓	๐	๒๓๙
สิรินธร	๐	๖	๐	๗๒	๒	๐	๓๙๐
ทุ่งศรีอุดม	๖	๐	๑	๕๒	๓	๐	๓๒๒
นาเยีย	๓	๐	๑	๔๒	๑	๐	๒๐๒
นาตาล	๒	๐	๑	๖๔	๒	๐	๓๒๘
เหล่าเสือโก้ก	๒	๑	๑	๕๕	๔	๐	๒๔๖
สว่างวีระวงศ์	๒	๐	๑	๕๗	๗	๐	๓๑๗
น้ำขุ่น	๐	๐	๐	๘๘	๘	๒	๒๘๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี

๒.๗ จำนวนปราชญ์ชาวบ้านของจังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดอุบลราชธานี มีปราชญ์ชาวบ้านที่ดำเนินงานในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ จำนวน ๓ ราย คือ

๑) นายธีระชาติ ปลาทอง (ศูนย์ปราชญ์ตามรอยพ่อ) เลขที่ ๙๔ บ้านดอนหมุ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลขามเปี้ย อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี

๒) ท่านเจ้าคุณพระพิพัฒน์วิโรภาส (ศูนย์พุทธธรรมพรหมวชิรญาณ ป่าดงใหญ่วังอ้อ) เลขที่ ๒๔๖ หมู่ที่ ๙ ตำบลหัวดอน อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี

๓) นายอุดม ศรีเชียงสา (ชุมชนราชธานีอโศก) หมู่บ้านราชธานีอโศก หมู่ที่ ๑๐ ตำบลปทุมใหม่ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

๒.๘ ข้อมูลด้านการเกษตรอื่นๆ

๒.๘.๑ ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร และศูนย์เครือข่าย

จังหวัดอุบลราชธานี มีศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร จำนวน ๒๕ ศูนย์ และศูนย์เครือข่าย จำนวน ๓๓๘ ศูนย์ รวม ๓๖๓ ศูนย์ ประกอบด้วย

ตารางที่ ๓๐ บัญชีศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร และศูนย์เครือข่ายจังหวัดอุบลราชธานี
ข้อมูล ณ วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

ลำดับ	ศพก.หลัก	ที่ตั้งศูนย์		สินค้าหลัก	ศพก. เครือข่าย (แห่ง)
		ตำบล	อำเภอ		
๑	อำเภอกุดข้าวปุ้น	ข้าวปุ้น	กุดข้าวปุ้น	ข้าว	๑๕
๒	อำเภอดอนมดแดง	ท่าเมือง	ดอนมดแดง	ข้าว	๒๐
๓	อำเภอนาจะหลวย	โนนสมบูรณ์	นาจะหลวย	ข้าว	๑๖
๔	อำเภอน้ำยืน	สีวิเชียร	น้ำยืน	มันสำปะหลัง	๑๑
๕	อำเภอม่วงสามสิบ	ยางสักกระโพหลุ่ม	ม่วงสามสิบ	ข้าว	๑๗
๖	อำเภอสิรินธร	คันไร่	สิรินธร	ข้าวอินทรีย์	๑๕
๗	อำเภอตาลสุม	ตาลสุม	ตาลสุม	ข้าว	๑๗
๘	อำเภอโขงเจียม	ห้วยยาง	โขงเจียม	มันสำปะหลัง	๘
๙	อำเภอตระการพืชผล	เกษม	ตระการพืชผล	ข้าว	๑๐
๑๐	อำเภอพิบูลมังสาหาร	ดอนจิก	พิบูลมังสาหาร	ข้าว	๑๐
๑๑	อำเภอโพธิ์ไทร	โพธิ์ไทร	โพธิ์ไทร	ข้าว	๑๙
๑๒	อำเภอศรีเมืองใหม่	นาคำ	ศรีเมืองใหม่	ข้าว	๑๙
๑๓	อำเภอเขื่องใน	สร้างถ่อ	เขื่องใน	ข้าว	๑๒
๑๔	อำเภอเมือง	หนองขอน	เมือง	ข้าว	๑๕
๑๕	อำเภอเขมราฐ	แก้งเหนือ	เขมราฐ	ข้าว	๑๓
๑๖	อำเภวารินชำราบ	สระสมิง	วารินชำราบ	ข้าว	๑๗
๑๗	อำเภอเดชอุดม	กลาง	เดชอุดม	ข้าว	๑๕
๑๘	อำเภอนาตาล	นาตาล	นาตาล	ข้าว	๑๐
๑๙	อำเภอน้ำขุ่น	ตาเกา	น้ำขุ่น	มันสำปะหลัง	๑๒
๒๐	อำเภอเหล่าเสือโก้ก	เหล่าเสือโก้ก	เหล่าเสือโก้ก	ข้าว	๑๔
๒๑	อำเภอทุ่งศรีอุดม	นาหอม	ทุ่งศรีอุดม	เกษตรผสมผสาน	๘
๒๒	อำเภอสำโรง	โนนกาเส้น	สำโรง	ข้าว	๑๑
๒๓	อำเภอบุณฑริก	หนองสะโน	บุณฑริก	ข้าว	๑๖
๒๔	อำเภอนาเยีย	นาเยีย	นาเยีย	ข้าว	๘
๒๕	อำเภอสว่างวีระวงศ์	ท่าช้าง	สว่างวีระวงศ์	ข้าว	๑๐
รวม					๓๓๘

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี

๒.๘.๒ ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ปี ๒๕๖๖

เศรษฐกิจการเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ปี ๒๕๖๖ คาดว่า จะมีการขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๑.๑ - ๒.๑ โดยสาขาพืชขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๐.๕ - ๑.๕ สาขาปศุสัตว์ขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๐.๗ - ๑.๗ สาขาประมงขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ ๔.๑ - ๕.๑ สาขาบริการทางการเกษตรขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๑.๐ - ๒.๐ และสาขาป่าไม้ขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๐.๘ - ๑.๘ โดยปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ การดำเนินนโยบายอย่างต่อเนื่องของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อาทิ การพัฒนาเกษตรกรสู่ Smart Farmer และ Young Smart Farmer เพื่อพัฒนาสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมเกษตรกรมืออาชีพที่มีศักยภาพทั้งด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาด โดยใช้หลักการตลาดนำการผลิตควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม มาตรการเยียวยาและฟื้นฟูเกษตรกรจากผลกระทบของสถานการณ์โรคระบาด Covid-๑๙ การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ การจัดทำฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เพื่อการตัดสินใจ การส่งเสริมการบริหารการผลิตที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และสนับสนุนการวางแผน

ตารางที่ ๓๑ ข้อมูลภาวะเศรษฐกิจการเกษตร ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ และแนวโน้ม ปี ๒๕๖๖

ภาวะเศรษฐกิจการเกษตร	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	แนวโน้ม ปี ๒๕๖๖
ภาคเกษตร	๗.๑	๖.๘	๑.๒	-๑.๖	-๐.๑	๑.๑ - ๒.๑
สาขาพืช	๘.๙	๓.๗	๒.๔	-๒.๒	-๒.๑	๐.๕ - ๑.๕
สาขาปศุสัตว์	๑.๐	๑.๗	๐.๘	๑.๒	๑.๕	๐.๗ - ๑.๗
สาขาประมง	๒.๒	๑.๗	๑.๗	๑.๗	๒.๓	๔.๑ - ๕.๑
สาขาบริการทางการเกษตร	๓.๐	๒.๒	๑.๒	-๑.๔	-๒.๐	๑.๐ - ๒.๐
สาขาป่าไม้	๓.๘	๒.๐	๒.๒	-๑.๐	๐.๔	๐.๘ - ๑.๘

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๑๑

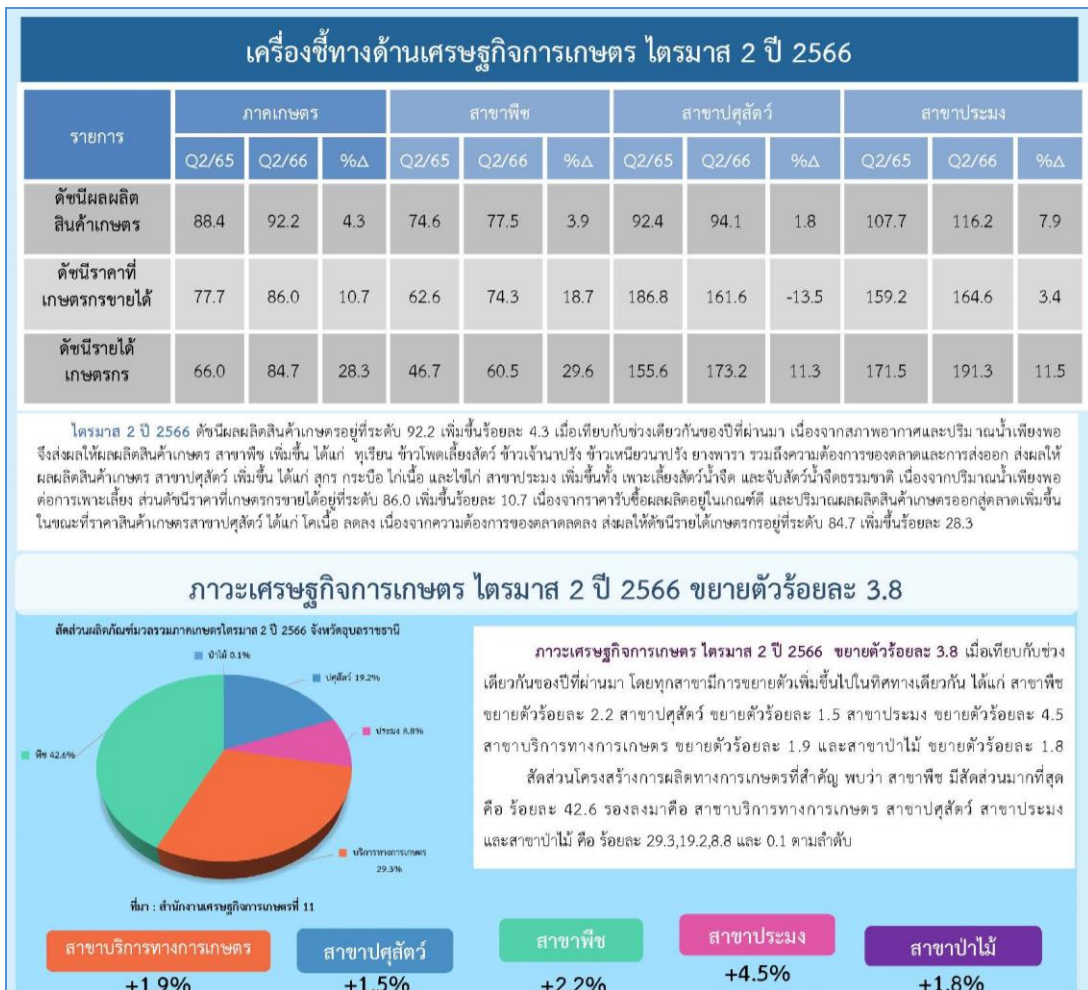

ภาพที่ ๒๑ แนวโน้มภาวะเศรษฐกิจการเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ปี ๒๕๖๖

ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๖

เครื่องชี้ทางด้านเศรษฐกิจการเกษตร ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๖ ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรอยู่ที่ระดับ ๙๒.๒ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๓ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา เนื่องจากสภาพอากาศและปริมาณน้ำเพียงพอ จึงส่งผลให้ผลผลิตสินค้าเกษตร สาขาพืช เพิ่มขึ้น ได้แก่ ทุเรียน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ข้าวเจ้านาปรัง ข้าวเหนียนาปรัง ยางพารา รวมถึงความต้องการของตลาดและการส่งออก ส่งผลให้ผลผลิตสินค้าเกษตร สาขาปศุสัตว์ เพิ่มขึ้น ได้แก่ สุกร กระบือ ไก่เนื้อ และไข่ไก่ สาขาประมง เพิ่มขึ้นทั้ง เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด และจับสัตว์น้ำจืดธรรมชาติ เนื่องจากปริมาณน้ำเพียงพอต่อการเพาะเลี้ยง ส่วนดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้อยู่ที่ระดับ ๘๖.๐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐.๗ เนื่องจากราคารับซื้อผลผลิตอยู่ในเกณฑ์ดี และปริมาณผลผลิตสินค้าเกษตรออกสู่ตลาดเพิ่มขึ้น ในขณะที่ราคาสินค้าเกษตรสาขาปศุสัตว์ ได้แก่ ไก่เนื้อ ลดลง เนื่องจากความต้องการของตลาดลดลง ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรอยู่ที่ระดับ ๘๔.๗ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๘.๓

ภาวะเศรษฐกิจการเกษตร ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๖ ขยายตัวร้อยละ ๓.๘ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยทุกสาขามีการขยายตัวเพิ่มขึ้นไปในทิศทางเดียวกัน ได้แก่ สาขาพืช ขยายตัวร้อยละ ๒.๒ สาขาปศุสัตว์ ขยายตัวร้อยละ ๑.๕ สาขาประมง ขยายตัวร้อยละ ๔.๕ สาขาบริการทางการเกษตร ขยายตัวร้อยละ ๑.๙ และสาขาป่าไม้ ขยายตัวร้อยละ ๑.๘ สัดส่วนโครงสร้างการผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ พบว่า สาขาพืช มีสัดส่วนมากที่สุด คือ ร้อยละ ๔๒.๖ รองลงมาคือ สาขาบริการทางการเกษตร สาขาปศุสัตว์ สาขาประมง และสาขาป่าไม้ คือ ร้อยละ ๒๙.๓, ๑๙.๒, ๘.๘ และ ๐.๑ ตามลำดับ

ภาพที่ ๒๒ เครื่องชี้ทางด้านเศรษฐกิจการเกษตร / ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ไตรมาสที่ ๒ ปี ๒๕๖๖

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

ตารางที่ ๓๒ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework

๗-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
กลยุทธ์ (Strategy)	<ol style="list-style-type: none"> เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพพิเศษเศรษฐกิจและปศุสัตว์ที่สำคัญของประเทศ มีแหล่งทรัพยากรน้ำจำนวนมาก เช่น แม่น้ำโขง แม่น้ำชี และแม่น้ำมูล 	<ol style="list-style-type: none"> พื้นที่ใช้ประโยชน์ไม่ตรงเป้าหมาย ระบบชลประทาน การจัดการน้ำยังไม่เพียงพอต่อการใช้งานภาคการเกษตร
โครงสร้างขององค์กร (Structure)	<ol style="list-style-type: none"> ประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เกษตรกรมีการรวมกลุ่ม จัดตั้งวิสาหกิจชุมชน 	สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ยังไม่เข้มแข็ง
ระบบการปฏิบัติงาน (System)	<ol style="list-style-type: none"> มีการทำการเกษตรหลากหลายรูปแบบ ใช้เทคโนโลยีทดแทนแรงงาน 	<ol style="list-style-type: none"> เกษตรกรยังมีการใช้สารเคมีเป็นจำนวนมาก เกษตรกรยังคาดหวังในพึ่งพาธรรมชาติ
บุคลากร (Staff)	<ol style="list-style-type: none"> เกษตรกรมีการประกอบอาชีพเกษตรกรรมมานาน และหลากหลาย มี Smart Farmer 	<ol style="list-style-type: none"> เกษตรกรยังขาดความรู้และทักษะที่จำเป็นในด้านการผลิต การบริหารจัดการ การตลาด ทำให้ต้นทุนการผลิตสูง แต่ผลผลิตยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ เกษตรกรไม่มีกำลังใจในการทำ การเกษตร
ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)	เกษตรกรมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในอาชีพของตนเอง	<ol style="list-style-type: none"> เกษตรกรขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เกษตรกรสูงวัย เข้าไม่ถึงแหล่งพัฒนาองค์ความรู้ และทักษะสมัยใหม่
รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)	<ol style="list-style-type: none"> มีผู้นำเกษตรกรในพื้นที่ ให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางพัฒนาในพื้นที่ 	<ol style="list-style-type: none"> เกษตรกรได้รับข้อมูลข่าวสารล่าช้า เกษตรกรเข้าไม่ถึงแหล่งข้อมูล
ค่านิยมร่วม (Shared Values)	<ol style="list-style-type: none"> มีประเพณีลงแขก มีศิลปวัฒนธรรม ประเพณีพื้นถิ่น วัด วาอาราม แหล่งภูมิปัญญาชาวบ้าน ปราชญ์ชาวบ้าน ศิลปินแห่งชาติ และมรดกทางวัฒนธรรมหลากหลาย 	<ol style="list-style-type: none"> คนรุ่นใหม่ไม่สนใจอาชีพเกษตรกรรม ไม่ยอมเปลี่ยนแนวคิด ยึดถือความคิดแบบเดิม ๆ

ตารางที่ ๓๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<p><u>ด้านการเมือง</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - นโยบายระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ - การกำหนดมาตรการควบคุมในสินค้าเกษตรบางชนิด - ได้รับการสนับสนุนจากนโยบายด้านการส่งเสริมการเกษตรจากหน่วยงานต่างๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายของรัฐบาล - การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง
<p><u>ด้านเศรษฐกิจ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การปรับตัวราคาข้าวหอมมะลิสูงขึ้น - การปรับโครงสร้างหนี้ - มีพื้นที่ด้านการเกษตรขนาดใหญ่ เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิที่ได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications) หรือ GI - มีพื้นที่ปลูกทุเรียน และผลไม้อื่นๆ ที่เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค 	<ul style="list-style-type: none"> - ค่าแรงงานสูง - ต้นทุนการผลิตสูง - แบนด์สินค้า GI ของจังหวัดอุบลราชธานี ยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายในกลุ่มของผู้บริโภค
<p><u>ด้านสังคม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้บริโภคนิยมบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพเพิ่มขึ้น - การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม - มีจำนวนสถาบันเกษตรกร สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และเครือข่ายสหกรณ์อยู่ทั่วประเทศ - มีสถานบริการด้านสุขภาพและสาธารณสุขที่รองรับการบริการทุกแขนง ที่สามารถรองรับการบริการกับประชาชนในประเทศและต่างประเทศได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - แรงงานเกษตรเป็นผู้สูงอายุ - คนรุ่นใหม่ไม่สนใจอาชีพเกษตร - ศักยภาพการรองรับและให้บริการของสถานพยาบาลยังไม่เพียงพอต้องขยายตัว - ปัญหาทางสังคมยังมีสูง เช่น ยาเสพติด ประชากรเข้าสู่วัยสูงอายุ ต้องพึ่งพิงแรงงานต่างชาติ
<p><u>ด้านเทคโนโลยี</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Agri-map - โดรน 	<ul style="list-style-type: none"> - ระบบขนส่งมีไม่ครบวงจรครอบคลุมทั่วพื้นที่จังหวัด - เทคโนโลยีไม่ทันสมัย ล้าหลัง
<p><u>ด้านกฎหมาย</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค - กฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม 	<ul style="list-style-type: none"> - หน่วยงานที่กำกับดูแลด้านอาหารปลอดภัยไม่เพียงพอ - กฎหมายการจ้างงาน
<p><u>ด้านสิ่งแวดล้อม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - มีด้านชายแดนถาวรและจุดผ่อนปรนที่สามารถยกระดับเป็นด่านที่เพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน และมีอาณาเขตติดต่อกับ ๒ ประเทศ - สภาพภูมิอากาศเหมาะสม - การก่อตั้งนิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 	<ul style="list-style-type: none"> - ภัยธรรมชาติเกิดขึ้นบ่อย - การเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ

การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดประเด็นการพัฒนาเชิงรุก เชิงแก้ไข เชิงป้องกัน และเชิงรับ

ตารางที่ ๓๔ TOWS Matrix เพื่อกำหนดประเด็นการพัฒนาเชิงรุก เชิงแก้ไข เชิงป้องกัน และเชิงรับ

<p align="center">ปัจจัยภายใน</p> <p align="center">ปัจจัยภายนอก</p>	<p align="center">S จุดแข็ง (ภายใน)</p> <p>๑) เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพ พืชเศรษฐกิจ และปศุสัตว์ที่สำคัญของประเทศ</p> <p>๒) มีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์สามารถรองรับการผลิตภาคการเกษตรและปศุสัตว์ ประมงได้</p> <p>๓) แหล่งทรัพยากรน้ำจำนวนมาก เช่น แม่น้ำโขง แม่น้ำชี และแม่น้ำมูล</p> <p>๔) มีแหล่งรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่</p> <p>๕) มีหน่วยงานราชการและสถาบันการศึกษา ที่พร้อมให้การสนับสนุนด้านองค์ความรู้ วิทยากร และเทคโนโลยีการเกษตร</p> <p>๖) มีแหล่งเรียนรู้ที่สามารถให้เกษตรกรและผู้สนใจเข้าไปเรียนรู้ได้ เช่น ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) ศูนย์ปราชญ์ชาวบ้าน เป็นต้น</p> <p>๗) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตร และเป็นแหล่งขนส่งและกระจายสินค้าเกษตรที่มีประสิทธิภาพ</p>	<p align="center">W จุดอ่อน (ภายใน)</p> <p>๑) เกษตรกรยังขาดความรู้และทักษะที่จำเป็นในด้านการผลิต การบริหารจัดการ การตลาด ทำให้ต้นทุนการผลิตสูง ผลผลิตยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ</p> <p>๒) เกษตรกรส่วนใหญ่ผลิตพืชเชิงเดี่ยว ขาดแรงงาน และประสบปัญหาหนี้สิน</p> <p>๓) การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวยังไม่เพียงพอ /ผลผลิตข้าวนาปีออกสู่ตลาดมากในเดือน พฤศจิกายน และเกษตรกรจำหน่ายข้าวสดทำให้ประสบปัญหาในการจัดกา ผลผลิตข้าว</p> <p>๔) โรงงาน/ผู้ประกอบการ ด้านแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรในพื้นที่มีจำนวนไม่มาก</p> <p>๕) ระบบชลประทาน การจัดการน้ำยังไม่เพียงพอต่อการใช้งานภาคการเกษตร</p> <p>๖) สหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน ยังไม่เข้มแข็ง</p> <p>๗) ผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตรไม่มีคุณภาพและไม่มีตลาดรองรับ</p>
<p align="center">O โอกาส (ภายนอก)</p> <p>๑) กระแสการตื่นตัวของผู้บริโภคสู่การบริโภคสินค้าเกษตรอินทรีย์ อาหารปลอดภัย และอาหารเพื่อสุขภาพ เป็นต้น</p> <p>๒) ผู้บริโภค/ผู้ประกอบการ/ ผู้ส่งออก มีความต้องการข้าวหอมมะลิลูบราซหานี้</p> <p>๓) ตลาดใน/ต่างประเทศ ต้องการสินค้าปศุสัตว์ เช่น โค กระบือ</p> <p>๔) นโยบายของรัฐบาลในการขับเคลื่อนพัฒนาประเทศภาคการเกษตร / นโยบายกระทรวงเกษตรในการขับเคลื่อนการพัฒนา เช่น การเกษตรกรรมยั่งยืน การใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรม ศูนย์ ศพก. แปลงใหญ่ พัฒนา</p>	<p align="center">SO</p> <p align="center">ประเด็นการพัฒนาเชิงรุก</p> <p>๑) การส่งเสริมการผลิตข้าวหอมมะลิ พืชผลทางการเกษตร ปศุสัตว์ในระบบอินทรีย์ โดยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่ม มูลค่าตอบสนองตลาด ผู้บริโภคอาหารปลอดภัยกลุ่มเฉพาะ และเพิ่มมูลค่าและขยายตลาดเกษตรอินทรีย์สู่ประเทศเพื่อนบ้าน</p> <p>๒) การพัฒนา/ยกระดับเกษตรกรไปสู่การใช้เทคโนโลยีนวัตกรรม เพื่อการผลิต การแปรรูป การตลาด ตาม นโยบายประเทศไทย ๔.๐</p>	<p align="center">WO</p> <p align="center">ประเด็นการพัฒนาเชิงแก้ไข</p> <p>๑) นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มาใช้ในการพัฒนาการเกษตร และการค้าเพื่อยกระดับเกษตรกรไปสู่ smart farmer</p> <p>๒) พัฒนาคุณภาพเกษตรกร องค์กรเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ให้มีศักยภาพ</p>

<p>ความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร เป็นต้น</p> <p>๕) นโยบายของภาครัฐในการสร้างความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียน เช่น นโยบายการ เข้าร่วมเขตการค้าเสรี ในประชาคมอาเซียน (AFTA) ปฏิญญาพุกาม Sister Cities, contract farming</p> <p>๖) นโยบายของรัฐในการส่งเสริมและพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ เช่น การท่องเที่ยว การปรับโครงสร้างภาคการ เกษตร อุตสาหกรรม การบริหารจัดการ การพัฒนาคุณภาพชีวิต</p>		
<p><u>T ภัยคุกคาม (ภายนอก)</u></p> <p>๑) ภัยธรรมชาติ (ฝนแล้ง น้ำท่วม ศัตรูพืช โรคระบาด)</p> <p>๒) ความผันผวนของราคาสินค้าภาคเกษตรทั่วโลก การตลาด</p> <p>๓) ความผันผวนของเศรษฐกิจโลก ทำให้การพัฒนา/การขยายตัวของเศรษฐกิจชะลอตัว</p> <p>๔) ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาลและการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ทำให้การพัฒนาไม่เป็นตามแผน</p> <p>๕) นโยบายการเข้าร่วมเขตการค้าเสรีในประชาคมอาเซียน (AFTA) และอื่น ๆ ส่งผลกระทบต่อสินค้าบริการของไทย (การกีดกันทางการค้า)</p> <p>๖) งบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐไม่เพียงพอ</p>	<p style="text-align: center;"><u>ST</u></p> <p><u>ประเด็นการพัฒนาเชิงป้องกัน</u></p> <p>๑) น้อมนำแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันของเกษตรกร ส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืนและเกษตรทฤษฎีใหม่ให้เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี</p>	<p style="text-align: center;"><u>WT</u></p> <p><u>ประเด็นการพัฒนาเชิงรับ</u></p> <p>๑) ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร เช่น ระบบชลประทาน พัฒนาดิน ให้มีความสมบูรณ์</p>

ส่วนที่ ๔

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี

พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๖๘

๑. เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

“เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี สินค้าเกษตรมีคุณภาพ และมีมูลค่าสูง ทรพยากรการเกษตรสมดุลและยั่งยืน”

๒. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยและผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้าเกษตรของจังหวัด เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐

๒.๒ จำนวนฟาร์ม (ปศุสัตว์ ประมง วิสาหกิจชุมชนและกลุ่มแปรรูปสินค้าเกษตร) ที่ได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐาน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐

๒.๓ รายได้เฉลี่ยทางการเกษตรของเกษตรกรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๗ ในปี ๒๕๗๐

๒.๔ สถาบันเกษตรกรมีปริมาณธุรกิจเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี

๒.๕ เกษตรกรเป็นสมาชิกสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้น ปีละ ๓,๐๐๐ คน

๒.๖ เกษตรกรสามารถจัดทำบัญชีรับจ่ายในครัวเรือนได้ ปีละ ๑,๕๐๐ คน

๒.๗ มีการขยายผลงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ปีละ ๒ ผลงาน/ปี

๒.๘ จำนวนเกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ได้ ร้อยละ ๕ /ปี

๒.๙ จำนวนพื้นที่เกษตรกรได้รับการบริหารจัดการและฟื้นฟู จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ไร่/ปี

๒.๑๐ จำนวนแหล่งน้ำในไร่นา นอกเขตชลประทาน จำนวน ๒,๐๐๐ บ่อ/ปี

๒.๑๑ จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับประโยชน์ (พื้นที่ในเขตชลประทานและนอกเขตชลประทาน) จากการพัฒนาแหล่งน้ำ ๒๐,๐๐๐ ไร่/ปี

๓. ประเด็นการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูปและบริหารจัดการสินค้าเกษตรสู่สินค้าเกษตรมูลค่าสูง

วัตถุประสงค์	๑) เพื่อเพิ่มอัตราการเจริญเติบโตด้านภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๗ ในปี ๒๕๗๐ ๒) เพื่อการผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ของจังหวัดมีคุณภาพมาตรฐาน ร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐
ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัด	๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยและผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้าเกษตรของจังหวัด เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐ ๒) จำนวนฟาร์ม (ปศุสัตว์ ประมง วิสาหกิจชุมชนและกลุ่มแปรรูปสินค้าเกษตร) ที่ได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐาน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐
แนวทางการพัฒนา	๑) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด ๒) สนับสนุนการทำเกษตรแบบรวมผลผลิตและจำหน่ายอย่างครบวงจร ๓) เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรไปสู่อุตสาหกรรมอาหารตามแนวทาง BCG Economy ๔) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และเอกชน

	<p>(Public Private Partnership: PPP)</p> <p>๕) สนับสนุนการจัดการความเสี่ยงที่จะกระทบด้านภัยพิบัติและโรคระบาด</p> <p>๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการค้าขายแดนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และความร่วมมือระหว่างประเทศ</p> <p>๗) ส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (GI) สู่อุตสาหกรรมมูลค่าสูง</p>
<p>โครงการสำคัญ</p>	<p>โครงการสำคัญภายใต้ประเด็นการพัฒนาที่ ๑</p> <p>๑. งบประมาณ จำนวน ๕๗ โครงการ งบประมาณ ๖๓,๗๗๗,๒๕๑ บาท เช่น</p> <p>๑.๑) โครงการเสริมสร้างศักยภาพการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวของศูนย์ข้าวชุมชน เป็นเงินจำนวน ๗๒๑,๗๐๐ บาท</p> <p>๑.๒) โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร เป็นเงินจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๑.๓) โครงการส่งเสริมการพัฒนาระบบตลาดภายในสำหรับสินค้าเกษตร เป็นเงินจำนวน ๒๘๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๑.๔) โครงการ ส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เป็นเงินจำนวน ๒๘๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๑.๕) โครงการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร เป็นเงินจำนวน ๒๑,๐๐๐ บาท</p> <p>๑.๖) โครงการส่งเสริมอาชีพประมง (Zoning by agri map) เป็นเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท</p> <p>๑.๗) โครงการยกระดับคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ เป็นเงินจำนวน ๕๒๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๑.๘) โครงการสร้างความเข้มแข็งกลุ่มการผลิตด้านการเกษตร เป็นเงินจำนวน ๙๕,๐๐๐ บาท</p> <p>๒. งบพัฒนาจังหวัด จำนวน ๗ โครงการ งบประมาณ ๒๓,๗๘๘,๘๐๐ บาท ดังนี้</p> <p>๒.๑) โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตและการปลูกมะม่วงหิมพานต์มูลค่าสูง เป็นเงินจำนวน ๕,๖๗๒,๔๐๐ บาท</p> <p>๒.๒) โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตไม้ดอกไม้ประดับแบบครบวงจร เป็นเงินจำนวน ๑,๙๐๐,๕๐๐ บาท</p> <p>๒.๓) โครงการส่งเสริมการผลิตสินค้าคุณภาพ สินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ข้าวหอมมะลิอุบลราชธานี เป็นเงินจำนวน ๕,๑๔๖,๕๐๐ บาท</p> <p>๒.๔) โครงการธนาคารผลผลิตสัตว์น้ำ เป็นเงินจำนวน ๓๘๙,๘๐๐ บาท</p> <p>๒.๕) โครงการเลี้ยงปลาในบ่อดิน เป็นเงินจำนวน ๓๘๙,๘๐๐ บาท</p> <p>๒.๖) โครงการเลี้ยงปลาในกระชังบก เป็นเงินจำนวน ๓๘๙,๘๐๐ บาท</p> <p>๒.๗) โครงการส่งเสริมการผลิตกล้วยหอมทองคุณภาพ เป็นเงินจำนวน ๙,๙๐๐,๐๐๐ บาท</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

วัตถุประสงค์	<p>๑) เพื่อเพิ่มรายได้เฉลี่ยทางการเกษตรของเกษตรกร</p> <p>๒) เพื่อสร้างสถาบันเกษตรกรมีปริมาณธุรกิจเพิ่มขึ้น</p> <p>๓) เพื่อให้เกษตรกรสมัครเป็นสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน</p> <p>๔) เพื่อให้เกษตรกรสามารถจัดทำบัญชีรับจ่ายในครัวเรือนได้</p>
ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัด	<p>๑) รายได้เฉลี่ยทางการเกษตรของเกษตรกรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๗ ในปี ๒๕๗๐</p> <p>๒) สถาบันเกษตรกรมีปริมาณธุรกิจเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี</p> <p>๓) เกษตรกรเป็นสมาชิกสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน เพิ่มขึ้น ปีละ ๓,๐๐๐ คน</p> <p>๔) เกษตรกรสามารถจัดทำบัญชีรับจ่ายในครัวเรือนได้ ปีละ ๑,๕๐๐ คน</p>
แนวทางการพัฒนา	<p>๑) ส่งเสริมการจัดทำบัญชีครัวเรือนแบบบูรณาการ</p> <p>๒) สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร</p> <p>๓) พัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้มีความรู้ในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร</p> <p>๔) พัฒนาสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งและส่งเสริมให้เกิดผู้ให้บริการด้านการจัดการเกษตรสมัยใหม่อย่างครบวงจร</p> <p>๕) ส่งเสริม สนับสนุน เพิ่มทักษะและเสริมสร้างค่านิยมในการทำการเกษตรให้กับกลุ่มยุวเกษตรกร เพื่อสร้างฐานและพัฒนาความเข้มแข็งในอนาคต</p>
โครงการสำคัญ	<p>โครงการสำคัญภายใต้ประเด็นการพัฒนาที่ ๒</p> <p>๑. งบปกติ จำนวน ๗๕ โครงการ งบประมาณ ๕๓,๔๒๙,๒๐๐ บาท เช่น</p> <p>๑.๑) โครงการสนับสนุนลดต้นทุนการผลิตด้านการเกษตรสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกข้าว เป็นเงิน จำนวน ๕๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๑.๒) โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer) เป็นเงินจำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๑.๓) โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินของเกษตรกร เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๑.๔) โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เป็นเงินจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๑.๕) โครงการเสริมสร้างการจัดทำบัญชีครัวเรือนเพื่อการจัดการเศรษฐกิจระดับครัวเรือน เป็นเงินจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๑.๖) โครงการพัฒนาอาชีพและส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนประมง เป็นเงินจำนวน ๒๐๕,๖๐๐ บาท</p> <p>๑,๗) โครงการยกระดับสถาบันเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร เป็นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๑.๘) โครงการส่งเสริมและพัฒนาสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร เป็นเงินจำนวน ๑๓,๖๖๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๑.๙) โครงการแก้ไขปัญหาหนี้สินและพัฒนาคุณภาพชีวิตสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรด้วยระบบสหกรณ์ เป็นเงินจำนวน ๕๕,๐๐๐ บาท</p>

	<p>๒. งบพัฒนาจังหวัด จำนวน ๖ โครงการ งบประมาณ ๗,๘๘๙,๙๐๐ บาท ดังนี้</p> <p>๒.๑) โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตปลานิลในกระชังแบบครบวงจร เป็นเงินจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๒.๒) โครงการพัฒนาการเลี้ยงและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ปลาเทโพ เป็นเงินจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๒.๓) โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตแมลงเศรษฐกิจที่สำคัญ เป็นเงินจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๒.๔) โครงการเพิ่มศักยภาพโคเนื้อแบรนต์ นิลอุบล เป็นเงินจำนวน ๑,๘๙๔,๔๐๐ บาท</p> <p>๒.๕) โครงการยกระดับการผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง (นิลอุบล) ครบวงจร จังหวัดอุบลราชธานี เป็นเงินจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๒.๖) โครงการมหรรมนิลอุบล เป็นเงินจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p>
--	--

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม

วัตถุประสงค์	เพื่อได้มีการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมด้านการเกษตร ขยายผลสู่เกษตรกร
ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัด	๑) มีการขยายผลงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ปีละ ๒ ผลงาน/ปี ๒) จำนวนเกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี และนวัตกรรม สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ได้ ร้อยละ ๕ /ปี
แนวทางการพัฒนา	๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตร มูลค่าสูง เพื่อนำไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม ๒) ส่งเสริมเกษตรกรให้สามารถเข้าถึงข้อมูล Big Data ด้านการเกษตรและใช้ประโยชน์จากดิจิทัลแพลตฟอร์ม เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ๓) ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ เพื่อผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง
โครงการสำคัญ	โครงการสำคัญภายใต้ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ๑. งบปกติ จำนวน ๒๒ โครงการ งบประมาณ ๑๑,๑๖๓,๔๐๐ บาท เช่น ๑.๑) โครงการ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ผลผลิตสินค้าเกษตร เป็นเงินจำนวน ๗๐๒,๖๐๐ บาท ๑.๒) โครงการ ส่งเสริมการใช้สารชีวภัณฑ์และแมลงศัตรูธรรมชาติทดแทนสารเคมีทางการเกษตร เป็นเงินจำนวน ๑๓๕,๐๐๐ บาท ๑.๓) โครงการพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร เป็นเงินจำนวน ๓,๖๐๐,๐๐๐ บาท

	<p>๒. งบประมาณจังหวัด จำนวน ๔ โครงการ งบประมาณ ๑๕,๘๖๑,๙๐๐ บาท ดังนี้</p> <p>๒.๑) โครงการพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเลี้ยงจิ้งหรีดเพื่อรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices : GAP) และการแปรรูปแบบครบวงจร เป็นเงินจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๒.๒) โครงการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรและผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ปลาเทโพเพิ่มโอเมก้า ๓ สำหรับเป็นอาหารสุขภาพแบบครบวงจร เป็นเงินจำนวน ๓,๓๕๔,๗๐๐ บาท</p> <p>๒.๓) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการตลาดและกระบวนการผลิตผ้าฝ้ายกลุ่มทอผ้าฝ้ายย้อมสี เป็นเงินจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๒.๔) โครงการจัดทำระบบมาตรฐาน GHP/HACCP สำหรับผู้ผลิตอาหารเครื่องสำอาง และบรรจุภัณฑ์ เป็นเงินจำนวน ๓,๐๕๘,๒๐๐ บาท</p> <p>๒.๕) โครงการเสริมสร้างองค์ความรู้ในการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการแปรรูปและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรฐานชีวภาพ เป็นจำนวนเงิน ๕,๙๑๙,๐๐๐ บาท</p> <p>กิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีและส่งเสริมการผลิตผลิตภัณฑ์ฆ่าเชื้อจากสมุนไพรร่วมกับเทคโนโลยีนาโนเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมอนาคต</p> <p>กิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตมะเขือเทศเชอร์รี่ทานผลสดเพื่อสร้าง Premium Product จากผลิตภัณฑ์ฐานชีวภาพ จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>กิจกรรมส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตรมูลค่าสูงเพื่อนำไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม</p>
--	--

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

วัตถุประสงค์	เพื่อให้พื้นที่เกษตรกรรมทั้งในและนอกเขตชลประทานได้รับการพัฒนาและฟื้นฟู
ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัด	<p>๑) จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมที่ได้รับการบริหารจัดการและฟื้นฟู จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ไร่/ปี</p> <p>๒) จำนวนแหล่งน้ำในไร่นา นอกเขตชลประทาน จำนวน ๒,๐๐๐ บ่อ/ปี</p> <p>๓) จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับประโยชน์ (พื้นที่ในเขตชลประทานและนอกเขตชลประทาน) จากการพัฒนาแหล่งน้ำ ๒๐,๐๐๐ ไร่/ปี</p>
แนวทางการพัฒนา	<p>๑) อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรดินและน้ำเพื่อการเกษตร ปรับเปลี่ยนการทำเกษตรมูลค่าต่ำและไม่เหมาะสมกับพื้นที่ ไปสู่การปลูกพืช เลี้ยงปศุสัตว์ และประมงให้มีมูลค่าสูงและรักษาระบบนิเวศ</p> <p>๒) ส่งเสริมการผลิตเกษตรกรรมแบบยั่งยืน สนับสนุนการสร้างความมั่นคงทางอาหารอย่างยั่งยืนตามแนวทาง BCG Economy (พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์)</p> <p>๓) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเหมาะสม เพียงพอทั่วถึง และเป็นธรรม</p> <p>๔) สร้างภูมิคุ้มกันทางการเกษตรต่อการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติและโรคระบาด</p> <p>๕) ส่งเสริมเทคโนโลยีพลังงานทดแทนเพื่อการเกษตร</p>

<p>โครงการสำคัญ</p>	<p>โครงการสำคัญภายใต้ประเด็นการพัฒนาที่ ๔</p> <p>๑. งบปกติ จำนวน ๒๒๗ โครงการ งบประมาณ ๑,๙๔๕,๕๔๔,๘๐๐ บาท เช่น</p> <p>๑.๑) โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน เป็นเงิน จำนวน ๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๑.๒) โครงการพัฒนาที่ดินเพื่อสนับสนุนการปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสมตาม Agri – Map เป็นเงิน จำนวน ๑๐,๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๑.๓) โครงการพัฒนาคุณภาพดินในพื้นที่จัดการปัญหาที่ดิน เป็นเงิน ๒๓๗,๙๐๐ บาท</p> <p>๑.๔) โครงการก่อสร้างสถานีสูบน้ำด้วยระบบไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี เป็นเงินจำนวน ๘๕๔,๕๗๕,๕๘๓ บาท</p> <p>๑.๕) โครงการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน เป็นเงินจำนวน ๒,๒๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๒. งบพัฒนาจังหวัด จำนวน ๓ โครงการ งบประมาณ ๓๖๙,๘๓๐,๕๐๐ บาท ดังนี้</p> <p>๒.๑) โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและการบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอ เพื่อรองรับการพัฒนา จำนวน ๑๗ กิจกรรมย่อย เป็นเงินจำนวน ๓๖๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๒.๒) โครงการจัดการทรัพยากรประมงป่าบุงป่าทาม เป็นเงินจำนวน ๑,๗๓๔,๕๐๐ บาท</p> <p>๒.๓) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการแหล่งน้ำธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เป็นเงินจำนวน ๒,๐๙๖,๐๐๐ บาท</p>
---------------------	---

๔. แผนที่แสดงความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) กับแผน ๓ ระดับ

<p>แผนระดับ ๑</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>เป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น</p> <p>ประเด็น การเกษตรสร้างมูลค่า</p> <p>ประเด็นย่อย เกษตรอัตลักษณ์พื้นที่ เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>เป้าหมาย อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล</p> <p>ประเด็น สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว</p> <p>ประเด็นย่อย เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p>
--------------------------	--	--

<p>แผนระดับ ๒ (ให้กรอบเฉพาะแผนที่สอดคล้องแต่อย่างน้อยต้องระบุความสอดคล้องกับแผนแม่บทฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)</p>	<p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การเกษตร</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ เพื่อเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตร และผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร แผนย่อยของแผนแม่บทฯ เกษตรปลอดภัย <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายแผนย่อย : สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา : สนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน อาทิ เกษตรผสมผสาน เกษตรธรรมชาติ เกษตรอินทรีย์ เกษตรทฤษฎีใหม่ และวนเกษตร เป็นต้น เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ไม่มีการปนเปื้อนของสารเคมีอันตรายในสินค้าเกษตรและอาหาร และสร้างความปลอดภัยและมั่นคงด้านอาหารในระดับครัวเรือน 	<p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ ความมั่นคงด้านน้ำของประเทศเพิ่มขึ้น แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การเพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบ ในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่าและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระบบสากล <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายแผนย่อย ระดับความมั่นคงด้านน้ำเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา จัดการน้ำเพื่อการพัฒนา จัดให้มีน้ำอย่างเพียงพอสำหรับการพัฒนาเกษตรและอุตสาหกรรมตามแผนการเติบโตแบบสีเขียว การท่องเที่ยว และเพื่อผลิตพลังงาน พร้อมมีระบบดูแลน้ำภายในพื้นที่สำหรับผู้ใช้น้ำในนิคมเกษตรอุตสาหกรรมสมัยใหม่ พื้นที่ชลประทาน พื้นที่เกษตรน้ำฝน พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยว เกษตร พลังงาน เกษตรเพิ่มมูลค่าและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม 	<p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายหลัก การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม หมวดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายระดับหมวดหมาย มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น กลยุทธ์ที่ ๒. การส่งเสริมการผลิตและการตลาดของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง <ul style="list-style-type: none"> กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาและทำธุรกิจผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปมูลค่าเพิ่มสูง ที่มีศักยภาพทางการตลาดในอนาคต หมวดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายระดับหมวดหมาย การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่น และเกษตรกรจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ เพิ่มรายได้ชุมชน จากแนวทางขยะสุทธิเป็นศูนย์ 	<p>นโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ ที่ ๑๗ การเสริมสร้างความมั่นคงเชิงพื้นที่ แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่ ๑๗ การเสริมสร้างความมั่นคงเชิงพื้นที่
---	--	---	--	---

<p>แผนระดับ ๓ (ให้กรอบเฉพาะแผนที่สอดคล้องแต่อย่างน้อยต้องระบุความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนกระทรวง ๕ ปี และแผน BCG)</p>	<p>เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง”</p> <p>การเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนของจังหวัดอุบลราชธานี</p>	<p>แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>“เมืองน่าอยู่ทันสมัย เกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง เศรษฐกิจชีวภาพ ศูนย์กลางการค้า</p> <p>การลงทุน เมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล”</p> <p>ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรให้ตอบสนองต่อความต้องการด้วยระบบตลาดนำการผลิตโดยใช้ข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตร (Big Data) และ ดิจิทัล แพลตฟอร์ม เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ</p>	<p>แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)</p> <p>“เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี”</p> <p>ยกระดับคุณภาพสินค้าหลักของจังหวัดอุบลราชธานีให้ได้รับการรับรองมาตรฐาน</p>	<p>แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทย ด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG</p> <p>ของ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม</p> <p>“เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลาย ทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม”</p> <p>การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน</p>
--	---	---	---	--

<p>สาระสำคัญ แผนพัฒนา การเกษตร และสหกรณ์ ของจังหวัด</p>	<p>เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด</p> <p>“เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี สินค้าเกษตรมีคุณภาพและมีมูลค่าสูง ทรัพยากรการเกษตรสมดุลและยั่งยืน”</p>	<p>ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p> <ol style="list-style-type: none"> อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยและผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้าเกษตรของจังหวัด เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐ จำนวนฟาร์ม (ปศุสัตว์ ประมง วนเกษตรชุมชนและกลุ่มแปรรูปสินค้าเกษตร) ที่ได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐาน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐ รายได้เฉลี่ยทางการเกษตรของเกษตรกรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๗ ในปี ๒๕๗๐ สถาบันเกษตรกรมีปริมาณธุรกิจเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี เกษตรกรเป็นสมาชิกสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน เพิ่มขึ้น ปีละ ๓,๐๐๐ คน เกษตรกรสามารถจัดทำบัญชีรับจ่ายในครัวเรือนได้ ปีละ ๑,๕๐๐ คน มีการขยายผลงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ปีละ ๒ ผลงาน/ปี จำนวนเกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ได้ ร้อยละ ๕ /ปี จำนวนพื้นที่เกษตรกรได้รับการบริหารจัดการและฟื้นฟู จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ไร่/ปี จำนวนแหล่งน้ำในไร่นา นอกเขตชลประทาน จำนวน ๒,๐๐๐ บ่อ/ปี
--	--	--

๑๑. จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับประโยชน์ (พื้นที่ในเขตชลประทานและนอกเขตชลประทาน) จากการพัฒนาแหล่งน้ำ ๒๐,๐๐๐ ไร่/ปี

ประเด็นการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	๑. ส่งเสริมการผลิต การแปรรูปและบริหารจัดการสินค้าเกษตร สู้สินค้าเกษตรมูลค่าสูง	๒. สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกร และสถาบันเกษตรกร	๓. เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม	๔. บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
--	--	---	---	---

โครงการสำคัญ	<p>๑) โครงการเสริมสร้างศักยภาพการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวของศูนย์ข้าวชุมชน</p> <p>๒) โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร</p> <p>๓) โครงการส่งเสริมการพัฒนาระบบตลาดภายในสำหรับสินค้าเกษตร</p> <p>๔) โครงการ ส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น</p> <p>๕) โครงการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร</p> <p>๖) โครงการส่งเสริมอาชีพประมง (Zoning by agri map)</p> <p>๗) โครงการยกระดับคุณภาพสินค้าปศุสัตว์</p> <p>๘) โครงการสร้างความเข้มแข็งกลุ่มการผลิตด้านการเกษตร</p> <p>๙) โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตและการปลูกมะม่วงหิมพานต์มูลค่า</p> <p>๑๐) โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตไม้ดอกไม้ประดับแบบครบวงจร</p> <p>๑๑) โครงการส่งเสริมการผลิตสินค้าคุณภาพ สินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ข้าวหอมมะลิอุบลราชธานี</p> <p>๑๒) โครงการธนาคารผลผลิตสัตว์น้ำ</p> <p>๑๓) โครงการเลี้ยงปลาในบ่อดิน</p> <p>๑๔) โครงการเลี้ยงปลาตุกในกระชังบก</p> <p>๑๕) โครงการส่งเสริมการผลิตกล้วยหอมทองคุณภาพ</p>	<p>๑) โครงการสนับสนุนลดต้นทุนการผลิตด้านการเกษตรสำหรับเกษตรกร ผู้ปลูกข้าว</p> <p>๒) โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer)</p> <p>๓) โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินของเกษตรกร</p> <p>๔) โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)</p> <p>๕) โครงการเสริมสร้างการจัดการทำบัญชีครัวเรือนเพื่อการจัดการเศรษฐกิจระดับครัวเรือน</p> <p>๖) โครงการพัฒนาอาชีพและส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนประมง</p> <p>๗) โครงการยกระดับสถาบันเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร</p> <p>๘) โครงการส่งเสริมและพัฒนาสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร</p> <p>๙) โครงการแก้ไขปัญหาหนี้สินและพัฒนาคุณภาพชีวิตสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรด้วยระบบสหกรณ์</p> <p>๑๐) โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตปลานิลในกระชังแบบครบวงจร</p> <p>๑๑) โครงการพัฒนาการเลี้ยงและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ปลา</p> <p>๑๒) โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตแมลงเศรษฐกิจที่สำคัญ</p> <p>๑๓) โครงการเพิ่มศักยภาพโคเนื้อแบรนด์ นิลอุบล</p> <p>๑๔) โครงการยกระดับการผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง (นิลอุบล) ครบวงจร จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๑๕) โครงการมหกรรมนิลอุบล</p>	<p>๑) โครงการ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ผลผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>๒) โครงการ ส่งเสริมการใช้สารชีวภัณฑ์และแมลงศัตรูธรรมชาติทดแทนสารเคมีทางการเกษตร</p> <p>๓) โครงการพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>๔) โครงการพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเลี้ยงจิ้งหรีดเพื่อรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices : GAP) และการแปรรูปแบบครบวงจร</p> <p>๕) โครงการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรและผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ปลาโทเพอเพิ่มโอเมก้า ๓ สำหรับเป็นอาหารสุขภาพแบบครบวงจร</p> <p>๖) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการตลาดและกระบวนการผลิตผ้าฝ้ายกลุ่มทอผ้าฝ้ายย้อมสี</p> <p>๗) โครงการจัดทำระบบมาตรฐาน GHP/HACCP สำหรับผู้ผลิตอาหาร เครื่องสำอาง และบรรจุภัณฑ์</p>	<p>๑) โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน</p> <p>๒) โครงการพัฒนาที่ดินเพื่อสนับสนุนการปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสมตาม Agri – Map</p> <p>๓) โครงการพัฒนาคุณภาพดินในพื้นที่จัดการปัญหาที่ดิน</p> <p>๔) โครงการก่อสร้างสถานีสูบน้ำด้วยระบบไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๕) โครงการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน</p> <p>๖) โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและการบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอ เพื่อรองรับการพัฒนา</p> <p>๗) โครงการจัดการทรัพยากรประมงป่าบุงป่าทาม</p> <p>๘) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการแหล่งน้ำธรรมชาติ โดยมีส่วนร่วมของชุมชน</p>
--------------	---	--	---	--

๕. สรุปโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - พ.ศ. ๒๕๗๐)
จังหวัดอุบลราชธานี

เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด : “เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี สินค้าเกษตรมีคุณภาพและมีมูลค่าสูง ทรัพยากรการเกษตรสมดุลและยั่งยืน”

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และบริหารจัดการสินค้า เกษตรสู่สินค้าเกษตรมูลค่าสูง	ตขว. ๑ อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้าเกษตรของจังหวัด เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐	ร้อยละ ๖	ร้อยละ ๗	ร้อยละ ๘	ร้อยละ ๙	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐
	ตขว. ๒ จำนวนฟาร์ม (ปศุสัตว์ ประมง วิสาหกิจ ชุมชนและกลุ่มแปรรูปสินค้าเกษตร) ที่ได้รับ การรับรองคุณภาพมาตรฐาน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐	ร้อยละ ๖	ร้อยละ ๗	ร้อยละ ๘	ร้อยละ ๙	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งให้ เกษตรกรและสถาบัน เกษตรกร	ตขว. ๑ รายได้เฉลี่ยทางการเกษตรของเกษตรกร เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๗ ในปี ๒๕๗๐	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๔	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๖	ร้อยละ ๗	ร้อยละ ๗
	ตขว. ๒ สถาบันเกษตรกรมีปริมาณธุรกิจเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๑๕
	ตขว. ๓ เกษตรกรเป็นสมาชิกสหกรณ์,กลุ่มเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน เพิ่มขึ้น ปีละ ๓,๐๐๐ คน	๓,๐๐๐ คน	๓,๐๐๐ คน	๓,๐๐๐ คน	๓,๐๐๐ คน	๓,๐๐๐ คน	๑๕,๐๐๐ คน
	ตขว. ๔ เกษตรกรสามารถจัดทำบัญชีรับจ่าย ในครัวเรือนได้ ปีละ ๑,๕๐๐ คน	๑,๕๐๐ คน	๑,๕๐๐ คน	๑,๕๐๐ คน	๑,๕๐๐ คน	๑,๕๐๐ คน	๗,๕๐๐ คน
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่ เกษตรอุตสาหกรรม	ตขว. ๑ มีการขยายผลงานวิจัยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม ปีละ ๒ ผลงาน/ปี	๒ ผลงาน	๒ ผลงาน	๒ ผลงาน	๒ ผลงาน	๒ ผลงาน	๑๐ ผลงาน
	ตขว. ๒ จำนวนเกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับ การถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม สามารถ นำความรู้มาประยุกต์ใช้ได้ ร้อยละ ๕ /ปี	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๒๕

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตร สู้สินค้าเกษตรมูลค่าสูง								
๑) การส่งเสริมการผลิตงา	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๑,๖๖๗,๒๐๐	๑,๖๖๗,๒๐๐				๓,๓๓๔,๔๐๐
๒) การส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๒๒,๔๓๒,๘๐๐	๒๒,๔๓๒,๘๐๐	๒๒,๔๓๒,๘๐๐	๒๒,๔๓๒,๘๐๐	๒๒,๔๓๒,๘๐๐	๑๑๒,๑๖๔,๐๐๐
กิจกรรม : ส่งเสริมการผลิตกล้วยหอมทองคุณภาพ	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๙,๘๕๘,๕๐๐	๙,๘๕๘,๕๐๐	๙,๙๐๐,๐๐๐	๙,๙๐๐,๐๐๐	๙,๙๐๐,๐๐๐	๔๙,๔๑๗,๐๐๐
กิจกรรม : เพิ่มศักยภาพการผลิตไม้คุณภาพเชิงการค้า	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๕,๖๗๒,๕๐๐	๕,๖๗๒,๕๐๐	๕,๖๗๒,๕๐๐	๕,๖๗๒,๕๐๐	๕,๖๗๒,๕๐๐	๒๘,๓๖๒,๕๐๐
กิจกรรม : ยกระดับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๔,๔๐๑,๘๐๐	๔,๔๐๑,๘๐๐	๔,๔๐๑,๘๐๐	๔,๔๐๑,๘๐๐	๔,๔๐๑,๘๐๐	๒๒,๐๐๙,๐๐๐
๓) การเพิ่มศักยภาพการผลิตและการปลูกมะม่วงหิมพานต์มูลค่าสูง	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๕,๖๗๒,๕๐๐	๕,๖๗๒,๕๐๐	๕,๖๗๒,๕๐๐	๕,๖๗๒,๕๐๐	๕,๖๗๒,๕๐๐	๒๘,๓๖๒,๕๐๐
๔) การเพิ่มศักยภาพการผลิตไม้ดอกไม้ประดับแบบครบวงจร	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๑,๙๐๐,๕๐๐	๑,๙๐๐,๕๐๐	๑,๙๐๐,๕๐๐	๑,๙๐๐,๕๐๐	๑,๙๐๐,๕๐๐	๙,๕๐๒,๕๐๐
๕) การส่งเสริมการผลิตสินค้าคุณภาพสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) สินค้าข้าวหอมมะลิอุบลราชธานี	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี, ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว อุบลราชธานี, สนง.พาณิชย์จังหวัด อุบลราชธานี	๙,๖๔๕,๙๐๐	๙,๖๔๕,๙๐๐	๕,๑๔๖,๕๐๐	๕,๑๔๖,๕๐๐	๕,๑๔๖,๕๐๐	๓๔,๗๓๑,๓๐๐
๖) การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๑๒,๗๗๘,๕๐๐	๑๒,๗๗๘,๕๐๐	๑๒,๗๗๘,๕๐๐	๑๒,๗๗๘,๕๐๐	๑๒,๗๗๘,๕๐๐	๖๓,๙๙๒,๕๐๐
๗) การส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการศัตรูพืชอย่างครบวงจร	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๒,๗๗๑,๖๐๐	๒,๗๗๑,๖๐๐	๒,๗๗๑,๖๐๐	๒,๗๗๑,๖๐๐	๒,๗๗๑,๖๐๐	๑๓,๙๕๘,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตร สู้สินค้าเกษตรมูลค่าสูง								
๘) การยกระดับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๗,๑๐๐,๐๐๐	๗,๑๐๐,๐๐๐	๗,๑๐๐,๐๐๐	๗,๑๐๐,๐๐๐	๗,๑๐๐,๐๐๐	๓๕,๕๐๐,๐๐๐
๙) ส่งเสริมการปลูกพืชมูลค่าสูง เพื่อเสริมรายได้เกษตรกรผู้ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศในแม่น้ำโขง	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๗,๔๗๕,๓๐๐	๗,๔๗๕,๓๐๐	๗,๔๗๕,๓๐๐	๗,๔๗๕,๓๐๐	๗,๔๗๕,๓๐๐	๓๗,๓๗๖,๕๐๐
๑๐) การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชพลังงานทดแทน	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๔๗,๓๐๐,๐๐๐	๔๗,๓๐๐,๐๐๐	๔๗,๓๐๐,๐๐๐	๔๗,๓๐๐,๐๐๐	๔๗,๓๐๐,๐๐๐	๒๓๖,๕๐๐,๐๐๐
๑๑) การอากาศยานไร้คนขับ (โดรน)	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๑๗,๕๐๐,๐๐๐	๑๗,๕๐๐,๐๐๐	๑๗,๕๐๐,๐๐๐	๑๗,๕๐๐,๐๐๐	๑๗,๕๐๐,๐๐๐	๘๗,๕๐๐,๐๐๐
๑๒) การโรงอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ (พาราโบลาโดม) ขนาดใหญ่	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๓๒,๕๐๐,๐๐๐	๓๒,๕๐๐,๐๐๐	๓๒,๕๐๐,๐๐๐	๓๒,๕๐๐,๐๐๐	๓๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๖๒,๕๐๐,๐๐๐
๑๓) การพัฒนาศักยภาพการผลิตปาลันลในกระชังแบบครบวงจร	๑	สนง.ประมงจังหวัด อุบลราชธานี			๕๐๐,๐๐๐			๕๐๐,๐๐๐
๑๔) การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงปลาตะเพียนขาวในบ่อดิน	๑ (งบกลุ่มจังหวัด)	สนง.ประมงจังหวัด อุบลราชธานี		๕,๓๖๒,๒๐๐				๕,๓๖๒,๒๐๐
๑๕) การตลาดเกษตรสีเขียว	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๒,๖๖๓,๐๐๐	๒,๖๖๓,๐๐๐	๒,๖๖๓,๐๐๐	๒,๖๖๓,๐๐๐	๒,๖๖๓,๐๐๐	๑๓,๓๑๕,๐๐๐
๑๖) การส่งเสริมการปรับเปลี่ยนการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่สินค้า ชนิดใหม่ตามศักยภาพพื้นที่	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๒๖๕,๐๐๐	๒๖๕,๐๐๐	๒๖๕,๐๐๐	๒๖๕,๐๐๐	๒๖๕,๐๐๐	๑,๓๒๕,๐๐๐
๑๗) การส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำท้องถิ่นด้วยระบบพลังงานแสงอาทิตย์	๑	สนง.ประมงจังหวัด อุบลราชธานี	๑,๐๐๔,๓๓๐					๑,๐๐๔,๓๓๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตร สู้สินค้าเกษตรมูลค่าสูง								
๑๘) การส่งเสริมและพัฒนาโคพรีเมียมตามระบบการส่งเสริมอุบลโมเดล	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐
๑๙) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการจับสัตว์จรจัดในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี		๕๑๑,๔๐๐				๕๑๑,๔๐๐
๒๐) การเพิ่มศักยภาพการผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี	๒๐,๖๗๐,๖๐๐	๒๖,๙๖๐,๐๐๐	๒๐,๖๗๐,๖๐๐	๒๐,๖๗๐,๖๐๐	๒๐,๖๗๐,๖๐๐	๑๐๙,๖๔๒,๔๐๐
๒๑) การพัฒนาอาชีพการเพาะเลี้ยงปลาตะเพียนขาวในบ่อดิน	๑	สนง.ประมงจังหวัดอุบลราชธานี	๓,๕๔๑,๘๐๐	๓,๕๔๑,๘๐๐	๓,๕๔๑,๘๐๐	๓,๕๔๑,๘๐๐	๓,๕๔๑,๘๐๐	๑๗,๗๐๙,๐๐๐
๒๒) การส่งเสริมอาชีพด้านปศุสัตว์ และประมง จังหวัดอุบลราชธานี	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด สนง.ประมงจังหวัด อุบลราชธานี	๑๒,๖๐๙,๐๐๐	๑๒,๖๐๙,๐๐๐	๑๒,๖๐๙,๐๐๐	๑๒,๖๐๙,๐๐๐	๑๒,๖๐๙,๐๐๐	๖๓,๐๔๕,๐๐๐
กิจกรรม : การพัฒนาศักยภาพเกษตรกรผู้เลี้ยง โค-กระบือ จังหวัดอุบลราชธานี	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี	๓,๓๑๓,๐๐๐	๓,๓๑๓,๐๐๐	๓,๓๑๓,๐๐๐	๓,๓๑๓,๐๐๐	๓,๓๑๓,๐๐๐	๑๖,๕๖๕,๐๐๐
กิจกรรม : การส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ในโรงเรียน เพื่อสนับสนุนอาหารกลางวัน	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี	๓,๗๒๓,๒๐๐	๓,๗๒๓,๒๐๐	๓,๗๒๓,๒๐๐	๓,๗๒๓,๒๐๐	๓,๗๒๓,๒๐๐	๑๘,๖๑๖,๐๐๐
กิจกรรม : การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการฟาร์มเลี้ยงสัตว์ไทยก้าวไกลสู่สากลประชาคมอาเซียน	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี	๔๕๐,๕๐๐	๔๕๐,๕๐๐	๔๕๐,๕๐๐	๔๕๐,๕๐๐	๔๕๐,๕๐๐	๒,๒๕๒,๕๐๐
กิจกรรม : การพัฒนาโคเนื้อคุณภาพสูงแบรนด์อุบล (Ubon Beef)	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี	๑,๑๑๐,๖๐๐	๑,๑๑๐,๖๐๐	๑,๑๑๐,๖๐๐	๑,๑๑๐,๖๐๐	๑,๑๑๐,๖๐๐	๕,๕๕๓,๐๐๐
๒๓) ธนาคารผลผลิตสัตว์น้ำ	๑	สนง.ประมงจังหวัดอุบลราชธานี			๓๘๙,๘๐๐			๓๘๙,๘๐๐
๒๔) การเลี้ยงปลาในบ่อดิน	๑	สนง.ประมงจังหวัดอุบลราชธานี			๓๘๙,๘๐๐			๓๘๙,๘๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตร สู่สินค้าเกษตรมูลค่าสูง								
๓๕) การพัฒนามาตรฐานฟาร์ม GFM โค – กระบือ ในเกษตรกรรายย่อย	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด อุบลราชธานี	๕๐๒,๐๐๐	๕๐๒,๐๐๐	๕๐๒,๐๐๐	๕๐๒,๐๐๐	๕๐๒,๐๐๐	๒,๕๑๐,๐๐๐
๓๖) ส่งเสริมการพัฒนาการเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์ ในโรงเรียนต้นแบบ	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด อุบลราชธานี	๓,๖๘๓,๐๐๐	๓,๖๘๓,๐๐๐	๓,๖๘๓,๐๐๐	๓,๖๘๓,๐๐๐	๓,๖๘๓,๐๐๐	๑๘,๔๑๕,๐๐๐
๓๗) การส่งเสริมการจัดการโคเนื้อ – กระบือ ต้นน้ำนาร่อง จังหวัดอุบลราชธานี	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด อุบลราชธานี	๔,๑๐๘,๐๐๐	๔,๑๐๘,๐๐๐	๔,๑๐๘,๐๐๐	๔,๑๐๘,๐๐๐	๔,๑๐๘,๐๐๐	๒๐,๕๔๐,๐๐๐
๓๘) การยกระดับและเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตสินค้าการเกษตรเพื่อเพิ่มรายได้ เกษตรกร	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๒๒๒,๓๕๐,๐๐๐	๒๒๒,๓๕๐,๐๐๐	๒๒๒,๓๕๐,๐๐๐	๒๒๒,๓๕๐,๐๐๐	๒๒๒,๓๕๐,๐๐๐	๑,๑๑๑,๗๕๐,๐๐๐
๓๙) การยกระดับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ให้ได้มาตรฐานรองรับการท่องเที่ยวตามวิถี ชีวิตใหม่ (New Normol)	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐
๔๐) การยกระดับผลิตภัณฑ์และมาตรฐาน สินค้าเกษตรแปรรูปวิสาหกิจชุมชนเพื่อการ ฟื้นฟูเศรษฐกิจชุมชน	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๒๔,๙๔๘,๐๐๐	๒๔,๙๔๘,๐๐๐	๒๔,๙๔๘,๐๐๐	๒๔,๙๔๘,๐๐๐	๒๔,๙๔๘,๐๐๐	๑๒๔,๗๔๐,๐๐๐
๔๑) การตลาดนำการผลิต เพื่อสร้างเสริม รายได้เกษตรกรผู้ผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์ จังหวัดอุบลราชธานี	๑	สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัดอุบลราชธานี	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๗,๕๐๐,๐๐๐
๔๒) การส่งเสริมการผลิตหมอนเป็นอาหาร สัตว์สำเร็จรูป	๑	ศูนย์หมอนไหมเฉลิม พระเกียรติฯ อุบลราชธานี		๗๕๘,๔๐๐	๗๕๘,๔๐๐	๗๕๘,๔๐๐	๗๕๘,๔๐๐	๓,๐๓๓,๖๐๐
๔๓) การส่งเสริมการปลูกหมอนเพื่อการแปรรูป และการผลิตไบหมอนเป็นอาหารสัตว์ ในพื้นที่โครงการ ๑ ตำบล ๑ กลุ่มเกษตรกร ทฤษฎีใหม่	๑	ศูนย์หมอนไหมเฉลิม พระเกียรติฯ อุบลราชธานี		๖๙๐,๔๐๐	๖๙๐,๔๐๐	๖๙๐,๔๐๐	๖๙๐,๔๐๐	๒,๗๖๑,๖๐๐
๔๔) การเพิ่มศักยภาพโคเนื้อ แบรินด์ “นิลอุบล”	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด อุบลราชธานี		๑,๕๙๕,๒๐๐	๑,๕๙๕,๒๐๐	๑,๕๙๕,๒๐๐	๑,๕๙๕,๒๐๐	๖,๓๘๐,๘๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตร สู่สินค้าเกษตรมูลค่าสูง								
๔๕) โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการฟาร์มเลี้ยงสัตว์ไทยก้าวไกลสู่ระบบฟาร์มมาตรฐาน (GAP)	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี		๖๘๒,๔๐๐	๖๘๒,๔๐๐	๖๘๒,๔๐๐	๖๘๒,๔๐๐	๒,๗๒๙,๖๐๐
๔๖) การ คั้นควายใหญ่ ความงามสู่เมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี		๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐
๔๗) การการผลิตแพะเพื่อสร้างรายได้	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี		๑,๕๙๕,๒๐๐	๑,๕๙๕,๒๐๐	๑,๕๙๕,๒๐๐	๑,๕๙๕,๒๐๐	๖,๓๘๐,๘๐๐
๔๘) การส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในระดับครัวเรือน	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี		๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๑,๒๐๐,๐๐๐
๔๙) การยกระดับการผลิตโคนมคุณภาพสูง (นิลอุบล) ครบวงจร จังหวัดอุบลราชธานี	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี		๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐
๕๐) การเลี้ยงปลาตุกในกระชังบก	๑	สนง.ประมงจังหวัดอุบลราชธานี		๑๐๘,๘๐๐				๑๐๘,๘๐๐
๕๑) การเลี้ยงกบในกระชังบก	๑	สนง.ประมงจังหวัดอุบลราชธานี		๖,๔๐๐				๖,๔๐๐
๕๒) การเลี้ยงปลากินพืชร่วมกับกุ้งฝอยและหอยขมในบ่อดิน	๑	สนง.ประมงจังหวัดอุบลราชธานี		๖๙,๐๐๐				๖๙,๐๐๐
๕๓) การฝ้ายชายโขง	๑	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี สนง.เกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ศูนย์วิจัยพืชไร่อุบลราชธานี		๖๖๘,๘๐๐				๖๖๘,๘๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตร สู้สินค้าเกษตรมูลค่าสูง								
๕๔) การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง	๑	สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัดอุบลราชธานี						
กิจกรรมที่ ๑ การผลิตมันสำปะหลังระบบ น้ำหยด		สนง. เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี		๓,๑๙๕,๐๐๐	๓,๑๙๕,๐๐๐	๓,๑๙๕,๐๐๐	๓,๑๙๕,๐๐๐	๑๒,๗๘๐,๐๐๐
กิจกรรมที่ ๒ การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว		สนง. ปศุสัตว์จังหวัด อุบลราชธานี		๑,๑๐๙,๕๐๐	๑,๑๐๙,๕๐๐	๑,๑๐๙,๕๐๐	๑,๑๐๙,๕๐๐	๔,๔๓๘,๐๐๐
กิจกรรมที่ ๓ การเลี้ยงไก่ไข่		ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว อุบลราชธานี		๗๗,๓๕๐,๐๐๐	๗๗,๓๕๐,๐๐๐	๗๗,๓๕๐,๐๐๐	๗๗,๓๕๐,๐๐๐	๓๐๙,๔๐๐,๐๐๐
กิจกรรมที่ ๔ การเลี้ยงโคบาลไทย		อุบลราชธานี		๑๙๖,๕๐๐,๐๐๐	๑๙๖,๕๐๐,๐๐๐	๑๙๖,๕๐๐,๐๐๐	๑๙๖,๕๐๐,๐๐๐	๗๘๖,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรมที่ ๕ การผลิตอาหารสัตว์				๑๙,๒๖๔,๕๐๐	๑๙,๒๖๔,๕๐๐	๑๙,๒๖๔,๕๐๐	๑๙,๒๖๔,๕๐๐	๗๗,๐๕๘,๐๐๐
๕๕) การตรวจรับรองคุณภาพสินค้า ปศุสัตว์	๒	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด อุบลราชธานี	๓๓๓,๐๐๐	๓๓๓,๐๐๐	๓๓๓,๐๐๐	๓๓๓,๐๐๐	๓๓๓,๐๐๐	๑,๖๖๕,๐๐๐
๕๖) การพัฒนาศักยภาพด้านปศุสัตว์	๒	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด อุบลราชธานี	๓๔๒,๐๐๐	๓๔๒,๐๐๐	๓๔๒,๐๐๐	๓๔๒,๐๐๐	๓๔๒,๐๐๐	๑,๓๖๘,๐๐๐
๕๗) การผลิตพันธุ์หม่อนไหมและวัสดุ ย้อมสี	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิม พระเกียรติฯอุบลราชธานี	๑,๘๖๐,๐๐๐	๑,๘๖๐,๐๐๐	๑,๘๖๐,๐๐๐	๑,๘๖๐,๐๐๐	๑,๘๖๐,๐๐๐	๙,๓๐๐,๐๐๐
๕๘) การพัฒนาศักยภาพกระบวนการ ผลิตสินค้าเกษตร	๒	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว อุบลราชธานี	๑,๓๓๔,๐๐๐	๑,๓๓๔,๐๐๐	๑,๓๓๔,๐๐๐	๑,๓๓๔,๐๐๐	๑,๓๓๔,๐๐๐	๖,๖๗๐,๐๐๐
๕๙) การพัฒนาศักยภาพกระบวนการ ผลิตสินค้าเกษตร	๒	สน.วิจัยและพัฒนา การเกษตร เขต ๔	๕๓๕,๐๐๐	๕๓๕,๐๐๐	๒๑๔,๔๐๐	๒๑๔,๔๐๐	๒๑๔,๔๐๐	๑,๗๗๖,๒๐๐
๖๐) การพัฒนาศักยภาพกระบวนการ ผลิตสินค้าเกษตร	๒	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด อุบลราชธานี	๓,๐๙๙,๐๐๐	๓,๐๙๙,๐๐๐	๓,๐๙๙,๐๐๐	๓,๐๙๙,๐๐๐	๓,๐๙๙,๐๐๐	๑๕,๔๙๕,๐๐๐
๖๑) การพัฒนาศักยภาพกระบวนการ ผลิตสินค้าเกษตร (พืชหลากหลายฤดู นาปรัง)	๒	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๘๔๘,๐๐๐	๘๔๘,๐๐๐	๘๔๘,๐๐๐	๘๔๘,๐๐๐	๘๔๘,๐๐๐	๔,๒๔๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตร สู่สินค้าเกษตรมูลค่าสูง								
๗๔) การพัฒนาสินค้าอาหารให้ได้มาตรฐานและปลูกจิตสำนึกในอาชีพเกษตรกรชาวสวนยาง	๒	การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดอุบลราชธานี	๒๓๒,๐๐๐๐	๒๓๒,๐๐๐๐	๒๓๒,๐๐๐๐	๒๓๒,๐๐๐๐	๒๓๒,๐๐๐๐	๑๑,๖๐๐,๐๐๐
๗๕) การส่งเสริมการผลิตหมอนเป็นอาหารสัตว์สำเร็จรูปภายใต้โครงการส่งเสริมและพัฒนางานด้านหมอนไหมเชิงพื้นที่	๒	ศูนย์หมอนไหมเฉลิม พระเกียรติฯ อุบลราชธานี	๗๕๔,๔๐๐	๗๕๔,๔๐๐	๗๕๔,๔๐๐	๗๕๔,๔๐๐	๗๕๔,๔๐๐	๓,๗๗๒,๐๐๐
๗๖) การระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	๒	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๘,๕๕๔,๐๐๐	๘,๕๕๔,๐๐๐	๘,๕๕๔,๐๐๐	๘,๕๕๔,๐๐๐	๘,๕๕๔,๐๐๐	๔๒,๗๗๐,๐๐๐
๗๗) การระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	๒	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ อุบลราชธานี	๑๒๔,๘๘๐	๑๒๔,๘๘๐	๑๒๔,๘๘๐	๑๒๔,๘๘๐	๑๒๔,๘๘๐	๖๒๔,๔๐๐
๗๘) การระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	๒	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว อุบลราชธานี	๓,๙๐๗,๐๐๐	๓,๙๐๗,๐๐๐	๓,๙๐๗,๐๐๐	๓,๙๐๗,๐๐๐	๓,๙๐๗,๐๐๐	๑๙,๕๓๕,๐๐๐
๗๙) การระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่	๒	สนง.ประมงจังหวัด อุบลราชธานี	๘๓,๐๐๐	๘๓,๐๐๐	๘๓,๐๐๐	๘๓,๐๐๐	๘๓,๐๐๐	๔๑๕,๐๐๐
๘๐) การระบบส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่	๒	สน.วิจัยและพัฒนา การเกษตร เขต ๔	๗๗๒,๐๐๐	๗๗๒,๐๐๐	๓๒,๔๐๐	๓๒,๔๐๐	๓๒,๔๐๐	๑,๖๔๑,๒๐๐
๘๑) การส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	๒	สนง.เศรษฐกิจ การเกษตร เขต ๑๑	๑๖๓,๐๐๐	๑๖๓,๐๐๐	๑๖๓,๐๐๐	๑๖๓,๐๐๐	๑๖๓,๐๐๐	๘๑๕,๐๐๐
๘๒) โครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	๒	สนง.การปฏิรูปที่ดิน จังหวัดอุบลราชธานี	๘๑๘,๐๐๐	๘๑๘,๐๐๐	๘๑๘,๐๐๐	๘๑๘,๐๐๐	๘๑๘,๐๐๐	๔,๐๙๐,๐๐๐
๘๓) การยกระดับเกษตรแปลงใหญ่ด้วยเกษตรสมัยใหม่และเชื่อมโยงตลาด	๒	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๖๒๘,๐๗๕,๐๐๐	๖๒๘,๐๗๕,๐๐๐	๖๒๘,๐๗๕,๐๐๐	๖๒๘,๐๗๕,๐๐๐	๖๒๘,๐๗๕,๐๐๐	๓,๑๔๐,๓๗๕,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตร สู้สินค้าเกษตรมูลค่าสูง								
๘๔) การส่งเสริมการพัฒนาระบบตลาดภายในสำหรับสินค้าเกษตร	๒	สนง.เกษตรจังหวัดอุบลราชธานี	๒๖๒,๐๐๐	๒๖๒,๐๐๐	๒๖๒,๐๐๐	๒๖๒,๐๐๐	๒๖๒,๐๐๐	๑,๓๑๐,๐๐๐
๘๕) การเกษตรผสมผสานตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหารและเสริมสร้างรายได้ชุมชน	๒	สน.วิจัยและพัฒนาการเกษตร เขต ๔	๖,๐๗๒,๐๐๐	๖,๐๗๒,๐๐๐	๖,๐๗๒,๐๐๐	๖,๐๗๒,๐๐๐	๖,๐๗๒,๐๐๐	๓๐,๓๖๐,๐๐๐
๘๖) การร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q (Q RESTAURANT)	๒	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี	๔๓,๐๐๐	๔๓,๐๐๐	๔๓,๐๐๐	๔๓,๐๐๐	๔๓,๐๐๐	๒๑๕,๐๐๐
๘๗) การส่งเสริมการบริโภคและการใช้วัตถุดิบคุณภาพ	๒	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี	๗,๐๐๐	๗,๐๐๐	๗,๐๐๐	๗,๐๐๐	๗,๐๐๐	๓๕,๐๐๐
๘๘) การส่งเสริมการผลิต ผ้าไหม ทรานกยุงพระราชทาน	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯอุบลราชธานี	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๑๖๐,๐๐๐
๘๙) การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพด้านหม่อนไหมและวัสดุย้อมสี	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐
๙๐) การส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตร	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี	๓๙,๐๐๐	๓๙,๐๐๐	๓๙,๐๐๐	๓๙,๐๐๐	๓๙,๐๐๐	๑๙๕,๐๐๐
๙๑) การส่งเสริมและพัฒนาหม่อนไหมหัตถกรรมโดยใช้นวัตกรรมใหม่	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี	๗๘,๐๐๐	๗๘,๐๐๐	๗๘,๐๐๐	๗๘,๐๐๐	๗๘,๐๐๐	๓๙๐,๐๐๐
๙๒) โครงการระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่หม่อนไหม	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี		๒๘,๙๐๐	๒๘,๙๐๐	๒๘,๙๐๐	๒๘,๙๐๐	๑๑๕,๖๐๐
๙๓) การส่งเสริมและพัฒนาหม่อนไหมอุตสาหกรรม	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี		๖๙,๖๗๐	๖๙,๖๗๐	๖๙,๖๗๐	๖๙,๖๗๐	๒๗๘,๖๘๐
๙๔) การส่งเสริมและพัฒนาหม่อนไหมหัตถกรรม	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี		๖๙,๖๗๐	๖๙,๖๗๐	๖๙,๖๗๐	๖๙,๖๗๐	๒๗๘,๖๘๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตร สู้สินค้าเกษตรมูลค่าสูง								
๙๕) การส่งเสริมและพัฒนางานหม่อนไหมเชิงพื้นที่	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี		๔๒,๕๑๐	๔๒,๕๑๐	๔๒,๕๑๐	๔๒,๕๑๐	๑๗๐,๐๔๐
๙๖) การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้านหม่อนไหม	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี		๑๓๙,๘๕๐	๑๓๙,๘๕๐	๑๓๙,๘๕๐	๑๓๙,๘๕๐	๕๕๙,๔๐๐
๙๗) การยกระดับและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ผ้าไหมไทย (ตรานกยูงพระราชทาน)	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี		๓๖๐,๐๐๐	๓๖๐,๐๐๐	๓๖๐,๐๐๐	๓๖๐,๐๐๐	๑,๔๔๐,๐๐๐
๙๘) การส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์และสินค้า GI ด้านหม่อนไหม	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี		๖๙,๖๗๐	๖๙,๖๗๐	๖๙,๖๗๐	๖๙,๖๗๐	๒๗๘,๖๘๐
๙๙) การบูรณาการการผลิตผ้าไหมตรานกยูงพระราชทานในศูนย์ศิลปาชีพฯ	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี		๖๖,๐๐๐	๖๖,๐๐๐	๖๖,๐๐๐	๖๖,๐๐๐	๒๖๔,๐๐๐
๑๐๐) การส่งเสริมการผลิตหม่อนอินทรีย์	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี		๖๙,๖๗๐	๖๙,๖๗๐	๖๙,๖๗๐	๖๙,๖๗๐	๒๗๘,๖๘๐
๑๐๑) การยกระดับคุณภาพมาตรฐานหม่อนไหม	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี		๑๔,๐๐๐	๑๔,๐๐๐	๑๔,๐๐๐	๑๔,๐๐๐	๕๖,๐๐๐
๑๐๒) การเสริมสร้างศักยภาพการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวของศูนย์ข้าวชุมชน	๒	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวอุบลราชธานี		๗๒๑,๗๐๐	๗๒๑,๗๐๐	๗๒๑,๗๐๐	๗๒๑,๗๐๐	๒,๘๙๖,๘๐๐
๑๐๓) การส่งเสริมการพัฒนาระบบตลาดภายในสำหรับสินค้าเกษตร	๒	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวอุบลราชธานี		๒๘๐,๐๐๐	๒๘๐,๐๐๐	๒๘๐,๐๐๐	๒๘๐,๐๐๐	๑,๑๒๐,๐๐๐
๑๐๔) การส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น	๒	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวอุบลราชธานี		๒๘๐,๐๐๐	๒๘๐,๐๐๐	๒๘๐,๐๐๐	๒๘๐,๐๐๐	๑,๑๒๐,๐๐๐
๑๐๕) โครงการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร	๒	สนง. เกษตรจังหวัดอุบลราชธานี		๒๑,๐๐๐	๒๑,๐๐๐	๒๑,๐๐๐	๒๑,๐๐๐	๘๔,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตร สู้สินค้าเกษตรมูลค่าสูง								
๑๐๖) การส่งเสริมอาชีพประมง (ZONING BY AGRI MAP)	๒	สนง.ประมงจังหวัด อุบลราชธานี		๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๖๐,๐๐๐
๑๐๗) การสร้างความเข้มแข็งกลุ่ม การผลิตด้านการเกษตร	๒	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี		๙๕,๐๐๐	๙๕,๐๐๐	๙๕,๐๐๐	๙๕,๐๐๐	๓๘๐,๐๐๐
รวมงบประมาณ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑			๑,๓๓๐,๖๒๑,๗๑๐	๑,๖๕๑,๑๙๑,๓๕๐	๑,๖๓๓,๒๒๗,๔๗๐	๑,๖๓๓,๒๒๗,๔๗๐	๑,๖๓๓,๒๒๗,๔๗๐	๗,๘๘๒,๑๒๒,๑๕๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร								
๑) การพัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๑๗,๕๐๐,๐๐๐	๑๗,๕๐๐,๐๐๐	๑๗,๕๐๐,๐๐๐	๑๗,๕๐๐,๐๐๐	๑๗,๕๐๐,๐๐๐	๘๗,๕๐๐,๐๐๐
กิจกรรม : ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรม : พัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน ให้เป็น (Star Up)	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๑๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๒,๕๐๐,๐๐๐	๖๒,๕๐๐,๐๐๐
๒) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรในสถาบันเกษตรกร	๑	สนง.สหกรณ์จังหวัด อุบลราชธานี	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๗๕,๐๐๐,๐๐๐
๓) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการจับบังคับสัตว์จรจัดในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด อุบลราชธานี	๑,๒๖๔,๘๐๐	๑,๒๖๔,๘๐๐	๑,๒๖๔,๘๐๐	๑,๒๖๔,๘๐๐	๑,๒๖๔,๘๐๐	๖,๓๒๔,๐๐๐
๔) การพัฒนาโรงฆ่าสัตว์ชุมชน	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด อุบลราชธานี	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๗,๕๐๐,๐๐๐
๕) การพัฒนาประสิทธิภาพโลจิสติกส์เกษตรและเพื่อลดการสูญเสีย (สินค้าข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลังในจังหวัดอุบลราชธานี)	๑	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๑๑	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐
๖) การพัฒนาเกษตรกรสู่เกษตรกรอัจฉริยะ (SMART FARMER)	๑	สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี	๔,๘๕๖,๐๐๐	๔,๘๕๖,๐๐๐	๔,๘๕๖,๐๐๐	๔,๘๕๖,๐๐๐	๔,๘๕๖,๐๐๐	๒๔,๒๘๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร								
๑๗) การยกระดับสถาบันเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร	๒	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์อุบลราชธานี	๑,๘๐๐	๑,๘๐๐	๑,๘๐๐	๑,๘๐๐	๑,๘๐๐	๙,๐๐๐
๑๘) การเสริมสร้างการจัดทำบัญชีครัวเรือนเพื่อการจัดการเศรษฐกิจระดับครัวเรือน	๒	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์อุบลราชธานี	๑๔๐,๔๓๐	๑๔๐,๔๓๐	๑๔๐,๔๓๐	๑๔๐,๔๓๐	๑๔๐,๔๓๐	๗๐๒,๑๕๐
๑๙) การศูนย์เรียนรู้เชิงอนุรักษ์ด้านหม่อนไหม ไม้ย้อมสีและผ้าไหม	๒	สนง.เศรษฐกิจการเกษตร เขต ๑๑	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐
๒๐) การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี	๒๒๐,๐๐๐	๒๒๐,๐๐๐	๒๒๐,๐๐๐	๒๒๐,๐๐๐	๒๒๐,๐๐๐	๑,๑๐๐,๐๐๐
๒๑) การส่งเสริมและพัฒนาสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร	๒	สนง.เกษตรจังหวัดอุบลราชธานี	๑,๑๘๕,๐๐๐	๑,๑๘๕,๐๐๐	๑,๑๘๕,๐๐๐	๑,๑๘๕,๐๐๐	๑,๑๘๕,๐๐๐	๕,๙๒๕,๐๐๐
๒๒) การคลินิกเกษตรเคลื่อนที่	๒	สนง.สหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี	๕,๗๑๐,๐๐๐	๕,๗๑๐,๐๐๐	๕,๗๑๐,๐๐๐	๕,๗๑๐,๐๐๐	๕,๗๑๐,๐๐๐	๒๘,๕๕๐,๐๐๐
๒๓) การติดตามประเมินผลการดำเนินงานโครงการพระราชดำริ	๒	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดสถานีพัฒนาที่ดินอุบลราชธานี	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๗๕๐,๐๐๐
๒๔) การคลินิกเกษตรเคลื่อนที่ในพระราชานุเคราะห์ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมารี	๒	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์อุบลราชธานี	๒๐,๘๐๐	๒๐,๘๐๐	๒๐,๘๐๐	๒๐,๘๐๐	๒๐,๘๐๐	๑๐๔,๐๐๐
๒๕) การพัฒนาเด็กและเยาวชน ตามพระราชดำริ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี	๒	สนง.เศรษฐกิจการเกษตร เขต ๑๑	๘๖,๐๐๐	๘๖,๐๐๐	๘๖,๐๐๐	๘๖,๐๐๐	๘๖,๐๐๐	๔๓๐,๐๐๐
๒๖) การศูนย์ศิลปาชีพ	๒	สนง.สหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี	๒๐๓,๐๐๐	๒๐๓,๐๐๐	๒๐๓,๐๐๐	๒๐๓,๐๐๐	๒๐๓,๐๐๐	๑,๐๑๕,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร								
๓๕) การส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวอุบลราชธานี	๓๑๕,๐๐๐	๓๑๕,๐๐๐	๓๑๕,๐๐๐	๓๑๕,๐๐๐	๓๑๕,๐๐๐	๑,๕๗๕,๐๐๐
๓๖) การสนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๓๗) การสนับสนุนด้านการประมงตามพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี	๒	สนง.ประมงจังหวัดอุบลราชธานี	๖๘,๐๐๐	๖๘,๐๐๐	๖๘,๐๐๐	๖๘,๐๐๐	๖๘,๐๐๐	๓๔๐,๐๐๐
๓๘) การทายาทหม่อนไหม	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯอุบลราชธานี	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐
๓๙) การอันเนื่องมาจากพระราชดำริและโครงการพิเศษ	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯอุบลราชธานี	๔๗,๐๐๐	๔๗,๐๐๐	๔๗,๐๐๐	๔๗,๐๐๐	๔๗,๐๐๐	๒๓๕,๐๐๐
๔๐) การสนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี	๑๘๔,๐๐๐	๑๘๔,๐๐๐	๑๘๔,๐๐๐	๑๘๔,๐๐๐	๑๘๔,๐๐๐	๙๒๐,๐๐๐
๔๑) การฟาร์มตัวอย่างบ้านยางน้อย ในพระองค์สมเด็จพระนางเจ้าบรมราชินีนาถ อำเภอลือโขงใน จังหวัดอุบลราชธานี	๒	สนง.ประมงจังหวัดอุบลราชธานี	๒๖,๐๐๐	๒๖,๐๐๐	๒๖,๐๐๐	๒๖,๐๐๐	๒๖,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐
๔๒) การส่งเสริมและสร้างทักษะในการประกอบอาชีพทั้งในและนอกภาคการเกษตร (ลูกหลานกลับบ้านสานต่ออาชีพการเกษตร)	๒	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์อุบลราชธานี	๓๓๙,๐๐๐	๓๓๙,๐๐๐	๓๓๙,๐๐๐	๓๓๙,๐๐๐	๓๓๙,๐๐๐	๑,๖๙๕,๐๐๐
๔๓) การพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกร	๒	สนง.เกษตรจังหวัดอุบลราชธานี	๒๒๓,๐๐๐	๒๒๓,๐๐๐	๒๒๓,๐๐๐	๒๒๓,๐๐๐	๒๒๓,๐๐๐	๑,๑๑๕,๐๐๐
๔๔) การพัฒนารูรูกิจชุมชนในเขตปฏิรูปที่ดิน	๒	สนง.การปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร								
๕๖) การจัดตั้งสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง (สหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกร) เพื่อพัฒนาระบบการจัดการยางพารา	๒	การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดอุบลราชธานี	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
๕๗) การยกระดับศักยภาพเกษตรกรรุ่นใหม่และผู้ประกอบการ/วิสาหกิจชุมชนในการผลิตสินค้าชุมชน	๒	สนง.เกษตรจังหวัดอุบลราชธานี	๖๔๘,๔๐๐	๖๔๘,๔๐๐	๖๔๘,๔๐๐	๖๔๘,๔๐๐	๖๔๘,๔๐๐	๓,๒๔๒,๐๐๐
๕๘) การส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร	๒	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์อุบลราชธานี	๒,๖๐๐	๒,๖๐๐	๒,๖๐๐	๒,๖๐๐	๒,๖๐๐	๑๓,๐๐๐
๕๙) การส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	๒	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์อุบลราชธานี	๖๙,๖๐๐	๖๙,๖๐๐	๖๙,๖๐๐	๖๙,๖๐๐	๖๙,๖๐๐	๓๔๘,๐๐๐
๖๐) การส่งเสริมอาสาสมัครเกษตร	๒	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์อุบลราชธานี	๘,๔๐๐	๘,๔๐๐	๘,๔๐๐	๘,๔๐๐	๘,๔๐๐	๔๒,๐๐๐
๖๑) การพัฒนาเกษตรกรสู่เกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer)	๑	สนง.เกษตรจังหวัดอุบลราชธานี	๔,๘๕๖,๐๐๐	๔,๘๕๖,๐๐๐	๔,๘๕๖,๐๐๐	๔,๘๕๖,๐๐๐	๔,๘๕๖,๐๐๐	๒๔,๒๘๐๐,๐๐๐
๖๒) การสนับสนุนให้สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรส่งเสริมอาชีพทำการเกษตรปลอดภัย	๒	สนง.สหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี	๒๙๒,๐๐๐	๒๙๒,๐๐๐	๒๙๒,๐๐๐	๒๙๒,๐๐๐	๒๙๒,๐๐๐	๑,๔๖๐,๐๐๐
๖๓) การพัฒนาความรู้ด้านยางพาราทั้งระบบเพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพชาวสวนยางและก้าวไปสู่ Smart Farmer	๒	การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดอุบลราชธานี	๒๓๒,๐๐๐	๒๓๒,๐๐๐	๒๓๒,๐๐๐	๒๓๒,๐๐๐	๒๓๒,๐๐๐	๑,๑๖๐,๐๐๐
๖๔) การพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer)	๒	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี	๒๑,๐๐๐	๒๑,๐๐๐	๒๑,๐๐๐	๒๑,๐๐๐	๒๑,๐๐๐	๑๐๕,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร								
๖๕) การพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer)	๒	สนง.การปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี	๓๒๔,๐๐๐	๓๒๔,๐๐๐	๓๒๔,๐๐๐	๓๒๔,๐๐๐	๓๒๔,๐๐๐	๑,๖๒๐,๐๐๐
๖๖) การพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่องและเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer & Young Smart Farmer)	๒	สนง.เกษตรจังหวัดอุบลราชธานี	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐
๖๗) การพัฒนาศักยภาพ Smart Farmer หม่อนไหม สู่ความเป็นมืออาชีพ	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯอุบลราชธานี	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
๖๘) การอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และโครงการพิเศษ	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯอุบลราชธานี		๓๐๓,๘๐๐	๓๐๓,๘๐๐	๓๐๓,๘๐๐	๓๐๓,๘๐๐	๑,๒๑๕,๒๐๐
๖๙) การพัฒนาความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหม	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯอุบลราชธานี		๑๕๘,๐๐๐	๑๕๘,๐๐๐	๑๕๘,๐๐๐	๑๕๘,๐๐๐	๖๓๒,๐๐๐
๗๐) การศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ด้านหม่อนไหม)	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯอุบลราชธานี		๒๓,๗๐๐	๒๓,๗๐๐	๒๓,๗๐๐	๒๓,๗๐๐	๙๔,๘๐๐
๗๑) การพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer)	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯอุบลราชธานี		๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐
๗๒) การสนับสนุนลดต้นทุนการผลิตด้านการเกษตรสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกข้าว	๒	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวอุบลราชธานี		๕๕๐,๐๐๐	๕๕๐,๐๐๐	๕๕๐,๐๐๐	๕๕๐,๐๐๐	๒,๒๐๐,๐๐๐
๗๓) การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินของเกษตรกร	๒	สนง.การปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี		๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐
๗๔) การพัฒนาอาชีพและส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนประมง	๒	สนง. ประมงจังหวัดอุบลราชธานี		๒๐๕,๖๐๐	๒๐๕,๖๐๐	๒๐๕,๖๐๐	๒๐๕,๖๐๐	๘๒๒,๔๐๐
๗๕) การแก้ไขปัญหาหนี้สินและพัฒนาคุณภาพชีวิตสมาชิกสหกรณ์/กลุ่ม	๒	สนง.สหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี		๕๕,๐๐๐	๕๕,๐๐๐	๕๕,๐๐๐	๕๕,๐๐๐	๒๒๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร								
เกษตรกรด้วยระบบสหกรณ์								
รวมงบประมาณ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒			๑๐๕,๔๕๘,๘๐๐	๑๑๔,๗๖๙,๓๐๐	๑๑๔,๗๖๙,๓๐๐	๑๐๖,๘๗๔,๙๐๐	๑๐๖,๘๗๔,๙๐๐	๗๖๗,๒๖๗,๑๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม								
๓) การจัดตั้งและดำเนินงานศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม จังหวัดอุบลราชธานี	๑	ม.อุบลราชธานี สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัดอุบลราชธานี	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
๔) การพัฒนาศักยภาพแก่เกษตรกรรุ่นใหม่ ด้านการแปรรูปอาหารด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรมและส่งเสริมการตลาดผู้ประกอบการรายใหม่	๑	ม.อุบลราชธานี สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัดอุบลราชธานี	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐
๕) การจัดตั้งศูนย์พัฒนาและทดสอบเทคโนโลยีการบรรจุภัณฑ์อาหาร สำหรับการจัดการโลจิสติกส์	๑	สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัดอุบลราชธานี	๑๑,๕๐๐,๐๐๐	๑๑,๕๐๐,๐๐๐	๑๑,๕๐๐,๐๐๐	๑๑,๕๐๐,๐๐๐	๑๑,๕๐๐,๐๐๐	๕๗,๕๐๐,๐๐๐
๖) โครงการการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการการทำเกษตรอินทรีย์ในระบบสมาร์ทฟาร์มเพื่อสร้างเกษตรกรอินทรีย์อัจฉริยะ	๑	มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัดอุบลราชธานี	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐
๗) พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเลี้ยงจิ้งหรีดเพื่อรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good AGRICULTURAL PRACTICES : GAP) และการแปรรูปแบบครบวงจร	๑	มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี สนง. เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี		๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐			๔,๐๐๐,๐๐๐
๘) การพัฒนาศักยภาพเกษตรกรและผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ปลาเทโพเพิ่มโอเมก้า ๓ สำหรับเป็นอาหารสุขภาพแบบครบวงจร	๑	มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี สนง. ประมงจังหวัด อุบลราชธานี		๓,๓๕๔,๗๐๐	๓,๓๕๔,๗๐๐			๖,๗๐๙,๔๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม								
๙) การเพิ่มประสิทธิภาพการตลาดและกระบวนการผลิตผ้าฝ้ายกลุ่มทอผ้าฝ้ายย้อมสี	๑	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สนง. เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี		๑,๕๓๐,๐๐๐	๑,๕๓๐,๐๐๐			๓,๐๖๐,๐๐๐
๑๐) การจัดทำระบบมาตรฐาน GHP/HACCP สำหรับผู้ผลิตอาหารเครื่องสำอาง และบรรจุภัณฑ์	๑	มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี		๓,๐๕๘,๒๐๐	๓,๐๕๘,๒๐๐			๖,๑๑๖,๔๐๐
๑๑) การเสริมสร้างองค์ความรู้ในการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการแปรรูปและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรฐานชีวภาพ	๑	มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี สนง. เกษตรและสหกรณ์ จังหวัดอุบลราชธานี			๘,๘๗๔,๐๐๐			๘,๘๗๔,๐๐๐
กิจกรรม การถ่ายทอดเทคโนโลยีและส่งเสริมการผลิตผลิตภัณฑ์ฆ่าเชื้อจากสมุนไพรร่วมกับเทคโนโลยีนาโนเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมอนาคต	๑	สนง. เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี สนง. ประมงจังหวัด อุบลราชธานี			๑,๔๑๙,๐๐๐			๑,๔๑๙,๐๐๐
กิจกรรม เพิ่มศักยภาพการตลาดและเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตการแปรรูปอาหารพื้นบ้านในจังหวัดอุบลราชธานี	๑	สนง. ปศุสัตว์จังหวัด อุบลราชธานี สนง. พลังงานจังหวัด อุบลราชธานี			๑,๗๕๕,๐๐๐			๑,๗๕๕,๐๐๐
กิจกรรม การถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตมะเขือเทศเชอร์รี่ทานผลสดเพื่อสร้าง PREMIUM PRODUCT จากผลิตภัณฑ์ฐานชีวภาพ จังหวัดอุบลราชธานี	๑				๕๐๐,๐๐๐			๕๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม								
กิจกรรม ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตน้ำผึ้งจากผึ้งพันธุ์และผึ้งโพรง (GAP/อินทรีย์)	๑				๑,๒๐๐,๐๐๐			๑,๒๐๐,๐๐๐
กิจกรรม การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการด้านการแปรรูปสมุนไพรและผลิตเครื่องสำอางหรือผลิตภัณฑ์เสริมอาหารจากงานวิจัยและนวัตกรรมบนฐานชีวภาพ	๑				๒,๕๐๐,๐๐๐			๒,๕๐๐,๐๐๐
กิจกรรม ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยโรงอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์	๑				๑,๕๐๐,๐๐๐			๑,๕๐๐,๐๐๐
๑๒) การพัฒนาศักยภาพงานวิชาการเกษตร	๒	สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขต ๔	๑,๘๔๘,๐๐๐	๑,๘๔๘,๐๐๐	๑,๘๔๘,๐๐๐	๑,๘๔๘,๐๐๐	๑,๘๔๘,๐๐๐	๙,๒๔๐,๐๐๐
๑๓) การตรวจวิเคราะห์ ตัวอย่างปัจจัยการผลิต/ สินค้าพืช/ออกใบรับรอง/ และควบคุมกำกับดูแลตาม พ.ร.บ.	๒	สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขต ๔	๘,๖๗๒,๐๐๐	๘,๖๗๒,๐๐๐	๒,๒๔๑,๘๖๒	๒,๒๔๑,๘๖๒	๒,๒๔๑,๘๖๒	๒๔,๐๖๙,๕๘๖
๑๔) การถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านอุตสาหกรรมยางและเศรษฐกิจยาง	๒	การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดอุบลราชธานี	๔๑,๐๐๐	๔๑,๐๐๐	๔๑,๐๐๐	๔๑,๐๐๐	๔๑,๐๐๐	๒๐๕,๐๐๐
๑๕) การปรับปรุงข้อมูลทะเบียนเกษตรกร	๒	สนง.ประมงจังหวัดอุบลราชธานี	๒๒,๗๐๐	๒๒,๗๐๐	๒๒,๗๐๐	๒๒,๗๐๐	๒๒,๗๐๐	๑๑๓,๕๐๐
๑๖) การขึ้นทะเบียนและปรับปรุงทะเบียนเกษตรกร	๒	สนง.เกษตรจังหวัดอุบลราชธานี	๙๔๓,๐๐๐	๙๔๓,๐๐๐	๙๔๓,๐๐๐	๙๔๓,๐๐๐	๙๔๓,๐๐๐	๔,๗๑๕,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					รวม ๕ ปี
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม								
๑๗) การเทคโนโลยีนวัตกรรมเพิ่มมูลค่าสินค้าหม่อนไหมตลอดห่วงโซ่อุปทาน	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี		๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐
๑๘) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ผลผลิตสินค้าเกษตร	๒	สนง.เศรษฐกิจการเกษตรที่ ๑๑		๗๐๒,๖๐๐	๗๐๒,๖๐๐	๗๐๒,๖๐๐	๗๐๒,๖๐๐	๒,๘๑๐,๔๐๐
๑๙) การส่งเสริมการใช้สารชีวภัณฑ์และแมลงศัตรูธรรมชาติทดแทนสารเคมีทางการเกษตร	๒	สนง. เกษตรจังหวัดอุบลราชธานี		๑๓๕,๐๐๐	๑๓๕,๐๐๐	๑๓๕,๐๐๐	๑๓๕,๐๐๐	๕๔๐,๐๐๐
๒๐) โครงการพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร	๒	สนง. ปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี		๓,๖๐๐,๐๐๐	๓,๖๐๐,๐๐๐	๓,๖๐๐,๐๐๐	๓,๖๐๐,๐๐๐	๑๔,๔๐๐,๐๐๐
รวมงบประมาณ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓			๑๕๒,๘๒๖,๗๐๐	๑๖๗,๒๒๗,๒๐๐	๑๗๖,๑๐๑,๒๐๐	๑๕๗,๒๘๔,๓๐๐	๑๕๗,๒๘๔,๓๐๐	๘๑๐,๗๒๓,๗๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน								
๑) การส่งเสริมการใช้ชีวภัณฑ์ในการผลิตทางการเกษตร	๑	สนง.เกษตรจังหวัดอุบลราชธานี	๒,๒๘๐,๐๐๐	๒,๒๘๐,๐๐๐	๒,๒๘๐,๐๐๐	๒,๒๘๐,๐๐๐	๒,๒๘๐,๐๐๐	๑๑,๔๐๐,๐๐๐
๒) การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรดินทางการเกษตร	๑	สนง.เกษตรจังหวัดอุบลราชธานี	๕๓,๙๐๓,๐๐๐	๕๓,๙๐๓,๐๐๐	๕๓,๙๐๓,๐๐๐	๕๓,๙๐๓,๐๐๐	๕๓,๙๐๓,๐๐๐	๒๖๙,๕๑๕,๐๐๐
๓) การเฝ้าระวังและปลูกพืชบำรุงดิน	๑	สนง.เกษตรจังหวัดอุบลราชธานี	๑๐,๑๒๘,๗๕๐	๑๐,๑๒๘,๗๕๐	๑๐,๑๒๘,๗๕๐	๑๐,๑๒๘,๗๕๐	๑๐,๑๒๘,๗๕๐	๕๐,๖๔๓,๗๕๐
๔) การส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตร	๑	สนง.เกษตรจังหวัดอุบลราชธานี	๑,๐๓๑,๕๐๐	๑,๐๓๑,๕๐๐	๑,๐๓๑,๕๐๐	๑,๐๓๑,๕๐๐	๑,๐๓๑,๕๐๐	๕,๑๕๗,๕๐๐
๕) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการแหล่งน้ำธรรมชาติ โดยกรมมีส่วนร่วมของชุมชน	๑	สนง. ประมงจังหวัดอุบลราชธานี	๑,๖๘๒,๘๘๐	๑,๖๘๒,๘๘๐	๑,๖๘๒,๘๘๐	๑,๖๘๒,๘๘๐	๑,๖๘๒,๘๘๐	๘,๔๑๔,๔๐๐
๖) การพัฒนาสิ่งแวดล้อมภายในฟาร์ม	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๗,๕๐๐,๐๐๐
๗) การส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนเพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	๑	สนง.พลังงานจังหวัดอุบลราชธานี	๖,๑๕๐,๐๐๐	๖,๑๕๐,๐๐๐	๖,๑๕๐,๐๐๐	๖,๑๕๐,๐๐๐	๖,๑๕๐,๐๐๐	๓๐,๗๕๐,๐๐๐
๘) การบูรณาการบริหารจัดการระบบน้ำด้วยระบบโซลาร์เซลล์ (Solar cell)	๑	สนง.เกษตรจังหวัดอุบลราชธานี	๑,๒๗๐,๐๐๐	๑,๒๗๐,๐๐๐	๑,๒๗๐,๐๐๐	๑,๒๗๐,๐๐๐	๑,๒๗๐,๐๐๐	๖,๓๕๐,๐๐๐
๙) การเพิ่มศักยภาพการกระจายน้ำด้วยพลังแสงอาทิตย์	๑	สนง.เกษตรจังหวัดอุบลราชธานี	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐
๑๐) การจัดการทรัพยากรประมงในป่าบุงป่าทาม	๑	สนง.ประมงจังหวัดอุบลราชธานี		๑,๕๓๗,๗๖๐	๑,๗๓๔,๕๐๐	๑,๗๓๔,๕๐๐	๑,๗๓๔,๕๐๐	๖,๑๕๑,๐๕๐
๑๑) การส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน	๑	สนง.เกษตรจังหวัด สนง.ประมงจังหวัด สนง.ปศุสัตว์จังหวัด	๒๒,๗๗๗,๘๐๐	๒๒,๗๗๗,๘๐๐	๒๒,๗๗๗,๘๐๐	๒๒,๗๗๗,๘๐๐	๒๒,๗๗๗,๘๐๐	๑๑๓,๘๘๙,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน								
๑๖) การส่งเสริมการผลิตแบบเกษตรกรรมยั่งยืน	๑	สนง.เกษตรจังหวัดอุบลราชธานี	๑๖,๕๘๐,๐๐๐	๑๖,๕๘๐,๐๐๐	๑๖,๕๘๐,๐๐๐	๑๖,๕๘๐,๐๐๐	๑๖,๕๘๐,๐๐๐	๘๒,๙๐๐,๐๐๐
๑๗) การส่งเสริมวิถีเกษตรอินทรีย์และเพิ่มศักยภาพการผลิตพืชอินทรีย์	๑	สนง.เกษตรจังหวัดมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	๑๐,๓๓๖,๐๐๐	๑๐,๓๓๖,๐๐๐	๑๐,๓๓๖,๐๐๐	๑๐,๓๓๖,๐๐๐	๑๐,๓๓๖,๐๐๐	๕๑,๖๘๐,๐๐๐
๑๘) การนวัตกรรมการผลิตข้าวในระบบอินทรีย์ด้วยเทคโนโลยี lot เพื่อเพิ่มสารพฤกษเคมีสำหรับการบริโภคและการใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง	๑	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๑๙) การสร้างการรับรู้ ปรับแนวคิดการผลิตและการบริโภคสินค้าเกษตรอินทรีย์	๑	สนง.เกษตรจังหวัดอุบลราชธานี	๔,๙๙๓,๒๐๐	๔,๙๙๓,๒๐๐	๔,๙๙๓,๒๐๐	๔,๙๙๓,๒๐๐	๔,๙๙๓,๒๐๐	๒๔,๙๖๖,๐๐๐
๒๐) การวิจัยเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร : การศึกษาศักยภาพการเพิ่มมูลค่าเพิ่มวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร (จังหวัดอุบลราชธานี)	๑	สนง.เศรษฐกิจการเกษตรที่ ๑๑	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐
๒๑) แก้มลิงห้วยหินกอง พร้อมอาคารประกอบ ตำบลยางใหญ่ อำเภอน้ำยืน	๑	โครงการชลประทานอุบลราชธานี	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐
๒๒) การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	๑	โครงการชลประทานอุบลราชธานี	๖๗๐,๐๙๖,๐๐๐	๖๗๐,๐๙๖,๐๐๐	๖๗๐,๐๙๖,๐๐๐	๖๗๐,๐๙๖,๐๐๐	๖๗๐,๐๙๖,๐๐๐	๓,๓๕๐,๔๘๐,๐๐๐
๒๓) แก้มลิงบึงเอียด พร้อมอาคารประกอบ ตำบลโนนโพน อำเภวารินชำราบ	๑	โครงการชลประทานอุบลราชธานี	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๒๕,๐๐๐,๐๐๐
๒๔) อาคารบังคับน้ำลำห้วยเข็ม พร้อมชุดลอก ตำบลกลางใหญ่ อำเภอเมืองใน	๑	โครงการชลประทานอุบลราชธานี	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๗๕,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน								
๓๕) แก้มลิงกุดนาแซง พร้อมอาคารประกอบ ตำบลหนองบ่อ อำเภอเมือง	๑	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลางและเซบายลาง	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
๓๖) ขุดลอกคลองปากปลาแปว	๑	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลางและเซบายลาง	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐
๓๗) ขุดลอกคลองหนองสามหง่า ระยะ ๒	๑	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลางและเซบายลาง	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐
๓๘) ขุดลอกร่องปี บ้านแหม ตำบลหัวดอน อำเภอเมืองใน	๑	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลางและเซบายลาง	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
๓๙) ขุดลอกกุดปลาขาว พร้อมอาคารประกอบ (ระยะ ๒) บ้านหัวดอน ตำบลหัวดอน อำเภอเมืองใน	๑	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลางและเซบายลาง	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐
๔๐) ขุดลอกคลองห้วยเรือ พร้อมอาคารประกอบ บ้านฝักแวน ตำบลยางซึ้ง อำเภอเมืองใน	๑	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลางและเซบายลาง	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐
๔๑) ปรับปรุงคลองส่งน้ำลาย ๒MC- ๒L สถานีสูบน้ำ P๒ ตำบลกลางใหญ่ อำเภอเมืองใน (ระยะที่ ๓)	๑	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลางและเซบายลาง	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
๔๒) แก้มลิงห้วยสงเมือง พร้อมอาคารประกอบ บ้านขามเปี้ย ตำบลขามเปี้ย อำเภอตระการพืชผล	๑	โครงการชลประทาน อุดรราชธานี	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๗๕,๐๐๐,๐๐๐
๔๓) แก้มลิงหนองนาแซง พร้อมอาคารประกอบ บ้านโคกก่อง ตำบลท่าช้าง อำเภอสว่างวีระวงศ์	๑	โครงการชลประทาน อุดรราชธานี	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน								
๕๓) แก้มลิงกุดบังคอง (กุดมะคง) พร้อมอาคารประกอบ ระยะที่ ๒ ปริมาณเก็บกัก ๐.๒๙ ล้าน ลบ.ม.	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี	๓๕,๕๐๐,๐๐๐	๓๕,๕๐๐,๐๐๐	๓๕,๕๐๐,๐๐๐	๓๕,๕๐๐,๐๐๐	๓๕,๕๐๐,๐๐๐	๑๗๗,๕๐๐,๐๐๐
๕๔) แก้มลิงหนองยาง พร้อมอาคารประกอบ ปริมาณเก็บกัก ๐.๓๒ ล้าน ลบ.ม.	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๒๕,๐๐๐,๐๐๐
๕๕) สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า พร้อมระบบส่งน้ำ พื้นที่ชลประทาน ๒,๐๐๐ ไร่ บ้านท่าเมือง (๒)	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี	๔๕,๐๐๐,๐๐๐	๔๕,๐๐๐,๐๐๐	๔๕,๐๐๐,๐๐๐	๔๕,๐๐๐,๐๐๐	๔๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๒๕,๐๐๐,๐๐๐
๕๖) สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า พร้อมระบบส่งน้ำ พื้นที่ชลประทาน ๓,๐๐๐ ไร่ บ้านนาดี โนนสว่าง	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐
๕๗) สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำ พื้นที่ชลประทาน ๑,๐๐๐ ไร่ บ้านท่าลาด แห่งที่ ๒ (มูลล่าง)	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี	๔๙,๐๐๐,๐๐๐	๔๙,๐๐๐,๐๐๐	๔๙,๐๐๐,๐๐๐	๔๙,๐๐๐,๐๐๐	๔๙,๐๐๐,๐๐๐	๒๔๕,๐๐๐,๐๐๐
๕๘) สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำ พื้นที่ชลประทาน ๑,๒๕๐ ไร่ บ้านทม	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี	๒๘,๐๐๐,๐๐๐	๒๘,๐๐๐,๐๐๐	๒๘,๐๐๐,๐๐๐	๒๘,๐๐๐,๐๐๐	๒๘,๐๐๐,๐๐๐	๑๔๐,๐๐๐,๐๐๐
๕๙) สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำ พื้นที่ชลประทาน ๒,๐๐๐ ไร่ บ้านแคน	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐
๖๐) สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำ พื้นที่ชลประทาน ๒,๐๐๐ ไร่ ห้วยโพธิ์ แห่งที่ ๒	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี	๔๑,๐๐๐,๐๐๐	๔๑,๐๐๐,๐๐๐	๔๑,๐๐๐,๐๐๐	๔๑,๐๐๐,๐๐๐	๔๑,๐๐๐,๐๐๐	๒๐๕,๐๐๐,๐๐๐
๖๑) สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำ พื้นที่ชลประทาน ๒,๕๐๐ ไร่ บ้านไร่กลาง	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน								
๖๒) สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบ ส่งน้ำพื้นที่ชลประทาน ๓,๐๐๐ ไร่ ห้วยโพธิ์	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี	๔๒,๐๐๐,๐๐๐	๔๒,๐๐๐,๐๐๐	๔๒,๐๐๐,๐๐๐	๔๒,๐๐๐,๐๐๐	๔๒,๐๐๐,๐๐๐	๒๑๐,๐๐๐,๐๐๐
๖๓) อาคารบังคับน้ำพร้อมระบบส่งน้ำห้วย นางต๋ม (ร่องไผ่) พร้อมอาคารประกอบ พื้นที่รับผลประโยชน์ ๓๐๐ ไร่	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี	๙,๗๐๐,๐๐๐	๙,๗๐๐,๐๐๐	๙,๗๐๐,๐๐๐	๙,๗๐๐,๐๐๐	๙,๗๐๐,๐๐๐	๔๘,๕๐๐,๐๐๐
๖๔) อาคารบังคับน้ำลำห้วยเปื่อย พร้อม ระบบ กระจายน้ำ พื้นที่รับผลประโยชน์ ๒๕๐ ไร่	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี	๑๗,๐๐๐,๐๐๐	๑๗,๐๐๐,๐๐๐	๑๗,๐๐๐,๐๐๐	๑๗,๐๐๐,๐๐๐	๑๗,๐๐๐,๐๐๐	๘๕,๐๐๐,๐๐๐
๖๕) อาคารบังคับน้ำห้วยเทียนน้อย พร้อม ชุดลอก พื้นที่รับประโยชน์ ๕๐๐ ไร่ ตำบล โนนสมบูรณ์ อำเภอนาจะหลวย	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๑๗,๐๐๐,๐๐๐			๑๗,๐๐๐,๐๐๐
๖๖) อาคารบังคับน้ำลำห้วยสุระ (ตอนกลาง) พื้นที่รับประโยชน์ ๑๐๐ ไร่ ตำบลคำครั่ง อำเภอดงขุดม	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๒๐,๐๐๐,๐๐๐			๒๐,๐๐๐,๐๐๐
๖๗) อาคารบังคับน้ำห้วยชันนาคใหญ่ พร้อม ชุดลอก พื้นที่รับผลประโยชน์ ๘๐๐ ไร่ ตำบลนาคาย อำเภอดงขุดม	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๒๒,๐๐๐,๐๐๐			๒๒,๐๐๐,๐๐๐
๖๘) อาคารบังคับน้ำลำห้วยลู่ พร้อมชุด ลอก ตำบลไร่ใต้ อำเภอนิคมพัฒนา	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๑๕,๐๐๐,๐๐๐			๑๕,๐๐๐,๐๐๐
๖๙) อาคารบังคับน้ำลำห้วยแคน พร้อมชุด ลอก ตำบลไร่ใต้ อำเภอนิคมพัฒนา	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๑๕,๐๐๐,๐๐๐			๑๕,๐๐๐,๐๐๐
๗๐) อาคารบังคับน้ำร่องมาลี พร้อมชุด ลอก ตำบลสระสมิง อำเภวารินชำราบ	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๑๕,๐๐๐,๐๐๐			๑๕,๐๐๐,๐๐๐
๗๑) อาคารบังคับน้ำลำห้วยไผ่ บ้านโนนยาง พร้อมชุดลอก พื้นที่รับประโยชน์ ๓๕๐ ไร่ ตำบลโคกจาน อำเภอดงขุดม	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๒๐,๐๐๐,๐๐๐			๒๐,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน								
๗๒) อาคารบังคับน้ำลำห้วยนาเอือด บ้านนาคำ พร้อมขุดลอก พื้นที่รับประโยชน์ ๑๕๐ ไร่ ตำบลนาคำ อำเภอศรีเมืองใหม่	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๑๕,๐๐๐,๐๐๐			๑๕,๐๐๐,๐๐๐
๗๓) อาคารบังคับน้ำลำห้วยบ้านร้าง พร้อมขุดลอก ตำบลนาโพธิ์ อำเภอพิบูลมังสาหาร	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๑๕,๐๐๐,๐๐๐			๑๕,๐๐๐,๐๐๐
๗๔) อาคารบังคับน้ำลำห้วยบัว พร้อมขุดลอก ตำบลไร่ใต้ อำเภอพิบูลมังสาหาร	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๑๕,๐๐๐,๐๐๐			๑๕,๐๐๐,๐๐๐
๗๕) อาคารบังคับน้ำลำห้วยไผ่บ้าน บ้านโคกใหญ่ พร้อมขุดลอก พื้นที่รับประโยชน์ ๓๕๐ ไร่ ตำบลโคกจาน อำเภอตระการพืชผล	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๒๐,๐๐๐,๐๐๐			๒๐,๐๐๐,๐๐๐
๗๖) อาคารบังคับน้ำลำห้วยพะเนา บ้านบูรพา พร้อมขุดลอก พื้นที่รับประโยชน์ ๓๐๐ ไร่ ตำบลดอนใหญ่ อำเภอศรีเมืองใหม่	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๒๐,๐๐๐,๐๐๐			๒๐,๐๐๐,๐๐๐
๗๗) อาคารบังคับน้ำร่องหินลาด (แห่งที่ ๑) พร้อมขุดลอก ตำบลม่วงใหญ่ อำเภอโพธิ์ไทร	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๑๖,๐๐๐,๐๐๐			๑๖,๐๐๐,๐๐๐
๗๘) อาคารบังคับน้ำลำห้วยบัวใต้ พร้อมขุดลอก ตำบลบัวงาม อำเภอเดชอุดม	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๑๘,๐๐๐,๐๐๐			๑๘,๐๐๐,๐๐๐
๗๙) อาคารบังคับน้ำลำห้วยอัสมาะ (ตอนกลาง) พร้อมขุดลอก พื้นที่รับประโยชน์ ๖๐๐ ไร่ ตำบลสีวิเชียร อำเภอน้ำยืน	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๒๕,๐๐๐,๐๐๐			๒๕,๐๐๐,๐๐๐
๘๐) อาคารบังคับน้ำลำห้วยไผ่ (ตอนบน) พร้อมขุดลอก ตำบลกลาง อำเภอเดชอุดม	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๑๕,๐๐๐,๐๐๐			๑๕,๐๐๐,๐๐๐
๘๑) อาคารบังคับน้ำห้วยดินดำ พร้อมขุดลอก ตำบลห้วยยาง อำเภอน้ำยืน	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๒๐,๐๐๐,๐๐๐			๒๐,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน								
๘๒) อาคารบังคับน้ำห้วยเทียมใหญ่ พร้อมชุดลอก ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอนาจะหลวย	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๒๐,๐๐๐,๐๐๐			๒๐,๐๐๐,๐๐๐
๘๓) อาคารบังคับน้ำพร้อมชุดลอกลำห้วย หอม (ตอนกลาง) พร้อมชุดลอก ตำบล ไพบูลย์ อำเภอน้ำขุ่น	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๒๕,๐๐๐,๐๐๐			๒๕,๐๐๐,๐๐๐
๘๔) อาคารบังคับน้ำพร้อมชุดลอกลำห้วย หอม (ตอนบน) พร้อมชุดลอก ตำบลไพบูลย์ อำเภอน้ำขุ่น	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๒๗,๐๐๐,๐๐๐			๒๗,๐๐๐,๐๐๐
๘๕) อาคารบังคับน้ำลำห้วยตาลัว พร้อมชุด ลอก ตำบลกลาง อำเภอดงขุดม	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๑๕,๐๐๐,๐๐๐			๑๕,๐๐๐,๐๐๐
๘๖) อาคารบังคับน้ำห้วยเทียม พร้อมชุด ลอก ตำบลหนองสะโน อำเภอบุณฑริก	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๒๐,๐๐๐,๐๐๐			๒๐,๐๐๐,๐๐๐
๘๗) อาคารบังคับน้ำลำห้วยแสนสี บ้านเชียงใหญ่ พร้อมชุดลอก พื้นที่รับ ประโยชน์ ๘๐๐ ไร่ ตำบลหนองเต่า อำเภอตระการพืชผล	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๑๕,๐๐๐,๐๐๐			๑๕,๐๐๐,๐๐๐
๘๘) สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบ ส่งน้ำบ้านแก้งขอ ตำบลพรสวรรค์ อำเภอนาจะหลวย	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๓๕,๐๐๐,๐๐๐			๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๘๙) สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบ ส่งน้ำบ้านคุ้มแสนชะนี ตำบลพรสวรรค์ อำเภอนาจะหลวย	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๕๐,๐๐๐,๐๐๐			๕๐,๐๐๐,๐๐๐
๙๐) สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบ ส่งน้ำบ้านปลาขาว ตำบลยาง อำเภอน้ำยืน	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๔๕,๐๐๐,๐๐๐			๔๕,๐๐๐,๐๐๐
๙๑) สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่ง น้ำบ้านปลาขาว ตำบลยาง อำเภอน้ำยืน	๑	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี			๔๕,๐๐๐,๐๐๐			๔๕,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน								
๙๒) สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านหนองโต ตำบลไผ่บุลย์ อำเภอน้ำขุ่น	๑	โครงการชลประทานอุบลราชธานี			๓๐,๐๐๐,๐๐๐			๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๙๓) แก้มลิงหนองสามขา พร้อมอาคารประกอบ ตำบลดอนมดแดง อำเภอดอนมดแดง	๑	โครงการชลประทานอุบลราชธานี			๓๐,๐๐๐,๐๐๐			๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๙๔) แก้มลิงหนองเลิงบ่อ พร้อมอาคารประกอบ ตำบลคึมใหญ่ อำเภอม่วงสามสิบ	๑	โครงการชลประทานอุบลราชธานี			๓๑,๐๐๐,๐๐๐			๓๑,๐๐๐,๐๐๐
๙๕) แก้มลิงหนองดินคำพร้อมอาคารประกอบ ตำบลชีเหล็ก อำเภอน้ำขุ่น	๑	โครงการชลประทานอุบลราชธานี			๓๕,๐๐๐,๐๐๐			๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๙๖) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการแหล่งน้ำโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน	๑	สนง. ประมงจังหวัดอุบลราชธานี			๑,๙๓๗,๐๔๐			๑,๙๓๗,๐๔๐
๙๗) การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพสร้างสมดุลระหว่างการใช้ประโยชน์กับการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำ ในอ่างเก็บน้ำเขื่อนสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี	๑	สนง. ประมงจังหวัดอุบลราชธานี			๕,๔๗๘,๗๗๕			๕,๔๗๘,๗๗๕
๙๘) การก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน	๒	สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี	๔๔,๕๖๐,๐๐๐	๔๔,๕๖๐,๐๐๐	๔๔,๕๖๐,๐๐๐	๔๔,๕๖๐,๐๐๐	๔๔,๕๖๐,๐๐๐	๒๒๒,๘๐๐,๐๐๐
๙๙) ค่าซ่อมแซมโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริตามข้อเสนอของเกษตรกร	๒	โครงการชลประทานอุบลราชธานี	๘๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐
๑๐๑) ปรับปรุงระบบส่งน้ำศูนย์พัฒนาพื้นที่ชายแดนบ้านทุ่งสมเด็จ	๒	โครงการชลประทานอุบลราชธานี	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๑๗,๕๐๐,๐๐๐
๑๐๒) อาคารบังคับน้ำห้วยทิพร้อมชุดลอก บ้านดงเจริญ พื้นที่รับ	๒	โครงการชลประทานอุบลราชธานี	๙,๐๐๐,๐๐๐	๙,๐๐๐,๐๐๐	๙,๐๐๐,๐๐๐	๙,๐๐๐,๐๐๐	๙,๐๐๐,๐๐๐	๔๕,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน								
๑๑๒) ขุดลอกอ่างเก็บน้ำดำเนินการเอง อ่างเก็บน้ำ สระสมิงพร้อมอาคารประกอบ (ระยะที่ ๒) ปริมาณดิน ๕๐,๐๐๐ ลบ.ม.	๒	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี	๔,๘๑๐,๐๐๐	๔,๘๑๐,๐๐๐	๔,๘๑๐,๐๐๐	๔,๘๑๐,๐๐๐	๔,๘๑๐,๐๐๐	๒๔,๐๕๐,๐๐๐
๑๑๓) ขุดลอกอ่างเก็บน้ำดำเนินการเอง อ่างเก็บน้ำ ห้วยเว่อ ปริมาณดิน ๘๐,๖๕๓ ลบ.ม.	๒	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี	๓,๘๕๐,๐๐๐	๓,๘๕๐,๐๐๐	๓,๘๕๐,๐๐๐	๓,๘๕๐,๐๐๐	๓,๘๕๐,๐๐๐	๑๙,๒๕๐,๐๐๐
๑๑๔) ขุดลอกอ่างเก็บน้ำห้วยวังแดง	๒	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี	๖,๗๒๐,๐๐๐	๖,๗๒๐,๐๐๐	๖,๗๒๐,๐๐๐	๖,๗๒๐,๐๐๐	๖,๗๒๐,๐๐๐	๓๓,๖๐๐,๐๐๐
๑๑๕) อาคารบังคับน้ำลำห้วยคุ่ม ตอนกลาง พื้นที่รับผลประโยชน์ ๓๐๐ ไร่	๒	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี	๑๓,๑๐๐,๐๐๐	๑๓,๑๐๐,๐๐๐	๑๓,๑๐๐,๐๐๐	๑๓,๑๐๐,๐๐๐	๑๓,๑๐๐,๐๐๐	๖๕,๕๐๐,๐๐๐
๑๑๖) อาคารบังคับน้ำลำห้วยฝัดตอนล่าง พื้นที่รับผลประโยชน์ ๑๕๐ ไร่	๒	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี	๑๔,๕๐๐,๐๐๐	๑๔,๕๐๐,๐๐๐	๑๔,๕๐๐,๐๐๐	๑๔,๕๐๐,๐๐๐	๑๔,๕๐๐,๐๐๐	๗๒,๕๐๐,๐๐๐
๑๑๗) อาคารบังคับน้ำลำห้วยไร่ พร้อมอาคารประกอบ พื้นที่รับผลประโยชน์ ๔๐๐ ไร่	๒	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี	๑๔,๕๐๐,๐๐๐	๑๔,๕๐๐,๐๐๐	๑๔,๕๐๐,๐๐๐	๑๔,๕๐๐,๐๐๐	๑๔,๕๐๐,๐๐๐	๗๒,๕๐๐,๐๐๐
๑๑๘) สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำ พื้นที่ชลประทาน ๒,๐๐๐ ไร่ บ้านแคน	๒	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐
๑๑๙) การบริหารจัดการทรัพยากรดิน ระดับตำบล	๒	สถานีพัฒนาที่ดิน อุบลราชธานี	๓๗๖,๐๐๐	๓๗๖,๐๐๐	๓๗๖,๐๐๐	๓๗๖,๐๐๐	๓๗๖,๐๐๐	๑,๘๘๐,๐๐๐
๑๒๐) การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ดินปัญหา	๒	สถานีพัฒนาที่ดิน อุบลราชธานี	๑,๖๙๗,๐๐๐	๑,๖๙๗,๐๐๐	๑,๖๙๗,๐๐๐	๑,๖๙๗,๐๐๐	๑,๖๙๗,๐๐๐	๘,๔๘๕,๐๐๐
๑๒๑) การส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในระดับไร่นา	๒	สถานีพัฒนาที่ดิน อุบลราชธานี	๗๑,๐๐๐	๗๑,๐๐๐	๗๑,๐๐๐	๗๑,๐๐๐	๗๑,๐๐๐	๓๕๕,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน								
๑๓๒) การบริหารจัดการเขตเกษตรเศรษฐกิจสำหรับสินค้าเกษตรที่สำคัญ (Zoning)	๒	สนง.เกษตรจังหวัดอุบลราชธานี	๑,๑๔๐,๐๐๐	๑,๑๔๐,๐๐๐	๑,๑๔๐,๐๐๐	๑,๑๔๐,๐๐๐	๑,๑๔๐,๐๐๐	๕,๗๐๐,๐๐๐
๑๓๓) ๑ ตำบล ๑ กลุ่มเกษตรกรทฤษฎีใหม่	๒	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี สถานีพัฒนาที่ดินอุบลราชธานี	๔๖,๖๕๖,๐๐๐	๔๖,๖๕๖,๐๐๐	๔๖,๖๕๖,๐๐๐	๔๖,๖๕๖,๐๐๐	๔๖,๖๕๖,๐๐๐	๒๓๓,๒๘๐,๐๐๐
๑๓๔) การตรวจรับรองแหล่งผลิตพืชอินทรีย์	๒	สนง.วิจัยและพัฒนาการเกษตรเขต ๔	๒,๒๕๙,๐๐๐	๒,๒๕๙,๐๐๐	๖๘๖,๑๐๐	๖๘๖,๑๐๐	๖๘๖,๑๐๐	๖,๕๓๖,๓๐๐
๑๓๕) การเกษตรอินทรีย์	๒	สนง.เกษตรจังหวัดอุบลราชธานี	๒๒๔,๐๐๐	๒๒๔,๐๐๐	๒๒๔,๐๐๐	๒๒๔,๐๐๐	๒๒๔,๐๐๐	๑,๑๒๐,๐๐๐
๑๓๖) การพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน (เกษตรทฤษฎีใหม่)	๒	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์อุบลราชธานี	๔๕,๖๓๐	๔๕,๖๓๐	๔๕,๖๓๐	๔๕,๖๓๐	๔๕,๖๓๐	๒๒๘,๑๕๐
๑๓๗) การพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน (เกษตรอินทรีย์)	๒	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์อุบลราชธานี	๑๒,๘๑๐	๑๒,๘๑๐	๑๒,๘๑๐	๑๒,๘๑๐	๑๒,๘๑๐	๖๔,๐๕๐
๑๓๘) การพัฒนาเกษตรอินทรีย์	๒	สนง.ประมงจังหวัดอุบลราชธานี	๒๒,๐๐๐	๒๒,๐๐๐	๒๒,๐๐๐	๒๒,๐๐๐	๒๒,๐๐๐	๑๑๐,๐๐๐
๑๓๙) การพัฒนาเกษตรอินทรีย์ในระดับพื้นที่	๒	สนง.เศรษฐกิจการเกษตรที่ ๑๑	๓๘,๐๐๐	๓๘,๐๐๐	๓๘,๐๐๐	๓๘,๐๐๐	๓๘,๐๐๐	๑๙๐,๐๐๐
๑๔๐) การพัฒนาศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน	๒	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๑๔๑) การส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่	๒	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี	๓๑๑,๐๐๐	๓๑๑,๐๐๐	๓๑๑,๐๐๐	๓๑๑,๐๐๐	๓๑๑,๐๐๐	๑,๕๕๕,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน								
๑๕๒) การพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน (เกษตรผสมผสาน)	๒	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์อุบลราชธานี	๗,๕๕๐	๗,๕๕๐	๗,๕๕๐	๗,๕๕๐	๗,๕๕๐	๓๗,๗๕๐
๑๕๓) การพัฒนาที่ดินเพื่อสนับสนุนการปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสมตาม Agri – Map	๒	สถานีพัฒนาที่ดินอุบลราชธานี		๑๐,๕๐๐,๐๐๐	๑๐,๕๐๐,๐๐๐	๑๐,๕๐๐,๐๐๐	๑๐,๕๐๐,๐๐๐	๔๒,๐๐๐,๐๐๐
๑๕๔) การพัฒนาคุณภาพดินในพื้นที่จัดการปัญหาที่ดิน	๒	สถานีพัฒนาที่ดินอุบลราชธานี		๒๓๗,๙๐๐	๒๓๗,๙๐๐	๒๓๗,๙๐๐	๒๓๗,๙๐๐	๙๕๑,๖๐๐
๑๕๕) การบริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตรตามแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก AGRI MAP	๒	สนง.วิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๔	๒๓๗,๖๐๐	๒๓๗,๖๐๐	๒๓๗,๖๐๐	๒๓๗,๖๐๐	๒๓๗,๖๐๐	๑,๑๘๘,๐๐๐
๑๕๖) การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินของเกษตรกร	๒	สนง.วิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๔	๒๔๕,๑๐๐	๒๔๕,๑๐๐	๒๔๕,๑๐๐	๒๔๕,๑๐๐	๒๔๕,๑๐๐	๑,๒๒๕,๕๐๐
รวมงบประมาณ ประเด็นการพัฒนาที่ ๔			๒,๓๓๗,๐๑๗,๗๐๐	๒,๓๔๗,๗๘๕,๒๙๐	๓,๐๘๑,๐๐๔,๓๖๕	๒,๓๔๗,๕๘๘,๕๕๐	๒,๓๔๗,๕๘๘,๕๕๐	๑๒,๔๖๐,๙๘๔,๕๕๕
รวมงบประมาณทั้งสิ้น			๓,๙๒๕,๙๒๔,๙๑๐	๔,๒๘๐,๙๗๓,๑๔๐	๕,๐๐๕,๑๐๒,๓๓๕	๔,๒๔๔,๙๗๕,๒๒๐	๔,๒๔๔,๙๗๕,๒๒๐	๒๓,๘๔๕,๑๙๕,๓๗๕

หมายเหตุ : แหล่งงบประมาณ ได้แก่ ๑ หมายถึง งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

๒ หมายถึง งบประมาณของกระทรวง/กรม

๓ หมายถึง งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔ หมายถึง งบประมาณอื่นๆ (ให้ระบุชื่อแหล่งงบประมาณ เช่น เอกชน กองทุน เงินกู้)

ส่วนที่ ๕

(Project idea รายโครงการ)

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตร สู้สินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการผลิตงา
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>งา เป็นพืชไร่ที่น้ำมันสร้างรายได้ให้เกษตรกร เนื่องจากลงทุนต่ำ ใช้เวลาปลูกสั้น ทนแล้งได้ดี มีตลาดกว้างขวาง ทนแล้งได้ดี ราคาดี เกษตรกรนิยมปลูกงาก่อนหรือหลังพืชหลัก งาถูกใช้เป็นอาหารเพื่อสุขภาพเนื่องจากเมล็ดงามีคุณค่าทางโภชนาการสูง มีกรดไขมันไม่อิ่มตัว ๘๕% มีโปรตีน ๑๗-๑๘% มีสารต้านอนุมูลอิสระในปริมาณที่สูง ไม่หืนง่าย งาเป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมต่างๆ ทั้งอาหาร ยา รักษาโรค และเครื่องสำอางต่างๆ ประเทศไทย มีพื้นที่ปลูกงาดำปีละ ๘๐,๐๐๐ - ๑๒๐,๐๐๐ ไร่ ให้ผลผลิตปีละ ๖,๐๐๐ - ๘,๐๐๐ ตัน ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันตลาดภายในประเทศให้ความสนใจงาดำมากขึ้น</p> <p>ดังนั้น เพื่อให้มีผลผลิตงาที่เพียงพอต่อความต้องการ เกษตรกรมีแหล่งจำหน่ายผลผลิตที่แน่นอนในราคาที่เหมาะสม จึงควรส่งเสริมการเพาะปลูกงาในพื้นที่ให้เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะช่วงฤดูฝน เพื่อสร้างสมดุลอุปสงค์ อุปทาน เพื่อลดปัญหาผลผลิตขาดตลาด และสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร นอกจากนี้ยังสามารถพัฒนาเป็นต้นแบบการปรับแผนการผลิตให้ยั่งยืนเพื่อรองรับแรงงานคืนถิ่นที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โควิด ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) เข้าสู่ภาคเกษตรต่อไปในอนาคต</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> เพื่อให้เกษตรกรได้เรียนรู้การปลูกงาอย่างถูกวิธี นำไปสู่การปลูกงาอย่างยั่งยืน เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นจากกิจกรรมการปลูกงา เพื่อส่งเสริมการเชื่อมโยงเครือข่ายการตลาดระหว่างเกษตรกรและผู้รับซื้อผลผลิตงา
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> ร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้เรื่องการปลูกงาอย่างถูกวิธี และนำไปใช้ในการจัดระบบการปลูกข้าวตามด้วยงาอย่างยั่งยืน ร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการปลูกงา ไร่ละไม่ต่ำกว่า ๑,๕๐๐ บาท ร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีการทำบันทึกข้อตกลงในการซื้อขายผลผลิตกับผู้รับซื้อผลผลิตงาในพื้นที่

หัวข้อ	รายละเอียด
๖. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่ จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๕ กลุ่ม
๗. กิจกรรมหลัก	๑) สร้างการรับรู้พร้อมปรับแนวคิดเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ ๒) จัดตั้งและพัฒนาศูนย์ผลิตเมล็ดงา ๓) จัดทำแปลงเรียนรู้และแปลงส่งเสริมการผลิตงา ๔) จัดงานรณรงค์และประชาสัมพันธ์การส่งเสริมการปลูกงา ๕ จุด ๕) เชื่อมโยงการผลิตและการตลาด
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑,๖๖๗,๒๐๐ บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	๑. มีการจัดตั้งและพัฒนาศูนย์ผลิตเมล็ดงา จำนวน ๕ ศูนย์ มีเกษตรกรสมาชิกศูนย์ฯ ๑๐๐ ราย
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	มีเมล็ดงาคูณภาพดีกระจายสู่ตลาด จำนวน ๘ ตัน และรองรับพื้นที่ปลูก ๒,๖๖๗ ไร่

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>๑. เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ซึ่งมีความจำเป็นต้องมีการเว้นระยะห่างทางสังคม ทำให้เกิดความต้องการด้านอาหารบริโภคในครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น จึงเป็นโอกาสของเกษตรกรที่เป็นผู้ผลิตด้านภาคการเกษตรทั้งในด้านการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ ประมง ต้องเร่งดำเนินการผลิตให้ทันต่อความต้องการของตลาด กล้วยหอมทองเป็นพืชเศรษฐกิจชนิดหนึ่งที่มีศักยภาพในการในการผลิตและการตลาดสูง ด้วยคุณลักษณะของกล้วยหอมทองเมื่อสุกผิวจะเปลี่ยนเป็นสีเหลืองทองรสชาติดี มีกลิ่นหอม นำมารับประทานเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค ซึ่งนับวันแนวโน้มความต้องการของตลาดยิ่งเพิ่มมากขึ้น จังหวัดอุบลราชธานีปัจจุบันมีพื้นที่ปลูกเพียง ๕๐๐-๖๐๐ ไร่ ผลผลิตสัปดาห์ละ ๒ ตัน แต่ความต้องการของตลาดวันละ ๒-๓ ตัน ดังนั้นเพื่อให้สนองความต้องการของตลาดประกอบกับกล้วยหอมทองให้ผลผลิตระยะเวลาสั้นสามารถให้ผลตอบแทนกับผู้ผลิตได้เร็ว จึงมีความจำเป็นต้องขยายพื้นที่ในการเพาะปลูก สนับสนุนปัจจัยการผลิตต้นแบบและให้องค์ความรู้แก่เกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการขยายปริมาณการผลิตเพิ่มรายได้และเป็นต้นแบบเพื่อขยายการผลิตสู่พี่น้องเกษตรกรในพื้นที่ข้างเคียงต่อไป</p>
	<p>๒. เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ซึ่งมีความจำเป็นต้องมีการเว้นระยะห่างทางสังคม ทำให้เกิดความต้องการด้านอาหารบริโภคในครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น จึงเป็นโอกาสของเกษตรกรที่เป็นผู้ผลิตด้านภาคการเกษตรทั้งในด้านการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ ต้องเร่งดำเนินการผลิตให้ทันต่อความต้องการของตลาด พืชเศรษฐกิจที่สำคัญในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีอีกชนิดหนึ่ง ได้แก่ เงาะ ทุเรียน ลำไย แก้วมังกร มะม่วง ลองกอง ดินเหมาะสมในการปลูก คุณภาพของผลผลิตดีเป็นที่นิยม พื้นที่ปลูกไม้ผลมากที่สุด คือ อำเภอน้ำยืน น้ำขุ่น นาจะหลวย วารินชำราบ สว่างวีระวงศ์ สามารถให้ผลผลิตและรสชาติดี ดินเป็นดินลาวาภูเขาไฟ มีธาตุกำมะถันเป็นทุน ทำให้รสชาติของผลไม้เป็นที่ชื่นชอบของคนทั่วไป การตลาดไม้ผลจังหวัดอุบลราชธานี ไม่มีปัญหาเนื่องจากผลผลิตยังน้อยกว่าความต้องการทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ ประกอบกับที่ตั้งจังหวัดอุบลราชธานี อยู่จุดกึ่งกลางของอินโดจีน ติดกับกัมพูชา ลาว ใกล้กับเวียดนาม และสามารถส่งไปจีนสะดวก ง่าย ต้นทุนไม่สูง จึงสามารถส่งผลผลิตออกสู่ตลาดทั้งภายในและ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	ต่างประเทศได้อย่างดี
	<p>๓. จังหวัดอุบลราชธานี มีผลผลิตทางการเกษตรหลัก คือข้าวหอมมะลิ มันสำปะหลัง ยางพารา อ้อยโรงงาน พริก หอม กระเทียม เงาะทุเรียน ส่วนใหญ่จำหน่ายเป็นผลผลิตขั้นต้น (Mass Product) ซึ่งได้ผลตอบแทนค่อนข้างน้อย กลุ่มจังหวัด จึงมีเป้าหมายในการพัฒนาด้านการเกษตร คือเพิ่มพื้นที่ผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์และสินค้าเกษตรอินทรีย์อื่นๆ ที่ได้มาตรฐาน เป้าหมาย ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) พื้นที่ ๑ ล้านไร่ รวมทั้งจุดยืนการพัฒนา (Positioning) การเป็นศูนย์กลางของนวัตกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์ การแปรรูปผลผลิตเกษตรให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน เป็นแนวทางพัฒนาที่จะเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรให้มีราคาสูงขึ้นและทำให้คนในชุมชนมีอาชีพเสริม มีงานทำตลอดปี ซึ่งสอดคล้องกับศักยภาพของกลุ่ม/องค์กรเกษตรกรของกลุ่มจังหวัด เช่นกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร วิชาทกิจชุมชน ที่สามารถพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานและการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ไปสู่ SMEs และการผลิตเชิงพาณิชย์ แต่ยังคงการพัฒนาต่อยอดด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ เนื่องจากไม่มี งบประมาณและการสนับสนุนจากภาครัฐอย่างเพียงพอ ขาดเทคโนโลยี เครื่องมือ ที่เหมาะสมสำหรับใช้ในการทดสอบ ทดลอง เพื่อการสร้างสรรค์บรรจุภัณฑ์หรือสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่มีมาตรฐานมีความสวยงามเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ให้มีราคาสูงขึ้น การส่งเสริมและพัฒนาการแปรรูปสินค้าเกษตรเพิ่มมูลค่าในกลุ่มเกษตรกรและวิชาทกิจชุมชน จึงเป็นแนวทางการขับเคลื่อนการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเพื่อกระตุ้นให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า(Value added) ส่งผลให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจในส่วนภูมิภาค ซึ่งการส่งเสริมพัฒนา SMEs ในภูมิภาคให้มีความเข้มแข็งนั้นเป็นรากฐานที่ดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>ขยายพื้นที่ในการเพาะปลูกไม้ผล รวมทั้งให้ความรู้เกษตรกรในการดูแลผลผลิตให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด สนับสนุนปัจจัยการผลิตต้นแบบและให้องค์ความรู้แก่เกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการขยายปริมาณการผลิตเพิ่มรายได้และเป็นต้นแบบเพื่อขยายการผลิตสู่พี่น้องเกษตรกรในพื้นที่ข้างเคียง</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑. จำนวนเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ (ราย/ปี) ๕๐๐ ราย ๒. จำนวนพื้นที่ปลูกกล้วยหอมทองที่เพิ่มขึ้น ๑,๐๐๐ ไร่ ๓. ร้อยละจำนวนแปลงที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP ร้อยละ ๗๐ ๔. จำนวนเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ (ราย/ปี) ๕๐๐ ราย ๕. จำนวนพื้นที่ปลูกไม้ผลที่เพิ่มขึ้น ๕๐๐ ไร่</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๖. พื้นที่ดำเนินการ	สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	พื้นที่ ๖ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเดชอุดม บุญศรี นาจะหลวย น้ำยืน น้ำขุ่น พงศรีอุดม และสว่างวีระวงศ์
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	ส่งเสริมการผลิตกล้วยหอมทองแบบครบวงจร
	<ol style="list-style-type: none"> คัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ ฝึกอบรมชี้แจงทำความเข้าใจเกษตรกรเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าร่วมโครงการ สนับสนุนปัจจัยการผลิตที่จำเป็นในการผลิตกล้วยหอมทอง การส่งเสริมผลิตปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง การจัดกระบวนการเรียนรู้การผลิตกล้วยหอมทอง การตรวจรับรองมาตรฐาน GAP
งบประมาณ	๙,๘๕๘,๕๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	เพิ่มศักยภาพการผลิตไม้ผลคุณภาพเชิงการค้า
	<ol style="list-style-type: none"> เตรียมความพร้อมก่อนเข้าร่วมโครงการ สนับสนุนวัสดุในการเพิ่มศักยภาพการผลิต ส่งเสริมการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง จัดกระบวนการเรียนรู้การผลิตไม้ผลคุณภาพ GAP จัดทำระบบน้ำเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต การบริหารจัดการโครงการ
งบประมาณ	๕,๖๗๒,๕๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	การยกระดับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป
	<ol style="list-style-type: none"> การฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้าเกษตรและบรรจุภัณฑ์ การศึกษาดูงานกลุ่มธุรกิจต้นแบบ การฝึกอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่การรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรแปรรูป การพัฒนากลุ่มผู้ผลิตสินค้าเกษตรแปรรูปต้นแบบสู่มาตรฐาน มหกรรมสินค้าเกษตรแปรรูป
งบประมาณ	๔,๔๐๑,๘๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๒๒,๔๓๒,๘๐๐ บาท / ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑.จำนวนเกษตรกร/พื้นที่ปลูกกล้วยหอมทองเพิ่มขึ้น จำนวน ๕๐๐ ราย/๑,๐๐๐ไร่

หัวข้อ	รายละเอียด
	๒. กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชนได้รับการยกระดับการพัฒนา ผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป จำนวน ๘ กลุ่ม ๓. กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน ได้รับการพัฒนาเข้าสู่มาตรฐาน ๘ กลุ่ม
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เพิ่มพื้นที่ปลูกกล้วยหอมทองในจังหวัดอุบลราชธานี ๑,๐๐๐ ไร่ ๒. เกษตรกรเข้าร่วมโครงการมีรายได้จากการขายผลผลิต ๔๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ ปี ๓. เกษตรกรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ นำความรู้ที่ได้รับจากการอบรม ไปเพิ่มประสิทธิภาพการแปรรูปผลผลิตเกษตรของกลุ่ม ๔. กลุ่มเป้าหมายมีช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์และมีการ เชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตพืชเคียวมันให้มีมูลค่าสูง ปี ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>พืชเคียวมัน หมายถึง พวงกั่วที่เน้นบริโภคแต่เมล็ดและมักจะมีเปลือกค่อนข้างแข็ง เคี้ยวแล้วให้รสชาติมันๆ อร่อย เป็นที่นิยมของผู้บริโภคเป็นอย่างมาก ที่เรารู้จักและคุ้นเคยในที่นี้ คือ มะม่วงหิมพานต์ ปัจจุบันมีการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถปลูกให้ได้ผลผลิตสูงในประเทศไทย เป็นพืชที่ปลูกง่าย ต้านทานโรคแมลงศัตรูพืชได้ดี เจริญเติบโตเร็ว ให้ผลผลิตเร็วเพียงแค่ ๒ ปี ให้ผลผลิตนานหลายสิบปี ดูแลรักษาง่าย ต้องอิงหลักวิชาการเกษตรเข้าช่วยจะสามารถให้ผลผลิตสูงเป็นพืชที่ปลูกเพื่อเป็นรายได้ได้เป็นอย่างดี ผลิตภัณฑ์เมล็ดมะม่วงหิมพานต์ได้รับความนิยมจากผู้บริโภคทั่วโลก เนื่องจากมีคุณค่าทางโภชนาการ มีกลิ่นและรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ที่เปลือกหุ้มเมล็ดจะมีน้ำมันออกฤทธิ์เป็นกรดอย่างแรง ถ้าถูกผิวหนังจะพองเป็นแผลเปื่อย แต่ใช้ประโยชน์ได้หลายอย่าง ทำสีย้อม และใช้ทาผลิตภัณฑ์ไม้ป้องกันปลวก มอด ใช้ในอุตสาหกรรมพลาสติก อุปกรณ์รถยนต์ กระเบื้องยางปูพื้น ฉนวนหุ้มสายไฟฟ้า เป็นต้น</p> <p>จึงเป็นโอกาสของเกษตรกรปัจจุบันผลิตภัณฑ์พืชเคียวมัน มะคาเดเมียและมะม่วงหิมพานต์ เป็นที่นิยมของผู้บริโภคเป็นอย่างมาก และมีคุณค่าทางโภชนาการสูง ตลาดผู้บริโภคมมีความต้องการเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ แต่ยังพบว่า พื้นที่ปลูกยังมีจำกัด เนื่องจากเกษตรกรยังไม่มีความรู้การผลิตตลอดจนการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น จึงมีความจำเป็นต้องมีความรู้แก่เกษตรกรด้านเทคโนโลยี การส่งเสริมพัฒนาการผลิต การแปรรูปและการตลาด เพื่อพัฒนาการผลิตให้เพียงพอต่อความต้องการ ดังนั้นจึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชเคียวมัน มะม่วงหิมพานต์เพื่อความยั่งยืน เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพการผลิตให้เพียงพอต่อความต้องการ สร้างอาชีพสร้างรายได้และยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรให้มั่นคง และยังเป็นการรักษาสิ่งแวดล้อมได้ จึงมีความจำเป็นต้องขยายพื้นที่ในการเพาะปลูกไม้ผล รวมทั้งให้ความรู้เกษตรกรในการดูแลสวนผลไม้ให้มีความถูกต้องตามความต้องการของตลาด สนับสนุนปัจจัยการผลิตต้นแบบและให้องค์ความรู้แก่เกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการขยายปริมาณการผลิตเพิ่มรายได้และเป็นต้นแบบเพื่อขยายการผลิตสู่พี่น้องเกษตรกรในพื้นที่ข้างเคียงต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรพืชเคียวมันให้ได้มาตรฐาน GAP ให้มีมูลค่าสูง เพิ่มโอกาสในการแข่งขันทางการตลาดสินค้าเกษตรและเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตไม้ผลคุณภาพให้เกษตรกรปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. จำนวนเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ ๕๐๐ ราย/ปี (รวม ๒,๐๐๐ ราย ในปี ๒๕๗๐)

หัวข้อ	รายละเอียด
	๒. จำนวนพื้นที่ปลูกไม้ผลที่เพิ่มขึ้น ๑,๕๐๐ ไร่/ปี (รวม ๖,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๗๐)
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ ๒๕ อำเภอ ของจังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	๑. เตรียมความพร้อมก่อนเข้าร่วมโครงการ ๒. สนับสนุนวัสดุในการเพิ่มศักยภาพการผลิต ๓. ส่งเสริมการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง ๔. จัดกระบวนการเรียนรู้การผลิตพืชเคี้ยวมัน ๕. จัดทำระบบน้ำเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต ๖. สนับสนุนวัสดุในการแปรรูปและบรรจุภัณฑ์ ๗. ส่งเสริมระบบการตลาดและเพิ่มช่องทางการจำหน่ายให้ผู้ผลิตมากขึ้น ๘. การบริหารจัดการโครงการ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	จำนวน ๕,๖๗๒,๕๐๐ บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	จำนวนเกษตรกร/พื้นที่การผลิตพืชเคี้ยวมันเพิ่มขึ้น จำนวน ๕๐๐ ราย/ ๑,๕๐๐ ไร่/ปี
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เพิ่มพื้นที่การผลิตไม้ผลในจังหวัดอุบลราชธานี ๑,๕๐๐ ไร่ ๒. เกษตรกรเข้าร่วมโครงการมีรายได้จากการขายผลผลิต ๑๔,๔๐๐,๐๐ บาท/ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตไม้ดอกไม้ประดับแบบครบวงจร
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จากยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน แผนแม่บท ด้านการเกษตรแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนนโยบายรัฐบาลที่มุ่งเน้นการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ด้วยการเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการค้าไทยทุกระดับ ให้สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างรายได้ให้เกษตรกรและผู้มีรายได้น้อย โดยการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น (Local Economy) มุ่งเน้นการสร้างการเจริญเติบโตจากภายในประเทศ ส่งเสริมการค้าการลงทุนภายในท้องถิ่น สร้างชุมชนให้เข้มแข็ง มีความสามารถในการแข่งขันที่จะผลักดันให้สินค้าเกษตรไทยเป็นที่รู้จัก เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าชุมชนอย่างยั่งยืน ประเทศไทยมีศักยภาพสูงในการผลิตและส่งออกไม้ดอกไม้ประดับ เนื่องจากมีสภาพภูมิอากาศและภูมิประเทศที่เหมาะสม มีการพัฒนาเทคโนโลยีการปลูกและดูแลรักษาที่มีประสิทธิภาพและต้นทุนต่ำ มีการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตต้นพันธุ์จากการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อที่มีคุณภาพ เกษตรกรมีความรู้และประสบการณ์ในการปลูกและขยายพันธุ์ในสถานการณ์ปัจจุบันที่ประเทศไทยกำลังจะเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๙ และมีการเปิดการค้าเสรีกับหลายประเทศ ก็เป็นโอกาสให้ไม้ดอกไม้ประดับของไทยสามารถขยายการส่งออกเพิ่มขึ้นได้ แต่อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันการผลิตไม้ดอกไม้ประดับบางชนิด เช่น กุหลาบ เบญจมาศ มะลิ ดาวเรือง บัว เป็นต้น เกษตรกรยังมีการใช้สารเคมีในปริมาณมาก บางครั้งเกินความจำเป็น ทำให้สิ้นเปลืองและมีต้นทุนการผลิตสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของเกษตรกร และสิ่งแวดล้อม ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกษตรกรมีการผลิตไม้ดอกไม้ประดับที่มีคุณภาพ มาตรฐาน มีความปลอดภัย สามารถลดต้นทุนการผลิตได้ รวมถึงการสนับสนุนให้มีการพัฒนาพันธุ์เพื่อให้มีพันธุ์ใหม่ๆ ออกมาสู่ตลาด จึงควรมีการส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ในการผลิตไม้ดอกไม้ประดับอย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย เป็นการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของไม้ดอกไม้ประดับของไทย และคุณภาพชีวิตที่ดีของเกษตรกรไทยในอนาคต</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตไม้ดอกไม้ประดับ ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของจังหวัด ๒. เพื่อสร้างการรับรู้ประชาสัมพันธ์การผลิตไม้ดอกไม้ประดับและสร้างรายได้ให้ชุมชนอย่างยั่งยืน ๓. เพื่อส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงระบบการผลิตเกษตรไปสู่เกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. พื้นที่การผลิตไม้ดอกไม้ประดับจังหวัดอุบลราชธานี ปีละ ๑๕๐ ไร่ (รวม ๔ ปี ๖๐๐ ไร่) ๒. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มจากการผลิตไม้ดอกไม้ประดับ ๒๔๐,๐๐๐ บาท/ไร่ (๓๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี)
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ ๕ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี อำเภวารินชำราบ อำเภอสว่างวีระวงศ์ อำเภอเดชอุดม และอำเภอน้ำยืน
๗. กิจกรรมหลัก	๑. พัฒนาศักยภาพการผลิตไม้ดอกไม้ประดับเชิงการค้า ๑.๑ จัดอบรมเตรียมความพร้อมเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ ๑.๒ จัดอบรมเกษตรกรตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกร (ไม้ดอกไม้ประดับ จำนวน ๓ ครั้ง) ๑.๓ นำเกษตรกรทัศนศึกษาดูงานในแปลงไม้ดอกไม้ประดับที่ประสบความสำเร็จ ๑.๔ สนับสนุนปัจจัยการผลิตให้แก่เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๑.๕ จัดทำศูนย์บริหารจัดการศัตรูพืชชุมชน (ศจช.) ไม้ดอกไม้ประดับ ๑.๖ จัดทำเอกสารวิชาการการผลิตไม้ดอกไม้ประดับคุณภาพดี ๒. พัฒนาการผลิตไม้ผลเพื่อเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐาน GAP ไม้ดอกไม้ประดับ ๒.๑ อบรมเกษตรกร เรื่องระบบการผลิตไม้ดอกไม้ประดับตามมาตรฐาน GAP พืช ๓. พัฒนาการผลิต การตลาดไม้ดอกไม้ประดับและการประชาสัมพันธ์ของจังหวัดอุบลราชธานี ๓.๑ จัดสัมมนาเชื่อมโยงการผลิตและการตลาดไม้ดอกไม้ประดับ ๓.๒ จัดงานรณรงค์และประชาสัมพันธ์แหล่งผลิตไม้ดอกไม้ประดับคุณภาพดี ๔ การบริหารจัดการและประเมินผลโครงการระดับจังหวัด/อำเภอ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑,๙๐๐,๕๐๐ บาท/ปี (รวม ๔ ปี ๗,๖๐๒,๐๐๐ บาท)
๑๑. ผลผลิต (output)	จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมการผลิตไม้ดอกไม้ประดับ ๗๕๐ ราย ปีละ ๑๕๐ ไร่ (รวม ๔ ปี ๖๐๐ ไร่)
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เกษตรกรมีรายได้เพิ่มจากการผลิตไม้ดอกไม้ประดับ ๒๔๐,๐๐๐ บาท/ไร่ (๓๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี)

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการผลิตสินค้าคุณภาพสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) สินค้าข้าวหอมมะลิอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>นโยบายรัฐบาลที่มุ่งเน้นการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ด้วยการเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการค้าไทยทุกระดับ ให้สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างรายได้ให้เกษตรกรและผู้มีรายได้น้อย โดยการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น (Local Economy) มุ่งเน้นการสร้างการเจริญเติบโตจากภายในประเทศ ส่งเสริมการค้าการลงทุนภายในท้องถิ่น สร้างชุมชนให้เข้มแข็งมีความสามารถในการแข่งขันที่จะผลักดันให้สินค้า GI ไทยเป็นที่รู้จักในต่างประเทศ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าชุมชนอย่างยั่งยืน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามนโยบายรัฐบาล การสร้างชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจกรมทรัพย์สินทาง จึงได้จัดทำโครงการสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ไทยเข้มแข็งสู่สากลเพื่อกระตุ้นให้ผู้ประกอบการค้าเกษตรกร และชุมชนต่างๆ เล็งเห็นความสำคัญของการจัดทำระบบควบคุมตรวจสอบสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนแล้ว เพื่อให้กระบวนการผลิตสินค้า GI ของไทยได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล สามารถติดตราสัญลักษณ์ GI ไทย ซึ่งจะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าของสินค้าไทย ขณะเดียวกันก็จะช่วยให้สินค้า GI ไทยสามารถสร้างเรื่องราว (Story) ที่จะบ่งบอกถึงความแตกต่างเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ชื่อเสียง และแหล่งผลิตช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ชุมชนและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น และต่อยอดเป็นเส้นทางท่องเที่ยวของประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้สินค้า GI ไทยได้มาตรฐานสามารถส่งออกและทำตลาดได้ในสากล รูปแบบการทำนาเพื่อผลิตข้าวของเกษตรกรจังหวัดอุบลราชธานี ในอดีตจะมีความพิถีพิถันในการปลูกข้าว ใช้วิธีทำนาดำร่วมกับใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในนาข้าว และเกี่ยวข้าวด้วยมือ จึงทำให้นาข้าวไม่มีวัชพืชและชาวนาสามารถคัดเลือกเมล็ดพันธุ์จากรวงข้าวที่สมบูรณ์ได้ และคัดแยกพันธุ์ปลอมปนออก จึงเป็นการรักษาความบริสุทธิ์ของข้าวหอมมะลิเอาไว้ได้ แม้ว่าปัจจุบันวิธีการทำเกษตรของชาวนาในจังหวัดอุบลราชธานี จะแตกต่างไปจากเดิมมากมีการใช้เครื่องจักรกลเข้ามาช่วยและใช้ปุ๋ยเคมีมากขึ้น แต่ไม่ได้ทำให้คุณภาพข้าวหอมมะลิตดลง เนื่องจากการคัดเลือกเมล็ดพันธุ์ที่ได้มาตรฐาน ซึ่งเป็นวิถีชุมชนที่ยังคงสืบทอดจนถึงปัจจุบัน</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อสร้างความเชื่อถือในคุณภาพและมาตรฐานสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย</p> <p>๒. เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้เห็นถึงประโยชน์และกระตุ้นให้ชุมชนต่างๆ เข้าสู่ระบบสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทยมากยิ่งขึ้น</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	พื้นที่การผลิตข้าวหอมมะลิ GI จังหวัดอุบลราชธานี เพิ่มขึ้นปีละ ๓๐,๐๐๐ ไร่
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ ๒๕ อำเภอ ในจังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	การส่งเสริมระบบการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพและมาตรฐานสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) สินค้าข้าวหอมมะลิอุบลราชธานี
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี, ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวอุบลราชธานี, สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	จำนวน ๙,๖๔๕,๙๐๐ บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมการผลิตข้าวหอมมะลิตามคุณภาพและมาตรฐานสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI ข้าวหอมมะลิอุบลราชธานี ๕,๐๐๐ ราย
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. ผลผลิตข้าวหอมมะลิของเกษตรกรได้รับการรับรองมาตรฐาน GI สอดคล้องกับความต้องการของตลาดส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น</p> <p>๒. เกษตรกรที่ผลิตข้าวหอมมะลิตามระบบคุณภาพและมาตรฐานสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI ข้าวหอมมะลิอุบลราชธานี มีรายได้จากการจำหน่ายสูงขึ้น</p> <p>๓. จังหวัดอุบลราชธานีมีผลผลิตข้าวหอมมะลิ GI ป้อนให้กับผู้ประกอบการอย่างเพียงพอ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>เศรษฐกิจโลกยังอยู่ในช่วงของการฟื้นตัวจากปัญหาวิกฤตต่างๆ การแข่งขันในตลาดโลกจะรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ มุ่งเน้นการนำนวัตกรรมมาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการและการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ สร้างรายได้และกระจายรายได้สู่คนในชุมชนอย่างทั่วถึง อันจะนำมาซึ่งความเข้มแข็งของทั้งเศรษฐกิจในภาพรวมและเศรษฐกิจฐานรากตามหลักการพัฒนายั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนาภาคการเกษตร โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๗๐ แผนงาน ประเด็นการพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ที่ ๒ การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง มันสำปะหลังเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญและมีพื้นที่ปลูกมากเป็นอันดับ ๒ รองจากพื้นที่ปลูกข้าวในจังหวัดอุบลราชธานี ปัจจุบันความต้องการมันสำปะหลังในจังหวัดอุบลราชธานีมีความต้องการสูงมาก โดยเฉพาะด้านอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องจากมีโรงงานผลิตแป้งมันสำปะหลังตั้งอยู่ในพื้นที่ ๓ โรง โรงงานผลิตเอทานอล ๑ โรง ความต้องการผลผลิตมันสำปะหลังมากกว่า ปี ละ ๒ ล้านตัน แต่จังหวัดอุบลราชธานีมีกำลังการผลิตได้เพียงปีละ ๑.๖ ล้านตัน</p> <p>จึงมีความจำเป็นต้องขยายพื้นที่ในการเพาะปลูกมันสำปะหลังคุณภาพดีเพื่อป้อนโรงงาน และจำเป็นต้องให้ความรู้เกษตรกรในการผลิตมันสำปะหลังให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด สนับสนุนปัจจัยการผลิตต้นแบบและให้องค์ความรู้แก่เกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการขยายปริมาณการผลิตเพิ่มรายได้และเป็นต้นแบบเพื่อขยายการผลิตสู่พี่น้องเกษตรกรในพื้นที่ข้างเคียงต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิตมันสำปะหลังเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด</p> <p>๒. เพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชนและชุมชนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑. จำนวนเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ ๙๖๐ ราย</p> <p>๒. จำนวนพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังอินทรีย์ที่เพิ่มขึ้น ๒,๘๘๐ ไร่</p>
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ ๑๓ อำเภอ จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<p>๑. เตรียมความพร้อมก่อนเข้าร่วมโครงการ</p> <p>๒. สนับสนุนวัสดุในการเพิ่มศักยภาพการผลิต</p> <p>๓. ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในขบวนการผลิต</p> <p>๔. จัดกระบวนการเรียนรู้การผลิตมันสำปะหลังคุณภาพดี</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	๕. จัดทำระบบแนวกันชนสร้างรายได้และรักษาระบบนิเวศวิทยา ๖. จัดทำจุดบริการด้านการตลาดการรวบรวมผลผลิตเข้าสู่โรงงาน ๗. การบริหารจัดการโครงการ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	จำนวน ๑๒,๗๗๘,๕๐๐ บาท /ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	จำนวนเกษตรกร/พื้นที่การผลิตมันสำปะหลังเพิ่มขึ้น ๙๖๐ ราย/ ๒,๘๘๐ ไร่
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เพิ่มพื้นที่การผลิตมันสำปะหลังในจังหวัดอุบลราชธานี ๒,๘๘๐ ไร่ ๒. เกษตรกรเข้าร่วมโครงการมีรายได้จากการขายผลผลิตเพิ่มขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตมะเขือเทศหวานทานผลสดอุบลราชธานีในระบบอินทรีย์ ปี ๒๕๖๗
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นการเกษตร การเกษตรสร้างมูลค่า ประเทศไทยเป็นหนึ่งในผู้เล่นสำคัญด้านการผลิตและการค้าสินค้าเกษตรในเวทีโลกด้วยพื้นฐานทางพืชเกษตรเขตร้อน และมีข้อได้เปรียบด้านความหลากหลายทางชีวภาพที่สามารถพัฒนาต่อยอดโครงสร้างธุรกิจการเกษตรด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่มเน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร เพื่อรักษาฐานรายได้เดิมและสร้างฐานอนาคตใหม่ที่สร้างรายได้สูง ทั้งเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (๒๕๖๐-๖๔) ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เศรษฐกิจโลกยังอยู่ในช่วงของการฟื้นตัวจากปัญหาวิกฤติต่างๆ การแข่งขันในตลาดโลกจะรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ มุ่งเน้นการนำนวัตกรรมมาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการและการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ สร้างรายได้และกระจายรายได้สู่คนในชุมชนอย่างทั่วถึง อันจะนำมาซึ่งความเข้มแข็งของทั้งเศรษฐกิจในภาพรวมและเศรษฐกิจฐานรากตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนาภาคการเกษตร โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๗๐ แผนงาน ประเด็นการพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ที่ ๒ การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง จังหวัดอุบลราชธานี ได้มีกลุ่มเกษตรกรที่ปลูกมะเขือเทศรับประทานสดและมีนักวิชาการนักปรับปรุงพันธุ์มะเขือเทศในสถาบันการศึกษาพัฒนาสายพันธุ์มะเขือเทศรับประทานสดที่เป็นพันธุ์อุบลราชธานี (อุบลสวีต) ที่มีลักษณะดีเด่นด้านความหวานและที่สำคัญสามารถผลิตได้ยาวนานกว่าฤดูปลูกปกติ เพื่อให้เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการผลิตและเป็นการสนับสนุนการเกษตรที่มุ่งให้ผลตอบแทนมูลค่าสูง ให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน สามารถพัฒนาตนเองเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับเกษตรกรรายอื่นๆ ได้อย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ จึงได้จัดทำโครงการยกระดับคุณภาพการผลิตสินค้าทางการเกษตรมูลค่าสูง ปี ๒๕๖๗ และการสนับสนุนปัจจัยการผลิตสำหรับกลุ่มเกษตรกรที่</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	เข้าร่วมโครงการฯ สำหรับการพัฒนาและยกระดับการเกษตรด้วยแนวคิดวิธีการส่งเสริมการผลิตเกษตรที่มีมูลค่าสูง ขึ้น
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตเกษตรให้มีคุณภาพและปริมาณการมีมูลค่าที่สูงกว่าสินค้าเกษตรทั่วไป ๒. เพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชนและชุมชนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ๓. เพื่อส่งเสริมให้กลุ่มเกษตรกรมีการนำเทคโนโลยี/นวัตกรรมมาปรับใช้ในการทำเกษตรตามนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ปี ๒๕๖๖-๗๐ ๔. เพื่อสร้างความเชื่อมโยงกับโครงการโรงพยาบาลอาหารปลอดภัย นโยบายของกระทรวงสาธารณสุข และยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ระบุตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายจากการดำเนินโครงการ โดยต้องสามารถวัดความสำเร็จของการดำเนินโครงการได้
๖. พื้นที่เป้าหมาย	วิสาหกิจชุมชน/กลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตร ๕ กลุ่ม (เกษตรกรจำนวน ๑๐๐ ราย/ปี)
๗. กิจกรรมหลัก	๑. เตรียมความพร้อมก่อนเข้าร่วมโครงการ ๒. อบรมการปลูกมะเขือเทศหวานทานผลสดอุบล สวีทในระบบอินทรีย์ และการฝึกปฏิบัติ ๓. สนับสนุนวัสดุในการเพิ่มศักยภาพการผลิตมะเขือเทศหวานทานผลสดอุบลสวีทในระบบอินทรีย์ ๔. สนับสนุนโรงเรือนสำหรับปลูกมะเขือเทศหวานทานผลสดอุบลสวีทต้นแบบ ๕. การตรวจรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ PGS ๖. ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้สินค้ามะเขือเทศหวานทานผลสดอุบลสวีท ๗. การบริหารจัดการโครงการ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี วิสาหกิจชุมชนร่วมโครงการ, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	จำนวนเงิน ๕,๑๔๖,๕๐๐ บาท (ห้าล้านหนึ่งแสนสี่หมื่นหกพันห้าร้อยบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (output)	๑. มีผลผลิตปลูกมะเขือเทศผลทานสด จำนวน ๔,๘๐๐ กิโลกรัม/ปี ๒. เกษตรกรเข้าร่วมโครงการมีรายได้จากการจำหน่ายมะเขือเทศผลทานสด ๑,๔๔๐,๐๐๐ บาท/ปี
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เพิ่มรายได้จากการจำหน่ายผลผลิตมะเขือเทศ ๑,๔๔๐,๐๐๐บาท/ปี ๒. เพิ่มการจ้างงาน/รักษาการจ้างงาน ๑๐๐ คน/ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนากิจการบริการจัดการศัตรูพืชอย่างครบวงจร
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จากนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาเศรษฐกิจภาคการเกษตรโดยลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตที่เหมาะสมการลดความเสี่ยงจากความเสียหายจากภัยศัตรูพืช เนื่องจากสภาพปัจจุบันพื้นที่ทางการเกษตรได้รับความเสียหายจากโรคและแมลงเกษตรกรจึงมีการลงทุนด้านการป้องกันและควบคุมการระบาดของแมลงเพิ่มขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น การส่งเสริมและพัฒนาให้เกษตรกรมีการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและปริมาณ ลดความเสียหายจากโรคและแมลงศัตรูพืช ในนามของ”ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน”ที่เป็นกลไกหนึ่งที่จะช่วยให้เกษตรกรมีการรวมกลุ่ม และมีแนวทางปฏิบัติด้านการจัดการศัตรูพืชด้วยเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืชที่มุ่งเน้นและใส่ใจเรื่องความปลอดภัยต่อตัวเกษตรกรและสิ่งแวดล้อมด้วยหลักการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน หรือ IPM ซึ่งรูปแบบของการบริการของศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน คือการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรด้วยกลุ่มเกษตรกรมีการแนะนำถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการจัดการศัตรูพืช การบริการคลินิกพืช การจัดทำแปลงติดตามสถานการณ์ การส่งเสริมการใช้ชีวภัณฑ์ และใช้ประโยชน์จากศัตรูธรรมชาติ ซึ่งมีเครือข่ายการทำงานในพื้นที่ ๒๕ อำเภอของจังหวัดอุบลราชธานี การส่งเสริมให้ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชนมีความสามารถในการบริการให้เป็นศูนย์กลางหรือแบบครบวงจร หรือ one stop service จะสามารถช่วยเหลือและพัฒนาเกษตรกรให้มีความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพปลอดภัยต่อผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อมภายใต้ต้นทุนการผลิตที่เหมาะสมอีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพสามารถปรับตัวและสร้าง ภูมิคุ้มกันรองรับการเกิดภัยพิบัติธรรมชาติและโรคระบาด</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนากิจการบริการจัดการศัตรูพืชให้มีคุณภาพปลอดภัย ๒. เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร ๓. เพื่อให้มีการบริหารจัดการศัตรูพืชอย่างครบวงจร</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>กลุ่มเป้าหมายได้แก่ กลุ่มสมาชิกศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน กลุ่มสมาร์ทฟาร์มเมอร์ ยังสมาร์ทฟาร์มเมอร์ อาสาสมัครเกษตรกรหมู่บ้าน และผู้ที่สนใจ ที่มีอาชีพเกษตรกรและขึ้นทะเบียนเกษตรกรกับกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และมีการรวมกลุ่มกันผลิตทางการเกษตรอยู่แล้ว</p>
๖. พื้นที่เป้าหมาย	๒๕ อำเภอ ในจังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<p>๑. ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้และรับสมัครเข้าร่วมโครงการ ๒. เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการศัตรูพืช เพื่อพัฒนากิจการบริการจัดการศัตรูพืช</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓. จัดทำแปลงต้นแบบและวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ด้านการอารักขาพืช เพื่อสนับสนุนการให้บริการคลินิกพืช ๔. เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการคลินิกพืช เพื่อพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย ๕. ติดตามให้คำแนะนำและประเมินผล
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๒,๗๗๑,๖๐๐ บาท /ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	๑. เกษตรกร สมาชิกศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน ได้รับการพัฒนาทักษะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพและบริการเกษตรกร ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ๒. ศูนย์บริการด้านการผลิตพืชปลอดภัยสำหรับบริการเกษตรกรในพื้นที่ ๒๕ อำเภอ ๓. ผลผลิตเกษตรมีคุณภาพ ปลอดภัย สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ๒. เกษตรกรมีความสามารถพึ่งตนเองได้ในการจัดการผลผลิตและทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างมีคุณค่า

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร อำนาจเจริญ มีพื้นที่ ๑๒.๐๕ ล้านไร่ มีผลผลิตทางการเกษตรหลัก คือข้าวหอมมะลิ มันสำปะหลัง ยางพารา อ้อยโรงงาน พริก หอม กระเทียม เงาะ ทูเรียน ส่วนใหญ่จำหน่ายเป็นผลผลิตขั้นต้น (Mass Product) ซึ่งได้ผลตอบแทนค่อนข้างน้อย กลุ่มจังหวัด จึงมีเป้าหมายในการพัฒนาด้านการเกษตร คือเพิ่มพื้นที่ผลิตข้าวหอมมะลิ อินทรีย์และสินค้าเกษตรอินทรีย์อื่นๆ ที่ได้มาตรฐาน เป้าหมาย ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) พื้นที่ ๑ ล้านไร่ รวมทั้งจุดยืนการพัฒนา (Positioning) การเป็นศูนย์กลางของนวัตกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์ การแปรรูปผลผลิตเกษตรให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน เป็นแนวทางพัฒนาที่จะเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรให้มีราคาสูงขึ้น และทำให้คนในชุมชนมีอาชีพเสริม มีงานทำตลอดปี ซึ่งสอดคล้องกับศักยภาพของกลุ่ม/องค์กรเกษตรกรของกลุ่มจังหวัด เช่นกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ที่สามารถพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานและการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ไปสู่ SMEs และการผลิตเชิงพาณิชย์ แต่ยังคงขาดการพัฒนาต่อยอดด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ เนื่องจากไม่มี งบประมาณและการสนับสนุนจากภาครัฐอย่างเพียงพอ ขาดเทคโนโลยี เครื่องมือ ที่เหมาะสมสำหรับใช้ในการทดสอบ ทดลอง เพื่อการสร้างสรรค์บรรจุภัณฑ์หรือสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่มีมาตรฐานมีความสวยงาม เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ให้มีราคาสูงขึ้น การส่งเสริมและพัฒนากการแปรรูปสินค้าเกษตรเพิ่มมูลค่าในกลุ่มเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน จึงเป็นแนวทางการขับเคลื่อนการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า เพื่อกระตุ้นให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า(Value added) ส่งผลให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจในส่วนภูมิภาค ซึ่งการส่งเสริมพัฒนา SMEs ในภูมิภาคให้มีความเข้มแข็งนั้นเป็นรากฐานที่ดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อยกระดับกลุ่มผู้ผลิตให้มีความรู้ และทักษะในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรแปรรูป ๒. เพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์แปรรูปด้านการเกษตรให้ได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้าจากสถาบันมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ๓. เพื่อต่อยอดองค์ความรู้การพัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ให้กับกลุ่มเกษตรกรที่มีความต้องการเสริมศักยภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ตัวชี้วัดที่ ๑: กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน ได้รับการยกระดับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป ๑๐๐ กลุ่ม ตัวชี้วัดที่ ๒ กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน ได้รับการพัฒนาเข้าสู่มาตรฐาน ๑๐ กลุ่ม
๖. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่ จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ และอำนาจเจริญ จำนวน ๑๐๐ กลุ่ม
๗. กิจกรรมหลัก	๑) การฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้าเกษตรและบรรจุภัณฑ์ ๒) การศึกษาดูงานกลุ่มธุรกิจต้นแบบ ๓) การฝึกอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่การรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรแปรรูป ๔) การพัฒนากลุ่มผู้ผลิตสินค้าเกษตรแปรรูปต้นแบบสู่มาตรฐาน ๕) มหกรรมสินค้าเกษตรแปรรูป
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๗,๑๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	๑. กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน ได้รับการยกระดับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป จำนวน ๑๐๐ กลุ่ม ๒. กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน ได้รับการพัฒนาเข้าสู่มาตรฐาน ๑๐ กลุ่ม
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ นำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปเพิ่มประสิทธิภาพการแปรรูปผลผลิตเกษตรของกลุ่ม ๒. กลุ่มเป้าหมาย มีช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์และมีการเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการปลูกพืชมูลค่าสูงเพื่อเสริมรายได้เกษตรกรผู้ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศในแม่น้ำโขง
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดอุบลราชธานี มีชุมชนที่อาศัยอยู่ริมโขงจำนวน ๕๒ หมู่บ้าน ใน ๕ อำเภอ ได้แก่อำเภอศรีเมืองใหม่ อำเภอโขงเจียม อำเภอเขมรราช อำเภอนาตาล และอำเภอโพธิ์ไทร ซึ่งอาชีพหลักของคนในชุมชน คือ อาชีพเกษตรกรรม โดยส่วนใหญ่เป็นการปลูกพืชไร่ เช่น ข้าว และมันสำปะหลัง แต่เนื่องด้วยพื้นที่ริมแม่น้ำโขงส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าไม้ และพื้นที่อุทยาน จึงไม่สามารถขยายพื้นที่ทำการเกษตรได้ เกษตรกรแต่ละรายจึงมีพื้นที่ทำการเกษตรที่จำกัด ส่งผลให้การปลูกพืชไร่ ไม่เพียงพอต่อการสร้างรายได้ เกษตรกรจึงอาศัยพื้นที่ตลิ่งแม่น้ำโขงในการปลูกพืชอายุสั้นเพื่อสร้างรายได้เสริม</p> <p>แต่ในสถานการณ์ปัจจุบัน ระบบนิเวศของแม่น้ำโขงมีการเปลี่ยนแปลงไป คือ มีระดับน้ำที่สูงขึ้นและลดลงอย่างรวดเร็ว ประกอบกับมีกระแสน้ำที่ไหลเชี่ยว ส่งผลให้ผลผลิตที่ปลูกริมโขงถูกน้ำท่วมเสียหาย และตลิ่งถูกกัดเซาะทำให้พื้นที่ปลูกพืชลดลง ซึ่งเป็นปัญหาที่เกษตรกรริมโขงพบและยังไม่สามารถแก้ไขได้</p> <p>เนื่องด้วยสภาพพื้นที่ทำการเกษตรของเกษตรกรมีจำนวนจำกัด ประกอบกับไม่สามารถใช้ประโยชน์จากพื้นที่ริมโขงได้อย่างในอดีต จึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้พื้นที่ทำการเกษตรที่มีจำนวนจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด คือ การทำการเกษตรตามแนวคิด “ทำน้อย ได้มาก” โดยการปลูกพืชใช้พื้นที่น้อยแต่ให้ผลตอบแทนสูงตามความเหมาะสมของพื้นที่และแบ่งการปลูกออกเป็น ๓ ระยะ คือ ระยะสั้น (พืชผัก) ระยะกลาง (ไม้ผลอายุสั้น) ระยะยาว (ไม้ผลอายุยาว) ที่สามารถขยายพันธุ์ได้ง่ายในพื้นที่ไม่เกิน ๑ ไร่ เพื่อที่จะสามารถสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรตลอดปี และส่งเสริมให้เกษตรกรที่ปลูกพืชชนิดเดียวกันจัดตั้งเป็นกลุ่มองค์กร เพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานองค์กรต่างๆ เข้าถึงนโยบายภาครัฐ สร้างเครือข่ายการผลิตและเชื่อมโยงถึงการตลาดและพัฒนาสู่การเป็นศูนย์เรียนรู้ต้นแบบ เพื่อถ่ายทอดความรู้สู่คนในชุมชนและขยายพื้นที่ทำการเกษตรตามแนวคิด “ทำน้อย ได้มาก” มากขึ้น จะส่งผลให้การเกษตรในพื้นที่แม่น้ำโขงพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน</p>
๔. วัตถุประสงค์โครงการ	<p>๑. เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรผู้ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศในแม่น้ำโขง</p> <p>๒. เพื่อพัฒนาเกษตรกรสู่การผลิตพืชมูลค่าสูง</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>ตัวชี้วัด</p> <p>๑. เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ จากการปรับเปลี่ยนเป็นการปลูกพืชมูลค่าสูง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๒.เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการได้รับการพัฒนาการผลิตพืชมูลค่าสูงพร้อมทั้งนำไปปฏิบัติและผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าร่วมโครงการ</p> <p><u>เป้าหมาย</u></p> <p>เกษตรกรจำนวน ๑,๕๖๐ ครัวเรือน</p>
<p>๖. พื้นที่ดำเนินการ</p>	<p>เกษตรกรในเขตจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๕ อำเภอ ที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. อำเภอศรีเมืองใหม่ ๒. อำเภอโขงเจียม ๓. อำเภอเขมราฐ ๔. อำเภอนาตาล ๕. อำเภอโพธิ์ไทร
<p>๗. กิจกรรมหลัก</p>	
<p>๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p>	<p>จัดเวทีวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่และจัดทำแผนพัฒนาการผลิตพืชมูลค่าสูง</p>
<p>งบประมาณ</p>	<p>๕๕๖,๐๐๐ บาท / ปี</p>
<p>ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี</p>
<p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. สำนักงานเกษตรอำเภอ ๒. สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
<p>๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p>	<p>ถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมตามแผนการผลิตของเกษตรกร</p>
<p>งบประมาณ</p>	<p>๘๔๙,๗๐๐ บาท / ปี</p>
<p>ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี</p>
<p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. สำนักงานเกษตรอำเภอ ๒. สถานีพัฒนาที่ดินอุบลราชธานี ๓. สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๔ ๔. ศูนย์วิจัยข้าวอุบลราชธานี ๕. ศูนย์วิจัยพืชไร่อุบลราชธานี ๖. โครงการชลประทานอุบลราชธานี ๗. ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี ๘. สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์อุบลราชธานี
<p>๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</p>	<p>สนับสนุนปัจจัยการผลิต วัสดุ อุปกรณ์ ต้นแบบให้เกษตรกร</p>
<p>งบประมาณ</p>	<p>๕,๔๖๐,๐๐๐ บาท/ปี</p>
<p>ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี</p>
<p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>สำนักงานเกษตรอำเภอ</p>
<p>๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔</p>	<p>สร้างเครือข่ายการผลิตและการตลาดกลุ่มผลิตพืชมูลค่าสูง</p>
<p>กิจกรรมย่อยที่ ๑</p>	<p>เวทีสัมมนาสร้างเครือข่ายผู้ผลิตพืชมูลค่าสูงและการตลาดระดับอำเภอ</p>
<p>งบประมาณ</p>	<p>๔๓๐,๐๐๐ บาท(สี่แสนสามหมื่นบาท)</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรอำเภอ
กิจกรรมย่อยที่ ๒	เวทีจัดทำสัญญาความร่วมมือ MOU ระหว่างกลุ่มตลาดและกลุ่มผู้ผลิต
งบประมาณ	๗๕,๖๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรอำเภอ
๖.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕	บริการจัดการโครงการและติดตามประเมินผล
งบประมาณ	๑๐๔,๐๐๐ บาท /ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรอำเภอ
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๙. งบประมาณ	๗,๔๗๕,๓๐๐ บาท /ปี
๑๐. ผลผลิต (Output)	<p>๑. เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการผลิตพืชที่มีมูลค่าสูง อย่างน้อย ๑,๕๖๐ ครัวเรือน พื้นที่ ๑,๕๖๐ ไร่</p> <p>๒. มีเครือข่ายเกษตรกรผู้ผลิตพืชมูลค่าสูงระดับอำเภอ จำนวน ๕ เครือข่าย และระดับจังหวัด จำนวน ๑ เครือข่าย</p>
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<p>๑. เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการ มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการผลิตพืชที่มีมูลค่าสูงในรูปแบบที่เหมาะสมตามศักยภาพของพื้นที่ได้อย่างต่อเนื่อง</p> <p>๒. ได้ต้นแบบการผลิตพืชมูลค่าสูงที่มีความเหมาะสมตามศักยภาพของพื้นที่ และขยายผลไปสู่เกษตรกรรายอื่น ๆ ในตำบล/อำเภอ ให้สามารถแก้ไขปัญหาจากการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศในแม่น้ำโขงได้</p> <p>๓. กลุ่มเครือข่ายผู้ผลิตพืชมูลค่าสูงสามารถขยายจำนวนสมาชิกให้ครอบคลุมพื้นที่ได้รับผลกระทบ เป็นอาชีพทางเลือกที่สามารถเชื่อมโยงกระบวนการผลิตและการตลาดภายนอก ก่อให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนในอาชีพการเกษตร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชพลังงานทดแทน
๒. แนวทางการพัฒนา	เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรไปสู่อุตสาหกรรมอาหารตามแนวทาง BCG Economy
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดอุบลราชธานี มีพื้นที่ ๑๐ ล้านไร่ เป็นที่การเกษตร ๕.๘ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๘ พืชเศรษฐกิจสำคัญคือ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพาราและปาล์มน้ำมัน มันสำปะหลังเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สร้างรายได้ให้กับเกษตรกรในจังหวัดโดยมีเกษตรกรปลูกมันสำปะหลัง ๕๔,๐๐๐ ครัวเรือน พื้นที่ปลูก ๕.๗ แสนไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๕๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ ผลผลิตออกสู่ตลาดรวม ๒ ล้านตันต่อปี โดยมีพื้นที่เหมาะสมสำหรับการปลูกมันสำปะหลัง (S๑, S๒) ๓ ล้านไร่ แต่มีการปลูกมันสำปะหลังในพื้นที่เหมาะสมเพียง ๔.๕ แสนไร่ ส่วนที่เหลือ ๑.๓ แสนไร่ ปลูกในพื้นที่ไม่เหมาะสมหรือเหมาะสมเล็กน้อย (S๓ , N) จึงเห็นได้ว่ามีศักยภาพที่จะขยายพื้นที่ปลูกในพื้นที่เหมาะสมเพิ่มได้อีก ในด้านการตลาดนั้นมีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปมันสำปะหลังขนาดใหญ่ ๔ แห่ง เป็นโรงงานแปรรูปมันสำปะหลัง ๒ แห่ง โรงงานมันเส้น ๑ แห่งและโรงงานผลิตเอทานอล ๑ แห่ง มีความต้องการใช้มันสำปะหลัง ๓.๖ ล้านตันต่อปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมการผลิตเอทานอลในพื้นที่จังหวัดมีกำลังการผลิตเอทานอล ๑๔๖ ล้านลิตรต่อปีมีความต้องการวัตถุดิบหัวมันสำปะหลังสด ๘๔๖,๐๐๐ ตันต่อปี (มันสำปะหลัง ๖ กิโลกรัม ผลิตเอทานอลได้ ๑ ลิตร)</p> <p>สภาพปัญหา/ความต้องการ จากข้อมูล Demand และ Supply จึงเห็นได้ว่าจังหวัดอุบลราชธานี เกษตรกรผลิตมันสำปะหลัง ไม่เพียงพอต่อความต้องการของอุตสาหกรรมคือปริมาณการผลิตของเกษตรกร ๒ ล้านตันต่อปี แก่อุตสาหกรรมต้องการใช้วัตถุดิบมันสำปะหลัง ๓.๖ ล้านตัน ต่อปี จึงมีปริมาณการผลิตไม่เพียงพอต่ออุตสาหกรรมประมาณ ๑.๖ ล้านตัน ด้านศักยภาพของพื้นที่พบว่าพื้นที่เหมาะสมสำหรับการปลูกมันสำปะหลัง ๓ ล้านไร่ แต่มีการปลูกมันสำปะหลังในพื้นที่เหมาะสมเพียง ๔.๕ แสนไร่ เมื่อพิจารณาปริมาณการผลิตและความต้องการของอุตสาหกรรมแล้ว</p> <p>จึงสามารถจะขยายพื้นที่ปลูกในเขตความเหมาะสมสำหรับการปลูกมันสำปะหลังเพื่อให้มีวัตถุดิบเพียงพอต่อความต้องการของอุตสาหกรรมได้อีกประมาณ ๔.๕ แสนไร่ (คำนวณที่ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๕๐๐ กิโลกรัมต่อไร่) ประกอบกับความต้องการใช้พืชพลังงานทดแทนภายในประเทศมีแนวโน้มที่สูงขึ้น รวมทั้งภาคราชการได้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมให้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เป็นแหล่งผลิตเอทานอลที่สำคัญของประเทศ เพื่อพิจารณาในภาพรวมทั้งปัจจัยภายนอก นโยบายและศักยภาพของจังหวัดอุบลราชธานีที่มีพื้นที่เหมาะสมในการปลูกมันสำปะหลัง เป็นจำนวนมาก ที่สำคัญมีแหล่งรองรับผลผลิตขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ภายในจังหวัด การ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	ส่งเสริมเกษตรกรให้ปลูกมันสำปะหลังจึงเป็นทางเลือกที่ดี เพื่อทดแทนสินค้าเกษตรชนิดอื่นที่มีราคาต่ำกว่าและมีตลาดรองรับไม่แน่นอน ซึ่งจะสร้างรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีให้เกษตรกรในพื้นที่อย่างมั่นคงและยั่งยืนต่อไป
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อยกระดับความรู้และนวัตกรรมในการเพิ่มผลผลิตพืชพลังงานทดแทนให้เกษตรกร ๒. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตพืชพลังงานทดแทนในพื้นที่เหมาะสมในการผลิตวัตถุดิบให้เพียงพอต่อ Demand ๓. เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้มีความมั่นคงและยั่งยืน
๕. เป้าหมาย	ผลผลิตเฉลี่ยมันสำปะหลังของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มขึ้นจาก ๓,๗๐๐ กก./ไร่ เป็น ๔,๐๐๐ กก./ไร่
๖. พื้นที่ดำเนินการ	เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	๑. ถ่ายทอดความรู้แบบสถานีเรียนรู้การผลิตมันสำปะหลัง ๒. การสนับสนุนปัจจัยการผลิต (๓ ไร่/ราย) ๒.๑ ปัจจัยการผลิตต้นแบบ ๒.๒ ปัจจัยการผลิตนวัตกรรมการเพิ่มผลผลิตโดยระบบน้ำหยด ๓. การจัดงานวันรณรงค์การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชพลังงานทดแทนด้วยนวัตกรรม ๔. การบริหารจัดการโครงการ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๔๗,๓๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	เกษตรกร ๓,๐๐๐ ราย ผลิตมันสำปะหลัง ๙,๐๐๐ ไร่ ผลผลิตรวม ๓๖,๐๐๐ ตัน
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เกษตรกรมีความรู้ ทักษะในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมันสำปะหลัง และยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้ดีขึ้น เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและชุมชน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการอากาศยานไร้คนขับ (โดรน)
๒. แนวทางการพัฒนา	เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรไปสู่อุตสาหกรรมอาหารตามแนวทาง BCG Economy
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ในการผลิตข้าวในรูปแบบแปลงใหญ่จำเป็นต้องมีเครื่องทุ่นแรงเพื่ออำนวยความสะดวก และให้เกิดประโยชน์ต่อสมาชิก โดรนจึงตอบโจทย์การใช้งาน เพื่อทุ่นแรงในการผลิต เช่น ใช้ในการหว่านเมล็ดพืช ปุ๋ย หรือฉีดพ่นสารชีวภัณฑ์ และโดรนยังเป็นนวัตกรรมสำหรับการเกษตรในยุคนี้ก็คือ การเข้ามามีบทบาทในเรื่องของการทำเกษตรแบบแม่นยำ
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อใช้สำหรับฉีดพ่นปุ๋ยน้ำหมัก สารชีวภัณฑ์ต่าง ๆ ในแปลงนาของสมาชิกกลุ่มนาแปลงใหญ่เป็นการให้ปุ๋ยทางใบ และฉีดป้องกันโรคต่าง ๆ ในข้าว ทั้งยังลดต้นทุนการผลิต ผลผลิตเพิ่มขึ้น
๕. เป้าหมาย	สมาชิกกลุ่มแปลงใหญ่ ๒๕ กลุ่ม ๒๕ อำเภอ
๕. พื้นที่ดำเนินการ	๒๕ อำเภอ
๗. กิจกรรมหลัก	เพื่อฉีดพ่นปุ๋ยน้ำหมัก สารชีวภัณฑ์ในแปลงนาข้าวคุณภาพของสมาชิก บริหารโดยคณะกรรมการของกลุ่มฯ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	คณะกรรมการของกลุ่มเกษตรกรทำนาในระบบแปลงใหญ่ข้าว/อบต. ในพื้นที่/สนง.เกษตรอำเภอ/สนง.เกษตรจังหวัด/กรมส่งเสริมการเกษตร
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท/ปี (กลุ่มละ ๗๐๐,๐๐๐ บาท)
๑๑. ผลผลิต (Output)	ต้นทุนการผลิตของสมาชิกลดลง / ผลผลิตของสมาชิกเพิ่มขึ้น
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	ผลผลิตมีคุณภาพสมาชิกมีรายได้เพิ่มขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โรงอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ (พาราโบลาโดม) ขนาดใหญ่
๒. แนวทางการพัฒนา	เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรไปสู่อุตสาหกรรมอาหารตามแนวทาง BCG Economy
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เป็นการยกระดับการพัฒนาการทำการเกษตรในรูปแบบแปลงใหญ่ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นสร้างความเข้มแข็งให้กลุ่มเกษตรกร พึ่งพาตนเองได้ตามวัตถุประสงค์ของรัฐบาล
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อใช้อบแห้งผลผลิตข้าวให้ได้คุณภาพข้าวดียิ่งขึ้น ลดปัญหาลานตากไม่เพียงพอทั้งยังเก็บรักษาผลผลิตไว้ได้นานอันจะเป็นการช่วยแก้ปัญหาหาคาข้าวตกต่ำในช่วงเก็บเกี่ยวข้าวสู่ตลาดเป็นปริมาณมาก ๆ
๕. เป้าหมาย	สมาชิกกลุ่มแปลงใหญ่ ๒๕ กลุ่ม ๒๕ อำเภอ
๖. พื้นที่ดำเนินการ	๒๕ อำเภอ
๗. กิจกรรมหลัก	อบข้าวคุณภาพของสมาชิกแปลงใหญ่ และเกษตรกรในพื้นที่ที่มีความสนใจ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	คณะกรรมการของกลุ่มเกษตรกรทำนาในระบบแปลงใหญ่ข้าว/อบต.ในพื้นที่/สนง.เกษตรอำเภอ/สนง.เกษตรจังหวัด/กรมส่งเสริมการเกษตร
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๓๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท/ปี (กลุ่มละ ๑,๓๐๐,๐๐๐บาท)
๑๑. ผลผลิต (Output)	กลุ่มมีความเข้มแข็งมั่นคง สมาชิกมีรายได้เพิ่ม สังคมชุมชนน่าอยู่
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพ และมาตรฐาน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตปลานิลในกระชังแบบครบวงจร
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรับรองความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดอุบลราชธานี มีการเลี้ยงปลานิลในกระชังในพื้นที่แม่น้ำมูล แม่น้ำชี แม่น้ำโขง และบริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนสิรินธร โดยมีเกษตรกรที่เลี้ยงปลานิลในกระชัง ที่ได้รับอนุญาต จำนวน ๗๒๐ ราย จำนวน ๑๑,๐๐๐ กระชัง พื้นที่เลี้ยงรวม ๑๓๘.๒๕ ไร่ ผลผลิตรวม ๑๔,๙๒๓ ตัน มูลค่า ๘๕๐.๖๑ ล้านบาท ผลผลิตดังกล่าวมีการจำหน่ายภายในจังหวัดประมาณร้อยละ ๓๐ และอีกร้อยละ ๗๐ ถูกส่งไปจำหน่ายยังในพื้นที่ใกล้เคียง ได้แก่ จังหวัดยโสธร สุรินทร์ ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และจังหวัดมุกดาหาร โดยมีมูลค่าการส่งออกไปยังต่างจังหวัดสูงถึง ๕๙๕.๔๓ ล้านบาท สำหรับการเลี้ยงปลานิลในกระชังของจังหวัดอุบลราชธานีครอบคลุมในพื้นที่ ๑๑ อำเภอ ได้แก่ อำเภวารินชำราบอำเภอสิรินธร อำเภอดอนมดแดง อำเภอเมืองอุบลราชธานี อำเภอพิบูลย์มังสาหารอำเภอเขื่องใน อำเภอบุญทริก อำเภอเขมราฐ อำเภอตาลสุม อำเภอนาตาล และอำเภอโขงเจียม ทำให้ปลานิลกลายเป็นปลาน้ำจืดที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูงเป็นอันดับ ๑ ของจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีการกิจ ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ทดสอบ และประเมินเทคโนโลยีด้านการประมงในจังหวัด เพื่อใช้กำหนดรูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เหมาะสมให้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงปลา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต/แข่งขัน วิเคราะห์แนวทางการการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่กลุ่มเป้าหมาย ทั้งในด้านการเพาะเลี้ยง การแปรรูป และการผลิตสินค้าสัตว์น้ำตามมาตรฐาน ให้ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานแก่เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อให้เกิดการรับรองมาตรฐานการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี (GAP) ตลอดจนพัฒนาศักยภาพด้านการตลาด ทั้งนี้ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๖ สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี ได้รับงบประมาณในการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงปลานิลเข้าสู่ฟาร์มมาตรฐาน GAP จำนวน ๔๖ ฟาร์ม ซึ่งถือว่ามีจำนวนน้อย ดังนั้นเพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรผู้เลี้ยงปลานิลในกระชังให้เกิดผลเป็นรูปธรรมเป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของกรมประมง และแผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี โดย จึงได้เสนอโครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตปลานิลในกระชังอย่างครบวงจร ตั้งแต่กระบวนการเลี้ยงด้วยการยกระดับมาตรฐานฟาร์ม และมาตรฐานการปฏิบัติทางการประมงที่ดีสำหรับฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยมุ่งเน้นการเพาะเลี้ยงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ไม่มีผลกระทบต่อสังคม ตลอดจนการแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งจะช่วยยกระดับให้สินค้าปลานิลที่</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	เลี้ยงในกระชัง ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ได้รับการรับรองมาตรฐาน ผลผลิตมีมูลค่าเพิ่ม สร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดอุบลราชธานีเพิ่มขึ้นต่อไป
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้การเลี้ยงปลานิลในกระชังตามหลักวิธีการเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี (GAP) ๒. เพื่อยกระดับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงปลานิลในกระชัง สู่มาตรฐานการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี ๓. พัฒนาการแปรรูปและผลิตภัณฑ์ปลานิลเพื่อเพิ่มมูลค่า
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรผู้เลี้ยงปลานิลในกระชังในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๓๐ ราย
๖. พื้นที่ดำเนินการ	พื้นที่เลี้ยงปลานิลในกระชังของจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๑๑ อำเภอ ได้แก่ อำเภวารินชำราบอำเภอสิรินธร อำเภอดอนมดแดง อำเภอเมืองอุบลราชธานี อำเภอพิบูลมังสาหารอำเภอโขงเจียม อำเภอบุญชริก อำเภอเขมราฐ อำเภอตาลสุม อำเภอนาตาล และอำเภอโขงเจียม
๗. กิจกรรมหลัก	๑. การคัดเลือกเกษตรกร ๒. การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การเพาะเลี้ยงการแปรรูปและการตลาดปลานิล” ๓. การตรวจประเมินฟาร์มเลี้ยงปลานิลในกระชังเพื่อการรับรองตามมาตรฐานการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี (GAP) ๔. ให้คำแนะนำและติดตามประเมินผล
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	๑. สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี ๒. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี/มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ๓. ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดอุบลราชธานี/หน่วยงานตรวจประเมิน
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๐. งบประมาณ	๒๖๘,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. เกษตรกร ได้รับการอบรมกระบวนการผลิตปลานิลในกระชัง การยื่นขอการรับรองมาตรฐานฟาร์ม กระบวนการแปรรูป และด้านการตลาด จำนวน ๓๐ ราย ๒. เกษตรกร ที่ผ่านการอบรมยื่นขอเพื่อการรับรองมาตรฐาน GAP และได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP ไม่น้อยกว่าปีละ ๒๐ ราย ๓. มีผลผลิตปลานิลที่ได้รับการพัฒนามาตรฐาน GAP ไม่น้อยกว่าปีละ ๘๐๐ ตัน
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกร นำความรู้ที่ได้จากการอบรมด้านกระบวนการผลิต การแปรรูป การตลาดปลานิลไปปรับใช้กับฟาร์มของตนเองได้ ๒. มีผลผลิตปลานิลที่ได้รับการพัฒนามาตรฐาน GAP ไม่น้อยกว่าปีละ ๘๐๐ ตัน ๓. มีมูลค่าการผลิตจากผลผลิตปลานิลในกระชังไม่น้อยกว่า

หัวข้อ	รายละเอียด
	๔๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ๔. มีการรวมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาการเลี้ยงปลานิล อย่างมีประสิทธิภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงปลาตะเพียนขาวในบ่อดิน
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรับรองความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>เนื่องจากผลจับสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติมีปริมาณลดลงอย่างต่อเนื่อง จากการเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมและการจับที่เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะปลาตะเพียนขาว ในขณะที่ความต้องการบริโภคยังมีอย่างต่อเนื่องโดยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังนิยมบริโภคปลาตะเพียนขาวทั้งลักษณะที่เป็นปลาสด และที่แปรรูปตามภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีต่อเนื่องมาอย่างยาวนานได้แก่ การทำปลาต้ม เมื่อผลจับจากธรรมชาติมีแนวโน้มลดลง ความสำคัญของการเพาะเลี้ยงปลาตะเพียนขาว เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ทดแทนปลาธรรมชาติจึงมีความสำคัญเพิ่มขึ้น โดยต้องคำนึงถึงกระบวนการเพาะเลี้ยงที่ดีตามหลักวิชาการ เพื่อให้ได้ผลผลิตมีคุณภาพ มาตรฐาน ปลอดภัยต่อผู้บริโภค</p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้แก่ จังหวัดยโสธร ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี มีเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ รวม ๓๘.๐๓๖ ราย เป็นเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนผู้เพาะเลี้ยงปลาตะเพียนขาว จำนวน ๑๐,๖๐๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๘๘ ของเกษตรกรทั้งหมด (เป็นเกษตรกรที่เลี้ยงเชิงพาณิชย์ จำนวน ๒๔ ราย พื้นที่ ๑,๖๓๖ ไร่ และเลี้ยงแบบยังชีพ จำนวน ๑๐,๕๘๒ ราย พื้นที่ ๘.๓๖๒ ไร่) มีผลผลิตปลาตะเพียนขาวรวม ๘๘๕.๔๑ ตัน มูลค่า ๕๑.๘๑ ล้านบาท ผลผลิตที่ได้นำมาบริโภคสด จำนวน ๕๑๔.๒๖ ตัน (๕๘.๐๘) และนำมาแปรรูป จำนวน ๓๗๑.๑๔ ตัน (๔๑.๙๒%) การแปรรูปส่วนใหญ่เป็นการนำมาทำปลาต้ม แต่วัตถุดิบในภูมิภาคนี้ยังไม่เพียงพอจึงต้องนำเข้ามาจากพื้นที่อื่นไม่น้อยกว่าปีละ ๔๐๐ ตัน ในขณะที่ฟาร์มเลี้ยงปลาตะเพียนขาวใน ๔ จังหวัด ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP มีเพียง ๗๒ ฟาร์ม (ร้อยละ ๐.๖๗ ของฟาร์มเลี้ยงปลาตะเพียนขาวทั้งหมดในกลุ่มจังหวัด) จึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนากระบวนการเพาะเลี้ยงปลาตะเพียนขาวให้ได้รับการรับรองมาตรฐาน และพัฒนาการแปรรูปและผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่ามากขึ้น</p> <p>โครงการพัฒนาอาชีพการเพาะเลี้ยงปลาตะเพียนขาวในบ่อดินในพื้นที่ ๔ จังหวัดของกลุ่มจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ จะช่วยยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกร ให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ลดรายจ่ายภายในครัวเรือน เพิ่มความมั่นคงทางอาหารให้กับเกษตรกร ตลอดจนการพัฒนากระบวนการผลิตให้ได้มาตรฐาน โดยผลผลิตปลาตะเพียนขาวที่เหลือจากการบริโภค จะถูกส่งต่อไปยังกระบวนการแปรรูปเป็นปลาต้ม ซึ่งส่งผลดีต่อภาพรวมเศรษฐกิจของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ นอกจากนี้ยังสามารถเพิ่มมูลค่าสินค้าได้ ซึ่งเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการพัฒนาชีวิตของเกษตรกรให้ดีขึ้นตามนโยบายของรัฐบาล</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ (อย่างมีมาตรฐาน) ๒. เพื่อเพิ่มผลผลิตปลาตะเพียนขาวในพื้นที่ของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ และสามารถแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่สร้างมูลค่า ๓. เพื่อให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีรายได้เสริมในครัวเรือนและสามารถประกอบอาชีพหลักได้
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับความรู้การเลี้ยงปลาในบ่อดิน จำนวน ๖๐๐ ราย ๒. เกษตรกรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ มีผลผลิตสัตว์น้ำเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๑๔๐ กิโลกรัม/ราย ๓. เกษตรกรได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐
๖. พื้นที่ดำเนินการ	จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดยโสธร จังหวัดอำนาจเจริญ (จังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒)
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	คัดเลือกพื้นที่และเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ
งบประมาณ	๒๘,๘๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงจังหวัดศรีสะเกษ สำนักงานประมงจังหวัดยโสธร สำนักงานประมงจังหวัดอำนาจเจริญ
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	ฝึกอบรมเกษตรกร
งบประมาณ	๒๘๙,๘๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงจังหวัดศรีสะเกษ สำนักงานประมงจังหวัดยโสธร สำนักงานประมงจังหวัดอำนาจเจริญ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดอุบลราชธานี ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดยโสธร ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดศรีสะเกษ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดอำนาจเจริญ
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	สนับสนุนปัจจัยการผลิต
งบประมาณ	๑,๑๑๔,๘๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงจังหวัดศรีสะเกษ สำนักงานประมงจังหวัดยโสธร สำนักงานประมงจังหวัดอำนาจเจริญ

หัวข้อ	รายละเอียด
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	ตรวจรับรองมาตรฐานฟาร์ม
งบประมาณ	๓,๙๒๘,๘๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงจังหวัดศรีสะเกษ สำนักงานประมงจังหวัดยโสธร สำนักงานประมงจังหวัดอำนาจเจริญ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยตรวจรับรองมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำ(หน่วยประเมินภายนอก)
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงจังหวัดศรีสะเกษ สำนักงานประมงจังหวัดยโสธร สำนักงานประมงจังหวัดอำนาจเจริญ
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	๕,๓๖๒,๒๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. เกษตรกรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพและมีความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงปลาดุกเพียนขาวในบ่อดิน จำนวน ๖๐๐ ราย ๒. เกษตรกรได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ๓. ผลผลิตปลาดุกเพียนขาว ปริมาณ ๘๔ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๖.๐๔๘ ล้านบาท ((เกษตรกร ๖๐๐ ราย ปล่อยปลาดุกเพียนขาว ๑,๔๐๐ ตัว/ราย อัตรารอด ๕๐% ขนาด ๔ ตัว/กก. ผลผลิตที่ได้ ๑๔๐ กิโลกรัมตัว/ราย นำมาบริโภคในครัวเรือน ประมาณร้อยละ ๗๐ (ประมาณ ๕๘.๘ ตัน) คิดเป็นมูลค่า ๓,๕๒๘ ล้านบาท (ราคา ๖๐ บาท/กก.) และนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ปลา ส้มอีก ประมาณร้อยละ ๓๐ (๒๕.๒ ตัน) เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า มูลค่า ๒.๕๒ ล้านบาท (ราคา ๑๐๐ บาท/กก.))
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรมีอาหารจากปลาเพื่อบริโภคในครัวเรือนเพียงพอ เกิดความมั่นคงด้านอาหาร ๒. สามารถจำหน่ายเป็นรายได้ให้กับครอบครัว ส่งผลต่อ GPP ของจังหวัดให้เพิ่มขึ้น ๓. กลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตปลาส้มได้วัตถุดิบในการผลิตปลาส้มในพื้นที่ ประมาณ ๒๕ ตัน ซึ่งจะลดการนำเข้าปลาดุกเพียนขาวจากภูมิภาคอื่นได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและยกระดับการผลิตด้านปศุสัตว์ครบวงจร
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>๑. ตามแผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การยกระดับการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรสู่สากล การเลี้ยงโค - กระบือ ของเกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี ส่วนใหญ่เลี้ยงไว้ในไร่นา ใช้อาหารที่ได้จากผลพลอยได้จากการเกษตร เช่น ฟางข้าว และเลี้ยงปล่อยหากินหญ้าตามธรรมชาติ โดยได้มูลโคเป็นปุ๋ยใช้ในการปลูกพืช หรือทำไร่นา อีกทั้งเป็นหลักประกันของครอบครัวเมื่อมีความจำเป็นด้านการเงินก็สามารถขายโคเป็นรายได้ การเลี้ยงโคทั่วไปของเกษตรกรเป็นแบบรายย่อย มักจะไม่ให้ความสำคัญในเรื่องของพันธุ์โค และอาหารสัตว์ทำให้การเจริญเติบโตต่ำ และมีคุณภาพซากของโคที่เลี้ยงไม่ได้เนื้อที่มีคุณภาพตามตลาดต้องการ ทำให้ได้ราคาไม่คุ้มต่อต้นทุนและเวลาที่ใช้ในการผลิต เกษตรกรสูญเสียโอกาสที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเลี้ยงโค</p> <p>๒. แพะเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่ตลาดมีความต้องการ โดยเฉพาะประชากรผู้นับถือศาสนาอิสลาม เป็นสัตว์เศรษฐกิจที่เลี้ยงง่าย กินอาหารสัตว์ได้หลากหลาย ทนทานต่อความแห้งแล้ง ใช้พื้นที่เลี้ยงน้อย ต้นทุนการเลี้ยงต่ำ ให้ผลตอบแทนเร็ว สามารถกินพืชอาหารสัตว์ที่โคและกระบือไม่กินในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีเกษตรกรบางรายเลี้ยงแพะอยู่แล้ว แต่ยังไม่มีการเลี้ยงกันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากขาดเงินทุนในการซื้อพันธุ์แพะ และยังไม่มีการส่งเสริมการเลี้ยงแพะอย่างจริงจัง ทั้งที่สภาพแวดล้อมมีความเหมาะสมในการเลี้ยงแพะได้ เพื่อรองรับตลาดประชากรผู้นับถือศาสนาอิสลาม ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน</p> <p>๓. การเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี ส่วนใหญ่เลี้ยงไว้ใน ไร่นา ใช้อาหารที่ได้จากผลพลอยได้จากการเกษตร เช่น ฟางข้าว และเลี้ยงปล่อยหากินหญ้าตามธรรมชาติ โดยได้มูลโคเป็นปุ๋ยใช้ในการปลูกพืช หรือทำไร่นา อีกทั้งเป็นหลักประกันของครอบครัวเมื่อมีความจำเป็นด้านการเงินก็สามารถขายโคเป็นรายได้ การเลี้ยงโคทั่วไปของเกษตรกรเป็นแบบรายย่อย มักจะไม่ให้ความสำคัญในเรื่องของพันธุ์โค และอาหารสัตว์ ทำให้การเจริญเติบโตต่ำและมีคุณภาพซากของโคที่เลี้ยงไม่ได้เนื้อที่มีคุณภาพตามตลาดต้องการ ทำให้ได้ราคาไม่คุ้มต่อต้นทุนและเวลาที่ใช้ในการผลิต เกษตรกรสูญเสียโอกาสที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเลี้ยงโค จากการสำรวจฐานข้อมูลเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ จังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดที่มีการเลี้ยงโคเนื้อจำนวนมาก สามารถที่จะผลิตโคเนื้อ หรือโคขุนคุณภาพ เพื่อจำหน่ายเป็นโคมีชีวิตให้แก่กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อทั้งในและนอกพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อเป็นโคต้นน้ำให้เกษตรกรกลุ่มกลางน้ำนำไปเลี้ยงเพื่อผลิตเป็นโคเนื้อ หรือโคขุนคุณภาพ ตลอดจนส่งออกไปยังต่างประเทศ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อมีรายได้เพิ่มมากขึ้น เป็นการสร้างอาชีพได้อย่างยั่งยืน</p> <p>๔. การเลี้ยงสัตว์และการผลิตปศุสัตว์มีความสำคัญในด้านเศรษฐกิจของจังหวัดอุบลราชธานี อีกทั้งหากผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์ขาดแคลน การผลิตไม่เพียงพอ ส่งผลทำให้ราคาผลิตภัณฑ์สูงขึ้น โดยเฉพาะเมื่อต้องแข่งขันตามข้อตกลง FTA กับประเทศคู่ค้า ปัจจุบันในตลาดต่างประเทศ แลยุโรปได้นำเข้าจิ้งหรีดไปเป็นอาหารอย่างแพร่หลาย เนื่องจากมีปริมาณโปรตีนสูง เพื่อสร้างความมั่นใจเชื่อมั่นต่อผู้บริโภค ฟาร์มเลี้ยงสัตว์เพื่อการส่งออกได้นั้น จะต้องมีการพัฒนามาตรฐานการจัดการฟาร์มให้มีประสิทธิภาพ เป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยประเทศไทยเหมาะสมเป็นอย่างมากในการเลี้ยงจิ้งหรีด เนื่องจากเลี้ยงง่าย กินอาหารง่าย ไม่ค่อยโรคหรือมีสัตว์พาหะรบกวน เพื่อเป็นการลดต้นทุนในการเลี้ยง ทำให้เกษตรกรลดรายจ่าย เพิ่มรายได้จากการผลิตสัตว์ และช่วยเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารในประเทศต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>๒. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยการผลิตและการแปรรูปให้มีมาตรฐาน โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม</p> <p>๓. พัฒนาเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียง</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน รวมตัวกับสหกรณ์
๖. พื้นที่ดำเนินการ	ดำเนินการในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ๒๕ อำเภอ
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	การเพิ่มศักยภาพโคเนื้อแบรนด์ "นิลอุบล"
กิจกรรมย่อยที่ ๑	๑.จัดตั้งกลุ่มทำฟางอัดฟ่อน
ผู้รับผิดชอบ	นายคมสิทธิ์ กิติพิเชฐสรณ์
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
กิจกรรมย่อยที่ ๒	จัดตั้งกลุ่มปลูกหญ้าอาหารสัตว์
ผู้รับผิดชอบ	นายคมสิทธิ์ กิติพิเชฐสรณ์
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
กิจกรรมย่อยที่ ๓	จัดตั้งกลุ่มโคขุน
ผู้รับผิดชอบ	นายคมสิทธิ์ กิติพิเชฐสรณ์
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
กิจกรรมย่อยที่ ๔	จัดตั้งกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์
ผู้รับผิดชอบ	นายคมสิทธิ์ กิติพิเชฐสรณ์
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานีศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์อุบลราชธานีศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์อำนาจเจริญ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

หัวข้อ	รายละเอียด
งบประมาณ	๖๖,๓๒๙,๕๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานีศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์ อุบลราชธานีศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์อำนาจเจริญ มหาวิทยาลัย อุบลราชธานีและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	การส่งเสริมการเลี้ยงแพะ
	๑.อบรมส่งเสริมการเพาะเลี้ยงปลาดุกแบบครบวงจร ๒.ส่งเสริมและผลักดันเกษตรกรกลุ่มมาตรฐานฟาร์ม ๓.อบรมถ่ายทอดองค์ความรู้การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากปลาดุก ๔.ติดตามประเมินผล
งบประมาณ	๕,๐๗๒,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๗๑,๔๐๑,๕๐๐บาท / ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. วิทยากรชุมชน กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมี การพัฒนากระบวนการจัดการ โคขุนอย่างยั่งยืน และมีมาตรฐาน ๕๐ กลุ่ม ๒. วิทยากรชุมชน กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ได้ประโยชน์จากการผลิตพืชอาหารสัตว์อย่างเพียงพอ ๕๐ กลุ่ม ๓. วิทยากรชุมชน กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ผลิตหญ้าแห้ง / ฟางแห้งอัดฟ่อนอย่างเพียงพอ ๕๐ กลุ่ม ๔. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเลี้ยงและจำหน่ายแพะ ปีละ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ๕. มีอาหารโปรตีนจากเนื้อแพะไว้บริโภคเพิ่มขึ้น ๖. เพิ่ม GPP ของจังหวัดจากโคขุนคุณภาพสูงได้ราคาเพิ่มขึ้นจากเดิม ๗. จังหวัดอุบลราชธานีมีโคเนื้อคุณภาพ ๘. เกษตรกรมีการพัฒนาการเลี้ยงโคเนื้อ-กระบือ คุณภาพสูง ๓,๐๐๐ ตัว/ปี
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนิน โครงการ (Outcome)	๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ของจังหวัดภาคเกษตรเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ร้อยละ ๓ ต่อปี ๒. เกษตรกรได้ประโยชน์จากการผลิตพืชอาหารสัตว์ในฟาร์มของตนเอง อย่างเพียงพอ ๓. เกษตรกรได้ประโยชน์จากการทำฟางอัดฟ่อนเป็นอาหารสัตว์สำรอง ๔. เกษตรกรมีอาชีพ รายได้ที่มั่นคงและยั่งยืน ๕. สร้างแบรนด์โคเนื้อ "นิลอุบล" ๖. เพิ่ม GPP ของจังหวัดจากโคขุนคุณภาพสูงได้ราคาเพิ่มขึ้นจากเดิม ๗. จังหวัดอุบลราชธานีมีโคเนื้อคุณภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มศักยภาพการเลี้ยงโคเนื้อในระดับครัวเรือน
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ด้วยจังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดที่มีความเหมาะสมและมีศักยภาพในการเลี้ยงโคเนื้อแต่การเลี้ยงในปัจจุบันยังไม่ถูกต้อง ตามหลักวิชาการทำให้ผลผลิตยังไม่ได้มาตรฐาน ทั้งด้านคุณภาพและปริมาณรูปแบบการเลี้ยงการขยายพันธุ์โคเนื้อของเกษตรกรส่วนใหญ่ ยังไม่มีการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์ สัตว์มีการผสมพันธุ์กันเองในฝูงตามธรรมชาติ ทำให้เกิดการผสมแบบเลือดชิด โคที่ได้มีขนาดเล็กลง การเจริญเติบโตช้า ซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่ในจังหวัดอุบลราชธานีนิยมเลี้ยงโคเนื้อไว้เป็นอาชีพเสริมในครอบครัวควบคู่ไปกับการทำนา ทำไร่ โดยใช้วิธีการเลี้ยงในแหล่งอาหารธรรมชาติ โคเนื้อส่วนใหญ่ยังเป็นพันธุ์พื้นเมือง มีอัตราการเจริญเติบโตช้า แต่มีข้อดีคือให้ลูกทุกปีการเลี้ยงโคให้มีขนาดใหญ่ โตเร็ว และมีเนื้อคุณภาพดีเป็นที่ต้องการของตลาดอาจต้องเริ่มตั้งแต่การผสมพันธุ์ต้องใช้พ่อพันธุ์ที่ดีให้ผลผลิตสูงตั้งนั้น เพื่อให้เกษตรกรมีผลผลิตลูกโคที่มีคุณภาพ ขนาดใหญ่ เลี้ยงง่าย โตเร็ว และมีคุณภาพดี จึงได้จัดทำโครงการเพิ่มศักยภาพการเลี้ยงโคเนื้อในระดับครัวเรือน
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงโคเนื้อแก่เกษตรกร ๒. เพื่อให้เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจการเลี้ยงโคเนื้อเพิ่มขึ้น ๓. เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น
๕. เป้าหมาย	เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๑,๒๐๐ ราย
๖. พื้นที่ดำเนินการ	จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	๑. ประชุมชี้แจงโครงการแก่ปศุสัตว์อำเภอ และเจ้าหน้าที่ผสมเทียม ๒. คัดเลือกกลุ่มเกษตรกร ๓. ฝึกอบรมให้ความรู้ ๔. สนับสนุนปัจจัยการผลิต ๕. บริการผสมเทียมแก่เกษตรกร ๖. รายงานผลการปฏิบัติงาน
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึง กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่ล้านบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. สามารถผลิตโคเนื้อคุณภาพสูงสู่ตลาดเพิ่มขึ้น ๒. ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อและผู้เกี่ยวข้องมีรายได้เพิ่มขึ้น ๓. ทำให้เกษตรกรมีความมั่นคงในอาชีพการเลี้ยงโคเนื้ออย่างยั่งยืน และเป็นต้นแบบในการพัฒนาการ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนามาตรฐานฟาร์ม GFM โค-กระบือในเกษตรกรรายย่อย
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การยกระดับการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรสู่สากล การเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี ส่วนใหญ่เลี้ยงไว้ในไร่นา ใช้อาหารที่ได้จากผลพลอยได้จากการเกษตร เช่น ฟางข้าว และเลี้ยงปล่อยหากินหญ้าตามธรรมชาติ โดยได้มูลโคเป็นปุ๋ยใช้ในการปลูกพืช หรือทำไร่นา อีกทั้งเป็นหลักประกันของครอบครัวเมื่อมีความจำเป็นด้านการเงินก็สามารถขายโคเป็นรายได้ การเลี้ยงโคทั่วไปของเกษตรกรเป็นแบบรายย่อย มักจะไม่ให้ความสำคัญในเรื่องของพันธุ์โคและอาหารสัตว์ทำให้การเจริญเติบโตต่ำและมีคุณภาพซากของโคที่เลี้ยงไม่ได้เนื้อที่มีคุณภาพตามตลาดต้องการ ทำให้ได้ราคาไม่คุ้มต่อต้นทุนและเวลาที่ใช้ในการผลิต เกษตรกรสูญเสียโอกาสที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเลี้ยงโค
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิตสินค้าเกษตร ๒. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยการผลิตและการแปรรูปให้มีมาตรฐาน โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ๓. พัฒนาเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียง
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๓๐๐ ราย
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ดำเนินการในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ๒๕ อำเภอ
๗. กิจกรรมหลัก : โครงการพัฒนามาตรฐานฟาร์ม GFM โค-กระบือ ในเกษตรกรรายย่อย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี ประชาสัมพันธ์ ชี้แจงข้อมูลโครงการเบื้องต้นให้แก่กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน ๒. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี จัดทำหลักสูตรฝึกอบรมให้ความรู้ด้านพัฒนามาตรฐานฟาร์ม GFM ใช้ระยะเวลาอบรมและศึกษาดูงาน ๑ วัน ๓. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี นำกลุ่มเกษตรกรศึกษาดูงานมาตรฐานฟาร์ม GFM จำนวน ๑ วัน
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	จำนวน ๕๐๑,๔๐๐ บาท (ห้าแสนหนึ่งพันสี่ร้อยบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (output)	กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีการพัฒนาระบบการผลิตโคที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ร้อยละ ๓ ต่อปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. เกษตรกรมีรายได้จากการพัฒนาระบบการผลิตโคที่มีคุณภาพได้มาตรฐานของจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๒. เกษตรกรได้ประโยชน์จากการพัฒนาระบบการผลิตโคที่มีคุณภาพได้มาตรฐานของจังหวัดอุบลราชธานี</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์ในโรงเรียนต้นแบบ
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เด็กนักเรียนเป็นอนาคตของประเทศชาติ การพัฒนาร่างกายและสมองเป็นสิ่งจำเป็น จึงควรได้รับสารอาหารอย่างถูกหลักโภชนาการ การส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์ เพื่อสนับสนุนอาหารกลางวันเป็นการพัฒนาร่างกายและสมองของเด็กโดยตรงทำให้เกิดความขยันอดทน และมีสมาธิในการเรียน นอกจากนี้การส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์ยังมีผลพลอยได้ที่ตามมา นอกจากนี้ยังทำให้เด็กมีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพ โรงเรียนยังมีรายได้จากการจำหน่ายไข่ไก่อินทรีย์ และสามารถนำรายได้นั้นมาบริหารจัดการโครงการอาหารกลางวันได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ที่สำคัญยังเป็นการบูรณาการสู่การเรียนรู้อย่างแท้จริง นั่นคือเด็กมีส่วนร่วมในการเลี้ยงสัตว์ เกิดการเรียนรู้และทักษะจากการปฏิบัติจริง สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพในอนาคตได้ เด็กนักเรียนได้รับสารอาหารอย่างถูกต้องตามหลักโภชนาการ และยังสามารถแจกจ่ายหรือจำหน่ายให้ชุมชนได้ในราคาถูก สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี มีความเห็นว่าควรจัดทำโครงการส่งเสริมให้โรงเรียนในจังหวัดอุบลราชธานีเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์เพื่อสนับสนุนอาหารกลางวันให้เป็นแหล่งผลิตไข่ไก่อินทรีย์เสริมไอโอดีนเพื่อพัฒนาร่างกาย และสมองแก่เด็กนักเรียน และเป็นแหล่งเรียนรู้ฝึกทักษะและพัฒนาอาชีพการเลี้ยงไก่ไข่แก่เด็ก นักเรียนผู้ปกครอง และประชาชนทั่วไปด้วย
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อผลิตไข่ไก่อินทรีย์เสริมไอโอดีนสนับสนุนโครงการอาหารกลางวันเพื่อพัฒนาร่างกาย และสมองแก่เด็กนักเรียน ๒. เพื่อเพิ่มผลผลิตไข่ไก่ให้เพียงพอต่อการบริโภคภายในจังหวัด ๓. เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ฝึกทักษะและพัฒนาอาชีพการเลี้ยงไก่ไข่แก่เด็กนักเรียน ผู้ปกครอง และประชาชนทั่วไป
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เด็กนักเรียนมีอาหารโปรตีนบริโภคอย่างเพียงพอ ๔,๙๒๐ คน ๒. โรงเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้การเลี้ยงไก่ไข่ให้แก่เด็กนักเรียนและชุมชนจำนวน ๔๑ แห่ง
๖. พื้นที่เป้าหมาย	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา อุบลราชธานี จำนวน ๔๑ โรงเรียน

หัวข้อ	รายละเอียด
๗. กิจกรรมหลัก : โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่อินทรีย์ เพื่อสนับสนุนอาหารกลางวัน	๑. ประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกโรงเรียนเข้าร่วมโครงการ ๒. ดำเนินการฝึกอบรมครู/นักเรียน/เจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ผู้รับผิดชอบโครงการ ๓. สนับสนุนปัจจัยการผลิต ๔. ติดตามประเมินผลการดำเนินงาน
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	เริ่มต้น ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ - สิ้นสุด ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	จำนวน จำนวน ๓,๖๘๒,๗๐๐ บาท (สามล้านหกแสนสองหมื่นสามพันสองร้อยบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (output)	เด็กนักเรียนมีอาหารโปรตีนบริโภคอย่างเพียงพอ จำนวน ๔,๙๒๐ คน
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. โรงเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้การเลี้ยงไก่ให้แก่เด็กนักเรียนและชุมชน จำนวน ๔๑ แห่ง ๒. ประชาชนรอบ ๆ โรงเรียน จำนวน ๑,๖๔๐ ครัวเรือน ๓๒,๘๐๐ คน ได้รับประทานอาหารที่มีโปรตีนจากไข่ไก่อินทรีย์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการจัดการโคเนื้อ-กระบือ ต้นน้ำนาร่อง จังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การยกระดับการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรสู่สากล การเลี้ยงโค -กระบือ ของเกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี ส่วนใหญ่เลี้ยงไว้ในไร่นา ใช้อาหารที่ได้จากผลพลอยได้จากการเกษตร เช่น ฟาง ข้าว และเลี้ยงปล่อยหากินหญ้าตามธรรมชาติ โดยได้มูลโคเป็นปุ๋ยใช้ในการปลูกพืช หรือทำไร่นา อีกทั้งเป็นหลักประกันของครอบครัวเมื่อมีความจำเป็นด้านการเงินก็สามารถขายโคเป็นรายได้ การเลี้ยงโคทั่วไปของเกษตรกรเป็นแบบรายย่อย มักจะไม่ให้ความสำคัญในเรื่องของพันธุ์โคและอาหารสัตว์ทำให้การเจริญเติบโตต่ำและมีคุณภาพซากของโคที่เลี้ยงไม่ได้เนื้อที่มีคุณภาพตามตลาดต้องการ ทำให้ได้ราคา ไม่คุ้มต่อต้นทุนและเวลาที่ใช้ในการผลิต เกษตรกรสูญเสียโอกาสที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเลี้ยงโค
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิตสินค้าเกษตร ๒. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยการผลิตและการแปรรูปให้มีมาตรฐาน โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ๓. พัฒนาเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียง
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ดำเนินการในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ๒๕อำเภอ
๗. กิจกรรมหลัก : โครงการส่งเสริมการจัดการโคเนื้อ-กระบือ ต้นน้ำนาร่อง จังหวัดอุบลราชธานี	<ol style="list-style-type: none"> ๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี ประชาสัมพันธ์ ชี้แจงข้อมูลโครงการแก่ เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร/ วิสาหกิจชุมชน ๒. จัดทำแผนฝึกอบรม ๑ วัน ๓. ศึกษาดูงาน จำนวน ๒ วัน
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๔,๑๐๘,๐๐๐ บาท (สี่ล้านหนึ่งแสนแปดพันบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (output)	กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีการพัฒนาระบบการจัดการโค - กระบือ มีมาตรฐาน ๕๐๐ ราย/๕๐ กลุ่ม
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ของจังหวัดภาคเกษตรเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๓ ต่อปี ๒. เกษตรกรได้ประโยชน์จากการผลิตพืชอาหารสัตว์ในฟาร์มของตนเองอย่างเพียงพอ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการตลาดนำการผลิต เพื่อสร้างเสริมรายได้เกษตรกรผู้ผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์ จังหวัดอุบลราชธานี (อุบล โมเดล)
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามที่รัฐบาล และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีนโยบายขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์ที่มีมาตรฐานตามที่ตลาดต้องการ ตามหลักตลาดนำการผลิต ให้ได้ ๑ ล้านไร่ ภายในปี ๒๕๖๕ และมีแผนระบุในสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนดให้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เป็นแหล่งผลิตอุตสาหกรรมชีวภาพ เพื่อช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจให้ประเทศไทยพร้อมสู่การเป็น BIO HUB OF ASIA ในปี ๒๕๗๐ โดยมีการนำวัตถุดิบพืชผลทางการเกษตร อาทิ ข้าว อ้อย มัน พืชผัก สมุนไพร ที่มีศักยภาพในพื้นที่โดยเฉพาะการผลิตแบบเกษตรอินทรีย์ที่สามารถมีศักยภาพในการแปรรูปไปสู่เกษตรอุตสาหกรรมขั้นสูง เช่น ยา ส่วนประกอบอาหาร ออร์แกนิก เครื่องสำอาง อาหารผู้สูงอายุ เป็นต้น พื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีพื้นที่การเกษตร ๕ ล้านไร่เศษ ซึ่งเป็นพื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง ๔๙๐,๗๙๐ ไร่ แต่เป็นพื้นที่มันสำปะหลังอินทรีย์ ประมาณ ๙ พันกว่าไร่เศษ ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูงซึ่งมีตลาดรองรับ เพื่อให้เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี รายได้สูง ด้วยการยกระดับการผลิตทางการเกษตรให้สร้างมูลค่าสูง จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่รัฐบาลควรควรส่งเสริมและสนับสนุน ให้เกษตรกรผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์ที่ได้มาตรฐาน</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑) เพื่ออบรมเกษตรกรเพื่อให้ความจัดทำแปลงขยายผลต้นแบบและในการเพิ่มพื้นที่การปลูกมันสำปะหลังอินทรีย์</p> <p>๒) จัดทำแปลงสาธิตและการผลิตพันธุ์ท่อนพันธุ์สะอาด การตรวจวิเคราะห์โรค การรับรองมาตรฐานพันธุ์มันสำปะหลัง</p> <p>๓) การถ่ายทอดนวัตกรรมการพัฒนาดินเครื่องจักรกลในการผลิต และระบบน้ำ</p>
๕. เป้าหมาย	<p>๑) เพิ่มพื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง ปีละ ๓,๕๐๐ ไร่ ระยะเวลา ๕ ปี</p> <p>๒) เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้ในกระบวนการผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p>
๖. พื้นที่ดำเนินการ	จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<p>กิจกรรมที่ ๑ จัดอบรมเกษตรกร เพื่อเพิ่มพื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง</p> <p>กิจกรรมที่ ๒ ส่งเสริมการผลิตท่อนมันสำปะหลังสะอาด</p> <p>กิจกรรมที่ ๓ การปรับปรุง บำรุงรักษาดิน การใช้เครื่องจักรกลในการผลิตและระบบน้ำ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>กิจกรรมที่ ๔ การกำจัดและควบคุมโรคในแปลง</p> <p>กิจกรรมที่ ๕ การตรวจสอบและการรับรองคุณภาพมาตรฐานของผลผลิต</p> <p>กิจกรรมที่ ๖ ส่งเสริมเกษตรกรการผลิตอาหารสัตว์จากไขมันสำปะหลัง</p>
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑. สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี ๒. สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ๓. สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๔ ๔. สถานีพัฒนาที่ดินอุบลราชธานี ๕. โครงการชลประทานอุบลราชธานี ๖. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี ๗. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ๘. บริษัท อุบล ไบโอดี เอทานอล จำกัด (มหาชน)
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เกษตรกรได้รับการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์จนเกิดองค์ความรู้กระบวนการผลิตเกษตรอินทรีย์ที่ได้มาตรฐาน ๒. มีพื้นที่มันสำปะหลังเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒๖,๓๙๐ ไร่ ในปี ๒๕๖๙ เพิ่มขึ้นปีละ ๓,๕๐๐ ไร่ จากปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ ๓. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น และมีแปลงท่อนมันสำปะหลังอินทรีย์
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เกษตรกรนำความรู้ไปปรับใช้ในกระบวนการผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์ และสามารถได้รับการรับรองมาตรฐาน ๒. จังหวัดอุบลราชธานี มีสินค้ามันสำปะหลังอินทรีย์ ที่มีมูลค่าสูง ๓. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการปลูกหม่อนเพื่อการแปรรูป และการผลิตไบหม่อนเป็นอาหารสัตว์ ในพื้นที่โครงการ ๑ ตำบล ๑ กลุ่มเกษตรกรทฤษฎีใหม่
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจในการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตรเกี่ยวกับการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม สนับสนุนเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และผู้ประกอบการตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้และเกิดความมั่นคงในอาชีพด้านหม่อนไหม</p> <p>ในปัจจุบันยังมีทางเลือกในการปลูกหม่อนเพื่อนำไบหม่อน ผลหม่อนไปแปรรูป และการผลิตไบหม่อนเป็นอาหารสัตว์อีกด้วย ซึ่งไบหม่อน และผลหม่อนมีความเหมาะสมสำหรับนำไปแปรรูปเป็นชาไบหม่อน น้ำผลหม่อน แยมหม่อน และข้าวเกรียบ ซึ่งช่วยเป็นอาชีพเสริม และมุ่งพัฒนา ส่งเสริมเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๑ ตำบล ๑ เกษตรทฤษฎีใหม่ โดยจังหวัดอุบลราชธานีมีแปลงที่เข้าร่วมโครงการ ๑ ตำบล ๑ เกษตรทฤษฎีใหม่ ที่ได้รับการพัฒนาให้มีความมั่นคงในอาชีพทำเกษตรกรรมยั่งยืนและมีแปลงเพื่อการเรียนรู้ด้านเกษตรทฤษฎีใหม่ จำนวน ๙๕๒ แปลง เป็นพื้นที่ ๓,๑๔๓.๕ ไร่ จึงเป็นทางเลือกที่น่าสนใจสำหรับเกษตรกรที่สนใจปลูกหม่อนเพื่อการแปรรูป และการผลิตไบหม่อนเป็นอาหารสัตว์</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรได้รับองค์ความรู้ เรื่องการปลูกหม่อนเพื่อการแปรรูปผลิตภัณฑ์หม่อนไหม และใช้เป็นอาหารสัตว์ ๒. เพื่อให้เกษตรกรที่ได้รับการฝึกอบรมเกิดความเข้มแข็ง สามารถมีรายได้เพิ่มจากการแปรรูปผลิตภัณฑ์หม่อนไหม และการผลิตไบหม่อนเป็นอาหารสัตว์
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๒๐ ราย
๖. พื้นที่เป้าหมาย	เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<ol style="list-style-type: none"> ๑. คัดเลือกเกษตรกร/ประชุมชี้แจงการดำเนินโครงการ ๒. ฝึกอบรมหลักสูตร การปลูกหม่อน การแปรรูปผลิตภัณฑ์หม่อนไหม และการผลิตไบหม่อนเป็นอาหารสัตว์ ๓. สนับสนุนพันธุ์หม่อน และปัจจัยการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ให้กับเกษตรกร ๔. ติดตามให้คำแนะนำเกษตรกร และประเมินผลการดำเนินโครงการ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ร่วมกับ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปี ๒๕๖๗ (ตุลาคม ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗)

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๐. งบประมาณ	๖๙๐,๕๐๐ บาท (หกแสนเก้าหมื่นสี่ร้อยบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (output)	เกษตรกรได้รับความรู้และพัฒนาด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์หม่อนไหม และการผลิตไบหม่อนเป็นอาหารสัตว์ จำนวน ๒๐ ราย
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. เกษตรกรสามารถนำความรู้ด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์หม่อนไหม และการผลิตไบหม่อนเป็นอาหารสัตว์ ไปประยุกต์ใช้เพื่อสร้างอาชีพเสริมด้านหม่อนไหมได้</p> <p>๒. เกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง มีรายได้เพิ่มจากการการแปรรูปผลิตภัณฑ์หม่อนไหม และลดต้นทุนโดยใช้ไบหม่อนเป็นอาหารสัตว์ และหลุดพ้นเส้นความยากจน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการผลิตหม่อนเป็นอาหารสัตว์สำเร็จรูป
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจในการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตรเกี่ยวกับการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม สนับสนุนเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และผู้ประกอบการตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้และเกิดความมั่นคงในอาชีพด้านหม่อนไหม</p> <p>ในปัจจุบันยังมีทางเลือกในการปลูกหม่อนเพื่อนำใบหม่อนไปเป็นอาหารสัตว์ได้อีกด้วย ซึ่งใบหม่อนมีความเหมาะสมสำหรับนำไปแปรรูปเป็นฟีดอาหารสัตว์ ซึ่งจากการสำรวจความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในปัจจุบันมีตลาดต่างประเทศต้องการรับซื้อใบหม่อนแห้งบดผง จำนวน ๑๒๐ ตันต่อปี รวมทั้งกรมปศุสัตว์มีความต้องการใช้ใบหม่อนแห้งบดผง (สำหรับการเลี้ยงโค ๓๐๐,๐๐๐ ตัว) จำนวน ๕,๔๗๕ ตันต่อปี รวมความต้องการใบหม่อนแห้ง บดผง จำนวน ๕,๕๙๕ ตันต่อปี ซึ่งหากส่งเสริมเกษตรกรให้ผลิตผลผลิตได้ตามปริมาณที่ตลาดต้องการ จะสามารถสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรไม่น้อยกว่า ๙๐,๐๐๐ บาทต่อคนต่อปี (พื้นที่ ๕ ไร่) จึงเป็นทางเลือกที่น่าสนใจสำหรับเกษตรกรที่สนใจปลูกหม่อนเพื่อผลิตเป็นฟีดอาหารสัตว์</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรได้รับองค์ความรู้ เรื่องการผลิตหม่อนเป็นฟีดอาหารสัตว์สำเร็จรูป ๒. เพื่อให้เกษตรกรที่ได้รับการฝึกอบรมเกิดความเข้มแข็ง สามารถมีรายได้เพิ่มจากการผลิตหม่อนเป็นฟีดอาหารสัตว์สำเร็จรูป
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ โค แพะ ไก่ สุกร และปลา ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๖. พื้นที่เป้าหมาย	เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<ol style="list-style-type: none"> ๑. คัดเลือกเกษตรกร/ประชุมชี้แจงการดำเนินโครงการ ๒. ฝึกอบรมหลักสูตร การปลูกหม่อน และการผลิตหม่อนเป็นอาหารสัตว์สำเร็จรูป ๓. ศึกษาดูงานแหล่งผลิต/แหล่งรับซื้อ ๔. สนับสนุนพันธุ์หม่อน และปัจจัยการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ให้กับเกษตรกร ๕. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ๖. ติดตามให้คำแนะนำเกษตรกร และประเมินผลการดำเนินโครงการ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ร่วมกับกรมปศุสัตว์ กรมประมง

หัวข้อ	รายละเอียด
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปี ๒๕๖๗ (ตุลาคม ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗)
๑๐. งบประมาณ	๗๕๘,๔๐๐ บาท (เจ็ดแสนห้าหมื่นแปดพันสี่ร้อยบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (output)	เกษตรกรได้รับความรู้และพัฒนาด้านการผลิตหม่อนเป็นพืชอาหารสัตว์สำเร็จรูป จำนวน ๒๐ ราย
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. เกษตรกรสามารถนำความรู้ด้านการผลิตหม่อนเป็นพืชอาหารสัตว์สำเร็จรูปไปประยุกต์ใช้เพื่อสร้างอาชีพด้านหม่อนไหมได้</p> <p>๒. เกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง มีรายได้เพิ่มจากการผลิตหม่อนเป็นพืชอาหารสัตว์สำเร็จรูป และหลุดพ้นเส้นความยากจน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับการผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง (นิลอุบล) ครอบคลุมจังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>สืบเนื่องจากการเกิดสถานการณ์โคเนื้อที่มีชีวิตราคาตกต่ำตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ เนื่องจากกระแสปั่นราคาโคเนื้อ เกษตรกรจึงหันไปประกอบอาชีพการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่รัฐบาลประกันรายได้ เช่น ข้าว อ้อย มันสำปะหลังหรือปลูกพืชเศรษฐกิจที่ผลผลิต มีราคาสูง เช่น ยางพารา เป็นต้น และบางรายเลิกเลี้ยง เกษตรกรขาดแรงจูงใจในการเลี้ยงโคเนื้อ พอปลายปี ๒๕๕๕ ถึงปี ปัจจุบัน สถานการณ์โคเนื้อที่มีชีวิตราคาเพิ่มสูงขึ้น เกษตรกรกลับมาเลี้ยงโคเนื้อใหม่มีปริมาณมาก ซึ่งจังหวัดอุบลราชธานี มีพื้นที่ ๑๐,๔๕๐,๕๒๒ ไร่ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คือ ปลูกข้าวหอมมะลิ ยางพารา อ้อย มันสำปะหลัง ยุคาลิปตัส การประมงและปศุสัตว์ โดยอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก แหล่งน้ำธรรมชาติ และคลองชลประทานเป็นบางส่วน นอกจากการเพาะปลูกแล้วพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการเลี้ยงสัตว์โดยเฉพาะสัตว์ใหญ่ที่ใช้อาหารหยาบเป็นหลัก ได้แก่ โคเนื้อ และกระบือ โดยเฉพาะโคเนื้อจากข้อมูลศูนย์สารสนเทศ กรมปศุสัตว์ ๔ ปี ย้อนหลังในปี ๒๕๖๑ ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีประชากรโคเนื้อ จำนวน ๒๖๒,๓๗๗ เกษตรกรผู้เลี้ยง ๕๘,๘๘๙ ครัวเรือน ปี ๒๕๖๒ ประชากรโคเนื้อลดลง เหลือจำนวน ๒๕๑,๕๘๕ ตัว เกษตรกรผู้เลี้ยง ๕๗,๑๒๘ ครัวเรือน และในปี ๒๕๖๓ มีประชากรโคเนื้อ จำนวน ๒๖๐,๐๗๖ ตัว เกษตรกรผู้เลี้ยง ๕๙,๐๔๔ ครัวเรือน และในปี ๒๕๖๔ มีประชากรโคเนื้อ จำนวน ๕๑๖,๑๘๒ ตัว เกษตรกรผู้เลี้ยง ๑๑๙,๐๑๘ ครัวเรือน ซึ่งมีปริมาณเพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัว แต่การเลี้ยงในปัจจุบันยังไม่ถูกต้อง ตามหลักวิชาการ ทำให้ผลผลิตยังไม่ได้มาตรฐาน ทั้งด้านคุณภาพและปริมาณ รูปแบบการเลี้ยงการขยายพันธุ์โคเนื้อของเกษตรกรส่วนใหญ่ ยังไม่มีการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์สัตว์ มีโอกาสผสมพันธุ์กันเองในฝูงตามธรรมชาติ ทำให้เกิดการผสมแบบเลือดชิด โคมีขนาดเล็กลง การเจริญเติบโตช้า ขาดโคเนื้อที่จะเข้าระบบขุนคุณภาพสูง และการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจังหวัดอุบลราชธานี ส่วนใหญ่เลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมือง รองลงมาเป็นลูกผสม บราห์มัน ซึ่งเกษตรกรในพื้นที่นิยมเลี้ยงโคสวยงามที่มีสีแดง เป็นลูกผสมที่มีเลือดบราห์มันสูงมีโครงสร้างใหญ่ สามารถเป็นแม่พันธุ์ต้นน้ำผลิตลูกคุณภาพสูงได้ดี เนื่องจากถ้าเป็นโคลูกผสมชาร์โลเลส์ แองกัส วากิว จะมีอัตราการเจริญเติบโตที่ดีกว่า และมีไขมันแทรกในเนื้อ(Marbling)มากกว่าทำให้จำหน่ายได้ในราคาที่แพงกว่า จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น เห็นควรวางแผน ดำเนินโครงการยกระดับการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง(นิลอุบล) ครอบคลุม จังหัดอุบลราชธานี ซึ่งการเลี้ยงโคเนื้อที่ผ่านมายังประสบปัญหาต่างๆมากมาย เนื่องจากนโยบายส่งเสริมและพัฒนาการเลี้ยงโคเนื้อขาดความต่อเนื่อง จากนโยบายรัฐบาลราคาไม่แน่นอนเนื่องจากยังซื้อขายแบบประมาณราคา ต้นทุนการผลิตสูงทำให้อาชีพการเลี้ยงโคเนื้อ ของเกษตรกรขาดความมั่นคงและยั่งยืน และการดำเนินการนั้นจำเป็นต้องทำงานแบบบูรณาการของบุคลากรกรมปศุสัตว์ในพื้นที่ ตลอดจน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ที่จะต้องมาร่วมกันคิด ร่วมกันวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรม มีตัวชี้วัด สามารถติดตามและประเมินผลได้อย่างเป็นระบบ</p> <p>ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงได้จัดทำโครงการยกระดับการผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง(นิลอุบล) ครอบคลุม จังหัดอุบลราชธานี ในพื้นที่จังหัดอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาและปรับปรุงพันธุ์โคเนื้อให้มีคุณภาพสูงเป็นการวางโครงสร้างการพัฒนาการผลิต โคเนื้อ เพื่อช่วยลดต้นทุนการเลี้ยงโคเนื้อและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับลูกโคเนื้อที่เป็นโคลูกผสมยุโรป ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้และผลตอบแทนจากการเลี้ยงโคเนื้อที่สูงขึ้น</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อยกระดับการพัฒนาการผลิตโคเนื้อคุณภาพสูงทั้งระบบครอบคลุม</p> <p>๒. เพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพและยกระดับรายได้ให้กับเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อในพื้นที่จังหัดอุบลราชธานี
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ทั้ง ๒๕ อำเภอในพื้นที่จังหัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<p>ยกระดับการผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง(นิลอุบล)ครอบคลุม จังหัดอุบลราชธานี ดังนี้</p> <p>๑. กำหนดหลักเกณฑ์การเข้าร่วมโครงการฯชี้แจงประชาสัมพันธ์โครงการแก่ผู้เกี่ยวข้องจัดตั้งคณะทำงานระดับจังหวัด อำเภอ รับสมัครคัดเลือกเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ</p> <p>๒. ฝึกอบรมเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการในการวางแผนการผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง การจัดการโรงเรือน อาหาร สุขภาพสัตว์ และการตลาด</p> <p>๓. กำหนดแผนและดำเนินผสมเทียมโคเนื้อพันธุ์ดี (แองกัส) ให้แก่เกษตรกรกลุ่มเป้าหมาย ร่วมกับศูนย์วิจัยการผสมเทียมและเทคโนโลยีชีวภาพอุบลราชธานี</p> <p>๔. ส่งเสริมการผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง และลดต้นทุนการผลิตสร้างเกษตรกรต้นแบบ Smart Farmer (แม่ผลิตลูก/ขุนกลางน้ำ/ขุนปลายน้ำ) เพื่อเป็นแหล่งศึกษาดูงาน และถ่ายทอดองค์ความรู้แก่ผู้สนใจและเกษตรกรทั่วไป</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๕. เชื่อมโยงเครือข่ายผู้เลี้ยงโคเนื้อ ดังนี้</p> <p>๕.๑ ต้นน้ำ (ผู้ผลิตโคเนื้อทั้งระบบ) โดยมีการซื้อขาย แลกเปลี่ยนโคเนื้อที่มีชีวิตผ่านระบบสหกรณ์และเครือข่าย เช่น สหกรณ์โคเนื้อ แพะ แกะ อุบลราชธานี สหกรณ์โคเนื้อหนองสูง สหกรณ์โคเนื้อโพนยางคำ บริษัท นครพนมบีพี ฟาร์มก้านันเตียง</p> <p>๕.๒ กลางน้ำ (โรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน) แปรรูปขึ้นส่วน เช่น โรงเชือด สลักไค โรงเชือดราชบุรี โรงเชือดก้านันเตียง</p> <p>๕.๓ ปลายน้ำ ผู้บริโภค ผู้จัดจำหน่าย ร้านอาหาร โรงแรม ภัตตาคาร โมเดิร์นเทรด เป็นต้น มีการจัดทำ MOU เพื่อร่วมกำหนดมาตรฐานการผลิตในแต่ละห่วงโซ่การผลิต ให้ได้สินค้ามีคุณภาพและมาตรฐานตามความต้องการ ที่คงที่สม่ำเสมอและต่อเนื่อง โดยดำเนินการร่วมกับ หน่วยงานในสังกัดกรมปศุสัตว์ สำนักงานจังหวัดอุบลราชธานี สหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี หอการค้าจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งจะทำให้การผลิตโคเนื้อที่มีคุณภาพสูง สามารถสร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างมั่นคงและยั่งยืน</p>
ผู้รับผิดชอบ	<p>๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๒. สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ทุกอำเภอในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี</p>
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๒. สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ทุกอำเภอในจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๓. ศูนย์วิจัยการผสมเทียมและเทคโนโลยีชีวภาพอุบลราชธานี</p> <p>๔. ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์อุบลราชธานี</p> <p>๕. ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์อำนาจเจริญ</p>
๘. หน่วยดำเนินงาน	๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตั้งแต่เดือน ตุลาคม ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	<p>๑. จำนวนโคเนื้อคุณภาพเพิ่มขึ้น</p> <p>๒. จำนวนเกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพเพิ่มขึ้น</p> <p>๓. รายได้เพิ่มขึ้น</p>
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ(Outcome)	<p>๑. สามารถผลิตโคเนื้อคุณภาพสูงสู่ตลาดเพิ่มขึ้น และยกระดับสายพันธุ์โคขุนคุณภาพ</p> <p>๒. ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ และอาชีพที่เกี่ยวข้องมีรายได้เพิ่มขึ้น๓. ทำให้เกษตรกรมีความมั่นคงในอาชีพการเลี้ยงโคเนื้ออย่างยั่งยืน และเป็นต้นแบบในการพัฒนาการเลี้ยง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	“คืนควายใหญ่ ควายงาม สู่มืองอุบลราชธานี” จังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและการแปรรูปให้ได้คุณภาพมาตรฐานสากล
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ควายไทยนับเป็นสัตว์เลี้ยงที่คู่กับคนไทยมาช้านาน โดยเฉพาะคนอีสานที่สื่อถึงการสืบสานวัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์พื้นถิ่น ประเพณี ภูมิปัญญา ทำให้เป็นชุมชนเข้มแข็ง และควายยังมีความสำคัญต่อระบบการผลิตของเกษตรกรรายย่อยในชนบทเป็นอย่างมาก ในอดีตที่ผ่านมา ควายเป็นทั้งแรงงานในไร่นา ใช้มูลเป็นปุ๋ยใส่พืชผล หรือเมื่อจำเป็นก็จำหน่ายเป็นรายได้อีกทางหนึ่ง และควายเป็นสัตว์เลี้ยงที่สามารถเปลี่ยนพืชอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพต่ำตามหัวไร่ปลายนา ให้เป็นเนื้อคุณภาพได้ดีกว่าโค</p> <p>ปัจจุบันการเลี้ยงควายของเกษตรกรได้ถูกละเลยจากภาครัฐ และแม้เกษตรกรเองก็หันไปนิยมเลี้ยงสัตว์พันธุ์ ต่างประเทศ การเลี้ยงควายของเกษตรกรส่วนใหญ่ยังเป็นการเลี้ยงแบบพื้นบ้าน ไม่มีระบบการผลิตในเชิงธุรกิจ ทั้งนี้ เนื่องจากถูกมองข้ามความสำคัญของควาย ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับลักษณะทางเศรษฐกิจ และสังคมของเกษตรกรเอง ด้วย ปัจจุบันควายมีปริมาณลดลงมาก เนื่องจากความต้องการบริโภคเนื้อเพิ่มขึ้นแล้ว การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ของเกษตรกรที่ประกอบอาชีพการทำนา มีการใช้เครื่องจักรกล(รถไถนา) แทนการใช้แรงงานควาย จึงไม่ให้ความสำคัญกับควาย ขยายควายทิ้งเข้าโรงฆ่าสัตว์ เกษตรกรที่เลี้ยงควายอยู่ส่วนใหญ่ก็ไม่ได้เลี้ยงควายเป็นอาชีพหลัก จึงให้ความสนใจในการเลี้ยงดูน้อย ขาดการปรับปรุงพันธุ์ที่ดี ขาดการควบคุมป้องกันกำจัดโรคที่ถูกต้อง ทำให้ผลผลิตต่ำ ผลผลิตไม่เพียงพอต่อการบริโภค จึงทำให้จำนวนควายลดลงอย่างต่อเนื่อง จังหวัดอุบลราชธานี เป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่มีศักยภาพในการเลี้ยงควายใหญ่ ควายงาม เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรมีการเลี้ยงและพัฒนาการเลี้ยงควายอย่างยั่งยืนต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อขยายพันธุ์กรรมควายใหญ่ ควายงามโดยวิธีการผสมเทียมให้กับเกษตรกรผู้เลี้ยงควาย ๒. เพื่อพัฒนาคุณภาพและปริมาณการผลิต ส่งเสริมการตลาด สร้างรายได้จากมูลค่าเพิ่มของควายให้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงควาย ให้มีความยั่งยืน ๓. เพื่อฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สืบทอดประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัต ลั ก ษณ์ พื น์ ถิ่น ภูมิ ป ัญญา ทำให้เป็น ชุม ชน เข้ม แข็ง ๔. เพื่อส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงควายสู่ผืนนา ลดปัญหาการขาดแคลนพลังงานและภาวะโลกร้อน และรองรับผลกระทบ จากสถานการณ์ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙)

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรผู้เลี้ยงควายในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ทั้ง ๒๕ อำเภอในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<p>กิจกรรมที่ ๑ คัดเลือกแม่ควายที่จะเข้าร่วมโครงการตามคุณสมบัติ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เป็นแม่ควายที่เคยให้ลูกมาแล้ว(แม่นาง) ๒. มีความสมบูรณ์พันธุ์ สุขภาพแข็งแรง ๓. มีความสูงไม่น้อยกว่า ๑๓๕ เซนติเมตร <p>กิจกรรมที่ ๒ พัฒนาการปรับปรุงพันธุ์ควายโดยวิธีการการฉีดฮอร์โมนเหนี่ยวนำการเป็นสัดแม่พันธุ์ควาย และการเป็นสัดตามธรรมชาติ</p> <p>กิจกรรมที่ ๓ ผสมเทียมแม่ควายโดยใช้น้ำเชื้อจากควายพ่อพันธุ์ดี</p> <p>กิจกรรมที่ ๔ ตรวจสอบการตั้งท้องของแม่ควายโดยการอัลตราซาวด์</p> <p>กิจกรรมที่ ๕ ติดตามลูกควายที่เกิดจากการผสมเทียม และจัดทำทะเบียนประวัติ (Pedigree)</p> <p>กิจกรรมที่ ๖ ให้ความรู้ด้านพืชอาหารสัตว์สำหรับควาย</p> <p>กิจกรรมที่ ๗ ปรับระบบการเลี้ยงคอกและโรงเรือนสุฟาร์มที่มีระบบป้องกันและการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม GFM (Good Farming Management)</p>
ผู้รับผิดชอบ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี ๒. สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ทุกอำเภอในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<ol style="list-style-type: none"> ๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี ๒. สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ทุกอำเภอในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ๓. ศูนย์วิจัยการผสมเทียมและเทคโนโลยีชีวภาพอุบลราชธานี ๔. ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์อุบลราชธานี ๕. ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์อำนาจเจริญ
๘. หน่วยดำเนินงาน	๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตั้งแต่เดือน ตุลาคม ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (Output)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. จำนวนควายใหญ่ ควายงาม ที่ได้รับการผสมเทียม เพิ่มขึ้น ๒. รายได้เพิ่มขึ้น
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ(Outcome)	๑. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น สร้างอาชีพอย่างยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการการผลิตแพะเพื่อสร้างรายได้
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและการแปรรูปให้ได้คุณภาพมาตรฐานสากล
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>แพะ-แกะเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทยที่เกษตรกรให้ความสนใจและนิยมเลี้ยงเพิ่มมากขึ้น แพะเป็นสัตว์เลี้ยงที่เลี้ยงง่ายหากินเก่ง กินอาหารได้หลายประเภท และทนทาน ต่อสภาพแวดล้อมที่ทุรกันดารได้ดี มีวงชีวิตสั้น ให้ลูกเร็วเนื่องจากตั้งท้องเพียง ๕ เดือน มีเปอร์เซ็นต์การเกิดลูกแฝดสูง ทำให้สามารถเพิ่มจำนวนสัตว์ได้รวดเร็วเมื่อเปรียบเทียบกับโค-กระบือ ลักษณะเช่นนี้ ทำให้แพะได้เปรียบสัตว์เคี้ยวเอื้องชนิดอื่น เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการเลี้ยงแพะและพัฒนาทั้งด้านการผลิต แปรรูป และการตลาด ทำให้ปริมาณความต้องการแพะแกะสูงขึ้นมาเป็นลำดับ แต่ปริมาณแพะ-แกะก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ อาทิ เช่น มาเลเซีย จีน เวียดนาม กัมพูชา และลาว</p> <p>ปัจจุบันการขยายตัวการเลี้ยงแพะมีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นและมีการกระจายการเลี้ยงแพะไปสู่ภูมิภาคต่างๆ ของประเทศมากขึ้น นอกจากนี้รูปแบบการเลี้ยงได้เปลี่ยนจากการเลี้ยงแบบดั้งเดิมเป็นการเลี้ยงเพื่อการค้ามากขึ้น แต่จำนวนแพะก็ยังไม่เพียงพอต่อการของตลาด ซึ่งสังเกตได้จากราคาแพะเนื้อมีชีวิตที่มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ (ปัจจุบันแพะขุนมีชีวิตราคาอยู่ที่ ๑๒๕-๑๓๐ บาทต่อกิโลกรัม) จึงกล่าวได้ว่าแพะ-แกะเป็นปศุสัตว์ประเภทหนึ่งที่เกษตรกรสามารถเลี้ยงเป็นอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ การเลี้ยงแพะในเขตพื้นที่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยเฉพาะในจังหวัดอุบลราชธานีกำลังได้รับความสนใจจากเกษตรกรอย่างมากและต่อเนื่องมาหลายปีโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะ ๒-๓ ปีที่ผ่านมา เนื่องจากไม่มีปัญหาด้านตลาด ดังนั้นการจัดหาแหล่งเงินทุนสำหรับเกษตรกรผู้สนใจ จึงเป็นแนวทางการในการเพิ่มจำนวนแพะให้เพียงพอต่อความต้องการของตลาด อันจะนำไปสู่การสร้างอาชีพที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร และสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารต่อประชากรในแถบนี้ต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อสร้างอาชีพการเลี้ยงแพะ-แกะเป็นอาชีพที่สร้างรายได้แก่เกษตรกรอย่างยั่งยืน ๒. เพื่อเพิ่มผลผลิตแพะ-แกะและความมั่นคงทางอาหารของประเทศ ๓. เพื่อสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกร
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรผู้เลี้ยงแพะในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

หัวข้อ	รายละเอียด
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ทั้ง ๒๕ อำเภอในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<p>๑. ฝึกอบรมเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการในการวางแผนการผลิตแพะ การจัดการโรงเรือน อาหาร สุขภาพสัตว์ และการตลาด</p> <p>๒. กำหนดแผนและดำเนินผสมเทียมแพะพันธุ์ดี ให้แก่เกษตรกร กลุ่มเป้าหมาย ร่วมกับศูนย์วิจัยการผสมเทียมและเทคโนโลยีชีวภาพ อุบลราชธานี</p> <p>๓. ส่งเสริมการผลิตแพะเนื้อ และลดต้นทุนการผลิตสร้างเกษตรกร ต้นแบบ Smart Farmer เพื่อเป็นแหล่งศึกษาดูงาน และถ่ายทอด องค์ความรู้แก่ผู้สนใจและเกษตรกรทั่วไป</p> <p>๔. เชื่อมโยงเครือข่ายผู้เลี้ยงแพะ</p>
ผู้รับผิดชอบ	<p>๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๒. สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ทุกอำเภอในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี</p>
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๒. สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ทุกอำเภอในจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๓. ศูนย์วิจัยการผสมเทียมและเทคโนโลยีชีวภาพอุบลราชธานี</p> <p>๔. ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์อุบลราชธานี</p> <p>๕. ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์อำนาจเจริญ</p>
๘. หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตั้งแต่เดือน ตุลาคม ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	๑,๕๙๕,๒๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	<p>๑. จำนวนแพะเนื้อเพิ่มขึ้น</p> <p>๒. จำนวนเกษตรกรเลี้ยงแพะเพิ่มขึ้น</p> <p>๓. รายได้เพิ่มขึ้น</p>
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ(Outcome)	<p>๑. สามารถผลิตแพะสู่ตลาดเพิ่มขึ้น และยกระดับสายพันธุ์แพะ คุณภาพ</p> <p>๒. ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงแพะ และอาชีพที่เกี่ยวข้องมีรายได้เพิ่มขึ้น</p> <p>๓. ทำให้เกษตรกรมีความมั่นคงในอาชีพการเลี้ยงแพะอย่างยั่งยืน และเป็นต้นแบบในการพัฒนาการเลี้ยง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในระดับครัวเรือน
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและการแปรรูปให้ได้คุณภาพมาตรฐานสากล
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ไก่พื้นเมือง เป็นสัตว์ปีกประจำถิ่นทุกพื้นที่ของประเทศไทยที่สามารถเลี้ยงเป็นเพื่อผลิตอาหารโปรตีนในรูปแบบต่างๆอย่างแพร่หลายในวิถีชีวิตของคนไทยจึงถือ ว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมทางอาหารเ็นอสรชาติดีประกอบอาหารได้ หลากหลายและมีจุดเด่นเฉพาะตัวในการขยายพันธุ์ เจริญเติบโต และหาอาหาร ได้เก่งตามธรรมชาติ มีความทนต่อโรคระบาด และเป็นที่ต้องการของตลาด สามารถเลี้ยงในเชิงการค้าเพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรเป็นอย่างดี ปัจจุบันการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของจังหวัดอุบลราชธานี ยังขาดการพัฒนาในระบบการผลิต ให้เป็นมาตรฐานในด้านการปรับปรุงสายพันธุ์ การควบคุมป้องกันโรค ด้าน อาหารสัตว์ และตลอดจนถึงการแปรรูปและการตลาด เพื่อสร้างรายได้รองรับความต้องการบริโภคในพื้นที่ต่อไป
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองให้เพิ่มมากขึ้น ๒. เพื่อสร้างรายได้ให้เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๒๐๐ ราย
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ทั้ง ๒๕ อำเภอในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในพื้นที่ จังหวัดอุบลราชธานี
งบประมาณ	๓๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนบาทถ้วน)
ผู้รับผิดชอบ	๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี ๒. สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ทุกอำเภอในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี ๒. สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ทุกอำเภอในจังหวัดอุบลราชธานี ๓. ศูนย์วิจัยการผสมเทียมและเทคโนโลยีชีวภาพอุบลราชธานี ๔. ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์อุบลราชธานี ๕. ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์อำนาจเจริญ
๘. หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตั้งแต่เดือน ตุลาคม ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	๓๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (Output)	เกษตรกรได้รับความรู้เรื่องการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเพิ่มมากขึ้น
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ(Outcome)	๑. เกษตรกรมีการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเพิ่มมากขึ้น ๒. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้นไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ราย

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการเลี้ยงปลาอุกในกระชังบก
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อภาคเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง ตามคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ ๓๓๗/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๔ โดยมีอำนาจหน้าที่ กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย ตลอดจนบูรณาการแผนงานและโครงการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศแม่น้ำโขงซึ่งมีผลกระทบต่อภาคเกษตรในขอบเขตงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อนำเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เสนอมาตรการการบังคับใช้กฎหมายที่จำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศแม่น้ำโขงซึ่งมีผลกระทบต่อภาคเกษตร โดยในการประชุมคณะกรรมการบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อภาคเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้มอบหมายให้กรมประมงจัดทำแผนพัฒนาด้านการประมงในพื้นที่แม่น้ำโขงอย่างยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ใน ๗ จังหวัด ได้แก่ เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนทุกฝ่าย และสาระสำคัญของแผนพัฒนาด้านการประมงในพื้นที่แม่น้ำโขงอย่างยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ “ทรัพยากรประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่แม่น้ำโขงได้รับการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมเพื่อความยั่งยืนและรองรับการเปลี่ยนแปลง”</p> <p>การเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชังบก เป็นการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเหมาะสำหรับเกษตรกรในพื้นที่ห่างไกลจากแหล่งน้ำ เนื่องจากเป็นการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ใช้น้ำปริมาณน้อย ใช้ระยะเวลาในการเลี้ยงสั้น สามารถเลี้ยงสัตว์น้ำได้หลายชนิด ได้แก่ ปลาอุก กบ ปลาหมอ เป็นต้น เหมาะสำหรับการเลี้ยงไว้เพื่อบริโภคภายในครัวเรือนหากมีเหลือสามารถนำมาจำหน่ายเป็นรายได้ ซึ่งจะช่วยลดรายจ่ายด้านการบริโภคอาหารภายในครัวเรือนลง เกษตรกรสามารถเลี้ยงได้หลายรอบต่อปี จึงทำให้เกษตรกรมีอาหารบริโภคอย่างต่อเนื่อง และสามารถที่จะสร้างรายได้ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ เกิดแรงจูงใจในการประกอบอาชีพอาชีพด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างเป็นรูปธรรมและเกิดความยั่งยืน</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้แก่ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ</p> <p>๒ เพื่อให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	น้ำอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ๓ เพื่อให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีอาหารโปรตีนบริโภคใน ครัวเรือน และจำหน่ายเป็นรายได้เสริม
๕. เป้าหมาย	เกษตรกรในพื้นที่ติดแม่น้ำโขง ๕ อำเภอ อำเภอละ ๕๐ ราย รวม ๒๕๐ ราย/ปี
๖. พื้นที่เป้าหมาย	อำเภอโพธิ์ไทร อำเภอเขมราฐ อำเภอนาตาล อำเภอศรีเมืองใหม่ และ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	คัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ
งบประมาณ	๔,๘๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	ฝึกอบรมเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ
งบประมาณ	๑๕๕,๖๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดอุบลราชธานี
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	สนับสนุนปัจจัยการผลิต
งบประมาณ	๕๙๔,๘๖๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	ให้คำแนะนำและติดตามผล
งบประมาณ	๔๑,๒๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๗๙๖,๔๖๐ บาท /ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๓ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ จำนวน ๒๕๐ ราย ๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๓ มีผลผลิตสัตว์น้ำเฉลี่ย รายละเอียด ๗๕ กิโลกรัมต่อครัวเรือน (ผลผลิตสัตว์น้ำทั้งหมด จำนวน ๑๘,๗๕๐ กิโลกรัม และมูลค่าสัตว์น้ำรวม ๑,๑๒๕,๐๐๐ บาท) (คิดอัตรา รอด ๗๕% ขนาด ๕ ตัว/กก. ราคาจำหน่ายกิโลกรัมละ ๖๐ บาท)
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนิน โครงการ(Outcome)	๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้พื้นฐานในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และนำไปพัฒนาเพื่อประกอบเป็นอาชีพหลักได้ ๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการสามารถดำเนินการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้ อย่างยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีอาหารโปรตีนบริโภคในครัวเรือนหรือจำหน่ายสร้างรายได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการเลี้ยงปลากินพืชในบ่อดิน
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อภาคเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง ตามคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ ๓๓๗/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๔ โดยมีอำนาจหน้าที่ กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย ตลอดจนบูรณาการแผนงานและโครงการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศแม่น้ำโขงซึ่งมีผลกระทบต่อภาคเกษตรในขอบเขตงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อนำเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เสนอมาตรการการบังคับใช้กฎหมายที่จำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศแม่น้ำโขงซึ่งมีผลกระทบต่อภาคเกษตร โดยในการประชุมคณะกรรมการบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อภาคเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้มอบหมายให้กรมประมงจัดทำแผนพัฒนาด้านการประมงในพื้นที่แม่น้ำโขงอย่างยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ใน ๗ จังหวัด ได้แก่ เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนทุกฝ่าย และสาระสำคัญของแผนพัฒนาด้านการประมงในพื้นที่แม่น้ำโขงอย่างยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ “ทรัพยากรประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่แม่น้ำโขงได้รับการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมเพื่อความยั่งยืนและรองรับการเปลี่ยนแปลง”</p> <p>เพื่อให้การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่ที่ติดแม่น้ำโขงได้รับการพัฒนาสู่ความยั่งยืน สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี เห็นสมควรส่งเสริมการเลี้ยงปลากินพืชในบ่อดิน เช่น ปลานิล ปลาตะเพียนขาว ซึ่งเหมาะสำหรับการเลี้ยงไว้เพื่อบริโภคภายในครัวเรือน จะช่วยลดรายจ่ายด้านการบริโภคลงได้ และเกษตรกรมีอาหารโปรตีนจากสัตว์น้ำบริโภคอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังเกิดแรงจูงใจในการประกอบอาชีพอาชีพด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างเป็นรูปธรรมและเกิดความยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับภารกิจของสำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี ที่มีหน้าที่ในการส่งเสริมสนับสนุนเกษตรกรให้มีความรู้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามหลักวิชาการ เพื่อให้เกษตรกรมีผลผลิตสัตว์น้ำบริโภคในครัวเรือน และจำหน่ายเป็นการสร้างรายได้ ก่อให้เกิดความมั่นคงกับเกษตรกรต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้แก่ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ

หัวข้อ	รายละเอียด
	๒ เพื่อให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ๓ เพื่อให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีอาหารโปรตีนบริโภคในครัวเรือน และจำหน่ายเป็นรายได้เสริมให้กับครอบครัว ๔ เพื่อเพิ่มผลผลิตปลานิลและปลาดุกเทศในพื้นที่และสามารถนำไปแปรรูปได้
๕. เป้าหมาย	เกษตรกรในพื้นที่ที่ติดแม่น้ำโขง จำนวน ๕ อำเภอๆ ละ ๑๕ ราย รวม ๗๕ ราย/ปี
๖. พื้นที่เป้าหมาย	อำเภอโพธิ์ไทร อำเภอเขมราฐ อำเภอนาดตาล อำเภอศรีเมืองใหม่ และอำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	คัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ
งบประมาณ	๔,๘๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	ฝึกอบรมเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการทักษะในการเลี้ยงปลาในบ่อดิน
งบประมาณ	๕๔,๓๕๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดอุบลราชธานี
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	สนับสนุนปัจจัยการผลิต
งบประมาณ	๓๗๑,๒๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	ให้คำแนะนำและติดตามผล
งบประมาณ	๓๙,๙๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๔๗๐,๒๕๐ บาท /ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ฯ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ จำนวน ๗๕ ราย ๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ฯ มีผลผลิตสัตว์น้ำเฉลี่ย รายละ ๓๐๐ กิโลกรัมต่อครัวเรือน (ผลผลิตสัตว์น้ำทั้งหมด จำนวน ๒๒,๕๐๐ กิโลกรัม และมูลค่าสัตว์น้ำรวม ๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท) (คิดอัตรารอด ๔๐% ขนาด ๔ ตัว/กก. ราคาจำหน่ายกิโลกรัมละ ๖๐ บาท)

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ(Outcome)	<p>๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้พื้นฐานในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและนำไปพัฒนาเพื่อประกอบเป็นอาชีพหลักได้</p> <p>๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการสามารถดำเนินการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างยั่งยืน</p> <p>๓. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีอาหารโปรตีนบริโภคในครัวเรือนหรือจำหน่ายสร้างรายได้ให้กับครอบครัว</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมปลาเศรษฐกิจของแม่น้ำโขง (การเลี้ยงปลากดคังในบ่อดิน)
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อภาคเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง ตามคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ ๓๓๗/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๔ โดยมีอำนาจหน้าที่ กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย ตลอดจนบูรณาการแผนงานและโครงการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศแม่น้ำโขงซึ่งมีผลกระทบต่อภาคเกษตรในขอบเขตงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อนำเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เสนอมาตรการการบังคับใช้กฎหมายที่จำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศแม่น้ำโขงซึ่งมีผลกระทบต่อภาคเกษตร โดยในการประชุมคณะกรรมการบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อภาคเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้มอบหมายให้กรมประมงจัดทำแผนพัฒนาด้านการประมงในพื้นที่แม่น้ำโขงอย่างยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ใน ๗ จังหวัด ได้แก่ เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนทุกฝ่าย และสาระสำคัญของแผนพัฒนาด้านการประมงในพื้นที่แม่น้ำโขงอย่างยั่งยืน พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ “ทรัพยากรประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่แม่น้ำโขงได้รับการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมเพื่อความยั่งยืนและรองรับการเปลี่ยนแปลง”</p> <p>เพื่อให้การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่ที่ติดแม่น้ำโขงได้รับการพัฒนาสู่ความยั่งยืน สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี เห็นสมควรส่งเสริมการเลี้ยงปลาเศรษฐกิจของแม่น้ำโขง ได้แก่ ปลากดคังหรือปลากดแก้ว เนื่องจากปลาชนิดนี้ มีจุดเด่นในเรื่องของคุณภาพเนื้อ เนื่องจากเนื้อปลามีรสชาติดีเป็นที่นิยมของผู้บริโภคและสามารถนำมาทำเป็นอาหารได้หลายอย่าง เช่น ลวกจิ้ม ต้มยำ ลาบ และผัดฉ่า เป็นต้น ประกอบกับปลากดแก้วเป็นปลาที่มีไขมันแทรกในเนื้อแต่ไม่มีกลิ่นคาว ซึ่งเป็นไขมันที่ไม่อิ่มตัวร่างกายนำไปใช้ประโยชน์ได้ดี สำหรับการเลี้ยงปลากดแก้วเป็นอีกอาชีพหนึ่งที่จะสร้างรายได้ให้เกษตรกร เพราะปลากดแก้วเป็นปลาน้ำจืดที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง ปลากดแก้วไม่มีข้อจำกัด ในเรื่องราคาหรือขนาดเหมือนปลาน้ำจืดชนิดอื่น เนื่องจากปลายังมีขนาดใหญ่ยังมีมูลค่าเพิ่มขึ้น อีกทั้งการเลี้ยงปลากดแก้วในปัจจุบันยังไม่แพร่หลายนัก เนื่องจากปัญหาการขาดแคลนลูกพันธุ์ปลา เกษตรกรที่เคยเลี้ยงปลากดแก้วส่วนใหญ่ รวบรวมลูกปลาจากแหล่งน้ำธรรมชาติ แล้วนำมา</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	เลี้ยงต่อจนได้ขนาดตลาด ซึ่งทำให้ผลผลิตไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับจำนวนลูกปลาที่จับได้ ทั้งนี้การเลี้ยงปลากดแก้วจะช่วยให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นนอกเหนือจากการมีรายได้จากการจับปลาจากแม่น้ำโขงเพียงอย่างเดียว ซึ่งก่อให้เกิดความมั่นคงกับเกษตรกรต่อไป
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้แก่ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ ๒ เพื่อให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ๓ เพื่อให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีอาหารมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายผลผลิตที่ได้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ นอกเหนือจากการมีรายได้จากการจับปลาจากแม่น้ำโขงเพียงอย่างเดียว
๕. เป้าหมาย	เกษตรกรในพื้นที่ที่ติดแม่น้ำโขง จำนวน ๕ อำเภอๆ ละ ๑๕ ราย รวม ๗๕ ราย/ปี
๖. พื้นที่เป้าหมาย	อำเภอโพธิ์ไทร อำเภอเขมราฐ อำเภอนาตาล อำเภอศรีเมืองใหม่ และอำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	คัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ
งบประมาณ	๙๖๐ บาท /ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	ฝึกอบรมเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการทักษะในการเลี้ยงปลาในบ่อดิน
งบประมาณ	๑๐,๗๒๐ บาท/ ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดอุบลราชธานี
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	สนับสนุนปัจจัยการผลิต (วัสดุการเกษตร)
งบประมาณ	๑๕๔,๒๐๐ บาท /ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	ให้คำแนะนำและติดตามผล
งบประมาณ	๒๓,๑๐๐ บาท /ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ ๒๕๖๗ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑๘๘,๙๘๐ บาท /ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๑. ผลผลิต (output)	๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ฯ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ จำนวน ๑๐ ราย มีผลผลิตสัตว์น้ำเฉลี่ย รายละ ๒๐๐ กิโลกรัมต่อ ครัวเรือน (ปลากดคัง ๓๐๐ กิโลกรัม และปลานิล ๑๐๐ กิโลกรัม) (ผลผลิตปลากดคังรวม จำนวน ๓,๐๐๐ กิโลกรัม และมูลค่าสัตว์น้ำ รวม ๔๕๐,๐๐๐ บาท และผลผลิตปลานิลรวม จำนวน ๑,๐๐๐ กิโลกรัม และมูลค่าสัตว์น้ำรวม ๕๐,๐๐๐ บาท) (ปลากดคัง คัดอัตรา รอด ๖๐% ขนาด ๕๐๐ กรัม/ตัว. ราคาจำหน่ายกิโลกรัมละ ๑๕๐ บาท และปลานิล คัดอัตรารอด ๕๐% ขนาด ๔๐๐ กรัม/ตัว. ราคาจำหน่าย กิโลกรัมละ ๕๐ บาท)
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนิน โครงการ(Outcome)	๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้พื้นฐานในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และนำไปพัฒนาเพื่อประกอบเป็นอาชีพหลักได้ ๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการสามารถดำเนินการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้ อย่างยั่งยืน ๓. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีอาหารโปรตีนบริโภคในครัวเรือน หรือ จำหน่ายสร้างรายได้ให้กับครอบครัว

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนากองทุนตลาดปลาแม่น้ำโขง
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อภาคเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง ตามคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ ๓๓๗/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๔ โดยมีอำนาจหน้าที่ กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย ตลอดจนบูรณาการแผนงานและโครงการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศแม่น้ำโขงซึ่งมีผลกระทบต่อภาคเกษตรในขอบเขตงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อนำเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เสนอมาตรการการบังคับใช้กฎหมายที่จำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศแม่น้ำโขงซึ่งมีผลกระทบต่อภาคเกษตร โดยในการประชุมคณะกรรมการบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อภาคเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๔ ได้มอบหมายให้กรมประมงจัดทำแผนพัฒนาด้านการประมงในพื้นที่แม่น้ำโขงอย่างยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ใน ๗ จังหวัด ได้แก่ เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนทุกฝ่าย และสาระสำคัญของแผนพัฒนาด้านการประมงในพื้นที่แม่น้ำโขงอย่างยั่งยืน พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ “ทรัพยากรประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่แม่น้ำโขงได้รับการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมเพื่อความยั่งยืนและรองรับการเปลี่ยนแปลง”</p> <p>การส่งเสริมและพัฒนา กลุ่มเกษตรกรให้เข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเองได้นั้น เกษตรกรต้องเกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันภายในองค์กร และชุมชนในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ทั้งในระดับของการพึ่งพาตนเอง และในระดับของการแข่งขัน กลไกหนึ่งที่สนับสนุนให้เกษตรกรและชุมชนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มความสามารถไปสู่เป้าหมายดังกล่าว นั่นคือ การนำเอากระบวนการจัดตั้งกลุ่ม การบริหารจัดการกลุ่ม ในขั้นพื้นฐานไปสู่การเชื่อมโยงเครือข่าย การมีส่วนร่วม การเสริมสร้างกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเกษตรกรให้ช่วยเหลือเกื้อกูลกันการจัดการกับทรัพยากรในท้องถิ่นอย่างชาญฉลาด การนำองค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น นวัตกรรม และเทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าและผลิตภัณฑ์</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	เกษตรและอาหาร รวมถึงสนับสนุนให้เกิดผู้นำกลุ่มเกษตรกรที่มีความสามารถ เข้ามามีส่วนร่วมในเวทีของการบริหารงานเกษตรในระดับต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ/เพื่อการพัฒนา ทางเกษตรและสังคม เกษตรกรอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการบริหารจัดการกลุ่มและการบริหารจัดการการผลิต สัตว์น้ำที่ได้จากการจับจากแม่น้ำโขง ๒. เพื่อให้เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรมีความรู้เกี่ยวกับการจัดตั้งกลุ่ม และอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนชาวประมง (ทบ.๓) และกฎหมายประมงที่เกี่ยวข้อง ๓. เพื่อให้เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการการแบ่งผลประโยชน์จากการจำหน่ายผลผลิตสัตว์น้ำของกลุ่ม
๕. เป้าหมาย	กลุ่มเกษตรกรในพื้นที่อำเภอโพธิ์ไทร จำนวน ๑ กลุ่ม (๒๐ ราย)
๖. พื้นที่เป้าหมาย	อำเภอโพธิ์ไทร จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	คัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการและจัดตั้งกลุ่ม
งบประมาณ	๙๖๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	ฝึกอบรมเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ
งบประมาณ	๑๕,๘๒๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	สนับสนุนอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับรวบรวมสัตว์น้ำเพื่อมาจำหน่ายที่กองทุนฯ
งบประมาณ	๖๑,๗๔๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	ให้คำแนะนำและติดตามผล
งบประมาณ	๒๓,๙๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	๑๐๒,๔๒๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (output)	๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้เกี่ยวกับการจัดตั้งกลุ่ม การบริหารจัดการกลุ่ม ความรู้เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนชาวประมง (ทบ.๓) และกฎหมายประมงที่เกี่ยวข้อง

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๒. มีความรู้เกี่ยวกับการจัดตั้งกลุ่ม และอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนชาวประมง (ทบ.๓) และกฎหมายประมงที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๓. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการการแบ่งผลประโยชน์จากการจำหน่ายผลผลิตสัตว์น้ำของกลุ่ม</p>
<p>๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ฯ ได้รับการอบรมการจัดตั้งกลุ่มการบริหารจัดการตลาดปลาแม่น้ำโขง</p> <p>๒. อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนชาวประมง (ทบ.๓) และกฎหมายประมงที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๐ ราย (๑ กลุ่ม)</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการแปรรูปสัตว์น้ำเพื่อเพิ่มมูลค่า
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อภาคเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง ตามคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ ๓๓๗/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๔ โดยมีอำนาจหน้าที่ กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย ตลอดจนบูรณาการแผนงานและโครงการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศแม่น้ำโขงซึ่งมีผลกระทบต่อภาคเกษตรในขอบเขตงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อนำเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เสนอมาตรการการบังคับใช้กฎหมายที่จำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศแม่น้ำโขงซึ่งมีผลกระทบต่อภาคเกษตร โดยในการประชุมคณะกรรมการบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อภาคเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้มอบหมายให้กรมประมงจัดทำแผนพัฒนาด้านการประมงในพื้นที่แม่น้ำโขงอย่างยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ใน ๗ จังหวัด ได้แก่ เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนทุกฝ่าย และสาระสำคัญของแผนพัฒนาด้านการประมงในพื้นที่แม่น้ำโขงอย่างยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ “ทรัพยากรประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่แม่น้ำโขงได้รับการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมเพื่อความยั่งยืนและรองรับการเปลี่ยนแปลง”</p> <p>โครงการแปรรูปสัตว์น้ำ สามารถเสริมสร้างให้ชุมชนมีการพัฒนาวัตถุดิบจากสัตว์น้ำมาเป็นอาหารและสร้างรายได้ในด้านการแปรรูปให้แก่คนในชุมชน นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างมูลค่าของสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น จึงเห็นควรให้มีการส่งเสริมการแปรรูปสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงในพื้นที่แม่น้ำโขง รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการแปรรูปสัตว์น้ำให้กับประชาชนในพื้นที่ ซึ่งก่อให้เกิดความมั่นคงกับเกษตรกรต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการแปรรูปสัตว์น้ำให้แก่เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๒. เพื่อให้เกิดการใช้วัตถุดิบที่มีในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุด ๓. เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตการแปรรูปสัตว์น้ำ
๕. เป้าหมาย	กลุ่มเกษตรกรในพื้นที่อำเภอโพธิ์ไทร อำเภอเขมราฐ อำเภอนาตาล อำเภอศรีเมืองใหม่ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน

หัวข้อ	รายละเอียด
	๑ กลุ่ม /ปี (๒๐ ราย)
๖. พื้นที่เป้าหมาย	อำเภอโพธิ์ไทร อำเภอเขมราฐ อำเภอนาตาล อำเภอศรีเมืองใหม่ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	คัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ
งบประมาณ	๙๖๐ บาท /ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	ฝึกอบรมปฏิบัติการแปรรูปสัตว์น้ำ
งบประมาณ	๑๙,๘๒๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี/กลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปสัตว์น้ำ
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	สนับสนุนอุปกรณ์สำหรับการแปรรูปและบรรจุภัณฑ์
งบประมาณ	๙๕,๗๔๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	ให้คำแนะนำและติดตามผล
งบประมาณ	๒๗,๙๐๐ บาท /ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ ๒๕๖๗ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑๔๔,๔๒๐ บาท /ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ฯ ได้รับองค์ความรู้ด้านการแปรรูป สัตว์น้ำ จำนวน ๒๐ ราย ๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการสามารถแปรรูปสัตว์น้ำเพื่อเพิ่ม มูลค่าได้
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนิน โครงการ(Outcome)	เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับความรู้และสามารถแปรรูปสัตว์น้ำ เพื่อเพิ่มมูลค่าได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำท้องถิ่นด้วยระบบพลังงานแสงอาทิตย์
๒. แนวทางการพัฒนา	เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรไปสู่อุตสาหกรรมอาหารตามแนวทาง BCG Economy
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามแผนพัฒนาเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร โดยส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็งและประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป และการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน และสอดคล้องกับพันธกิจกรมประมง ที่เน้นพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตเพิ่มมูลค่าของสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์ และความสามารถในการประกอบอาชีพของเกษตรกร พัฒนาเทคโนโลยีการแปรรูปผลิตภัณฑ์ ตรวจสอบคุณภาพและตรวจสอบย้อนกลับ สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี ดำเนินงานโครงการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพด้านการประมง ภายใต้โครงการตามนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบด้วย โครงข่ายเรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร โครงการธนาคารสินค้าเกษตร โครงการพัฒนาเกษตรกรมัยยังยืน กิจกรรม พัฒนาเกษตรกรอินทรีย์ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด และโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ด้านการประมง ซึ่งแต่ละโครงการฯ เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการจะได้รับความรู้ขั้นพื้นฐานในเรื่อง การเลี้ยงสัตว์น้ำ การพัฒนาผลผลิตสัตว์น้ำเข้าสู่มาตรฐานอาหารปลอดภัย ตลอดจนการได้รับสนับสนุนปัจจัยการผลิต ได้แก่ พันธุ์สัตว์น้ำ เป็นต้น และเมื่อพิจารณาตัวเลขของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ พบว่ามีเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ ประมาณ ๕,๗๒๐ ราย คิดเป็น ๙๓.๑% มีความสนใจด้านการแปรรูปสัตว์น้ำและมีความรู้ด้านการแปรรูปสัตว์น้ำพื้นฐานแบบขั้นพื้นฐาน และ ๖.๙% เป็นกลุ่มแปรรูปสัตว์น้ำ ที่อยู่ในระดับวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้การดำเนินงานตามโครงการฯ ต่าง ๆ เกิดประสิทธิผลและเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ โดยยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” “การพัฒนาที่ยั่งยืน” และ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” โดยการส่งเสริมให้แต่ละชุมชน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาการแปรรูปผลผลิต ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่ง ที่จะสามารถยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของเกษตรกรและคนในชุมชนให้ดีขึ้น โดยการผลิตหรือจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น ให้เป็นสินค้าที่มีคุณภาพ มีจุดเด่นเป็นอัตลักษณ์ของชุมชนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมการกินในแต่ละท้องถิ่น ซึ่งในบางฤดูกาลหากผลผลิตมีมาก ราคาจำหน่ายสดจะถูก หากมีระบบการแปรรูปสินค้าให้สามารถเก็บรักษาได้นานขึ้น จะเป็นการเพิ่มมูลค่าสินค้า ทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการแปรรูปสัตว์น้ำและนวัตกรรมโรงเรือนอบพลังงานแสงอาทิตย์สู่ชุมชนและท้องถิ่น ๒. เพื่อยกระดับและพัฒนาสินค้าแปรรูปจากสัตว์น้ำและเพิ่มมูลค่าสินค้า ๓. เพื่อสร้างแหล่งเรียนรู้ด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำท้องถิ่น
๕. เป้าหมาย	กลุ่มเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๙ กลุ่ม กลุ่มละ ๒๐ ราย รวมทั้งสิ้นจำนวน ๑๘๐ ราย
๖. พื้นที่ดำเนินการ	จำนวน ๙ อำเภอ ได้แก่ อำเภวารินชำราบ อำเภอสิรินธร อำเภอเดชอุดม อำเภอม่วงสามสิบ อำเภอพิบูลมังสาหาร อำเภอเขื่องใน อำเภอนาจะหลวย อำเภอโพธิ์ไทร และ อำเภอน้ำยืน
๗. กิจกรรมหลัก	กิจกรรมที่ ๑. รับสมัครและคัดเลือกกลุ่มเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ กิจกรรมที่ ๒. สร้างและส่งมอบโรงเรือนอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์/เครื่องซีลสุญญากาศ/ถุงซีลสุญญากาศ กิจกรรมที่ ๓. การฝึกอบรมหลักสูตร “การแปรรูปสัตว์น้ำ” ณ จุดก่อตั้งโรงเรือนอบแห้งด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ กิจกรรมที่ ๔. ให้คำแนะนำและติดตามประเมินผล
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	๑. สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี ๒. กองวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ กรมประมง ๓. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๑,๐๐๕,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (output)	๑๐.๑ ศพก.เครือข่ายด้านการประมง /กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชนผู้ผลิตมีความรู้ ความสามารถนำผลผลิตที่เหลือจากการบริโภคสด มาใช้ในการแปรรูป ได้ปีละ ๒๐ ราย ๑๐.๒ มีแหล่งเรียนรู้ สำหรับการแปรรูปตากแห้งสัตว์น้ำเพื่อใช้ร่วมกันในชุมชนจำนวน ๙ แห่ง

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>๑. เกษตรกรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ นำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปเพิ่มประสิทธิภาพการแปรรูปผลผลิตเกษตรของกลุ่ม</p> <p>๒. เครือข่ายด้านการประมง/กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชนใช้ประโยชน์ โรงเรือนตู้อบพลังงานแสงอาทิตย์สำหรับการแปรรูปตากแห้งสัตว์น้ำเพื่อให้เกิดรายได้ในครัวเรือนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๓. มีผลผลิตจากการแปรรูปได้ไม่น้อยกว่าปีละ ๑๕,๐๐๐ กิโลกรัม/ปี</p> <p>๔. คิดเป็นมูลค่าจากผลผลิตได้ไม่น้อยกว่า ๖,๓๐๐,๐๐๐ บาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริม สนับสนุน การผลิตแปรรูป แปรรสภาพ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงของกลุ่มจังหวัดให้ได้มาตรฐานตามความต้องการของตลาด
๓. หลักการและเหตุผล	<p>ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (กลุ่มโขงชีมูล)</p> <p>ประเด็นที่ ๑ การพัฒนาเกษตรปลอดภัย แผนงานที่ ๑ การผลิตสินค้าปศุสัตว์การเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกร กลุ่มโขงชีมูล ส่วนใหญ่เลี้ยงไว้ในไร่นา ใช้อาหารที่ได้จากผลพลอยได้จากการเกษตร เช่น ฟางข้าว และเลี้ยงปล่อยหากินหญ้าตามธรรมชาติ โดยได้มูลโคเป็นปุ๋ยใช้ในการปลูกพืช หรือทำไร่นา อีกทั้งเป็นหลักประกันของครอบครัวเมื่อมีความจำเป็นด้านการเงินก็สามารถขายโคเป็นรายได้ การเลี้ยงโคทั่วไปของเกษตรกรเป็นแบบรายย่อย มักจะไม่ให้ความสำคัญในเรื่องของพันธุ์โคและอาหารสัตว์ ทำให้การเจริญเติบโตต่ำและมีคุณภาพซากของโคที่เลี้ยงไม่ได้เนื้อที่มีคุณภาพตามตลาดต้องการ ทำให้ได้ราคาไม่คุ้มต่อต้นทุนและเวลาที่ใช้ในการผลิต เกษตรกรสูญเสียโอกาสที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเลี้ยงโคกลุ่มโขงชีมูลมีศักยภาพในการผลิตโคคุณภาพสูงเป็นอย่างยิ่งเพราะมีแม่พันธุ์โคเนื้อพื้นฐาน สามารถที่จะผลิตโคเนื้อ หรือโคขุนคุณภาพ เพื่อจำหน่ายเป็นโคมีชีวิตให้แก่กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อทั้งในและนอกพื้นที่กลุ่มโขงชีมูล เพื่อเป็นโคต้นน้ำให้เกษตรกรกลุ่มกลางน้ำนำไปเลี้ยงเพื่อผลิตเป็นโคเนื้อ หรือโคขุนคุณภาพ ตลอดจนส่งออกไปยังต่างประเทศ ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อที่มีรายได้เพิ่มมากขึ้น เป็นการสร้างอาชีพได้อย่างยั่งยืน กลุ่มโขงชีมูลมีความเหมาะสมในการพัฒนาด้านปศุสัตว์ ทั้งรูปแบบการเลี้ยง การจัดการฟาร์มการพัฒนาสายพันธุ์ และการจัดการด้านพืชอาหารสัตว์ให้เพียงพอและเหมาะสม การจัดการด้านอาหารสัตว์มีความจำเป็นในการผลิตอุตสาหกรรมโคเนื้อครบวงจร เพื่อให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารสัตว์ให้เพียงพอและเหมาะสมควรส่งเสริมการพัฒนาอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูง สร้างความมั่นคงด้านอาหารประเภทโปรตีนให้แก่เกษตรกร และจำหน่ายเป็นรายได้เสริม พัฒนาสายพันธุ์โคเนื้อให้มีมาตรฐานทั้งคุณภาพและปริมาณสร้างโอกาสการพัฒนาสินค้าปศุสัตว์ เพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ทั้งเป็นการเพิ่มมูลค่า GPP ด้านปศุสัตว์และยังเป็นการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงแก่กลุ่มเกษตรกร/เกษตรกร/วิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ ๔,๐๐๐ คน/ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
	๒. เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหารประเภทโปรตีนให้แก่เกษตรกร และจำหน่ายเป็นรายได้เสริม ๓. เพื่อพัฒนาโคเนื้อคุณภาพสูง สร้างอาชีพที่ยั่งยืน
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กลุ่มเกษตรกร เกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ ๔,๐๐๐ คน
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ดำเนินการในพื้นที่ ๔ จังหวัด (จังหวัดอุบลราชธานี ยโสธร ศรีสะเกษ และอำนาจเจริญ)
๗. กิจกรรมหลัก	เพิ่มศักยภาพการผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	๑. ประชุมชี้แจงโครงการแก่เจ้าหน้าที่ทั้ง ๔ จังหวัด (จังหวัดอุบลราชธานี ยโสธร ศรีสะเกษและอำนาจเจริญ) ๒. คัดเลือกเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ ๓. ฝึกอบรมให้ความรู้ ๔. สนับสนุนปัจจัยการผลิต ๕. จัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์ในโครงการ ๖. รายงานผลการปฏิบัติงาน/ประเมินผล
๘. หน่วยงานดำเนินการ	กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศการปศุสัตว์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗)
๑๐. งบประมาณ	๒๖,๙๖๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์พัฒนาผลิตโคเนื้อ ตันน้ำคุณภาพสูง
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีอาชีพที่ยั่งยืน ๒. ผลิตโคเนื้อตันน้ำคุณภาพ ๒,๔๐๐ ตัว/ปี ราคาตัวละ ๓๐,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๗๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี ๓. มีแม่พันธุ์โคเนื้อคุณภาพ (F๑) เพิ่มขึ้น ๑,๒๐๐ ตัว/ปี ๔. มีอาหารในการจัดการเลี้ยงโคอย่างเพียงพอ ๕. เกษตรกรนำมูลสัตว์ ใช้แทนปุ๋ยเคมีเป็นการลดต้นทุนการผลิตภาคเกษตรและรักษาสิ่งแวดล้อม

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการฟาร์มเลี้ยงสัตว์ไทยก้าวไกลสู่ระบบฟาร์มมาตรฐาน (GAP)
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริม สนับสนุน การผลิตแปรรูป แปรรสภาพ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงของกลุ่มจังหวัดให้ได้มาตรฐานตามความต้องการของตลาด
๓. หลักการและเหตุผล	<p>ตามแผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัด พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (กลุ่มโขงชีมูล) ประเด็นที่ ๑ การส่งเสริมการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการเลี้ยงสัตว์ทั่วไปของเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีเป็นการเลี้ยงสัตว์รายย่อย มักไม่ได้เข้าสู่ระบบมาตรฐาน ทำให้ควบคุมคุณภาพและป้องกันการเกิดโรคระบาดได้ยากทำให้เกิดการสูญเสียตามมาได้ จึงต้องมีการพัฒนาระบบการเลี้ยงสัตว์ของเกษตรกรในพื้นที่ให้เข้าสู่ระบบฟาร์มมาตรฐานหรือระบบการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์ (Good Agriculture Practice : GAP) ซึ่งเป็นระบบการเลี้ยงการผลิตสัตว์ที่มีคุณภาพ สะอาด มีระบบการป้องกันโรคที่ดี ปราศจากสารตกค้าง ปลอดภัยต่อผู้บริโภค เพื่อเป็นหลักประกันสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภคในทุกชั้นตอนของห่วงโซ่อาหาร โดยเฉพาะแหล่งที่มาเริ่มตั้งแต่การเลี้ยงสัตว์ในฟาร์ม จนถึงผู้บริโภค เพื่อใช้กำกับดูแลการผลิต และพัฒนามาตรฐานการจัดการฟาร์มจิ้งหรีด ไก่เนื้อ ไก่ไข่ สุกร โคเนื้อ ให้มีประสิทธิภาพ เป็นที่ยอมรับในระดับสากล สร้างภาพลักษณ์ที่ดี สามารถส่งเสริมเป็นสินค้าส่งออกแข่งขันกับต่างประเทศ จึงจำเป็นต้องทำการปรับปรุงพัฒนาการเลี้ยงจิ้งหรีด ไก่เนื้อ ไก่ไข่ สุกร โคเนื้อ ให้เข้าสู่ระบบมาตรฐานฟาร์ม ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยขั้นต้นที่ดีที่สำคัญที่สุด ก็คือความรู้ความเข้าใจ และเล็งเห็นถึงประโยชน์ของการนำหลักเกณฑ์ การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มเลี้ยงสัตว์ มาปรับใช้จนเกิดเป็นความตระหนักของผู้ประกอบการฟาร์มเลี้ยงสัตว์ที่พร้อมจะให้ความร่วมมือ ในการปรับปรุงพัฒนาฟาร์มเลี้ยงสัตว์ให้เข้าสู่ระบบ ฟาร์มมาตรฐาน(GAP) ฉะนั้น สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี จึงได้จัดทำโครงการ “พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการฟาร์มเลี้ยงสัตว์ไทยก้าวไกลสู่ระบบฟาร์มมาตรฐาน (GAP) ” เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคสินค้าปศุสัตว์จากฟาร์มที่ได้มาตรฐาน และเพิ่มการแข่งขันทางการค้าในประเทศและต่างประเทศ</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อจัดและปรับเปลี่ยนระบบการเลี้ยงสัตว์ของประเทศไทยให้เกิดการพัฒนาแบบเข้าสู่ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ที่ได้มาตรฐานเพื่อรองรับระบบฟาร์มมาตรฐาน (GAP) มากขึ้น</p> <p>๒. เพื่อให้ประชาชนผู้บริโภคปลอดภัยในการบริโภคเนื้อสัตว์ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่มาจากฟาร์มเลี้ยงสัตว์ที่ผ่านการรับรองเป็นระบบฟาร์มมาตรฐาน (GAP)</p> <p>๓. เพื่อให้ประเทศผู้นำเข้าเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์ของสัตว์จากประเทศ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	ไทย เกิดความเชื่อมั่นและมั่นใจ ในระบบการผลิตปศุสัตว์ของไทย ๔. เพื่อลดการใช้เวชภัณฑ์ยาสัตว์ และสารเคมีต่างๆ ให้ใช้เท่าที่จำเป็น และถูกต้อง ภายใต้การควบคุมกำกับของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการอบรม (รายใหม่) จำนวน ๕๐๐ ราย
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ดำเนินการ ๒๕ อำเภอ ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการฟาร์มเลี้ยงสัตว์ไทย ให้เข้าสู่ระบบ (GAP)
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	<p>๑. ประชุมชี้แจงเจ้าหน้าที่อำเภอในพื้นที่ ถึงรายละเอียดโครงการ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกษตรกรที่มีฟาร์มเลี้ยงสัตว์หรือประชาชนผู้สนใจสมัครเข้าอบรม</p> <p>๒. คัดเลือกเกษตรกรที่มีฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือประชาชนผู้สนใจในพื้นที่ แต่ละอำเภอ เพื่อเตรียมเข้าอบรม</p> <p>๓. จัดอบรมให้ความรู้</p> <p>๔. สนับสนุนปัจจัยการผลิต</p> <p>๕. จัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์ในโครงการ</p> <p>๖. รายงานผลการปฏิบัติงาน/ประเมินผล</p>
๘. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึง-๓๐ กันยายน ๒๕๖๗)
๑๐. งบประมาณ	๖๘๒,๔๐๐ บาท (หกแสนแปดหมื่นสองพันสี่ร้อยบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (Output)	เกษตรกรฟาร์มเลี้ยงสัตว์ผู้สนใจเข้าสู่ระบบมาตรฐานฟาร์ม(GAP) และประชาชนทั่วไปที่สนใจจะเลี้ยงสัตว์
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์และประชาชนทั่วไป มีความรู้ ความเข้าใจ ระบบการเลี้ยงจิ้งหรีด ไก่เนื้อ สุกร โคเนื้อ ให้เกิดการพัฒนารูปแบบเข้าสู่ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ที่ได้มาตรฐานฟาร์ม (GAP)</p> <p>๒. ประชาชนผู้บริโภคปลอดภัยในการบริโภคเนื้อสัตว์ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่มาจากฟาร์มเลี้ยงสัตว์ที่ผ่านการรับรอง เป็นระบบฟาร์มมาตรฐาน (GAP)</p> <p>๓. ประเทศผู้นำเข้าเนื้อสัตว์ และผลิตภัณฑ์ของสัตว์จากประเทศไทย เกิดความเชื่อมั่นและมั่นใจ ในระบบการผลิตสินค้าปศุสัตว์ของไทย ปศุสัตว์ของไทย</p> <p>๔. ลดการใช้เวชภัณฑ์ยาสัตว์ และสารเคมีต่างๆ ให้ใช้เท่าที่จำเป็นและถูกต้อง ภายใต้การควบคุมกำกับของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ปีกเพื่อการส่งออก AEC
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ไก่พื้นเมือง เป็นสัตว์เลี้ยงง่ายโตเร็ว สามารถกินอาหารตามธรรมชาติได้หลากหลาย มีการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี ให้ผลผลิตเร็ว สามารถนำผลผลิตที่ได้มาบริโภค จำหน่ายเป็นรายได้เสริม สร้างความมั่นคงด้านอาหารให้ครอบครัว และสามารถพัฒนาเป็นสัตว์เศรษฐกิจได้ เนื่องจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น กัมพูชา สปป.ลาว มีความต้องการสูงมาก
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรรวมตัวกันเลี้ยงไก่พื้นเมือง ส่งไปขายยังประเทศเพื่อนบ้าน เป็นการเพิ่มรายได้ในครัวเรือน ๒. เพื่อยกระดับสินค้าท้องถิ่น ๓. เพิ่ม GPP ด้านปศุสัตว์
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ผลผลิตไก่พื้นเมือง ๕๐๐ ตัว/ราย/ปี
๖. พื้นที่เป้าหมาย	เกษตรกรทั้ง ๒๕ อำเภอในจังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก : โครงการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ปีกเพื่อการส่งออก AEC	๑. คัดเลือกกลุ่มเกษตรกร ๒,๕๐๐ราย โดยมีการจัดอบรมให้ความรู้ ๒. สนับสนุนวัสดุการเกษตรและเวชภัณฑ์ ๓. จัดสัมมนาทางวิชาการ/อบรม ๔. ประเมินผล
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึง กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๑๕,๓๖๕,๐๐๐ (สิบห้าล้านสามแสนหกหมื่นห้าพันบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (output)	ผลผลิตไก่พื้นเมือง ๕๐๐ ตัว/ราย/ปี
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรมีไก่พื้นเมืองไว้บริโภค ๒๐๐ ตัว/ปี คิดมูลค่า ๓,๖๐๐ บาท/ครัวเรือน ๒. เกษตรกรมีไก่ไว้จำหน่าย ๓๐๐ ตัว/ปี คิดเป็นเงิน ๕๔,๐๐๐ บาท/ปี/ครัวเรือน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มศักยภาพการจัดการโคเนื้อ - กระบือ เพื่อการส่งออก
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการ ของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	การเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี ส่วนใหญ่ เลี้ยงไว้บริโภคในครัวเรือน ใช้อาหารที่ได้จากผลพลอยได้จากการเกษตร เช่น ฟางข้าว และเลี้ยงปล่อยหากินหญ้าตามธรรมชาติ โดยได้มูล โคเป็นปุ๋ยใช้ในการปลูกพืช หรือทำไร่นา อีกทั้งเป็นหลักประกัน ของครอบครัวเมื่อมีความจำเป็นด้านการเงินก็สามารถขายโคเป็น รายได้ การเลี้ยงโคทั่วไปของเกษตรกรเป็นแบบรายย่อย มักจะ ไม่ให้ความสำคัญในเรื่องของพันธุ์โคและอาหารสัตว์ ทำให้การ เจริญเติบโตและมีคุณภาพซากของโคที่เลี้ยงไม่ได้เนื้อที่มี คุณภาพตามตลาดต้องการ ทำให้ได้ราคาไม่คุ้มต้นทุนและ เวลาที่ใช้ในการผลิต เกษตรกรสูญเสียโอกาสที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้น จากการเลี้ยงโค จากการสำรวจฐานข้อมูลเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ จังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดที่มีการเลี้ยงโค เนื้อจำนวนมาก สามารถที่จะผลิตโคเนื้อ หรือโคขุนคุณภาพ เพื่อจำหน่ายเป็นโคมีชีวิตให้แก่กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อทั้งใน และนอกพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อเป็นโคต้นน้ำให้เกษตรกร กลุ่มกลางน้ำนำไปเลี้ยงเพื่อผลิตเป็นโคเนื้อ หรือโคขุนคุณภาพ ตลอดจนส่งออกไปยังต่างประเทศ ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ มีรายได้เพิ่มมากขึ้น เป็นการสร้างอาชีพได้อย่างยั่งยืน
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อ-กระบือคุณภาพสูงแก่กลุ่ม เกษตรกร ๒. เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหารประเภทโปรตีนให้แก่ เกษตรกร และจำหน่ายเป็นรายได้เสริม
๕. เป้าหมาย	ผลิตโคเนื้อ - กระบือ ส่งออก ๒๐๐ ตัว/ปี
๖. พื้นที่ดำเนินการ	เกษตรกร ๘ กลุ่ม ๘๐ ราย และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ๗๐ ราย (ปศุสัตว์ ธกส. สหกรณ์)
๗. กิจกรรมหลัก	๑. อบรมการเลี้ยงโคเนื้อ-กระบือ ๒. ศึกษาดูงาน
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	๑ ปี ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึง กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๓,๔๘๔,๖๐๐ (สามล้านสี่แสนแปดหมื่นสี่พันหกร้อยบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (Output)	เกษตรกรมีการพัฒนาการเลี้ยงโคเนื้อ-กระบือ คุณภาพสูง ๒๐๐ ตัว/ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เพิ่ม GPP ของจังหวัดจากโคขุนคุณภาพสูงได้ราคาเพิ่มขึ้นจากเดิม ๒. จังหวัดอุบลราชธานีมีโคเนื้อคุณภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการฝ้ายชายโขง
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>บ้านดงนา ชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี มีคำขวัญว่า "วัดสวนหินผานางคอย ลอยเรือไฟออกพรรษ ล้าค่าปลาแม่น้ำโขง เชื่อมโยงดินแดนไทยลาว" ชุมชนบ้านดงนาอาชีพหลักหาปลาอยู่ห่างไกลจังหวัดอุบลราชธานี ๑๓๐ กิโลเมตร ไม่มีพื้นที่ทำนา ปลูกฝ้ายริมแม่น้ำโขงหลังน้ำลด อาศัยความชื้นในดิน ไม่ใช่ปัจจัยเคมี ปลูกประมาณช่วงเดือนกันยายน เก็บเกี่ยวเดือนมีนาคม ปลูกฝ้ายพันธุ์สีขาและสีน้ำตาลเป็นพันธุ์ที่เกษตรกรเก็บไว้ใช้เอง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๖ กรมวิชาการเกษตรได้ผลิตพันธุ์ฝ้ายตากฟ้า ๖ เป็นฝ้ายเส้นใยสีน้ำตาลธรรมชาติไม่ต้องผ่านกระบวนการฟอกย้อม นำไปใช้เป็นวัตถุดิบผลิตสิ่งทอเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมจัดเป็น green product ศูนย์วิจัยพืชไร่อุบลราชธานีได้นำพันธุ์ตากฟ้า ๖ ปลูกทดสอบที่บ้านดงนาเปรียบเทียบกับพันธุ์ของเกษตรกร พบว่า พันธุ์ตากฟ้า ๖ ให้ผลผลิต ๑๔- กิโลกรัม/ไร่ ขณะที่พันธุ์ที่เกษตรกรใช้ให้ผลผลิต ๑๓๒ กิโลกรัม/ไร่ ซึ่งทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ผลผลิตฝ้ายบ้านดงนาปีละ ๓๐ ตัน ราคาตันละ ๓๓,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๙๙๐,๐๐๐ บาท ถ้านำมาเพิ่มมูลค่าทำเป็นเส้นฝ้าย จากปุ๋ยฝ้าย ๑๐๐ กิโลกรัม ราคา ๓,๑๐๐ บาท จะได้ ๑๖ กิโลกรัม ราคา ๖,๔๐๐ บาท ทอผ้าหน้ากว้าง ๖๕ เซนติเมตร ได้ ๑๐๔ เมตร ราคา ๑๒,๔๘๐ บาท ดังนั้น ถ้านำดอกฝ้าย ๑๐ ตัน มาเพิ่มมูลค่าจะมีรายได้เพิ่ม ๒ - < เท่า ชุมชนมีรายได้ปีละ ๑๐ ล้านบาท ปัจจุบัน ความนิยมฝ้ายแท้ๆ มีมากขึ้น ดังนั้น ถ้าพัฒนาเกษตรกรให้เพิ่มมูลค่าฝ้าย เพิ่มช่องทางการจำหน่าย จะเพิ่มรายได้ให้ชุมชน</p> <p>สถานการณ์ปัจจุบัน จากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศแม่น้ำโขง กระแสน้ำเกิดการกัดเซาะริมตลิ่ง เกษตรกรปลูกฝ้ายชายโขงได้น้อยลง ผลผลิตต่ำ รวมถึงปัญหาด้านการตลาด เนื่องจากผลผลิตลดลง พ่อค้าคนกลางไม่เข้ามารับซื้อผลผลิตของเกษตรกร จากปัญหาความจำเป็นดังกล่าว สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี และหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาฝ้ายชายโขง เพื่อเพิ่มผลผลิตฝ้าย ช่องทางการตลาด และรวบรวมผลผลิตฝ้ายเพื่อส่งตลาด เป็นการช่วยเหลือราคาฝ้ายให้เกษตรกรในพื้นที่ ต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อพัฒนาช่างทอผ้า เย็บผ้า ย้อมสีธรรมชาติ ๒. เพื่อเพิ่มมูลค่าฝ้ายชายโขง ชุมชนบ้านดงนา ๓. เพื่อสร้างเครือข่ายฝ้าย เพิ่มช่องทางการตลาด ๔. เพื่อสร้างกลุ่มเมล็ดพันธุ์ฝ้ายใช้เอง

หัวข้อ	รายละเอียด
	๕. เพื่อรวบรวมผลผลิตฝ้าย พยุงราคา และส่งขายตลาดฝ้ายในจังหวัดใกล้เคียง
๕. เป้าหมาย	เกษตรกรบ้านดงนา ตำบลหนามแท่ง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๖๐ ราย
๖. พื้นที่ดำเนินการ	บ้านดงนา ตำบลหนามแท่ง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<p>๑. ฝึกอบรมให้ความรู้ และฝึกปฏิบัติให้แก่เกษตรกรในการพัฒนาฝ้ายชายโขง เพื่อเพิ่มมูลค่าฝ้ายชายโขง</p> <p>๒. สนับสนุนต้นแบบในการผลิต ให้กับเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเพื่อสร้างกลุ่มผลิตเมล็ดพันธุ์ฝ้ายใช้เอง</p> <p>๓. การสร้างเครือข่าย และเชื่อมโยงตลาด เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาด</p> <p>๔. รวบรวมผลผลิตฝ้าย เพื่อส่งขายตลาดฝ้ายในจังหวัดใกล้เคียง</p>
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	<p>๑. สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๒. สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๓. ศูนย์วิจัยพืชไร่อุบลราชธานี</p> <p>๔. สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี</p>
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๗ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๒,๖๗๕,๒๐๐ บาท (ปีละ ๖๖๘,๘๐๐ บาท)
๑๑. ผลผลิต (Output)	เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีการพัฒนาฝีมือ มีรายได้ มีการสร้างเครือข่าย มีช่องทางการตลาด และมีเมล็ดพันธุ์ฝ้ายใช้เองไม่น้อยกว่า ๖๐ ราย
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เกษตรกรพึ่งพาตนเองได้ สร้างผู้ประกอบการรายใหม่ในหมู่บ้าน ชุมชนมีรายได้จากการทอผ้าฝ้ายแท้ๆ เกษตรกรมีเมล็ดพันธุ์ฝ้ายตากฟ้าใช้ในหมู่บ้าน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>มันสำปะหลัง เป็นพืชทางการเกษตรที่เรียกได้ว่าเป็นพืชสินค้าส่งออกที่มีความสำคัญด้านเศรษฐกิจ ซึ่งในอดีตนิยมปลูกมันสำปะหลังเพื่อการบริโภคเท่านั้นแต่ปัจจุบันได้กลายเป็นพืชที่ทำรายได้ให้ประเทศไทยเป็นจำนวนมาก และก้าวขึ้นมาเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญอย่างยิ่ง โดยที่ประเทศไทยสามารถผลิตมันสำปะหลังได้มากกว่า ๒๕ ล้านตัน ต่อปีมีพื้นที่เพาะปลูกประมาณ ๘ ล้านไร่ ทั่วประเทศ ในปีพ.ศ.๒๕๖๕ มีค่าเฉลี่ยของผลผลิตมันสำปะหลังต่อไร่ อยู่ที่ ๓.๔๓๔ ตัน ซึ่งแต่ละพื้นที่ที่มีความหลากหลายและแตกต่างกันไป ทั้งด้านกายภาพ ชีวภาพ เศรษฐกิจ และสังคม ส่งผลให้ประสิทธิภาพการผลิตมันสำปะหลังในแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกัน การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต มันสำปะหลัง จำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีการผลิตทั้งด้านพันธุ์ และการเกษตรกรรมที่เหมาะสม รวมทั้งเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเพาะปลูก จึงได้จัดทำโครงการผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์ระบบน้ำหยดโดยมุ่งหวังเพื่อพัฒนาศักยภาพของเกษตรกรให้มีความสามารถในการผลิตมันสำปะหลังลดต้นทุนการผลิต เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันตามความต้องการของตลาดส่งผลให้เกษตรกรมีความมั่นคงภาคการเกษตร มั่งคั่ง ยั่งยืนในอาชีพของเกษตรกรผู้ผลิตมันสำปะหลัง และเป็นการใช้ทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืน มันสำปะหลังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทุก ๆ ส่วน ตั้งแต่ยอดจนถึงราก โดยส่วนของหัวมันสำปะหลังสามารถนำมาบริโภคเป็นอาหารสำหรับคนและสัตว์ได้ รวมทั้งใช้แปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ตลอดทั้งใช้ในอุตสาหกรรมแป้งแปรรูป (Modified Starch) เพื่อใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ได้หลากหลาย เช่น แป้งที่ใช้ทำอาหาร ขนมกรตมะนาว เครื่องปรุง รูนเส้น เบียร์ นอกจากนี้ยังนำไปใช้ในอุตสาหกรรมทอผ้า กาว กระดาษ แอลกอฮอล์ แป้งเปียก ยา อะซีโตน กลูโคส รวมทั้งใช้ในอุตสาหกรรมเจาน้ำมัน เป็นต้น</p> <p>ข้าวเป็นพืชอาหารหลักและการทำนาเป็นอาชีพหลักที่สำคัญของเกษตรกรไทย ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกข้าวในปี ๒๕๖๕/๖๖ ผลการปลูกข้าวรวม ๗๔.๖๖๓ ล้านไร่ (แบ่งเป็นนาปี ๖๒.๙๑๗ ล้านไร่ และนาปรัง ๑๑.๗๔๖ ล้านไร่) หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔๘ ของพื้นที่การเกษตร เกษตรกรผู้ปลูกข้าวมีจำนวน ๔.๑ ล้านครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๐ ของเกษตรกรทั้งประเทศ สามารถผลิตข้าวได้ ผลผลิตข้าวรวม ๓๔.๓๑๗ ล้านตันข้าวเปลือก แบ่งเป็นนาปี และส่งออกให้แก่ประเทศปีละประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของภาคการเกษตร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ปัจจุบันค่าครองชีพมีแนวโน้มค่อนข้างสูง อันเนื่องมาจากโรคระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย ซึ่งวิกฤตที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบเป็นวงกว้าง โดยเฉพาะการประกอบอาชีพของเกษตรกร ทำให้จำเป็นต้องลดผลกระทบและให้การช่วยเหลือเกษตรกร โดยการลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้เป็นทางเลือกที่ดีที่สุด เกษตรกรทั่วไปโดยเฉพาะเกษตรกรที่ทำการเกษตรเชิงเดี่ยว ไข่ไก่จึงเป็นอาหารที่มีประโยชน์และมีคุณค่าทางอาหารสูง สามารถนำไปปรุงเป็นอาหารได้ทั้งควาและหวานได้มากมายหลายชนิด ไข่ไก่มีราคาค่อนข้างถูกเมื่อเปรียบเทียบกับอาหารชนิดอื่น สามารถบริโภคได้ทุกเพศทุกวัย ดังนั้น ไข่ไก่จึงเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคจำนวนมาก ไก่ไข่จึงเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่มีความสำคัญชนิดหนึ่ง การเลี้ยงไก่ไข่ในปัจจุบันจึงได้มีการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์และการจัดการด้านอาหารสัตว์ จนกระทั่งไก่ไข่หลาย ๆ พันธุ์ สามารถเลี้ยงในสภาพแวดล้อมแต่ละที่และเลี้ยงแบบครัวเรือนได้ สามารถพึ่งพาตัวเองและนำไปสู่การสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศ ดำเนินการอย่างมีเหตุผล พอประมาณ และมีภูมิคุ้มกันตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จึงสามารถส่งเสริมให้เลี้ยงเป็นอาชีพเสริมเพื่อลดรายจ่ายและสามารถเพิ่มรายได้</p> <p>เนื่องจากไข่ไก่ในปัจจุบันมีราคาค่อนข้างสูง</p> <p>ประเทศไทยมีความต้องการบริโภคเนื้อโคเพิ่มมากขึ้นทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพของเนื้อ โดยเป็นผลสืบเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร นักท่องเที่ยวต่างประเทศ และความนิยมในการบริโภคเนื้อสัตว์ที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ระบบการเลี้ยงโคเนื้อของไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่ระบบที่มีความประณีตมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้ได้เนื้อที่มีปริมาณและคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ในขณะที่ผู้เลี้ยงโคเนื้อในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงโดยเกษตรกรรายย่อย ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีนโยบายส่งเสริมให้รวมกลุ่มกันผลิต จำหน่ายและบริหารจัดการร่วมกัน ทั้งด้านองค์ความรู้ การคัดเลือกพันธุ์ การให้อาหาร การจัดการฟาร์มอย่างเหมาะสมรวมถึงเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อทั้งระบบ เพื่อลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตและคุณภาพของผลผลิตโคเนื้อให้ได้มาตรฐาน ซึ่งจะช่วยให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นและมูลค่าผลผลิตโคเนื้อเพิ่มสูงขึ้น</p> <p>ฟืชอาหารสัตว์คุณภาพดีเป็นปัจจัยหนึ่งที่สนับสนุนความสำเร็จในการผลิตสัตว์โดยเฉพาะสัตว์เคี้ยวเอื้อง การใช้ฟืชอาหารสัตว์คุณภาพดีเลี้ยงสัตว์นอกจากจะช่วยให้สัตว์ได้รับโภชนาการสูงแล้วยังสามารถช่วยลดการใช้ อาหารข้นได้ด้วยซึ่งจะช่วยลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มความสามารถในการพึ่งพาตนเองและความสามารถในการแข่งขัน อย่างไรก็ตาม เกษตรกรปศุสัตว์รายย่อยส่วนใหญ่ไม่มีที่ดินสำหรับการปลูกฟืชอาหารสัตว์ หรือ มีที่ดินแต่ ไม่มีนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่สำหรับการจัดการแปลงฟืชอาหารสัตว์ที่เหมาะสมส่งผลให้การผลิตมี ประสิทธิภาพต่ำ ต้นทุนการผลิตสูงและไม่</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ความสามารถในการแข่งขัน การส่งเสริมให้เกษตรกรอื่น ๆ ที่มีทรัพยากร เช่น เงินทุน พื้นที่ เครื่องจักรกลการเกษตร ฯลฯ ให้มีการรวมกลุ่มดำเนินการในรูปแบบเกษตรแปลง ใหญ่จึงเป็นกลไกในการขับเคลื่อนธุรกิจชุมชนดำเนินธุรกิจตามโมเดล BCG ภายใต้หลัก SDGs และหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง มีการเชื่อมโยงธุรกิจตลอดห่วงโซ่สินค้าเกษตร ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ นำไปสู่การส่งเสริมอาชีพใหม่ให้กับเกษตรกรในชุมชน สนับสนุนการใช้ทรัพยากรที่ใช้เป็นอาหารสัตว์ในแต่ละท้องถิ่นในการ แปรรูป สร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อจะเก็บรักษาวัตถุดิบอาหารสัตว์ให้มีเพียงพอต่อการ เลี้ยงปศุสัตว์ (โคเนื้อ โคนม แพะ แกะ) ตลอดทั้งปี เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิตปศุสัตว์ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน นำไปสู่การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืน</p> <p>ดังนั้น การสนับสนุนให้เกษตรกรมีการรวมกลุ่ม สร้างอาชีพ มีการดำเนินธุรกิจในลักษณะ ตลาดนำการผลิต การจัดทำแผนธุรกิจชุมชน มีการใช้เครื่องจักรกลการเกษตรที่ทันสมัยและจัดการอย่างประณีต เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าและสร้างความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูงอย่างยั่งยืนต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการปลูกมันสำปะหลังพันธุ์ดีและมีผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้น ๒. เพื่อให้เกษตรกรเข้าถึงการใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวที่มีคุณภาพดีสามารถทำการผลิตข้าวได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง มีรายได้จากการจำหน่ายข้าวเพิ่มขึ้น ๓. เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหารให้ประชาชนได้บริโภคไข่ไก่ที่มีคุณภาพ ปลอดภัยและเป็นแหล่งอาหารโปรตีนในครัวเรือน ช่วยลดรายจ่ายและสร้างรายได้ให้เกษตรกร ๔. เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตโคเนื้อของเกษตรกรจากการเลี้ยงโคขุน ๕. เพื่อลดต้นทุนด้านการผลิตอาหารสัตว์ของเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ในชุมชน
๕. เป้าหมาย	เกษตรกร ในหมู่บ้านในโครงการขับเคลื่อนการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๒๕ อำเภอ อำเภอละ ๓๐ ราย
๖. พื้นที่ดำเนินการ	หมู่บ้านในโครงการขับเคลื่อนการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๒๕ อำเภอ
๗. กิจกรรมหลัก	การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง
	<p>กิจกรรมย่อยที่ ๑ การผลิตมันสำปะหลังระบบน้ำหยด</p> <p>งบประมาณ ๓,๑๕๕,๐๐๐ บาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	กิจกรรมย่อยที่ ๒ การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว งบประมาณ ๑,๑๐๙,๕๐๐ บาท
	กิจกรรมย่อยที่ ๓ การเลี้ยงไก่ไข่ งบประมาณ ๗๗,๓๕๐,๐๐๐ บาท
	กิจกรรมย่อยที่ ๔ การเลี้ยงโคบาลไทย งบประมาณ ๑๙๖,๕๐๐,๐๐๐ บาท
	กิจกรรมย่อยที่ ๕ การผลิตอาหารสัตว์ งบประมาณ ๑๙,๒๖๔,๕๐๐ บาท
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	๑. สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี ๒. สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ๓. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี ๔. ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๗ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๒๙๗,๔๑๙,๐๐๐ บาท /ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มจากการขายไขมันสำปะหลัง และขายต้นกล้วยพร้อมฝักอย่างน้อยปีละ ๒๘,๐๐๐ บาท/ไร่ ๒. เกษตรกรได้ใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวที่มีคุณภาพดี ทำให้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าปีละ ๕๐๐,๐๐๐ ต้น ๓. ไข่ไก่ จำนวน ๙๖๐,๐๐๐ ฟอง/รอบการผลิต (๔๘๐ วัน) คิดเป็นมูลค่า ๓,๓๖๐,๐๐๐ บาท ๔. มีผลผลิตลูกโคไทยทาจิ จำนวน ๑๘๐ ตัว/ปี คิดเป็นมูลค่า ๒,๘๘๐,๐๐๐ บาท ๕. อาหารสัตว์คุณภาพดี จำนวน ๖๐๐ ตัน/ปี คิดเป็นมูลค่า ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีแปลงต้นแบบการผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์และท่อนพันธุ์สะอาด และเป็นพืชทางเลือกให้กับชุมชน ๒. เกษตรกรได้ใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดี และมีรายได้เพิ่มขึ้น ๓. สร้างอาชีพการเลี้ยงไก่ไข่อย่างยั่งยืนแก่กลุ่มเกษตรกรสร้างรายได้และยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรในหมู่บ้าน ๔. สร้างอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อที่ยั่งยืนแก่กลุ่มเกษตรกรเชื่อมโยงการพัฒนาระดับต้นน้ำ-กลางน้ำ-ปลายน้ำ สร้างรายได้และยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรในหมู่บ้าน ๕. ลดต้นทุนการผลิตแก่กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการผลิตกล้วยหอมทองคุณภาพเชิงการค้า ปี ๒๕๖๘
๒. ชื่อแนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตการแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตรมูลค่าสูงสู่สากล
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	เนื่องจากสถานการณ์ความนิยมบริโภคอาหารที่มีความปลอดภัย รวมทั้งรูปแบบการตลาดที่เปลี่ยนแปลงส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านการผลิตเกษตรเข้าสู่ระบบธุรกิจมากขึ้น จึงเป็นโอกาสของเกษตรกรที่เป็นผู้ผลิตด้านภาคการเกษตร ทั้งในด้านการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ ประมง ต้องเร่งดำเนินการผลิตให้ทันต่อความต้องการของตลาด ระบบการผลิตกล้วยหอมทองเป็นพืชเศรษฐกิจชนิดหนึ่งที่มีศักยภาพในการในการผลิตและการตลาดสูง ด้วยคุณลักษณะของกล้วยหอมทองเมื่อสุกผิวจะเปลี่ยนเป็นสีเหลืองทอง รสชาติดี มีกลิ่นหอม นำมารับประทานเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค ซึ่งนับวันแนวโน้มความต้องการของตลาดยิ่งเพิ่มมากขึ้น จังหวัดอุบลราชธานี ปัจจุบันมีพื้นที่ปลูกเพียง ๕๐๐-๖๐๐ ไร่ ผลผลิตสัปดาห์ละ ๒ ตัน แต่ความต้องการของตลาดวันละ ๒-๓ ตัน ดังนั้น เพื่อให้สนองความต้องการของตลาดประกอบกับกล้วยหอมทองให้ผลผลิตระยะเวลาสั้น สามารถให้ผลตอบแทนกับผู้ผลิตได้เร็ว จึงมีความจำเป็นต้องขยายพื้นที่ในการเพาะปลูก สนับสนุนปัจจัยการผลิตต้นแบบและให้องค์ความรู้แก่เกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการขยายปริมาณการผลิตเพิ่มรายได้ และเป็นต้นแบบเพื่อขยายการผลิตสู่พี่น้องเกษตรกรในพื้นที่ข้างเคียงต่อไป
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อส่งเสริมการผลิตกล้วยหอมทองให้ได้คุณภาพและมาตรฐาน และปริมาณตามความต้องการของตลาด
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. จำนวนเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ (ราย/ปี) ๑,๒๐๐ ราย ๒. จำนวนพื้นที่ปลูกกล้วยหอมทองที่เพิ่มขึ้น ๑,๒๐๐ ไร่ ๓. ร้อยละจำนวนแปลงที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP ร้อยละ ๘๕
๖. พื้นที่ดำเนินการ	พื้นที่ ๒๕ อำเภอ ในจังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	๑. คัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ ๒. ฝึกอบรมชี้แจงทำความเข้าใจเกษตรกรเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าร่วมโครงการ ๓. สนับสนุนปัจจัยการผลิตที่จำเป็นในการผลิตกล้วยหอมทอง ๔. การจัดการกระบวนการเรียนรู้การผลิตกล้วยหอมทอง ๕. การตรวจรับรองมาตรฐาน GAP
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๐. งบประมาณ	จำนวน ๙,๙๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	จำนวนเกษตรกร/พื้นที่ปลูกกล้วยหอมทองเพิ่มขึ้น จำนวน ๑,๒๐๐ ราย/๑,๒๐๐ ไร่
๑๒. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	๑. เพิ่มพื้นที่ปลูกกล้วยหอมทองในจังหวัดอุบลราชธานี ๑,๒๐๐ ไร่ ๒. เกษตรกรเข้าร่วมโครงการมีรายได้จากการขายผลผลิต ๕๗,๖๐๐,๐๐๐ บาท/ ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการผลิตแมลงเศรษฐกิจที่สำคัญ (ฝั่ง) ปี ๒๕๖๘
๒. ชื่อแผนงาน	ส่งเสริมการผลิตการแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตรมูลค่าสูงสู่สากล
๓. ชื่อแนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตการแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตรมูลค่าสูงสู่สากล
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ความต้องการและความจำเป็นเร่งด่วน โดยยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี กำหนดวิสัยทัศน์นำประเทศไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ให้คนไทยมีความสุขภายใต้ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” โดยการพัฒนาด้านเศรษฐกิจมุ่งเน้นการยกระดับผลิตภาพและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงด้านอาหาร โดยมีแนวทางการพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร ภายใต้ยุทธศาสตร์การสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยใช้องค์ความรู้ทางวิชาการ เกษตร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อจัดการระบบการผลิตและการตลาด ส่งเสริมการทำเกษตรแปลงใหญ่ การใช้เครื่องจักรกลการเกษตรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยทดแทนแรงงาน และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตร พัฒนาระบบการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพ มาตรฐานและปลอดภัย</p> <p>กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีนโยบายให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางผลิตแมลง “ฮับแมลงโลก” สอดรับแนวทางขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO: Food and Agriculture Organization) ที่ประกาศให้ “แมลงเป็นแหล่งอาหารในอนาคตของโลก” ซึ่งทาง FAO คาดการณ์ว่าจำนวนประชากรโลกที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจะส่งผลให้ความต้องการบริโภคเนื้อสัตว์ของโลกซึ่งเป็นแหล่งโปรตีนเพิ่มขึ้น ๓๐% ภายใน ๑๕ ปีข้างหน้า ในตลาดแมลงรับประทานได้ทั่วโลกมีอัตราขยายตัว ๒๓.๘% ระหว่างปี ๒๐๑๘-๒๐๒๓ และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ด้วยสภาพภูมิอากาศร้อนชื้นเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของแมลง จึงทำให้ประเทศไทยมีความหลากหลายของชนิดแมลงเป็นจำนวนมาก ประกอบกับภูมิปัญญาพื้นบ้านของไทยในการเลี้ยงและใช้ประโยชน์จากแมลงมานาน นับเป็นจุดแข็งที่จะสามารถพัฒนาศักยภาพในการเลี้ยงแมลงให้เป็นแมลงเศรษฐกิจได้ ช่วยสร้างอาชีพ สร้างงาน และสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับประเทศ ซึ่งหน่วยงานภาครัฐได้มีการส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงแมลงเศรษฐกิจให้แก่เกษตรกรทั้งที่เป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม สามารถสร้างอาชีพและรายได้หมุนเวียนให้แก่เกษตรกรทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ โดยเฉพาะจังหวัดสามารถเลี้ยงได้ตลอดทั้งปีและ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	สามารถเลี้ยงได้ทุกภูมิภาคทั่วประเทศ ปัจจุบันสามารถส่งออก จังหวัดในรูปแบบจังหวัดผงดงไปยังต่างประเทศ เช่น แคนาดา สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และมีอีกหลายประเทศที่ยังอยู่ใน ระหว่างการเจรจาในการนำเข้า เป็นอาหารทางเลือกใหม่ (Novel Food) ที่มีโปรตีนสูง สร้างอาชีพและมีรายได้จากผลผลิตของแมลง เศรษฐกิจที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจทั้งในระดับชุมชน และ ระดับประเทศ
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตแมลงเศรษฐกิจให้มีคุณภาพและปริมาณ มีมูลค่าที่สูงกว่าสินค้าเกษตรทั่วไป เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และชุมชนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. จำนวนเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ (ราย/ปี) ๑๖๐ ราย ๒. รายได้ของครัวเรือนเกษตรกรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๕
๗. พื้นที่ดำเนินการ	พื้นที่ ๑๐ อำเภอ ได้แก่ อำเภอน้ำขุ่น อำเภอน้ำยืน อำเภอบุญทริก อำเภอนาจะหลวย อำเภอสิรินธร อำเภอโขงเจียม อำเภอโพธิ์ไทร อำเภอศรีเมืองใหม่ อำเภอกุดข้าวปุ้น และอำเภอเขมราฐ
๘. กิจกรรมหลัก	๑. คัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ ๒. ฝึกอบรมชี้แจงทำความเข้าใจเกษตรกรเพื่อเตรียมความพร้อม ก่อนเข้าร่วมโครงการ ๓. สนับสนุนปัจจัยการผลิตที่จำเป็นในการผลิตแมลงเศรษฐกิจ (ฝััง) ๔. การจัดการกระบวนการเรียนรู้การผลิตแมลงเศรษฐกิจ (ฝััง)
๙. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๑. งบประมาณ	จำนวน ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	จำนวนเกษตรกร/พื้นที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๑๖๐ ราย
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	๑. เพิ่มจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงแมลงเศรษฐกิจในจังหวัด อุบลราชธานี ๑๖๐ ครัวเรือน ๒. เกษตรกรเข้าร่วมโครงการมีรายได้จากการขายผลผลิต ๒,๔๐๐,๐๐๐ บาท/ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการการเลี้ยงปลากินพืชในบ่อดิน
๒. ชื่อแนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตการแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตรมูลค่าสูงสู่สากล
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>ตามยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) มุ่งเน้นการเกษตรสร้างมูลค่า เพื่อพัฒนาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ แก้ไขปัญหาความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติกำหนดให้การพัฒนาการเกษตรเป็น ๑ ใน ๒๓ ประเด็นหลักที่ต้องเร่งพัฒนาแผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ มุ่งเน้นการยกระดับภาคการเกษตรสู่เกษตรอุตสาหกรรม การพัฒนาการเกษตรตามเป้าหมายที่กระทรวงวางไว้ทั้งการเพิ่มมูลค่าภาคการเกษตร พัฒนาเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer การพัฒนาทรัพยากรการผลิตทางการเกษตร พัฒนาสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าสูงขึ้น ผ่านการแปรรูป ยกระดับมาตรฐานสินค้า และพัฒนาการตลาดสินค้าเกษตรโดยใช้แนวทางตลาดนำการผลิต เป็นต้น</p> <p>จังหวัดอุบลราชธานี มีเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในปี ๒๕๖๖ รวม ๑๕,๑๑๑ ฟาร์ม พื้นที่ ๑๐,๖๐๓ ไร่ ผลผลิตประมาณ ๒๐,๑๗๕ ตัน แบ่งเป็นการเลี้ยงแบบยังชีพ จำนวน ๑๔,๓๗๒ ฟาร์ม คิดเป็นร้อยละ ๙๕ มีพื้นที่ ๑๐,๒๘๑ ไร่ ผลผลิตประมาณ ๒,๒๕๐ ตัน และการเลี้ยงแบบเชิงพาณิชย์ จำนวน ๗๓๙ ฟาร์ม คิดเป็นร้อยละ ๕ มีพื้นที่ ๓๙๑ ไร่ ผลผลิตประมาณ ๑๗,๙๒๕ ตัน โดยแยกเป็นการเลี้ยงเชิงพาณิชย์ในบ่อดิน จำนวน ๘๒ ฟาร์ม พื้นที่ ๒๕๒ ไร่ ผลผลิตประมาณ ๑,๑๙๓ กิโลกรัม และการเลี้ยงเชิงพาณิชย์ในกระชัง จำนวน ๖๕๗ ฟาร์ม พื้นที่ ๑๓๙ ไร่ ผลผลิตประมาณ ๑๖,๗๓๒ ตัน</p> <p>เพื่อเป็นการยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกร ให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ลดรายจ่ายภายในครัวเรือน เพิ่มความมั่นคงทางอาหารให้กับเกษตรกร อีกทั้งยังส่งผลดีต่อภาพรวมเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้นการส่งเสริมการเลี้ยงปลากินพืช ในบ่อดิน ซึ่งสอดคล้องกับภารกิจสำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี กรมประมง ในการส่งเสริมสนับสนุนเกษตรกรให้มีความรู้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามหลักวิชาการ พร้อมทั้งสนับสนุนปัจจัยการผลิตด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อให้เกษตรกรมีผลผลิตสัตว์น้ำบริโภคในครัวเรือน และจำหน่ายเป็นการสร้างรายได้ ก่อให้เกิดความมั่นคงในการพัฒนาชีวิตของเกษตรกรให้ดีขึ้นตามนโยบายของรัฐบาล</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้แก่เกษตรกร</p> <p>๒. เพื่อให้เกษตรกรมีความรู้ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓. เพื่อให้เกษตรกรมีอาหารโปรตีนบริโภคในครัวเรือนและมีรายได้เสริมจากการจำหน่ายผลผลิตสัตว์น้ำที่เหลือจากการบริโภค
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ฯ ได้รับการส่งเสริมอาชีพ จำนวน ๕๐๐ ราย ๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ฯ มีผลผลิตสัตว์น้ำเฉลี่ย รายละ ๓๐๐ กิโลกรัมต่อครัวเรือน (คัดอัตรารอด ๔๐% ขนาด ๔ ตัว/กก. ผลผลิต ๓๐๐กก.ๆละ ๖๐ บาท มูลค่า ๑๘,๐๐๐ บาท)
๖. พื้นที่ดำเนินการ	ดำเนินการในพื้นที่ทั้ง ๒๕ อำเภอ ของจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๕๐๐ ราย
๗. กิจกรรมหลัก	การเลี้ยงปลาในบ่อดิน
	๑. คัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ ๒. ฝึกอบรมเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๓. สนับสนุนปัจจัยการผลิต ๔. ให้คำแนะนำและติดตามผล
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๐. งบประมาณ	๒,๔๑๔,๕๘๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑.เกษตรกรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ จำนวน ๕๐๐ ราย ๒. เกษตรกร มีผลผลิตสัตว์น้ำเฉลี่ย รายละ ๓๐๐ กิโลกรัมต่อครัวเรือน (คัดอัตรารอด ๔๐% ขนาด ๔ ตัว/กก. ผลผลิต ๓๐๐ กก.ๆละ ๖๐ บาท มูลค่า ๑๘,๐๐๐ บาท)
๑๒. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	๑. เกษตรกรเข้าร่วมโครงการฯ นำองค์ความรู้ที่ได้ไปพัฒนาและประยุกต์ใช้สำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชนิดอื่น เพื่อประกอบเป็นอาชีพหลักได้ ๒. เกษตรกรมีอาหารโปรตีนบริโภคในครัวเรือนและมีรายได้เสริมจากการจำหน่ายผลผลิตสัตว์น้ำที่เหลือจากการบริโภค

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการจัดทำเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำเพิ่มรายได้ให้ประชาชนได้อย่างยั่งยืน
๒. ชื่อแนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตการแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตรมูลค่าสูงสู่สากล
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>เนื่องจากทรัพยากรสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ มีปริมาณลดลงตลอดทุกปี เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม และมีความเสื่อมโทรม พื้นที่ที่เป็นแหล่งอาศัยพ่อแม่พันธุ์มีจำนวนลดลง สัตว์น้ำไม่สามารถเพาะพันธุ์วางไข่ได้ตามธรรมชาติเช่นเดิม กำลังการผลิตธรรมชาติลดลง การจับสัตว์น้ำมีปริมาณมากขึ้นตามความต้องการ เกิดความขัดแย้งระหว่าง ภาครัฐการกับราษฎร และราษฎรด้วยกันเองหากปล่อยให้สภาพดังที่เป็นอยู่เรื่อยไปโดยไม่มีจัดการอย่างเหมาะสม จะทำให้สัตว์น้ำปริมาณลดลงจนอาจทำให้ปลาหลายชนิดต้องสูญพันธุ์ ผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ และภาวะวิกฤติกับราษฎรยากจนที่ต้องพึ่งพาสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติซึ่งเป็นแหล่งอาหารสำคัญของครอบครัว และความมั่นคงทางอาหาร แม่น้ำมูล แม่น้ำชี ลำน้ำสาขา และแหล่งน้ำเปิดในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี จึงจำเป็นต้องได้รับการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มผลผลิตการประมงในแหล่งน้ำ ด้วยการเพิ่มศักยภาพกำลังการผลิตสัตว์น้ำตามธรรมชาติของแหล่งน้ำ โดยความร่วมมือทุกภาคส่วน ประชาชนในพื้นที่ ร่วมดำเนินการ โดยการจัดทำเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำเพื่อเป็นแหล่งอาศัยพ่อแม่พันธุ์สัตว์น้ำ ให้จำนวนพ่อแม่พันธุ์สัตว์น้ำมีปริมาณมากพอ และมีพื้นที่เพาะพันธุ์วางไข่ มีแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำให้เติบโต ซึ่งเป็นหนทางที่เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำที่มีต้นทุนต่ำที่สุด มีการปล่อยลูกพันธุ์ปลาเสริมในบางชนิด มีการมาตรการบริหารจัดการการจับปลาอย่างเหมาะสมโดยประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนด ถือเป็นปฏิบัติร่วมกัน เป็นการคืนความอุดมสมบูรณ์ของสัตว์น้ำ เกิดการใช้ทรัพยากรสัตว์น้ำของประชาชนอย่างยั่งยืน มีอาหารมีรายได้ มีความมั่นคงในอาชีพ และลดความขัดแย้งทั้งปวง</p> <p>จากสภาวะเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดอุบลราชธานี ตั้งอยู่บนพื้นฐานภาคการเกษตร ทรัพยากรสัตว์น้ำเป็นมีสำคัญในการดำรงชีพและสร้างรายได้ของเกษตรกร ประชาชนได้ใช้สัตว์น้ำจากแหล่งน้ำเป็นทั้งอาหารและรายได้ของครอบครัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งกึ่งก้ามกราม และพันธุ์สัตว์น้ำต่างๆ ซึ่งเป็นสัตว์น้ำที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ เป็นผลผลิตที่มีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัด โดยประชาชนในท้องถิ่นได้ใช้เป็นอาหาร แหล่งรายได้สำคัญ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการโดยเร่งด่วน หากช้าจะทำให้สูญเสียโอกาสของประชาชน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อมีแหล่งอาศัยของพ่อแม่พันธุ์สัตว์น้ำในแหล่งน้ำ แม่น้ำมูล แม่น้ำชี ๒. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ ๓. เพื่อเพิ่มผลผลิตการประมงในแหล่งน้ำ ๔. เพื่อเป็นแหล่งอาหารธรรมชาติที่มีความปลอดภัยกับผู้บริโภค และสร้างรายได้ให้ประชาชน
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. มีแหล่งอาศัยของพ่อแม่พันธุ์สัตว์น้ำในแหล่งน้ำ แม่น้ำมูล แม่น้ำชี ๑๐ แห่ง ๒. ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรการ บริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ ๓. ผลผลิตการประมงในแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น ๔. ประชาชนได้บริโภคสัตว์น้ำและชาวประมงมีรายได้เพิ่มขึ้น
๖. พื้นที่ดำเนินการ	๑. แม่น้ำมูล อำเภอวารินชำราบ อำเภอเมืองอุบลราชธานี อำเภอสว่างวีระวงศ์ อำเภอดอนมดแดง อำเภอตาลสุ่ม อำเภอพิบูลมังสาหาร และอำเภอสรินธร อำเภอละ ๑ แห่ง รวม ๗ แห่ง ๒. แม่น้ำชี อำเภอเชียงใน จำนวน ๓ แห่ง
๗. กิจกรรมหลัก	๑. กิจกรรม คัดเลือกพื้นที่เหมาะสมตามหลักวิชาการ เพื่อกำหนดเป็นเขตรักษาพันธุ์ ๒. กิจกรรม แต่งตั้งคณะกรรมการ ๒๐ คน ๓. กิจกรรม อบรมให้ความรู้คณะกรรมการเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ ๔. กำหนดข้อบังคับ มาตรการ การบริหารจัดการร่วมกันโดยคณะกรรมการและชุมชน ร่วมกับหน่วยงานประมง ๕. กิจกรรม สร้างแหล่งที่อยู่อาศัยพันธุ์สัตว์น้ำ จัดทำหุ่นแสดงแนวเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ ๖. กิจกรรม ปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำเสริม ๖.๑ กุ้งก้ามกราม ๒๐๐,๐๐๐ ตัว/แหล่ง ๖.๒ ปลาตะเพียน ๒๐,๐๐๐ ตัว/แหล่ง ๖.๒ ปลาน้ำจืด ๕,๐๐๐ ตัว/แหล่ง .๓ ปลาเทโพ ๕,๐๐๐ ตัว/แหล่ง ๗. การประเมินผลโครงการ เพื่อปรับปรุงมาตรการ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๐. งบประมาณ	๒,๑๐๙,๘๕๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. มีเขตรักษาพันธุ์สัตว์น้ำ เป็นที่อยู่อาศัยของพ่อแม่พันธุ์สัตว์น้ำ ๑๐ แห่ง ๒. ปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ จำนวน ๒,๗๐๐,๐๐๐ ตัว

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓. มีมาตรการในการบริหารจัดการ
๑๒. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	๑. มีพ่อแม่พันธุ์สัตว์น้ำในแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น ๒. ได้ผลผลิตสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น ๓. ประชาชนในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำมูล แม่น้ำชี ได้บริโภคสัตว์น้ำ มีรายได้จากการจำหน่ายสัตว์น้ำ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการธนาคารผลผลิตเกษตรด้านการประมง
๒. ชื่อแผนงาน	ส่งเสริมการผลิตการแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตรมูลค่าสูงสู่สากล
๓. ชื่อแนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตการแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตรมูลค่าสูงสู่สากล
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>จังหวัดอุบลราชธานี เป็นจังหวัดที่มีแหล่งน้ำชุมชนในธรรมชาติจำนวนมาก แต่ยังขาดการบริหารจัดการแหล่งน้ำที่ถูกต้องและดีพอ ทำให้ปริมาณสัตว์น้ำในแหล่งน้ำไม่เพียงพอต่อการบริโภคของชุมชน ดังนั้นเพื่อเป็นการเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำให้เพียงพอต่อการบริโภคของประชาชน</p> <p>โดยในปี ๒๕๖๔ สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี ได้ดำเนินโครงการส่งเสริมอาชีพด้านปศุสัตว์และประมงจังหวัดอุบลราชธานี กิจกรรมโครงการธนาคารผลผลิตเกษตรด้านการประมงขึ้น โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากงบพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ปีงบประมาณ ๒๕๖๔ จำนวน ๑๐ แห่ง ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑.หนองวังแซ อำเภอกอพนาลัย ๒.หนองสิม อำเภอม่วงสามสิบ ๓.หนองใหญ่ อำเภอดงหลวง ๔.อ่างเก็บน้ำห้วยยอดเทียมทองบอน อำเภอบุณยพิทักษ์ ๕. หนองน้ำกล้า อำเภอน้ำยืน ๖.กุดอ้อยยาว อำเภวารินชำราบ ๗.สระเก็บน้ำบ้านเหมือดแอ่ อำเภอนาตาล ๘.หนองน้ำอ้อม อำเภอตระการพืชผล ๙.หนองควายน้อย อำเภอนาเยีย ๑๐.หนองเดิน อำเภอสรินธร <p>ผลการดำเนินงานโครงการพบว่า แหล่งน้ำดังกล่าวมีผลผลิตเพิ่มมากขึ้นจากเดิม ซึ่งวัดจากกิจกรรมการจับสัตว์น้ำโดยการเปิดขายบัตรทอดแหจับปลาในแหล่งน้ำ เกิดรายได้จากการขายบัตรและขายปลา ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในการทำงานของคณะกรรมการแหล่งน้ำ ชาวบ้านให้ความร่วมมือ ให้ความสนใจเนื่องจากโครงการทำให้มีผลผลิตสัตว์น้ำเพื่อบริโภคในชุมชนเพิ่มขึ้น เกิดความรู้ด้านการประมง เช่น การสร้างอาหารธรรมชาติให้สัตว์น้ำ การเพาะขยายพันธุ์ เป็นต้น เกิดรายได้แก่ชุมชนจากการเปิดบ่อขายบัตรจับปลา ส่งผลให้เกิดความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจร่วมพัฒนาชุมชนในพื้นที่ นับเป็นต้นแบบการพัฒนาด้านการประมงในชุมชน พร้อมทั้งยังสามารถขยายผลการดำเนินงานไปสู่องค์กรอื่นได้อีกทางหนึ่งด้วย จึงนับเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาเพื่อให้เกิดความยั่งยืนในชุมชนอย่างแท้จริง และเพื่อให้ชุมชนเกษตรกรในแต่ละพื้นที่ที่มีความเข้มแข็งสามารถบริหารจัดการแหล่ง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>น้ำ โดยเพิ่มผลผลิตการเกษตรด้านประมง เพื่อสนองต่อความมั่นคงด้านอาหารและสร้างรายได้ในครัวเรือน จึงเห็นควรให้มีการจัดตั้งธนาคารผลผลิตเกษตรด้านการประมงขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารผลผลิตด้านการเกษตร</p> <p>ดังนั้นเพื่อเป็นการเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำให้เพียงพอต่อการบริโภคของประชาชน สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี จึงขอเสนอโครงการธนาคารผลผลิตการเกษตรด้านประมง แหล่งน้ำใหม่ จำนวน ๑๕ แห่ง เพื่อให้ชุมชนเกษตรกรสามารถบริหารจัดการแหล่งน้ำชุมชนเป็นศูนย์กลางในการบริหารจัดการโดยความร่วมมือของชุมชนเกษตรกรเน้นการให้ความรู้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติที่บริหารจัดการโดยคณะกรรมการแหล่งน้ำชุมชนที่ตั้งขึ้นเพื่อให้เกิดการบริหารจัดการแหล่งน้ำชุมชนให้เป็นธนาคารผลผลิตเกษตรด้านการประมงเพิ่มมากขึ้น แหล่งผลิตอาหารสัตว์น้ำชุมชน รองรับความต้องการบริโภคอาหารโปรตีนประเภทสัตว์น้ำของชุมชน เน้นการบริโภคพร้อมทั้งสร้างรายได้และพัฒนาแหล่งน้ำชุมชนเพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนทางอาหารชุมชนเกษตรกรต่อไป</p>
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการแหล่งน้ำในชุมชนให้เป็นธนาคารผลผลิตเกษตรด้านการประมง</p> <p>๒. เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนมีการบริหารจัดการแหล่งน้ำชุมชนในการเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำจืด เพื่อเป็นอาหารโปรตีนบริโภคและสร้างรายได้ในครัวเรือน</p> <p>๓. เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการบริหารจัดการแหล่งน้ำชุมชนเพื่อเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำจืด และการสร้างกระบวนการทำงานร่วมกับชุมชน</p>
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑. ชุมชนสามารถบริหารแหล่งน้ำชุมชนเป้าหมายให้มีผลผลิตด้านการประมงไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ กก./ไร่</p> <p>๒. ชุมชนมีรายได้สำหรับการจัดการบริหารแหล่งน้ำปีละไม่ต่ำกว่า ๑๐๐,๐๐๐บาท</p>
๗. พื้นที่ดำเนินการ	อำเภอเชียงใน อำเภอตระการพืชผล อำเภอพิบูลย์รักษ์ อำเภอตาลสุม อำเภอน้ำยืน อำเภอบุญชริก อำเภอเดชอุดม และอำเภอทุ่งศรีอุดม (จำนวนแหล่งน้ำ ๑๕ แห่ง)
๘. กิจกรรมหลัก	โครงการธนาคารผลผลิตเกษตรด้านการประมง
	<p>๑. คัดเลือกแหล่งน้ำเป้าหมาย</p> <p>๒. ประชุมชี้แจงโครงการและคัดเลือกคณะกรรมการแหล่งน้ำ</p> <p>๓. ประชุมคณะกรรมการแหล่งน้ำและให้ความรู้แก่เกษตรกร</p> <p>๔. สนับสนุนปัจจัยการผลิต</p> <p>๕. บริหารจัดการแหล่งน้ำ ให้คำแนะนำและติดตามประเมินผลดำเนินงาน</p>
๙. หน่วยงานดำเนินงาน	<p>สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>สำนักงานประมงอำเภอในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๑. งบประมาณ	๒,๖๓๙,๙๕๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	เกิดแหล่งผลิตอาหารโปรตีนประเภทสัตว์น้ำตามธรรมชาติสามารถขยายผลไปสู่เกษตรกรในแหล่งน้ำชุมชนอื่น เพื่อเพิ่มรายได้ลดรายจ่ายในครัวเรือน ลดปัญหาความยากจนในชุมชน
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ชุมชนสามารถบริหารแหล่งน้ำชุมชนเป้าหมายให้มีผลผลิตด้านการประมง ๒. ชุมชนมีผลผลิตสัตว์น้ำไว้บริโภคในครัวเรือนเพิ่มขึ้น ๓. สร้างความมั่นคงด้านอาหารและสร้างอาชีพด้านการประมง ๔. ชุมชนมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เกษตรกรกินดีอยู่ดี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการปล่อยพันธุ์กุ้งก้ามกรามเพื่อผลผลิตสัตว์น้ำที่มีมูลค่าสูง
๒. แนวทางการพัฒนา	สร้างภูมิคุ้มกันทางการเกษตรต่อการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติและโรคระบาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี ได้ปล่อยพันธุ์กุ้งก้ามกรามในแม่น้ำมูล และแม่น้ำชี โดยงบประมาณของการไฟฟ้าผลิตแห่งประเทศไทย เมื่อปี ๒๕๔๖-๒๕๕๐ มีความประสบความสำเร็จอย่างมาก เกิดผลผลิตกุ้งก้ามกรามจำนวนมาก ที่ชาวประมงสามารถจับบริโภคและมีรายได้จากการขายกึ่งในราคา กิโลกรัมละ ๒๕๐ บาท มีผลกระทบกับเศรษฐกิจตลอดห่วงโซ่อุปทาน ของจังหวัดอุบลราชธานี ทั้งที่เป็นร้านอาหารตามแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด และประชาชนในพื้นที่ได้ซื้อขายเพื่อบริโภค ภายหลังจากนั้นหน่วยงานก็ไม่มีงบประมาณในการปล่อยพันธุ์กุ้งก้ามกรามอีก ประชาชนได้เสนอความต้องการกับหน่วยงานประมงในจังหวัด แต่ก็ไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้ เพราะหน่วยงานเองไม่รับงบประมาณ</p> <p>กุ้งก้ามกราม เป็นสัตว์สองน้ำ อาศัยอยู่ได้ทั้งน้ำเค็ม และน้ำจืด โดยจะมีการเพาะพันธุ์ในแหล่งน้ำเค็ม และมาเจริญเติบโตในแหล่งน้ำจืด ไม่สามารถขยายพันธุ์ในแหล่งน้ำจืด จึงจำเป็นต้องมีการปล่อยกึ่งเพื่อเพิ่มผลผลิตในแหล่งน้ำทุกปี เป็นสัตว์น้ำที่มีมูลค่าสูง หากชาวประมงจับได้วันละ ๑ กิโลกรัม</p> <p>ในปัจจุบันขายได้ในราคาไม่น้อยกว่ากิโลกรัมละ ๓๐๐ บาท และเป็นที่ยอมรับของบริโภคนิยมอย่างมาก มีไม่พอกับความต้องการ มีรสชาติที่อร่อยกว่ากุ้งเลี้ยง สถิติที่ผ่านมา มีอัตราการรอดตาย ร้อยละ ๓ จากการปล่อยกึ่งก้ามกรามขนาดไม่น้อยกว่า พี ๑๕ หรืออายุประมาณ ๑๕-๒๕ วัน ถือว่ามีอัตราการรอดตายที่สูง เนื่องจากสภาพแวดล้อมของแหล่งน้ำ แม่น้ำมูล แม่น้ำชี มีความเหมาะสมแก่การเจริญเติบโต มีอาหารธรรมชาติสำหรับกึ่งอย่างเพียงพอ</p> <p>ดังนั้น จังหวัดอุบลราชธานี เป็นแหล่งที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก มีร้านอาหารประเภทสัตว์น้ำที่หลากหลาย มีสัตว์น้ำจากธรรมชาติที่แซบหลาย คนมาเที่ยวก็นิยมบริโภค และเป็นอาหารของคนทุกวัย ทรัพยากรมีความอุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การเจริญเติบโตของกึ่งก้ามกราม จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนในการใช้ศักยภาพที่จังหวัดมีเพื่อสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดอุบลราชธานี หากล่าช้าจะทำให้สูญเสียโอกาสในการพัฒนา นอกจากนี้เราต้องปล่อยสัตว์น้ำชนิดอื่นเพื่อเพิ่มศักยภาพและให้ความหลากหลาย ของสัตว์น้ำ และเมนูอาหาร ได้แก่ ปลาตะเพียน ปลาสร้อยขาว ปลาเทโพ ปลาลำปำ ปลาเหล่านี้มีเนื้ออร่อย และเพื่อให้เกิดความยั่งยืนจำเป็นต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งน้ำ การกำหนดมาตรการเพื่อควบคุมการทำประมง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างมูลค่าภาคการประมง ๒. เพื่อเพิ่มปริมาณกุ้งก้ามกราม ปลาตะเพียน ปลาสวายขาว และปลาเทโพ ในแหล่งน้ำจังหวัดอุบลราชธานี ๓. เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ผู้มีอาชีพทำการประมง ๔. เพื่อเป็นแหล่งอาหารธรรมชาติที่มีความปลอดภัยกับผู้บริโภค
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ชาวประมงได้รับผลประโยชน์ในการทำการประมงกุ้งก้ามกราม ปลาตะเพียน ปลาสวายขาว และปลาเทโพ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ๒. ทรัพยากรกุ้งก้ามกราม ปลาตะเพียน ปลาสวายขาว และปลาเทโพ มีเพิ่มมากขึ้นและมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มความชุกชุมของสัตว์น้ำ ให้แก่แหล่งน้ำ คิดเป็นร้อยละ ๕
๗. พื้นที่เป้าหมาย	๑. แม่น้ำชี ๔ แห่ง (อำเภอเชียงใน) ๒. แม่น้ำมูล ๖ แห่ง (อำเภวารินชำราบ ๒ แห่ง อำเภอเมืองอุบลราชธานี ๑ แห่ง อำเภอดอนมดแดง ๑ แห่ง อำเภอสว่างวีระวงศ์ ๒ แห่ง อำเภอตาลสุม ๑ แห่ง)
๘. กิจกรรมหลัก	ปล่อยพันธุ์กุ้งก้ามกราม ปลาตะเพียน ปลาสวายขาว และปลาเทโพ ลงในแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มผลผลิตในแหล่งน้ำ เพิ่มอาหารจากสัตว์น้ำ สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ได้มากขึ้น ปัจจุบัน ให้สามารถฟื้นตัวจากวิกฤตเศรษฐกิจนี้โดยเร็ว และสามารถเข้าใจถึงการอนุรักษ์ในการทำประมงอย่างยั่งยืนต่อไป
	๑. กิจกรรม คัดเลือกพื้นที่ ๒. กิจกรรม แต่งตั้งคณะกรรมการ ๒๐ คน ๓. กิจกรรม ประชุมชี้แจงให้ความรู้คณะกรรมการบริหารจัดการแหล่งน้ำ ๑ วัน ๔. กิจกรรม ปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ ๕.๑ กุ้งก้ามกราม ๑,๐๐๐,๐๐๐ ตัว/แห่ง ๕.๒ ปลาตะเพียน ๕๐,๐๐๐ ตัว/แห่ง ๕.๒ ปลาสวายขาว ๒๐,๐๐๐ ตัว/แห่ง ๕.๓ ปลาเทโพ ๕,๐๐๐ ตัว/แห่ง ๖. ติดตามผลการดำเนินงาน
๙. หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๗ ถึง กันยายน ๒๕๖๘
๑๑. งบประมาณ	๓,๓๐๕,๘๕๐ บาท ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากจังหวัดอุบลราชธานี
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. เพิ่มรายได้ให้แก่ผู้มีอาชีพทำการประมง ร้อยละ ๕ ๒. เพิ่มปริมาณกุ้งก้ามกราม ปลาตะเพียน ปลาสวายขาว ปลาเทโพ ในแม่น้ำมูล แม่น้ำชี จังหวัดอุบลราชธานี ร้อยละ ๕

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	เพิ่มผลผลิตในแหล่งน้ำ เพิ่มอาหารจากสัตว์น้ำ สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ได้มากขึ้น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน
๒. แนวทางการพัฒนา	สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>๑. จากนโยบายรัฐบาล ได้ให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของ ประเทศไทย เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจตามวิถีชีวิตของเกษตรกรและกลุ่ม เกษตรกร ในส่วนการดำเนินงานส่งเสริมและ พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว เชิงเกษตร มีจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับจากฟาร์มเกษตรกร แหล่งศึกษาดูงานด้านการเกษตรที่มีศักยภาพ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว มีกิจกรรมด้านการเกษตรที่ปรับปรุงเป็น กิจกรรมด้านการท่องเที่ยวอย่างโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ นอกจากนี้ ยังสามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงวิถีชีวิต วัฒนธรรม ภูมิปัญญา และสินค้าของชุมชนเพื่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ และลดความ เหลื่อมล้ำของชุมชนและเป็นทางเลือกให้นักท่องเที่ยวในการเดินทางท่องเที่ยว จังหวัดอุบลราชธานี จัดเป็นเมืองหลักสำหรับการท่องเที่ยว และมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว ซึ่งปัจจุบัน แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเริ่มได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างสูง ส่วนใหญ่มักได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทั้งในด้านศักยภาพ การพัฒนากิจกรรม ด้านการท่องเที่ยว การเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวในพื้นที่ การสร้างเครือข่าย กับชุมชน รวมทั้งได้รับการส่งเสริมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานีจึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๒. การส่งเสริมผู้ประกอบการรายใหม่ทั้งภาคการผลิต ภาคการค้า ภาคบริการ ในภาคการเกษตร เน้นการผลิตทางการเกษตรรูปแบบใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร โดยต้องเปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการ และเทคโนโลยี เป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ การเข้าถึงข้อมูลด้านการตลาด และการเข้าถึงมาตรการส่งเสริมต่างๆ ของภาครัฐ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการผลักดันให้ SMEs และวิสาหกิจชุมชนเติบโตและเข้มแข็งอย่างยั่งยืน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้มีศักยภาพในการรองรับ นักท่องเที่ยว ๒. เพื่อยกระดับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้ได้คุณภาพมาตรฐาน ๓. เพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดอุบลให้เป็นที่รู้จักมาก ๔. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร ๕. เพื่อพัฒนาเกษตรกร Young Smart Farmer/Smart Farmer กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มส่งเสริมอาชีพเกษตรกร วิสาหกิจชุมชนและบุคคลทั่วไป ที่ต้องการยกระดับเป็น SMEs ภาคการเกษตร ๖. เพื่อสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการรายใหม่ภาคการเกษตร ในการช่วยเหลือและดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจภาคการเกษตรร่วมกัน
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<u>เชิงปริมาณ</u> ๑) เจ้าหน้าที่ วิสาหกิจชุมชน เกษตรกร ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว ได้รับการ พัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิง เกษตร ร้อยละ ๑๐๐ ๒) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้ได้คุณภาพมาตรฐาน จำนวน ๒๕ แหล่ง <u>เชิงคุณภาพ</u> ๑) เจ้าหน้าที่ วิสาหกิจชุมชน เกษตรกร ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว ได้รับการ พัฒนาศักยภาพให้มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว ๒) เพื่อยกระดับเกษตรกร Young Smart Farmer/Smart Farmer กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มส่งเสริมอาชีพเกษตรกร วิสาหกิจชุมชนและบุคคลทั่วไป ให้มีความรู้และพร้อมที่จะเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ในภาคการเกษตร ๓) เพื่อสร้างต้นแบบธุรกิจทางการเกษตรที่มีศักยภาพให้เป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจภาคการเกษตรในระดับจังหวัด
๖. พื้นที่เป้าหมาย	๒๕ อำเภอ จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิถีใหม่ (New Normal)
	๑. กิจกรรม อบรมเพิ่มทักษะในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ๒. กิจกรรมการศึกษาดูงานแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ๓. กิจกรรมการยกระดับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ๔. กิจกรรมประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ๕. กิจกรรมการติดตามการดำเนินงานโครงการ
งบประมาณ	๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	พัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน ให้เป็น Start Up

หัวข้อ	รายละเอียด
	๑. คัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ ๒. ฝึกอบรม สร้างการรับรู้ สร้างแรงบันดาลใจ นำไปสู่การเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ ๓. ศึกษาดูงานกลุ่มธุรกิจต้นแบบ ๔. สร้างต้นแบบผู้ประกอบการรายใหม่ในภาคการเกษตร ๕. สนับสนุนปัจจัยการผลิตให้เกษตรกรต้นแบบ
งบประมาณ	๑๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	ส่งเสริมและขยายผลเศรษฐกิจพอเพียงสู่ชุมชน
	๑. ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้และรับสมัครเข้าร่วมโครงการ ๒. ถ่ายทอดความรู้เศรษฐกิจพอเพียงและจัดทำแผนพัฒนาการผลิตทางการเกษตร ๓. สนับสนุนปัจจัยการผลิตต้นแบบด้านเศรษฐกิจพอเพียง ๔. สัมมนาเชิงปฏิบัติหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ ๕. ติดตามให้คำแนะนำและประเมินผล
งบประมาณ	๒๔๖,๒๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑๔,๗๔๖,๒๐๐ บาท / ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. เจ้าหน้าที่ วิชากิจชุมชน เกษตรกร ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำนวน ๑๕๐ คน ๒. มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้ได้คุณภาพมาตรฐาน จำนวน ๒๕ แห่ง ๓. มีผู้ประกอบการรายใหม่ภาคการเกษตร อย่างน้อยอำเภอละ ๑ ราย
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เจ้าหน้าที่ วิชากิจชุมชน เกษตรกร ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวในพื้นที่ จังหวัดอุบลได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะในการบริหารจัดการ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรและนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปใช้เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ๒. มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ให้คุณภาพมาตรฐาน ๓. ผู้เข้าร่วมโครงการ มีความรู้ ทักษะและสามารถพัฒนาไปสู่ผู้ประกอบการรายใหม่ในภาคการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรในสถาบันเกษตรกร
๒. แนวทางการพัฒนา	สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๘๔ (๔) กำหนดให้รัฐต้องส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจ ประกอบการภาวะวิกฤตทางสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้ ทำให้ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจภาคการเกษตรตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มุ่งเน้นการทำเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรให้มีผลิตภาพและผลตอบแทนที่สูงขึ้น มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม และเกษตรกรสามารถเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลาย</p> <p>สหกรณ์การเกษตรและกลุ่มเกษตรกรซึ่งเป็นองค์กรที่มีวัตถุประสงค์หลักในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนในการประกอบอาชีพของมวลสมาชิกและชุมชน และเป็นสถาบันเกษตรกรที่รัฐใช้เป็นกลไกในการส่งผ่านนโยบายและสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของประเทศ สร้างอำนาจต่อรองของเกษตรกรในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ดังนั้น นโยบายการปฏิรูปภาคเกษตรโดยการส่งเสริมการผลิต การพัฒนาสินค้า และสนับสนุนการตลาด โดยใช้หลักตลาดนำการผลิตของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงจำเป็นที่สถาบันเกษตรกรต้องได้รับการสนับสนุนและพัฒนาองค์ความรู้ในด้านพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้ด้านการดำเนินธุรกิจ การขยายช่องทางและเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตร เพื่อให้การบริหารจัดการและการดำเนินการธุรกิจเกษตรของสถาบันเกษตรกรทันต่อการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้การผลักดันให้สถาบันเกษตรกรเข้ามามีบทบาทในการวิเคราะห์ความต้องการของตลาด ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ จะเป็นกลไกสำคัญในการเชื่อมโยงกับการวางแผนการผลิต และการจัดการผลผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ได้ตามหลักการตลาดนำการผลิต ทำให้สถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็งและมีศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน มีบทบาทดูแลส่งเสริมความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้แก่เกษตรกร การบริหารจัดการสินค้าเกษตร การรวบรวม การจัดเก็บ การแปรรูปเพิ่มมูลค่า และการจัดจำหน่ายสินค้าเกษตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อพัฒนาศักยภาพของสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งสามารถเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมในระดับชุมชนและท้องถิ่น
๕. เป้าหมาย	๑. สถาบันเกษตรกรมีศักยภาพในการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต ๒. สถาบันเกษตรกรเป็นองค์กรหลักในการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและการจัดจำหน่ายสินค้าเกษตร
๖. พื้นที่ดำเนินการ	สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตร
	ดำเนินการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการสินค้าเกษตรต้นน้ำ ดังนี้ ๑. พัฒนาฐานข้อมูลกลางศักยภาพและความต้องการสินค้าเกษตร ๒. ส่งเสริมเกษตรกรในสถาบันเกษตรกรจัดทำแผนการผลิตสินค้าเกษตร ๓. ส่งเสริมและสนับสนุนองค์ความรู้การผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพ/เกษตรปลอดภัย ๔. สนับสนุนองค์ความรู้การผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ในสถาบันเกษตรกร ๕. สนับสนุนองค์ความรู้การผลิตปัจจัยการผลิตสินค้าเกษตร (ปุ๋ย และเมล็ดพันธุ์) ๖. ส่งเสริมสถาบันเกษตรกรบริหารจัดการห่วงโซ่การผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	พัฒนาศักยภาพการรวบรวม จัดเก็บ และแปรรูป สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร ดำเนินการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการสินค้าเกษตรกลางน้ำ ดังนี้ ๑. พัฒนาศักยภาพการเชื่อมโยงเครือข่ายการรวบรวม จัดเก็บ และแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ๒. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมสินค้าเกษตรแปรรูปในสถาบันเกษตรกร ๓. พัฒนาบรรจุภัณฑ์การเกษตร ๔. พัฒนาศักยภาพโลจิสติกส์สินค้าเกษตรแปรรูปในสถาบันเกษตรกร
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	พัฒนาช่องทางตลาดสินค้าเกษตรในสถาบัน ดำเนินการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการสินค้าเกษตรปลายน้ำ ดังนี้

หัวข้อ	รายละเอียด
	๑. ส่งเสริมสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรเชื่อมโยงการตลาดสินค้าเกษตรกับผู้ประกอบการภาครัฐ ภาคเอกชน ๒. พัฒนาสหกรณ์เป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้าเกษตรออนไลน์ ๓. พัฒนางองค์ความรู้การทำตลาดในสถาบันเกษตรกร ๔. พัฒนานักการตลาดออนไลน์ในสถาบันเกษตรกร ๕. พัฒนางองค์ความรู้บริหารร้านค้าและการจัดจำหน่ายสินค้าเกษตรในสถาบันเกษตรกร ๖. พัฒนางองค์ความรู้และทักษะในการเจรจาทางธุรกิจแก่สถาบันเกษตรกร
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๗๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ปีละ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐)
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. สถาบันเกษตรกรมีแผนบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ๒. สถาบันเกษตรกรมีศักยภาพในการบริหารจัดการตลาดสินค้าเกษตร
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. สถาบันเกษตรกรมีบทบาทในการบริหารจัดการห่วงโซ่การผลิตสินค้าทางเกษตรอย่างครบวงจร ๒. สถาบันเกษตรกรมีศักยภาพในการรวบรวม จัดเก็บ และส่งเสริมแปรรูปผลิตสินค้าทางการเกษตรให้ตรงกับความต้องการของตลาด ๓. สถาบันเกษตรกรมีศักยภาพในการบริหารจัดการช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าเกษตรของท้องถิ่นและชุมชน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการจับบังคับสัตว์จรจัดในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>สัตว์จรจัดถือเป็นอีกปัญหาที่มีความสำคัญในประเทศไทยมาอย่างยาวนาน และส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง ทั้งทำให้หอนสร้างมลภาวะทางเสียง รังข้ามถนนตัดหน้ารถเสี่ยงทำให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน คุ้ยขยะสร้างความสกปรกขี้ถ่ายในพื้นที่สาธารณะส่งกลิ่นไม่พึงประสงค์ เมื่อมีสุนัขจรจัดเยอะ ปัญหาที่ตามมาคือโรคติดเชื้อต่างๆ โดยเฉพาะโรคพิษสุนัขบ้า ที่เป็นโรคจากสัตว์สู่คนที่ร้ายแรงและสามารถติดต่อไปยังสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมทุกชนิด ผู้ได้รับเชื้อเมื่อแสดงอาการแล้วจะเสียชีวิตทุกราย ข้อมูลจาก Thai Rabies Net ในปี พ. ศ. ๒๕๖๒ ระบุว่าตัวอย่างจากสุนัขมีสัดส่วนผลบวกต่อโรคพิษสุนัขบ้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๘๖.๓ เมื่อเทียบกับตัวอย่างจากสัตว์ชนิดอื่นๆ ดังนั้นสุนัขจึงถือเป็นพาหะนำโรคไปสู่คนที่สำคัญที่สุด จังหวัดอุบลราชธานี มีประชากรสุนัขและแมว ๓๒๙,๙๕๗ ตัว เป็นสัตว์ไม่มีเจ้าของจำนวน ๔,๓๑๐ ตัว (ข้อมูลจากการสำรวจประชากรสัตว์ปีงบประมาณ ๒๕๖๒) และปัจจุบันจังหวัดอุบลราชธานียังพบการระบาดของโรคพิษสุนัขบ้าสูงสุดเป็นลำดับที่ ๕ ของประเทศ โดยในปี พ. ศ. ๒๕๖๓ มีการเกิดโรคพิษสุนัขบ้า ๑๐ จุด ในพื้นที่ ๘ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเขื่องใน พิบูลมังสาหาร ตาลชุม เขมราฐ กุดข้าวปุ้น บุณฑริก นาตาล และเดชอุดม</p> <p>ดังนั้นเพื่อช่วยลดปัญหาดังกล่าวและเพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การดำเนินโครงการสัตว์ปลอดโรค คนปลอดภัยจากโรคพิษสุนัขบ้า ตามพระปณิธานศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จเจ้าฟ้าฯ กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี การสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า และการควบคุมจำนวนประชากรสัตว์จรจัดด้วยการผ่าตัดทำหมันจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามการจับบังคับสัตว์จรจัดส่วนใหญ่เพื่อการผ่าตัดทำหมันไม่สามารถกระทำได้ด้วยวิธีการปกติ อีกทั้งยังมีความยุ่งยากและเสี่ยงอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงานมากกว่าการจับบังคับสัตว์ที่มีเจ้าของ ประกอบกับจังหวัดอุบลราชธานีมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน ๒๓๘ แห่ง แต่เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญในการจับบังคับสัตว์ยังขาดแคลนและยังไม่ได้กระจายตัวอยู่ในหลายพื้นที่ ดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติงานในด้านการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า และการควบคุมประชากรสัตว์จรจัดมีประสิทธิภาพและครอบคลุมพื้นที่มากขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการฝึกอบรมให้ความรู้ด้านการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า และทักษะในการจับบังคับสุนัขและแมวจรจัดให้แก่เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ รวมถึงเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ให้มีทักษะการจับบังคับสัตว์จรจัดอย่างถูกวิธีและเป็นไป</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรของกรมปศุสัตว์ และบุคลากรท้องถิ่นให้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องโรคพิษสุนัขบ้าและการจับบังคับสัตว์จรจัดอย่างถูกวิธี</p> <p>๒. เพื่อให้สุนัขและแมวจรจัดได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าและผ่าตัดทำหมันอย่างถูกวิธีและครอบคลุมในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๓. เพื่อลดจำนวนประชากรสุนัขและแมวจรจัดที่เป็นพาหะสำคัญของโรคพิษสุนัขบ้า</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ ๒๖๓ ราย แบ่งเป็น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปศุสัตว์อำเภอ ๒๕ ราย - บุคลากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๓๘ ราย <p>๒. จำนวนสุนัขและแมวที่ไม่มีเจ้าของและสามารถจับบังคับได้จำนวน ๗๐๐ ตัว</p>
๖. พื้นที่เป้าหมาย	๒๕ อำเภอในจังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<p>๑. อบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับโรคพิษสุนัขบ้าและการจับบังคับสัตว์จรจัดเพื่อผ่าตัดทำหมันและฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าในสุนัขและแมว</p> <p>๒. สาธิตวิธีการยิงยาสลบพร้อมลงมือปฏิบัติ</p>
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	<p>๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๒. สำนักงานปศุสัตว์อำเภอทุกอำเภอในจังหวัดอุบลราชธานี</p>
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑,๒๖๔,๘๐๐ บาท / ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	<p>๑. สุนัขและแมวจรจัดถูกจับบังคับอย่างถูกวิธีจำนวน ๗๐๐ ตัว</p> <p>๒. บุคลากรและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องได้รับความรู้และมีทักษะในการทำงานจำนวน ๒๖๓ ราย</p>
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. บุคลากรของกรมปศุสัตว์ และบุคลากรท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องโรคพิษสุนัขบ้าและการจับบังคับสัตว์จรจัดอย่างถูกวิธี</p> <p>๒. สุนัขและแมวจรจัดถูกจับบังคับอย่างถูกวิธี</p> <p>๓. จำนวนประชากรสุนัขและแมวจรจัดที่เป็นพาหะสำคัญของโรคพิษสุนัขบ้ามีจำนวนลดลง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาโรงฆ่าสัตว์ชุมชน
๒. แนวทางการพัฒนา	สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดที่มีความเหมาะสมในการทำอาชีพการปศุสัตว์ โดยเกษตรกรส่วนใหญ่นิยมเลี้ยงโคเนื้อ จากข้อมูลศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกรมปศุสัตว์ ปี พ.ศ.๒๕๖๔ จังหวัดอุบลราชธานีมีเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ จำนวน ๑๑๗,๕๐๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๔๓ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ทั้งหมดในจังหวัดอุบลราชธานี และมีจำนวนโคเนื้อ ๕๐๙,๑๔๗ ตัว อย่างไรก็ตามเมื่อเทียบสัดส่วนโคเนื้อ กับจำนวนโรงฆ่าสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ชนิดโค - กระบือ โดยปัจจุบันมีจำนวน ๓๓ แห่ง แบ่งเป็นโรงฆ่า โค-กระบือจำนวน ๒๓ แห่ง และโรงฆ่าโค - กระบือสุกร จำนวน ๑๐ แห่ง มีกำลังกำลังผลิตสูงสุด ๑๑๘ ตัว/วัน พบว่าจังหวัดอุบลราชธานีมีจำนวน โรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐานไม่สอดคล้องกับการผลิตโคเนื้อในจังหวัด อีกทั้งนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ให้ความสำคัญ ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพมาตรฐาน และมีความปลอดภัย โดยเฉพาะการบริโภคสินค้าปศุสัตว์ประเภทเนื้อสัตว์ จะต้องมีความสด สะอาด ปลอดภัย ปราศจากโรคและสารตกค้าง โรงฆ่าสัตว์จึงเป็นแหล่งผลิตเนื้อสัตว์ที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อคุณภาพ และความปลอดภัยเนื้อสัตว์ ซึ่งการพัฒนา โรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานจะเป็นการควบคุมคุณภาพกระบวนการผลิตเนื้อสัตว์ และการจำหน่ายเนื้อสัตว์ให้ได้มาตรฐานสร้างความปลอดภัยอาหาร และคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัย ช่วยสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนผู้บริโภคเนื้อสัตว์ต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อพัฒนาและยกระดับการฆ่าสัตว์ในชุมชน ให้มีมาตรฐาน ประชาชนได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่มีคุณภาพและมีความปลอดภัย</p> <p>๒. เพื่อเป็นต้นแบบให้ผู้สนใจประกอบกิจการฆ่าสัตว์ได้ศึกษาเรียนรู้</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	มีโรงฆ่าสัตว์ในชุมชนที่ได้มาตรฐาน มีใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์เพิ่มขึ้น ๑ แห่ง เพื่อเป็นต้นแบบให้ผู้สนใจประกอบกิจการฆ่าสัตว์ได้ศึกษาและเรียนรู้
๖. พื้นที่เป้าหมาย	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก :	<p>พัฒนาโรงฆ่าสัตว์ในชุมชน</p> <p>๑. คัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศักยภาพในการพัฒนาโรงฆ่าสัตว์จำนวน ๑ แห่ง</p> <p>๒. สนับสนุนงบประมาณในการก่อสร้าง หรือปรับปรุงโรงฆ่าสัตว์ให้ได้ตามมาตรฐาน และให้คำแนะนำในการดำเนินการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓. สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในโรงฆ่าสัตว์
งบประมาณ :	๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ:	นายอภิชาติ ภาะวัง หัวหน้ากลุ่มพัฒนาคุณภาพสินค้าปศุสัตว์
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท / ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	มีโรงฆ่าสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์เพิ่มขึ้น
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. ชุมชนมีโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน ประชาชนได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่มีคุณภาพ สะอาดและปลอดภัย</p> <p>๒. มีโรงฆ่าสัตว์ที่บริหารงานโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บริการผู้ประกอบการฆ่าสัตว์ได้ใช้บริการโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน</p> <p>๓. มีแหล่งศึกษาเรียนรู้สำหรับผู้สนใจประกอบกิจการฆ่าสัตว์</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาประสิทธิภาพโลจิสติกส์เกษตรเพื่อลดการสูญเสีย (สินค้าข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลังในจังหวัดอุบลราชธานี)
๒. แนวทางการพัฒนา	สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ในระยะเวลาที่ผ่านมา ไม่มีการจัดทำข้อมูลการบริหารจัดการโลจิสติกส์ตลอดโซ่อุปทานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัดมากนัก หรือมีแต่ไม่มีความต่อเนื่อง ทำให้ไม่มีฐาน (Baseline) ในการนำมาใช้ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ในจังหวัด เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแข่งขัน ด้านโลจิสติกส์เกษตรระดับพื้นที่/จังหวัด และภูมิภาค (กลุ่มจังหวัด) ได้</p>
๔. วัตถุประสงค์โครงการ	<p>๑) จัดทำต้นทุนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ตลอดโซ่อุปทานของข้าวหอมมะลิ และมันสำปะหลังในจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อนำไปสู่การสร้างฐาน (Baseline) การประเมินประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลังในจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๒) จัดทำแนวทางการบริหารจัดการโลจิสติกส์ข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลัง เพื่อลดการสูญเสียและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลังในจังหวัดอุบลราชธานี</p>
๕. เป้าหมาย	เกษตรกร สถาบันเกษตรกร (กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์การเกษตรและวิสาหกิจชุมชน) และสถานประกอบการที่ทำธุรกิจรวบรวมข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลังในจังหวัดอุบลราชธานี
๖. พื้นที่ดำเนินการ	เกษตรกรผู้ปลูกข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลังและสถาบันเกษตรกรที่ทำธุรกิจรวบรวม และสถานประกอบการที่รับซื้อผลผลิต ที่กระจายอยู่ในอำเภอต่างๆ ของจังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<p>๑) สำรวจและจัดเก็บข้อมูลการบริหารจัดการโลจิสติกส์ข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลังของกลุ่มเป้าหมายตลอดโซ่อุปทานในระดับพื้นที่/จังหวัดเป้าหมาย ครอบคลุม ๓ มิติ ได้แก่ มิติด้านทุน (ต้นทุนการรวบรวม คัดแยก/คัดเกรด/บรรจุภัณฑ์ ขนส่ง คลังสินค้า/การจัดการสินค้าคงคลัง ฯลฯ) มิติเวลา (ระยะเวลาขนส่ง ระยะเวลาจัดเก็บสินค้า ฯลฯ) และมิติความน่าเชื่อถือ (อัตราความสูญเสียระหว่างการรวบรวม กระจายและขนส่ง และถูกตีกลับ ฯลฯ)</p> <p>๒) วิเคราะห์ข้อมูลต้นทุนโลจิสติกส์ข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลังที่ได้จากการสำรวจและจัดเก็บ มาประมวลผล</p> <p>๓) จัดทำแนวทางการบริหารจัดการโลจิสติกส์ข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลัง เพื่อลดการสูญเสียและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	จัดการโลจิสติกส์ข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลังในจังหวัดอุบลราชธานี
๘. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๑๑
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ข้าวหอมมะลิ ดำเนินการในปี ๒๕๖๖ มันสำปะหลัง ดำเนินการในปี ๒๕๖๘
๑๐. งบประมาณ	๒๐๐,๐๐๐ บาท/ปี (สินค้าละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท)
๑๑. ผลผลิต (Output)	รายงานข้อมูลการบริหารจัดการโลจิสติกส์ตลอดโซ่อุปทาน (เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการ) ของข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลัง จำนวน ๒ สินค้า ที่สามารถนำมาใช้ในการกำหนดเป็นฐาน (Baseline) ในการประเมินประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลังของเกษตรกรสถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการเกษตร ในจังหวัดอุบลราชธานี
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	หน่วยงานภาครัฐ เกษตรกร และภาคเอกชน/ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร และสถาบันการศึกษา นำข้อมูลการบริหารจัดการโลจิสติกส์ข้าวและมันสำปะหลังไปใช้ในการกำหนดแนวทาง หรือวางแผน หรือสนับสนุนการตัดสินใจ เพื่อลดการสูญเสียและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ข้าวและ มันสำปะหลัง หรือนำไปปรับใช้ในการดำเนินการในสินค้าเกษตรที่สำคัญอื่น ๆ อันนำไปสู่การเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์ในระดับพื้นที่/จังหวัด /ภูมิภาค (กลุ่มจังหวัด)

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาเกษตรกรสู่เกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer)
๒. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งและส่งเสริมให้เกิดผู้ให้บริการด้านการจัดการเกษตรสมัยใหม่อย่างครบวงจร
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ภาคการเกษตรของประเทศไทยมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ แต่ปัจจุบัน ภาคการเกษตรของไทยต้องเผชิญปัญหาและความท้าทายนานัปการ เช่น การขาดความรู้ของเกษตรกร ผลผลิตล้นตลาด ต้นทุนการผลิตสูง การขาดแคลนน้ำสลั้กับปัญหาทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม เนื่องจากการใช้สารเคมีในภาคเกษตร และการเติบโตของเมือง ปัญหาการแทรกแซงราคาสินค้าเกษตร การเปลี่ยนแปลงสัดส่วนโครงสร้างประชากรที่กำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และความท้าทายจากภายนอก เช่น การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ การกีดกันทางการค้าที่รุนแรงขึ้น การเปิดเสรีการค้าสินค้าเกษตร ปัจจัยต่าง ๆ ข้างต้นส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขัน ความยากจนของเกษตรกรรายย่อยและนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ในที่สุด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงได้มีนโยบายปฏิรูปการเกษตรของประเทศไทย เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ประเทศ ที่จะต้องดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในด้านการพัฒนา ทั้งประโยชน์ในการบริหารจัดการด้านการเกษตรและประโยชน์เพื่อเกษตรกรที่จะได้รับการพัฒนาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการ ซึ่งจะส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นและมีคุณภาพชีวิต ที่ดีต่อไป กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้กำหนดการพัฒนาเกษตรกรสู่การเป็นเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer) เพื่อให้เกษตรกรทุกคนได้รับการพัฒนาเป็นเกษตรกรที่มีความพร้อมรับกับสถานการณ์ด้านการเกษตรที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยมุ่งหวังให้เกษตรกรมีความพร้อม มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการประกอบอาชีพการเกษตร จนเป็นเกษตรกรมืออาชีพที่เป็นผู้นำทางการเกษตรในท้องถิ่น และสร้างเครือข่ายความร่วมมือในทุกกระดับ และดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ จนทำให้ชุมชนเติบโตทางเศรษฐกิจจากฐานการเกษตรได้ จังหวัดอุบลราชธานี จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาเกษตรกรสู่ Smart Farmer ขึ้น</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ทดแทนเกษตรกรที่มีอายุมากขึ้นและมีจำนวนลดลง</p> <p>๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของเกษตรกรรุ่นใหม่ให้สามารถนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	การบริหารจัดการ และการตลาดสินค้าเกษตรได้อย่างผู้ประกอบการ เกษตรกร ๓. เพื่อให้เกษตรกรสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะ Smart Farmer จำนวน ๒,๕๐๐ ราย
๖. พื้นที่เป้าหมาย	๒๕ อำเภอ จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	๑. กิจกรรมการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพเกษตรกร ๒. กิจกรรมการศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มประสบการณ์ ๓. กิจกรรมการสนับสนุนปัจจัยการผลิตต้นแบบเพื่อการเรียนรู้ ๔. การบริหารจัดการโครงการ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๔,๘๕๖,๐๐๐ บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ เป็น Smart Farmer สามารถนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การบริหารจัดการ และการตลาดสินค้าเกษตรได้อย่างผู้ประกอบการเกษตรกร จำนวน ๒,๕๐๐ ราย
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	มีเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ เป็น Smart Farmer จำนวน ๒,๕๐๐ ราย

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	จัดตั้งสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง (สหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกร) เพื่อพัฒนาระบบการจัดการยางพารา
๒. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้มีความรู้ในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร
๓. หลักการและเหตุผล	<p>- เนื่องจากยางพาราเป็นพืชที่เก็บเกี่ยวผลผลิตอย่างต่อเนื่องทั้งปี จึงประสบปัญหาในด้านการจัดการผลผลิตให้มีราคาที่มีเสถียรภาพ ซึ่งการจัดการ เรื่องราคายางพาราในท้องถิ่นต่าง ๆ ที่ดำเนินการอยู่จะดำเนินการของเกษตรกรเอง หากต้องการรักษาเสถียรภาพ ด้านราคาในท้องถิ่นให้ยั่งยืนต้องดำเนินการในการเสริมสร้างและพัฒนา กลุ่มเกษตรกรให้เข้มแข็ง เพื่อที่จะให้กลุ่มเกษตรกรช่วยเหลือสมาชิกตัวเองต่อไป แต่ในสภาพปัจจุบัน การรวมกลุ่มกลุ่มเกษตรกรที่มีวัตถุประสงค์ในการ ดำเนินธุรกิจด้านยางพารายังประสบปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์และเงินทุนหมุนเวียนในการซื้อขายยางพารา ดังนั้น หากทางการยางแห่งประเทศไทย สามารถสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์และเงินทุนหมุนเวียนในการบริหารจัดการ การตลาด และ จะส่งผลให้ราคายางพาราในท้องถิ่นมีเสถียรภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับพันธกิจการยางแห่งประเทศไทยที่ต้องการยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตชาวเกษตรกรสวนยาง สร้างความเข้มแข็ง ความมั่นคงอย่างยั่งยืนให้กับเกษตรกรชาวสวนยาง จึงจำเป็นต้องจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรชาวสวนยาง เหล่านี้ให้เป็นนิติบุคคล เพื่อรองรับการช่วยเหลือ สนับสนุนจากภาครัฐ</p> <p>- การแปรรูปน้ำยางดิบเป็นยางแผ่น เพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มและยังเป็นการขยายระยะเวลาในการขายผลผลิตออกไป ในภาวะที่ราคามีความผันผวน ทาง กยท. มีแนวคิดนำร่องที่จะแปรรูปน้ำยางไปเป็นยางแผ่นดิบให้กับเกษตรกรที่สนใจเข้าร่วมโครงการ ซึ่งจากเบื้องต้นมีการสำรวจพบว่า มีเกษตรกรจำนวนหนึ่งที่ยอยากจะแปรรูป จึงได้เสนอให้มีการรวมกลุ่มของเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อรองรับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ใช้ในการผลิตยางแผ่น ดังกล่าวต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตและระบบตลาดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบการกิจการยาง</p> <p>๒. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรชาวสวนยางรวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางเพื่อลงทุนดำเนินธุรกิจและอุตสาหกรรมเกี่ยวกับยางพารา</p> <p>๓. เพื่อส่งเสริมและจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรและการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา</p> <p>๔. เพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จัดตั้งสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางให้ได้ปีละ ๑ สถาบัน (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
๖. พื้นที่เป้าหมาย	อำเภอโขงเจียม อำเภอเขมราฐ อำเภอนาตาล อำเภอโพธิ์ไทร และ อำเภอศรีเมืองใหม่

หัวข้อ	รายละเอียด
๗. กิจกรรมหลัก	จัดตั้งสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง(สหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกร)
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	
งบประมาณ	จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ระยะเวลา ตุลาคม ๒๕๖๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	จัดตั้งสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางได้ตามเป้าหมาย ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ปีละ ๑ สถาบัน
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ได้ปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตและระบบตลาดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ๒. เกษตรกรชาวสวนยางรวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางเพื่อลงทุนดำเนินธุรกิจและอุตสาหกรรมเกี่ยวกับยางพารา ๓. มีการพัฒนาบุคลากรและการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา ๔. สถาบันเกษตรกรได้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกร เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตสินค้าประมงจากภูมิปัญญาท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๒. ชื่อแนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตการแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตรมูลค่าสูงสู่สากล
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จากความอุดมสมบูรณ์ของจังหวัดอุบลราชธานี จนได้ขนานนามว่า “เมืองอยู่ปลา ปลายน้ำ นามอุบล” จึงถือว่าเป็นสัญลักษณ์ของความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรด้านการประมงในพื้นที่อีสานใต้ และมีผลิตภัณฑ์ด้านการประมง ที่ขึ้นชื่อและมีรสชาติเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ได้แก่ “ส้มปลาอีตู๋” ส้มปลาปิ้ง และเค็มบักนัด</p> <p>ปัจจุบันในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ยังมีทรัพยากรด้านการประมงที่ยังอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะในพื้นที่บริเวณลุ่มน้ำมูล น้ำโขง และบริเวณรอบอ่างเก็บน้ำเขื่อนสิรินธร ส่งผลให้เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรแปรรูปสัตว์น้ำ และองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น ในพื้นที่ใกล้เคียงรวมกลุ่มอาชีพเพื่อหารายได้เสริมด้วยการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการแปรรูปปลาเพื่อถนอมอาหาร สำหรับบริโภคในครัวเรือน และออกจำหน่ายในพื้นที่ใกล้เคียง จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานกลุ่มวิสาหกิจและสถานแปรรูปสัตว์น้ำ ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยอ้างอิงข้อมูลในทะเบียนวิสาหกิจชุมชน จำนวน ๒๗ กลุ่มฯ ทั้งจังหวัดพบว่า กลุ่มแปรรูปที่ขึ้นทะเบียนวิสาหกิจที่ยังประกอบกิจกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ เหลือเพียง ๑๗ กลุ่ม สมาชิก ๒๓๙ ราย ในพื้นที่อำเภอเชียงในสว่างวีระวงศ์ วารินชำราบ สิรินธร พิบูลมังสาหาร และโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี มีสินค้าแปรรูปที่สามารถสร้างมูลค่า ได้แก่ ปลาส้มอั่วกบ ส้มไข่ปลา ปลาร้า ปลาแห้ง ปลานิลแดดเดียว แจ่วบอง สามารถสร้างมูลค่าให้กลุ่มผู้ผลิต ไม่น้อยกว่า ๑.๙ ล้านบาทต่อเดือน โดยเหตุผลที่จำนวนกลุ่มลดลง พบว่า มีการยกเลิกกิจการ เนื่องจากกลุ่มขาดองค์ความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ขาดแหล่งเงินทุน ขาดการสนับสนุนองค์ความรู้ด้านการตลาด เป็นต้น ตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในประเด็นการเกษตร (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ได้กำหนดให้เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นเป็นหนึ่งในแผนย่อยของแผนแม่บทเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร โดยการนำจุดเด่นของอัตลักษณ์พื้นถิ่น และภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยมาใช้ในการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตร เพื่อพัฒนา และต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร ซึ่งครอบคลุมถึงสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะพื้นที่ สินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทย และสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ประกอบกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน แผนแม่บท ด้านการเกษตรแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>สิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนนโยบายรัฐบาลที่มุ่งเน้นการหัวข้อ รายละเอียดเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ด้วยการเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการค้าไทยทุกระดับ ให้สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างรายได้ให้เกษตรกรและผู้มีรายได้น้อย โดยการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น (Local Economy) มุ่งเน้นการสร้างการเจริญเติบโตจากภายในประเทศ ส่งเสริมการค้าการลงทุนภายในท้องถิ่น สร้างชุมชนให้เข้มแข็ง มีความสามารถในการแข่งขันที่จะผลักดันให้ผลิตภัณฑ์ประมงได้รับการต่อยอดจากภูมิปัญญาท้องถิ่น และเป็นที่รู้จัก เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าประมงอย่างยั่งยืน</p> <p>ดังนั้นเพื่อให้เกิดพัฒนาศักยภาพการผลิตด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ด้านการประมง การตลาด ยกกระดับสู่มาตรฐานการส่งออก การปรับปรุงสินค้าให้เข้ากับกระแสความต้องการของผู้บริโภค ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มสู่การพัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน ให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจสมัยใหม่อย่างครบวงจร โดยกรมประมง กำหนดเป็นนโยบายสำคัญในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนประมง ให้เกิดการรวมกลุ่มกันอย่างเข้มแข็งและเกษตรกรสามารถพึ่งพาตนเองได้ เพื่อให้เกิดอาชีพด้านการประมงอย่างยั่งยืนต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมการผลิตและแปรรูปผลิตภัณฑ์ด้านการประมง</p> <p>๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาต่อยอดเกษตรกร สู่การรวมกลุ่มเป็นวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปสัตว์น้ำ และสถาบันเกษตรกรด้านการประมง</p> <p>๓. เพื่อส่งเสริม และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น สู่การเพิ่มมูลค่าสินค้าแปรรูปด้านการประมง</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	
๖. พื้นที่ดำเนินการ	<p>อำเภอโขงเจียม อำเภอสิรินธร อำเภอพิบูลย์มังสาหาร อำเภอเขมราฐ อำเภอสว่างวีระวงศ์ อำเภอวารินชำราบ อำเภอเมืองอุบลราชธานี อำเภอเขื่องใน อำเภอม่วงสามสิบ และอำเภอน้ำยืน</p>
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	ส่งเสริมและพัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์ปลานิลแดงเดี่ยว และปลาส้ม ปลาตะเพียนขาว
งบประมาณ	๑๖,๖๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงอำเภอ สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	อบรมเชิงปฏิบัติการการแปรรูปสัตว์น้ำ(ปลานิล และปลาตะเพียนขาว) บรรจุภัณฑ์ และช่องทางการตลาด
งบประมาณ	๒๔๖,๖๘๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงอำเภอ สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	วิสาหกิจชุมชน มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	การติดตาม ให้คำแนะนำการจัดตั้งกลุ่มและประเมินผลโครงการ
งบประมาณ	๔๙,๖๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงอำเภอ สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอในพื้นที่ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๐. งบประมาณ	๓๑๓,๑๘๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. มีผลผลิตสัตว์แปรรูป จำนวน ๒๔๐,๐๐๐ กิโลกรัม/ปี ๒. เกษตรกร มีการรวมกลุ่มแปรรูปสัตว์น้ำ วิสาหกิจชุมชน และสถาบันเกษตรกรด้านการประมง จำนวน ๒๐ กลุ่ม
๑๒. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	๑. มีมูลค่าการผลิตสินค้าประมงแปรรูป ปีละ ๒๘,๘๐๐,๐๐๐ บาท ๒. มีการรวมกลุ่มเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการธุรกิจสมัยใหม่อย่างครบวงจร จำนวน ๒๐ กลุ่ม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ศูนย์การเกษตรครบวงจรไบโออีโคโนมี Agricultural Training bio-economy Center
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรมูลค่าสูง เพื่อนำไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามที่รัฐบาล และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีนโยบายขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์ที่มีมาตรฐานตามตลาดต้องการ ตามหลักตลาดนำการผลิต ให้ได้ ๑ ล้านไร่ ภายในปี ๒๕๖๔ พร้อมมีแผนระบุในสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนดให้จ.อุบลราชธานี เป็นแหล่งผลิตอุตสาหกรรมชีวภาพ เพื่อช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจให้ประเทศไทยพร้อมสู่การเป็น BIO HUB OF ASIA ในปี ๒๕๗๐ โดยมีการนำวัตถุดิบพืชผลทางการเกษตร อาทิ ข้าว อ้อย มัน พืชผัก สมุนไพร ที่มีศักยภาพในพื้นที่โดยเฉพาะการผลิตแบบเกษตรอินทรีย์ที่สามารถมีศักยภาพในการแปรรูปไปสู่เกษตรอุตสาหกรรมขั้นสูง เช่น ยา ส่วนประกอบอาหารออร์แกนิก เครื่องสำอาง อาหารผู้สูงอายุ เป็นต้น</p> <p>ทั้งนี้เพื่อรองรับการให้บริการ การอบรม แลกเปลี่ยน และการทดสอบให้กับเกษตรกร ผู้ประกอบการ และคณาจารย์นักศึกษา ได้ครบวงจร และเป็นการให้บริการแบบ One stop service ทันสมัย เป็นศูนย์การเรียนรู้มีชีวิต จึงเห็นว่าตามนโยบายการจัดตั้งศูนย์ AIC ที่มีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเป็นที่ตั้งศูนย์ฯ จึงขออนุมัติโครงการนี้ เพื่อพัฒนาต่อยอดจากพื้นที่เดิมให้เกิดประสิทธิภาพ และประโยชน์ต่อพื้นที่สูงสุด เชื่อมโยงกลไกทำงานแบบประชารัฐ</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑) เพื่อสร้างแหล่งอบรมเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ เรื่องการเกษตร และเกษตรอินทรีย์สู่อุตสาหกรรมชีวภาพครบวงจร (Training Hub) ให้กับเกษตรกร นักศึกษา และผู้ประกอบการที่ต้องการนำผลผลิตการเกษตรแปรรูปขั้นสูง มาทดสอบ อบรม เรียนรู้ วิจัย และจำหน่าย</p> <p>๒) เพื่อสร้างแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ครบวงจรอย่างสร้างสรรค์ในพื้นที่มหาวิทยาลัย ที่เชื่อมต่อกับแหล่งน้ำทะเลสาบร่องก้อ โรงแรมยูเพรส โรงพยาบาลโรงงานต้นแบบ ส่งเสริมให้เกิดสังคมสุขภาพ และชุมชนในมหาวิทยาลัย</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. เป้าหมาย	<p>๑) เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ตอบโจทย์การพัฒนาตามบริบทในพื้นที่ ที่ใช้เศรษฐกิจเกษตรกรรม ยกกระต๊อบเกษตรอินทรีย์อุตสาหกรรมชีวภาพ</p> <p>๒) สร้างรายได้ให้กับคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน</p>
๖. พื้นที่ดำเนินการ	ศูนย์ไร่ฝัก คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ๒,๐๐๐ ไร่
๗. กิจกรรมหลัก	<p><u>กิจกรรมที่ ๑</u> ปรับปรุงพื้นที่สร้างแปลงสาธิตการเกษตรครบวงจร พัฒนาเป็นแหล่งเรียนรู้ และสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรชีวภาพ ได้แก่</p> <p>๑.๑ ปรับปรุงอาคารเดิมให้เป็นศูนย์รับบริการ จัดนิทรรศการ ห้องชมวิดิทัศน์ที่ทันสมัย พิพิธภัณฑ์เครื่องจักรกลการเกษตรยุคเดิมจนถึงปัจจุบัน</p> <p>๑.๒ สร้างโรงปุ๋ยหมักเติมอากาศ เพื่อเป็นจุดสาธิต และผลิตปัจจัยการผลิตส่งเสริมพืชในแปลงสาธิต</p> <p>๑.๓ วางระบบน้ำครบวงจร เพื่อดูแลรักษาพื้นที่เกษตร</p> <p>๑.๔ ปรับปรุงถนนภายในศูนย์ เพื่อรองรับการเข้าเยี่ยมชมของทุกหน่วยงานในอนาคต</p> <p><u>กิจกรรมที่ ๒</u> จัดกิจกรรม MOU กับภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อสร้างความเข้าใจในการพัฒนา และเกิดกิจกรรมต่อเนื่องทั้งปี สร้างการรับรู้ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ที่น่าเสนอภาพรวมในการเชื่อมโยงในมหาวิทยาลัยทั้งระบบ</p> <p><u>กิจกรรมที่ ๓</u> จัดหน่วยงานในการรับซื้อผลผลิตภายในศูนย์ เพื่อสร้างระบบตลาดนำการผลิต</p>
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	<p>คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี</p> <p>คณะศิลปประยุกต์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี</p> <p>สภาอุตสาหกรรมจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>สมาคมการค้าเกษตรอินทรีย์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p> <p>ตอนล่าง ๒</p> <p>บริษัท อูบล ไปโอ เอทานอล จำกัด (มหาชน)</p>
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑๐๐ ล้านบาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	จังหวัดอุบลราชธานี มีศูนย์การเกษตรครบวงจรไปโออีโคโนมี
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เป็นแหล่งเรียนรู้การเกษตรครบวงจรครบมิติ เกษตรที่เหมาะสมในอีสาน ๒ เกษตรอุตสาหกรรม เกษตรอินทรีย์ เกษตรชีวภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๒) เป็นแหล่งสร้างรายได้ให้กับมหาวิทยาลัย เนื่องจากการทำงานร่วมกับภาคตลาดผ่านสมาคมการค้าเกษตรอินทรีย์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒</p> <p>๓) ส่งเสริมการท่องเที่ยวครบวงจร เชื่อมโยงกับโรงแรมยูเพรส และส่วนอื่น ๆ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาศักยภาพแก่เกษตรกรรุ่นใหม่ด้านการแปรรูปอาหารด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และส่งเสริมการตลาดผู้ประกอบการรายใหม่
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรมูลค่าสูง เพื่อนำไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดอุบลราชธานี เป็นจังหวัดที่มีการแปรรูปอาหารประเภทเนื้อสัตว์ รวมไปถึงปลาน้ำจืด เป็นจำนวนมาก โดยมีการแปรรูปเป็นอาหารพื้นถิ่นที่มีชื่อเสียง เช่น หมูยอ ไส้กรอก ปลาร้า ปลาสาม แหนม เป็นต้น อย่างไรก็ตามการแปรรูปดังกล่าวส่วนใหญ่ยังเป็นการแปรรูปขั้นต้น กล่าวคือผลิตภัณฑ์ยังไม่มีหลากหลายเพียงพอ รวมถึงยังไม่มีมาตรฐานที่ดีพอ ยิ่งไปกว่านั้น ผลิตภัณฑ์แปรรูปส่วนใหญ่ยังขาดนวัตกรรม หรือการสร้างคุณค่าโดดเด่น จึงส่งผลให้ไม่สามารถขยายตลาด หรือเพิ่มมูลค่าได้มากนัก</p> <p>สาเหตุประการหนึ่งของข้อจำกัดดังกล่าวคือเกษตรกร วิชากิจผู้ประกอบการ SMEs หรือ Startup ยังไม่มีองค์ความรู้ที่มากพอ ที่จะยกระดับผลิตภัณฑ์หรือสร้างนวัตกรรมการแปรรูปอาหารได้ ดังนั้นโครงการอุทยาน มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จึงเสนอโครงการนี้ เพื่อส่งเสริมการนำเอาเทคโนโลยี นวัตกรรม และงานวิจัย ด้านการแปรรูปเนื้อสัตว์ รวมถึงการเพิ่มมูลค่า (value added) ผลิตภัณฑ์โดยการใช้สารสกัดสมุนไพรซึ่งเป็นผลผลิตจากท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนผสมในผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป ซึ่งจะเป็นการยกระดับอุตสาหกรรมพืชสมุนไพรไปพร้อมกัน และถ่ายทอดสู่กลุ่มเป้าหมาย โดยจะเชื่อมโยงกับอาคาร Pilot Plant ซึ่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้รับงบประมาณในการก่อสร้างมาแล้ว ซึ่งผู้เข้าร่วมโครงการสามารถใช้เครื่องมือ เครื่องจักรของ Pilot Plant ในการผลิต และสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าเบื้องต้นได้</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. พัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ให้แก่เกษตรกร วิชากิจผู้ประกอบการ SMEs ๒. สร้าง SMEs หรือ Startup ใหม่ที่เกิดจากการแปรรูปอาหารประเภทเนื้อสัตว์ ๓. ยกระดับผลิตภัณฑ์แปรรูปอาหารประเภทเนื้อสัตว์สู่ตลาดสากล ๔. สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์แปรรูปอาหารประเภทเนื้อสัตว์ ๕. สร้างมูลค่าเพิ่มแก่สมุนไพรท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์อาหาร

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. จำนวนฟาร์มเห็ดครบวงจร อย่างน้อย ๕ ฟาร์ม ๒. มีผู้ได้รับการอบรมเรื่องเทคโนโลยีเกี่ยวกับทำฟาร์มเห็ดอย่างน้อย ๒๐๐ คนจากทุกอำเภอในจังหวัดอุบลราชธานี ๓. มีฟาร์มเห็ดครบวงจรที่เป็นต้นแบบ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้อย่างน้อย ๓ แห่ง
๖. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	พัฒนาองค์ความรู้ด้านการแปรรูปอาหาร และการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์เพื่อผลักดันสู่ตลาดสมัยใหม่
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	อบรมเชิงวิชาการด้านความปลอดภัยในการผลิตอาหาร และมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง
งบประมาณ	๕,๕๓๕,๐๐๐.- บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	รศ.ดร. ขวลิต ถิ่นวงศ์พิทักษ์
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชน
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	อบรมเชิงปฏิบัติการด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เครื่องมือ และเครื่องจักรเพื่อสร้างนวัตกรรมการแปรรูปอาหาร ที่สามารถเพิ่มมูลค่า (value added) และการตลาด การวิเคราะห์ธุรกิจสมัยใหม่ มุ่งเน้นธุรกิจอาหารแปรรูปจากเนื้อสัตว์
งบประมาณ	๖,๔๕๕,๐๐๐.- บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	รศ.ดร. ขวลิต ถิ่นวงศ์พิทักษ์
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชน
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการอบรมเชิงปฏิบัติการในการผลิต และพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์
งบประมาณ	๘,๐๑๐,๐๐๐.- บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	รศ.ดร. ขวลิต ถิ่นวงศ์พิทักษ์

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชน
๘. หน่วยดำเนินงาน	โครงการอุทยานวิทยาศาสตร์ ม. อุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐.- บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. เกษตรกร วิสาหกิจ SMEs และ Startup หรือผู้สนใจทั่วไป เข้าร่วมกิจกรรม ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ราย ๒. สร้างผู้ประกอบการใหม่จำนวน ๕๐ ราย ๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ จำนวน ๑๐๐ ผลิตภัณฑ์
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกร วิสาหกิจ SMEs Startup หรือผู้ประกอบการทั่วไปที่ เข้าโครงการ มีความสามารถทางการแข่งขันสูงขึ้น ๒. สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ที่เข้าโครงการ ได้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๐

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	การจัดตั้งศูนย์พัฒนาและทดสอบเทคโนโลยีการบรรจุภัณฑ์อาหารสำหรับการจัดการโลจิสติกส์
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรมูลค่าสูง เพื่อนำไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ประเทศไทยได้ปรับตัวจากการเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกันกับประเทศอื่น ๆ โดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีในการผลิตภาคอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิวัฒนาการภาคอุตสาหกรรมของไทยในปัจจุบันที่เรียกว่า ไทยแลนด์ ๔.๐ (Thailand ๔.๐) การปรับตัวสามารถแบ่งได้เป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้</p> <p>(๑) First S-curve ซึ่งเป็นการต่อยอดอุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ ประกอบด้วย ยานยนต์สมัยใหม่ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ การแปรรูปอาหาร เกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ และการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และการใช้ปัจจัยผลิต</p> <p>(๒) New S-curve ที่มีการเพิ่มเติม ๕ อุตสาหกรรมอนาคต ประกอบด้วย เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ หุ่นยนต์ การบินและโลจิสติกส์ การแพทย์ครบวงจร และดิจิทัล เพื่อปรับเปลี่ยนรูปแบบผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยี สำหรับเป็นกลไกในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ</p> <p>(๓) ๒nd Wave S-curve ประกอบด้วย เครื่องหนัง ไม้แปรรูป ปูนซีเมนต์ ปิโตรเคมีและพลาสติก แก้วและกระจก โลหะ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อัญมณีและเครื่องประดับ และเซรามิก กลุ่มอุตสาหกรรมเหล่านี้จะได้รับการปฏิรูปใหม่เพื่อการเติบโตในอนาคตต่อไป ทั้งนี้ผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมได้เริ่มใช้ AI และหุ่นยนต์ร่วมในการปรับตัวเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงข้างต้น</p> <p>สืบเนื่องจากทิศทางการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวรัฐบาลได้จัดทำ “ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี” (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) เพื่อเป็นเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และมีการกำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการ พัฒนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันในการผลิตและบริการที่หลากหลาย บนฐานของ การเทคโนโลยีสมัยใหม่ และนวัตกรรม มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทย เป็นคนคุณภาพ ที่มีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>อุตสาหกรรมอาหารเป็นอุตสาหกรรมเป้าหมายและมีความสำคัญในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เนื่องจากอุตสาหกรรมอาหารและการเกษตรเป็นพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ตลอดจนอยู่ในวิถีชีวิตของคนไทยมาโดยตลอด ดังนั้นการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารในยุคปัจจุบันจึงเป็นการต่อยอดจากบริบทและพื้นฐานที่เข้มแข็งประเทศไทย แนวโน้มในการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปได้มีแนวทางสู่อาหารฟังก์ชัน (functional foods) ซึ่งเป็นอาหารที่มีการเพิ่มสารที่เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพจากคุณค่าทางโภชนาการเดิมของอาหารที่มีอยู่ เพื่อชะลอการเกิดโรคและหรือการบำบัดและรักษา ดังตัวอย่างเช่น ขนมขบเคี้ยวผสมผักและผลไม้ (ผักและผลไม้อบแห้งอบกรอบ สแน็กบาร์) และเครื่องดื่มผสมสารสกัดจากธรรมชาติหรือวิตามิน อาหารฟังก์ชันที่มีส่วนผสมของวัตถุดิบจากพื้นถิ่นของประเทศไทย โดยเฉพาะผักและผลไม้พื้นบ้าน เช่น ผักต้ว ซึ่งมีรสเปรี้ยวอมฝาดหรือผักข้าว (gac fruit) ได้รับความนิยมจากผู้บริโภคเนื่องจากมีคุณค่าทางอาหารที่สูงโดยเฉพาะมีส่วนประกอบที่มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระซึ่งช่วยชะลอการเปลี่ยนแปลงของสุขภาพในหลายด้าน</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>จากข้อมูลที่น่าเสนอข้างต้นทำให้เห็นได้ว่าอาหารฟังก์ชันจัดเป็นสินค้าเกษตรหนึ่งที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากการจัดจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศโดยเฉพาะในตลาดของผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญต่อการดูแลสุขภาพ (health-oriented consumers) “ดังนั้นการใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่นเป็นส่วนประกอบของอาหารฟังก์ชันจึงเป็นการพัฒนาและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นให้มีมูลค่าที่สูงขึ้น” ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินงานการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๓) การเกษตร อย่างไรก็ตามผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปซึ่งสินค้าเกษตรจัดว่าเป็นสินค้าที่มีการเสื่อมเสียได้ง่าย (highly perishable commodities) จึงมีความจำเป็นต้องได้รับการจัดการภายหลังกระบวนการผลิตอย่างเหมาะสมเพื่อชะลอการเปลี่ยนแปลงคุณภาพและการเสื่อมเสียที่มีสาเหตุจากปัจจัยหลายประการ เช่น การแตกหักเสียหายระหว่างขนส่ง การกัดแทะโดยสัตว์แมลง หรือการเกิดปฏิกิริยาระหว่างสิ่งแวดล้อม (อุณหภูมิการเก็บรักษา แสงแดด และความชื้นในอากาศ)</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๖. พื้นที่เป้าหมาย	<p>การบรรจุภัณฑ์อาหาร (food packaging) เป็นกระบวนการจัดการหลังการผลิตหนึ่งที่ได้ชะลอการเสื่อมเสียและการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ โดยการสร้างปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างบรรจุภัณฑ์และสินค้าที่บรรจุในบรรจุภัณฑ์ ทั้งนี้การสร้างปฏิสัมพันธ์ทำหน้าที่ในการควบคุมการเปลี่ยนแปลงคุณภาพ เช่น วัสดุดูดออกซิเจนทำหน้าที่กำจัดแก๊สออกซิเจนในบรรจุภัณฑ์ทำให้ลดการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันระหว่างอาหารกับแก๊สออกซิเจนส่งผลให้สินค้ามีความสดใหม่ไม่มีกลิ่นเหม็นหืน หรือวัสดุดูดความชื้นจะทำให้การกำจัดความชื้นส่งผลให้สินค้ามีความกรอบและสีสัมผัสสวยงามเป็นที่ต้องการของผู้บริโภค อย่างไรก็ตามการมีปฏิสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับอาหารแต่ละชนิดต้องมีการทดสอบบรรจุภัณฑ์ให้เหมาะสมเพื่อการจัดการโลจิสติกส์ที่มีคุณภาพ ปัจจุบันยังไม่มีศูนย์พัฒนาเทคโนโลยีการบรรจุภัณฑ์อาหาร โดยเฉพาะการทดสอบบรรจุภัณฑ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ หรือ กลุ่มจังหวัดอื่น ๆ (ปัจจุบันมีเพียงในกรุงเทพฯ คือ ศูนย์บรรจุหีบห่อไทย) ดังนั้นการจัดตั้งศูนย์พัฒนาและทดสอบบรรจุภัณฑ์อาหารจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของกลุ่มจังหวัดฯ ที่จะคงไว้ซึ่งมูลค่าทางอาหาร คุณภาพและศักยภาพในการแข่งขันและสร้างมูลค่าให้กับเกษตรกรและเศรษฐกิจของประเทศไทยต่อไป</p>
๗. กิจกรรมหลัก	<p>ทั้งนี้สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ดำเนินการเรียนการสอนด้านเทคโนโลยีการบรรจุภัณฑ์อาหารและเทคโนโลยีการอาหาร อันเป็นส่วนสำคัญในกิจกรรมโลจิสติกส์สินค้าอาหารแปรรูป จึงมีความพร้อมด้านบุคลากรและเครื่องมือบางส่วนในการดำเนินงานจัดตั้งศูนย์ฯ อย่างไรก็ตามเครื่องมือด้านเทคโนโลยีการบรรจุและชุดทดสอบอีกหลายประการที่จำเป็นสำหรับการพัฒนา ทดสอบและถ่ายทอดให้ผู้ประกอบการยังไม่มีในขณะนี้ โดยเฉพาะเครื่องมือวิเคราะห์และทดสอบขั้นสูง ดังนั้นจึงได้พัฒนาโครงการเพื่อนำเสนออันจะยังประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดต่อไป</p>
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	การจัดตั้งศูนย์พัฒนาและทดสอบเทคโนโลยีการบรรจุภัณฑ์อาหารสำหรับการจัดการโลจิสติกส์
งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานีและกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ หอการค้าจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ สมาพันธ์ SMEs ของกลุ่มจังหวัด
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	การให้บริการการพัฒนาและทดสอบเทคโนโลยีการบรรจุภัณฑ์อาหารให้กับผู้ประกอบการอาหารแปรรูป
งบประมาณ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานีและกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ หอการค้าจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ สมาพันธ์ SMEs ของกลุ่มจังหวัด
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	การติดตามการพัฒนาบรรจุภัณฑ์อาหารของผู้ประกอบการอาหารแปรรูปที่รับบริการจากศูนย์ฯ
งบประมาณ	๕๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานีและกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ หอการค้าจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ สมาพันธ์ SMEs ของกลุ่มจังหวัด
๘. หน่วยดำเนินงาน	คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑๑,๕๐๐,๐๐๐.- บาท /ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	ศูนย์พัฒนาและทดสอบเทคโนโลยีการบรรจุภัณฑ์อาหาร ซึ่งมีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ครอบคลุมในการทดสอบที่จำเป็นโดยเฉพาะการแลกเปลี่ยนแก๊สของบรรจุภัณฑ์ ความแข็งแรงของกระดาษและกล่องกระดาษลูกฟูก ความแข็งแรงของรอยปิดผนึกบรรจุภัณฑ์ การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ เคมีและจุลชีววิทยาของอาหาร ระบบการบรรจุภัณฑ์อัตโนมัติ และการทดสอบสภาวะจำลองในกระบวนการโลจิสติกส์ การขนส่งและจัดเก็บบรรจุภัณฑ์อาหาร
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	ผู้ประกอบการสามารถลดการเสื่อมเสียและสร้างรายได้/มูลค่าของผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปจากการปรับเปลี่ยนและใช้บรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสม

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การทำเกษตรอินทรีย์ในระบบสมาร์ตฟาร์ม เพื่อสร้างเกษตรกรอินทรีย์อัจฉริยะ
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ เพื่อผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ภาคเกษตรเป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย การพัฒนาภาคเกษตรมีความท้าทายหลายด้าน ทั้งการพัฒนาศักยภาพการผลิต การรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าและการพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน ตลอดจนการยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกร ทำให้มีความจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการยกระดับความสามารถในการแข่งขัน ควบคู่ไปกับการสร้างความมั่นคงทางอาหารและสร้างรายได้ให้กับประเทศ โดยอาศัยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมและภูมิปัญญาในการพัฒนาและสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร จึงควรมีแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีการเกษตร แหล่งอบรมบ่มเพาะ ภูมิปัญญาและนวัตกรรมเพื่อให้เกษตรกรสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้พัฒนาต่อยอดให้เกิดประโยชน์ต่อการทำการเกษตรและการแปรรูป ส่งผลให้เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิตทางการเกษตรได้ โดยในระดับนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มอบนโยบายให้มีการจัดตั้ง “ศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม” ประจำจังหวัดขึ้น เพื่อเป็นหน่วยงานกลางในการประสานกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการพัฒนาเกษตรกรในพื้นที่เพื่อนำไปพัฒนาศักยภาพของตนเองต่อไป</p> <p>มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในฐานะหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมจังหวัดอุบลราชธานี เล็งเห็นความสำคัญในการดำเนินการขับเคลื่อนศูนย์ฯ ให้มีผลการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม จึงได้จัดเตรียมความพร้อมในการดำเนินโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การทำเกษตรอินทรีย์ในระบบสมาร์ตฟาร์มเพื่อสร้างเกษตรกรอินทรีย์อัจฉริยะ โดยได้เตรียมพื้นที่ศูนย์เรียนรู้ฟาร์มอินทรีย์อัจฉริยะมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ๑๓๐ ไร่ ดังแสดงในภาพที่ ๑ ซึ่งจะจัดเป็นสถานที่ในการฝึกอบรมภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยการปฏิบัติจะจัดสรรพื้นที่ให้แก่ผู้เข้าอบรมเป็นสัดส่วนภายในฟาร์มให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมปฏิบัติการปลูกพืชผักจริง โดยใช้พืชผักที่เป็นที่นิยมในการบริโภค เช่น ผักบุ้ง ผักสลัดพันธุ์ต่าง ๆ ผักกวางตุ้ง เป็นต้น ซึ่งเมื่อผู้ร่วมอบรมทำการเพาะปลูกและดูแลแปลงผักของตนเอง จนกระทั่งโต</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>พอที่จะเก็บได้ มหาวิทยาลัยก็จะให้ผู้ร่วมโครงการจัดเก็บผักของตนเอง เพื่อนำกลับไปบริโภคหรือจำหน่ายให้แก่ผู้ประกอบการ บุคลากรของ มหาวิทยาลัย ซึ่งผลผลิตที่ได้สามารถแปลงเป็นรายได้ให้กับผู้ร่วมโครงการได้ทันทีโดยราคาหรือจำนวนรายได้ขึ้นกับปริมาณและชนิดของผลผลิตของแต่ละคน นอกจากนี้ ในระยะยาวเมื่อเกษตรกร ที่ร่วมโครงการมีศักยภาพสูงขึ้น สามารถนำความรู้และอุปกรณ์ที่ได้จากโครงการไปประกอบเป็นอาชีพหลักและขยายผลต่อไปสู่การเป็นเกษตรกรอัจฉริยะ การเป็นผู้ประกอบการอัจฉริยะ ช่วยพัฒนาประเทศชาติต่อไปได้ ตามวัตถุประสงค์ของโครงการ</p> <p>สภาพปัญหา / ความต้องการ :</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาคเกษตร เป็นภาคการผลิตที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ไทย ปัจจุบันยังมีปัญหาในการพัฒนาภาคเกษตรในหลายด้านทั้งด้าน กายภาพ โครงสร้างพื้นฐาน องค์ความรู้และเทคโนโลยีที่เหมาะสม - การยกระดับภาคเกษตร โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่ เกษตรกรทั่วไป ผู้ประกอบการด้านการเกษตร ให้มีความรู้ ความสามารถในการจัดการต้นทางคือการผลิต - มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีความพร้อมด้านองค์ความรู้ บุคลากร และอาคารสถานที่ที่สามารถรองรับการดำเนินการดังกล่าวได้ จึงเสนอโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การทำเกษตรอินทรีย์ในระบบสมาร์ตฟาร์ม เพื่อสร้างเกษตรกรอัจฉริยะในพื้นที่จะหวัดอุบลราชธานี รองรับ การขับเคลื่อนการพัฒนาภาคการเกษตรในพื้นที่ต่อไป
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑) เพื่ออบรมและฝึกทักษะการทำเกษตรอินทรีย์ระบบสมาร์ตฟาร์ม ให้แก่เกษตรกรรุ่นใหม่และเกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๒) เพื่อยกระดับเกษตรกรรุ่นใหม่และเกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี ให้เป็นผู้ประกอบการใหม่ด้านการเกษตร</p> <p>๓) เพื่อสร้างอาชีพ และรายได้เพิ่มให้แก่กลุ่มเป้าหมาย</p>
๕. เป้าหมาย	เกษตรกรรุ่นใหม่ เกษตรกร กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร ในจังหวัดอุบลราชธานี
๖. พื้นที่ดำเนินการ	จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<p>การจัดทำแผนกิจกรรมการฝึกอบรม การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ ประกอบการอบรม การประชาสัมพันธ์รับสมัครผู้สนใจ จัดการ ฝึกอบรมการทำเกษตรอินทรีย์ในระบบสมาร์ตฟาร์ม ติดตามการ ดำเนินงานให้คำปรึกษาแนะนำแก่เกษตรกรที่ผ่านการอบรม ในพื้นที่ ของเกษตรกร ประเมินผลการดำเนินโครงการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	เกษตรกรรุ่นใหม่ เกษตรกร กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร ที่ได้รับการอบรม ๑๐๐ คน
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เกษตรกรรุ่นใหม่ เกษตรกร กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร ที่ผ่านการอบรม สามารถเพิ่มรายได้หรือลดรายจ่ายในการดำเนินงาน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรให้ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์จากฐานชีวภาพ
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ เพื่อผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีเกษตรกร ผู้ประกอบการที่ทำการแปรรูปและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรฐานชีวภาพ และมีส่วนที่ยังไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้ขาดความน่าเชื่อถือ และไม่สามารถจำหน่ายผลิตภัณฑ์ได้อย่างที่ควร ดังนั้น หากมีการดำเนินการเพื่อส่งเสริม สนับสนุน เกษตรกรผู้ประกอบการ ให้ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์จากฐานชีวภาพและส่งเสริมการเข้าถึงการรับรองมาตรฐาน จะทำให้เกษตรกร และผู้ประกอบการ มีความรู้ความเข้าใจในการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน มีความพร้อมในการขอรับการรับรองมาตรฐาน สามารถผ่านการรับรองมาตรฐาน ส่งผลให้ธุรกิจเติบโต มีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งจะเป็นการสร้างความเข้มแข็งมั่นคงแก่ธุรกิจท้องถิ่น จนสามารถแข่งขันได้ในระดับสากลได้
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อให้เกษตรกรและผู้ประกอบการ มีความรู้ความเข้าใจในการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานการแปรรูปการผลิต ๒. เพื่อให้เกษตรกรและผู้ประกอบการผ่านการรับรองผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานการแปรรูปการผลิต
๕. เป้าหมาย	เกษตรกรในพื้นที่ ๒๕ อำเภอในจังหวัดอุบลราชธานี
๖. พื้นที่ดำเนินการ	จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลักที่ ๑	พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีการเลี้ยงจิ้งหรีด เพื่อรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices: GAP) และการแปรรูปแบบครบวงจร
งบประมาณ	๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
กิจกรรมหลักที่ ๒	พัฒนาศักยภาพเกษตรกรและผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ปลาเทโพเพิ่มโอเมก้า ๓ สำหรับเป็นอาหารสุขภาพแบบครบวงจร
งบประมาณ	๓,๓๕๔,๗๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
กิจกรรมหลักที่ ๓	เพิ่มประสิทธิภาพการตลาดและกระบวนการผลิตผ้าฝ้ายกลุ่มทอผ้าฝ้ายย้อมสี
งบประมาณ	๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

หัวข้อ	รายละเอียด
กิจกรรมหลักที่ ๔	จัดทำระบบมาตรฐาน GHP/HACCP สำหรับผู้ผลิตอาหาร เครื่องสำอาง และบรรจุภัณฑ์
งบประมาณ	๓,๐๕๘,๒๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๙,๙๔๒,๙๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. เกษตรกร ผู้ประกอบการที่ได้รับการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับ มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ๒. แปลงต้นแบบได้รับการยกระดับศักยภาพการผลิตและได้รับการ รับรองมาตรฐาน ๓. สถานประกอบการ วิสาหกิจ เกษตรกร หรือกลุ่มเกษตรกรที่ได้รับการ รับรองมาตรฐาน ๔. ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากฐานชีวภาพที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนิน โครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกร และผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีรายได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๐ ต่อปี ๒. มูลค่าผลกระทบทางเศรษฐกิจที่สร้างขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเสริมสร้างองค์ความรู้ในการนำเทคโนโลยีนวัตกรรมเพื่อการแปรรูปและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรฐานชีวภาพ
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ เพื่อผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กลุ่มเกษตรกร/ กลุ่มOTOP/ วิสาหกิจชุมชน ในจังหวัดอุบลราชธานี ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการขนาดเล็ก ซึ่งมีผู้ประกอบการจำนวนมาก ที่ช่วยในการส่งเสริมเศรษฐกิจของจังหวัด การผลิตผลิตภัณฑ์ของกลุ่มส่วนใหญ่ใช้พลังงานในกระบวนการผลิต ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มีต้นทุนสูง เป็นเหตุให้บางรายไม่สามารถประกอบกิจการได้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งราคาพลังงานที่มีความผันผวน ก็เป็นปัจจัยที่อยู่นอกเหนือการควบคุม ทำให้การวางแผนการผลิตและการควบคุมต้นทุนการผลิตคาดการณ์ได้ยาก การนำเทคโนโลยีพลังงานทดแทนเข้ามาช่วยในกระบวนการผลิต เช่นระบบสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์, กังหันลมสูบน้ำเพื่อการเกษตรขนาดเล็ก, การใช้เตาชีวมวล การผลิตก๊าซชีวภาพจากมูลสัตว์เพื่อใช้ทดแทนก๊าซ LPG และระบบอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ เป็นต้น จะสามารถช่วยลดต้นทุนด้านพลังงานของกลุ่ม และยังเป็น การเพิ่มคุณภาพของผลิตภัณฑ์ สามารถสร้างรายได้เพิ่มมากขึ้น พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน เกิดการกระจายองค์ความรู้ในระดับชุมชน ตลอดจนสามารถเป็นต้นแบบให้แก่กลุ่มอื่นๆ ได้อีกทางหนึ่ง
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. ส่งเสริมการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๒. จัดหาเทคโนโลยีโรงอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อเพิ่มคุณภาพ และปริมาณสินค้าแปรรูปทางการเกษตร ๓. เพิ่มสัดส่วนการผลิตและใช้พลังงานทดแทนในจังหวัด พัฒนาด้านพลังงานอัจฉริยะ (Smart Energy)
๕. เป้าหมาย	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน เป้าหมาย ร้อยละ ๑ ต่อปี
๖. พื้นที่ดำเนินการ	กลุ่มเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๑๐ กลุ่ม
๗. กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมโรงอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ จำนวน ๑๐ ระบบ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานพลังงานจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๐. งบประมาณ	๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	โรงอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ ขนาด ๓ x ๔ ตร.ม. จำนวน ๑๐ ระบบ
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เพิ่มการใช้พลังงานทดแทนที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษกับสิ่งแวดล้อม ๒. กลุ่มเกษตรกรสามารถผลิตสินค้าแปรรูปทางการเกษตรได้คุณภาพ และปริมาณเพิ่มขึ้น ๓. เพิ่มรายได้ให้กับกลุ่มเกษตรกร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	การพัฒนาผลิตภัณฑ์ฆ่าเชื้อจากสมุนไพรร่วมกับเทคโนโลยีนาโน เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมอนาคต
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการดำเนินงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ เพื่อผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>การพัฒนาและความก้าวหน้าทางด้านนาโนเทคโนโลยีในปัจจุบันถูกนำมาประยุกต์ใช้งานในด้านต่างๆมีประโยชน์ต่อผู้ใช้สอย และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจได้ โดยเฉพาะ การแพทย์ เคมีเกษตร สิ่งแวดล้อม เป็นต้น กระบวนการสังเคราะห์อนุภาคนาโน ได้มีการนำไปประยุกต์ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสามารถประยุกต์ใช้อนุภาคนาโนในอุตสาหกรรมที่จำนวนมาก อนุภาคเงินนาโนและอนุภาคซิงค์ออกไซด์นาโน ถูกนำมาประยุกต์ใช้งานในด้านต่างๆ อย่างหลากหลายทั้งในทางการแพทย์และอุตสาหกรรม เนื่องจากมีสมบัติที่พิเศษ สามารถยับยั้งเชื้อจุลินทรีย์ได้ จึงถูกนำไปใช้ร่วมกับผลิตภัณฑ์ต่างๆ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า ในการสังเคราะห์อนุภาคเงินนาโนเน้นไปที่การสังเคราะห์ที่เป็นเคมีสีเขียว ที่คำนึงถึงความปลอดภัยในการใช้สารเคมี โดยวิธีการสังเคราะห์อนุภาคนาโนสามารถทำได้หลายวิธีส่วนใหญ่นิยมใช้วิธีการทางเคมีและวิธีการทางกายภาพ ด้วยวิธีทั้งสองยังมีข้อเสียหลักด้านความเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อมและต้นทุนในกระบวนการสังเคราะห์สูง ดังนั้นวิธีการทางชีวภาพจึงได้เป็นทางเลือกใหม่ที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน การพัฒนาอนุภาคเงินนาโนและอนุภาคซิงค์ออกไซด์ให้มีฤทธิ์ในการยับยั้งเชื้อแบคทีเรียโดยใช้สมุนไพรเป็นตัวรีดิวซ์และตัวช่วยให้เกิดความเสถียรของอนุภาคนาโน นอกจากนี้สารสกัดจากสมุนไพรบางชนิดมีฤทธิ์ในการยับยั้งเชื้อแบคทีเรีย ไวรัสและยาได้ดี ซึ่งในประเทศไทยนั้นมีสมุนไพรหลายชนิดที่มีคุณสมบัติในการต้านแบคทีเรียเช่นน้ำมันหอมระเหยจากผิวมะกรูดมีฤทธิ์ในการต้านเชื้อ B. cereus ขมิ้นชันมีฤทธิ์ในการต้านเชื้อ S.aureus,E. coli และ P. aeruginosa ผางประกอบด้วยสารสำคัญมีสมบัติในการต้านการอักเสบและต้านจุลินทรีย์ได้ดี ดังนั้นการใช้สมุนไพรร่วมกับนาโนเทคโนโลยีจึงเป็นวิธีการทางเลือกในการผลิตสารฆ่าเชื้อที่มีประสิทธิภาพและเป็นมิตรต่อผู้ใช้งาน ส่งผลให้ฤทธิ์ในการฆ่าเชื้อแบคทีเรียมีประสิทธิภาพดีขึ้นด้วย อนุภาคระดับนาโนเงินและอนุภาคซิงค์ออกไซด์นาโนนั้นมีข้อดีหลายประการ คือ เป็นพิษต่อเซลล์ต่ำ มีความเข้ากันได้ดีกับเนื้อเยื่อ สามารถละลายในน้ำได้ดีและยัง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	สามารถละลายได้ดีในตัวทำละลายอินทรีย์อีกหลายชนิด โดยวิธีการทำนั้นไม่ยุ่งยาก จึงได้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์เป็นสารฆ่าเชื้อจากสมุนไพร ร่วมกับเทคโนโลยีนาโน ซึ่งเป็นการนำแนวคิดทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้าไปช่วยยกระดับอุตสาหกรรมอนาคต คืออุตสาหกรรมสุขภาพและการแพทย์ ปศุสัตว์ และอุตสาหกรรมเครื่องสำอาง เพื่อเป็นโมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อพัฒนาสารฆ่าเชื้อจากสมุนไพรร่วมกับเทคโนโลยีนาโน เพื่อใช้ในผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด</p> <p>๒. เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนาผลิตภัณฑ์สารฆ่าเชื้อจากสมุนไพรร่วมกับเทคโนโลยีนาโน</p> <p>๓. เพื่อให้คำปรึกษาเชิงลึกในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม</p>
๕. เป้าหมาย	พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ฆ่าเชื้อจากสมุนไพร ร่วมกับเทคโนโลยีนาโนสำหรับทำความสะอาดและวัตถุชีวเภสัชภัณฑ์ จำนวนไม่น้อยกว่า ๒ ชนิด
๖. พื้นที่ดำเนินการ	จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<p>๑. การพัฒนาสูตรผลิตภัณฑ์ฆ่าเชื้อจากสมุนไพรร่วมกับเทคโนโลยีนาโน</p> <p>๒. การถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตสารฆ่าเชื้อจากสมุนไพรร่วมกับเทคโนโลยีนาโน</p>
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>การออกแบบและพัฒนาสูตรผลิตภัณฑ์ฆ่าเชื้อจากสมุนไพรร่วมกับเทคโนโลยีนาโน</p> <p>๕ แสนบาท</p> <p>รศ.ดร. พรพรรณ พิงโก๊ะ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ เกษตรจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด พาณิชย์จังหวัด</p>
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>การฝึกอบรมถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีการผลิตผลิตภัณฑ์ฆ่าเชื้อจากสมุนไพรร่วมกับเทคโนโลยีนาโน</p> <p>๖.๔๑๙ แสนบาท</p> <p>(คำดำเนินการจัดอบรมตลอดโครงการ ๑ ปี)</p> <p>รศ.ดร. พรพรรณ พิงโก๊ะ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ เกษตรจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด พาณิชย์จังหวัด</p>
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>การให้คำปรึกษาเชิงลึกในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ฆ่าเชื้อจากสมุนไพรร่วมกับเทคโนโลยีนาโนด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม</p> <p>๓ แสนบาท</p> <p>ผศ.ดร.จิตาภา แสงสว่าง คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ เกษตรจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด พาณิชย์จังหวัด</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๘
๑๐. งบประมาณ	๑,๔๑๙,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	ผลิตภัณฑ์ฆ่าเชื้อจากสมุนไพรท้องถิ่นร่วมกับเทคโนโลยีนาโนสำหรับผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. ผลิตภัณฑ์ฆ่าเชื้อจากสมุนไพรร่วมกับเทคโนโลยีนาโน จำนวนไม่น้อยกว่า ๒ ชนิด</p> <p>๒. จำนวนผู้ประกอบการที่นำเอาเทคโนโลยีการผลิตสารฆ่าเชื้อจากสมุนไพรร่วมกับอนุภาคนาโน</p> <p>๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการรายได้จากเป้าหมาย ร้อยละ ๑ ต่อปี ในพื้นที่เขตจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๔. จำนวนผู้เข้าร่วม ผู้ประกอบการ มีความรู้และทักษะ ในกระบวนการและเทคโนโลยีการผลิตสารฆ่าเชื้อจากสมุนไพรร่วมกับอนุภาคนาโน เพื่อนำไปประยุกต์ต่อยอด ผลิตจำหน่ายในเชิงพาณิชย์/อุตสาหกรรม เป็นการยกระดับอุตสาหกรรมอนาคตได้</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	การเพิ่มศักยภาพการตลาดและเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิต การแปรรูปอาหารพื้นบ้านในจังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ เพื่อผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จากยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด ได้มีการส่งเสริมให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกรและกลุ่มผู้ประกอบการเพื่อให้สามารถแปรรูปและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ในจังหวัดอุบลราชธานี โดยอาหารพื้นบ้านจังหวัดอุบลราชธานี อาหารจำพวก หมูยอ ไส้กรอก แหนม แจ่วบอง ปลาทุทริงเครื่อง แจ่วบองปลาร้าสุก น้ำพริก หมูยอ ไก่ยอ ปลาส้มไส้กรอกข้าว หม่า แหนม ส้มผัก แคบหมู ส้มต่อน ส้มหมู แมลงทอด หมูแดดเดียว เนื้อแดดเดียว ปลาร้า เค็มบักนัด ผักดอง หน่อไม้หนึ่ง หน่อไม้ดอง กุนเชียง ขนมจีน หมูหยอง ไก่หยอง หมูฝอย หอมเจียว กระเทียมเจียว พริกทอด พริกผัด ข้าวหมาก หมูเค็ม เส้น กวยจั๊บ แหนมเนือง ข้าวเกรียบ เป็นต้น มีการผลิตและจำหน่ายที่หลากหลายสำหรับชาวบ้านแต่ยังคงด้อยในด้านการส่งเสริมการขายและเทคโนโลยี โดยในด้านเทคโนโลยีนั้นจะเห็นว่าเทคโนโลยีที่ใช้ปัจจุบันเป็นแบบการผลิตในแบบครัวเรือน ยังไม่มีเครื่องที่นำไปสู่การพัฒนา ระดับอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่ใช้กรรมวิธีในการแปรรูปโดย เริ่มจากการนำเอาส่วนผสมมาทำให้สุก จากนั้นนำไปคลุกเคล้ากับส่วนผสมอื่น ๆ ตามสูตรของแต่ละราย โดยการผสมส่วนผสมให้เข้ากันและทำให้สุกนั้น ส่วนใหญ่นำไปคั่วหรือแปรรูปโดยความร้อนจากเตาแก๊ส เมื่อสุกได้ที่ปล่อยให้เย็นก่อนบรรจุเพื่อจำหน่ายต่อไป โดยในกรรมวิธีของการคั่ว นั้นเป็นกระบวนการที่ใช้เวลานาน และทำได้น้อยโดยปัจจุบันส่วนใหญ่แล้วทำการคั่วในกระทะ โดยใช้ความร้อนจากเตาแก๊ส ต้องใช้ไฟอ่อนๆ และใช้คนคอยคั่ว ซึ่งคนคั่วต้องพลิกกลับด้านตลอดไม่เช่นนั้นน้ำพริก จะไหม้เกรียม ปัญหาที่พบบ่อยคือเวลาคั่วจะมีควันและกลิ่นเยอะ ส่งผลต่อการทำงานและความร้อนสำหรับคนงานที่ต้องอยู่หน้างาน ตลอด การผลิตจึงไม่สามารถผลิตได้ต่อเนื่องจึงทำให้ผลิตได้น้อยมาก นอกจากนั้นสินค้าท้องถิ่นเหล่านี้จำนวนมากที่มีอายุการเก็บรักษาสั้น และผู้ประกอบการท้องถิ่นมักไม่ทราบสาเหตุที่แท้จริง และแก้ปัญหา ด้วยการเติมสารกันบูดเกินขนาดที่กฎหมายกำหนด ส่งผลให้สินค้าไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมผู้ประกอบการรายย่อย และส่งเสริมเศรษฐกิจระดับรากฐาน จึงควรพัฒนาควบคู่ในด้านการยืดอายุการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ ให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ เพื่อให้สามารถเข้าใจสาเหตุและวิธีแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและปลอดภัยต่อผู้บริโภค และที่ขาดไม่ได้คือปัญหาด้านการตลาด และช่องทางการจำหน่าย ของผู้ประกอบการก็ถือเป็นปัญหาหลักที่พบบ่อย</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการผู้ผลิตและจำหน่ายอาหารพื้นบ้านในจังหวัดอุบลราชธานี ให้มีขีดความสามารถในการพัฒนาทักษะเทคโนโลยีด้านการแปรรูปอาหาร และการยืดอายุการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์อาหาร นำไปสู่การสร้างรายได้ให้แก่ผู้ประกอบการมากขึ้น</p> <p>๒. เพื่อให้ผู้ประกอบการที่มีความพร้อมสามารถแปรรูปผลิตภัณฑ์ได้อย่างถูกต้องและมีคุณภาพ สามารถผลิตจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ได้ ส่งผลให้ธุรกิจเติบโต มีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งจะเป็นการสร้างความเข้มแข็งมั่นคงแก่ธุรกิจท้องถิ่น</p> <p>๓. เพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการส่งเสริมและพัฒนา SMEs ในภาพรวมของจังหวัด</p>
๕. เป้าหมาย	ผู้ประกอบการมีความรู้และเทคโนโลยีการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารได้ด้วยเทคโนโลยีการยืดอายุผลิตภัณฑ์ ๑๐ ชิ้น และสร้างรายได้ ๒ ล้านบาทต่อปี
๖. พื้นที่ดำเนินการ	กลุ่มผู้ผลิตอาหารพื้นบ้านที่ผลิตในเขตจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๕๐ กิจการ
๗. กิจกรรมหลัก	เพิ่มศักยภาพการตลาดและเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตการแปรรูปอาหารพื้นบ้านในจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>เพิ่มศักยภาพการตลาดและเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตการแปรรูปอาหารพื้นบ้านในจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๑,๗๕๕,๐๐๐ บาท</p> <p>มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (โปรแกรม ITAP)</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี</p>
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (โปรแกรม ITAP)
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๐. งบประมาณ	๑,๗๕๕,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	<p>๑. เครื่องผสมอาหารจำนวน ๑ เครื่อง เครื่องคั่ว ๑ เครื่อง</p> <p>๒. เทคนิคการยืดอายุผลิตภัณฑ์อาหารพื้นบ้านจำนวน ๑๐ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๓. จำนวนผู้เข้าอบรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีเครื่องผสมอาหารและการยืดอายุอาหารจำนวน ๕๐ ราย</p>
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. ผู้ผ่านการอบรมผ่านการทดสอบความรู้ ๘๐%</p> <p>๒. ผู้ประกอบการสามารถนำเอาเครื่องผสมอาหาร/เครื่องคั่วไปใช้งานจริงอย่างน้อย ๑ ราย</p> <p>๓. ผู้ประกอบการสามารถนำเอาเทคโนโลยีการยืดอายุผลิตภัณฑ์อาหารไปใช้งานจริงอย่างน้อย ๑ ราย</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการด้านการแปรรูปสมุนไพรและผลิตเครื่องสำอางหรือผลิตภัณฑ์เสริมอาหารจากงานวิจัยและนวัตกรรมบนฐานชีวภาพ
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์เพื่อผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>การสร้างความสามารถในการแข่งขันของผู้ผลิตไทยตามกรอบยุทธศาสตร์แห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) ในการพัฒนาภาคการผลิตและพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ เป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการขับเคลื่อนประเทศไทยได้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทยไปสู่รูปแบบใหม่ ที่เรียกว่า BCG Economy Model ซึ่งจะช่วยต่อยอดจุดแข็งของประเทศให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ทั้งในด้านความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยอาศัยกลไกวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง ทั้งนี้ โดยเฉพาะด้านการผลิตชีวภัณฑ์ รวมถึงการผลิตเภสัชภัณฑ์ และเครื่องสำอาง จากสมุนไพรและผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ นับว่าเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญที่ของ Bio economy ที่จะสามารถเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์จากทรัพยากรชีวภาพอย่างคุ้มค่า ทรัพยากรชีวภาพที่สำคัญ และสามารถแปรรูป หรือสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลาย อาทิ ผลิตภัณฑ์สุขภาพ เครื่องสำอาง หรือแม้แต่การแปรรูปสารสกัดเพื่อการส่งออก รวมถึงสามารถสนับสนุนให้เกิดการผลิตทางการเกษตรของไทยได้แก่ พืชสมุนไพร ซึ่งเป็นการรองรับนโยบายของรัฐบาลที่มีการส่งเสริมสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจของประเทศ โดยการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านสมุนไพรแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ และพระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์สมุนไพร พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่มุ่งเน้นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของสมุนไพรและผลิตภัณฑ์สมุนไพรในระยะยาว เพื่อการควบคุม และกำกับดูแลส่งเสริมให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรอย่างเป็นระบบ ครบวงจร รวมทั้งเป็นการเพิ่มโอกาสในการแข่งขันทางการค้ากับตลาดต่างประเทศ สำหรับประเทศไทยมีพืชสมุนไพรอยู่ภายในประเทศประมาณ ๑๑,๖๒๕ ชนิด สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่าง ๆ ได้เพียง ๑,๘๐๐ ชนิด ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยมีการใช้และส่งออกวัตถุดิบสมุนไพรและผลิตภัณฑ์สมุนไพรแปรรูปมูลค่าประมาณ ๑ แสนล้านบาท และตั้งเป้าเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๑ เท่าในปี ๒๕๖๔ (กรมแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก, ๒๕๕๙) ปัจจุบันประเทศไทยโดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างเป็นแหล่งสมุนไพรวัตถุดิบธรรมชาติ และผลผลิตทางการเกษตรที่หลากหลาย ในปี ๒๕๖๓ มีสถิติการส่งออกอาหารเสริมและวิตามิน (พิกัดศุลกากร ๒๕๖๓) ปริมาณ ๑,๖๑๖.๘๘ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๗๙๔.๒๗ ล้านบาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>รวมถึงตลาดเครื่องสำอางของไทยที่มีแนวโน้มการขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๖๓ สามารถขยายตัวได้ที่ ๕% หรือมีมูลค่ากว่า ๓.๑๕ แสนล้านบาท จากปี ๒๕๖๒ มีมูลค่าตลาดรวมประมาณ ๓ แสนล้านบาท แบ่งเป็นตลาดในประเทศ ๑.๗ แสนล้านบาท และส่งออก ๑.๓ แสนล้านบาทขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ ที่ ๖.๗% ดังนั้นการสร้างผู้ประกอบการรายใหม่ที่มีมุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรและผลผลิตการเกษตรในท้องถิ่นจึงเป็นอีกทางเลือกที่สามารถเพิ่มรายได้มวลรวมของประเทศได้ การส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมดังกล่าวยังส่งผลต่อเกษตรกรให้สร้างผลผลิตสมุนไพรเพิ่มเติมจากผลผลิตการเกษตรอื่น ๆ ที่มักพบปัญหาผลผลิตการเกษตรที่ล้นตลาดและราคาตกต่ำในบางฤดูกาล ถือเป็นโอกาสกระจายโอกาสและกระจายรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างครบวงจร จากต้นน้ำคือเกษตรกร ผู้ประกอบการผู้ผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า ไปจนถึงผู้บริโภคทั้งภายในและต่างประเทศ เขตภาคอีสานตอนล่างเป็นพื้นที่ที่อุดมไปด้วยสินค้าเกษตรและพืชสมุนไพรที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ เช่น ข้าว มันสำปะหลัง บัวบก พริก เป็นต้น แต่สินค้าเกษตรส่วนใหญ่มีการขายในรูปวัตถุดิบการเกษตรที่ไม่มีการแปรรูป มูลค่าสินค้าจะแปรผันตามฤดูกาล ดังนั้นการเพิ่มมูลค่าให้สินค้าเกษตรและพืชสมุนไพรจึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจ โดยวัตถุดิบดังกล่าวสามารถแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าได้ด้วยการสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีการเพิ่มเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมจากองค์ความรู้ที่มีการวิจัยและพัฒนาจากหน่วยงานทางการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทำได้หลายรูปแบบ อาทิ การแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์สุขภาพ (Health products) สารสกัด (Extracts) เครื่องสำอาง (Cosmetics) และโภชนเภสัชภัณฑ์ (Nutraceuticals) ซึ่งสามารถเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรได้อย่างมาก ตัวอย่างเช่น บัวบก ซึ่งเป็นสมุนไพรเศรษฐกิจ ที่ปลูกมากในจังหวัดอุบลราชธานี นครปฐม นครศรีธรรมราช และนนทบุรี (สำนักส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตร, กรมส่งเสริมการเกษตร ๒๕๖๓) เมื่อมีการแปรรูปเป็นวัตถุดิบและเครื่องสำอาง มูลค่าของบัวบกจะสูงขึ้นมากถึง ๒๐-๑๐๐ เท่าตัวจากราคาใบบัวบกสด</p> <p>คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เป็นคณะวิชาที่มีความเชี่ยวชาญในด้านความรู้และเทคโนโลยีในการผลิตยา ผลิตภัณฑ์สุขภาพ และเครื่องสำอาง มีทุนความรู้ด้านสมุนไพรและผลิตภัณฑ์ธรรมชาติในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการต่าง ๆ และมีนโยบายการดำเนินงานโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้ความเชี่ยวชาญของคณาจารย์และบุคลากรของคณะ โดยมีพันธกิจในการจัดกิจกรรมในรูปแบบบูรณาการการเรียนการสอน การบริการวิชาการ และการถ่ายทอดเทคโนโลยีผลงานวิจัย เพื่อสร้างและพัฒนาทักษะผู้ประกอบการรายใหม่จากเกษตรกร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ผู้ประกอบการรายย่อย และนักศึกษา ร่วมกับสถานประกอบการที่มีศักยภาพสูง เพื่อให้เป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๒๕๖๑-๒๕๘๐) ที่จะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งตามกรอบแนวคิดของยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันนั้นมุ่งหวังในการยกระดับศักยภาพในหลากหลายมิติ เพื่อให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น</p> <p>ดังนั้น มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เล็งเห็นความสำคัญดังกล่าวในการที่จะดำเนินโครงการเพื่อพัฒนาและยกระดับบัณฑิตบัณฑิตบัณฑิตเพื่อเพิ่มมูลค่า รวมถึงการสร้างผู้ผลิตและผู้ประกอบการ ในด้านเทคโนโลยีการผลิตชีวภัณฑ์ เกษษภัณฑ์ สารสกัด และเครื่องสำอางจากสมุนไพรและผลิตภัณฑ์ธรรมชาติที่มีความหลากหลายและเป็นนวัตกรรมใหม่ โดยมีแผนการดำเนินการในส่วนของการจัดหลักสูตรพัฒนาทักษะผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีการผลิตชีวภัณฑ์ เครื่องสำอาง และสารสกัด และพัฒนาระบบนิเวศแวดล้อมเพื่อการพัฒนาการยกระดับการผลิตชีวภัณฑ์ เกษษภัณฑ์ และเครื่องสำอาง จากสมุนไพรและผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ รวมทั้งการฝึกอบรมในสถานประกอบการของภาครัฐและเอกชน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ทั้งทักษะการแปรรูปสารสกัด การผลิตชีวภัณฑ์ เกษษภัณฑ์ เครื่องสำอาง และสารสกัดสมุนไพร ตลอดจนการวางแผนทางการตลาด เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักศึกษา และบุคลากร ตลอดจนการศึกษาความต้องการตลาด และการพัฒนาเกสรภัณฑ์ สารสกัด และเครื่องสำอาง รวมทั้งการพัฒนาหน่วยบริการนวัตกรรมด้านการผลิตชีวภัณฑ์ เครื่องสำอาง และสารสกัดเพื่อรองรับการบริการด้านการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้แก่ผู้ประกอบการรายใหม่ที่ยังไม่มีหน่วยวิเคราะห์คุณภาพในสถานประกอบการ โดยโครงการนี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานประกอบการยุคใหม่ ให้มีศักยภาพในการแข่งขันสูงขึ้น นำไปสู่การยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน</p>
<p>๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑. เพื่อพัฒนาศักยภาพและสร้างผู้ประกอบการด้านการแปรรูปสมุนไพรและผลิตเครื่องสำอางหรือผลิตภัณฑ์เสริมอาหารจากงานวิจัยและนวัตกรรมบนฐานชีวภาพ เพื่อยกระดับการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร และทรัพยากรธรรมชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ</p> <p>๒. เพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ของสถานประกอบการที่มี</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ศักยภาพสูง</p> <p>๓. เพื่อพัฒนาระบบนิเวศและกระบวนการในการส่งเสริมการบริการแก่ผู้ประกอบการ ในด้านการแปรรูป ผลิต และควบคุมคุณภาพสมุนไพร เครื่องสำอาง และผลิตภัณฑ์สุขภาพ</p>
<p>๕. เป้าหมาย</p>	<p>๑. จำนวนเกษตรกร/ผู้ประกอบการเข้าร่วมในหลักสูตรอบรมระยะสั้น เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และทักษะปฏิบัติการด้านการแปรรูปสมุนไพร และผลิตเครื่องสำอางหรือผลิตภัณฑ์สุขภาพ จำนวน ๕๐ คน</p> <p>๒. จำนวนนักศึกษา/บุคลากรที่ผ่านการพัฒนาทักษะในระดับอุตสาหกรรม ด้านการแปรรูปสมุนไพร และผลิตเครื่องสำอางหรือผลิตภัณฑ์สุขภาพ จำนวน ๔๐ คน</p> <p>๓. หน่วยบริการนวัตกรรมด้านการแปรรูป ผลิต และควบคุมคุณภาพสมุนไพร เครื่องสำอาง และผลิตภัณฑ์สุขภาพ แบบครบวงจร จำนวน ๑ หน่วยบริการ</p> <p>๔. เกษตรกร/ผู้ประกอบการได้รับองค์ความรู้และทักษะปฏิบัติการจากหลักสูตรอบรมระยะสั้น ร้อยละ ๘๐</p> <p>๕. เกษตรกร/ผู้ประกอบการสามารถนำความรู้และทักษะปฏิบัติการจากหลักสูตรอบรมระยะสั้นไปใช้จริงและสร้างรายได้ในระยะสั้น ร้อยละ ๘๐</p> <p>๖. นักศึกษาสามารถนำความรู้และทักษะจากการศึกษาในระดับอุตสาหกรรมไปใช้จริงและเกิดแรงจูงใจในการเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ ร้อยละ ๘๐</p>
<p>๖. พื้นที่ดำเนินการ</p>	<p>ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดนครพนม จังหวัดยโสธร และจังหวัดมุกดาหาร</p>
<p>๗. กิจกรรมหลัก</p>	
<p>กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ/ผู้รับผิดชอบ /หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลักที่ ๑ การฝึกทักษะผู้ประกอบการผ่านหลักสูตรอบรมระยะสั้น เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และทักษะปฏิบัติการด้านการแปรรูปสมุนไพร และผลิตเครื่องสำอางหรือผลิตภัณฑ์สุขภาพ</p> <p>ผู้รับผิดชอบหลัก มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (คณะเภสัชศาสตร์)</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ศูนย์อุตสาหกรรมภาค ๗ อุบลราชธานี</p> <p>งบประมาณ ๑,๔๐๐,๐๐๐ บาท</p>
<p>กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ/ผู้รับผิดชอบ /หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลักที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการร่วมกับสถานประกอบการที่มีศักยภาพสูง</p> <p>ผู้รับผิดชอบหลัก มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (คณะเภสัชศาสตร์)</p> <p>งบประมาณ ๒๗๘,๐๐๐ บาท</p>
<p>กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ/ผู้รับผิดชอบ /หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมหลักที่ ๓ การบริหารจัดการหน่วยบริการนวัตกรรมด้านการแปรรูป ผลิต และควบคุมคุณภาพสมุนไพร เครื่องสำอาง และผลิตภัณฑ์สุขภาพ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	ผู้รับผิดชอบหลัก มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (คณะเภสัชศาสตร์) งบประมาณ ๘๒๒,๐๐๐ บาท
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (คณะเภสัชศาสตร์)
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๐. งบประมาณ	๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	<p>๑. มีหลักสูตรอบรมระยะสั้นด้าน “เทคโนโลยีการแปรรูปสมุนไพร และผลิตเครื่องสำอางหรือผลิตภัณฑ์สุขภาพ” รองรับการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ จำนวน ๑ หลักสูตร</p> <p>๒. มีผู้ประกอบการใหม่ และผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมการแปรรูปสมุนไพร และผลิตเครื่องสำอางหรือผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ผ่านการพัฒนาศักยภาพจากหลักสูตรอบรมระยะสั้น จำนวน ๕๐ ราย</p> <p>๓. มีผลงานผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่พัฒนาโดยผู้ประกอบการจากหลักสูตรจากการประยุกต์ความรู้และเทคโนโลยีการผลิตใหม่ จำนวน ๑๐ ผลงาน</p> <p>๔. มีนักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ ร่วมกับสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีศักยภาพสูง จำนวน ๔๐ ราย</p> <p>๕. มีหน่วยบริการแบบครบวงจรที่สนับสนุนการแปรรูป ผลิต และควบคุมคุณภาพแก่ผู้ประกอบการรายใหม่ในระยะเริ่มต้นที่ยังไม่มีความพร้อม จำนวน ๑ หน่วยบริการ</p>
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. สร้างผู้ประกอบการใหม่ด้านการแปรรูป และผลิตเครื่องสำอางหรือผลิตภัณฑ์สุขภาพ จากสมุนไพร และผลผลิตเกษตรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่สามารถประยุกต์ใช้นวัตกรรมทางด้านการผลิต แปรรูป และควบคุมคุณภาพได้</p> <p>๒. ผู้ประกอบการมีศักยภาพในแปรรูป และผลิตเครื่องสำอางหรือผลิตภัณฑ์สุขภาพ จากสมุนไพรและผลผลิตเกษตร มีการพัฒนาสมรรถนะ และทักษะ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยและสามารถใช้งานได้จริง ตรงตามความต้องการของตลาดและสามารถจำหน่ายในเชิงพาณิชย์</p> <p>๓. ผลิตภัณฑ์ต้นแบบของผลิตภัณฑ์แปรรูป เครื่องสำอาง หรือผลิตภัณฑ์สุขภาพจากสมุนไพรและผลผลิตเกษตร ของผู้ประกอบการไทยได้รับการพัฒนาและยกระดับให้มีมาตรฐาน มีคุณภาพ และศักยภาพในการแข่งขันในการส่งออกและจำหน่ายในระดับสากล</p> <p>๔. นักศึกษาและบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญและพร้อมที่จะเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ ภายใต้การพัฒนาทักษะร่วมกับผู้ประกอบการรายใหญ่</p> <p>๕. บริการหรือความร่วมมือในการสนับสนุนผู้ประกอบการรายใหม่ภายใต้หน่วยบริการที่จำเป็นต่อการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดต่อไป</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตน้ำผึ้งคุณภาพดีจากผึ้งพันธุ์ ผึ้งโพรง และชันโรง ในจังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ เพื่อผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>อุตสาหกรรมการเลี้ยงผึ้งในประเทศไทย นับเป็นอุตสาหกรรม การเกษตรที่สำคัญอันดับต้นๆ ของประเทศ จากข้อมูลสำนักงานมาตรฐาน สินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ มีฟาร์มผึ้งที่จดทะเบียนแล้ว ภายในประเทศมากถึง ๑,๕๕๘ ฟาร์ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งน้ำผึ้งที่ได้จากดอก ลำไยของไทย เป็นที่ยอมรับว่ามีรสชาติที่ดีที่สุดในโลก มีสีเหลืองเข้ม รส หวานแหลม มีกลิ่นหอมซึ่งเป็นกลิ่นเฉพาะของลำไย โดยในปี ๒๕๕๙ ประเทศไทยส่งออกน้ำผึ้ง คิดเป็นมูลค่า ๗๗๑.๙๖๒ ล้านบาท และเพิ่มขึ้น เป็น ๙๖๑.๙๙๒ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๐ ตลาดส่งออกที่สำคัญคือ สหรัฐอเมริกา ไต้หวัน เยอรมัน จีน แคนาดา (กรมศุลกากร) และมี แนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ถึงแม้จะมีแนวโน้มการส่งออกน้ำผึ้งเพิ่มขึ้น แต่ในปี ๒๕๕๙ มีการนำเข้าน้ำผึ้งจากต่างประเทศคิดเป็นมูลค่าสูงถึง ๑๔๕ ล้านบาท และเพิ่มขึ้นเป็น ๑๘๙ ล้านบาทในปี ๒๕๖๐ (กรมศุลกากร) ตลาดนำเข้าน้ำผึ้งที่สำคัญคือ จีน พม่า และออสเตรเลีย หน่วยงานของ ภาครัฐและเอกชนหลายแห่งในประเทศได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการ เผยแพร่ความรู้ วิชาการและเทคโนโลยีรวมถึงนวัตกรรมใหม่ๆ ในการเลี้ยง ผึ้งเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพไปยังเกษตรกรที่สนใจ ทำให้การเลี้ยงผึ้ง ภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการ น้ำผึ้งไทยในตลาดโลก และให้มีผลผลิตน้ำผึ้งเพียงพอต่อการบริโภค ภายในประเทศ</p> <p>น้ำผึ้งที่มีคุณภาพดีนั้น ย่อมเป็นผลผลิตมาจากผึ้งสายพันธุ์ดี และ สุขภาพดีด้วย การพัฒนาสายพันธุ์ผึ้งจึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้ได้ผลผลิต น้ำผึ้งที่มีคุณภาพดี ตามมาตรฐานสินค้าเกษตร (มกษ.) มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี ได้พัฒนาปรับปรุงสายพันธุ์ผึ้งพันธุ์ UB๑ (Apis mellifera: UB๑) โดยใช้เทคโนโลยี AI ในการคัดเลือกพันธุ์กรรมและผลิตนางพญาผึ้ง สายพันธุ์ดี ทนทานต่อโรคและไรปรสิต จากงานวิจัยพบว่า ให้ผลผลิตน้ำผึ้ง สูง ไร่ตกร ปริมาณน้ำหวาน และเกสรภายในรัง สูงกว่าผึ้งพันธุ์ที่เลี้ยงอยู่ใน ประเทศไทย ๓๐% ทำให้เกษตรกรลดการใช้สารเคมีในการควบคุมไรปรสิต ลดสารตกค้างในผลิตภัณฑ์น้ำผึ้ง ส่งผลต่อความสามารถการแข่งขันในตลาด ส่งออกน้ำผึ้งได้ในอนาคต</p> <p>ปัจจุบันประเทศไทยมีเกษตรกรผู้เลี้ยงผึ้ง จำนวน ๓๕,๔๐๕ ราย นอกจากผึ้งจะช่วยผสมเกสรในผลผลิตทางการเกษตรแล้ว ยังให้น้ำผึ้งที่เป็น ผลพลอยได้หลัก คิดเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจจำนวนมหาศาล เป็นรายได้ หมุนเวียนให้เกษตรกรราว ๒,๑๐๐ ล้านบาท ไม่รวมผลผลิตชนิดอื่น ๆ และ ผลิตภัณฑ์แปรรูปสำหรับผลผลิตจากผึ้งของไทยที่มีการส่งออกนั้น เป็น ผลผลิตที่ได้จากผึ้งพันธุ์ มีปริมาณผลผลิตน้ำผึ้งสูงเป็นอันดับ ๒ ของอาเซียน และเป็นอันดับที่ ๓๖ ของโลก จากข้อมูลของกรมส่งเสริมการเกษตร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>สถานการณ์การผลิตการตลาดแมลงเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๓/๖๔ ได้แก่ ๑. ผึ้งพันธุ์ มีจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงผึ้งพันธุ์กว่า ๑,๒๔๘ ราย จำนวนรังประมาณ ๓๖๐,๓๙๕ รัง จากการรายงานของ FAO ปี ๒๕๖๐ ประเทศไทยมีปริมาณผลผลิตน้ำผึ้งเป็นอันดับสองของอาเซียน และเป็นอันดับที่ ๓๖ ของโลก นอกจากนี้การบริโภคน้ำผึ้งภายในประเทศขณะนี้ก็มีปริมาณสูงขึ้น เนื่องจากประเทศไทยเริ่มเข้าสู่สังคมสูงอายุ และมีกระแสการดูแลสุขภาพเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งน้ำผึ้งและผลิตภัณฑ์จากผึ้งเป็นอาหารเพื่อสุขภาพและความงาม จึงได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ๒. ผึ้งโพรง มีจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงผึ้งโพรงกว่า ๒๓,๙๒๒ ราย จำนวนรังประมาณ ๑๖๘,๙๔๔ รัง น้ำผึ้งจากผึ้งโพรงเป็นที่นิยมมากของผู้บริโภคในพื้นที่ภาคใต้ เนื่องจากเชื่อมั่นในคุณภาพและชื่นชอบในความหอมแบบเฉพาะตัวของน้ำผึ้ง เกษตรกรจึงมีรายได้หมุนเวียนในท้องถิ่นจากการเลี้ยงผึ้งโพรงเป็นอย่างดี และลงทุนไม่สูงมากทำให้อาชีพการเลี้ยงผึ้งโพรงเป็นที่นิยม และมีจำนวนเกษตรกรสนใจเลี้ยงผึ้งจากทั่วประเทศเพิ่มมากขึ้นทุกปี ๓. ชันโรง มีจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงชันโรงกว่า ๒,๘๒๘ ราย จำนวนรังประมาณ ๑๖,๕๔๖ รัง ซึ่งการเลี้ยงชันโรงเป็นที่นิยมของเกษตรกรในภาคตะวันออกและภาคใต้เป็นอย่างมาก เกษตรกรจะเลี้ยงชันโรงเพื่อช่วยผสมเกสรในสวนของตัวเอง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการติดดอกออกผลของพืชผลทางการเกษตร และจะได้รับผลพลอยได้จากการเลี้ยงชันโรงเป็นน้ำผึ้งและพรอพอลิส การเลี้ยงชันโรงจึงเป็นที่นิยมกันอย่างกว้างขวาง และสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรเป็นอย่างมาก</p> <p>จังหวัดอุบลราชธานี มีศักยภาพในการผลิตและปลูกพืชผลทางการเกษตรที่สำคัญ อาทิเช่น ลำไย เงาะ ทุเรียน อีกทั้งมีพื้นที่การปลูกข้าวโพด ทานตะวัน ยางพารา งามาแฟ มะพร้าว ปาล์มน้ำมัน และผืนป่าเต็งรังที่มีความอุดมสมบูรณ์ ล้วนแต่เป็นแหล่งพืชอาหารของผึ้ง นอกจากการเลี้ยงผึ้งจะได้น้ำผึ้ง และผลิตภัณฑ์อื่นๆ เช่น ไช้ผึ้ง เกสรผึ้ง นมผึ้ง พืชผึ้ง พรอพอลิส ยังมีความสำคัญในการช่วยผสมเกสรพืชผลทางการเกษตร เพิ่มผลผลิตให้กับพืชผลทางการเกษตรที่สำคัญ สร้างรายได้เป็นอย่างดี แต่มีเพียงเกษตรกรที่มีสวนผลไม้เท่านั้นที่มีรายได้ที่เพิ่มขึ้น เกิดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ของชุมชน การส่งเสริมการเลี้ยงผึ้งจึงเป็นอาชีพทางการเกษตรที่น่าสนใจ เนื่องจากเกษตรกรไม่จำเป็นต้องมีพื้นที่สวนผลไม้ ใช้ต้นทุนน้อยก็สามารถเลี้ยงผึ้งได้ เชื่อมโยงการใช้พื้นที่ร่วมกันและการพึ่งพาอาศัยของเกษตรกรชาวสวน และผู้เลี้ยงผึ้งที่จะเกิดความยั่งยืนในอนาคต หากมีการส่งเสริม สนับสนุนและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเลี้ยงผึ้งสมัยใหม่ผ่านโรงงานต้นแบบและกิจกรรมส่งเสริม ฝึกอบรมอาชีพเกษตรกรทางเลือกการเลี้ยงผึ้ง นับเป็นโอกาสที่สดใสของเกษตรกรชาวอุบลราชธานีและพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและเพิ่มรายได้ในครัวเรือน ชุมชนมีอาชีพเสริม มีรายได้ตลอดปี ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวทางของโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG economy)</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. ส่งเสริมอาชีพ ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเลี้ยงผึ้งเพื่อผลิตน้ำผึ้งคุณภาพดีให้ได้มาตรฐาน กับเกษตรกรผู้สนใจ

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๒. ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเลี้ยงผึ้งพันธุ์ ผึ้งโพรงไทย และชันโรง ให้เกษตรกรผู้สนใจ</p> <p>๓. สร้างเครือข่ายความร่วมมือของกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงผึ้งจังหวัดอุบลราชธานี ยกระดับการผลิตน้ำผึ้งคุณภาพดี ของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ</p>
๕. เป้าหมาย	<p>๑. เกษตรกรเข้าร่วมอบรม รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเลี้ยงผึ้งพันธุ์ และ/หรือ ชันโรง จำนวน ๑๐๐ ราย/ปี</p> <p>๒. ร้อยละของเกษตรกร เตรียมยื่นขอขึ้นทะเบียนฟาร์มผึ้ง เพื่อรับรองมาตรฐานฟาร์ม ร้อยละ ๗๐</p> <p>๓. จัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงผึ้งอุบลราชธานี ๑ กลุ่ม</p>
๖. พื้นที่ดำเนินการ	<p>จังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี อำเภอเขื่องใน อำเภอโพธิ์ไทร อำเภอเขมราฐ อำเภอเดชอุดม อำเภอบุญศรี อำเภอนาจะหลวย อำเภอน้ำยืน อำเภอน้ำขุ่น อำเภอทุ่งศรีอุดม อำเภอสิรินธร อำเภอสว่างวีระวงศ์ และอำเภอศรีเมืองใหม่</p>
๗. กิจกรรมหลัก	
<p>กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ/ผู้รับผิดชอบ /หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การส่งเสริมอาชีพ ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเลี้ยงผึ้งเพื่อผลิตน้ำผึ้งคุณภาพดี ให้ได้มาตรฐาน</p> <p>๑. ประชาสัมพันธ์โครงการ คัดเลือกเกษตรกรเป้าหมาย</p> <p>๒. ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร การเลี้ยงผึ้ง และชันโรง</p> <p>๓. ฝึกอบรม หลักสูตร การผลิตน้ำผึ้งคุณภาพดี และ มาตรฐานฟาร์มผึ้ง</p> <p>๔. สนับสนุนวัสดุประกอบการฝึกอบรมให้แก่เกษตรกรที่ผ่านการฝึกอบรมแล้ว</p> <p>๕. ติดตาม ให้คำแนะนำแก่เกษตรกร ปรับระบบการเลี้ยงผึ้ง ขึ้นทะเบียนฟาร์ม เพื่อขอรับรองมาตรฐานฟาร์มผึ้ง</p> <p>๖. วางแผนการเลี้ยง จัดทำปฏิทินพืชอาหารของผึ้งในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>งบประมาณ ๘๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี ศูนย์วิจัยพืชไร่อุบลราชธานี เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ</p>
<p>กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ/ผู้รับผิดชอบ /หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การส่งเสริมเครือข่ายความร่วมมือของกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงผึ้งจังหวัดอุบลราชธานี พัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรสมัยใหม่</p> <p>๑. จัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงผึ้งจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๒. สรรหาประธานกลุ่ม คณะทำงาน เพื่อติดต่อประสานงานรับการสนับสนุนช่วยเหลือ จากหน่วยงานราชการ</p> <p>๓. สนับสนุนสมาชิกเข้าร่วมประชุมภาคีเครือข่ายผู้เลี้ยงผึ้งในภูมิภาคต่างๆ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ของไทย ร่วมกับสถาบันการศึกษา ศูนย์ส่งเสริมอาชีพทางการเกษตร (ผึ้ง) พัฒนาคณะความรู้ด้านการเลี้ยงผึ้งให้ทันสมัย (Smart farmer)</p> <p>๔. อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติน้ำผึ้ง ส่งเสริมพัฒนาเกษตรกร สร้างผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรสมัยใหม่</p> <p>๕. ประสานผู้ประกอบการ ตั้ง Ubon Honey Hub ศูนย์กลางรับซื้อน้ำผึ้ง ระหว่างผู้ประกอบการ และเกษตรกร</p> <p>๖. จัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ทางการเกษตร “เส้นทางสายผึ้ง” ใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนการเลี้ยง การผลิตน้ำผึ้ง ของสมาชิกในกลุ่ม รวมทั้งประเมินความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากผลกระทบการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ต่อพืชผลทางการเกษตร</p> <p>งบประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี ศูนย์วิจัยพืชไร่อุบลราชธานี เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ</p>
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	<p>มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี ศูนย์วิจัยพืชไร่อุบลราชธานี เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ</p>
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๐. งบประมาณ	๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	<p>๑. เกษตรกรผู้เลี้ยง ผึ้งสายพันธุ์ UB๑ ผึ้งโพรงไทย และชันโรง ที่ใช้เทคโนโลยี ในการพัฒนาการเลี้ยงผึ้ง (smart farmer) ไม่น้อยกว่า ๓๐ ราย</p> <p>๒. กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงผึ้งจังหวัดอุบลราชธานี ๑ กลุ่ม</p>
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. เกษตรกรผู้เลี้ยงผึ้งสามารถเลี้ยงและขยายจำนวนรังผึ้งสายพันธุ์ UB๑ ผึ้งโพรงไทย ชันโรง ได้ไม่น้อยกว่า ๓๐๐ รัง</p> <p>๒. เกษตรกรที่ผ่านการอบรม มีความรู้ และความเข้าใจ สามารถยื่นขอการประเมินมาตรฐานฟาร์มผึ้งไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๐</p> <p>๓. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ มีความรู้และทักษะในการผลิตน้ำผึ้ง คุณภาพดี</p> <p>๔. เพิ่มผลผลิตทางการเกษตรจากการผสมเกสรของผึ้ง</p> <p>๕. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีรายได้จากการขายน้ำผึ้ง และผลิตภัณฑ์จากผึ้ง</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนและสมดุล

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการใช้ชีวภัณฑ์ในการผลิตทางการเกษตร
๒. แนวทางการพัฒนา	อนุรักษ์พื้นที่พืชรักษาทางเกษตร ปรับเปลี่ยนพื้นที่จากการทำเกษตรมูลค่าต่ำและไม่เหมาะสมกับพื้นที่ไปสู่การปลูกพืชเลี้ยงปศุสัตว์ และประมงที่มูลค่าสูง
๓. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดอุบลราชธานี มีประชากรภาคการเกษตร ๒๗๙,๕๕๙ ครัวเรือน ประกอบอาชีพทำนาเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือการปลูกมันสำปะหลัง ยางพาราและปาล์มน้ำมัน ปลูกพืชฤดูแล้งหลังนา เช่น พืชผัก ถั่วลิสง ข้าวโพด แตงโม พริก เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย ในการผลิตทางการเกษตรประสบปัญหาต้นทุนการผลิตสูง ผลผลิตต่อไร่ต่ำ ผลผลิตไม่มีคุณภาพ การระบาดของโรคแมลงศัตรูพืช การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ การผลิตส่วนใหญ่อยู่ในระบบของการใช้สารเคมีต้องพึ่งพาอาศัยปัจจัยจากภายนอก ทั้งเมล็ดพันธุ์ ปุ๋ยเคมี สารเคมีในการป้องกันกำจัดโรคแมลงศัตรูพืช ส่งผลให้เกษตรกรมีรายจ่ายที่เพิ่มมากขึ้น เมื่อราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ จึงทำให้เกษตรกรขาดทุน รายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต คุณภาพชีวิตไม่ดี นำไปสู่การเกิดปัญหาความยากจนและปัญหาการตกค้างของสารเคมี ที่มีผลต่อสุขภาพของประชากรและสิ่งแวดล้อม</p> <p>การป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืชของเกษตรกรในการผลิตทางการเกษตร จะใช้สารเคมีหลากหลายชนิดที่มีจำหน่ายทั่วไป ในท้องตลาด และใช้ตลอดฤดูกาลผลิต ส่งผลให้มีปัญหาในเรื่องสารพิษตกค้างในผลผลิต สิ่งแวดล้อมและเกษตรกรผู้ใช้ ในระยะยาวแมลงศัตรูพืชจะมีความต้านทานสารเคมีมากขึ้น ปริมาณและอัตราการใช้ ก็จะต้องเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทางเลือกหนึ่งที่เป็นทางเลือกและกำจัดแมลงศัตรูพืชแบบยั่งยืนโดยผู้ใช้และผู้บริโภคปลอดภัย คือการใช้สารชีวภัณฑ์ ซึ่งเกษตรกรสามารถผลิตใช้เองได้ แต่ปัญหาที่พบคือเกษตรกรยังไม่สามารถผลิตสารชีวภัณฑ์ใช้เองได้ และยังขาดความรู้และความเข้าใจในการใช้สารชีวภัณฑ์กำจัดโรคและแมลงศัตรูพืช จึงทำให้ไม่เป็นที่นิยมแพร่หลาย</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อให้เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจการใช้สารชีวภัณฑ์ในการป้องกันกำจัดโรคและแมลงในการผลิตทางการเกษตร</p> <p>๒. เพื่อให้เกษตรกรสามารถผลิตสารชีวภัณฑ์ใช้ในการผลิตทางการเกษตร</p> <p>๓. เพื่อให้มีผลิตภัณฑ์ชีวภัณฑ์ป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืชเป็นทางเลือกให้เกษตรกรใช้ทดแทนสารเคมี</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. ตัวชี้วัด	๑. เกษตรกรมีความรู้เรื่องสารชีวภัณฑ์ในการผลิตทางการเกษตร ๒. เกษตรกรสามารถผลิตสารชีวภัณฑ์ใช้เองได้
๖. พื้นที่เป้าหมาย	๒๕ อำเภอในจังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	๑. คัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ เป็นเกษตรกรรายย่อย ๒. ส่งเสริมการใช้ชีวภัณฑ์ในการผลิตทางการเกษตร ๓. ฝึกอบรมเกษตรกรหลักสูตรการผลิตขยายชีวภัณฑ์
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี/สำนักงานเกษตรอำเภอ
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	จำนวน ๒,๒๘๐,๐๐๐ บาท / ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	มีสารชีวภัณฑ์ใช้ในการผลิตทางการเกษตร
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	ผลผลิตทางการเกษตรมีความปลอดภัย ผู้ผลิตและบริโภคปลอดภัย

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรดินทางการเกษตร
๒. แนวทางการพัฒนา	อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรดินทางการเกษตรปรับเปลี่ยนพื้นที่จากการทำเกษตรมูลค่าต่ำและไม่เหมาะสมกับพื้นที่ไปสู่การปลูกพืชเลี้ยงปศุสัตว์ และประมงที่มีมูลค่าสูง
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>๑. ปัจจุบันประเทศไทยโดยจังหวัดอุบลราชธานี ได้ประสบปัญหาหมอกควันปกคลุมและเกิดมลพิษทางอากาศเป็นประจำทุกปี โดยมีสาเหตุหลักมาจากการเผาในที่โล่งทั้งในพื้นที่ป่าและพื้นที่การเกษตร ซึ่งการเผาดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก รวมทั้งยังส่งผลเสียต่อการทำอาชีพการเกษตรโดยตรง กล่าวคือ ทำให้ดินเสื่อมโทรม ขาดความอุดมสมบูรณ์ ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ผลผลิตที่ได้รับต่ำกว่าที่ควรจะเป็นเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาให้บรรลุผลตามเป้าหมาย รัฐบาลจึงได้ให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยมอบหมายให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับผิดชอบดำเนินการควบคุมการเผาในพื้นที่การเกษตร และมอบหมายให้กรมส่งเสริมการเกษตรดำเนินการส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตร ที่มีเป้าหมายในการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้เกษตรกรตระหนักถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น และนำเสนอทางเลือกในการใช้เทคโนโลยีการเกษตรทดแทนการเผาสร้างการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเผา รวมทั้งสร้างต้นแบบในการทำการเกษตรปลอดการเผาเพื่อสนับสนุนการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตรในระยะต่อไป</p> <p>๒. จากการที่เกษตรกรใช้ปุ๋ยเคมีมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานจึงทำให้สภาพดินและโครงสร้างของดินจากการที่เกษตรกรใช้ปุ๋ยของพืชเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพประกอบกับในปัจจุบันราคาปุ๋ยเคมีมีราคาแพงและเกิดผลตกค้างภายในและตัวเกษตรกรเองเป็นอย่างมากทำให้ร่างกายสภาพดิน และสภาพแวดล้อมแย่งประกอบกับต้นทุนการผลิตสูง การส่งเสริมการให้ปุ๋ยชีวภาพนับว่าเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยลดภาระและสภาวะต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้นได้ซึ่งปัจจัยการผลิตต่าง ๆ เกษตรกรเองมีพร้อมอยู่ค่อนข้างมากจึงน่าที่จะทำการส่งเสริม</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตรปลอดการเผา จุดความร้อนในพื้นที่การเกษตรของจังหวัดอุบลราชธานีลดลง ๒. ส่งเสริมให้เกษตรกรมีการไถกลบตอซังข้าวและปลูกพืชปุ๋ยสดเพิ่มขึ้น ๓. เกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี มีสุขอนามัยที่ดี สุขภาพร่างกายแข็งแรง อย่างยั่งยืน ๔. ทำให้เกษตรกรลดต้นทุนการผลิต ๕. เพื่อใช้วัสดุที่เหลือใช้ทางการเกษตรอย่างคุ้มค่า ๖. เพื่อเป็นการรักษาสภาพแวดล้อม และเพิ่มธาตุอาหารให้แก่ดิน ๗. เพื่อให้เกษตรกรผลิตปุ๋ยชีวภาพใช้เอง

หัวข้อ	รายละเอียด
	๘. ทำให้เกษตรกรลดต้นทุนการผลิต ๙. ทำให้การปลูกพืชของเกษตรกรปลอดภัยจากสารพิษ ๑๐. เพื่อเป็นการรักษาสภาพแวดล้อม และเพิ่มธาตุอาหารให้แกดิน
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. หยุดเผาทุกพื้นที่ ๒. เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิตได้
๖. พื้นที่เป้าหมาย	๒๕ อำเภอ ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตร
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	๑.อบรมเกษตรกร ๒.จัดทำแปลงเรียนรู้ ๓.จัดกิจกรรมรณรงค์
งบประมาณ	๑๐,๑๐๓,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	ส่งเสริมส่งเสริมการผลิตปุ๋ยชีวภาพ
	๑.อบรมเกษตรกร ๒.จัดทำแปลงเรียนรู้ - ปุ๋ยหมัก - ปุ๋ยพืชสด - ปุ๋ยหมักชีวภาพ ๓.จัดกิจกรรมรณรงค์
งบประมาณ	ต่ำบละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๔๓,๘๐๐,๐๐๐บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๘. หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๕๓,๙๐๓,๐๐๐ บาท /ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. เกษตรกรหยุดเผาในพื้นที่เกษตร ๒. เกษตรกรมีการผลิตและใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพมากขึ้น
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิต ๒. เป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓. เป็นการปรับปรุงบำรุงดินให้มีความอุดมสมบูรณ์ เหมาะสมแก่การเพาะปลูกพืช

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ไถกลบตอซังและปลูกพืชบำรุงดิน
๒. แนวทางการพัฒนา	อนุรักษ์พื้นที่ทรัพยากรดินทางการเกษตร ปรับเปลี่ยนพื้นที่จากการทำเกษตรมูลค่าต่ำและไม่เหมาะสมกับพื้นที่ไปสู่การปลูกพืช เลี้ยงปศุสัตว์ และประมงที่มูลค่าสูง
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เนื่องจากการผลิตของเกษตรกรในสภาวะปัจจุบันมีการใช้ปุ๋ยเคมีในปริมาณค่อนข้างสูง เพื่อเพิ่มผลผลิต ในขณะเดียวกันก็ทำให้ต้นทุนในการผลิตสูงขึ้น ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ สภาพแวดล้อมถูกทำลาย สิ่งมีชีวิตตามธรรมชาติได้รับผลกระทบจากการใช้ปุ๋ยเคมีของเกษตรกร โครงการไถกลบตอซังและปลูกพืชบำรุงดินเป็นโครงการหนึ่ง ซึ่งจะทำให้เกษตรกรลดต้นทุนการผลิตลงได้ และยังเป็นการคืนความอุดมสมบูรณ์ให้กับดินระยะยาวด้วย
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ul style="list-style-type: none"> - ทำให้เกษตรกรลดต้นทุนการผลิต - ทำให้การปลูกพืชของเกษตรกรปลอดภัยจากสารพิษ - เพื่อเป็นการรักษาสภาพแวดล้อม และเพิ่มธาตุอาหารให้แก่ดิน
๕. เป้าหมาย	จำนวน ๒๑๙ ตำบล ตำบลละ ๕๐ ไร่ รวม ๑๐,๙๕๐ ไร่
๖. พื้นที่ดำเนินการ	๒๑๙ ตำบล
๗. กิจกรรมหลัก	<ol style="list-style-type: none"> ๑. อบรมเกษตรกร ๒. จัดทำแปลงเรียนรู้
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรอำเภอ ๒๕ อำเภอ
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	พื้นที่ ๑๐,๙๕๐ ไร่ ไร่ละ ๙๒๕ บาท เป็นเงิน ๑๐,๑๒๘,๗๕๐ บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	<ul style="list-style-type: none"> - เกษตรกรมีการไถกลบตอซังและปลูกพืชสดบำรุงดินมากขึ้น - มีแปลงเรียนรู้การไถกลบตอซังและปลูกพืชสดบำรุงดิน
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<ul style="list-style-type: none"> - เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิต - เป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - เป็นการปรับปรุงบำรุงดินให้มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสมแก่การเพาะปลูกพืช

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตร
๒. แนวทางการพัฒนา	อนุรักษ์พื้นที่พืชรพพยากรดินทางการเกษตร ปรับเปลี่ยนพื้นที่จากการทำเกษตรมูลค่าต่ำและไม่เหมาะสมกับพื้นที่ไปสู่การปลูกพืช เลี้ยงปศุสัตว์ และประมงที่มีมูลค่าสูง
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ในปัจจุบันประเทศไทย ประสบปัญหาหมอกควันปกคลุมและเกิดมลพิษทางอากาศเป็นประจำทุกปี โดยมีสาเหตุหลักมาจากการเผาในที่โล่งทั้งในพื้นที่ป่าและพื้นที่การเกษตร ซึ่งการเผาดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก รวมทั้งยังส่งผลเสียต่อการทำอาชีพการเกษตรโดยตรง กล่าวคือ ทำให้ดินเสื่อมโทรมขาดความอุดมสมบูรณ์ ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ผลผลิตที่ได้รับต่ำกว่าที่ควรจะเป็น รัฐบาลจึงได้ให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยมอบหมายให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับผิดชอบดำเนินการควบคุมการเผาในพื้นที่การเกษตร และมอบหมายให้กรมส่งเสริมการเกษตร ดำเนินการส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตร ที่มีเป้าหมายในการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้เกษตรกรตระหนักถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น และนำเสนอทางเลือกในการใช้เทคโนโลยีการเกษตรทดแทนการเผา สร้างการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเผา รวมทั้งสร้างต้นแบบในการทำการเกษตรปลอดการเผาเพื่อสนับสนุนการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตรในระยะต่อไป
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนเกษตรกรเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการเผาในพื้นที่การเกษตร
๕. เป้าหมายและตัวชี้วัด ความสำเร็จของโครงการ	เป้าหมาย เกษตรกร ๑,๒๕๐ ราย ตัวชี้วัด เกษตรกรได้รับการสร้างการรับรู้การส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตรจำนวน ๑,๒๕๐ ราย
๖. พื้นที่เป้าหมาย	๒๕ อำเภอ ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	๑.สร้างการรับรู้การส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตร ๒.สร้างเครือข่ายเกษตรกรปลอดการเผา ๓.สื่อประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตร ๔.การจัดงานรณรงค์ส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตร
๘. หน่วยงานรับผิดชอบ	กลุ่มอารักขาพืช สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑,๐๓๑,๕๐๐ บาท/ ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	(๑) เกษตรกรได้รับการถ่ายทอดความรู้ ไม่น้อยกว่า ๑,๒๕๐ ราย (๒) มีเครือข่ายเกษตรกรปลอดการเผา ๒๕ แห่ง ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้ มีความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับปฏิบัติ ส่งผลให้เกิดพื้นที่การเกษตรปลอดการเผาตลอดจากปีที่ผ่านมาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตเกษตรกรรมแบบยั่งยืนสนับสนุนการสร้างควมมั่นคงตามแนวทาง BCG Economy
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ได้ให้ความสำคัญกับมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้กับประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ รวมถึงในภาคการเกษตร ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันได้กำหนดการส่งเสริมและพัฒนาในภาคการเกษตร ภายใต้การพัฒนาต่อยอดโครงสร้างธุรกิจการเกษตรด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า ตลอดจนความหลากหลายของสินค้าเกษตร จึงได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาด้าน “อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ และการค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล” ในด้านการพัฒนาการเกษตรเน้นการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ โดยมีเป้าหมายขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์ให้ได้ ๑ ล้านไร่ ในปี ๒๕๖๕ มีผลผลิตทางการเกษตรหลัก คือ ข้าวหอมมะลิ มันสำปะหลัง ยางพารา อ้อยโรงงาน พริกหอม กระเทียม เงาะทุเรียน ส่วนใหญ่จำหน่ายเป็นผลผลิตขั้นต้น (Mass Product) ทั้งนี้ยังพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ยังขาดแรงจูงใจ รวมถึงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการหลักการปฏิบัติและความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ อีกทั้งการขับเคลื่อนด้านเกษตรอินทรีย์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการตรวจรับรองมาตรฐานทั้งในประเทศและมาตรฐานสากล มีความจำเป็นต้องใช้หน่วยตรวจรับรองภายนอก มูลนิธิต่าง ๆ และภาคีเครือข่ายร่วมดำเนินการภายใต้ข้อจำกัดด้านงบประมาณ ส่งผลให้ขาดความต่อเนื่องในการได้รับการรับรองมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง มีความมุ่งหวังให้เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้สูงขึ้น ด้วยการยกระดับการผลิตทางการเกษตรให้มีการสร้างมูลค่าเพิ่ม จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่รัฐบาลควรส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเป็นอีกกลไกหนึ่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต อันนำไปสู่เป้าหมายในการสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีเศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และเป็นประเทศที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้นต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อพัฒนาเกษตรกรให้มีความรู้ในกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้ได้มาตรฐาน ๒. เพื่อเพิ่มพื้นที่เกษตรอินทรีย์ของจังหวัดอุบลราชธานี ๓. เพื่อยกระดับสินค้าเกษตรของจังหวัดอุบลราชธานีให้มีคุณภาพได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. จำนวนพื้นที่เกษตรกรอินทรีย์ในระยะเริ่มใหม่ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๘๐ ของพื้นที่เป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการ ๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้ในกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรกรอินทรีย์ให้ได้มาตรฐานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ๓. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการตรวจรับรองมาตรฐานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรกรอินทรีย์
กิจกรรมย่อยที่ ๑	ส่งเสริมการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ ๑. ส่งเสริมการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์รายเก่า ๑.๑ พัฒนาเกษตรกรตามระบบ PGS ๑) พัฒนาเกษตรกรตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกรรองรับการตรวจรับรองมาตรฐาน PGS ๒) การตรวจรับรองมาตรฐาน PGS ภายในกลุ่ม ๓) มุลนิธิเกษตรกรอินทรีย์ไทยและผู้มีส่วนได้เสียตรวจเยี่ยมฟาร์ม ๑.๒ พัฒนาเกษตรกรเข้าสู่ระบบควบคุมภายในสำหรับการรับรองระบบการผลิตข้าวอินทรีย์แบบกลุ่ม (Internal Control System : ICS) ๑) พัฒนาเกษตรกรตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกรเข้าสู่ระบบควบคุมภายในสำหรับการรับรองระบบการผลิตข้าวอินทรีย์แบบกลุ่ม (Internal Control System : ICS) ๒) พัฒนาผู้ตรวจประเมินระบบควบคุมภายในสำหรับการรับรองแบบกลุ่มตามมาตรฐานอินทรีย์ (Internal Control System : ICS) ๓) การตรวจรับรองมาตรฐาน ๑.๓ การบริหารจัดการและการประเมินผลโครงการ ๒. ส่งเสริมการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์รายใหม่ ๑) การสร้างการรับรู้และปรับแนวความคิดการผลิตเกษตรกรอินทรีย์ ๒) การถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตและการตรวจรับรองมาตรฐานข้าวอินทรีย์ ๓) พัฒนาเกษตรกรอาสาผู้ตรวจสอบภายในกลุ่มตามระบบมาตรฐาน PGS ๔) การตรวจรับรองมาตรฐาน PGS ภายในกลุ่ม ๕) มุลนิธิเกษตรกรอินทรีย์ไทยและผู้มีส่วนได้เสียตรวจเยี่ยมฟาร์ม ๖) การบริหารจัดการและการประเมินผลโครงการของจังหวัด/อำเภอ ๓. การประชุมเจรจาธุรกิจและเชื่อมโยงช่องทางการตลาดใน ๑) การประชุมการเจรจาธุรกิจและเชื่อมโยงช่องทางการตลาดระดับจังหวัด (๒ ครั้ง) ๒) การประชุมการเจรจาธุรกิจและเชื่อมโยงช่องทางการตลาดระดับจังหวัด (๒ ครั้ง)

หัวข้อ	รายละเอียด
งบประมาณ	๒๕,๖๓๙,๐๖๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กิจกรรมย่อยที่ ๒	ส่งเสริมการผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์ <ol style="list-style-type: none"> ๑) อบรมเกษตรกรตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกรรองรับการตรวจรับรองมาตรฐาน ๒) พัฒนาผู้ตรวจประเมินระบบควบคุมภายในสำหรับการรับรองแบบกลุ่มตามมาตรฐานอินทรีย์ (Internal Control System : ICS) ๓) การตรวจรับรองมาตรฐาน ๔) สัมมนาเพื่อสร้างเครือข่ายผู้ผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์ในจังหวัด ๕) จัดงานสาธิตก่อนฤดูกาลผลิต ๖) การบริหารจัดการและการประเมินผลโครงการ
งบประมาณ	๑๔,๘๙๕,๖๘๐ บาท /ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กิจกรรมย่อยที่ ๓	ส่งเสริมการผลิตพืชผักอินทรีย์ <ol style="list-style-type: none"> ๑. ส่งเสริมการผลิตพืชผักอินทรีย์รายเก่า <ol style="list-style-type: none"> ๑) อบรมเกษตรกรตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกรรองรับการตรวจรับรองมาตรฐาน ๒) การตรวจรับรองมาตรฐาน ๓) การบริหารจัดการและการประเมินผลโครงการค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการและการประเมินผลโครงการของจังหวัด ๒. ส่งเสริมการผลิตพืชผักอินทรีย์รายใหม่ <ol style="list-style-type: none"> ๑) อบรมการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าร่วมโครงการ ๒) อบรมตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกร ๓) การตรวจรับรองมาตรฐาน ๔) ค่าใช้จ่ายการบริหารจัดการโครงการ
งบประมาณ	๓,๘๐๗,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หัวข้อ	รายละเอียด
กิจกรรมย่อยที่ ๔	<p>ส่งเสริมการผลิตสมุนไพรอินทรีย์</p> <p>๑. ส่งเสริมการผลิตสมุนไพรอินทรีย์รายเก่า</p> <p>๑) อบรมเกษตรกรตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกรรองรับการตรวจรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์</p> <p>๒) การตรวจรับรองมาตรฐาน</p> <p>๓) การบริหารจัดการและการประเมินผลโครงการค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการและการประเมินผลโครงการของจังหวัด</p> <p>๒. ส่งเสริมการผลิตสมุนไพรอินทรีย์รายใหม่</p> <p>๑) อบรมการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าร่วมโครงการ</p> <p>๒) การศึกษาดูงานกลุ่มผลิตพืชสมุนไพรในประเทศ</p> <p>๓) อบรมตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกร</p> <p>๔) การตรวจรับรองมาตรฐาน</p> <p>๕) ค่าใช้จ่ายการบริหารจัดการโครงการ</p>
งบประมาณ	๗๔๔,๗๘๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กิจกรรมย่อยที่ ๕	<p>ส่งเสริมการผลิตไม้ผลอินทรีย์</p> <p>๑. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตไม้ผลอินทรีย์รายเก่า</p> <p>๑) อบรมตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกร</p> <p>๒) การตรวจรับรองมาตรฐาน</p> <p>๓) ค่าใช้จ่ายการบริหารจัดการโครงการ</p> <p>๒. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตไม้ผลอินทรีย์รายใหม่</p> <p>๑) อบรมการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าร่วมโครงการ</p> <p>๒) อบรมตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกร</p> <p>๓) ค่าใช้จ่ายการบริหารจัดการโครงการ</p>
งบประมาณ	๔๐๑,๙๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กิจกรรมย่อยที่ ๖	<p>ส่งเสริมการเลี้ยงปลาในนาข้าวอินทรีย์</p> <p>๑. คัดเลือกเกษตรกรเป้าหมาย</p> <p>๒. ฝึกอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกร หลักสูตร การเลี้ยงปลาในนาข้าวระบบอินทรีย์</p> <p>๓. มอบปัจจัยการผลิต (พันธุ์ปลากินพืช, วัสดุเหยียด) ให้แก่เกษตรกรที่ผ่านการฝึกอบรมแล้ว</p> <p>๔. ติดตามให้คำแนะนำแก่เกษตรกร</p>
งบประมาณ	๙๗๑,๖๓๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กิจกรรมย่อยที่ ๗	ส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่และปรับระบบสุ่มมาตรฐานปศุสัตว์อินทรีย์ ๑. จัดตั้งกลุ่ม จำนวน ๑๐ กลุ่ม กลุ่มละ ๑๐ ราย รวม ๑๐๐ ราย ๒. ฝึกอบรมหลักสูตร การเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์ ๓. สนับสนุนวัสดุฝึกอบรมในการเลี้ยงไก่ไข่ ๔. ติดตามการปรับระบบการเลี้ยงสุ่มมาตรฐานปศุสัตว์อินทรีย์ ๕. ขอรับการรับรองมาตรฐานปศุสัตว์อินทรีย์จากกรมปศุสัตว์ ๖. ประชาสัมพันธ์/การตลาด/การจำหน่ายสินค้า
งบประมาณ	๘๒๙,๒๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กิจกรรมย่อยที่ ๘	การพัฒนาการผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์แบบครบวงจร ๑. ปรับปรุงฐานข้อมูลด้านการเกษตร ๒. อบรมเกษตรกรและการเพิ่มพื้นที่ปลูกรายใหม่ เป้าหมาย ๑๐๐,๐๐๐ ไร่ ๓. ท่อนพันธุ์มันสำปะหลังสะอาดปลอดโรค และมีจุดกระจายท่อนพันธุ์ที่เหมาะสม ไร่ไร่ต่าง ๔. การบำรุงรักษาปรับปรุงบำรุงดิน ๕. การดูแลรักษาด้านการป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืชและการป้องกันการปนเปื้อน (ทำแนวกันชน) ๖. เครื่องจักรกลการผลิตและระบบน้ำ ๗. ตรวจรับรองแหล่งผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์ตามมาตรฐาน ๘. ศึกษาและคิดค้นอาหารสัตว์ที่ผลิตจากไบโอมันสำปะหลัง ๙. ช่องทางการตลาด (จุดรับซื้อ สถานที่รวบรวมผลผลิต) ๑๐. เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตร
งบประมาณ	๒๙,๖๒๕,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขต ๔ สถานีพัฒนาที่ดินอุบลราชธานี โครงการชลประทานอุบลราชธานี สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๑๑ ศูนย์วิจัยพืชไร่อุบลราชธานี สำนักงานพลังงานจังหวัด มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และบริษัทอุบลไปโอเอทานอล

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กิจกรรมย่อยที่ ๙	ส่งเสริมเกษตรกรอินทรีย์ ของกลุ่มยุวเกษตรกรในโรงเรียน
	๖.๑ อบรมสร้างการรับรู้ สร้างแรงบันดาลใจ ปรับแนวคิดเกษตรกรอินทรีย์ ๖.๒ ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ ๖.๓ จัดทำหลักสูตรการผลิตเกษตรกรอินทรีย์ในโรงเรียน ๖.๔ ฝึกปฏิบัติการทำเกษตรกรอินทรีย์ในโรงเรียน ๖.๕ สนับสนุนปัจจัยการผลิตต้นแบบเพื่อการเรียนรู้ในโรงเรียน ๖.๖ จัดตั้งกลุ่มยุวเกษตรกรในโรงเรียน ๖.๗ ติดตามให้คำแนะนำการดำเนินงาน ติดตามและประเมินผล
งบประมาณ	๔,๙๙๓,๒๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๘. หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขต ๔ สถานีพัฒนาที่ดินอุบลราชธานี โครงการชลประทานอุบลราชธานี สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๑๑ ศูนย์วิจัยพืชไร่อุบลราชธานี สำนักงานพลังงานจังหวัด มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และ บริษัท อุบลไบโอเอทานอล
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๘๑,๙๐๗,๔๕๐ บาท / ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. เกษตรกร จำนวน ๑๕,๑๗๐ ราย ได้รับการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรกรอินทรีย์จนเกิดองค์ความรู้กระบวนการผลิตเกษตรกรอินทรีย์ที่ได้มาตรฐานสามารถนำไปสู่การปฏิบัติในไร่นาของตนเองและสามารถขยายผลสู่เกษตรกรรายอื่นๆ ต่อไป ๒. มีพื้นที่เกษตรกรอินทรีย์เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๗,๑๗๐ ไร่ ๓. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรนำความรู้ไปปรับใช้ในกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรกรอินทรีย์ และสามารถได้รับการรับรองมาตรฐาน ๒. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีชนิดสินค้าและพื้นที่เกษตรกรอินทรีย์เพิ่มขึ้น สินค้าเกษตรมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการผลิตเกษตรกรรมแบบยั่งยืนตามแนวทาง BCG Economy
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตเกษตรกรรมแบบยั่งยืนสนับสนุนการสร้างความมั่นคงตามแนวทาง BCG Economy
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>๑. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ กำหนดเป้าหมายตัวชี้วัดที่สำคัญ คือ ให้มีการเพิ่มพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน ๕,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๖๕ สนับสนุนให้มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตพืชเชิงเดี่ยวไปสู่เกษตรกรรมยั่งยืน อาทิ เกษตรธรรมชาติ เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ วนเกษตร และเกษตรทฤษฎีใหม่ โดยมอบให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการ เน้นการมีส่วนร่วมภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนช่วยหนุนเสริม ร่วมกันกำหนดพื้นที่หมาย กิจกรรม แนวทางการดำเนินงาน กลไกการบริหารจัดการ งบประมาณ รวมถึงการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคเกษตรกรรมยั่งยืนเป็นระบบการทำเกษตรกรรมในเชิงผสมผสานคำนึงถึงระบบนิเวศน์และความหลากหลายทางชีวภาพ โดยหลีกเลี่ยงและปฏิเสธการใช้สารเคมีสังเคราะห์ ที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อก่อให้เกิดทางมั่นคงทางอาหาร สร้างความสมดุลทางเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมระบบนิเวศน์เพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเอง การมีภูมิคุ้มกันสภาพภูมิอากาศและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและผู้บริโภค และรวมทั้งส่งผลให้ทั้งระบบเกษตรกรรมมีความเข้มแข็งและยั่งยืนการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืนเชิงพื้นที่จังหวัดในรูปแบบต่าง ๆ จำเป็นต้องสร้างการรับรู้เรื่องเกษตรกรรมยั่งยืนให้กับเกษตรกรผู้ผลิต และผู้บริโภคมีความเข้าใจและตระหนักรู้ระบบการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ตลอดจนการสนับสนุน การขับเคลื่อนการดำเนินงานการทำเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมมีความยั่งยืน ต่อไป</p> <p>๒. ข้าวเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญอันดับหนึ่งของอำเภอตระการพืชผล เกษตรกรทำนาเป็นอาชีพหลัก ซึ่งโดยปกติสภาพทั่วไปในการทำนามักจะประสบปัญหาต่างๆ เช่น ขาดเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ดี มีการปนเปื้อนของโรคแมลง และเกษตรกรมักจะไม่ไ้ทำการคัดพันธุ์ข้าว จึงทำให้ผลผลิตต่ำไม่มีคุณภาพ ในปีที่ผ่านมาสภาพการทำนาของอำเภอตระการพืชผล สภาพปัญหาสภาวะแห้งแล้ง ทำให้คุณภาพของเมล็ดพันธุ์ลดลงไม่มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ดีในปีต่อไป ทั้งนี้ยังขาดปัจจัยสนับสนุนในการผลิตอย่างต่อเนื่อง เช่น การปรับปรุงบำรุงดิน โดยใช้อินทรีย์วัตถุ ปุ๋ยพืชสด ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยน้ำชีวภาพ เป็นต้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องสนับสนุนให้ชุมชนมีการจัดตั้งกองทุนเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ดี เพื่อให้เกษตรกรมีเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ดีอย่างเพียงพอในการผลิตข้าวให้มีประสิทธิภาพได้ทั้งปริมาณและคุณภาพ และเพื่อให้</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	เกษตรกรได้ทดลองจัดทำแปลงสาธิตข้าวพันธุ์ดี เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมเกษตรกรมั่งคั่งยั่งยืนให้แพร่หลายสู่เกษตรกร ให้มีอาหารไว้บริโภคอย่างเพียงพอและมีความยั่งยืนในการประกอบอาชีพ</p> <p>๒. เพื่อให้เกษตรกรมีอาชีพที่มั่นคง มีผลผลิตเพียงพอต่อการบริโภคในครัวเรือน ลดรายจ่ายของครัวเรือน มีความยั่งยืนในอาชีพการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๓. เพื่อให้เกษตรกรมีเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ดีอย่างเพียงพอในการผลิตข้าวให้มีประสิทธิภาพ ได้ทั้งปริมาณและคุณภาพ</p> <p>๔. เพื่อให้เกษตรกรมีข้าวพันธุ์ดีนำไปปลูก</p> <p>๕. เพื่อจำหน่ายเป็นข้าวพันธุ์แก่เกษตรกรทั่วไปและส่วนหนึ่งจำหน่ายเอาเงินมาเข้ากองทุน</p> <p>๖. เพื่อให้มีจัดทำแปลงขยายและกระจายพันธุ์ข้าวในหมู่บ้าน</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ดำเนินกิจกรรมเกษตรกรรมยั่งยืนในครัวเรือนที่เป็นรูปธรรม เป้าหมาย ๔,๐๐๐ ครัวเรือน
๖. พื้นที่เป้าหมาย	๒๕ อำเภอ จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	ส่งเสริมการผลิตแบบเกษตรกรรมยั่งยืน
	<p>๑. กิจกรรมการคัดเลือกพื้นที่และเกษตรกรตามเขตจัดการสินค้าเกษตร (Zoning) และเป็นเกษตรกรรายย่อย</p> <p>๒. กิจกรรมการอบรมปรับแนวคิดเกษตรกรรมยั่งยืน</p> <p>๓. กิจกรรมการศึกษาดูงานตามแนวพระราชดำริ</p> <p>๔. กิจกรรมการสนับสนุนปัจจัยการผลิตต้นแบบ พืช สัตว์ ประกอบการเรียนรู้</p> <p>๕. กิจกรรมการพัฒนาเกษตรกรสู่ Smart Farmer</p> <p>๖. กิจกรรมการจัดงานมหกรรมสินค้าเกษตรกรรมยั่งยืน</p> <p>๗. การบริหารจัดการโครงการ</p>
งบประมาณ	๑๖,๕๘๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	กองทุนพันธุ์ข้าวชุมชน
	<p>๑. อบรมเกษตรกร</p> <p>๒. จัดทำแปลงเรียนรู้</p> <p>๓. รับรองมาตรฐานเมล็ดพันธุ์</p>
งบประมาณ	๑๐,๙๕๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว

หัวข้อ	รายละเอียด
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	กิจกรรมส่งเสริมเกษตรกรทฤษฎีใหม่
	กิจกรรมที่ ๑ กิจกรรมอบรมเกษตรกรรายเดิม ในการรวมกลุ่มการแปรรูป การเชื่อมโยงตลาด กิจกรรมที่ ๒ การจัดกิจกรรมมหกรรมสินค้าเกษตรจากเกษตรกร โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ กิจกรรมที่ ๓ การบริหารโครงการ การติดตาม การประเมินโครงการ
งบประมาณ	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๘. หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๓๒,๕๓๐,๐๐๐ บาท / ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการดำเนินกิจกรรมเกษตรกรรมยั่งยืน ในครัวเรือนจนเกิดเป็นรูปธรรม
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) เกษตรกรที่ได้รับการอบรมปรับเปลี่ยนการผลิตสู่การทำกรเกษตรกรรมยั่งยืน จำนวน ๔,๐๐๐ ราย ๒) มีพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้น ๔,๐๐๐ ไร่ ๓) เกษตรกรมีความรู้ในเรื่องการบริหารจัดการกองทุนและมีกองทุนเมล็ดพันธุ์ข้าวของตำบลอย่างน้อย ๑ กองทุน วงเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท ๔) เกษตรกรมีรายได้เพิ่มปีละ ๑,๐๐๐ – ๓,๐๐๐ บาทต่อปี ๕) มีพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนในรูปแบบทฤษฎีใหม่เพิ่มขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรอินทรีย์มาตรฐานระดับสากลอย่างครบวงจร เพื่อรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศและภัยพิบัติ จังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตเกษตรกรรมแบบยั่งยืนสนับสนุนการสร้างควมมั่นคงตามแนวทาง BCG Economy
๓. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	<p>การเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และกระแสโลกาภิวัตน์ ทำให้เศรษฐกิจเติบโตอย่างรวดเร็วในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาหลายประเทศมีขีดความสามารถในการผลิตเพิ่มขึ้น มีกลไกการตลาดที่ส่งเสริมการบริโภคแบบทุนนิยม การผลิตและการบริโภคดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อสร้างความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมและโลกมหาศาล เช่น ภาวะโลกร้อนที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตอาหารของภาคเกษตรกรรม ความไม่มั่นคงทางอาหารที่ส่งผลต่อสุขภาพของประชากรโลก องค์การสหประชาชาติระบุว่า ในแต่ละปีมีผู้คนมากกว่า ๘๒๐ ล้านคนทั่วโลก จากทั้งหมด ๗,๗๐๐ ล้านคน หรือร้อยละ ๑๐.๖ เผชิญกับภาวะหิวโหย ขาดสารอาหาร และยังมีไม่ทำที่ว่าสถานการณ์จะดีขึ้น[๑] แต่ขณะเดียวกันก็มีคนที่น่าหนักใจหรือโรคอ้วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งที่อาหารที่ถูกผลิตขึ้นบนโลกนี้เพียงพอต่อการบริโภคของประชากรทั่วโลก แต่ยังไม่มีการกระจายอาหารอย่างเพียงพอ และประเทศกำลังพัฒนาจำนวนมากได้พยายามให้ความช่วยเหลือทางโภชนาการแก่ผู้ด้อยโอกาสที่ขาดแคลนอาหาร ในปี ๒๕๔๓ ประเทศไทยและประเทศต่างๆทั่วโลกรวม ๑๘๙ ประเทศ จึงได้ร่วมกันทบทวนเป้าหมายของการพัฒนาอย่างยั่งยืน [๒] หรือ SDGs เพื่อมุ่งมั่นขจัดความหิวโหยและความอดอยากทุกรูปแบบให้แล้วเสร็จภายในปี ๒๕๗๓ เพื่อให้เด็ก และผู้ด้อยโอกาสจำนวนมากได้เข้าถึงอาหารที่เพียงพอและมีคุณค่าทางโภชนาการตลอดทั้งปี นอกจากนี้แนวทางการปกป้องฐานทรัพยากรอาหารของชุมชนและความมั่นคงทางอาหาร โดยส่งเสริมเกษตรอินทรีย์อย่างยั่งยืน[๓] ก็เป็นอีกหนึ่งในแนวทางการพัฒนาโลกที่ยั่งยืนในยุคปัจจุบันและอนาคต การทำเกษตรอินทรีย์ของประเทศไทยในยุคเริ่มต้น มีอาจารย์พันธุ์เลิศ บุรณศิริป็น เป็นเกษตรกรคนแรกของประเทศไทย ที่ได้ทดลองผลิตในระบบเกษตรอินทรีย์ ในพื้นที่ไร่วังน้ำค้าง อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ โดยทดลองกับสวนส้ม กล้วย และผลไม้อื่นๆ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ต่อมาคุณอรณพ ต้นสกุล เจ้าของสวนส้มในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ได้ทดลองใช้สมุนไพร และปุ๋ยที่ทำขึ้นมาเอง สามารถทำเกษตรอินทรีย์สำเร็จในปี พ.ศ. ๒๕๒๘ นำมาซึ่งการจัดตั้งโครงการวิจัยโครงการพัฒนาเกษตรอินทรีย์และรูปแบบเกษตรกรรมทางเลือกอื่นๆอีกหลายองค์กร เช่น สหกรณ์กรีนเนท มูลนิธิศึกษาและพัฒนาชนบท สถาบันชุมชนเกษตรกรรมยั่งยืน และเครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือก เป็นต้น และการผลักดันนโยบายภาครัฐ มีแผนพัฒนาเกษตรอินทรีย์</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>แห่งชาติฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๑ - ๒๕๕๔) - ยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ปัจจุบัน) อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันมีสถานการณ์ใหม่ท้าทายต่อความมั่นคงทางอาหาร รายได้และอาชีพเกษตรกร ตลอดจนรายได้จากการส่งออกสินค้าการเกษตรไปยังต่างประเทศ นั่นคือ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ ข้อมูลจาก Evaluation of climate change impacts and adaptation measures for rice cultivation in Northeast Thailand ของ Mukand S. Babel๑, Anshul Agarwal๑, Dillip Kumar Swain, Srikantha Herath. ในปี ๒๐๑๑ ระบุว่ามีการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศอย่างต่อเนื่อง โดยในจังหวัดอุบลราชธานี มีการคาดการณ์ถึงการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิระหว่างปี ๒๕๖๓-๒๕๗๒ ประมาณ ๑.๔๗ องศาเซลเซียส ทำให้ผลผลิตลดลงถึง ๑๑ เปอร์เซ็นต์ แมลงและศัตรูพืชเพิ่มขึ้น ส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงฐานทรัพยากรอาหารในท้องถิ่นและความมั่นคงทางอาหาร สุขภาพ รายได้ และอาชีพของเกษตรกร ในจังหวัดอุบลราชธานี มีพื้นที่การเกษตรประมาณ ๕.๘ ล้านไร่ มีการทำเกษตรอินทรีย์ทั้งผ่านการรับรองมาตรฐาน และเกษตรกรรับรองตนเองประมาณ ๑๖๒,๐๐๐ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๘๐ ที่เหลือพื้นที่กว่าร้อยละ ๙๘.๒๐ อาบด้วยสารพิษ ทั้งปุ๋ยเคมี ยาฆ่าหญ้า และยากำจัดศัตรูพืช แม้จังหวัดอุบลราชธานี มีนโยบายส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ มีเป้าหมายเพิ่มพื้นที่เกษตรอินทรีย์ให้ถึง ๒๐๐,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๖๔ โดยบูรณาการการทำงานร่วมกับทุกภาคส่วน เช่น สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี ในการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน วิสาหกิจเพื่อสังคม บริษัทประชารัฐรักสามัคคีอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พัฒนาเกษตรสู่เกษตรกรอัจฉริยะ สนับสนุนโรงเรียนปลูกผักอินทรีย์ ๕๐ โรงเรียน สนับสนุนปัจจัยการผลิต เช่น ระบบน้ำ เมล็ดพันธุ์ การอบรมเพิ่มทักษะความรู้ให้แก่เกษตรกร รวม ๑๐๐ ราย บริษัทเกษตรพลังงานจำกัด บริษัทในเครือของกลุ่มบริษัทอุบลไบโอเอทานอล จำกัด ส่งเสริมการปลูกมันสำปะหลังอินทรีย์ เริ่มต้นจากเกษตรกรต้นแบบ ๙ รายแรกของประเทศไทย มีเป้าหมายขยายผลสู่เกษตรกร ๔๐๐ ราย ใน ๑๕ อำเภอ เพื่อเพิ่มพื้นที่ผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์ให้ถึง ๕๐,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๖๕ แต่การส่งเสริมในปี ๒๕๖๕ แต่การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ของจังหวัดอุบลราชธานี มียุทธศาสตร์มุ่งส่งเสริมให้เกษตรกรเปลี่ยนระบบการผลิตจากเกษตรที่ใช้สารเคมี มาเป็นเกษตรอินทรีย์ โดยการสนับสนุนปัจจัยการผลิต เช่น โรงเรียนผลิตผัก เมล็ดพันธุ์เพื่อเพิ่มผลผลิต ยังขาดกระบวนการส่งเสริมองค์ความรู้การทำเกษตรอินทรีย์ที่ยั่งยืนแก่เกษตรกร รวมทั้งการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ การฟื้นฟูฐานทรัพยากรอาหาร ความหลากหลายทางชีวภาพ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	เพื่อเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่อาหารสู่การพัฒนาอาชีพ รายได้ และ เศรษฐกิจท้องถิ่น ในระดับชุมชนจนถึงการส่งออก
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. พัฒนาความรู้และนวัตกรรมสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่มีมาตรฐานระดับสากลเพื่อรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ และภัยพิบัติ</p> <p>๒. สนับสนุนและส่งเสริมสินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร ตั้งแต่การผลิต การพัฒนาการตรวจรับรองคุณภาพและมาตรฐานระดับสากล การแปรรูปเพิ่มมูลค่า การพัฒนาแบรนด์สินค้า และการสร้างตลาดในระดับท้องถิ่นจนถึงการส่งออก</p> <p>๓. จัดตั้งสถาบันเกษตรอินทรีย์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนสินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร ทั้งด้านการวิจัย พัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี มาตรฐานระดับสากล และบริการให้คำปรึกษาด้านเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร</p> <p>๔. พัฒนาศักยภาพผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้ประกอบการสินค้าเกษตรอินทรีย์เพื่อสร้างเศรษฐกิจสีเขียวในระดับท้องถิ่นจนถึงการส่งออก</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑. มีองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านสินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างน้อยปีละ ๑๐ เรื่อง</p> <p>๒. มีสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานระดับสากลอย่างน้อยปีละ ๒ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๓. มีองค์ความรู้และนวัตกรรมการปรับตัวรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศและภัยพิบัติ อย่างน้อยปีละ ๒ เรื่อง</p> <p>๔. มีแปลงต้นแบบหรือพื้นที่เรียนรู้ที่มีนวัตกรรมการทำเกษตรอินทรีย์อย่างยั่งยืนเพื่อปรับตัวและรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศและภัยพิบัติอย่างน้อย ปีละ ๑๐ แปลง</p> <p>๕. มีจำนวนเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้อย่างครบวงจรอย่างน้อย อย่างน้อย ปีละ ๑,๐๐๐ คน</p> <p>๖. มีเกษตรกรที่ได้รับการตรวจและรับรองมาตรฐานระดับสากลอย่างน้อย ปีละ ๕๐๐ คน</p> <p>๗. มีการสนับสนุนและส่งเสริมการแปรรูปเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอินทรีย์ อย่างน้อยปีละ ๒ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๘. มีแบรนด์สินค้าเกษตรอินทรีย์ของจังหวัดอุบลราชธานี อย่างน้อย ปีละ ๒ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๙. มีตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์ในระดับท้องถิ่นในท้องถิ่น อย่างน้อย ปีละ ๑๐ แห่ง</p> <p>๑๐. มีตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์ในระดับการส่งออกอย่างน้อย ปีละ ๒ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๑๑. มีสถาบันเกษตรอินทรีย์เพื่อส่งเสริมสินค้าเกษตรอินทรีย์ทั้งด้านการวิจัย พัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี หน่วยตรวจรับรองมาตรฐานระดับสากล และบริการให้คำปรึกษาด้านเกษตรอินทรีย์</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>อย่างครบวงจรอย่างน้อย ๑ แห่ง</p> <p>๑๒. มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเกษตรกรอินทรีย์จังหวัดอุบลราชธานี อย่างน้อย ๑ ระบบ</p> <p>๑๓. มีผู้ผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่สามารถสร้างเศรษฐกิจสีเขียวในระดับท้องถิ่นจนถึงการส่งออก อย่างน้อยปีละ ๕๐๐ คน</p> <p>๑๔. มีผู้จำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่สามารถสร้างเศรษฐกิจสีเขียวในระดับท้องถิ่นจนถึงการส่งออก อย่างน้อยปีละ ๑๐๐ คน</p> <p>๑๕. มีผู้ประกอบการสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่สามารถสร้างเศรษฐกิจสีเขียวในระดับท้องถิ่นจนถึงการส่งออก อย่างน้อย ๕ ราย</p> <p>๑๖. มีองค์ความรู้และนวัตกรรมการปรับตัวรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศและภัยพิบัติ อย่างน้อย ปีละ ๒ เรื่อง</p>
๖. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	ระบุแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่เป็นกิจกรรมหลักที่ส่งผลให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	พัฒนาความรู้และนวัตกรรมสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่มีมาตรฐานระดับสากล เพื่อรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ และภัยพิบัติ
งบประมาณ	๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	คณะเกษตรศาสตร์ คณะบริหารศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	สนับสนุนและส่งเสริมสินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร ตั้งแต่การผลิต การพัฒนาการตรวจรับรองคุณภาพและมาตรฐานระดับสากล การแปรรูปเพิ่มมูลค่า การพัฒนาแบรนด์สินค้า และการสร้างตลาดในระดับท้องถิ่นจนถึงการส่งออก
งบประมาณ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	คณะเกษตรศาสตร์ คณะบริหารศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	จัดตั้งสถาบันเกษตรอินทรีย์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนสินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร ทั้งด้านการวิจัย พัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี มาตรฐานระดับสากล และบริการให้คำปรึกษาด้านเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร
งบประมาณ	๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	คณะเกษตรศาสตร์ คณะบริหารศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเกษตรกรอินทรีย์จังหวัดอุบลราชธานี

หัวข้อ	รายละเอียด
งบประมาณ	๗๗,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	คณะเกษตรศาสตร์ คณะบริหารศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๗.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕	พัฒนาศักยภาพผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้ประกอบการสินค้าเกษตรอินทรีย์เพื่อสร้างเศรษฐกิจสีเขียวในระดับท้องถิ่นจนถึงการส่งออก
งบประมาณ	๗๗,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	คณะเกษตรศาสตร์ คณะบริหารศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๗.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖	การสื่อสารสาธารณะเพื่อพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรอินทรีย์มาตรฐานระดับสากลอย่างครบวงจร เพื่อรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศและภัยพิบัติ จังหวัดอุบลราชธานี
งบประมาณ	๔๗๕,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	คณะเกษตรศาสตร์ คณะบริหารศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๘. หน่วยดำเนินงาน	คณะเกษตรศาสตร์ คณะบริหารศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑๖๓,๖๔๕,๐๐๐ บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. สินค้าเกษตรอินทรีย์มาตรฐานระดับสากลเพื่อการส่งออก ๒. ตัวแบบการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศและภัยพิบัติจังหวัดอุบลราชธานี ๓. สถาบันเกษตรอินทรีย์ ๑ แห่ง
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. มีตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์ในระดับการส่งออก ๑๐ ผลิตภัณฑ์ ๒. มีแปลงต้นแบบหรือพื้นที่เรียนรู้ที่มีนวัตกรรมการทำเกษตรอินทรีย์อย่างยั่งยืนเพื่อปรับตัวและรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศและภัยพิบัติ ๕๐ แปลง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการผลิตแบบเกษตรกรรมยั่งยืน
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตเกษตรกรรมแบบยั่งยืนสนับสนุนการสร้าง ความมั่นคงตามแนวทาง BCG Economy
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ กำหนดเป้าหมายตัวชี้วัดที่สำคัญ คือ ให้มีการเพิ่มพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน ๕,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๖๕ สนับสนุนให้มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตพืชเชิงเดี่ยวไปสู่เกษตรกรรมยั่งยืน อาทิ เกษตรธรรมชาติ เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ วนเกษตร และเกษตรทฤษฎีใหม่ โดยมอบให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการ เน้นการมีส่วนร่วมภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนช่วยหนุนเสริม ร่วมกันกำหนดพื้นที่เป้าหมาย กิจกรรม แนวทางการดำเนินงาน กลไกการบริหารจัดการ งบประมาณ รวมถึงการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค</p> <p>เกษตรกรรมยั่งยืนเป็นระบบการทำเกษตรกรรมในเชิงผสมผสานคำนึงถึงระบบนิเวศน์ และความหลากหลายทางชีวภาพ โดยหลีกเลี่ยงและปฏิเสธการใช้สารเคมีสังเคราะห์ ที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อก่อให้เกิดทางมั่นคงทางอาหาร สร้างความสมดุลทางเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อมระบบนิเวศน์ เพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเอง การมีภูมิคุ้มกันสภาพภูมิอากาศและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและผู้บริโภค และรวมทั้งส่งผลให้ทั้งระบบเกษตรกรรมมีความเข้มแข็งและยั่งยืน</p> <p>การขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืนเชิงพื้นที่จังหวัดในรูปแบบต่าง ๆ จำเป็นต้องสร้างการรับรู้เรื่องเกษตรกรรมยั่งยืนให้กับเกษตรกรผู้ผลิตและผู้บริโภคมีความเข้าใจและตระหนักรู้ระบบการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ตลอดจนการสนับสนุน การขับเคลื่อนการดำเนินงานการทำเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมมีความยั่งยืน ต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืนให้แพร่หลายสู่เกษตรกร ให้มีอาหารไว้บริโภคอย่างเพียงพอและมีความยั่งยืนในการประกอบอาชีพ</p> <p>๒. เพื่อให้เกษตรกรมีอาชีพที่มั่นคง มีผลผลิตเพียงพอต่อการบริโภคในครัวเรือน ลดรายจ่ายของครัวเรือน มีความยั่งยืนในอาชีพการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>เป้าหมายโครงการส่งเสริมให้เกษตรกรดำเนินกิจกรรมเกษตรกรรมยั่งยืน จำนวน ๔,๐๐๐ ครัวเรือน</p> <p>ตัวชี้วัด จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ดำเนินกิจกรรมเกษตรกรรมยั่งยืนในครัวเรือนที่เป็นรูปธรรม เป้าหมาย ๔,๐๐๐ ครัวเรือน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๖. พื้นที่เป้าหมาย	๒๕ อำเภอ จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	๑. กิจกรรมการคัดเลือกพื้นที่และเกษตรกรตามเขตจัดการสินค้าเกษตร (Zoning) และเป็นเกษตรกรรายย่อย ๒. กิจกรรมการอบรมปรับแนวคิดเกษตรกรมั่งคั่ง ๓. กิจกรรมการศึกษาดูงานตามแนวพระราชดำริ ๔. กิจกรรมการสนับสนุนปัจจัยการผลิตต้นแบบ พืช สัตว์ ประกอบการเรียนรู้ ๕. กิจกรรมการพัฒนาเกษตรกรสู่ Smart Farmer ๖. กิจกรรมการจัดงานมหกรรมสินค้าเกษตรกรรมยั่งยืน ๗. การบริหารจัดการโครงการ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑๖,๕๘๐,๐๐๐ บาท /ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการดำเนินกิจกรรมเกษตรกรรมยั่งยืนในครัวเรือนจนเกิดเป็นรูปธรรม จำนวน ๔,๐๐๐ ครัวเรือน
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) เกษตรกรที่ได้รับการอบรมปรับเปลี่ยนการผลิตสู่การทำเกษตรกรรมยั่งยืน จำนวน ๔,๐๐๐ ราย ๒) มีพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้น ๔,๐๐๐ ไร่

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	นวัตกรรมการผลิตบัวบกในระบบอินทรีย์ด้วยเทคโนโลยี lot เพื่อเพิ่มสารพฤกษเคมีสำหรับการบริโภคและการใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตเกษตรกรรมแบบยั่งยืนสนับสนุนการสร้างควมมั่นคงตามแนวทาง BCG Economy
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	บัวบกเป็นหนึ่งในพืชสมุนไพร ๔ ชนิดที่จัดอยู่ในแผนแม่บทแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนาสมุนไพรไทย ฉบับที่ ๑ โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศให้เป็น Product Champions และมีการส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกนาร่องเพียง ๑๐ จังหวัด หนึ่งในจำนวนนี้ คือ จังหวัดอุบลราชธานี ผลผลิตของบัวบกนอกจากจะนำมารับประทานสดแล้ว แนวทางหนึ่งในการเพิ่มมูลค่าและต่อยอดในอุตสาหกรรมอาหาร/ยาได้คือ การปลูกเพื่อผลิตสารพฤกษเคมีที่สำคัญ สำหรับการนำไปใช้ประโยชน์ โดยสารพฤกษเคมีที่โดดเด่นของบัวบก คือ สารในกลุ่มไตรเทอปินอยด์ไกลโคไซด์ ที่มีคุณสมบัติต้านการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชั่น มีฤทธิ์ต้านการอักเสบ ยับยั้งการเจริญเติบโตของมะเร็งลำไส้ใหญ่ สร้างสารคอลลาเจนของผิวหนัง เป็นต้น จากคุณสมบัติดังกล่าว จึงสามารถนำบัวบกไปใช้ในอุตสาหกรรมเสริมอาหาร หรืออุตสาหกรรมเครื่องสำอางได้ อนึ่งการปลูกบัวบกในปัจจุบันยังคงพบปัญหาด้านความไม่คงตัวของสารพฤกษเคมีที่ต้นบัวบกผลิตได้ในแต่ละรอบ/ฤดูกาลการปลูก ส่งผลต่อการนำไปใช้ประโยชน์ อีกทั้งปริมาณสารพฤกษเคมีก็มักจะแปรปรวนตามสภาพแวดล้อมที่ได้รับ ดังนั้นการสร้างนวัตกรรมการผลิตบัวบกที่เป็นต้นแบบเพื่อสร้างสารพฤกษเคมีในปริมาณสูงและมีคุณภาพคงที่ จึงเป็นแนวทางหนึ่งในการส่งเสริมให้มีการผลิตบัวบกเชิงอุตสาหกรรมได้อย่างยั่งยืนในจังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดใกล้เคียง
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. ทราบนวัตกรรมการผลิตบัวบกให้มีสารพฤกษเคมีสูงและคงที่ ๒. ถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับกลุ่มเกษตรกร หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ต้นแบบการผลิตบัวบกเชิงอุตสาหกรรมเพื่อให้ได้สารพฤกษเคมีสูงและคงที่ ๒. เกษตรกรผู้ปลูกบัวบกได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจำนวน ๒๐ ราย ๓. เพิ่มมูลค่าของบัวบกมากกว่าเดิมอย่างน้อย ๒๐ เท่า
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ดำเนินการ : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ต.ศรีโค อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี กลุ่มเป้าหมาย : - เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ และจังหวัดใกล้เคียง - นักเรียน นักศึกษา และนักวิจัยในสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้อง

หัวข้อ	รายละเอียด
๗. กิจกรรมหลัก	นวัตกรรมการคัดเลือกพันธุ์ การเกษตรกรรม และฟาร์มอัจฉริยะอินทรีย์ เพื่อการผลิตบัวบกที่มีสารพฤกษเคมีสูงเพื่อการใช้ประโยชน์
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	การคัดเลือกสายพันธุ์บัวบกสำหรับการผลิตในระบบอินทรีย์
งบประมาณ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	ผศ.ดร.ทินน์ พรหมโชติ ผศ.ดร.บุพผา ใจเที่ยง ดร.นิมมานรดี พรหมทอง
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, หอการค้าจังหวัดอุบลราชธานี, สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	การศึกษาการเกษตรกรรมบัวบกแบบอินทรีย์ด้วย IoT เพื่อให้ได้สารพฤกษเคมีสูงและพัฒนาระบบฟาร์มอัจฉริยะ
งบประมาณ	๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	ดร.บุษบา บัวคำ, ผศ.ดร.บงกช สุขอนันต์
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, หอการค้าจังหวัดอุบลราชธานี, สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	ระยะการเก็บเกี่ยวและการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมเพื่อรักษาคุณภาพและปริมาณสารพฤกษเคมีของบัวบกผลิตภายใต้ระบบเกษตรอินทรีย์
งบประมาณ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	ผศ.ดร.เรวัตติ ชัยราช, ผศ.ดร.อุบล ชินวัง
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, หอการค้าจังหวัดอุบลราชธานี, สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	การขยายพันธุ์บัวบกด้วยเทคโนโลยีเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ
งบประมาณ	๕๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	รศ.ดร.กาญจนา รุ่งรัชกานนท์
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี หอการค้าจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕	การพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพจากสารสกัดใบบัวบก
งบประมาณ	๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท/ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
ผู้รับผิดชอบ	ผศ.ดร.ปัญญาภรณ์ ทัดพิชญางกูร พรหมโชติ, ผศ.ดร.วิริยา อ่อนสะอาด, ผศ.ดร.เอกสิทธิ์ อ่อนสะอาด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, หอการค้าจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๘. หน่วยดำเนินงาน	คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๖,๐๐๐,๐๐๐.- บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. ต้นแบบการผลิต การขยายพันธุ์ และการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว บัวบกเพื่อสร้างสารพฤษเคมีสูงและคงที่ ๒. ผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพจากสารสกัดใบบัวบก ๓. เกษตรกร/ผู้ประกอบการที่นำเทคโนโลยีไปใช้อย่างน้อย ๒๐ ราย
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. นวัตกรรมการผลิตบัวบกเพื่อสร้างสารพฤษเคมี ๒. เกษตรกร/ผู้ประกอบการที่ปลูกบัวบกสำหรับสกัดสารพฤษเคมี ๓. การเพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิตบัวบก ๔. วัตถุดิบสารสกัดจากบัวบกสำหรับอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เช่น การแปรรูปอาหาร ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร เครื่องสำอาง เป็นต้น

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการสร้างการรับรู้ ปรับแนวคิดการผลิตและการบริโภคสินค้าเกษตรอินทรีย์
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตเกษตรกรรมแบบยั่งยืนสนับสนุนการสร้างควมมั่นคงตามแนวทาง BCG Economy
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กำหนดแนวทางพัฒนาด้านการเกษตรให้สร้างความสามารถในการแข่งขัน สร้างมูลค่าเกษตรแปรรูป เพิ่มพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน ๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีเป้าหมายในการพัฒนาด้านการเกษตร คือเพิ่มพื้นที่ผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์และสินค้าเกษตรอินทรีย์อื่น ๆ ที่ได้มาตรฐาน เป้าหมาย ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) พื้นที่ ๑ ล้านไร่</p> <p>จังหวัดอุบลราชธานี มีเป้าหมายในการส่งเสริมเพิ่มพื้นที่การผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์และสินค้าเกษตรอินทรีย์อื่น ๆ ภายใน ๕ ปี (ปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ให้ได้จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ ไร่ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา คือ อุบล-ราชธานีแห่งเกษตรอินทรีย์ ประกอบด้วย ๗ กลยุทธ์ คือ (๑) สร้างการรับรู้ สร้างแรงบันดาลใจ (๒) สร้างการตลาดนำ เป็นหลักประกันและแรงจูงใจ สินค้าอินทรีย์ราคาต้องต่างจากสินค้าเคมี (๓) สร้างความเข้มแข็งให้กลุ่ม ด้วยกระบวนการขับเคลื่อนสนับสนุน “แนวใหม่” (๔) สร้างเยาวชน คนอุบลฯ รุ่นใหม่หัวใจอินทรีย์ (๕) สนับสนุนการจัดตั้งสถาบันเกษตรอินทรีย์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (๖) สื่อสร้างเกษตรอินทรีย์อุบลราชธานี (ในทุกกลยุทธ์) (๗) สร้างระบบบริหารจัดการ แนวใหม่</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี เห็นความสำคัญของการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ ตามแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มจังหวัดและจังหวัดอุบลราชธานี จึงได้จัดทำโครงการสร้างการรับรู้ ปรับแนวคิดการผลิตและการบริโภคสินค้าเกษตรอินทรีย์ เพื่อปรับแนวคิด สร้างการรับรู้ในการผลิตพืชอินทรีย์ ให้เยาวชนคนรุ่นใหม่มีความรู้ ความเข้าใจนำไปสู่การปฏิบัติและเป็นพลังหลักในการนำสู่การปฏิบัติของครอบครัวและชุมชนต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑) เพื่อปรับแนวคิดของเยาวชนคนรุ่นใหม่ นักเรียน ให้มีแรงบันดาลใจ และเป็นพลังสำคัญในการผลิตเกษตรอินทรีย์ของครอบครัวและชุมชน</p> <p>๒) เพื่อให้มีการจัดตั้งกลุ่มยุวเกษตรกรในโรงเรียน</p> <p>๓) เพื่อให้มีแหล่งเรียนรู้ในการผลิตเกษตรอินทรีย์ในโรงเรียน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนโรงเรียนที่ดำเนินกิจกรรมเกษตรอินทรีย์ ๓๗ โรงเรียน จำนวนกลุ่มยุวเกษตรกรในโรงเรียน ๓๗ กลุ่ม
๖. พื้นที่เป้าหมาย	จำนวน ๓๗ โรงเรียน - โรงเรียนระดับประถมและมัธยมศึกษาในพื้นที่ ๒๕ โรงเรียน - โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ๑๒ แห่ง
๗. กิจกรรมหลัก	๕.๑ อบรมสร้างการรับรู้ สร้างแรงบันดาลใจ ปรับแนวคิดเกษตรอินทรีย์ ๕.๒ ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ ๕.๓ จัดทำหลักสูตรการผลิตเกษตรอินทรีย์ในโรงเรียน ๕.๔ ฝึกปฏิบัติการทำเกษตรอินทรีย์ในโรงเรียน ๕.๕ สนับสนุนปัจจัยการผลิตต้นแบบเพื่อการเรียนรู้ในโรงเรียน ๕.๖ จัดตั้งกลุ่มยุวเกษตรกรในโรงเรียน ๕.๗ ติดตามให้คำแนะนำการดำเนินงาน ติดตามและประเมินผล
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๔,๙๙๓,๒๐๐ บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	๑.เยาวชนคนรุ่นใหม่ นักเรียน มีความรู้ ความเข้าใจในการผลิตเกษตรอินทรีย์ ๒.มีแหล่งเรียนรู้การผลิตเกษตรอินทรีย์ ในโรงเรียน ๓๗ โรงเรียน
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เยาวชนคนรุ่นใหม่ นักเรียน นำความรู้เรื่องการผลิตเกษตรอินทรีย์ไปถ่ายทอดให้ผู้ปกครองนำสู่การปฏิบัติในครอบครัว ๒. เกษตรกรในชุมชนมีแหล่งศึกษา เรียนรู้การผลิตเกษตรอินทรีย์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการวิจัยเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร : การศึกษาศักยภาพการเพิ่มมูลค่าเพิ่มวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร (จังหวัดอุบลราชธานี)
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตเกษตรกรรมแบบยั่งยืนสนับสนุนการสร้างควมมั่นคงตามแนวทาง BCG Economy
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดอุบลราชธานีเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของประเทศ เช่น ข้าวหอมมะลิ มันสำปะหลัง สินค้าเหล่านี้หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตเสร็จแล้ว มีเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเป็นจำนวนมาก ที่ถูกทิ้งกระจายไปตามพื้นที่การเกษตร หรือถูกปล่อยให้ย่อยสลาย ไถกลบหรือเผาทำลายทิ้ง เช่น ฟางข้าว เหง้ามันสำปะหลัง เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ถือเป็นการสูญเสียเปล่าในการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าเกษตร</p> <p>เศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรสามารถนำมาสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร เพิ่มมากขึ้น เช่น การนำมาใช้เป็นพลังงาน ชีวมวล ซึ่งปัจจุบัน ภาคอุตสาหกรรมมีความต้องการพลังงานชีวมวลสูง ดังนั้น หากมีการศึกษาถึงรูปแบบการจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร และการใช้เทคโนโลยีทางเลือกเพื่อจัดการที่เหมาะสม จะทำให้หน่วยงานรัฐและเกษตรกรมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจเพื่อการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรที่เหมาะสมในระดับจังหวัด</p>
๔. วัตถุประสงค์โครงการ	<p>๑) ศึกษาแบบการจัดการระบบโซ่อุปทานของวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรทั้งในเชิงเศรษฐศาสตร์และเทคโนโลยีการจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร</p> <p>๒) จัดทำแนวทางการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร</p>
๕. เป้าหมาย	เกษตรกรผู้ปลูกพืชไร่ที่สำคัญ เช่น ข้าว มันสำปะหลัง และภาคเอกชนที่/สถานประกอบการที่ทำธุรกิจด้านพลังงานชีวมวล
๖. พื้นที่ดำเนินการ	เกษตรกรผู้ปลูกข้าวและมันสำปะหลังและสถาบันเกษตรกรที่ทำธุรกิจรวบรวม และสถานประกอบการที่รับซื้อผลผลิตไปทำธุรกิจพลังงาน ของจังหวัดอุบลราชธานี หรือจังหวัดใกล้เคียง
๗. กิจกรรมหลัก	<p>๑) สำรวจและจัดเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการระบบโซ่อุปทานของวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรของเกษตรกรและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งในเชิงเศรษฐศาสตร์และเทคโนโลยีการจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร</p> <p>๒) จัดทำรายงานและแนวทางการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร</p>
๘. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๑๑
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑๐๐,๐๐๐ บาท/ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๑. ผลผลิต (Output)	รายงานผลการศึกษาศักยภาพการเพิ่มมูลค่าเพิ่มวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร (จังหวัดอุบลราชธานี) ซึ่งประกอบด้วย จำนวน ๑ เรื่อง
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑) เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และหน่วยงานภาครัฐนำใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดแนวทางการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร และสถานประกอบการใช้เป็นข้อมูลประกอบธุรกิจพลังงานชีวมวล</p> <p>๒) นักวิชาการและสถาบันการศึกษาใช้เป็นข้อมูลเพื่อต่อยอดองค์ความรู้และการจัดการเทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อเกษตรและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
๒. แนวทางการพัฒนา	บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเหมาะสม เพียงพอทั่วถึง และเป็นธรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>๑. จากปัญหาความแห้งแล้งและการเกิดอุทกภัยในพื้นที่ ที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงในปีที่ผ่านมาส่งผลให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อน ที่พื้นที่ทำการเกษตรเสียหายอย่างสิ้นเชิงโครงการจึงได้เสนอแผนงานช่วยเหลือเกษตรกรในการฟื้นฟูและเยียวยา เกษตรกรได้รับผลกระทบ โดยการเสนอของงบประมาณ ในการพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้มากขึ้น เมื่อมีพื้นที่เพาะปลูกที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับมีการจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น เกษตรกรพึ่งพาตัวเองได้ มีความมั่นคงทางอาหาร มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นตามลำดับ</p> <p>๒. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยการดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีต่างๆ ตลอดจนการพัฒนากระบวนการผลิตให้มีคุณภาพ ภูมิปัญญา และการรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนโดยการส่งเสริมอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน เพื่อสร้างความอยู่ดีกินดีของประชาชน ความมั่นคงทางด้านอาหารสุขอนามัย สนับสนุนวิถีชุมชน และการพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจตามแผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๖๓-๒๕๖๕) กำหนดกลยุทธ์ให้เกิดการบริหารทรัพยากรอย่างยั่งยืน สัมพันธ์กับทรัพยากรสัตว์น้ำที่จะต้องบริหารจัดการให้เกิดความสมดุล คงความหลากหลายทางชีวภาพ เกิดการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรที่ยั่งยืน ประกอบกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต โดยมีเป้าประสงค์ให้ประชาชนมีองค์ความรู้ในการประกอบอาชีพและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และบำรุงรักษา ซึ่งโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการแหล่งน้ำธรรมชาติโดยชุมชนมีส่วนร่วม จะส่งผลให้ทรัพยากรสัตว์น้ำในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีมีความอุดมสมบูรณ์ และหลากหลาย ประชาชนสามารถจับไปบริโภคหรือจำหน่ายสร้างรายได้ให้เกิดอาชีพที่มั่นคงได้ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายใต้การมีส่วนร่วมในการกำกับดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. สร้างรายได้จากภาคการผลิตและภาคบริการที่ทันสมัย ในพื้นที่เป้าหมาย</p> <p>๒. เพื่อเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการแหล่งน้ำสาธารณประโยชน์ โดยชุมชนมีส่วนร่วม</p> <p>๓. เพื่อเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติและคงความหลากหลายของทรัพยากร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	๔. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการบริโภคและการใช้จ่ายภายในประเทศ
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการแหล่งน้ำธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
งบประมาณ	๒,๐๙๖,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	แก้มลิงลำโดมใหญ่พร้อมอาคารประกอบ ต.พรสวรรค์ อ. นาจะหลวย
งบประมาณ	๓๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	อาคารบังคับน้ำห้วยละคีพร้อมชุดลอก ต.ขามป้อม อ. เขมราฐ
งบประมาณ	๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	แก้มลิงหนองดินดำพร้อมอาคารประกอบ ต.ชีเหล็ก อ.น้ำยืน
งบประมาณ	๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕	อาคารบังคับน้ำห้วยดินดำพร้อมระบบกระจายน้ำ ต.ห้วยยาง อ.น้ำยืน
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖	อาคารบังคับน้ำห้วยเทียมใหญ่พร้อมระบบกระจายน้ำ ต.โนนสมบูรณ์ อ.นาจะหลวย
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๗ กิจกรรมหลักที่ ๗	อาคารบังคับน้ำห้วยเทียมน้อยพร้อมระบบกระจายน้ำ ต.โนนสมบูรณ์ อ.นาจะหลวย
งบประมาณ	๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๘ กิจกรรมหลักที่ ๘	อาคารบังคับน้ำพร้อมชุดลอกลำห้วยหอม ตอนกลาง ต.ไพบูลย์ อ.น้ำขุ่น
งบประมาณ	๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๙ กิจกรรมหลักที่ ๙	อาคารบังคับน้ำพร้อมชุดลอกลำห้วยหอม ตอนบน ต.ไพบูลย์ อ.น้ำขุ่น
งบประมาณ	๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๑๐ กิจกรรมหลักที่ ๑๐	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านปลาขาว ต.ยาง อ.น้ำยืน
งบประมาณ	๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๑๑ กิจกรรมหลักที่ ๑๑	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านแก้งขอ ต.พรสวรรค์ อ. นาจะหลวย
งบประมาณ	๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๑๒ กิจกรรมหลักที่ ๑๒	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านคุ้มแสนชะนี ต.พรสวรรค์ อ. นาจะหลวย
งบประมาณ	๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๑๓ กิจกรรมหลักที่ ๑๓	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านหนองโค ต.ไผ่บุลย์ อ.น้ำขุ่น
งบประมาณ	๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๑๔ กิจกรรมหลักที่ ๑๔	อาคารบังคับน้ำลำห้วยตาลิว พร้อมชุดลอก ต.กลาง อ.เดชอุดม
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๑๕ กิจกรรมหลักที่ ๑๕	อาคารบังคับน้ำลำห้วยบัวใต้พร้อมชุดลอก ต.บัวงาม อ.เดชอุดม
งบประมาณ	๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๑๖ กิจกรรมหลักที่ ๑๖	อาคารบังคับน้ำลำห้วยไผ่(ตอนบน) พร้อมชุดลอก ต.กลาง อ.เดชอุดม
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๑๗ กิจกรรมหลักที่ ๑๗	อาคารบังคับน้ำห้วยเทียม พร้อมชุดลอก ต.หนองสะโน อ.บุญทริก
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๑๘ กิจกรรมหลักที่ ๑๘	อาคารบังคับน้ำลำห้วยตำแย พร้อมชุดลอก ต.นาเจริญ อ.เดชอุดม
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๑๙ กิจกรรมหลักที่ ๑๙	อาคารบังคับน้ำลำห้วยแสนสี บ้านเชิงใหญ่ พื้นที่รับประโยชน์ ๘๐๐ ไร่ ต.หนองเต่า อ.ตระการพืชผล
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๒๐ กิจกรรมหลักที่ ๒๐	อาคารบังคับน้ำลำห้วยไผ่ บ้านโนนยาง พื้นที่รับประโยชน์ ๓๕๐ ไร่ ต.โคกจาน อ.ตระการพืชผล
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๒๑ กิจกรรมหลักที่ ๒๑	อาคารบังคับน้ำลำห้วยไผ่บ้านโคกใหญ่ พื้นที่รับประโยชน์ ๓๕๐ ไร่ ต.โคกจาน อ.ตระการพืชผล
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๒๒ กิจกรรมหลักที่ ๒๒	อาคารบังคับน้ำลำห้วยนาเอือด บ้านนาคำ พื้นที่รับประโยชน์ ๑๕๐ ไร่ ต.นาคำ อ.ศรีเมืองใหม่
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๒๓ กิจกรรมหลักที่ ๒๓	อาคารบังคับน้ำลำห้วยพะเนาบ้านบุรพา พื้นที่รับประโยชน์ ๓๐๐ ไร่ ต.ดอนใหญ่ อ.ศรีเมืองใหม่
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๒๔ กิจกรรมหลักที่ ๒๔	อาคารบังคับน้ำร่องมาลี พร้อมชุดลอก ต.สระสมิง อ.วารินชำราบ
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๒๕ กิจกรรมหลักที่ ๒๕	อาคารบังคับน้ำลำห้วยบ้านร้างพร้อมชุดลอก ต.นาโพธิ์ อ.พิบูลมังสาหาร
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๒๖ กิจกรรมหลักที่ ๒๖	อาคารบังคับน้ำลำห้วยบัว พร้อมชุดลอก ต.ไร่ใต้ อ.พิบูลมังสาหาร
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๒๗ กิจกรรมหลักที่ ๒๗	อาคารบังคับน้ำลำห้วยลู่ พร้อมชุดลอก ต.ไร่ใต้ อ.พิบูลมังสาหาร
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๒๘ กิจกรรมหลักที่ ๒๘	อาคารบังคับน้ำลำห้วยแคน พร้อมชุดลอก ต.ไร่ใต้ อ.พิบูลมังสาหาร
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี

หัวข้อ	รายละเอียด
๗.๒๙ กิจกรรมหลักที่ ๒๙	แก้มลิงหนองเลิงบ่อ พร้อมอาคารประกอบ ต.ดุมใหญ่ อ.ม่วงสามสิบ
งบประมาณ	๓๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๓๐ กิจกรรมหลักที่ ๓๐	แก้มลิงหนองสามขา พร้อมอาคารประกอบ ต.ดอนมดแดง อ.ดอนมดแดง
งบประมาณ	๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๓๑ กิจกรรมหลักที่ ๓๑	ขุดลอกลำห้วยทม พร้อมอาคารประกอบ ต.คำหว่า อ.ตาลสุ่ม
งบประมาณ	๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๓๒ กิจกรรมหลักที่ ๓๒	ขุดลอกอ่างเก็บน้ำห้วยบกเน็งพร้อมอาคารประกอบ ต.นาคาย อ.ตาลสุ่ม
งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๓๓ กิจกรรมหลักที่ ๓๓	อาคารบังคับน้ำลำห้วยตู๋ พร้อมขุดลอก ต.คำหว่า อ.ตาลสุ่ม
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๓๔ กิจกรรมหลักที่ ๓๔	แก้มลิงเซขาดพร้อมอาคารประกอบ ต.ดุมใหญ่ อ.ม่วงสามสิบ
งบประมาณ	๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๓๕ กิจกรรมหลักที่ ๓๕	อาคารบังคับน้ำห้วยเทียมน้อยพร้อมขุดลอก พื้นที่รับประโยชน์ ๕๐๐ ไร่ ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอหนองไขว่
งบประมาณ	๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๓๖ กิจกรรมหลักที่ ๓๖	อาคารบังคับน้ำลำห้วยสุระ (ตอนกลาง) พื้นที่รับประโยชน์ ๑๐๐ ไร่ ตำบลคำครั่ง อำเภอเดชอุดม
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๓๗ กิจกรรมหลักที่ ๓๗	อาคารบังคับน้ำลำห้วยขึ้นาคใหญ่ พร้อมขุดลอก พื้นที่รับผลประโยชน์ ๘๐๐ ไร่ ตำบลนาคาย อำเภอตาลสุ่ม
งบประมาณ	๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๓๘ กิจกรรมหลักที่ ๓๘	อาคารบังคับน้ำลำห้วยลู่พร้อมขุดลอก ตำบลไร่ใต้ อำเภอพิบูลมังสาหาร
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี

หัวข้อ	รายละเอียด
๗.๓๙ กิจกรรมหลักที่ ๓๙	อาคารบังคับน้ำลำห้วยแค้นพร้อมชุดลอก ตำบลไร่ใต้ อำเภอพิบูลมังสาหาร
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๔๐ กิจกรรมหลักที่ ๔๐	อาคารบังคับน้ำร่องมาลี พร้อมชุดลอก ตำบลสระสมิง อำเภอวารินชำราบ
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๔๑ กิจกรรมหลักที่ ๔๑	อาคารบังคับน้ำลำห้วยไผ่ บ้านโนนยาง พร้อมชุดลอกพื้นที่รับประโยชน์ ๓๕๐ ไร่ ตำบลโคกจาน อำเภอตระการพืชผล
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๔๒ กิจกรรมหลักที่ ๔๒	อาคารบังคับน้ำลำห้วยนาเอือด บ้านนาคำ พร้อมชุดลอก พื้นที่รับประโยชน์ ๑๕๐ ไร่ ตำบลนาคำ อำเภอศรีเมืองใหม่
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๔๓ กิจกรรมหลักที่ ๔๓	อาคารบังคับน้ำลำห้วยบ้านร้างพร้อมชุดลอก ตำบลนาโพธิ์ อำเภอพิบูลมังสาหาร
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๔๔ กิจกรรมหลักที่ ๔๔	อาคารบังคับน้ำลำห้วยบัว พร้อมชุดลอก ตำบลไร่ใต้ อำเภอพิบูลมังสาหาร
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๔๕ กิจกรรมหลักที่ ๔๕	อาคารบังคับน้ำลำห้วยไผ่บ้าน บ้านโคกใหญ่พร้อมชุดลอก พื้นที่รับประโยชน์ ๓๕๐ ไร่ ตำบลโคกจาน อำเภอตระการพืชผล
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๔๖ กิจกรรมหลักที่ ๔๖	อาคารบังคับน้ำลำห้วยพะเนา บ้านบูรพาพร้อมชุดลอก พื้นที่รับประโยชน์ ๓๐๐ ไร่ ตำบลดอนใหญ่ อำเภอศรีเมืองใหม่
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๔๗ กิจกรรมหลักที่ ๔๗	อาคารบังคับน้ำร่องหินลาด (แห่งที่ ๑) พร้อมชุดลอก ตำบลม่วงใหญ่ อำเภอโพธิ์ไทร
งบประมาณ	๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๔๘ กิจกรรมหลักที่ ๔๘	อาคารบังคับน้ำลำห้วยบัวใต้ พร้อมชุดลอก ตำบลบัวงาม อำเภอเดชอุดม
งบประมาณ	๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๔๙ กิจกรรมหลักที่ ๔๙	อาคารบังคับน้ำลำห้วยอัสมาะ(ตอนกลาง) พร้อมชุดลอก พื้นที่รับประโยชน์ ๖๐๐ ไร่ ตำบลสีวิเชียร อำเภอน้ำยืน
งบประมาณ	๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๕๐ กิจกรรมหลักที่ ๕๐	อาคารบังคับน้ำลำห้วยไผ่ (ตอนบน) พร้อมชุดลอก ตำบลกลาง อำเภอดงดง
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๕๑ กิจกรรมหลักที่ ๕๑	อาคารบังคับน้ำห้วยดินดำ พร้อมชุดลอก ตำบลห้วยยาง อำเภอน้ำยืน
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๕๒ กิจกรรมหลักที่ ๕๒	อาคารบังคับน้ำห้วยเทียมใหญ่ พร้อมชุดลอก ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอนาจะหลวย
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๕๓ กิจกรรมหลักที่ ๕๓	อาคารบังคับน้ำพร้อมชุดลอกลำห้วยหอม (ตอนกลาง) พร้อมชุดลอก ตำบลไพบูลย์ อำเภอน้ำขุ่น
งบประมาณ	๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๕๔ กิจกรรมหลักที่ ๕๔	อาคารบังคับน้ำพร้อมชุดลอกลำห้วยหอม (ตอนบน) พร้อมชุดลอก ตำบลไพบูลย์ อำเภอน้ำขุ่น
งบประมาณ	๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๕๕ กิจกรรมหลักที่ ๕๕	อาคารบังคับน้ำลำห้วยตาลิว พร้อมชุดลอก ตำบลกลาง อำเภอดงดง
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๕๖ กิจกรรมหลักที่ ๕๖	อาคารบังคับน้ำห้วยเทียม พร้อมชุดลอก ตำบลหนองสะโน อำเภอบุณฑริก
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๕๗ กิจกรรมหลักที่ ๕๗	อาคารบังคับน้ำลำห้วยแสนสี บ้านเชิงใหญ่ พร้อมชุดลอก พื้นที่รับประโยชน์ ๘๐๐ ไร่ ตำบลหนองเต่า อำเภอตระการพืชผล
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๕๘ กิจกรรมหลักที่ ๕๘	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านแก้งขอ ตำบลพรสวรรค์

หัวข้อ	รายละเอียด
	อำเภอหนองหลวง
งบประมาณ	๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๕๙ กิจกรรมหลักที่ ๕๙	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านคุ้มแสนชะนี ตำบลพรสวรรค์ อำเภอหนองหลวง
งบประมาณ	๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๖๐ กิจกรรมหลักที่ ๖๐	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านปลาขาว ตำบลยาง อำเภอน้ำยืน
งบประมาณ	๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๖๑ กิจกรรมหลักที่ ๖๑	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านปลาขาว ตำบลยาง อำเภอน้ำยืน
งบประมาณ	๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๖๒ กิจกรรมหลักที่ ๖๒	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านหนองโต ตำบลโพธิ์ลุย อำเภอน้ำขุ่น
งบประมาณ	๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๖๓ กิจกรรมหลักที่ ๖๓	แก้มลิงหนองสามขา พร้อมอาคารประกอบ ตำบลดอนมดแดง อำเภอดอนมดแดง
งบประมาณ	๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๖๔ กิจกรรมหลักที่ ๖๔	แก้มลิงหนองเลิงบ่อ พร้อมอาคารประกอบ ตำบลคู่มือใหญ่ อำเภอม่วงสามสิบ
งบประมาณ	๓๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๖๕ กิจกรรมหลักที่ ๖๕	แก้มลิงหนองดินดำพร้อมอาคารประกอบ ตำบลชีเหล็ก อำเภอน้ำขุ่น
งบประมาณ	๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๘. หน่วยดำเนินงาน	โครงการชลประทานอุบลราชธานี สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑,๔๔๘,๐๙๖,๐๐๐ บาท /ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๑. ผลผลิต (Output)	<p>๑. สร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนภาคการผลิตและบริการที่ทันสมัยและเศรษฐกิจฐานราก</p> <p>๒. แหล่งน้ำสาธารณประโยชน์ได้รับการบริหารจัดการอย่างเหมาะสมภายใต้หลักการมีส่วนร่วมและหลักวิชาการที่เหมาะสม จำนวน ๒๕ แห่ง</p>
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. กระตุ้น เศรษฐกิจฐานรากเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้</p> <p>๒. ชุมชนสามารถบริหารจัดการบริหารแหล่งน้ำได้อย่างยั่งยืน เนื่องจากมีรายได้จากการจับสัตว์น้ำและมีการแบ่งปันผลประโยชน์ตามระเบียบฯ สำหรับดำเนินการในปีต่อไป</p> <p>๓. เกิดความสามัคคีในชุมชน จากการมีส่วนร่วมเป็นสมาชิกและร่วมกันบริหารแหล่งน้ำ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	แก้มลิงกุดเอียน (ระยะ ๒) ต.ค้อทอง อ.เขื่องใน จ.อุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเหมาะสม เพียงพอทั่วถึง และเป็นธรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากปัญหาความแห้งแล้งและการเกิดอุทกภัยในพื้นที่ ที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงในปีที่ผ่านมาส่งผลให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อน พื้นที่ทำการเกษตรเสียหายอย่างสิ้นเชิงโครงการจึงได้เสนอแผนงานช่วยเหลือเกษตรกรในการฟื้นฟูและเยียวยา เกษตรกรได้รับผลกระทบ โดยการเสนอของงบประมาณ ในการพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้มากขึ้น เมื่อมีพื้นที่เพาะปลูกที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับมีการจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น เกษตรกรพึ่งพาตัวเองได้ มีความมั่นคงทางอาหาร มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นตามลำดับ
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	สร้างรายได้จากภาคการผลิตและภาคบริการที่ทันสมัย ในพื้นที่เป้าหมาย
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการบริโภคและการใช้จ่ายภายในประเทศ
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ต.ค้อทอง อ.เขื่องใน จ.อุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	แก้มลิงกุดเอียน (ระยะ ๒)
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	
งบประมาณ	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	นายเชิดชัย มาลัย
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำและเซบายล่าง
๘. หน่วยดำเนินงาน	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำและเซบายล่าง
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	สร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนภาคการผลิตและบริการที่ทันสมัยและเศรษฐกิจฐานราก
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	กระตุ้น เศรษฐกิจฐานรากเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	แก้มลิงกุดนาแซง พร้อมอาคารประกอบ ตำบลหนองบ่อ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเหมาะสม เพียงพอทั่วถึง และเป็นธรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากปัญหาความแห้งแล้งและการเกิดอุทกภัยในพื้นที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงในปีที่ผ่านมาส่งผลให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อน ที่พื้นที่ทำการเกษตรเสียหายอย่างสิ้นเชิงโครงการจึงได้เสนอแผนงานช่วยเหลือเกษตรกรในการฟื้นฟูและเยียวยา เกษตรกรได้รับผลกระทบ โดยการเสนอของงบประมาณ ในการพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้มากขึ้น เมื่อมีพื้นที่เพาะปลูกที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับมีการจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น เกษตรกรพึ่งพาตัวเองได้ มีความมั่นคงทางอาหาร มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นตามลำดับ
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	สร้างรายได้จากภาคการผลิตและภาคบริการที่ทันสมัย ในพื้นที่เป้าหมาย
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการบริโภคและการใช้จ่ายภายในประเทศ
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ต.หนองบ่อ อ.เมือง จ.อุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	แก้มลิงกุดนาแซง พร้อมอาคารประกอบ
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	นายเชิดชัย มาลัย
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำและเซบายลำ
๘. หน่วยดำเนินงาน	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำและเซบายลำ
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	สร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนภาคการผลิตและบริการที่ทันสมัยและเศรษฐกิจฐานราก
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	กระตุ้น เศรษฐกิจฐานรากเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ชุดลอกคลองปากปลาแปว
๒. แนวทางการพัฒนา	บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเหมาะสม เพียงพอทั่วถึง และเป็นธรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากปัญหาความแห้งแล้งและการเกิดอุทกภัยในพื้นที่ ที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงในปีที่ผ่านมาส่งผลให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อน พื้นที่ทำการเกษตรเสียหายอย่างสิ้นเชิงโครงการจึงได้เสนอแผนงานช่วยเหลือเกษตรกรในการฟื้นฟูและเยียวยา เกษตรกรได้รับผลกระทบโดยการเสนอของบประมาณ ในการพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้มากขึ้น เมื่อมีพื้นที่เพาะปลูกที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับมีการจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น เกษตรกรพึ่งพาตัวเองได้ มีความมั่นคงทางอาหาร มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นตามลำดับ
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	สร้างรายได้จากภาคการผลิตและภาคบริการที่ทันสมัย ในพื้นที่เป้าหมาย
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการบริโภคและการใช้จ่ายภายในประเทศ
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ตำบลบ้านไทย อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	ชุดลอกคลองปากปลาแปว
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	
งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	นายเชิดชัย มาลัย
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีล่างและเซบายล่าง
๘. หน่วยดำเนินงาน	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีล่างและเซบายล่าง
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	สร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนภาคการผลิตและบริการที่ทันสมัยและเศรษฐกิจฐานราก
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	กระตุ้น เศรษฐกิจฐานรากเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ชุดลอกคลองหนองสามหง่า ระยะ ๒
๒. แนวทางการพัฒนา	บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเหมาะสม เพียงพอทั่วถึง และเป็นธรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากปัญหาความแห้งแล้งและการเกิดอุทกภัยในพื้นที่ ที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงในปีที่ผ่านมาส่งผลให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อน ที่พื้นที่ทำการเกษตรเสียหายอย่างสิ้นเชิงโครงการจึงได้เสนอแผนงานช่วยเหลือเกษตรกรในการฟื้นฟูและเยียวยา เกษตรกรได้รับผลกระทบ โดยการเสนอของงบประมาณ ในการพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้มากขึ้น เมื่อมีพื้นที่เพาะปลูกที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับมีการจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น เกษตรกรพึ่งพาตัวเองได้ มีความมั่นคงทางอาหาร มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นตามลำดับ
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	สร้างรายได้จากภาคการผลิตและภาคบริการที่ทันสมัย ในพื้นที่เป้าหมาย
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการบริโภคและการใช้จ่ายภายในประเทศ
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ตำบลบ้านไทย อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	ชุดลอกคลองหนองสามหง่า ระยะ๒
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	
งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	นายเชิดชัย มาลัย
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำและเซบายล่าง
๘. หน่วยดำเนินงาน	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำและเซบายล่าง
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	สร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนภาคการผลิตและบริการที่ทันสมัยและเศรษฐกิจฐานราก
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	กระตุ้น เศรษฐกิจฐานรากเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ชุดลอร่องปี บ้านแวม ตำบลหัวดอน อำเภอเชิงใน จังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเหมาะสม เพียงพอทั่วถึง และเป็นธรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากปัญหาความแห้งแล้งและการเกิดอุทกภัยในพื้นที่ ที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงในปีที่ผ่านมาส่งผลให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อน พื้นที่ทำการเกษตรเสียหายอย่างสิ้นเชิงโครงการจึงได้เสนอแผนงานช่วยเหลือเกษตรกรในการฟื้นฟูและเยียวยา เกษตรกรได้รับผลกระทบ โดยการเสนอของงบประมาณ ในการพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้มากขึ้น เมื่อมีพื้นที่เพาะปลูกที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับมีการจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น เกษตรกรพึ่งพาตัวเองได้ มีความมั่นคงทางอาหาร มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นตามลำดับ
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	สร้างรายได้จากภาคการผลิตและภาคบริการที่ทันสมัย ในพื้นที่เป้าหมาย
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการบริโภคและการใช้จ่ายภายในประเทศ
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ตำบลหัวดอน อำเภอเชิงใน จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	ชุดลอร่องปี
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	
งบประมาณ	๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	นายเชิดชัย มาลัย
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีล่างและเซบายล่าง
๘. หน่วยดำเนินงาน	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีล่างและเซบายล่าง
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	สร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนภาคการผลิตและบริการที่ทันสมัยและเศรษฐกิจฐานราก
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	กระตุ้น เศรษฐกิจฐานรากเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ชุดลอกกูดปลาขาว พร้อมอาคารประกอบ (ระยะ ๒) บ้านหัวดอน อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเหมาะสม เพียงพอทั่วถึง และเป็นธรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากปัญหาความแห้งแล้งและการเกิดอุทกภัยในพื้นที่ ที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงในปีที่ผ่านมาส่งผลให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อน พื้นที่ทำการเกษตรเสียหายอย่างสิ้นเชิงโครงการจึงได้เสนอแผนงานช่วยเหลือเกษตรกรในการฟื้นฟูและเยียวยา เกษตรกรได้รับผลกระทบ โดยการเสนอของงบประมาณ ในการพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้มากขึ้น เมื่อมีพื้นที่เพาะปลูกที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับมีการจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น เกษตรกรพึ่งพาตัวเองได้ มีความมั่นคงทางอาหาร มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นตามลำดับ
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	สร้างรายได้จากภาคการผลิตและภาคบริการที่ทันสมัย ในพื้นที่เป้าหมาย
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการบริโภคและการใช้จ่ายภายในประเทศ
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ตำบลหัวดอน อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	ชุดลอกกูดปลาขาว พร้อมอาคารประกอบ
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	
งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	นายเชิดชัย มาลัย
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำและเซบายล่าง
๘. หน่วยดำเนินงาน	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำและเซบายล่าง
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	สร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนภาคการผลิตและบริการที่ทันสมัยและเศรษฐกิจฐานราก
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	กระตุ้น เศรษฐกิจฐานรากเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ชุดลอกคลองห้วยเรือ พร้อมอาคารประกอบ (บ้านผักแว่น) ตำบลยางซิ่นก อำเภอเข็ญใน จังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเหมาะสม เพียงพอทั่วถึง และเป็นธรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากปัญหาความแห้งแล้งและการเกิดอุทกภัยในพื้นที่ ที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงในปีที่ผ่านมาส่งผลให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อนพื้นที่ทำการเกษตรเสียหายอย่างสิ้นเชิงโครงการจึงได้เสนอแผนงานช่วยเหลือเกษตรกรในการฟื้นฟูและเยียวยา เกษตรกรได้รับผลกระทบโดยการเสนอของบประมาณ ในการพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้มากขึ้น เมื่อมีพื้นที่เพาะปลูกที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับมีการจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น เกษตรกรพึ่งพาตัวเองได้ มีความมั่นคงทางอาหาร มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นตามลำดับ
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	สร้างรายได้จากภาคการผลิตและภาคบริการที่ทันสมัย ในพื้นที่เป้าหมาย
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการบริโภคและการใช้จ่ายภายในประเทศ
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ตำบลยางซิ่นก อำเภอเข็ญใน จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	ชุดลอกคลองห้วยเรือ พร้อมอาคารประกอบ
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	
งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	นายเชิดชัย มาลัย
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำงและเซบายลำง
๘. หน่วยดำเนินงาน	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำงและเซบายลำง
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	สร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนภาคการผลิตและบริการที่ทันสมัยและเศรษฐกิจฐานราก
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	กระตุ้น เศรษฐกิจฐานรากเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ปรับปรุงคลองส่งน้ำสาย ๒MC-๒L สถานีสูบน้ำ P๒ ตำบลกลางใหญ่ อำเภอลำดวน จังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเหมาะสม เพียงพอทั่วถึง และเป็นธรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากปัญหาความแห้งแล้งและการเกิดอุทกภัยในพื้นที่ ที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงในปีที่ผ่านมาส่งผลให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อน ที่พื้นที่ทำการเกษตรเสียหายอย่างสิ้นเชิงโครงการจึงได้เสนอแผนงานช่วยเหลือเกษตรกรในการฟื้นฟูและเยียวยา เกษตรกรได้รับผลกระทบ โดยการเสนอของงบประมาณ ในการพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้มากขึ้น เมื่อมีพื้นที่เพาะปลูกที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับมีการจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น เกษตรกรพึ่งพาตัวเองได้ มีความมั่นคงทางอาหาร มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นตามลำดับ
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	สร้างรายได้จากภาคการผลิตและภาคบริการที่ทันสมัย ในพื้นที่เป้าหมาย
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการบริโภคและการใช้จ่ายภายในประเทศ
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ตำบลกลางใหญ่ อำเภอลำดวน จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	ปรับปรุงคลองส่งน้ำสาย ๒MC-๒L สถานีสูบน้ำ P๒
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	
งบประมาณ	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	นายเชิดชัย มาลัย
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำและเซบสยล่าง
๘. หน่วยดำเนินงาน	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำและเซบสยล่าง
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	สร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนภาคการผลิตและบริการที่ทันสมัยและเศรษฐกิจฐานราก
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	กระตุ้น เศรษฐกิจฐานรากเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาสิ่งแวดล้อมภายในฟาร์ม
๒. แนวทางการพัฒนา	สร้างภูมิคุ้มกันทางการเกษตรต่อการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติและโรคระบาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ปัจจุบันการเลี้ยงสุกรในฟาร์มจะใช้อาหารสำเร็จรูป สารเสริมอาหาร และยาปฏิชีวนะเข้ามาช่วยในเพิ่มประสิทธิภาพในการเลี้ยงให้ได้ปริมาณมากขึ้น สุกรถูกเลี้ยงในพื้นที่จำกัดและในปริมาณที่หนาแน่น ซึ่งจะเป็นสาเหตุให้สุกรเจริญเติบโตช้า เกิดความเครียดหรือสุกรป่วย ได้ การเลี้ยงสุกรที่มีปริมาณที่มากหรือหนาแน่นจะมีการปล่อยของเสียออกมาจำนวนมาก หากมีการจัดการของเสียเหล่านี้ไม่เป็นระบบหรือขาดความรู้ ความเข้าใจในการจัดการจะทำให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมตามมา เช่น กลิ่น น้ำเสีย รวมทั้งระบบบำบัดของฟาร์มจะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคด้วย ปัญหา ที่สำคัญมากอีกอย่างคือการตกค้างของยาและสารเคมีในเนื้อสัตว์ ดังนั้นเกษตรกรควรจัดหาสิ่งที่มาทดแทนการใช้ยาและสารเคมีดังกล่าว ด้วยการนำจุลินทรีย์ที่มีคุณสมบัติที่ช่วยในการบำบัดกลิ่น บำบัด น้ำเสีย และช่วยเพิ่มผลผลิตได้ด้วยเข้ามาใช้ในฟาร์มก็เป็นทางเลือกที่ดีในการลดต้นทุนในการเลี้ยงสัตว์ด้วย</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อพัฒนาการเลี้ยงสุกรให้มีการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในฟาร์มได้อย่างเหมาะสม ๒. เป็นต้นแบบให้ผู้สนใจประกอบกิจการฟาร์มเลี้ยงสุกรได้ศึกษาการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในฟาร์ม ๓. เกษตรกรได้นำจุลินทรีย์ที่มีประโยชน์มาลดปัญหามลภาวะในฟาร์มสุกรและเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสุกร ๔. เกษตรกรที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรมีต้นทุนในการผลิตลดลง ๕. ลดการใช้ยาและสารเคมีในการเลี้ยงสุกรลง
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรมีความรู้ในการจัดการสิ่งแวดล้อมในฟาร์มสุกรอย่างเป็นระบบ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมตามมา เพื่อเป็นต้นแบบในการเลี้ยงสุกรที่มีคุณภาพในพื้นที่ ๒๕ อำเภอ
๖. พื้นที่เป้าหมาย	อำเภอละ ๑ แห่ง ทั้งหมด ๒๕ อำเภอในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก :	<p>พัฒนาฟาร์มสุกรในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. คัดเลือกเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรที่มีการเลี้ยงระบบฟาร์มปิด ตั้งแต่ ๕๐ ตัวขึ้นไป ๒. จัดอบรมให้ความรู้ในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในฟาร์มและการนำจุลินทรีย์มาใช้ในฟาร์ม ๓. สนับสนุนจุลินทรีย์แบบสำเร็จรูป อุปกรณ์ในการเตรียมจุลินทรีย์ อุปกรณ์ในการฉีดพ่นจุลินทรีย์ ๔. ติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการฯ ของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท / ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	ฟาร์มสุกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้องในการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในฟาร์ม และมีการใช้จุลินทรีย์ในการเลี้ยงสุกรเพื่อลดการใช้อาหารและสารเคมีในการผลิตสุกร จำนวน ๒๕ ฟาร์ม
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. มีฟาร์มสุกรที่มีการจัดการที่ถูกต้องเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ไม่ก่อให้เกิดปัญหามลภาวะ ด้านกลิ่น และเสียงในชุมชน ๒. เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิต โดยลดการใช้อาหารและสารเคมีในการเลี้ยงสุกรลงได้ ๓. ผู้บริโภคได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ปลอดภัย ๔. เป็นแหล่งเรียนรู้เรื่องการจัดการฟาร์มสุกรด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	บูรณาการบริหารจัดการระบบน้ำด้วยระบบโซล่าเซลล์ (Solar cell)
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมอนุรักษ์พลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ปี ๒๕๔๐ ประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ผู้คน ในประเทศ ต้องเผชิญอยู่กับความทุกข์ยาก เพราะภัยพิบัติ น้ำท่วม ฝนแล้ง โรคระบาด ดินเสื่อมโทรม แอ้งชิง การมีอำนาจ การแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน มีผลให้ระบบนิเวศ ป่า และ ทรัพยากรธรรมชาติ ถูกทำลาย ปัญหา ที่กล่าวข้างต้น มีสาเหตุมา จากการพัฒนาที่เน้นวัตถุนิยมและประชานิยม ด้านเดียว ผู้คนเห็นแก่ ประโยชน์ส่วนตน ใช้ประโยชน์ ในทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่ ระมัดระวัง ไม่มีวินัย ทิ้งขยะในที่สาธารณะ โดยมีผลพวงมาจากการ พัฒนา ที่ขาดกระบวนการเรียนรู้ ทำให้คนขาดปัญญา เศรษฐกิจ พอเพียงจึงเป็นคำตอบ เป็นทางรอดของประชาชน ที่ใช้ได้ทุกระดับ</p> <p>ในปี ๒๕๖๒ จังหวัดอุบลราชธานี ได้เกิดวิกฤตน้ำท่วมหนัก ประชาชน ในหลายพื้นที่ได้รับ ความเดือนร้อนหลังจากน้ำลด เช่น การขาดแคลน เมล็ดพันธุ์ข้าวปลูก เพราะพื้นที่ปลูกและผลผลิตทางการเกษตรอื่น ๆ ได้รับความเสียหายจากน้ำท่วมหนักเป็นจำนวนมาก และหลังจากน้ำ ลดเกิดปัญหาภัยแล้งประชาชนไม่สามารถผลิตพืชผลได้ เนื่องจากไม่มี แหล่งน้ำเพื่อใช้การเกษตร จึงเป็นที่มาของการพัฒนาพื้นที่ในโครงการ SAVEUBON หยุดท่วม หยุดแล้ง อย่างยั่งยืน ด้วยศาสตร์พระราชา มาประยุกต์ใช้ใน โคก หนอง นา โมเดล และ ได้รับการ สานต่อจาก ภาคจังหวัดอุบลราชธานี ใน โครงการพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพ ชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ประยุกต์สู่ “โคก หนอง นา โมเดล”</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑) เพื่อสร้างแหล่งเรียนรู้ในการบริหารจัดการน้ำ ตามแนวคิด “โคก หนอง นา” โดยมีการนำระบบพลังงานแสงอาทิตย์มาใช้ในการจัดการ ระบบน้ำเพื่อการเกษตร</p> <p>๒) เพื่อให้เกษตรกรมีวิธีบริหารจัดการน้ำหลากหลายรูปแบบ กับแหล่ง กักเก็บน้ำในการทำการเกษตร อุบโภาคบริโภค ได้ตลอดปี และเป็น ต้นแบบให้กับผู้สนใจนำไปปฏิบัติได้</p> <p>๓) เพื่อให้เกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี มีความตระหนักรู้ในการนำ แนวความคิดตามศาสตร์พระราชา มาใช้ในการทำการเกษตรแบบ ผสมผสาน รูปแบบเกษตรทฤษฎีใหม่ ให้ตนเอง ครอบครัวและชุมชน มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงในชีวิตขั้นพื้นฐาน และขั้นก้าวหน้า ตามหลักทฤษฎีบันได ๙ ขั้น</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>ตัวชี้วัด :</p> <p>๑. เกษตรกรมีแหล่งเรียนรู้การทำโคก หนอง นา โมเดล โดยใช้ระบบพลังงานแสงอาทิตย์ ในการจัดการระบบน้ำ จำนวน ๒๕ แห่ง</p> <p>๒. เกษตรกรมีเครื่องมือในการบริการจัดการน้ำจากแหล่งเก็บกักน้ำไว้ใช้ในยามหน้าแล้ง และสามารถทำการเกษตรได้ตลอดปี รวมถึงสามารถแก้ไขปัญหาหน้าท่วม</p>
๖. พื้นที่เป้าหมาย	<p>มีพื้นที่ทำการเกษตรและมีความพร้อมในการเป็นแปลงเรียนรู้จำนวน ๒๕ คน ได้แก่</p> <p>๑. นายกนกพล เก็นสอน ๒. นายณัฐพงษ์ ศรีสันต์</p> <p>๓. นายสมพงษ์ คำศรี ๔. นายธรา กอมณี</p> <p>๕. นายประวิทย์ นักบุญ ๖. นายเลิศรบ ชลธิ์</p> <p>๗. นายสมาน ปวงสุข ๘. น.ส.พัฒนาพร แดงสอาด</p> <p>๙. นายพุ่ม วงศ์เย็น ๑๐. นางปัทมาภรณ์ โทจันทร์เพ็ญ</p> <p>๑๑. นางรัตนภรณ์ บัวอาจ ๑๒. นายสุพิน กาละเลข</p> <p>๑๓. นางฉวี กุกำจัด ๑๔. นายสมคิด วงศรี</p> <p>๑๕. นายสิทธิโชค บำรุง ๑๖. นายสุพล บุญรักษา</p> <p>๑๗. นายสรภาพ พูลเพิ่ม ๑๘. น.ส.ธัญยธรณ์ สิทธิชัยพรนิตี</p> <p>๑๙. นายสุนทร นาสิ่งห์ ๒๐. นางนันทนวล จันทะปัญญา</p> <p>๒๑. นายนครชัย สุภาธร ๒๒. นางทองสี โสโพธิ์</p> <p>๒๓. นายสมพงษ์ จำปาวงศ์ ๒๔. นายบุญมี วันทา</p> <p>๒๕. น.ส.ศศิธร ทองชุม</p>
๗. กิจกรรมหลัก	บูรณาการบริหารจัดการน้ำด้วยระบบโซลาร์เซลล์ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่สู่ “โคก หนอง นา โมเดล”
๘. หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑,๒๗๐,๑๕๐ บาท / ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	<p>๑. มีแหล่งเรียนรู้การทำโคก หนอง นา โมเดล แปลงต้นแบบจากการสนับสนุนจากจังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้ระบบพลังงานแสงอาทิตย์ในการบริหารจัดการระบบน้ำ จำนวน ๒๕ แห่ง</p> <p>๒. เกษตรกรสามารถนำ น้ำมาใช้ประโยชน์ จากแหล่งกักเก็บน้ำ ทั้งในหนองน้ำ คลองไส้ไก่หรือแม้แต่หน้าใต้ดิน ให้เหมาะสมกับวิถีชีวิตในแต่ละพื้นที่ ซึ่งก่อให้เกิดมีผลผลิต สร้างรายได้ ได้ตลอดปี</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>๑. เกษตรกรเกิดแรงบันดาลใจ และตระหนักรู้ในการแก้ไขปัญหาเรื่องการบริหารจัดการน้ำ โดยนำแนวคิด “โคก หนอง นา โมเดล” ที่ใช้ระบบพลังงานแสงอาทิตย์ในการจัดระบบน้ำ ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งในการแก้ปัญหาเรื่องการบริหารจัดการน้ำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับพื้นที่</p> <p>๒. เกษตรกรมีแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้ตลอดปี</p> <p>๓. เกษตรกรนำศาสตร์พระราชามาเขียนเป็นตำราลงบนแผ่นดินอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๔. ความสมบูรณ์ ที่เกิดจาก ๒๕ แปลง ต้นแบบจังหวัด จะเป็นแรงขับเคลื่อน ส่งเป็นแรงบันดาลใจให้กับ เกษตรกรในพื้นที่ใกล้เคียง ให้เห็นความสำคัญของ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่นายหลวงรัชกาลที่ ๙ ทรงพระราชทานไว้ให้เป็นต้นแบบการดำเนินชีวิต ซึ่งสามารถนำมาใช้ในชีวิตได้จริงตามตัวอย่างของ ๒๕ แปลงต้นแบบจังหวัด</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมเทคโนโลยีพลังงานทดแทนเพื่อการเกษตรที่ยั่งยืน
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมอนุรักษ์พลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>รัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทยเพื่อให้ประเทศไทยได้รับการพัฒนายกระดับไปสู่ประเทศที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ภายใต้วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมียุทธศาสตร์ชาติ ๖ ยุทธศาสตร์เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนประเทศ สำหรับยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ได้กำหนดให้การพัฒนาความมั่นคงของน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป็นหนึ่งในประเด็นการพัฒนา โดยมุ่งเน้นพัฒนาระบบจัดการน้ำทั้งระบบ เพื่อให้เกิดความมั่นคง เพิ่มผลิตผลในเรื่องการจัดการและการใช้น้ำทุกภาคส่วน ดูแลภัยพิบัติจากน้ำทั้งระบบ พัฒนาความมั่นคงทางพลังงานอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เน้นส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก ที่คำนึงถึงการพัฒนาอย่างเหมาะสม ให้มีประสิทธิภาพ เพิ่มศักยภาพและการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกในพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด พัฒนาความมั่นคงการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ให้เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพสูง</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กระทรวงพลังงานได้กำหนดยุทธศาสตร์กระทรวงพลังงาน ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาพลังงานที่ยั่งยืน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้พลังงานทดแทนมากขึ้น และชุมชนมีการพึ่งพาตนเองในการพัฒนาพลังงานเพื่อสนองความต้องการตามศักยภาพของพื้นที่ จังหวัดอุบลราชธานี ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดในด้านเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง โดยในประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมเทคโนโลยีภาคการเกษตร เพื่อมุ่งเน้นการทำเกษตรปลอดภัย เกษตรเพิ่มมูลค่า และอาหารปลอดภัย เพื่อการเสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี กลุ่มเกษตรกร/ กลุ่มOTOP/ วิสาหกิจชุมชน ในจังหวัดอุบลราชธานีส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการขนาดเล็ก ซึ่งมีผู้ประกอบการจำนวนมาก ที่ช่วยในการส่งเสริมเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด แต่การผลิตผลิตภัณฑ์ ของกลุ่มเกษตรกร /กลุ่มOTOP/วิสาหกิจชุมชน ส่วนใหญ่ใช้พลังงานเป็นต้นทุนในการผลิตสูง ส่งผลทำให้ต้นทุนผลิตภัณฑ์มีราคาสูง เป็นเหตุให้บางรายไม่สามารถประกอบกิจการต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งราคาพลังงานที่มีความผันผวน ก็ เป็นปัจจัยที่อยู่นอกเหนือการควบคุม ทำให้การวางแผนการผลิตและการควบคุมต้นทุนการผลิตคาดการณ์ได้ยาก การนำเทคโนโลยีพลังงานทดแทนเข้ามาช่วยในการส่งเสริมการผลิตทางภาคการเกษตร/OTOP/วิสาหกิจชุมชน เช่นระบบสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์, กังหันลมสูบน้ำ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	น้ำเพื่อการเกษตรขนาดเล็ก, การใช้เตาชีวมวล, การผลิตก๊าซชีวภาพจากมูลสัตว์เพื่อใช้ทดแทนก๊าซ LPG และระบบอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ เป็นต้น จะสามารถช่วยลดต้นทุนด้านพลังงานของกลุ่มเกษตรกร/ OTOP/วิสาหกิจชุมชน และยังเป็น การเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ สินค้า และสร้างรายได้เพิ่มมากขึ้น สามารถพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน เกิดการกระจายองค์ความรู้ในระดับชุมชน ตลอดจนสามารถเป็นต้นแบบให้แก่เกษตรกรในพื้นที่อื่นได้อีกทางหนึ่ง
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๓.๑ เพื่อส่งเสริมเทคโนโลยีพลังงานในการผลิตและแปรรูปผลิตภัณฑ์ การเกษตร ๓.๒ เพื่อลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงานให้กับเกษตรกร ๓.๓ เพื่อเพิ่มคุณภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์การเกษตร
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน เป้าหมาย ร้อยละ ๐.๕ ต่อปี
๖. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมเทคโนโลยีพลังงานทดแทนเพื่อเพิ่มผลผลิต และการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ให้กับกลุ่มเกษตรกรที่ยั่งยืน
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	ติดตั้งระบบสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ ขนาด ๒.๕ kW แบบบ่อบาดาล พร้อมเจาะน้ำบาดาล และระบบเก็บน้ำ กระจายน้ำ ให้กับกลุ่มเกษตรกร จำนวน ๓๕ ระบบ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๗ ระบบ - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวน ๗ ระบบ - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวน ๗ ระบบ - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จำนวน ๗ ระบบ - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ จำนวน ๗ ระบบ
งบประมาณ	งบประมาณ : ๒๕,๐๐๐,๐๐๐.-บาท <u>งบพัฒนาจังหวัด : ๒๕,๐๐๐,๐๐๐.-บาท</u> งบประมาณ ปี ๒๕๖๖ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๖๗ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๖๘ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๖๙ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๗๐ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพลังงานจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด, สำนักงานเกษตรจังหวัด, สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	ติดตั้งโรงอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ ขนาด ๓x๔ เมตร เพื่อช่วยในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น จำนวน

หัวข้อ	รายละเอียด
	๑๕ ระบบ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๓ ระบบ - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวน ๓ ระบบ - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวน ๓ ระบบ - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จำนวน ๓ ระบบ - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ จำนวน ๓ ระบบ
งบประมาณ	งบประมาณ : ๒,๕๐๐,๐๐๐.-บาท งบพัฒนาจังหวัด : ๒,๕๐๐,๐๐๐.-บาท งบประมาณ ปี ๒๕๖๖ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๖๗ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๖๘ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๖๙ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๗๐ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๗๐ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพลังงานจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด, สำนักงานเกษตรจังหวัด, สำนักงานประมงจังหวัด, สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	ส่งเสริมตู้อบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ ขนาด ๒x๒ เมตร เพื่อช่วยในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น จำนวน ๕๐ ระบบ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๑๐ ระบบ - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวน ๑๐ ระบบ - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวน ๑๐ ระบบ - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จำนวน ๑๐ ระบบ - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ จำนวน ๑๐ ระบบ
งบประมาณ	งบประมาณ : ๑,๒๕๐,๐๐๐.-บาท งบพัฒนาจังหวัด : ๑,๒๕๐,๐๐๐.-บาท งบประมาณ ปี ๒๕๖๖ จำนวน ๒๕๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๖๗ จำนวน ๒๕๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๖๘ จำนวน ๒๕๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๖๙ จำนวน ๒๕๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๗๐ จำนวน ๒๕๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพลังงานจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด, สำนักงานเกษตรจังหวัด, สำนักงานประมงจังหวัด, สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	ส่งเสริมระบบสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ ขนาด ๓๔๐ W แบบ

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>รถเข็นเคลื่อนที่ ให้กับกลุ่มเกษตรกร จำนวน ๗๕ ระบบ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปังบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๑๕ ระบบ - ปังบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวน ๑๕ ระบบ - ปังบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวน ๑๕ ระบบ - ปังบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จำนวน ๑๕ ระบบ - ปังบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ จำนวน ๑๕ ระบบ
งบประมาณ	<p>งบประมาณ : ๒,๐๐๐,๐๐๐.-บาท งบพัฒนาจังหวัด : ๒,๐๐๐,๐๐๐.-บาท</p> <p>งบประมาณ ปี ๒๕๖๖ จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๖๗ จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๖๘ จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๖๙ จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๗๐ จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท</p>
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพลังงานจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด, สำนักงานเกษตรจังหวัด, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๘. หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานพลังงานจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๓๐,๗๕๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ระบบสูบน้ำพลังงานแสงอาทิตย์ ขนาด ๒.๕ kW จำนวน ๓๕ ระบบ ๒. โรงอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ ขนาด ๓x๔ ม. จำนวน ๑๕ ระบบ ๓. ตู้อบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ ขนาด ๒x๒ ม. จำนวน ๕๐ ระบบ ๔. ระบบสูบน้ำพลังงานแสงอาทิตย์ ขนาด ๓๔๐ W แบบรถเข็นเคลื่อนที่ จำนวน ๗๕ ระบบ
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ลดต้นทุนด้านพลังงานในการผลิตสินค้าการเกษตร ๒. เพิ่มคุณภาพและมูลค่าสินค้าการเกษตร ๓. มีการผลิตและใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้นในจังหวัด

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการ เพิ่มศักยภาพการกระจายน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมอนุรักษ์พลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	รัฐบาลชุดปัจจุบัน มีความมุ่งมั่นอย่างยิ่งในการสร้างความมั่นคงด้านน้ำ ทั้งเพื่อการอุปโภคบริโภคของประชาชน ภาคการเกษตร อุตสาหกรรม รวมทั้งการรักษาระบบนิเวศและคุณภาพป่า เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน อย่างไรก็ตามการสร้างความมั่นคงด้านน้ำ ไม่ได้มีเพียงมิติด้านการจัดหาแหล่งน้ำสำรองให้ภาคส่วนต่างๆ ใช้ได้อย่างพอเพียงเท่านั้น แต่ยังมีสิ่งสำคัญคือการทำให้ทุกภาคส่วนโดยเฉพาะประชาชนในพื้นที่นอกเขตชลประทาน สามารถเข้าถึงแหล่งน้ำได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ร่วมกันหาแนวทางการพัฒนาระบบกระจายน้ำควบคู่ไปกับการพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อให้สามารถส่งน้ำไปถึงประชาชนมากที่สุด เนื่องจากปัจจุบันแหล่งน้ำธรรมชาติต่าง ๆ โดยเฉพาะที่อยู่นอกเขตชลประทาน ไม่ว่าจะเป็นแหล่งน้ำที่มีอยู่เดิม แหล่งน้ำที่พัฒนาขึ้นใหม่หรือแหล่งน้ำใต้ดิน ส่วนใหญ่เมื่อได้รับการพัฒนาขึ้นมาแล้ว แต่ยังมีข้อจำกัด คือ อยู่ห่างไกลจากชุมชนหรือพื้นที่การเกษตรของประชาชน ทำให้ยากต่อการเข้าถึง การจะนำน้ำมาใช้แต่ละครั้งเป็นไปด้วยความยากลำบาก ต้องใช้ปั๊มน้ำหรือเดินไปตักน้ำ หรือต้องลงทุนซื้อเครื่องสูบน้ำมาใช้ ซึ่งถือว่าไม่ตอบโจทย์เรื่องการจัดสรรน้ำให้ประชาชน
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อช่วยส่งน้ำต้นทุนจากแหล่งน้ำในพื้นที่ห่างไกลมายังระบบประปาหมู่บ้านและพื้นที่เกษตรกรรมได้ ๒. เพื่อช่วยเพิ่มผลผลิตพืชเศรษฐกิจใช้น้ำน้อยในช่วงฤดูแล้ง
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ตัวชี้วัดที่ ๑ : เพิ่มจำนวนจุดกระจายน้ำให้กับเกษตรกรในพื้นที่จำนวน ๑๕ จุด พื้นที่ ๓,๐๐๐ ไร่ ตัวชี้วัดที่ ๒ : จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ได้รับประโยชน์จากจุดกระจายน้ำ เป้าหมาย ๓๐๐ ครัวเรือน
๖. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	๑.กิจกรรมการอบรมปรับแนวคิดเกษตรกร ๒.กิจกรรมการศึกษาดูงานการบริหารจัดการระบบกระจายน้ำในพื้นที่เกษตร ๓.กิจกรรมการสนับสนุนระบบกระจายน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ ๔.การบริหารจัดการโครงการ
๘. หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๓๑,๖๐๐,๐๐๐ บาท/ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑) จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับประโยชน์จากจุดกระจายน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ จำนวน ๓,๐๐๐ ไร่ ๒) จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ทำการเกษตรได้รับประโยชน์จากจุดกระจายน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ จำนวน ๓๐๐ ครัวเรือน
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) มีเกษตรกรมีน้ำอุปโภค บริโภคและทำการเกษตรในฤดูแล้ง จำนวน ๓๐๐ ราย ๒) พื้นที่ทำการเกษตรได้รับประโยชน์จากจุดกระจายน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ จำนวน ๓,๐๐๐ ไร่

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชพลังงานทดแทน
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมอนุรักษ์พลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดอุบลราชธานี มีพื้นที่ ๑๐ ล้านไร่ เป็นที่การเกษตร ๕.๘ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๘ พืชเศรษฐกิจสำคัญคือ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพาราและปาล์มน้ำมัน มันสำปะหลังเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สร้างรายได้ให้กับเกษตรกรในจังหวัดโดยมีเกษตรกรปลูกมันสำปะหลัง ๕๔,๐๐๐ ครัวเรือน พื้นที่ปลูก ๕.๗ แสนไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๕๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ ผลผลิตออกสู่ตลาดรวม ๒ ล้านตันต่อปี โดยมีพื้นที่เหมาะสมสำหรับการปลูกมันสำปะหลัง (S๑ , S๒) ๓ ล้านไร่ แต่มีการปลูกมันสำปะหลังในพื้นที่เหมาะสมเพียงแค่ ๔.๕ แสนไร่ ส่วนที่เหลือ ๑.๓ แสนไร่ ปลูกในพื้นที่ไม่เหมาะสมหรือเหมาะสมเล็กน้อย (S๓ , N) จึงเห็นได้ว่ามีศักยภาพที่จะขยายพื้นที่ปลูกในพื้นที่เหมาะสมเพิ่มได้อีก ในด้านการตลาดนั้นมีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปมันสำปะหลังขนาดใหญ่ ๔ แห่ง เป็นโรงงานแป้งมันสำปะหลัง ๒ แห่ง โรงงานมันเส้น ๑ แห่งและโรงงานผลิตเอทานอล ๑ แห่ง มีความต้องการใช้มันสำปะหลัง ๓.๖ ล้านตันต่อปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมการผลิตเอทานอลในพื้นที่จังหวัดมีกำลังการผลิตเอทานอล ๑๔๖ ล้านลิตรต่อปี มีความต้องการวัตถุดิบหัวมันสำปะหลังสด ๘๔๖,๐๐๐ ตันต่อปี (มันสำปะหลัง ๖ กิโลกรัมผลิตเอทานอลได้ ๑ ลิตร)</p> <p>สภาพปัญหา/ความต้องการ จากข้อมูล Demand และ Supply จึงเห็นได้ว่าจังหวัดอุบลราชธานี เกษตรกรผลิตมันสำปะหลัง ไม่เพียงพอต่อความต้องการของอุตสาหกรรมคือปริมาณการผลิตของเกษตรกร ๒ ล้านตันต่อปี แก่อุตสาหกรรมต้องการใช้วัตถุดิบมันสำปะหลัง ๓.๖ ล้านตันต่อปี จึงมีปริมาณการผลิตไม่เพียงพอต่ออุตสาหกรรมประมาณ ๑.๖ ล้านตัน ด้านศักยภาพของพื้นที่พบว่า มีพื้นที่เหมาะสมสำหรับการปลูกมันสำปะหลัง ๓ ล้านไร่ แต่มีการปลูกมันสำปะหลังในพื้นที่เหมาะสมเพียง ๔.๕ แสนไร่ เมื่อพิจารณาปริมาณการผลิตและความต้องการของอุตสาหกรรมแล้วจึงสามารถจะขยายพื้นที่ปลูกในเขตความเหมาะสมสำหรับการปลูกมันสำปะหลังเพื่อให้มีวัตถุดิบเพียงพอต่อความต้องการของอุตสาหกรรมได้อีกประมาณ ๔.๕ แสนไร่ (คำนวณที่ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๕๐๐ กิโลกรัมต่อไร่) ประกอบกับความต้องการใช้พืชพลังงานทดแทนภายในประเทศมีแนวโน้มที่สูงขึ้น รวมทั้งภาคราชการได้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมให้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เป็นแหล่งผลิตเอทานอลที่สำคัญของประเทศ เพื่อพิจารณาในภาพรวมทั้งปัจจัยภายนอก นโยบายและศักยภาพของจังหวัดอุบลราชธานีที่มีพื้นที่เหมาะสมในการปลูกมันสำปะหลังเป็นจำนวนมาก ที่สำคัญมี</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	แหล่งรองรับผลผลิตขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ภายในจังหวัด การส่งเสริมเกษตรกรให้ปลูกมันสำปะหลังจึงเป็นทางเลือกที่ดี เพื่อทดแทนสินค้าเกษตรชนิดอื่นที่มีราคาต่ำกว่าและมีตลาดรองรับไม่แน่นอน ซึ่งจะสร้างรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีให้เกษตรกรในพื้นที่อย่างมั่นคงและยั่งยืนต่อไป
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อยกระดับความรู้และนวัตกรรมในการเพิ่มผลผลิตพืชพลังงานทดแทนให้เกษตรกร ๒. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตพืชพลังงานทดแทนในพื้นที่เหมาะสมในการผลิตวัตถุดิบให้เพียงพอต่อ Demand ๓. เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้มีความมั่นคงและยั่งยืน
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ผลผลิตเฉลี่ยมันสำปะหลังของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มขึ้นจาก ๓,๗๐๐ กก./ไร่ เป็น ๔,๐๐๐ กก./ไร่
๖. พื้นที่เป้าหมาย	เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ถ่ายทอดความรู้แบบสถานีเรียนรู้การผลิตมันสำปะหลัง ๒. การสนับสนุนปัจจัยการผลิต (๓ ไร่/ราย) <ol style="list-style-type: none"> ๒.๑ ปัจจัยการผลิตต้นแบบ ๒.๒ ปัจจัยการผลิตนวัตกรรมการเพิ่มผลผลิตโดยระบบน้ำหยด ๓. การจัดงานวันรณรงค์การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชพลังงานทดแทนด้วยนวัตกรรม ๔. การบริหารจัดการโครงการ
๘. หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑๙,๕๖๖,๐๐๐ บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	เกษตรกร ๓,๐๐๐ ราย ผลิตมันสำปะหลัง ๙,๐๐๐ ไร่ ผลผลิตรวม ๓๖,๐๐๐ ตัน
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เกษตรกรมีความรู้ ทักษะในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมันสำปะหลัง และยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้ดีขึ้น เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและชุมชน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการก่อสร้างบ่อบาดาลและระบบสูบน้ำโซลาร์เซลล์ และห้องสูงทรงกลมแป้น ความจุ ๑๕ ลูกบาศก์เมตร สูง ๑๕ เมตร เพื่อการเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมอนุรักษ์พลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) มีภารกิจในการจัดที่ดินให้แก่เกษตรกร พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือพัฒนาอาชีพเกษตรกร และการปรับปรุงทรัพยากรและปัจจัยพื้นฐานทางการผลิต เช่น แหล่งน้ำ คลองส่งน้ำ ถนน ให้กับเกษตรกรที่ได้รับการจัดที่ดิน เพื่อช่วยเหลือให้เกษตรกรสามารถประกอบเกษตรกรรมในที่ดินได้อย่างยั่งยืน มั่นคง โดยที่ดินที่จัดให้กับเกษตรกรดังกล่าว ส.ป.ก. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ ซึ่งที่ผ่านมา ให้ความช่วยเหลือด้านการพัฒนาอาชีพและการปรับปรุงทรัพยากร มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานที่สำคัญ คือเรื่องแหล่งน้ำ เนื่องจากที่ดินที่ ส.ป.ก. จัดให้เกษตรกรเป็นที่ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ไม่มีแหล่งน้ำและระบบกระจายน้ำที่เพียงพอ เพราะอยู่นอกเขตชลประทาน การทำการเกษตรกรรมส่วนใหญ่อาศัยน้ำฝนเป็นหลัก โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝนปีที่ผ่านมา มีปริมาณฝนตกน้อยกว่าปกติ เกษตรกรจึงประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคและการเกษตรในหลายพื้นที่ ทำให้ศักยภาพในการผลิตสินค้าเกษตรอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ต้นทุนการผลิตสูง ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย เกิดภาวะหนี้สิน ประกอบกับจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือ COVID-๑๙ ที่ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตที่สำคัญของประเทศหลายสาขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอุตสาหกรรม ทำให้ผู้ประกอบการหลายแห่งเลิกประกอบกิจการเลิกจ้างแรงงาน หรือลดจำนวนแรงงานลง ส่งผลให้แรงงานดังกล่าวเคลื่อนย้ายคืนถิ่นกลับบ้านเกิดมาทำการเกษตร เพื่อให้เกษตรกรมีอยู่มีกินลดรายจ่ายในครอบครัว ซึ่งเป็นการช่วยเหลือและบรรเทาปัญหาจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือ COVID-๑๙ ได้ในระดับหนึ่ง จากสถานการณ์และเหตุผลข้างต้น สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี (ส.ป.ก.อุบลราชธานี) จึงได้ตรวจสอบพื้นที่ในเขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี ที่ประสบปัญหาภัยแล้งขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร ตามที่เกษตรกรยื่นคำร้องขอความช่วยเหลือ มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรด้วยการขุดเจาะบ่อบาดาลและระบบสูบน้ำโซลาร์เซลล์และห้องสูงแป้น เนื่องจากเห็นว่าการขุดเจาะน้ำบาดาล เป็นการแก้ไขปัญหาเรื่องแหล่งน้ำได้ตรงจุดมากกว่าวิธีอื่น และทำให้เกิดการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการบริหารจัดการระบบน้ำ อีกทั้งมีค่าใช้จ่ายที่น้อยกว่าในการจัดทำแหล่งน้ำประเภทอื่น ไม่ว่าจะเป็นระบบชลประทาน หรืออ่างเก็บน้ำ ประกอบกับหากหน่วยงานอื่นเข้ามาดำเนินการพัฒนาแหล่งน้ำในเขตปฏิรูปที่ดิน จะต้องมีการขออนุญาตใช้</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	พื้นที่จาก ส.ป.ก. ตามกฎหมายที่กำหนดก่อนซึ่งจะมีกระบวนการหลายขั้นตอนทำให้เกิดความล่าช้าในการช่วยเหลือเกษตรกร ส.ป.ก.อุบลราชธานี จึงได้จัดทำโครงการก่อสร้างบ่อบาดาลและระบบสูบน้ำโซลาร์เซลล์ และหอดึงสูงทรงแชมเปญ เพื่อการเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี เป้าหมาย จำนวน ๑๐ แห่ง ขึ้น
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑ เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำให้เกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดินมีน้ำใช้ด้านการเกษตร และอุปโภคบริโภค และสามารถทำให้ผลผลิตด้านการเกษตรเพิ่มขึ้น และลดต้นทุนการผลิต ๒ เพื่อให้เกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดินได้มีน้ำใช้ในภาวะเกิดภัยแล้งและมีน้ำใช้ตลอดช่วงฤดูแล้ง ๓ เพื่อให้เกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดินสามารถบริหารจัดการน้ำโดยการรวมกลุ่มกันให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดอย่างยั่งยืน
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. มีการพัฒนาแหล่งน้ำในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน จำนวน ๑๐ แห่ง ๒. มีบ่อบาดาลและระบบสูบน้ำโซลาร์เซลล์และหอดึงสูงทรงแชมเปญ จำนวน ๑๐ แห่ง ๓. จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ได้ใช้ประโยชน์จากบ่อบาดาลฯ จำนวน ๑๐๐ ครัวเรือน เนื้อที่ประมาณ ๑,๐๐๐ ไร่ ๔. เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิตด้านการเกษตร จำนวน ๑๐๐ ครัวเรือน ๕. เกษตรกรสามารถมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเกษตร จำนวน ๑๐๐ ครัวเรือน
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ดำเนินการในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	ก่อสร้างบ่อบาดาลและระบบสูบน้ำโซลาร์เซลล์ และหอดึงสูงทรงแชมเปญ เพื่อการเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดิน จังหวัดอุบลราชธานี
๘. หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๒,๙๖๐,๐๐๐ บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. จำนวนบ่อบาดาลและระบบสูบน้ำโซลาร์เซลล์ฯ ในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน จำนวน ๑๐ แห่ง ๒. จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ได้ใช้ประโยชน์จากบ่อบาดาลฯ จำนวน ๑๐๐ ครัวเรือน เนื้อที่ประมาณ ๑,๐๐๐ ไร่ ๔. เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิตด้านการเกษตร จำนวน ๑๐๐ ครัวเรือน ๕. เกษตรกรสามารถมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเกษตร จำนวน ๑๐๐ ครัวเรือน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. ร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกรที่ได้รับประโยชน์จากการใช้น้ำในโครงการฯ สามารถลดต้นทุนการผลิตในการทำการเกษตร</p> <p>๒. เกษตรกรที่ได้รับประโยชน์จากการใช้น้ำในโครงการฯ มีผลผลิตและมีรายได้จากการเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงสัตว์โดยใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในฟาร์มปศุสัตว์
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมอนุรักษ์พลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ของโครงการภายใต้แผนพัฒนาจังหวัด ประเด็นที่ ๑ การส่งเสริมการเกษตรสร้างมูลค่า การเลี้ยงสัตว์และการผลิตปศุสัตว์ มีความสำคัญในด้านเศรษฐกิจของจังหวัดอุบลราชธานี มีความต้องการของตลาดเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามในสภาพปัจจุบันต้นทุนในการเลี้ยงสัตว์สูงขึ้น เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นทุกปี ซึ่งส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่การผลิตสัตว์ และเสียโอกาสในเชิงธุรกิจ ที่สร้างรายได้ให้เกษตรกร อีกทั้งหากผลิตภัณฑ์จากสัตว์ขาดแคลน การผลิตไม่เพียงพอ จะส่งผลทำให้ราคาผลิตภัณฑ์สูงขึ้น มีผลทำให้เกิดการลักลอบนำเข้าสัตว์มีชีวิตและผลิตภัณฑ์จากสัตว์ตามแนวชายแดนจากประเทศเพื่อนบ้าน เสี่ยงต่อการนำโรคระบาดสัตว์เข้ามาในประเทศ ทำให้เสียงบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ กำจัดโรค สร้างความสูญเสียทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะเมื่อการแข่งขันตามข้อตกลง FTA กับประเทศคู่ค้า เพื่อเป็นการลดต้นทุนในการเลี้ยงสัตว์ การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ ในฟาร์มปศุสัตว์ทดแทนการใช้พลังงานไฟฟ้า เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ช่วยลดต้นทุนของการเลี้ยงสัตว์ เกษตรกรสามารถใช้ประโยชน์ โดยผลิตกระแสไฟฟ้าในการสูบน้ำ รดแปลงหญ้า ให้แสงสว่างภายในฟาร์มปศุสัตว์หรือใช้ประโยชน์อื่นๆ ได้ ทำให้เกษตรกรลดรายจ่าย เพิ่มรายได้การผลิตสัตว์ และช่วยเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารในประเทศต่อไป
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงสัตว์และลดต้นทุนการผลิตของกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ ๒. เพื่อเพิ่มผลผลิตการเลี้ยงสัตว์ที่มีคุณภาพ ๓. เพื่อเพิ่มรายได้และพัฒนาอาชีพให้เกษตรกรอย่างยั่งยืน
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ อำเภอละ ๑ กลุ่ม/ราย จำนวน ๒๕ กลุ่ม (อำเภอละ ๑ กลุ่ม) ๒. ลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงาน กลุ่มละ ๓,๐๐๐ บาท/เดือน
๖. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี อำเภอละ ๑ กลุ่ม
๗. กิจกรรมหลัก	<ol style="list-style-type: none"> ๑. คัดเลือกกลุ่มเกษตรกรที่มีศักยภาพในการเลี้ยงปศุสัตว์ จำนวน ๒๕ กลุ่ม (อำเภอละ ๑ กลุ่ม) ๒. ฝึกอบรมเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการ ๓. สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์การผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ จำนวน ๒๕ ชุด ชุดละ ๔๐,๐๐๐ บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
	๔. รายงานผลการปฏิบัติงาน/ประเมินผล
๘. หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	๒,๑๒๑,๖๐๐ บาท /ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ จำนวน ๒๕ กลุ่ม/ราย มีการใช้พลังงานจากแสงอาทิตย์ภายในฟาร์มปศุสัตว์ ๒. ลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงาน กลุ่มละ ๓,๐๐๐ บาท/เดือน
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรสามารถลดต้นทุนในการผลิตสัตว์ ๒. สามารถเพิ่มผลผลิตในฟาร์มปศุสัตว์ ๓. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพสร้างสมดุลระหว่างการใช้ประโยชน์กับการอนุรักษ์พื้นที่พุทธรักษาธรรมชาติ ในอ่างเก็บน้ำเขื่อนสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี
๒. ชื่อแนวทางการพัฒนา	อนุรักษ์พื้นที่พุทธรักษาธรรมชาติทางการเกษตร ปรับเปลี่ยนพื้นที่จากการทำเกษตรมูลค่าต่ำและไม่เหมาะสมกับพื้นที่ไปสู่การปลูกพืชเลี้ยงปศุสัตว์และประมงที่มีมูลค่าสูง
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ ๒ การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูงโดยส่งเสริมพลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก และอนุรักษ์พื้นที่พุทธรักษาธรรมชาติเพื่อส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง โดยการส่งเสริมและพัฒนาด้านการประมง ประกอบกับการส่งเสริมชุมชนจัดทำเขตอนุรักษ์สัตว์น้ำในลำน้ำสายหลักและลำน้ำสาขาและอ่างเก็บน้ำเขื่อนสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>สัตว์น้ำเป็นอาหารโปรตีนที่มีคุณภาพสูงประชาชนในพื้นที่ชนบทใช้บริโภคมาช้านาน โดยการอาศัยการจัดการแหล่งน้ำธรรมชาติ แต่ในปัจจุบันปริมาณของสัตว์น้ำได้ลดจำนวนลงอย่างมาก จากหลายสาเหตุ เช่น แหล่งวางไข่ และที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำถูกบุกรุกและทำลาย ทำให้วงจรชีวิตของสัตว์น้ำถูกตัดขาด การจับสัตว์น้ำมาใช้ประโยชน์มากเกินไปเกินอัตราความสามารถในการฟื้นฟูทดแทนปริมาณพันธุ์สัตว์น้ำโดยธรรมชาติ ประกอบด้วยความเสื่อมโทรมและเสียสมดุลของระบบนิเวศการใช้สารเคมีในภาคเกษตรเกิดการสะสมในแหล่งน้ำ เป็นต้น และเพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรสัตว์น้ำได้อย่างยั่งยืน การมีส่วนร่วมของประชาชนที่เป็นเจ้าของทรัพยากรสัตว์น้ำและมีส่วนได้ส่วนเสียจากการใช้ทรัพยากรสัตว์น้ำโดยตรง ซึ่งต้องส่งเสริมให้จัดทำเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำควบคู่ไปกับการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำด้วย</p> <p>หากไม่ดำเนินการหรือมีความล่าช้าในการดำเนินการจะมีผลต่อการลดลงอย่างมากของทรัพยากรสัตว์น้ำจนยากต่อการที่จะฟื้นฟูให้กลับคืนมาได้ทำให้ประชาชนในชนบทขาดแคลนอาหารโปรตีนคุณภาพสูงที่สามารถหาจากแหล่งธรรมชาติได้สูญเสียความมั่นคงด้านอาหารมีผลถึงสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้ายที่สุดประชาชนต้องแบกรับค่าครองชีพที่สูงขึ้น และขาดอาหารที่มีโปรตีนสูง ราคาถูก ไร้บริโภคในครัวเรือน</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑) เพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้กับแหล่งน้ำเสริมสร้างให้เกิดความสมดุลระหว่างการใช้ประโยชน์กับการอนุรักษ์</p> <p>๒) สร้างการมีส่วนร่วมของเอกชน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการบริหารจัดการทรัพยากรในแหล่งน้ำสู่ความยั่งยืน</p> <p>๓) เพื่อการผลิตและการสร้างรายได้ให้กับประชาชนควบคู่ไปกับการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	คุ้มครองและการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. จำนวนแห่งที่สร้างเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำที่ได้รับการเพิ่มผลผลิตด้านการประมง จำนวน ๒๐ แห่ง ๒. ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำในแหล่งน้ำ จำนวน ๑,๐๐๐ คน ๓. ทำให้เกิดผลผลิตสัตว์น้ำในแหล่งน้ำชุมชน ๑๕๐ กิโลกรัม/ไร่ หรือประมาณ ๔,๐๐๐ กิโลกรัม/แห่ง คิดเป็นผลผลิตสัตว์น้ำทั้งโครงการฯ รวม ๑,๒๐๐ ตัน มูลค่า ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๖. พื้นที่ดำเนินการ	อ่างเก็บน้ำเขื่อนสิรินธร ในเขตพื้นที่อำเภอสิรินธร อำเภอบุญศรี และอำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพสร้างสมดุลระหว่างการใช้น้ำใช้ประโยชน์กับการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำทรัพยากรสัตว์น้ำ ในอ่างเก็บน้ำเขื่อนสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี ๑) คัดเลือกแหล่งน้ำ/พื้นที่เป้าหมาย จำนวน ๒๐ แห่ง ๒) จัดประชุมคณะกรรมการแหล่งน้ำ และชาวบ้าน เพื่อชี้แจงและสร้างความเข้าใจในการจัดทำแหล่งอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ ๓) จัดทำเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ และสร้างแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ ๔) จัดอบรมเด็กนักเรียนในพื้นที่ เพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์สัตว์น้ำ และช่วยกันดูแลเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ ๕) ปลอ่ยพันธุ์สัตว์น้ำในเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์โครงการฯ ๖) ติดตามประเมินผลผลิตสัตว์น้ำหลังดำเนินโครงการ/จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงาน
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๑๐. งบประมาณ	๕,๔๗๘,๗๗๕ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑) ประชาชนได้รับความรู้ความเข้าใจในการจัดทำ การบริหารจัดการ สัตว์น้ำ ในพื้นที่แหล่งอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ ๒) ประชาชนในพื้นที่สร้างการมีส่วนร่วม เกิดความสามัคคีในชุมชน มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สัตว์น้ำ
๑๒. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	๑) แหล่งน้ำมีการฟื้นฟูเกิดความอุดมสมบูรณ์ของสัตว์น้ำมากขึ้นเกิดความสมดุลระหว่างการใช้น้ำใช้ประโยชน์กับการอนุรักษ์ ๒) เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นการร่วมมือในการบริหารจัดการทรัพยากรในแหล่งน้ำสู่ความยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๓) ประชาชนในพื้นที่มีแหล่งโปรตีนจากสัตว์น้ำ สามารถลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือนได้</p> <p>๔) ประชาชน และเด็กนักเรียน มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำให้เกิดความยั่งยืนและเกิดความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งน้ำและทรัพยากรสัตว์น้ำ</p> <p>๕) ประชาชนในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียงมีรายได้จากการจับสัตว์น้ำมากขึ้น</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการแหล่งน้ำโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
๒. ชื่อแนวทางการพัฒนา	อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรดินทางการเกษตร ปรับเปลี่ยนพื้นที่จากการทำเกษตรมูลค่าต่ำและไม่เหมาะสมกับพื้นที่ไปสู่การปลูกพืชเลี้ยงปศุสัตว์และประมงที่มูลค่าสูง
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยการดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีต่างๆ ตลอดจนการพัฒนากระบวนการผลิตให้มีคุณภาพ ภูมิปัญญาและการรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนโดยการส่งเสริมอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน เพื่อสร้างความอยู่ดีกินดีของประชาชน ความมั่นคงทางด้านอาหาร สุขอนามัย สนับสนุนวิธีชุมชน และการพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจตามแผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) กำหนดกลยุทธ์ให้เกิดความสมดุลความหลากหลายทางชีวภาพ เกิดการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรที่ยั่งยืน ประกอบกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต โดยมีเป้าประสงค์ให้ประชาชนมีองค์ความรู้ในการประกอบอาชีพและทรัพยากรและทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และบำรุงรักษา ซึ่งโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการแหล่งน้ำโดยชุมชนมีส่วนร่วม จะส่งผลให้ทรัพยากรสัตว์น้ำในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีมีความอุดมสมบูรณ์ และหลากหลาย ประชาชนสามารถสามารถนำไปบริโภคหรือจำหน่ายสร้างรายได้ให้เกิดความมั่นคงในอาชีพได้ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายใต้มาตรการมีส่วนร่วมในการกำกับดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน</p> <p>จากสภาวะเศรษฐกิจและสังคมภายในจังหวัดอุบลราชธานี ตั้งอยู่บนพื้นฐานของอาชีพภาคการเกษตร ในส่วนของภาคประมงมีทรัพยากรสัตว์น้ำเป็นส่วนเสริมสำคัญในการดำรงชีวิตและสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร ประชาชนได้ใช้ประโยชน์สัตว์น้ำจากแหล่งน้ำในการดำรงชีวิตและสร้างรายได้ของครอบครัว แต่เนื่องจากชุมชนยังขาดการบริหารจัดการที่ถูกต้อง จึงมีความจำเป็นในการสร้างแนวทางการบริหารจัดการโดยใช้แหล่งน้ำชุมชนเป็นศูนย์กลางในการบริหารจัดการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการแหล่งน้ำโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน และเป็นการการสร้างความสำคัญด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำเพื่อเพิ่มผลผลิตในแหล่งน้ำเป้าหมาย รวมถึงการบริหารจัดการการทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างยั่งยืนต่อไป</p>

หัวข้อ	รายละเอียด								
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑) เพื่อเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการแหล่งน้ำสาธารณะประโยชน์ โดยชุมชนมีส่วนร่วม ๒) เพื่อเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติและคงความหลากหลายของทรัพยากร ๓) เพื่อส่งเสริมให้เกิดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน								
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑) ประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้แหล่งน้ำ ได้รับการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรประมง จำนวน ๔๕๐ คน ๒) แหล่งน้ำสาธารณะประโยชน์ได้รับการบริหารจัดการอย่างเหมาะสม จำนวน ๑๕ แห่ง								
๖. พื้นที่ดำเนินการ	แหล่งน้ำในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๑๕ แห่ง								
๗. กิจกรรมหลัก	๑) สำรวจและจัดเก็บข้อมูลพื้นที่ที่เหมาะสม พร้อมประเมินปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำ ในแหล่งน้ำป่าบุงป่าทามในจังหวัดอุบลราชธานี ๒) คัดเลือก/แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการทรัพยากรประมงในแต่ละพื้นที่เป้าหมาย พร้อมทั้งจัดทำแผนชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรประมง ๓) อบรมให้ความรู้และความเข้าใจเรื่อง “การสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ/การบริหารจัดการการทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน” ๔) ปลอ่ยพันธุ์สัตว์น้ำเพิ่มเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำในแหล่งน้ำ <table data-bbox="694 1153 1189 1332" style="margin-left: 20px;"> <tr> <td>- พันธุ์ปลานิล</td> <td>จำนวน ๔๕๐,๐๐๐ ตัว</td> </tr> <tr> <td>- ปลาตะเพียน</td> <td>จำนวน ๔๕๐,๐๐๐ ตัว</td> </tr> <tr> <td>- ปลากะโห้</td> <td>จำนวน ๗๕,๐๐๐ ตัว</td> </tr> <tr> <td>รวม</td> <td>จำนวน ๙๗๕,๐๐๐ ตัว</td> </tr> </table> ๕) ติดตามผลการดำเนินโครงการและประเมินผลผลิตสัตว์น้ำพร้อมทั้งจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงาน	- พันธุ์ปลานิล	จำนวน ๔๕๐,๐๐๐ ตัว	- ปลาตะเพียน	จำนวน ๔๕๐,๐๐๐ ตัว	- ปลากะโห้	จำนวน ๗๕,๐๐๐ ตัว	รวม	จำนวน ๙๗๕,๐๐๐ ตัว
- พันธุ์ปลานิล	จำนวน ๔๕๐,๐๐๐ ตัว								
- ปลาตะเพียน	จำนวน ๔๕๐,๐๐๐ ตัว								
- ปลากะโห้	จำนวน ๗๕,๐๐๐ ตัว								
รวม	จำนวน ๙๗๕,๐๐๐ ตัว								
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี								
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๖๗								
๑๐. งบประมาณ	๑,๙๓๗,๐๔๐ บาท								
๑๑. ผลผลิต (Output)	แหล่งน้ำโครงการฯ ได้รับการบริหารจัดการอย่างเหมาะสมภายใต้หลักการมีส่วนร่วมและหลักวิชาการที่เหมาะสม จำนวน ๑๕ แห่ง								
๑๒. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	แหล่งน้ำโครงการมีผลผลิตสัตว์น้ำสมบูรณ์ คงความหลากหลายและมีการใช้ประโยชน์สูงสุดอย่างยั่งยืน								

ภาคผนวก ก

OR Code เอกสารประกอบการจัดทำ
แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์
ของจังหวัด

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ
(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความ
มั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนา
ประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG
พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐

เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค
พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี
(พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์
พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

แผนปฏิบัติราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ภาคผนวก ข

คำอธิบายอักษรย่อของหน่วยงานในสังกัด
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

คำอธิบายอักษรย่อของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สป.กษ.	=	สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ชป.	=	กรมชลประทาน
ตส.	=	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์
กป.	=	กรมประมง
ปศ.	=	กรมปศุสัตว์
พด.	=	กรมพัฒนาที่ดิน
วก.	=	กรมวิชาการเกษตร
กสก.	=	กรมส่งเสริมการเกษตร
กสส.	=	กรมส่งเสริมสหกรณ์
ส.ป.ก.	=	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
สศก.	=	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
มกอช.	=	สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
กข.	=	กรมการข้าว
म्म.	=	กรมหม่อนไหม
ผล.	=	กรมฝนหลวงและการบินเกษตร
อสป.	=	องค์การสะพานปลา
อสค.	=	องค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย
อ.ต.ก.	=	องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร
กยท.	=	การยางแห่งประเทศไทย
สวก.	=	สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน)
สวพส.	=	สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน)
พฉก.	=	สำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)

ภาคผนวก ค

กฎกระทรวงการแบ่งส่วนราชการ
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

พ.ศ. ๒๕๕๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ จ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๕

(๒) กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

(๓) กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๙

ข้อ ๒ ให้สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนายุทธศาสตร์ แปลงนโยบายของกระทรวงเป็นแผนการปฏิบัติงาน จัดสรรทรัพยากรและบริหารราชการทั่วไปของกระทรวงที่มีได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการใดในสังกัดกระทรวง โดยเฉพาะ รวมทั้งกำกับและเร่งรัดตรวจสอบ และติดตามการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในสังกัดกระทรวงให้บรรลุเป้าหมาย และเกิดผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจของกระทรวง โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำข้อมูลเพื่อเสนอแนะรัฐมนตรีสำหรับใช้ในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของกระทรวง

(๒) พัฒนาศาสตร์การปกครองของกระทรวง

(๓) แปลงนโยบายเป็นแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการ โครงการ และโครงการพิเศษ

(๔) ดำเนินการและประสานงานกับองค์การหรือหน่วยงานเกี่ยวกับกิจการด้านการเกษตรต่างประเทศ

(๕) ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในสังกัดกระทรวง

(๖) กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและพัฒนาบุคลากรของกระทรวง

(๗) ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๘) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารงานและการบริการ รวมทั้งประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศด้านการเกษตร

(๙) ปฏิบัติการทำฝนและพัฒนาเทคโนโลยีการทำฝนเพื่อการเกษตร การอุปโภค การบริโภค และการเก็บกักน้ำ และปฏิบัติงานด้านการบินและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการเกษตร

(๑๐) ปฏิบัติงานเกี่ยวกับหม่อนและไหม

(๑๑) ดำเนินการบริหารกองทุนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและรับเรื่องร้องเรียน

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๓ ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังต่อไปนี้

ก. ราชการบริหารส่วนกลาง

(๑) กองกลาง

(๒) กองการเจ้าหน้าที่

(๓) กองเกษตรสารสนเทศ

(๔) กองคลัง

- (๕) กองนโยบายเทคโนโลยีเพื่อการเกษตรและเกษตรกรรมยั่งยืน
- (๖) ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- (๗) สถาบันเกษตรราชการ
- (๘) สถาบันหม่อนไหมแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
- (๙) สำนักกฎหมาย
- (๑๐) สำนักการเกษตรต่างประเทศ
- (๑๑) สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ
- (๑๒) สำนักตรวจราชการ
- (๑๓) สำนักตรวจสอบภายใน
- (๑๔) สำนักบริหารกองทุนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและรับเรื่องร้องเรียน
- (๑๕) สำนักแผนงานและโครงการพิเศษ
- (๑๖) สำนักฝนหลวงและการบินเกษตร
- (๑๗) สำนักพัฒนาระบบบริหาร

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด

ข้อ ๔ กองกลาง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติงานสารบรรณของสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง
- (๒) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยความสะดวกและงานเลขานุการของสำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) ดำเนินการอื่นใดที่มีได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการใดของสำนักงาน

ปลัดกระทรวง

(๔) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ

มอบหมาย

ข้อ ๕ กองการเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำแผนงานและการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักงาน

ปลัดกระทรวงและกระทรวง เว้นแต่การฝึกอบรม

(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยและพัฒนาระบบคุณธรรมของสำนักงาน ปลัดกระทรวงและกระทรวง

(๓) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ มอบหมาย

ข้อ ๖ กองเกษตรสารสนเทศ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษาและวิเคราะห์สถานการณ์ข่าวสารเพื่อประชาสัมพันธ์การปฏิบัติราชการ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง

(๒) เผยแพร่กิจกรรม ความรู้ และความก้าวหน้าทางการเกษตร รวมทั้งจัดระบบข้อมูล ข่าวสารของราชการเพื่อประชาชน

(๓) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ มอบหมาย

ข้อ ๗ กองคลัง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การบริหารงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่ และยานพาหนะของสำนักงานปลัดกระทรวง และที่ราชพัสดุที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวง

(๒) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ มอบหมาย

ข้อ ๘ กองนโยบายเทคโนโลยีเพื่อการเกษตรและเกษตรกรรมยั่งยืน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำแนวนโยบาย มาตรการ และแผนงานเพื่อการพัฒนาการเกษตร อย่างยั่งยืนและสอดคล้องกับระดับการพัฒนาในแนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๒) ประสานงานและเชื่อมโยงเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา องค์กรพัฒนา เอกชน องค์กรเกษตรกร และเกษตรกร ในการดำเนินงานด้านนวัตกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีชีวภาพทางการเกษตร และความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อให้เกิดระบบการพัฒนา เกษตรกรรมยั่งยืน

(๓) สนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือให้เกิดผลงานด้านเทคโนโลยีชีวภาพทางการเกษตร ด้านนวัตกรรมทางการเกษตร องค์กรความรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กร พัฒนาเอกชน องค์กรเกษตรกร และเกษตรกร เพื่อการประยุกต์ใช้ประโยชน์ในแนวทางพัฒนาการเกษตร อย่างยั่งยืน

(๔) เป็นผู้แทนกระทรวงในการประชุมและการนำเสนอแนวทางการเกษตรอย่างยั่งยืนตามแนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๕) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๕ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของกระทรวง

(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง

(๓) พัฒนาระบบงานคอมพิวเตอร์และเครือข่าย รวมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำและฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์

(๔) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๐ สถาบันเกษตรราชการ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษาและวิจัยเพื่อพัฒนาระบบ รูปแบบ และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาข้าราชการของกระทรวง

(๒) เป็นองค์กรในการบริการทางด้านวิชาการและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาข้าราชการระดับสูงและทรัพยากรบุคคลของกระทรวง

(๓) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๑ สถาบันหม่อนไหมแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) วางแผนงานและโครงการพัฒนาหม่อนและไหม ให้เป็นไปตามนโยบาย

(๒) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาการผลิตเกี่ยวกับหม่อนและไหมให้ได้มาตรฐานและส่งเสริมอาชีพการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม

(๓) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาการตลาดและเศรษฐกิจของหม่อนและไหม

(๔) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาผลิตภัณฑ์และการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากหม่อนและไหม

(๕) ให้คำปรึกษาแนะนำและถ่ายทอดเทคโนโลยีและวิทยาการด้านหม่อนและไหม แก่เกษตรกร ภาคเอกชน และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๖) ดำเนินการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการคุ้มครองไหมไทย

(๗) เป็นศูนย์กลางเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศด้านหม่อนและไหม

(๘) กำกับ ดูแล ตรวจสอบ และออกใบรับรองมาตรฐานผ้าไหมไทยและผลิตภัณฑ์จากหม่อนและไหม

(๙) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๒ สำนักกฎหมาย มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับงานกฎหมายและระเบียบ ศึกษา วิเคราะห์ ปรับปรุง และแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการให้คำปรึกษาแนะนำเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง หน่วยงานในสังกัดกระทรวง และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนากฎหมายของสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง

(๓) เป็นศูนย์กลางข้อมูลกลางด้านกฎหมายของสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง

(๔) ดำเนินการด้านนิติกรรมและสัญญา งานเกี่ยวกับความรับผิดชอบแพ่งและอาญา งานคดีปกครอง และงานคดีอื่นที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง

(๕) ดำเนินการและเป็นหน่วยงานกลางในการปฏิบัติงาน ตรวจสอบ ติดตาม และให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทางปกครองและความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง

(๖) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๓ สำนักการเกษตรต่างประเทศ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำแผนงานและแผนงบประมาณ รวมทั้งติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเกี่ยวกับความร่วมมือด้านการเกษตรต่างประเทศ

(๒) ทำหน้าที่สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการประสานงานกับองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ

(๓) เป็นหน่วยงานหลักในการติดต่อประสานงานกับองค์การระหว่างประเทศด้านการเกษตร ตามที่ได้รับมอบหมาย

(๔) เป็นศูนย์ข้อมูลความร่วมมือด้านการเกษตรต่างประเทศและประชาสัมพันธ์ผลงานด้านการเกษตรต่างประเทศ

(๕) เป็นหน่วยอำนวยความสะดวกในการบริหารงานของสำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวง

(๖) อำนาจการและบริหารงานพิธีการทางการทูตของกระทรวง

(๗) เข้าร่วมประชุมในฐานะผู้แทนกระทรวงในเวทีนานาชาติ

(๘) เป็นหน่วยงานหลักในการศึกษา วิเคราะห์ จัดทำร่าง และเจรจาเพื่อจัดทำความตกลงความร่วมมือด้านการเกษตรกับประเทศต่าง ๆ และประสานการดำเนินการตามความตกลง รวมทั้งให้คำปรึกษาในการพิจารณาจัดทำความตกลงกับต่างประเทศ

(๙) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๔ สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำแผนงานตามนโยบายด้านการเกษตรต่างประเทศของกระทรวง

(๒) ศึกษา วิเคราะห์ และติดตามนโยบาย มาตรการ และภาวะความเคลื่อนไหวทางการเกษตรในต่างประเทศ

(๓) เป็นผู้แทนกระทรวงในการเจรจาเพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคทางด้านมาตรการที่มีใช้ภายในของสินค้าเกษตร และร่วมมือและให้ความช่วยเหลือด้านการเกษตรระหว่างประเทศ

(๔) เป็นผู้แทนประเทศไทยเพื่อเข้าร่วมประชุมเจรจาในองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศ และระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเกษตรตามที่ได้รับมอบหมายจากกระทรวง

(๕) เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกับองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศและระหว่างประเทศ และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรของไทย

(๖) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๕ สำนักตรวจราชการ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำแผนการตรวจราชการประจำปีของกระทรวง
- (๒) สนับสนุนการปฏิบัติงานของผู้ตรวจราชการกระทรวงในการตรวจสอบและติดตามการปฏิบัติราชการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง เพื่อให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการ และให้สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ และขั้นตอนที่กำหนด
- (๓) ประสานงานและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการกระทรวง
- (๔) ติดตาม ประเมินผล และรายงานความก้าวหน้าผลการดำเนินงานของส่วนราชการตามแผนการตรวจราชการ
- (๕) ประสานงานการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงจากการตรวจราชการ
- (๖) เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจราชการ
- (๗) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๖ สำนักตรวจสอบภายใน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) สอบทานและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการที่มีความสำคัญต่อผลสำเร็จของนโยบาย ยุทธศาสตร์ ระบบการควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง และการดำเนินงานในหน้าที่ของหน่วยรับตรวจ และเสนอแนะการปรับปรุงการบริหารความเสี่ยง การควบคุม และการกำกับดูแล
- (๒) สอบทานความถูกต้องและเชื่อถือได้ของข้อมูลการเงินและการบัญชี ผลการดำเนินงาน กระบวนการทำงาน ระบบการดูแลรักษาและความปลอดภัยของทรัพย์สิน และการปฏิบัติตามมาตรฐาน กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของทางราชการ
- (๓) ติดตามผลการตรวจสอบ เสนอแนะ และให้คำปรึกษาแก่หน่วยรับตรวจ เพื่อให้การปรับปรุงแก้ไขของหน่วยรับตรวจเป็นไปตามข้อเสนอแนะ
- (๔) ให้คำปรึกษาแนะนำและให้ความเห็นเกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับระบบควบคุมภายในและการตรวจสอบภายในต่อปลัดกระทรวง ผู้ตรวจสอบภายในกรม หน่วยรับตรวจ และบุคคลที่เกี่ยวข้อง

(๕) ประเมินความเสี่ยงเพื่อวางแผนการตรวจสอบในภาพรวมของกระทรวง และจัดทำแผนการตรวจสอบประจำปี

(๖) ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานของผู้ตรวจสอบภายใน

(๗) สนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลประจำกระทรวง ประสานงาน รวบรวมข้อมูล และสรุปผลการสอบทานระบบการควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง และการดำเนินการด้านการเงินในภาพรวมของกระทรวง รวมทั้งจัดทำรายงานสรุปการดำเนินงาน และข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลประจำกระทรวง

(๘) ปฏิบัติงานตรวจสอบอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายจากปลัดกระทรวงหรือคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลประจำกระทรวง

(๙) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๗ สำนักบริหารกองทุนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและรับเรื่องร้องเรียน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) ดำเนินการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ยากจน ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ยากจน ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยกองทุนหมุนเวียนเพื่อการกู้ยืมแก่เกษตรกรและผู้ยากจน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) ดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์เพื่อเสนอแนะในการกำหนดนโยบาย มาตรการ และแผนงานการให้ความช่วยเหลือสถาบันเกษตรกร เกษตรกร หรือผู้ยากจน ต่อคณะกรรมการสงเคราะห์เกษตรกร หรือคณะกรรมการช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ยากจน

(๔) เป็นศูนย์กลางของกระทรวงในการรับเรื่องร้องเรียนของเกษตรกร ประสานการแก้ไขปัญหาตามข้อร้องเรียนของประชาชน และการแก้ไขปัญหาการชุมนุมร้องเรียนของเกษตรกรและผู้ยากจน

(๕) ดำเนินการเร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการให้ความช่วยเหลือ และการแก้ไขปัญหาตามข้อร้องเรียนของประชาชนและการชุมนุมร้องเรียนของเกษตรกร รวมทั้งเป็นศูนย์กลางข้อมูลสารสนเทศในการรวบรวมจัดทำฐานข้อมูล รายงาน สถิติผลการดำเนินการให้ความช่วยเหลือสถาบันเกษตรกร เกษตรกร และผู้ยากจน

(๖) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการคณะกรรมการสงเคราะห์เกษตรกร คณะกรรมการช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ยากจน คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๗) ปฏิบัติงานร่วมกับ หรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๘ สำนักแผนงานและโครงการพิเศษ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำแผนนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติราชการ ของสำนักงานปลัดกระทรวง รวมทั้งบูรณาการแผนงานโครงการตามนโยบาย

(๒) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำแผนปฏิบัติงานตามโครงการพระราชดำริและโครงการพิเศษ รวมทั้งประสานติดตามการปฏิบัติงานของส่วนราชการในสังกัดกระทรวงในโครงการดังกล่าว

(๓) วิเคราะห์และจัดทำงบประมาณ และเสนอแนวทางการจัดสรรงบประมาณประจำปี รวมทั้งติดตามเกี่ยวกับการประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานปลัดกระทรวง

(๔) วิเคราะห์แผนงานและงบประมาณ จัดทำแนวทางการปฏิบัติงาน จัดสรรงบประมาณ และติดตามการดำเนินงานของสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด รวมทั้งประสานการจัดทำ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดและการจัดทำงบประมาณด้านการเกษตรและสหกรณ์ ของจังหวัด

(๕) ดำเนินการเกี่ยวกับงานป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยธรรมชาติ และการช่วยเหลือเกษตรกร ที่ประสบภัยธรรมชาติ

(๖) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ มอบหมาย

ข้อ ๑๙ สำนักฝนหลวงและการบินเกษตร มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติงานการทำฝนเพื่อให้บริการแก่เกษตรกรและผู้ใช้น้ำทั่วไปและเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำ ในพื้นที่การเกษตรและเขื่อนเก็บกักน้ำ

(๒) ดำเนินการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการทำฝน

(๓) ปฏิบัติงานด้านการบินและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการเกษตร

(๔) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ มอบหมาย

ข้อ ๒๐ สำนักพัฒนาระบบบริหาร มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา เสนอแนะ ให้คำปรึกษา และประสานงานเกี่ยวกับการจัดโครงสร้างส่วนราชการ และระบบงาน และการปรับปรุงบทบาทและภารกิจของกระทรวงและสำนักงานปลัดกระทรวง

(๒) จัดทำแผนพัฒนาระบบราชการของกระทรวงและสำนักงานปลัดกระทรวง รวมทั้งติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการดำเนินงานประจำปี

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานให้ส่วนราชการในกระทรวงและสำนักงานปลัดกระทรวง ให้มีการปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

(๔) ผลักดันการยกระดับและพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐและนวัตกรรมอื่น

(๕) ปรับปรุงรูปแบบ กลไก วิธีการ ขั้นตอน และกระบวนการทำงาน และส่งเสริมการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม

(๖) ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ วัฒนธรรม และค่านิยมระดับองค์กร

(๗) ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึก คุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบระดับองค์กร

(๘) วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาาระบบราชการ

(๙) ศึกษา เสนอแนะ ประสาน และจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ รวมทั้งถ่ายทอดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของกระทรวง กลุ่มภารกิจ และสำนักงานปลัดกระทรวง

(๑๐) บริหารจัดการระบบการวัดผลการดำเนินงานของกระทรวง กลุ่มภารกิจ และสำนักงานปลัดกระทรวง

(๑๑) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของกระทรวง กลุ่มภารกิจ และสำนักงานปลัดกระทรวง

(๑๒) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ

(๑๓) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๒๑ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด และกลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาการเกษตรรายสินค้า แผนบูรณาการการพัฒนากิจการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด และการจัดทำงบประมาณด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

(๒) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำแผนปฏิบัติการโครงการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด กำกับการบูรณาการ และติดตามการใช้งบประมาณของส่วนราชการในสังกัดกระทรวงในจังหวัด

(๓) กำกับ ดูแล ควบคุม ประสาน ดำเนินงาน ติดตาม และประเมินผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานตามแผนงานและโครงการพัฒนากิจการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด

(๔) ดำเนินงานโครงการพิเศษ โครงการในพระราชดำริ งานช่วยเหลือเกษตรกร งานภัยพิบัติ การเตือนการระบาดของศัตรูพืช และเตือนภัยสินค้าเกษตรในจังหวัด

(๕) กำกับดูแล ควบคุม และพัฒนาข้าราชการและลูกจ้างในสังกัดกระทรวงในจังหวัด

(๖) ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การพัฒนากิจการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดให้เป็นศูนย์ข้อมูลและศูนย์แม่ข่ายข้อมูลด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

(๗) กำกับดูแลหน่วยงานในสังกัดกระทรวงดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย

(๘) ดำเนินการให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

(๙) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ธีระ วงศ์สมุทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยปรับปรุงกองนิติการเป็นสำนักกฎหมาย กองการเกษตรต่างประเทศเป็นสำนักการเกษตรต่างประเทศ กองตรวจและประสานราชการเป็นสำนักตรวจราชการ กลุ่มตรวจสอบภายในเป็นสำนักตรวจสอบภายใน กลุ่มพัฒนาระบบบริหารเป็นสำนักพัฒนาระบบบริหาร ปรับปรุงและแยกภารกิจของสำนักแผนงานและโครงการพิเศษเป็นสำนักบริหารกองทุนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและรับเรื่องร้องเรียนและสำนักแผนงานและโครงการพิเศษ รวมทั้งปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการ เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจที่เพิ่มขึ้นและเหมาะสมกับสภาพของงานที่เปลี่ยนแปลงไป อันจะทำให้การปฏิบัติภารกิจตามอำนาจหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก (๑๐) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก (๘) ของ ก. ราชการบริหารส่วนกลาง ของข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อ ๑๑ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ธีระ วงศ์สมุทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มีการยกฐานะสถาบันหม่อมใหม่ แห่งชาติเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขึ้นเป็นกรมหม่อมใหม่ ทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลเรื่องหม่อมใหม่ทั้งระบบ สมควรปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตร และสหกรณ์ โดยตัดอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับหม่อมใหม่ของสถาบันหม่อมใหม่แห่งชาติ เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ออกจากสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ ๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก (๙) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก (๑๖) ของ ก. ราชการบริหารส่วนกลาง ของข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อ ๑๙ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖

ยุคล ลี้มแหลมทอง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มีการยกฐานะสำนักฝนหลวงและการบินเกษตร ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขึ้นเป็นกรมฝนหลวงและการบินเกษตร ทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลการปฏิบัติการฝนหลวงและการบินเกษตรทั้งระบบ สมควรปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการ และอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยตัดอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการปฏิบัติการฝนหลวงและการบินเกษตร ของสำนักฝนหลวงและการบินเกษตร ออกจากสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๓/๑ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๖

“ข้อ ๓/๑ ในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้มีศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต เพื่อทำหน้าที่หลักในการบูรณาการและขับเคลื่อนแผนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในกระทรวง รับผิดชอบงานขึ้นตรงต่อปลัดกระทรวง โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะแก่ปลัดกระทรวงเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของส่วนราชการในสังกัด รวมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของส่วนราชการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ และนโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง เสนอต่อปลัดกระทรวง

(๒) ประสานงาน เร่งรัด และกำกับให้ส่วนราชการในสังกัดดำเนินการตามแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของส่วนราชการ

(๓) รับข้อร้องเรียนเรื่องการทุจริต การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของเจ้าหน้าที่ในส่วนราชการ และส่งต่อไปยังส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๔) คุ้มครองจริยธรรมตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

(๕) ประสานงาน เร่งรัด และติดตามเกี่ยวกับการดำเนินการตาม (๓) และ (๔) และร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบกับส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๖) ติดตาม ประเมินผล และจัดทำรายงานการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของส่วนราชการในสังกัดและการคุ้มครองจริยธรรม เสนอต่อปลัดกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๗) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก (๗) ของข้อ ๒๐ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖

ยุคล ลิ้มแหลมทอง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มี ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตขึ้นในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อทำหน้าที่ ในการบูรณาการและขับเคลื่อนแผนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการส่งเสริมคุ้มครองจริยธรรม อันจะทำให้การปฏิบัติราชการมีความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งตัดอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงาน เกี่ยวกับการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบและการส่งเสริมคุ้มครองจริยธรรมของศูนย์ปฏิบัติการต่อต้าน การทุจริตออกจากสำนักพัฒนาระบบบริหารเพื่อมิให้เกิดความซ้ำซ้อน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ภาคผนวก ง

คำสั่ง คณะกรรมการนโยบายและ
แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการ
เกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด

คำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์
ที่ ๓ /๒๕๖๒
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด

ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด เพื่อดำเนินการและปฏิบัติงานพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่ ไว้แล้ว นั้น

เพื่อให้การดำเนินการและปฏิบัติงานพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้ยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ดังกล่าวข้างต้น และแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัดขึ้นใหม่ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑. ผู้ว่าราชการจังหวัด	ประธานคณะกรรมการ
๒. ผู้แทนหน่วยทหารกองทัพบกในพื้นที่ หรือผู้แทนกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) ในจังหวัด	อนุกรรมการ
๓. ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด	อนุกรรมการ
๔. ปลัดจังหวัด	อนุกรรมการ
๕. หัวหน้าสำนักงานจังหวัด	อนุกรรมการ
๖. ท้องถิ่นจังหวัด	อนุกรรมการ
๗. พาณิชยจังหวัด	อนุกรรมการ
๘. อุตสาหกรรมจังหวัด	อนุกรรมการ
๙. ทรพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๐. ประธานสภาเกษตรกรจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๑. ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๒. ประธานหอการค้าจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๓. ผู้แทนสถาบันการศึกษาด้านการเกษตรในพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้อำนวยการสำนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๕. ประมงจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๖. ปศุสัตว์จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๗. ผู้แทนหน่วยงานกรมการข้าวที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๘. ผู้แทนหน่วยงานกรมวิชาการเกษตรที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๙. ผู้แทนหน่วยงานกรมหม่อนไหมที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ

๒๐. ผู้อำนวยการ....

๒๐. ผู้อำนวยการโครงการชลประทานจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๑. ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๒๒. ปฏิรูปที่ดินจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๓. เกษตรจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๔. สหกรณ์จังหวัด	อนุกรรมการ
๒๕. หัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์	อนุกรรมการ
๒๖. ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๒๗. หัวหน้าส่วนราชการ และ/หรือ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ที่มีภารกิจเกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดนั้น ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควร จำนวนไม่เกิน ๓ หน่วยงาน	อนุกรรมการ
๒๘. ผู้อำนวยการการยางแห่งประเทศไทยจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๙. ผู้อำนวยการองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร/ผู้แทนที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๓๐. ผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่เกิน ๒ ท่าน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง	อนุกรรมการ
๓๑. ประธานกรรมการบริษัท ประชากรัฐรักสามัคคีจังหวัด (วิสาหกิจเพื่อสังคม) จำกัด	อนุกรรมการ
๓๒. ประธานสมาพันธ์ SME ไทย จังหวัด	อนุกรรมการ
๓๓. ประธานกรรมการเครือข่ายศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) ระดับจังหวัด	อนุกรรมการ
๓๔. เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	อนุกรรมการและเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

๑. กำหนดยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการกิจกรรมพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ให้สอดคล้องกับนโยบาย (Agenda) และแนวทางการดำเนินงานการพัฒนาการเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อขับเคลื่อนภาคการเกษตรของประเทศไทย ให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล

๒. วางแผน ส่งเสริม สนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรให้ตรงตามความต้องการของตลาด (Demand Driven) ครอบคลุมกระบวนการผลิตทางการเกษตร รวมทั้งรายงานสถานการณ์การผลิตสินค้าเกษตร และคาดการณ์ปริมาณผลผลิตในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

๓. ประสานข้อมูลด้านการตลาด กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อวางแผนการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญ รวมถึงสนับสนุนให้มีการเจรจาซื้อขายผลผลิตระหว่างเกษตรกรและผู้ประกอบการ

๔. ประสานการแก้ไขปัญหาด้านการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด (Area-based) กับหน่วยงานรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง

๕. ทำหน้าที่เป็นกลไกในการกำกับ ดูแล ขับเคลื่อนการดำเนินการตามนโยบายและแนวทางการพัฒนาการเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมทั้งแผนพัฒนาจังหวัดนั้น ๆ

๖. ติดตามและรายงานผลการดำเนินงานโครงการตามนโยบายที่สำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด ต่อคณะกรรมการบริหารการขับเคลื่อนงานนโยบายสำคัญและการแก้ไขปัญหาภาคเกษตร

๗. สื่อสาร ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรและสหกรณ์ เพื่อสร้างความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๘. แต่งตั้งคณะทำงาน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็นและเหมาะสม

๙. ปฏิบัติงาน...

๙. ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์มอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายเกษม บุญราช)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ประธานกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

**กลุ่มยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตร
สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี**

หมู่ ๖ ถนนอุบล-ตระการ ตำบลขามใหญ่
อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

โทรศัพท์ : ๐๔๕-๓๑๓๐๗๐ โทรสาร : ๐๔๕-๓๑๒๖๙๐

E-mail : paco_ubn@opsmoac.go.th